

Očkování jako historická hrozba?

TISK, Datum: 01.07.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 30, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.07.2021 00:28, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 334 122,45 Kč

...Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazují i stejnojmenná rubrika v Mladém světě. Další témata najdete v...

Univerzitní centrum energeticky efektivních budov má nové vedení [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.07.2021, Zdroj: vedavyzkum.cz Autor: Vědavzkum.cz Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.07.2021 00:52, RU / měsíc: 22 370, RU / den: 1 685, Vydavatel: Vědavzkum.cz, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Z domova, AVE: 1 200,00 Kč, GRP: 0,02

...spin-off firmy Envitrail. Robert Jára v roce 2018 absolvoval doktorské studium na Katedře ocelových a dřevěných konstrukcí Fakulty stavební (FSv) ČVUT v Praze, kde dosud působí jako odborný asistent se zaměřením na dřevostavby. Na UCEEB zastával od roku 2016 funkci zástupce vedoucího výzkumného...

Ptejte se sociologa: Skončil nejšilenejší školní rok. Jak poznamenal život školáků? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.07.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Zuzana Hronová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.07.2021 15:46, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...vedl, že se cítilo osaměle. Pandemie převrátila malým dětem, teenagerům i mladým lidem život naruby. Ptejte se sociologa Petra Soukupa z **Fakulty sociálních věd UK**. Žáci a studenti mají za sebou velmi náročný školní rok plný situací, které si ještě před rokem ani nedokázali představit...

Neurované Česko v neurované Evropě. Vychází nová kniha Bohumila Doležala [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.07.2021, Zdroj: czpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.07.2021 20:09, RU / měsíc: 347 614, RU / den: 26 751, Vydavatel: czpravy.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,30

...víru rozpadajícího se Československa, splnil se mi dlouholetý životní sen. Deset let jsem mohl učit na vysoké škole (na politologickém institutu **Fakulty sociálních věd KU**) a přes třicet let v podstatě pravidelně publikovat v různých českých periodikách (jmenuji postupně Český deník, Denní Telegraf,...

Řetězce stále častěji žádají ekologickou logistiku

TISK, Datum: 02.07.2021, Zdroj: E15, Strana: 4, Autor: Jiří LIEBREICH, Vytisštěno: 13 570, Prodáno: 2 661, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.07.2021 01:05, Čtenost: 70 728, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: E15, AVE: 174 380,83 Kč, GRP: 0,79

...o sobě v boji s četnou konkurencí mohly tvrdit, jak jsou přívětivě k životnímu prostředí, podotýká vedoucí katedry marketingové komunikace na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisa Hejlová. „Pro firmy je to téma čím dál důležitější, tlak sílí a v Evropě dál poroste. Nejčastěji se firmy...

ANO zastavilo pád, na místo ČSSD se dere Přísaha, ukazuje volební model Deníku [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.07.2021, Zdroj: podripsy.denik.cz, Autor: Michal Janko, Aleš Vojř, Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.07.2021 11:48, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Volební preference, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...průběžně aktualizován podle nových průzkumů. Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**. Syndrom skrytého voliče „U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v...

Odpovídá sociolog Petr Soukup. Co udělal s dětmi a mládeží covidový školní rok? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.07.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Zuzana Hronová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.07.2021 19:13, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...vedl, že se cítilo osaměle. Pandemie převrátila malým dětem, teenagerům i mladým lidem život naruby. Ptejte se sociologa Petra Soukupa z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Žáci a studenti mají za sebou velmi náročný školní rok plný situací, které si ještě před rokem ani nedokázali...

Šance na nový začátek? Komunisté spíše směřují k volebnímu debaklu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.07.2021, Zdroj: denikreferendum.cz, Autor: Jan Kašpárek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.07.2021 19:32, Celková návštěvnost: 145 110, RU / měsíc: 39 312, RU / den: 5 662, Vydavatel: Referendum s.r.o., Země: Česko, AVE: 8 000,00 Kč, GRP: 0,06

...miliardáře, přeci jenom působí poněkud nesmyslně. A zmenšil se, vlivem věku, i skalní elektorát,“ glosuje vývoj pro Deník Referendum politolog z **Fakulty sociálních věd Masarykovy univerzity**, Lubomír Kopeček. Přestože jsou komunisté stále nejpočetnější stranou, jejich základna po dekádách stabilně...

MLádež si zapamatuje, jak se k nim stát v pandemii zachoval, říká sociolog [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.07.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Zuzana Hronová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.07.2021 20:58, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...uvedl, že se cítili osaměle. Pandemie převrátila malým dětem, teenagerům i mladým lidem život naruby. Ptejte se sociologa Petra Soukupa z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Žáci a studenti mají za sebou velmi náročný školní rok plný situací, které si ještě před rokem ani nedokázali...

Profesorka Králíčková: Díky bohu, že výběr pohlaví dětí u nás zákony zakazují [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.07.2021, Zdroj: reflex.cz, Autor: Jana Bendová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.07.2021 07:51, Celková návštěvnost: 5 050 000, RU / měsíc: 2 176 884, RU / den: 205 559, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovory, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 2,28

...seniorském věku, daroval své alma mater šek na milión dolarů. Podobná loajalita absolventů u nás zvykem ještě není, že? Už se to učíme. Když si **fakulta sociálních věd** vytvářela nové akademické žezlo, skládali se na ně absolventi. Podobně když se na matematicko-fyzikální fakultě náhodou objevila při...

Nechte se očkovat a vyhrajte v loterii, lákají Slovinci a Poláci. Česká vláda zatím spoléhá na snazší přístup k vakcíně [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.07.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Markéta Plíhalová, Matěj Pur, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.07.2021 12:12, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

...Herman a dodal, že pro takové lidi by vidina výhry v loterii mohla být motivací. Vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisa Hejlová pro HN připomněla, že v Polsku se mluví i o tom, že by očkování bylo povinné. Vlády by se podle ní...

Kvůli olympiádě si musíme vzít neplacené volno, říkají první čeští olympionici v curlingu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.07.2021, Zdroj: libereckadrba.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.07.2021 15:23, Celková návštěvnost: 937 772, RU / měsíc: 239 152, RU / den: 7 972, Vydavatel: TRIMACB, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Ostatní sporty, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,09

...a sám si utahuje z toho, že se kvůli vztahu se Zuzanou postupně vzdaluje od centra Prahy. Po střední škole Tomáš vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Tomášova cesta ke curlingu byla podobná jako u Zuzany. I on začal hrát díky kamarádovi. „Standardním problémem v...

Povinné očkování zdravotníků proti covid-19 je řešení i problém současně [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.07.2021, Zdroj: zdravotnickýdenik.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.07.2021 05:11, Celková návštěvnost: 159 380, RU / měsíc: 220 000, RU / den: 15 000, Vydavatel: Media Network s.r.o., Země: Česko, Rubrika: PolitikaPraxe, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,17, Návštěvy za měsíc: 117 000

...říct, že očkování zdravotníků je do velké míry schopen ovlivnit rozhodnutí lidí se nechat očkovat,“ vysvětluje Dominika Kovačovičová, studentka **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a také členka organizace Medici PRO Očkování. Naopak pokud konkrétní zdravotník není očkován nebo dokonce očkování...

Slovinsko

RÁDIO, Datum: 04.07.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.07.2021 22:12, Poslechovost pořadu: 32 544, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 16:30 Evropa Plus, AVE: 4 832 000,00 Kč, GRP: 0,36

...Slovinska v Česku Tanja Strmiša. Posloucháte Evropu plus, kterou vysíláme ze slovinské Lublaně. S Igorem Bobičem, který vyučuje na **Fakultě sociálních věd Lublaňské univerzity** jsme se sešli v parku hned vedle centra Lublaně. Pane profesore, necelý týden před začátkem slovinského předsednictví v...

Reagovat na krizi a stočit pohled k západnímu Balkánu. To jsou plány Slovinska pro předsednictví EU [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.07.2021, Zdroj: irozhlaz.cz, Autor: Pavel Novák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.07.2021 09:13, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

Předsednictví v Radě Evropské unie se na půl roku oficiálně ujalo Slovinsko. Místo obvyklých fanfár ale slovinský start začal chladně. Vláda premiéra Janeze Janši se stala terčem kritiky kvůli obavám o svobodu médií a stav justice v zemi. Slovinsko přitom nejspíš bude řešit i spory o porušování zása...

Pro a proti: Marcel Kolaja (Piráti), Jiří Novák (ekonom)

RÁDIO, Datum: 05.07.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.07.2021 11:32, Poslechovost pořadu: 38 396, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 10:34 Pro a proti, AVE: 5 030 400,00 Kč, GRP: 0,43

...Přeji dobré dopoledne z Bruselu. **Karolína KOUBOVÁ, moderátorka** A také ekonom Jiří Novák z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. I vám dobré dopoledne. Jiří NOVÁK, ekonom, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**...

Výroba peněz [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.07.2021, Zdroj: pravyp prostor.cz, Autor: Mlém Barák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.07.2021 00:38, Celková návštěvnost: 362 900, RU / den: 500, Vydavatel: pravyp prostor.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01

...novinách 21. června 2021 vyšel článek „Zvýšení úroků cenovou stabilitu nezajistí“ autora Tomáše Havránka, docenta na Institutu ekonomických studií **FSV UK**, bývalého poradce viceguvernéra ČNB. Tyhle „chytrosti“ určitě dobře zná a nějak na ně ale nebere ohled. Citují: „Tomu by pomohlo, kdyby ČNB...

Svět se domluvil na novém způsobu danění Googlu či Facebooku i na minimální sazbě daně. Česku to přinese miliardy [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.07.2021, Zdroj: iHNed.cz Autor: Ondřej Houska, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.07.2021 00:38, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

...pravidla fungovala stejně jako starší návrhy podobné těm americkým. Data o tom zveřejnil ekonom Petr Jánský z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Na přesném způsobu fungování se musí státy světa teprve dohodnout. Už teď je jasné, že pro finanční služby nebo...

Svět se domluvil na novém způsobu danění Googlu či Facebooku i minimální sazbě daně

TISK, Datum: 07.07.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 10, Autor: Ondřej Houska, Vydáno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.07.2021 01:47, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Byznys a Peníze, AVE: 104 700,69 Kč, GRP: 1,65

...pravidla fungovala s te jně jako starší návrhy podobné těm americkým. Data o tom zveřejnil ekonom Petr Jánský z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Na přesném způsobu fungování se musí státy světa teprve dohodnout. Už teď je jasné, že pro finanční služby nebo...

Proč Češi před volbami nevěří politice

TISK, Datum: 07.07.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 3, Autor: JAN TVRDOŇ, PROKOP VODRÁŽKA, Vydáno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.07.2021 01:47, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Zpravodajství, AVE: 22 602,96 Kč

...zablokovat prodlužování nouzového stavu, to mi teď není vůbec jasné," říká sociolog. **NEDŮVĚRA MŮŽE POMOCI ŠLACHTOVI** Podle Ondřeje Císaře z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a Sociologického ústavu Akademie věd je zřejmé, že politici ztrácejí oblibu. Výsledky průzkumů podle něj ukazují,...

Digitalizace stavebního řízení: krok dopředu, nebo do tmy? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.07.2021, Zdroj: casopisstavbnictvi.cz Autor: Mgr Martin Kupka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.07.2021 11:43, RU / měsíc: 104 524, RU / den: 7 466, Vydavatel: Informační centrum ČKAIT s.r.o., Země: Česko, AVE: 800,00 Kč, GRP: 0,08

...ale dopadnout jinak! Autor: Poslanec Parlamentu ČR a starosta Líbeznic, místopředseda ODS. Absolvoval žurnalistiku a masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze**. Od roku 2010 je starostou středočeské obce Líbeznice a od roku 2014 místopředsedou ODS. V Poslanecké...

Volební model Deníku: ANO posiluje na úkor demokratických koalic [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.07.2021, Zdroj: podpisky.denik.cz Autor: Michal Janko, Aleš Vojří, Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.07.2021 16:40, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Volební preference, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...průběžně aktualizován podle nových průzkumů. Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**. Syndrom skrytého voliče „U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v...

Arsenál 8. 7. 2021 [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.07.2021, Zdroj: bubinekrevoluveru.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.07.2021 09:18, RU / den: 5 000, Vydavatel: bubinekrevoluveru.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,06

...a novinářství UK byl přijat na obor knihovnictví a vědecké informace (jenž byl v roce 1972 po zrušení FON, přejmenované mezitím v roce 1968 na **Fakultu sociálních věd a publicistiky**, převeden pod FF UK). Při zadávání diplomového úkolu v roce 1970, kdy i na univerzitě už začala být uplatňována tzv....

Nové odpočinkové místo pro Pražany [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.07.2021, Zdroj: prazske.zeleneinoviny.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.07.2021 14:20, Vydavatel: prazske.zeleneinoviny.cz, Země: Česko

...a věřím, že už brzy na ni naváže pěší lávka a částečná revitalizace čapadla v Anenském trojúhelníku. Praha 1 v uplynulých měsících spolu s **Fakultou sociálních věd UK**, místními občany a Magistrátem hl. m. Prahy značně zkultivovala zdejší proluku mezi Smetanovým nábřežím a Divadelní ulicí, jejíž stav...

Mluvím, mluvíš, mluví [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.07.2021, Zdroj: novarepublika.cz, Autor: Václav Dvořák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.07.2021 03:26, Celková návštěvnost: 337 530, RU / den: 500, Vydavatel: novarepublika.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01

...se říkalo: Mluv, jak ti huba narostla. Někdy si říkám, že bych chtěl vidět osnovy předmětů na novinářské fakultě (tedy ona je to asi součást **Fakulty sociálních věd**). Mnozí říkají, že absolvent sociálních věd je v praxi nepoužitelný vzdělanec, končící v neziskových organizacích (tj. živených z daní...

Strategická komunikace měst a obcí očima odborníka

TISK, Datum: 09.07.2021, Zdroj: Veřejná správa, Strana: 6, Autor: Pavlína Hájková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.07.2021 14:39, Vydavatel: Ministerstvo vnitra ČR, odbor PR a prevence kriminality, Země: Česko, Rubrika: Téma čísla, AVE: 24 554,54 Kč

...doktorky Marcely Konrádové z Katedry marketingové komunikace **Fakulty sociálních věd** neexistuje žádný důvod, proč by se strategická komunikace měst a obcí měla lišit od strategické komunikace firmy nebo například vlády. Musí se totiž řídit stejnými pravidly. Základním rozdílem mezi marketingovou a...

Očkování proti covidu-19

TV, Datum: 10.07.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.07.2021 22:58, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 394 081,00 Kč, GRP: 9,67

...snižuje. Prý se na tom podepsalo několik fám, které kolují hlavně po internetu. **Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK** Mladí lidé, kteří přestože říkají, že ty dezinformační weby nesledují, tak potom v těch průzkumech jednoznačně vyplývá to, že těm...

Když alimenty vymáhá stát. Zálohové výživné jako substitut vymahatelnosti práva URL Automatický překlad

WEB, Datum: 11.07.2021, Zdroj: reflex.cz, Autor: Petr Koblovský, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.07.2021 16:15, Celková návštěvnost: 5 050 000, RU / měsíc: 2 176 884, RU / den: 205 559, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 2,28

...práva bobtnáním státní agendy není správné. V případě rodičů samoživitelů akceptovatelné, ale nikoliv správné. Autor je advokát, působí na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a v Liberálním institutu. ...

Být pořad VE STŘEHU

TISK, Datum: 12.07.2021, Zdroj: Tv Pohoda, Strana: 7, Autor: Markéta Čaňková, Vyištěno: 90 765, Prodáno: 36 600, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 00:11, Čtenost: 325 550, Vydavatel: JIK - 05, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 166 011,13 Kč, GRP: 3,62

...hodnota dost pomíjívá. * Přesto vám přeju, aby vás přízeň diváků stále provázela... *** Devětkrát Markéta * Narodila se 5. února 1971 v **Praze**. * Vystudovala **Fakultu sociálních věd UK**, obor masová komunikace. * Ještě před studiem publikovala v novinách a časopisech, např. v *Madé frontě*. *...

Mainstream vytváří dojem, že hypotéky jsou samozřejmé, říká sociolog Tomáš Hoření Samec URL Automatický překlad

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: a2lam.cz, Autor: Apolena Rychlíková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 06:20, Celková návštěvnost: 633 270, RU / měsíc: 102 319, RU / den: 7 707, Vydavatel: A2 o.s., Země: Česko, AVE: 5 200,00 Kč, GRP: 0,09

...Tomáš Hoření Samec působí na Sociologickém ústavu Akademie věd České republiky. Absolvoval doktorské studium sociologie na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a výzkumnou stáž na Vídeňské univerzitě. Zaměřuje se na výzkum diskursu o bydlení a hypotečních půjčkách, na výzkum financionalizace...

Jak mě pár let změnilo z "liberálního sluníčka" na "rasistickou xenofobní nacistku" URL Automatický překlad

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: pravyp prostor.cz, Autor: Nikola Borová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 08:33, Celková návštěvnost: 362 900, RU / den: 500, Vydavatel: pravyp prostor.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01

Tenhle článek bude trochu o mně, ale používám sama sebe jen jako příklad něčeho, co se určitě stalo spoustě z vás. K popisu toho podivného společenského úkazu využiju sama sebe kvůli tomu, že se znám relativně dobře a hlavně – sama na sebe snad nepodám žalobu za předsudečnou nenávisť...teda aspoň douf...

Ocelové oblouky stabilizované membránami. Část 1: Experimenty a analýza URL Automatický překlad

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: tz-info.cz, Autor: prof. Ing. Josef Macháček, DrSc., Ing. Ondřej Svoboda, Ph.D., ČVUT v Praze, Fakulta stavební, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 09:18, Celková návštěvnost: 1 010 000, RU / měsíc: 397 278, RU / den: 20 545, Vydavatel: Topinfo s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Ocelové konstrukce, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,23

V článku se popisuje a analyzuje test modelu přístřešku s textilní membránou podpíraného trubkovým ocelovým obloukem. Cílem vyšetřování je prostorové chování podpěrného oblouku pro jeho návrh z hlediska stability. Testuje se rozdíl chování samostatného vetknutého oblouku oproti jeho chování v membrá...

ČEŠTÍ STUDENTI ŽÍSKALI JEDNU Z PĚTI HLAVNÍCH CEN URL Automatický překlad

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: pasivnidomy.cz, Autor: Jakub Benda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 09:45, RU / den: 4 500, Vydavatel: pasivnidomy.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,05

...je důvodem k velké, vskutku velké radosti a výsledkem dlouholeté pedagogické snahy a vývoje, našeho ateliéru, aby se studenti katedry architektury **FSV ČVUT v Praze**, sebevědomě prosadili nejen v domácí konkurenci, ale i v globálním kontextu a současně posílili renomé fakulty. Soutěže se každoročně...

Penalty spustily sprchu nenávisi. Anglie je zděšená rasismem fanoušků URL Automatický překlad

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Martin Novák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 14:06, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zahraničí, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...umožňuje bezrestné projevy rasismu," vysvětluje deníku Aktuálně.cz znalec Velké Británie Jan Váška z Institutu mezinárodních studií na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. "Ve chvíli, kdy tři hráči černé pleti za Anglii nedají penalty a ta kvůli tomu přijde o titul mistra Evropy,...

Lidé tápou, jak vyrazit na dovolenou. Po očkování byli bezinfekční, teď zase nejsou URL Automatický překlad

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: onn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 14:56, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, Vydavatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,88

...Náhlé změny v uznávání bezinfekčnosti zasáhly nejen cestovatele na dovolené, ale také dopředu naplánované události jako jsou promoce. Absolventi **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** je měli v pátek 9. července, tedy přesně v den, kdy došlo k úpravě opatření. Škola o změně podmínek pro vstup do...

Covidové turbo. Česká firma vyrostla o tisíce procent [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: penize.cz, Autor: Monika Veselíková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 19:23, Celková návštěvnost: 2 960 000, RU / měsíc: 1 858 125, RU / den: 122 276, Vydavatel: Partners media, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 45 000,00 Kč, GRP: 1,36

...Lucie Konečná se pohybuje v nanotechnologiích sedm let, je například spoluautorkou projektu Česko je nano. Vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a osm let pracovala v online marketingu. Od roku 2018 veřejně přednáší o digitálním marketingu, influencer marketingu a...

Čechy očkování netáhne, zájem je malý. Je třeba jiný přístup, ví experti [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: tn.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 22:20, Celková návštěvnost: 15 514 249, RU / měsíc: 2 942 884, RU / den: 341 691, Vydavatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Rubrika: TN.CZ/default, AVE: 19 000,00 Kč, GRP: 3,80

...nebo nikoliv, možná to může souviset i s mezinárodní turistikou," uvedl Dino Numerato z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK)**. Problémem může být také dezinformační kampaň, proti které Babišův kabinet nebojoval pry dostatečně. ...

Proč se lidé nechtějí očkovat?

TV, Datum: 12.07.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 22:43, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 2 726 477,00 Kč, GRP: 9,67

...obyvatel. Menší zájem o vakcínu mají zejména lidé s nižším vzděláním nebo nižším příjmem. **Dino NUMERATO, Institut sociologických studií, Fakulta sociálních věd UK** Práce není často tolik ovlivněna tím, zda jsou očkování či nikoliv, možná to může souviset i s příležitostmi,...

Čechy očkování netáhne, zájem je malý. Je třeba jiný přístup, ví experti [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: tnbiz.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 22:51, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, Vydavatel: Mediafax, Země: Česko, AVE: 2 000,00 Kč, GRP: 0,05

...nebo nikoliv, možná to může souviset i s mezinárodní turistikou," uvedl Dino Numerato z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK)**. Problémem může být také dezinformační kampaň, proti které Babišův kabinet nebojoval pry dostatečně. ...

AUTOŘI

TISK, Datum: 12.07.2021, Zdroj: Xantypa, Strana: 12, Vytlačeno: 10 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.07.2021 03:24, Čtenost: 47 000, Vydavatel: XANTYPAPUBLISHING, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Autoři, AVE: 37 388,94 Kč, GRP: 0,52

...Dulínek studoval obor politologie a veřejné politiky na **FSV UK**, už při studiích však začal přispívat do různých periodik. Zaměřuje se na oblast designu a umění, nejvíce ho pak baví objevovat nové talenty a umělce na české scéně. Dlouhodobě působí v online redakcích Novinky.cz a Czech Design Mag....

Proč se lidé nechtějí očkovat?

TV, Datum: 13.07.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.07.2021 08:35, Sledovanost pořadu: 99 524, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 07:00 Ranní Televizní noviny, AVE: 905 520,00 Kč, GRP: 1,11

...obyvatel. Menší zájem o vakcínu mají zejména lidé s nižším vzděláním nebo nižším příjmem. **Dino NUMERATO, Institut sociologických studií, Fakulta sociálních věd UK** Jejich práce není často tolik ovlivněna tím, zda jsou očkování či nikoliv, možná to může souviset i s...

Jak kopretinová Turkyně ve Finsku ke štěstí přišla [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.07.2021, Zdroj: reportermagazin.cz, Autor: Tereza Brhelová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.07.2021 15:15, Celková návštěvnost: 108 360, RU / měsíc: 275 930, RU / den: 20 784, Vydavatel: Reportér magazin, s. r. o., Země: Česko, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,23

...konají společenské akce a Hissu nemůže chybět. Chce být mezi lidmi a pomáhat jim. Autorka je začínající novinářka a studentka politologie na **FSV UK**. ...

Jsmo jeden národ, vzkázal Putin Ukrajincům. Váš stát byl vytvořen na úkor historického území Ruska [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.07.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.07.2021 20:38, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...protože se zdá, že Putin začíná přemýšlet o rusko-slovenské hranici... Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd UK** a Metropolitní univerzitě **Praha** V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko...

Strany ve volbách sázejí na politické matadory

TISK, Datum: 14.07.2021, Zdroj: Madá fronta DNES, Strana: 2, Autor: Eva Pospíšilová, Jiří Vachtl, Vytlačeno: 100 360, Prodáno: 86 559, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.07.2021 00:59, Čtenost: 454 857, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Z domova, AVE: 343 392,53 Kč, GRP: 5,05

... „Špidla z politiky vlastně nikdy neodešel, nadále ji komentoval v televizi či rozhlasu,“ poznamenal pro MF DNES politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Angažmá politických veteránů podle něj svědčí o personální vyprázdněnosti strany. Tu se sociální demokraté snaží...

Státy G20 zakročí proti daňovým rájům

TV, Datum: 13.07.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 4, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.07.2021 01:14, Sledovanost pořadu: 27 812, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 22:00 Události, komentáře, AVE: 243 261,00 Kč, GRP: 0,31

...i svůj vlastní návrh (digitální daně). **Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka** No a námi je teď Petr Janský, ekonom a výzkumník z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Pěkný večer do Cikháje. Petr JANSKÝ, ekonom, Institut ekonomických studií, **FSV Univerzity Karlovy**...

Strany ve volbách sázejí na známá jména. Kandidují exministři i Špidla [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 14.07.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz Autor: Eva Pospíšilová, Jiří Vachtl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.07.2021 12:55, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

... „Špidla z politiky vlastně nikdy neodešel, nadále ji komentoval v televizi či rozhlas,“ poznamenal pro MF DNES politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Angažmá politických veteránů podle něj svědčí o personální vyprázdněnosti strany. Tu se sociální demokraté snaží...

Zemřel český sociolog Michal Illner. Věnoval se analýze měst i sociální ekologii [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 14.07.2021, Zdroj: ct24.cz Autor: kar, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.07.2021 13:08, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Věda, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...řady publikací a studií. V této výzkumné instituci působil i poté v oddělení pro lokální a regionální studia. Jako pedagog externě přednášel na **fakultě sociálních věd** a přírodovědecké fakultě UK. Jeho manželkou byla fyzioložka a biochemička Helena Illnerová (* 1937), předsedkyně Akademie věd ČR v...

Americký prezident Joe Biden ostře vystoupil proti změnám volebních pravidel

RÁDIO, Datum: 14.07.2021, Zdroj: ČRo Radiožumál, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.07.2021 14:41, Poslechovost pořadu: 181 266, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 188 352,00 Kč, GRP: 2,01

...17 amerických států zavedlo zákony, které upravují volební pravidla. Naším dalším hostem je Kryštof Kozák z katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, dobré odpoledne. **Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, FSV UK** Dobré...

Ostrakizační scéna na akademické půdě [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 14.07.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz Autor: Karel Výbomý, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.07.2021 18:53, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, Vydavatel: OUR MEDIA a.s., Země: Česko, AVE: 50 000,00 Kč, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

...a kateder, které by byly ochotny zapojit se do této propagandistické činnosti pod pláštíkem boje za liberální demokracii, u nás není mnoho. **Pražská Fakulta sociálních věd** samosebou vypustí nějakou tu vlašťovku, ale nikoli zcela programově. Aktivní je v tomto směru tamní Politologický klub - pořádá...

Boj proti islamistům v Mosambiku

TV, Datum: 14.07.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 12, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.07.2021 23:30, Sledovanost pořadu: 65 888, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 303 576,00 Kč, GRP: 0,73

...**SZÁNTÓ, moderátor** Nové africké bojiště s islámskými teroristy rozebereme s politickým geografem z **Fakulty sociálních věd** Janem Kofroněm. Dobrý večer. **Jan KOFROŇ, politický geograf, Institut politologických studií, FSV UK** Dobrý večer. Jakub SZÁNTÓ,...

27 mučedníků za svobodu?

TISK, Datum: 15.07.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 30, Autor: Michal Stehlik a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.07.2021 01:34, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 318 808,16 Kč

...Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě. Další témata najdete v...

Rwanda vyslala do Mosambiku vojáky proti islamistům. Před jejich řaděním prchají statisíce lidí [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.07.2021, Zdroj: ct24.cz Autor: zem, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.07.2021 07:06, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...jejich domy, zabíjeli a znásilňovali,“ říká výkonný ředitel WFP David Beasley. Politický geograf Jan Kofroň z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK** řekl v pořadu Horizont ČT24, že povstalci jsou převážně místní mladíci, členové islámské komunity. Původ povstání vidí u místní...

Radní začnou vybírat ředitele Českého rozhlasu na dalších šest let [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.07.2021, Zdroj: mediar.cz Autor: redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.07.2021 11:23, Celková návštěvnost: 176 040, RU / měsíc: 84 214, RU / den: 8 714, Vydavatel: Ondřej Aust, Země: Česko, Rubrika: Články, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,10

...René Zavoral tehdejšího manažera Mladé fronty Tomáše Skřivánka poměrem 7:2. V pěti finalistů byli se Zavoralem a Skřivánkem též děkan **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Jakub Končelík, bývalý šéfredaktor Respektu Tomáš Němeček a někdejší finanční ředitel České televize Michael Kralert. ...

Petr Jarchovský o Ferim, o FAMU, i o pedagogickém křiči [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.07.2021, Zdroj: reflex.cz, Autor: VERONIKA BEDNÁŘOVÁ, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.07.2021 12:28, Celková návštěvnost: 5 050 000, RU / měsíc: 2 176 884, RU / den: 205 559, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovory, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 2,28

Držitel tří Českých lvů Petr Jarchovský poskytl Reflexu rozhovor o tom, jak prožívá a vnímá již několik let „rozhádanou“ atmosféru na pražské FAMU. Tuto vysokou školu sám v roce 1992 absolvoval na katedře scenáristiky a dramaturgie; od té doby na FAMU působí jako pedagog, dvakrát i jako vedoucí kate...

Chystá se největší globální daňová reforma za sto let. Mohla by zastavit úniky do daňových rájů, doufá ekonom Petr Janský [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.07.2021, Zdroj: asocr.cz, Autor: Miroslav Svoboda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.07.2021 14:04, RU / den: 3 500, Vydavatel: asocr.cz, Země: Česko, AVE: 8 500,00 Kč, GRP: 0,04

...Novinka má zabránit odklání peněz do daňových rájů. V pořadu Události, komentáře České televize o tomto tématu hovořil ekonom a výzkumník z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Petr Janský. Státy G20, které táhnou většinu světové ekonomiky, se shodly na postupu proti nadnárodním firmám....

Korporace jako Airbnb začaly kopírovat taktiky městských hnutí. Vědí totiž, že fungují [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.07.2021, Zdroj: a2lam.cz, Autor: Yuliya Moskvina, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.07.2021 15:50, Celková návštěvnost: 633 270, RU / měsíc: 102 319, RU / den: 7 707, Vydavatel: A2 o.s., Země: Česko, AVE: 5 200,00 Kč, GRP: 0,09

...politiky k zdravějšímu a spravedlivějšímu městu pro všechny – nejen pro ty, kteří si to dnes můžou dovolit. Autorka je socioložka působící na ISS **FSV UK**. ...

Mladé k očkování přesvědčí nejbližší. Soutěž nepřitáhne, říká odbornice [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.07.2021, Zdroj: zpravyiDNES.cz, Autor: Lada Režňáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.07.2021 20:23, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...nezabere vůbec nic, občas na ně platí vzory jejich vrstevníků,“ říká Denisa Hejlová, vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **FSV UK**. Začneme něčím aktuálním. Premiér Andrej Babiš o víkendu ohlásil očkovací soutěž pro mladé. Hraje se o telefon, tenisky a poukazy. Opravdu...

Návrat pravice mě děsí více než vládnout s Babišem a komunisty, říká Stropnický [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 16.07.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Ondřej Leinert, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.07.2021 00:51, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

...společnost, ve které existuje spravedlnost. Politik a herec, dříve novinář, absolvent žurnalistiky a mezinárodních teritoriálních studií na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze**. V letech 2003 až 2020 byl členem Strany zelených, kterou od ledna 2016 do října 2017 vedl jako...

Zajímá mě, co je za druhou zatáčkou

TISK, Datum: 16.07.2021, Zdroj: Téma, Strana: 8, Autor: Karolína Lišková, Vytiskeno: 56 998, Prodáno: 47 523, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.07.2021 01:01, Čtenost: 234 452, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 1 674 991,48 Kč, GRP: 2,61

...plus čas.“ DANIĚL STACH (33) Moderátor pořadu Hyde Park Civilizace a Věda 24 na ČT24. Vystudoval Mezinárodní obchod na Vysoké škole ekonomické v **Praze** a Mediální komunikaci na **Fakultě sociálních věd UK**. V letech 2004–2005 byl členem české juniorské reprezentace ve vodním slalomu. V sedmnácti začal...

Odvaha být jedinečnou

TISK, Datum: 16.07.2021, Zdroj: Madá fronta DNES, Strana: 12, Autor: Klára Burešová, Vytiskeno: 100 360, Prodáno: 86 559, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.07.2021 02:26, Čtenost: 454 857, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Praha, AVE: 411 307,09 Kč, GRP: 5,05

...Co vás k tomu přivedlo? Ono to šlo samo, spontánně. Neměla jsem vůbec ponětí, čím budu, a máma chtěla, abych studovala. Takže jsem šla na **Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy** a dělala jsem přijímačky jako Češi. Což bylo šílený, protože jsem neměla základ jako ostatní, musela jsem se asi tři...

Začátek volební kampaně? Premiér Babiš vydal knihu

TV, Datum: 16.07.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 14, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.07.2021 21:36, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 825 876,00 Kč, GRP: 9,67

...prvkům, aby spíše nejenom před volbami rešeršovali, jaká je situace, kdo co nabízí. **Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK** Komunikační tým Andreje Babiše se tímto tweetem snažil vlastně navázat na úspěch jednoho tweetu, kdy vlastně jeho komunikační...

Izabela Chalupníková: Chybí odborná, věcná a kritická diskuze o romské kultuře a umění [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 16.07.2021, Zdroj: romea.cz, Autor: Rena Honátová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.07.2021 22:38, Celková návštěvnost: 85 460, RU / měsíc: 149 157, RU / den: 11 235, Vydavatel: Romea o.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 7 500,00 Kč, GRP: 0,12

...O měsíc později nabídneme českým studentům žurnalistiky a mediálních studií cyklus pěti vzdělávacích seminářů, které budou probíhat na půdě **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Zaměříme se na jednotlivé umělecké směry jako je výtvarné umění nebo divadlo,“ dodala Izabela Chalupníková. ...

Děsí mě návrat pravice, řekl Stropnický. Kalousek mu připomněl minulost [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 17.07.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: Jan Pánik, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.07.2021 05:31, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Vydavatel: FORUM24 a.s., Země: Česko, Rubrika: Zprávy, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

...sedli také osobně. „Dost brzy poté, co jsem odešel z čela Zelených a přestěhoval se na venkov, jsem se přihlásil jako doktorand sociologie na **Fakultu sociálních věd UK**. Věnuju se ve svém studiu současnosti levice u nás a ve světě. Články o tom publikuju průběžně. Jana některé četla a také...

Nová vlna dezinformací před volbami. Otestujte si, nakolik jste imunní proti fake news [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 17.07.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: FTV Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.07.2021 11:07, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, Vydavatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,88

...si v našem dotazníku ZDE. Vaše anonymní výsledky se stanou součástí výzkumu diplomové práce „Dezinformace v éře digitálních médií“ na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. ...

Československo před sto lety poskytlo vzdělání Rusům, kteří uprchli před bolševiky [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 17.07.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: tev, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.07.2021 21:09, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...dokončit studia v Československu,“ uvedla Daniela Kolenovská z Katedry ruských a východoevropských studií na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Vznikaly ruské univerzity a spolky. Pomoc měla být krátkodobá, prezident i vláda předpokládali, že bolševický režim...

Lubelec na turnaji O pohár starosty města Chyšě obhájil prvenství [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.07.2021, Zdroj: zatecky.denik.cz, Autor: autor externí, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.07.2021 00:19, RU / měsíc: 14 946, RU / den: 2 021, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA a.s., Země: Česko, Rubrika: Fotbal, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,02, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...se systémem každý s každým, jeden zápas trval 30 minut. Kromě zmínovaných celků si Lubenečtí zahráli ještě proti béčku Chyšě a německému mužstvu **FSV** Steinberg. O triumfu Spartaku rozhodl lepší vzájemný zápas s domácím celkem. Ten Lubelec vyhrál 2:1. Zvítězil i v dalších dvou duelech, podlehl pouze...

Pomoc Československa odpůrcům bolševiků

TV, Datum: 17.07.2021, Zdroj: ČT 1, Zpráva: 20, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.07.2021 02:06, Sledovanost pořadu: 895 356, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 19:00 Události, AVE: 2 160 873,00 Kč, GRP: 9,95

...spisovatelé nebo architekti vyhánění z vlasti. **Daniela KOLENOVSKÁ, katedra ruských a východoevropských studií, Institut mezinárodních studií FSV UK** Těm, kteří nemohli dokončit studia během první světové a občanské války v Rusku, tak jim nabídnout vlastně možnost ta studia...

Kam v sobotu 17. července 2021 za sportem? Na fotbal, tenis, plochou dráhu, baseball, dostihy [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 17.07.2021, Zdroj: sportovnílisty.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.07.2021 11:02, RU / měsíc: 74 572, RU / den: 5 617, Vydavatel: SPORT ONLINE MEDIA s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Články, AVE: 6 000,00 Kč, GRP: 0,06

...- 1.FK Příbram 10:00 FC Vysočina Jihlava - TJ Sokol Živanice 10:00 FK Varnsdorf - FC Slovan Liberec B 10:00 GKS Tychy-SFC Opava 14:00 **FSV** Zwickau - FK Ústí nad Labem 16:00 FK Mladá Boleslav - FK Viktoria Žižkov 17:00 FK Pardubice - FC Sellier & Bellot Vlašim 17:00 FC Hradec Králové -...

Dočkají se střední Čechy osobnosti, která pomůže změnit turistický ruch? [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.07.2021, Zdroj: rakovnický.denik.cz, Autor: Milan Holakovský, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.07.2021 16:38, RU / měsíc: 18 781, RU / den: 2 539, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA a.s., Země: Česko, Rubrika: Z okolí, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,03, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...organizace CzechTourism a z marketingu cestovního ruchu a služeb; včetně působení na katedře marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Zatím poslední ředitelkou byla Zuzana Vojtová, jež do krajských služeb přišla z agentury CzechTourism. V minulosti také...

Generálka dopadla dělbou bodů, Arma v Německu remizovala [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.07.2021, Zdroj: ustecky.denik.cz, Autor: Jaroslav Zeman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.07.2021 17:22, RU / měsíc: 280 839, RU / den: 37 970, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA a.s., Země: Česko, Rubrika: Fortuna:národní liga, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,42, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...nad Labem mají za sebou poslední zápas před ostrým startem podzimní části druhé nejvyšší soutěže. V generálce jim jak soupeř posloužil německý **FSV** Zwickau, účastník třetí ligy. "Zápas měl slušnou kulisu, na utkání dorazilo 1150 diváků. „Domáci na nás vlétli, dvacet minut jsme si na to...

KOMENTÁŘ: Odchod Američanů z Afghánistánu může být pro Rusko problém [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.07.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: Karel Svoboda, institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd UK**, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.07.2021 18:19, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zahraničí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...budou tedy muset za region také převzít větší díl odpovědnosti, do čehož se jim příliš nechce, píše Karel Svoboda z institutu mezinárodních studií **FSV UK**. Odchod americké armády a s ní i jejich spojenců z Afghánistánu není asi pro nikoho příliším překvapením. Po dvaceti letech bojů s Tálíbanem...

Generálky: Dordič hlásí návrat, Arma veze z Německa remízu

TISK, Datum: 19.07.2021, Zdroj: Zatecký a lounský deník, Strana: 12, Autor: JAROSLAV ZEMAN, Vyištěno: 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.07.2021 03:01, Čtenost: 5 947, Vydavatel: MLTAVALABE MEDIA a.s., Země: Česko, Rubrika: Sport, Ústecký kraj, AVE: 4 902,22 Kč, GRP: 0,07

...nad Labem a Varnsdorfu mají za sebou generálky na podzimní část FORTUNA:NÁRODNÍ LIGY. Arma se představila v Německu, kde na hřišti třetiligového **FSV** Zwickau uhrála remízu 1:1. Zápas měl slušnou kulisu, na utkání dorazilo 1150 diváků. „Domáci na nás vlétli, dvacet minut jsme si na to zvykali...”

Ocelové oblouky stabilizované membránami. Část 2: Parametrické studie ocelových oblouků stabilizovaných membránami [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.07.2021, Zdroj: tzb-info.cz, Autor: prof. Ing. Josef Macháček, DrSc., Ing. Ondřej Svoboda, Ph.D., ČVUT v Praze, Fakulta stavební, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.07.2021 06:53, Celková návštěvnost: 1 010 000, RU / měsíc: 397 278, RU / den: 20 545, Vydavatel: Topinfo s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Ocelové konstrukce, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,23

V textu je parametricky vyšetřována stabilita a vybočení podpěrných oblouků válcové membránové konstrukce pomocí lineární bifurkační analýzy. Pro široké spektrum praktických geometrických parametrů konstrukce, předpětí membrán, způsobů uložení oblouků i čel membrány jsou uvedeny součinitele vzpěrných...

Kam v sobotu 17.července 2021 za sportem? Na fotbal, tenis, plochou dráhu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 17.07.2021, Zdroj: zlinskenovinky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.07.2021 06:53, RU / měsíc: 275 930, RU / den: 20 784, Vydavatel: REGIONÁLNÍ NOVINKY a.s., Země: Česko, Rubrika: Sport, AVE: 3 000,00 Kč, GRP: 0,23

...Beltinci - 1.FK Příbram 10:00 FC Vysočina Jihlava - TJ Sokol Živanice 10:00 FK Varnsdorf - FC Slovan Liberec B 10:00 GKS Tychy- SFC Opava 14:00 **FSV** Zwickau - FK Ústí nad Labem 16:00 FK Mladá Boleslav - FK Viktoria Žižkov 17:00 FK Pardubice - FC Sellier & Bellot Vlašim 17:00 FC Hradec Králové...

Čeští studenti získali jednu z pěti hlavních cen [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.07.2021, Zdroj: bydleni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.07.2021 11:03, Celková návštěvnost: 76 070, RU / měsíc: 298 300, RU / den: 22 469, Vydavatel: ABSTRACT s.r.o., Země: Česko, AVE: 22 000,00 Kč, GRP: 0,25

...je důvodem k velké, vskutku velké radosti a výsledkem dlouholeté pedagogické snahy a vývoje, našeho ateliéru, aby se studenti katedry architektury **FSV** ČVUT v Praze, sebevědomě prosadili nejen v domácí konkurenci, ale i v globálním kontextu a současně posílili renomé fakulty. Soutěže se každoročně...

Redakce Týdeníku FORUM se představuje. Náš tým významně posílil. Za měsíc startujeme [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.07.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: Pavel Šafr, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.07.2021 19:28, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Vydavatel: FORUM24 a.s., Země: Česko, Rubrika: Zprávy, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

...který dříve působil v Deníku Referendum a v Tiscali. Zahraničními tématy se budou na externí bázi zabývat amerikanista Jiří Pondělíček z **Fakulty sociálních věd UK** a někdejší dlouholetý reportér Českého rozhlasu Petr Vavrouška. Mezinárodnímu kontextu naší situace se také věnuje řada autorů rubriky...

Kam vede věda bez lásky

TISK, Datum: 20.07.2021, Zdroj: Katolický týdeník, Strana: 7, Autor: Lubomír Mlčoch, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.07.2021 02:10, Vydavatel: Katolický týdeník, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Perspektivy, AVE: 75 476,11 Kč

V evropských společnostech je na ústupu náboženský pohled na svět i optimismus, že vědy garantují lidský rozvoj. Jak se to mohlo stát? I to je otázka, kterou promýšlejí současní papežové. Kde hledat nadějí? Přelom v soudobých dějinách učení církve o společnosti nastává s nástupem velkého teologa na...

Kam vede věda bez lásky [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.07.2021, Zdroj: katyd.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.07.2021 10:13, RU / den: 1 500, Vydavatel: katyd.cz, Země: Česko, AVE: 8 500,00 Kč, GRP: 0,02

...vědy – a kajícím je třeba vyznat: my křesťané jsme při tom také asistovali. LUBOMÍR MLČOCH. Autor je profesorem ekonomie, působil jako děkan **FSV UK**. V letech 2008–2018 byl členem Papežské akademie sociálních věd. Sdílet článek: ...

Výroční zpráva ÚMV za rok 2020 [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.07.2021, Zdroj: iir.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.07.2021 11:14, RU / den: 25 000, Vydavatel: iir.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,28

...založili nové společné pracoviště s Akademií věd ČR s názvem Re:Open, zapojili se do doktorského programu mezinárodních teritoriálních studií na **Fakultě sociálních věd UK**, časopis New Perspectives začali vydávat spolu s významným mezinárodním nakladatelstvím SAGE, zahájili konferenční spolupráci s...

JSEM JEDINÝ STOPROCENTNÍ PROFÍK

TISK, Datum: 21.07.2021, Zdroj: Tina, Strana: 52, Autor: Jan Valenta, Vyištěno: 71 952, Prodáno: 49 524, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.07.2021 03:51, Čtenost: 164 417, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 291 528,26 Kč, GRP: 1,83

...na FF UK v Praze. Doma chovají kočky. Chtěl jsem, aby lidi brali sport jako zábavu. JAROMÍR BOSÁK Narodil se 13. 5. 1965 v Chebu. Vystudoval **Fakultu sociálních věd UK** v Praze. Začínal v Rádiu Bonton, od roku 1992 je v Redakci sportu ČT a od roku 1994 komentuje fotbalové přenosy (v letech 2000...

Dovolená s Gustou i Evženem

TISK, Datum: 22.07.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 30, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.07.2021 00:19, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 328 983,67 Kč

Zabalit saky paky, nacpat do auta třikrát víc, než se do něj vejde, u toho se pohádat s manželem nebo manželkou, zpočátku děti a vyrazit na druhý konec Evropy relaxovat. Po týdnu to pak všechno zopakovat na cestě zpět. Máme tu zase dovolenou, kterou máme za naprostou samozřejmost. Tak tomu ale j...

Šír: Sedm let západních sankcí odsoudilo ruskou ekonomiku k marginalizaci [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.07.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: Jan Šír, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.07.2021 09:27, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...v kontextu rostoucího soupeření se státy s odlišným hodnotovým systémem píše v komentáři pro web ČT24 Jan Šír z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Omezující opatření postihující cíleně ruskou ekonomiku byla aktivována v létě 2014, ve světle prudké eskalace...

Bát se očkování je nesmysl. Ptejte se mediků z covidária, kteří boří mýty o vakcínách [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.07.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Zuzana Hronová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.07.2021 18:00, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...Nyčová založila a vede spolek Medici pro očkování. Se svými kolegy z 2. lékařské fakulty a studenty marketingu z **FSV UK** se v něm snaží bořit mýty o vakcínách, nyní zejména o těch proti nemoci covid-19. Kromě toho s medikem a nyní již anesteziologem Ondřejem Hubálkem sloužila dlouhé týdny na...

Bydlet v nájmu neznamená, že někdo nemá peníze. Třeba si to jen dobře propočítat

TISK, Datum: 23.07.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 6, Autor: David Busta, Vytlačeno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.07.2021 02:58, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 515 766,44 Kč, GRP: 1,65

...makroekonomická témata. Předtím byl ředitelem odboru měnové politiky a strategie v České národní bance. Vystudoval Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity v Praze**, kde položil základy výuky behaviorální ekonomie. Zabývá se též rozvíjením finanční gramotnosti, jeho...

Jak mě pár let změnilo z "liberálního sluníčka" na "rasistickou xenofobní nacistku" [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.07.2021, Zdroj: blog.idnes.cz, Autor: Nikola Bornová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.07.2021 10:32, Celková návštěvnost: 1 580 000, RU / měsíc: 318 019, RU / den: 36 457, Vydavatel: blog.idnes.cz, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 0,41, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Tenhle článek bude trochu o mně, ale používám sama sebe jen jako příklad něčeho, co se určitě stalo spoustě z vás. Používám se k popisu tohoto podivného společenského úkazu kvůli tomu, že se znám relativně dobře a hlavně - sama na sebe nepodám žalobu za předsudečnou nenávisť...tedy aspoň doufám, v ...

MEDICI VYVRACEJÍ MÝTY O OČKOVÁNÍ

TISK, Datum: 26.07.2021, Zdroj: Respekt, Strana: 6, Vytlačeno: 42 988, Prodáno: 35 812, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.07.2021 00:44, Čtenost: 219 868, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Anketa, AVE: 13 030,43 Kč, GRP: 2,44

... Studentka 2. lékařské fakulty UK Aneta Nyčová založila spolek Medici PRO očkování a společně se spolužáky a studenty marketingu na **FSV** vyvracejí mýty ohledně vakcín a očkování, nejen těch proti covidu-19. Projekt reaguje na nízkou proočkovanosť a odmítání očkování, jež WHO označila za hrozbu. ...

Supersíla paměti

TISK, Datum: 26.07.2021, Zdroj: Respekt, Strana: 62, Autor: MILOŠ HROCH, Vytlačeno: 42 988, Prodáno: 35 812, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.07.2021 00:44, Čtenost: 219 868, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Kultura, AVE: 85 603,42 Kč, GRP: 2,44

Ta-Nehisi Coates (1975) je jedním z nejvlivnějších amerických novinářů píšících o rase. Působil v časopisu The Atlantic jako reportér, byl významným hlasem protestů Black Live Matter, zároveň tvoří scénáře k úspěšným komiksům o černošském superhrdinovi pro Marvel. Souběžně se proslavil jako autor li...

Projekt půjčování čteček pro seniory nazvaný KnihDoKaps [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 26.07.2021, Zdroj: prazsky-zpravodaj.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.07.2021 16:23, RU / den: 10 000, Vydavatel: prazsky-magazin.cz, Země: Česko, AVE: 3 000,00 Kč, GRP: 0,11

... Ačkoli knihovna půjčovala elektronické čtečky i dříve, tento nový projekt půjčování čteček nazvaný KnihDoKaps vyšel z iniciativy studentů **FSV** a dává službě nový rozměr. Projekt KnihDoKaps zacílil půjčování čteček právě na seniory. Řeší tak i situaci, kdy senioři do knihovny během nouzových stavů...

Matěj Stropnický jako poradce ministryně práce

RÁDIO, Datum: 26.07.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.07.2021 19:24, Poslechovost pořadu: 211 282, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 17:06 Dvacet minut Radiožurnálu, AVE: 868 512,00 Kč, GRP: 2,35

...Ano, samozřejmě, vysvětlili mi to tak, že četla celou řadu mých textů, četla řadu rozhovorů se mnou, já se koneckonců jako doktorand sociologie, **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** věnuju v doktorském programu stavu současnosti české levice, čili veřejně publikuji na tohle to téma, a ona si o...

Budoucí novinář má stříbro z OH

TISK, Datum: 27.07.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 16, Autor: ANTONÍN VAVRDA, Vytiskeno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.07.2021 01:23, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Sport, AVE: 150 582,91 Kč, GRP: 1,70

...si za tři roky v Paříži, pokud se tam přece jen nakonec vydá, napíše reportáž z vlastního závodu sám. Rohan je totiž studentem Mediálního studia **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. A sportovní žurnalistice by se po úspěšném absolvování aktivně věnoval. TOKIO 2020 VÝSLEDKOVÝ SERVIS VČERA:...

co nevíte o Lukáši Rohanovi

TISK, Datum: 27.07.2021, Zdroj: Sport, Strana: 2, Vytiskeno: 31 838, Prodáno: 22 114, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.07.2021 02:32, Čtenost: 169 851, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: OH 2020, AVE: 10 310,82 Kč, GRP: 1,89

...Jiří je ale asi tolik jako lodí, ujala se přezdívka George. ? Po kariéře by mohl být novinářem. V současné době studuje obor Mediální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, trénuje tedy i na práci po sportovní kariéře. Už nyní například píše blogy pro iSport. cz. A později, až se...

Kanzleramt #2 se Zuzanou Lizcovou: Co prozradil covid o německé politice? URL Automatický překlad

WEB, Datum: 27.07.2021, Zdroj: voxpot.cz, Autor: Jakub Eberle, Ondřej Zacha, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.07.2021 07:31, RU / měsíc: 2 548, RU / den: 143, Vydavatel: Voxpot reporters, Země: Česko, AVE: 0,00 Kč, GRP: 0,00

...v česko-německých vztazích, ale také čerstvém propadu Zelených debatujeme se Zuzanou Lizcovou, vedoucí Katedry německých a rakouských studií na **FSV UK**. Při pohledu z Česka se může zdát, že naši západní sousedé zvládli pandemií naprosto precizně. Evidovali třikrát méně úmrtí, respektovaní...

Reforma zahraniční politiky EU je v nedohlednu. Váhavou pozici Česka nejspíš nezmění ani Piráti URL Automatický překlad

WEB, Datum: 27.07.2021, Zdroj: euractiv.cz, Autor: Ondřej Plevak, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.07.2021 09:28, RU / měsíc: 275 930, RU / den: 20 784, Vydavatel: I-Europa, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Evropská unie a svět, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,23, Návštěvy za měsíc: 7 032

...unii dostatečně silná vůle. S tím souhlasí také odborník na zahraniční a bezpečnostní politiku EU Tomáš Weiss z Katedry evropských studií na **Fakultě sociálních věd UK**. „Nemyslím si, že je změna hlasování v některých částech SZBP v nejbližší době pravděpodobná. Vyžadovalo by to využití klauzule...

Budoucí novinář má stříbro z olympiády. 'George' se namotivoval Hokejovým zázrakem URL Automatický překlad

WEB, Datum: 27.07.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Antonín Vavřda, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.07.2021 10:00, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Ostatní sporty, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...si za tři roky v Paříži, pokud se tam přece jen nakonec vydá, napíše reportáž z vlastního závodu sám. Rohan je totiž studentem Mediálního studia **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. A sportovní žurnalistice by se po úspěšném absolvování aktivně věnoval. Foto: Český kanoista Lukáš Rohan při...

Kanzleramt #2 se Zuzanou Lizcovou: Co prozradil covid o německé politice? URL Automatický překlad

WEB, Datum: 27.07.2021, Zdroj: iir.cz, Autor: Friedrich-Ebert, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.07.2021 10:44, RU / den: 25 000, Vydavatel: iir.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,28

...v česko-německých vztazích, ale také čerstvém propadu Zelených debatujeme se Zuzanou Lizcovou, vedoucí Katedry německých a rakouských studií na **FSV UK**. Druhý díl podcastu Kanzleramt, který vzniká ve spolupráci s Voxpot, je věnovaný dopadům pandemie Covid-19 na německou politiku a nadcházející...

Kanzleramt #2 se Zuzanou Lizcovou: Co prozradil covid o německé politice? URL Automatický překlad

WEB, Datum: 27.07.2021, Zdroj: iir.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.07.2021 10:44, RU / den: 25 000, Vydavatel: iir.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,28

Po třetí vlně pandemie začíná Německo analyzovat politické dopady koronaviru. O limitech spolkového federalismu, roli pendlerů v česko-německých vztazích, ale také čerstvém propadu Zelených debatujeme se Zuzanou Lizcovou, vedoucí Katedry německých a rakouských studií na **FSV UK**.

Chtěl bych se podívat do vesmíru

TISK, Datum: 28.07.2021, Zdroj: Masta, Strana: 18, Autor: ADÉLA NOSKOVÁ, Vytiskeno: 47 346, Prodáno: 28 422, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.07.2021 00:29, Čtenost: 136 412, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 1 195 714,29 Kč, GRP: 1,52

...* Popularizátor vědy a učitel. * Narodil se 30. prosince 1973 v Teplicích. * Roku 1998 vystudoval žurnalistiku se zaměřením na politologii na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. * Byl dlouholetým redaktorem České televize se specializací na vědu a přírodu. Za svou práci dostal mj. ocenění...

Babiš se nemusí omlouvat Kalouskovi za "zabíjení cez padáky" či "ožralu" URL Automatický překlad

WEB, Datum: 28.07.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.07.2021 11:12, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...a armáda již poté toto vybavení nevyužívala. Foto: Andrej Babiš a Miroslav Kalousek před debatou lídrů, kterou zorganizoval Politologický klub **FSV UK** Dan Materna, MAFRA ...

Běloruský soud označil včera opoziční televizní kanál Belsat za extremistický

RÁDIO, Datum: 28.07.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.07.2021 14:27, Poslechovost pořadu: 181 266, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 160 230,00 Kč, GRP: 2,01

...až 15 dnů. Naším dalším hostem je odborník na postsovětský prostor z katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity** Karel Svoboda, dobrý den. Pane Svobodo, slyšíme se? Tak podle informací z reže bychom snad měli být ve spojení s...

Babiš o budoucnosti šéfa BIS Koudelky rozhodne až po volbách, do nich bude lavírovat, říká politolog URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 28.07.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.07.2021 17:51, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, Vydavatel: Active Solutions s.r.o. - media group, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

...budoucnost ohledně obsazení křesla ředitele BIS není podle politologa, který absolvoval doktorské studium na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**, dobrým signálem pro naše spojence. „Zpravodajské služby si předávají informace neustále, a pokud jedna z...

Babické vraždy a major Zeman

TISK, Datum: 29.07.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 30, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.07.2021 00:22, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 334 138,78 Kč

Sedmdesátileté výročí babických událostí roku 1951 opět vneslo do veřejného prostoru vzpomínku na tuto tragédii. Včetně přetrvávajících otázek. Především je stále patrné, jak tato událost zůstává ve veřejné paměti. Událost byla totiž zpracována hned ve dvou dílech seriálu Třicet případů majora Zemana...

Úřady sledují vývoz z Vimperka do Číny

TISK, Datum: 29.07.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 4, Autor: LUKÁŠ PRCHAL, Vytlačeno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.07.2021 00:22, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Zpravodajství, AVE: 29 943,39 Kč

...technologií do Číny a dalších nedemokratických zemí tak pro Českou republiku představuje značné reputační riziko,“ popisuje doktorandka **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Veronika Homolová, která se vývozem zboží dvojího užití věnuje. Vývoz zboží dvojího užití je z hlediska exportu do...

Kauza sledování mobilních telefonů

TV, Datum: 28.07.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.07.2021 01:31, Sledovanost pořadu: 65 888, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 412 552,00 Kč, GRP: 0,73

...můžeme takto konstatovat. Ale je to přesto obří aféra. Kde se podle vás stala největší chyba? **Oldřich BUREŠ, institut politologických studií, FSV UK** Já bych viděl 3 problematické momenty. První byl naznačen už v té reportáži, že ten software byl vyvíjen oficiálně jako...

Rusko-americká jednání o jaderných zbraních

TV, Datum: 28.07.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 8, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.07.2021 07:49, Sledovanost pořadu: 27 812, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 22:00 Události, komentáře, AVE: 191 619,00 Kč, GRP: 0,31

...Naším hostem k tomu je Vlastislav Bříza, odborník na jaderné zbraně z katedry mezinárodních vztahů Institutu politologických studií a taky **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dobrý večer. **Vlastislav BRÍZA, odborník na jaderné zbraně, Fakulta sociálních věd UK** Dobrý...

Souboj stran nahoře i dole se vyrovnává, ukazuje volební model Deníku URL Automatický překlad

WEB, Datum: 30.07.2021, Zdroj: denik.cz, Autor: Michal Janko, Aleš Vojří, Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.07.2021 13:37, Celková návštěvnost: 20 913 932, RU / měsíc: 3 809 380, RU / den: 515 053, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Česko, AVE: 49 000,00 Kč, GRP: 5,72, Návštěvy za měsíc: 13 800 000

...průběžně aktualizován podle nových průzkumů. Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**. Syndrom skrytého voliče „U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v...

Očkování jako historická hrozba?

TISK, Datum: 01.07.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 30, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.07.2021 00:28, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 334 122,45 Kč, Země: Česko

„Očkování budou číslování jako v koncentráku.“ „Opatření spojená s pandemií připomínají komunismus.“ „Kdo nebude očkován, bude čekat na hranicích jako za minulého režimu.“ Podobných vyšinutých srovnání zneužívajících historické paralely najdeme dnes a denně desítky. Některé pocházejí ze sociálních sítí, jiných se dopustily medicínské kapacity, některé vypustili z úst ministrů. Emoce je uspokojena, rozum zůstává stát a historie dostává na frak.

Za těmi emočními výlevy je ale mnohem víc, než jen nepochopení dějin a jejich souvislostí. Je za nimi často předpoklad, že stejně jako v minulosti nás chce někdo cíleně ovládat, aby námi mohl manipulovat. A proti této nerealistické a emoční argumentaci pak už tak nějak zákonitě musí vystoupit jedinci jako Jaroslav Dušek a vyhlásit, že oni budou žít na divoko, očkovat se nenechají a raději by umřeli jako ti přírodní indiáni. Zaměřme se na hlavní úskalí této argumentace. Vlastně se tu předpokládá, že civilizace se svou centralizací, svým ochranným systémem, svými výdobytky je čímsi nepřirozeným. Pak se ale nabízí otázka, proč stejným lidem nepřijdou nepřirozená přečetná centralizační opatření, do kterých se dávno narodili a žijí v nich a s nimi celý život.

Povinné občanské průkazy máme od roku 1953. Také bychom mohli říct, že nás jimi stát manipuluje nebo dokonce že to je zločin komunismu a že nám budou zase stačit obecní domovské listy jako za první republiky. Občanka je v této logice nepřirozená, domovský list je přirozený?

Proč se kromě očkování rovnou nevzdát i jiných sociálních a zdravotních služeb, které stát dávno centralizoval do svých rukou?

Proč neodmítnout důchod, nemocenskou, pomoc v nouzi, mateřskou, příspěvek na bydlení, školy zdarma... To všechno jsou státem řízené prvky, které dřív byly lokální nebo nebyly vůbec, takže jsou v duchu této odpírání logiky nepřirozené. A ještě při tom o nás stát shromažďuje data jak na běžícím páse. Ve skutečnosti automaticky očekáváme, že nás stát stoprocentně ochrání, zachytí do svých sítí, dokonalých a všeřešících.

Ale ty tu také staletí nebyly. Děti umíraly, staří se dožívali nízkého věku a penzi neviděli, pandemie řádily, nemoci kosily populaci a od státu nikdo moc řešení nečekal a nespolehl na něj.

Kdybychom se ohlédli jedno století nazpět, jak se stát do věci vkládal, často jednal přísně věcně

Covid pas jako komunistické omezování cestování? Další naprosto mylný historický příklad.

a nikoli emočně, jako jednají politici dnes. Když v roce 1919 parlament řešil očkování proti neštovicím, nepředpokládal, že všechno vyřeší a všechny zachrání. Místo toho si nechal předložit podrobnou důvodovou zprávu k očkovacímu zákonu, shromáždil zkušenosti z Británie, Německa, Itálie a dalších zemí, porovnal si, kolik lidí zemře bez očkování, a kolik i po něm, protože nic není dokonalé, a pak byla volba mezi tisíci obětí a desítkami nasnadě.

My se však až příliš často místo věcnosti ztrácíme v kulturních válkách a vyhocených emocích. Srovnáváme dobrovolné očkování s povinnými direktivami komunistické totality. Covid pasy umožňující nám do budoucna uhájit civilizační předpoklad volného cestování připodobníme ke „kennkartám“ vydávaným za nacismu. Stát v posledních měsících ztratil hodně ze své důvěryhodnosti, a tak mu pomstyctivě chceme odmítnout poslušnost, ani ta data o sobě mu nedáme.

Což je emoční, ale hlavně naivní. Stát má o nás dat spoustu a sociální sítě ještě víc. Emoce definitivně vítězí nad rozumem.

Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph. D., a PhDr. Martin Groman, Ph. D.

Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Foto autor: Foto: Archiv respondentů, Zbynek Pecak / CNC / Profimedia

Foto popis: Očkovací opatření jsou často nesmyslně přirovnávána k protektorátní realitě 1939-1945

Univerzitní centrum energeticky efektivních budov má nové vedení [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.07.2021, Zdroj: vedavyzkum.cz, Autor: Vědavyzkum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.07.2021 00:52, RU / měsíc: 22 370, RU / den: 1 685, Rubrika: Z domova, AVE: 1 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

Od 1. července 2021 povede Univerzitní centrum energeticky efektivních budov ČVUT na pozici ředitele Robert Jára. Ředitelem pro vědu a výzkum se stane Antonín Lupíšek. Odstupující ředitel Lukáš Ferkl plánuje další spolupráci se svým dosavadním zaměstnavatelem UCEEB při rozjezdu nové spin-off firmy Envitrail.

Robert Jára v roce 2018 absolvoval doktorské studium na Katedře ocelových a dřevěných konstrukcí Fakulty stavební (FSv) ČVUT v Praze, kde dosud působí jako odborný asistent se zaměřením na dřevostavby. Na UCEEB zastával od roku 2016 funkci zástupce vedoucího výzkumného oddělení Materiály a konstrukce budov. Odborně se zabývá výzkumem v oblasti navrhování dřevostaveb a experimentální analýzy stavebních konstrukčních prvků.

„Prioritou nového vedení UCEEB je rozšíření mezioborové spolupráce v oblasti vývoje čistých technologií jak na ČVUT, tak na národní i mezinárodní úrovni. Hlavními odbornými doménami zůstávají budovy, architektura, energetika a kvalita vnitřního prostředí. Nové vedení se v prvním roce zaměří na zefektivnění zavádění špičkových výsledků výzkumu do praxe, rozvoj inovačního potenciálu výzkumných týmů a systematickou podporu odborného a karierního růstu spolupracovníků,“ říká Robert Jára.

Nově zřízenou pozici ředitele pro vědu a výzkum bude zastávat Antonín Lupíšek, který absolvoval obor Pozemní stavitelství na Fakultě stavební ČVUT v Praze, kde v roce 2013 obdržel doktorát. Mezi lety 2001 a 2005 pracoval v průmyslu jako odborný konzultant a výzkumný pracovník v oblasti stavební fyziky, energetiky budov a obnovitelných zdrojů. Od roku 2006 působil na různých výzkumných a manažerských pozicích na ČVUT. V roce 2013 se stal odborným asistentem Katedry konstrukcí pozemních staveb Fakulty stavební ČVUT. Od roku 2016 zastává na UCEEB pozici vedoucího výzkumného oddělení Architektura a životní prostředí. Zabývá se mezioborovým výzkumem v oblasti udržitelného rozvoje se zaměřením na energetiku a stavebnictví a podílí se na národních i mezinárodních výzkumných projektech.

Odstupující ředitel Lukáš Ferkl bude do konce letošního roku pracovat i nadále na UCEEB. Jeho hlavním úkolem bude pomoci při rozjezdu nové spin-off firmy s majetkovou účastí ČVUT, která se bude zabývat hlavně hodnocením firem a produktů z pohledu jejich dopadu na životní prostředí.

Zdroj: ČVUT v Praze

Přečtěte si rozhovor s Lukášem Ferklm o tom, proč je interdisciplinarita ve výzkumu důležitá a jaká má úskalí, proč je dobré mít vědeckou radu složenou nejen z domácích členů a jak na UCEEB řeší otázky duševního vlastnictví

Ptejte se sociologa: Skončil nejšilenější školní rok. Jak poznamenal život školáků? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.07.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Zuzana Hronová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.07.2021 15:46, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Rubrika: Domáci, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

Pro studenty znamenala výuka na dálku a život v izolaci obrovskou psychickou zátěž, stejně jako pro jejich učitele. Téměř 40 procent pedagogů uvedlo, že se u nich projevily úzkosti a deprese. Stejný podíl studentů uvedl, že se cítilo osaměle. Pandemie převrátila malým dětem, teenagerům i mladým lidem život naruby. Ptejte se sociologa Petra Soukupa z **Fakulty sociálních věd UK**.

Žáci a studenti mají za sebou velmi náročný školní rok plný situací, které si ještě před rokem ani nedokázali představit. Prvníci museli kroutit své první klíčky písmenek sami před obrazovkou, deváťáci se nemohli řádně připravit na přijímačky na střední školu, maturanti na maturitu, první ročníky vysokoškoláků se nikdy neviděli naživo. Pro všechny znamenaly výuka na dálku a život doma v izolaci psychickou zátěž, stejně jako pro jejich učitele.

Dotazníkové šetření Sociologického ústavu Akademie věd ČR a **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** zjistilo, že 38 procent vysokoškolských studentů vykazovalo vysoké hodnoty osamělosti. Podíl studentů s finančními problémy se zvýšil ze 4 na 15 procent, v průměru museli každý týden studiu věnovat až o osm hodin více a úměrně tomu rostl jejich stres. Třetina posluchačů univerzit se z kolejí a pronájmů přestěhovala zpátky k rodičům. Jejich život se začal ubírat zcela jiným směrem. Spoluautorem tohoto výzkumu je Petr Soukup, ředitel Institutu sociologických studií na **Fakultě sociálních věd UK**. Vystudoval statistiku na Vysoké škole ekonomické, sociologii na **Fakultě sociálních věd UK** a právo na Právnické fakultě UK. Věnuje se mimo jiné metodám výzkumů, nerovnostem ve vzdělávání či studijním a psychickým okolnostem současné pandemické situace.

Petr Soukup bude 2. července hostem Aktuálně.cz na on-line chatu se čtenáři. Posílat dotazy mu můžete již teď, odpovídat vám bude v pátek večer.

Neurovnané Česko v neurovnané Evropě. Vychází nová kniha Bohumila Doležala [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.07.2021, Zdroj: czpravycz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.07.2021 20:09, RU / měsíc: 347 614, RU / den: 26 751, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,30

Publicista Bohumil Doležal, předseda Klubu na obranu demokracie a spolupracovník deníku FORUM 24, vydává prostřednictvím nakladatelství Argo novou knihu "Češi, Evropa, smíření".

Můžete ji nyní zakoupit na e-shopu FORUM a přinášíme autorovu poznámku k nové publikaci. Chtěl bych utrousit pár slov na kraj mé knížky „Češi, Evropa, smíření“, která právě vyšla v nakladatelství Argo. Když se mi na podzim roku 1993 podařilo vymotat z politického víru rozpadajícího se Československa, splnil se mi dlouholetý životní sen. Deset let jsem mohl učit na vysoké škole (na politologickém institutu **Fakulty sociálních věd** KU) a přes třicet let v podstatě pravidelně publikovat v různých českých periodikách (jmenuji postupně Český deník, Denní Telegraf, Lidové noviny, Mladou frontu Dnes, Respekt, Reflex, revui Střední Evropa ad.). Po nástupu Babišismu jsem babišovská média z vlastního rozhodnutí eliminoval a píšu skoro výlučně na internet (Forum 24, Echo 24, Bubínek Revolver Revue). Univerzitní činnost byla pro mne mimořádně důležitá hlavně proto, abych si doplnil vzdělání (předtím jsem byl činný jako literární kritik) a vytvořil si ucelený background k denní publicistice. Pracoval jsem na tom už dřív, ale teď teprve jsem měl dost času a dobré podmínky. Zabýval jsem se českou politikou a politickým myšlením devatenáctého a dvacátého století (hlavní jména: František Palacký, Karel Havlíček Borovský, Tomáš G. Masaryk a Emanuel Rádl; všech si vážím, což nevylučuje kritický přístup). Dále středoevropským kontextem české politiky a českého politického myšlení se zvláštním ohledem na Maďarsko (jazyk jsem se naučil na počátku osmdesátých let; zaujala mne spontánní vstřícnost řady maďarských intelektuálů k Česku, snažil jsem se jim oplácet stejnou mincí). Třetím okruhem mého zájmu byla léta rozvratu české demokracie v letech 1945 a zčásti dobrovolného propadu do Ruského impéria. Věnoval jsem se zejména politickým textům Edvarda Beneše, Peroutkovu Dnešku a politickým aspektům činnosti Václava Černého. A posledním mým tématem byl katastrofický pokus o zkřížení bolševismu s domácími demokratickými tradicemi v druhé polovině padesátých a hlavně v šedesátých letech minulého století. A zajímalo mne hlavně: co z toho všeho plyne pro nynější české pobývání v Evropě a ve střední Evropě, jaké tenze to pro nás představuje a jaké výzvy z toho pro nás plynou. Vznikla tak řada textů, které shrnuje tato knížka. Děkuji zde ještě zvlášť vydavatelství Argo za to, že mi dalo prostor, a Michaelu Špiritovi za pečlivou editorskou práci. Bohumil Doležal

Objednat si můžete také knihu V zemi babišismu a buranokracie, kterou loni vydal spolek Free Czech Media.

Neurovnané Česko v neurovnané Evropě. Vychází nová kniha Bohumila Doležala

Řetězce stále častěji žádají ekologickou logistiku

TISK, Datum: 02.07.2021, Zdroj: E15, Strana: 4, Autor: Jiří LIEBREICH, Vytlačeno: 13 570, Prodáno: 2 661, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.07.2021 01:05, Čtenost: 70 728, Rubrika: E15, AVE: 174 380,83 Kč, Země: Česko, GRP: 0,79

Když nakoupíte u nás, pomáháte životnímu prostředí. Na ekoheslo, či spíše na marketingový trik se snaží nalákat zákazníci čím dál více firem. Často jde například o potravinářské řetězce či o e-shopy. Přibývá tak společností, které po dopravních vyžadují, aby pro ně převáželi zboží kamiony se zelenějšími pohony. Kamiony na plyn, vodík či na elektřinu tak mají výrazně větší šanci získat svým majitelům lukrativní zakázky.

„Požadavky na tuto dopravu vzrůstají hlavně velké nadnárodní koncerny,“ říká mluvčí sdružení dopravců Česmad Bohemia Martin Felix. Stejnou zkušenost má dopravní a logistická firma CEE Logistics, jež provozuje 430 vozů a operuje v 25 zemích. „LNG se zdá být jedinou přijatelnou cestou, kdy lze hovořit o srovnání s naftou. V dubnu jsme si pořídili tři vozy, jezdí pro velkého zákazníka v Německu. Že po užíváme udržitelný pohon, je pro něj v této době zásadní. Pořád ale narážíme na málo čerpacích stanic v Česku a na Slovensku a na omezenou dojezdovou vzdálenost,“ popisuje marketingová manažerka CEE Lucie Lohynská s tím, že podíl vozů na alternativní paliva ve flotilách dopravců poroste. „Chceme zkoušet i další značky a zelenější pohony,“ dodává Lohynská.

První kamion na LNG koupil koncem loňska i jihočeský dopravce Giomir. Po dobrých zkušenostech si pořídí dalších šest vozů, a to nejen kvůli nižším provozním nákladům, jež prý převáží vyšší pořizovací cenu kamionu.

„Zelená paliva otvírají dopravcům dveře do lukrativních zakázek. S naftou by se do nich vůbec nedostali. Takové požadavky vzrůstají například potravinářské řetězce, aby o sobě mohly tvrdit, jak jsou zelené,“ uvádí jednatelka Giomiru Kamila Smudková. „Bohužel nám za využití těchto paliv nic nepřiplácí,“ dodává.

Vedle potravinářských řetězců tlačí na „zelenou“ také e-shopy, aby o sobě v boji s četnou konkurencí mohly tvrdit, jak jsou přívětivé k životnímu prostředí, podotýká vedoucí katedry marketingové komunikace na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisa Hejlová.

„Pro firmy je to téma čím dál důležitější, tlak sílí a v Evropě dál poroste. Nejčastěji se firmy snaží hodit odpovědnost za ekologii na zákazníka tím, že mu dají možnost zaplatit takzvané zelenější cestu. Firma za to například koupí kus lesa nebo investuje do zelené energie, třeba do elektromobilu. Zákazník má pocit, že si kupuje něco zelenějšího, přitom jen dává peníze do ekologického projektu dané firmy,“ říká Hejlová.

„Například Primark o sobě nedávno tvrdil, jak je ekologický, když vozí produkty lodní dopravou. To je úplný nesmysl. Část zákazníků je přitom schopna toto přijmout jako argument,“ dodává Hejlová.

Zatímco v osobní dopravě se očekává expanze elektromobilů, v nákladní dopravě je výrazné rozšíření elektrických pohonů nepravděpodobné.

V Německu sice testují například využití trakčního vedení, na němž pak kamiony fungují jako trolejbusy, ale osázení hlavních dopravních tahů trolejemi a jejich spolehlivé využití ovšem není příliš reálné. Případně jsou elektrické kamiony napájeny z baterií, jde ale spíše o dodávková a menší rozvázková vozidla.

„Jejich hlavním problémem je malý dojezd kolem sta kilometrů a až 3,5krát vyšší cena než u standardních dieselových aut,“ vysvětluje Felix a dodává: „Zákazníci požadující jejich nasazení by tedy měli akceptovat podstatně vyšší cenu.“ Ve hře je i využití vodíkových pohonů, podle Felixe ale technologie potřebuje ještě několik let vývoje.

S LNG vozy jezdíme pro velkého zákazníka v Německu. Že používáme udržitelný pohon, je pro něj v této době zásadní.

Foto autor: Foto GasNet

Foto popis: LNG patří k nejčastějším alternativním pohonům kamionů.

ANO zastavilo pád, na místo ČSSD se dere Přísaha, ukazuje volební model Deníku [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.07.2021, Zdroj: podpisky.denik.cz, Autor: Michal Janko, Aleš Vojíš, Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.07.2021 11:48, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Rubrika: Volební preference, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Deník připravil unikátní model, který počítá možné složení budoucí poslanecké sněmovny vzniklé po podzimních parlamentních volbách. A to na základě všech 21 letošních průzkumů šesti renomovaných agentur.

"Model nadále přisuzuje vítězství koalici Pirátů a Starostů, její podpora však klesla z květnových 27,5 procenta na aktuálních 25,9 procenta. Druhé hnutí ANO naopak poprvé od začátku roku zaznamenalo po poklesech nárůst preferencí z 22,8 na téměř 23 procent. Na třetím místě by skončila koalice Spolu tvořená ODS, TOP-09 a KDU-ČSL. Kdyby se volby konaly dnes, získala by 20 procent hlasů.

Zrcadlově oproti hnutí ANO se vyvíjejí preference SPD. Ty až dosud mírně posilovaly, aktuální pokles na 10,5 procenta je první za uplynulých šest měsíců. Preference KSČM a ČSSD lehce oslabují dlouhodobě, komunisté by nyní obdrželi 5,7 procenta hlasů, socialisté 4,9 procenta.

Hlavním vyzývatelem sociálních demokratů v boji o to, kdo se dostane do sněmovny, se stalo hnutí Přísaha. Momentálně mu náleží téměř čtyři procenta hlasů, jeho obliba přitom v posledních týdnech roste. Těsně nad třemi procenty, a tedy s vidinou stálého státního příspěvku, se pohybují také preference koalice Trikolóry, Svobodných a Soukromníků.

Volební model Deníku byl 2. července aktualizován o posední model agentury Median. Podle něj by volby do Sněmovny v červnu vyhrálo ANO s 26 procenty hlasů. Po čtyřech měsících se tak opět dostalo v průzkumu do pozice lídra, kde vystřídal koalici Pirátů a Starostů. Tu by podpořilo 21,5 procenta lidí. Následovala by koalice Spolu s 20 procenty hlasů.

Do dolní parlamentní komory by se ještě dostalo SPD (8,0 %) a hnutí Přísaha (6,0 %) před KSČM (5,5 %) a ČSSD (5,0 %), tvrdí Median.

Jak Deník model počítá

Model Deníku je inspirován takzvanými „poll of polls“ obvyklými v zahraničních médiích. Je založen na váženém průměru všech letošních průzkumů stranických preferencí zveřejněných renomovanými agenturami IPSOS, Kantar TNS, Median, STEM, Data Collect a CVVM – aktuálně jde o 21 posledních průzkumů zmíněných společností.

K přepočtu na mandáty Deník použil pravidla schválené novely volebního zákona, která začne platit 1. července. Počítá se stejným počtem odevzdaných hlasů jako při volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2017.

Model bude až do říjnových voleb průběžně aktualizován podle nových průzkumů.

Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**.

Syndrom skrytého voliče

„U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v průzkumech, které probíhají nezávisle na sobě různými agenturami. Pokud jsou splněny obě tyto podmínky, je zvolená metoda velmi přínosná a dá se podle ní orientovat,“ řekl Deníku politolog z Metropolitní univerzity Praha Petr Just.

Média a interpreti předvolebních preferencí podle Petra Justa někdy dělají chybu, když na základě jednoho aktuálního průzkumu, který například KSČM přisuzuje čtyři procenta, udělají závěr, že komunisté se do sněmovny nedostanou.

„Vždy je třeba vnímat dlouhodobé trendy a nezapomínat na statistickou chybu, která činí dvě až tři procenta,“ míní Just. Žádná agentura proto nikdy neřekne, že míra pravděpodobnosti jejího výzkumu je stoprocentní.

Politici mnohdy opakují, že jediným relevantním průzkumem jsou volby a na odhady proto neberou ohled a mají je za mylné vodítko.

Proč se někdy skutečně realita o dost liší od skutečnosti?

„Rád bych upozornil na tzv. syndrom skrytého voliče neboli spirálu mlčení. Někteří lidé se za svou volbu stydí a nechtějí ji zveřejňovat. Když je tazatel osloví na ulici, odpoví mu falešně. To vedlo k překvapivým výsledkům v několika zemích, kdy například zabodovala Alternativa pro Německo nebo Kotleba na Slovensku, ačkoli před volbami to tak nevypadalo. V průzkumech měl Kotleba kolem dvou procent, ale dostal osm. Agentury s tím nemohou nic dělat, protože pracují s odpověďmi, které dostanou,“ vysvětluje Just.

Odpovídá sociolog Petr Soukup. Co udělal s dětmi a mládeží covidový školní rok? URL [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.07.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Zuzana Hronová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.07.2021 19:13, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Rubrika: Domáci, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,85, Návštěv za měsíc: 26 400 000

Pro studenty znamenala výuka na dálku a život v izolaci obrovskou psychickou zátěž, stejně jako pro jejich učitele. Téměř 40 procent pedagogů uvedlo, že se u nich projevil úzkost a deprese. Stejný podíl studentů uvedl, že se cítilo osaměle. Pandemie převrátila malým dětem, teenagerům i mladým lidem život naruby. Ptejte se sociologa Petra Soukupa z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Žáci a studenti mají za sebou velmi náročný školní rok plný situací, které si ještě před rokem ani nedokázali představit. Prvníci museli kroutit své první klíčky písmenek sami před obrazovkou, deváťáci se nemohli řádně připravit na přijímačky na střední školu, maturanti na maturitu, první ročníky vysokoškoláků se nikdy neviděli na živo. Pro všechny znamenaly výuka na dálku a život doma v izolaci psychickou zátěž, stejně jako pro jejich učitele.

Dotazníkové šetření Sociologického ústavu Akademie věd a **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** zjistilo, že 38 procent vysokoškolských studentů vykazovalo vysoké hodnoty osamělosti. Podíl studentů s finančními problémy se zvýšil ze 4 na 15 procent, v průměru museli každý týden studiu věnovat až o osm hodin více a úměrně tomu rostl jejich stres. Třetina posluchačů univerzit se z kolegů a pronámů přestěhovala zpátky k rodičům. Jejich život se začal ubírat zcela jiným směrem.

Spoluauctorem tohoto výzkumu je Petr Soukup, ředitel Institutu sociologických studií na **Fakultě sociálních věd UK**. Vystudoval statistiku na Vysoké škole ekonomické, sociologii na **Fakultě sociálních věd UK** a právo na Právnické fakultě UK. Věnuje se mimo jiné metodám výzkumů, nerovnostem ve vzdělávání či studijním a psychickým okolnostem současné pandemické situace.

"Děti a mládež prošli pandemií zdánlivě nepostiženi - úmrtnost v mladších věkových skupinách je mizivá, stejně jako ohrožení závažnějším průběhem nemoci. Ze společenského a psychologického pohledu je ale právě tato skupina jedna z nejzasazenějších," říká Soukup. Vysvětluje, že jde o skupiny s velkou potřebou sociálního kontaktu, který byl z velké části znemožněn.

"Rovněž jde o skupinu, která má zatím malé životní zkušenosti zejména s krizovými situacemi, a tak je daleko náchylnější k jejich nezvládnutí," pokračuje. Tomu odpovídá skutečnost, že míra depresivity u mladých a mladých dospělých vzrostla nejvýrazněji.

Navíc žáci a studenti museli často překonávat velké obtíže s novou podobou vzdělávání. "A zejména přechody, jako maturita nebo přijímací zkoušky byly v podmínkách koronaviru a lockdownu velmi náročné," upozorňuje sociolog. "A v neposlední řadě mnoho mladých, kteří si brigádně přivydělávali, nebo působili ve svých prvních zaměstnáních, často dočasných, byli prvními bez práce a často bez jakékoli kompenzace," dodává.

Šance na nový začátek? Komunisté spíše směřují k volebnímu debaklu URL [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.07.2021, Zdroj: denikreferendum.cz, Autor: Jan Kašpárek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.07.2021 19:32, Celková návštěvnost: 145 110, RU / měsíc: 39 312, RU / den: 5 662, AVE: 8 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

KSČM před časem představila programové teze pro blížící se volby do Poslanecké sněmovny. Bez ohledu na program však směřuje k historicky nejhoršímu výsledku.

Protestní voliče nepřitahuje, naopak postupně přichází i o své jádro.

Komunistická strana Čech a Moravy (KSČM) zřejmě směřuje k nejhoršímu výsledku ve volbách do Poslanecké sněmovny. Zbývá do nich zhruba čtvrt roku, již nyní je však zřejmé, že si komunisté oddechnou, obhájí-li vůbec nějaké mandáty. Do jejich až zoufalé situace se promítá dlouhodobý pokles volebních zisků na všech úrovních i setrvalý úbytek jak členstva, tak voličského jádra.

Do sněmovních voleb vyrazí KSČM opatřena optimistickým sloganem „Šance na nový začátek“. Programové teze slibují v podtitulu dokonce šanci „začít znovu a lépe“. Strana v nich nabízí razantně levicový program včetně zvyšování minimální mzdy na nejméně dvacet tisíc korun, progresivní daně, kurzarbeit, posilování práv zaměstnanců, pravidelné valorizace důchodů i sociálních dávek.

Vyjadřuje odpor vůči privatizaci zdravotnictví, naopak avizuje podporu bydlení včetně „vyvlastnění nevyužívaných a dlouhodobě chátrajících budov ve prospěch obcí“ a výstavby městských i družstevních bytů. Kritizuje systém exekucí a slibuje jej převést do rukou státu. Svůj strategický cíl explicitně nazývá „socialismus“.

Současně ale přidává konzervativní body zaměřené vstřícně vůči Rusku a Číně, potažmo proti NATO. Linii rozvíjí přísliby odmítání „ekonomické migrace“ i „financování neziskových organizací, které pod záminkou humanitární pomoci slouží spíše k jednostrannému politickému nátlaku“, či naopak zavedení „výchovy dětí a mládeže k vlastenectví“.

KSČM deklaruje zájem o ekologii a zmiňuje se o ochraně půdy, vody i biodiverzity, současně se ale v textu ani jednou nevyskytuje slovo klima. Komunisté zato slibují podporu rychlé modernizace a přístavby jaderných elektráren, a to „bez diskriminačního omezování účasti například Ruska nebo Číny z tendru“.

Programové teze odkazují k probíhající pandemii se základním argumentem, že krizi mají zaplatit nejbohatší. Slibuje se posílení role státu, všeobecná pomoc občanům, startování ekonomiky a zvýšení podílu, jakým na podobné sociální záměry přispívají „velká podnikatelská, nadnárodní uskupení, která dosud jen kořistila z naší země i práce jejich občanů“.

Až na aktuální rétoriku zmiňující pandemii není náčrt programu zvláště neobvyklý. Komunisté podobné věci žádají či slibují delší dobu. Voličský zájem o ně ovšem už roky nepramenil ani tak z konkrétního programu jako spíše ze zájmu volit protestně.

Analýza ? Jakub Patočka

Komunální volby jako memento mori pro ČSSD a KSČM

„Když se díváme na KSČM, vždy měla dva typy voličů: skalní příznivce oceňující nostalgii po minulém režimu a ty, jež přitahovala, neboť vyjadřovala jejich politický protest. To za poslední čtyři roky velmi oslabilo — podpořit [z protestních důvodů] stranu, jež drží u vlády miliardáře, přeci jenom působí poněkud nesmyslně. A zmenšil se, vlivem věku, i skalní elektorát,“ glosuje vývoj pro Deník Referendum politolog z **Fakulty sociálních věd Masarykovy univerzity**, Lubomír Kopeček.

Přestože jsou komunisté stále nejpočetnější stranou, jejich základna po dekádách stabilně klesá. Od počátku devadesátých let, kdy po masovém exodu zůstalo asi 350 tisíc lidí, se členstvo zmenšilo na méně než desetinu. Ve dvacetiletém mediánu ztratili komunisté skoro sedm procent členů ročně, stejný procentuální úbytek vykazují i v posledních letech. Roli hraje vysoký průměrný věk, již delší dobu kolem čtyřiašedesáti let. Naděje dožití činí v České republice 78,5 let.

Kam až může poklesnout nynějších asi 30 tisíc členů, není zřejmé. V pětiletém mediánu probíhal poslední dobou pokles o tři tisíce ročně. Při udržení trendu každoroční ztráty sedmi procent členstva KSČM během příštích pěti let sestoupí na oněch dvacet tisíc. Pokud by ovšem — třeba vlivem neúprosné demografické křivky — pokles pokračoval nikoli procentuálně, ale po oněch třech tisících, strana by do konce dekády prakticky zmizela.

Ještě rapidněji v posledních letech klesly KSČM volební zisky. Tedy kromě těch v Senátu, jež jsou tradičně prakticky nulové a strana zde získala alespoň jeden mandát naposledy roku 2012. Na komunální úrovni se výsledky snižují od prvních voleb milénia, od roku 2002. Z tehdejších 14,5 procenta hlasů a 5700 mandátů KSČM postupně sestoupila na 4,8 procenta a asi 1400 postů ve volbách 2018.

Průběžný pokles stranu provází i v Evropském parlamentu: od 20,3 procenta a šesti mandátů roku 2004 k předloňským ani ne sedmi procentům a mandátů jedinému. KSČM naposled nasadila kandidátku s nebyválně nízkým věkovým průměrem, snažící se zdůrazňovat i ekologická témata rezonující u mladších ročníků.

Změna se ale ve voličském zájmu nepromítla. Mladší kandidáty ve výsledku přeskočil vlivem preferenčních hlasů zastávce tradiční tvrdé linie, Zdeněk Ondráček.

Prudký propad proběhl v krajích. Při prvních volbách do krajských zastupitelstev (2000) dostali komunisté zhruba každý pátý hlas. Přes dvacet procent se dostali ještě roku 2012, během následujících čtyř let ale ztratili polovinu podpory (ze 20,4 na 10,6 procenta), totéž ve čtyřletce před loňskými volbami (z 10,6 na 4,75 procenta).

Živě ? Redakce DR

Volby živě: opozice ušetřila hnutí ANO tvrdou porážku. Další debakl levice

KSČM v nich zažila nepopiratelný debakl, ze skoro devadesáti mandátů obhájila třináct. Pětiprocentní hranici překročila všeho všudy ve čtyřech krajích, většinou nepříliš přesvědčivě.

Volby do krajských zastupitelstev pro stranu znamenaly nejen ztrátu pozic, ale i peněz. Bídny volební zisk se promítl ve státním příspěvku 3,25 milionu korun: o 18,25 milionu méně, než kolik KSČM dostala po krajských volbách 2016. Rok 2020 tak strana ukončila skoro sedmadvacet milionů v minusu.

Výhled pro sněmovní volby není o moc světlejší. Z devatenácti volebních modelů vypracovaných různými agenturami na různých velkých vzorcích respondentů od začátku roku vychází preference KSČM na průměrně 5,57 procenta. To by bylo nejméně, kolik strana v daném typu voleb kdy získala. Odhady ale působí realisticky.

Strana v průzkumech zřetelně ztrácí přinejmenším od třetiny nynějšího funkčního období Sněmovny. Do toho v roce 2017 již vstupovala s historicky nejhorším výsledkem, 7,8 procenty. KSČM tehdy oproti roku 2013 ztratila skoro polovinu ze 741 tisíc hlasů (14,9 procenta). Odhaduje se, že nejvíce voličů komunistům vzalo politické hnutí ANO — v předchozím mezivolebním intervalu paradoxně vybírající elektoráty ODS a TOP 09

Další komunistické hlasy před minulými volbami odloudila SPD Tomia Okamury. Přesun od KSČM k SPD zasáhl i tradičně „rudé“ regiony. Z analýz vyplývalo, že nacionalisté odlákali hlavně nezaměstnané voliče v ekonomicky slabších oblastech. Další část někdejších příznivců, voličích roku 2013 proti končící vládě škrtnů Petra Nečase (ODS), o čtyři roky později k volbám zkrátka nešla.

Vůbec nejlepší volby KSČM zažila skoro před dvaceti lety: po začátku tisíciletí, ke konci vlády opoziční smlouvy. Pod vedením Miroslava Grebeníčka dosáhla na 18,5 procenta hlasů.

Tehdy měli komunisté politické postavení s těžší srovnatelné s dneškem. Jejich podpora byla tak vysoká, až se označovala za unikátní v rámci někdejšího východního bloku — tedy na poměry stran, které nikdy neprošly radikálním rozchodem s minulostí. V roce 1999 přisuzovalo komunistům několik seriózních průzkumů dokonce šanci na volební vítězství.

Poté, co komunisté jistili poslancekými hlasy vládu Andreje Babiše (ANO), se nyní snaží alespoň symbolicky odpoutat. V dubnu formálně vypověděli kabinetu dosavadní toleranci s tím, že vláda zjevně neplánuje plnit, co komunisté očekávali.

I lidé kritičtí vůči dominantní linii strany — jako Jiří Dolejš — ale angažmá v Babišových zádech spíše hájí. Argumentují, že bylo nutné minimalizovat škody, jež by jinak mohla způsobit pravice. Voliči to každopádně neoceníli.

A vztah k vládě ale zůstal neuzavřený. V červnu ji komunističtí poslanci podrželi při hlasování o nedůvěře. „Vláda naší důvěry nemá, důvěryhodnost se vytratila,“ říkal na jednu stranu předseda Vojtěch Filip, na stranu druhou varoval před hrozcí destabilizací státu. KSČM se podle znalců zdejšího politického dění podařilo situaci šikovně prománěvovat, navíc na sebe strhli obecnou pozornost. Nebylo to poprvé.

Na KSČM záviselo nejen dané hlasování, ale v posledním roce i mnohá schvalování nouzového stavu a podobných opatření. Komunistické hlasy — často dokonce ani ne všechny — opakovaně de facto rozhodly o tom, jak dlouho bude nově vyhlášený nouzový stav trvat.

Vládní politici ostatně příležitostně poznamenávali, že na komunisty svým způsobem spoléhá i opozice: mohla hlasovat proti prodloužení, neboť věděla, že je vposledku prohlašuje KSČM. Ta ovšem přikládala pod kotel nejistoty, neváhala měnit postoje či se nechat obměkčovat vyjednáváním.

Zda se straně podaří narychlo překreslit příběh posledních let ve svůj prospěch, není vůbec jisté. „I hlasování o nedůvěře ukazuje, že se na podpoře vlády nic nezměnilo. Nemyslím, že by se do voleb stalo něco, co by tento převažující postoj otočilo. KSČM ani nevměnila předsedu, který je s ním spojen. Žádný signál o změně komunisté voličům nevyšlali,“ poznamenává politolog Kopeček.

Lidé budou podle něj posuzovat spíše to, co strana dělala v posledních letech než její program. A soustavně klesající křivky preferencí naznačují, že nejsou zvláště nadšeni. Jakkoli se tu a tam v některých kruzích hovořilo o možném obrození KSČM, nic takového se zatím neděje. Vojtěch Filip je předsedou strany od roku 2005 a na svém postu podle všeho do podzimních voleb vydrží.

Sloupek ? Lukáš Jelínek

KSČM je obklíčená minulostí i kšeftováním s Babišem

V dubnu ustál pokus části strany o sesazení — byť spíše díky výši volebního kvóra na ústředním výboru než přímé podpoře.

Namísto něj ze svého postu spadla jeho potenciální vyzývatelka, představitelka mladšího křídla KSČM, někdejší místopředsedkyně strany Kateřina Konečná.

Filip sice avizoval, že dá předsednickou funkci k dispozici na sjezdu, ten ale přijde až po volbách. Strana se tedy nemění, zatímco politický prostor protestních stran ano.

Obloukem se vrací centristická, obecně protikorupční rétorika v podobě politického hnutí Přísaha. Vysoce nespokojený elektorát znepokojený migrací a dalšími zvláště štěpícími tématy nadále těží SPD. V letošních volbách se snaží také silně tematizovat problematiku dovozu potravin, potažmo jejich takzvané dvojí kvality napříč Evropskou unií — vůči níž se dříve zhusta vymezovala KSČM.

Komunisté si podle dosavadních průzkumů dost možná udrží alespoň nějaké poslanceké posty. Jako zásadní však vystupuje otázka, zda jich využijí k dlouhodobějšímu oživení podpory, potažmo náboru nových voličů. „KSČM by měla šanci revitalizovat potenciál ne jako vládu podporující strana, ale radikální opozice stavící na kritice. Pokud by hypoteticky zůstala ve Sněmovně,

mohla by z takové pozice těžit," uzavřel Kopeček.

Vzhledem k programovému zmatení, jež se nejvíce projevuje v přichylnosti k autoritářským režimům a vládě českého oligarchy, je ale stejně tak dobře možné, že se nezmění nic. Možné je dokonce i to, že na jakýkoli pokus o změnu je už prostě pozdě.

Demografie je neúprosná a „Šance na nový začátek“ mnohem spíš vypadá jako „šance na brzký konec“.

Základní příjem. Opravdu utopie?

Proč Piráti ztrácejí podporu

Uniklá zpráva OSN: času ubývá, klimatická katastrofa je v dohledu

Pravdu o Bečvě se nejméně do voleb od českého státu nedozvíme

Inženýr Zloun

Snažme se vrátit úctu novinářské profesi. Pracujeme ve skromných poměrech. Ale nemůžeme pracovat zadarmo. Prosíme, podpořte nás a pomozte nám stabilizovat provoz naší redakce!

Mládež si zapamatuje, jak se k nim stát v pandemii zachoval, říká sociolog [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.07.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Zuzana Hronová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.07.2021 20:58, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Rubrika: Domácí, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

Pro studenty znamenala výuka na dálku a život v izolaci obrovskou psychickou zátěž, stejně jako pro jejich učitele. Téměř 40 procent pedagogů uvedlo, že se u nich projevil úzkost a deprese. Stejný podíl studentů uvedl, že se cítili osaměle. Pandemie převrátila malým dětem, teenagerům i mladým lidem život naruby. Ptejte se sociologa Petra Soukupa z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Žáci a studenti mají za sebou velmi náročný školní rok plný situací, které si ještě před rokem ani nedokázali představit. Prvníci museli kroutit své první klíčky písmenek sami před obrazovkou, deváťáci se nemohli řádně připravit na přijímačky na střední školu, maturanti na maturitu, první ročníky vysokoškoláků se nikdy neviděli naživo. Pro všechny znamenaly výuka na dálku a život doma v izolaci psychickou zátěž, stejně jako pro jejich učitele.

Dotazníkové šetření Sociologického ústavu Akademie věd a **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** zjistilo, že 38 procent vysokoškolských studentů vykazovalo vysoké hodnoty osamělosti. Podíl studentů s finančními problémy se zvýšil ze 4 na 15 procent, v průměru museli každý týden studiu věnovat až o osm hodin více a úměrně tomu rostl jejich stres. Třetina posluchačů univerzit se z kolejí a pronájmů přestěhovala zpátky k rodičům. Jejich život se začal ubírat zcela jiným směrem.

Spoluautorem výzkumu je sociolog Petr Soukup, šéf Institutu sociologických studií na **FSV UK**. Ten říká, že jejich výzkum odhalil celou řadu situací, kdy se stát nechoval k občanům stejně. A to nejen v momentě, kdy zavřel školy a nechal běžet podniky. Když například prováděli výzkum na Akademii muzických umění, tak studenti FAMU nechápali, proč nemohou točit studentské filmy, když profesionální filmaři mohou. Podobně to platilo pro různé praxe na středních školách. Učni nesměli na praxi do podniku, který přitom normálně běžel.

"V Česku se moc nehledala cesta, jak udělat rovné podmínky. Trpíme mantrou: hlavní je ekonomika a školy nic nevyrábí. Myslím si, že si to děti a mladí budou pamatovat a bohužel si z toho asi odnesou jako hlavní pocit, že nemají důvěřovat politikům," tvrdí Soukup.

Mladí a děti prošli pandemií zdánlivě nepostiženi - úmrtnost v mladších věkových skupinách je mizivá, stejně jako ohrožení závažnějším průběhem nemoci. Ze společenského a psychického pohledu je ale právě tato skupina jedna z nejzasaženějších," říká sociolog. Vysvětluje, že jde o skupiny s velkou potřebou sociálního kontaktu, který byl z velké části znemožněn.

"Rovněž jde o skupinu, která má zatím malé životní zkušenosti zejména s krizovými situacemi, a tak je daleko náchylnější k jejich nezvládnutí," pokračuje. Tomu odpovídá skutečnost, že míra depresivity u mladých a mladých dospělých vzrostla nejvýrazněji.

Navíc žáci a studenti museli často překonávat velké obtíže s novou podobou vzdělávání. "A zejména přechody jako maturita nebo přijímací zkoušky, byly v podmínkách koronaviru a lockdownu velmi náročné," upozorňuje sociolog. "A v neposlední řadě mnoho mladých, kteří si brigádně přivydělávali nebo působili ve svých prvních zaměstnáních, často dočasných, byli prvními bez práce a často bez jakékoli kompenzace," dodává.

Ve středu 7. července se můžete těšit na další on-line chat, tentokrát s meteorologem Michalem Žákem, moderátorem předpovědi počasí v ČT, odborníkem na extrémní podoby počasí a vysokoškolským pedagogem na Matematicko-fyzikální fakultě UK.

Profesorka Králičková: Díky bohu, že výběr pohlaví dětí u nás zákony zakazují [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.07.2021, Zdroj: reflex.cz, Autor: Jana Bendová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.07.2021 07:51, Celková návštěvnost: 5 050 000, RU / měsíc: 2 176 884, RU / den: 205 559, Rubrika: Rozhovory, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,28

Poprvé od roku 1348 může stát v čele naší nejstarší a neznámější univerzity žena. Na rektorku Univerzity Karlovy kandiduje její prorektorka a lékařka Milena Králičková (49). Vědecky se zaměřuje především na příčiny neplodnosti. Tou hlavní je vysoký věk rodičů, ale paní profesorka odmítá říkat „staré matky“. A proč by mladí muži neměli mít notebooky na klíně a spíš než bankovkami platit kartou?

Jste lékařka, vědkyně, která se zabývá příčinami neplodnosti. Na počátku pandemie se říkalo, že nás z toho moře volného času na home office čeká baby boom. Zatím to tak nevypadá. Naopak nepodepsal se mimořádný stres spíš na snížení plodnosti? Existují už nějaká data?

To ještě nelze říct. Sociologické studie běží napříč celým světem, ale je brzy to celé uzavřít. Data budou nejdříve tak do roka. Můj odhad je, že se oba póly vynulují – někde možná baby boom nastal a někde zase víc zafungoval stres. Reakce na

pandemii byly velice rozdílné.

Když se řekne neplodnost, představíme si reprodukční medicínu a „děti ze zkumavek“. Zvyšuje se počet neplodných párů? Údajně je jich ve vyspělých zemích až pětina. Čím to je?

Trochu bych ubrala, ale minimálně deset až patnáct procent párů neplodných je. Ve vyspělých zemích je důvodem především odkládání rodičovství do pozdějšího věku. Je to jeden z nejsilnějších faktorů. Pak samozřejmě působí i další vlivy, třeba životní prostředí, o které tak málo pečujeme.

Zvyšuje se údajně především neplodnost mužů, jejich spermie jsou línější, než bývaly. Není to jen tím, že kdysi se fakt, že pár nemůže otěhotnět, automaticky přisoudil ženě?

Určitě částečně ano, i když v generaci našich maminek nebo babiček nebyla medicína schopná příčiny neschopnosti otěhotnět vždy objasnit. Ale plodnost mužů se opravdu zhoršuje. Tvorba spermií je hodně citlivá na to, co je okolo nás – ať už chemicky v životním prostředí, nebo také fyzikálně. Vliv má třeba teplo, konkrétně například z notebooku, který mají pánové na klíně, nebo teplo z mobilů.

Takže pánové, nedávejte si notebook na klín?

Ano, hezky na stoleček.

Vy se právě na škodliviny a jejich vliv na kvalitu pohlavních buněk zaměřujete. Jenže vezmeme-li si éru budování socialismu, životní prostředí bylo oproti současnosti mnohem horší, tudíž nebezpečnější, ne?

Neřekla bych, že se životní prostředí zlepšilo. Chemických faktorů bohužel přibývá. Nicméně hlavní příčinu neplodnosti vidím ve zmíněném věku rodičů. Co si pamatuji, a to jsem ročník 1972, bývalo běžné zakládat rodinu v 18, ve 20, ve 22 letech. Teď je to posunuté téměř o deset let dál.

Čestmír Strakatý

24. června 2021 • 17:46

Bartoš:

Chci být premiér, od Babiše chci omluvu, šíří lži a z korupce udělal systém...

Jaké škodliviny nás v „procesu tvorby“ miminek tedy nejvíc ohrožují? Překvapilo mě, že se jedná kupříkladu o látky z vytištěných papírových účtenek, z recyklovaného papíru, čili zdravější by nakonec bylo nosit si rohlíky z obchodu nikoli v papírových, ale mikrotenových sáčkích?

Bohužel, škodliviny jsou často skryté. Uvedu například bisfenoly, což jsou látky, které se přidávají do papíru, aby byl ohebný, aby vydržel, aby se netrhal. Jak jste se zmínila, právě tuhle látku najdeme nejen v mnoha plastech, na vnitřku plechovek se sterilizovanou zeleninou, ale i v recyklovaném nebo bankovkovém papíru, obsahují ho i ony tištěné účtenky z pokladen obchodů. O škodlivosti bisfenolů se dlouho nevědělo, nyní se však ukazuje, že snižují kvalitu pohlavních buněk, a tím mohou způsobit neplodnost. Mikrotenovými sáčky bych rozhodně nic nenahrazovala, naopak, nejsem příznivcem jakýchkoliv igelitových pytlíků a tašek, dcery mě naučily nosit v kabelce jednu a tutéž.

Čili druhá rada mladým mužům – platte raději kartou než bankovkami. Ale pojďme dál. Moderní medicína dokáže pomoci devíti z deseti neplodných párů. Bude to jednou sto procent? A bude se s pomocí vědy plodit a rodit čím dál víc dětí?

Věřím, že půjdeme chytřejším směrem a místo stále častějšího využívání asistované reprodukce budeme víc chránit životní prostředí tak, aby plodnost už dál nezhoršovalo. Nikdy nedosáhneme toho, aby sto procent párů mohlo mít děti. Ale zjistíme-li, co přesně způsobuje neplodnost oněch deseti patnácti procent, a jsou-li to škodliviny z vnějšího prostředí, měli bychom je odstranit, a tím vrátit vajíčkům a spermii kvalitu. Znovu ovšem opakují, že v západní civilizaci je podstatnou příčinou vysoký věk rodičů.

Takže klíčový problém jsou především staré matky?

Nerada bych říkala staré matky, je-li jim 30+. Existuje řada povolání, v nichž si ženy chtějí vydobýt své místo, takže mateřství odkládají logicky. I já podporuji své studentky, aby si nemyslely, že hned, jak dokončí medicínu, musí mít honem děti. Vždycky mi vadilo, když se na porodním sále psalo k ženám „stará prvoroďička“. To mě hrozně rozčilovalo.

Vedete plzeňský Ústav histologie a embryologie i výzkum v Biomedicínském centru, které jsou napojeny na řadu i mezinárodních projektů. Můžete vysvětlit nám laikům, co je váš největší hit, největší naděje do budoucna, kterou se momentálně zabýváte?

Osobně považuji za náš největší hit, chcete-li tomu tak říkat, právě výzkum bisfenolů a jejich vliv na raná stadia vývoje embrya, konkrétně v prvních čtyřech dnech. Z velké části je toto období našeho života neprobádané. Možná to není pro široké publikum sexy téma, ale já ho pokládám za strašně důležité právě pro snížení neplodnosti. Jiná vědecká skupina v mém výzkumném programu se věnuje materiálům, které nám pomáhají v těle něco nahradit – kosti, určité části tkání, například aby cévy nekornatěly anebo játra regenerovala. Myslím, že právě na výzkum materiálů, které do budoucna pomohou v regenerativní medicíně, se může běžný člověk těšit.

Výzkum není povolený na lidských embryích, což už jsou zárodky lidského života. Používáte zvířecí modely. Jaké? Klasické myšky?

Používáme myši a u nás v Plzni v Biomedicinském centru máme kromě nich i větší zvířátka – až do prasat. Prase má s člověkem hodně příbuzný imunitní systém. Při výzkumu embryí využíváme zase nejčastěji myši, mají velmi podobný vývoj vajíčka jako lidé.

-VaP-

22. června 2021 • 12:13

Sokol:

Opatření jsou nepřijatelná, asi i nezákonná. Kontrolovat lidi po deseti pivech...

Vy se zaměřujete na prenatální vývojové a vrozené vady. Co dokáže věda dnes odstranit anebo čemu předejít ještě před narozením miminka? Jakým handicapům?

Dokážeme upozorňovat ženy, které se chystají otěhotnět, jak předcházet riziku plynoucímu z rodinné anamnézy anebo vlastní zdravotní kondice. Uvedu typický příklad, kdy výzkum vrozených vývojových vad něco významného změnil: u diabetiček v první třetině těhotenství vznikaly vývojové vady a díky výzkumu bylo zjištěno, že jejich nemoc musí být léčená a stabilizovaná, aby plod, tedy miminko, byl zdravý. Prevence je v medicíně vždycky nejdůležitější.

Jakým vadám se dá ještě předcházet, než se dítě narodí?

Můžeme – ale to už jsme se dostali do oblasti asistované reprodukce – předcházet některým genetickým vadám, vázaným na gen nebo chromozom, jenž je už u rodičů identifikovaný. Opět uvedu konkrétní příklad: pokud se zjistí v rodině hemofilie nebo cystická fibróza, dá se při takzvané preimplantační genetické diagnostice vybrat k umělému oplodnění z několika embryí to, které špatnou kombinaci nemá.

A víme, u jakých nemocí už to takhle lze identifikovat?

Existuje jich celá řada, kde to víme – například u některých dědičných nádorových anebo neurologických onemocnění, ale zatím to neznáme u všech. Spektrum se ovšem pořád rozšiřuje.

Jsou známé příklady, že při umělém oplodnění je možné s genetickými dispozicemi doslova čarovat. Například jistý čínský vědec prý přepsal genetickou informaci dvojčat HIV pozitivního otce, aby se narodila zdravá.

Podobné úpravy by měly zůstat pro nás tabu, zakázanou třináctou komnatou, kterou bychom neměli otevřít. Medicína musí mít vždycky svůj etický rozměr.

A jak se oddělí prospěšná eliminace vývojových vad s přepisováním?

To je právě obrovský rozdíl! Když se při umělém oplodnění podíváme na embryo, které má genetický problém, takže by se narodilo dítě s Downovým syndromem, použijeme pro implantaci jiné, jak už jsem ostatně říkala. Ale kdybychom mu genetickou informaci změnili, už se jedná o něco úplně jiného, nebezpečného, neetického. Abych to řekla přesněji, umíme a také měníme genetickou informaci, dejme tomu, viru či bakterie, ale neměli bychom upravovat genetickou informaci lidské bytosti. Technicky to možné je. Ale vybírat při asistované reprodukci dítě s modrými očima a inteligencí nobelisty bychom nikdy neměli. Fušovat přírodě do řemesla v tomto ohledu nesmíme.

Premium

Vašek Vašák

18. června 2021 • 16:39

Po

pár minutách poznám, jaký pes je. Z alergie na chlupy jsem se dostal, říká trenér...

Co všechno je teoreticky možné? Vybrat si u vajíčka nebo spermií fenotypické znaky dárce, jako jsou oči, vlasy, váha, míra, krevní skupina, už někde lze. Co třeba pohlaví? Stále najdeme kultury se silnou preferencí mužů a chlapců.

Ano, pohlaví je možné si vybrat. Díky bohu, u nás to však zákony zakazují. Ale existují ve světě společnosti, kde to lze. Pevně věřím, že si manipulaci genetického kódu hodně rozmyslíme. Protože nikdy nevíte, co současně v člověku ještě změníte. Nikdo z nás neumí přesně říct, co zásah do genomu napáchá. Je spousta genů nepopsaných, neznámých, nepropojených s konkrétními nemocemi. Ostatně ani u těch darovaných vajíček a spermií nemáte záruku, že v narozeném dítěti zopakují znaky dárce zvoleného z katalogu.

Od toho by ovšem mohl být krůček k vytváření „dokonalých“ lidí. Obáváte se toho? Člověk většinou bariéry, které mu stojí v cestě, proráží.

Pevně věřím, že zdravý rozum zvítězí. Vždyť už teď je každý z nás dokonalý a krásný, měli bychom pouze pracovat na tom, abychom se tak navzájem vnímali.

Problematika neplodnosti vás provází od doktorandského studia. Rok z něj jste strávila na prestižní Harvardově univerzitě v USA, konkrétně v Massachusettské všeobecné nemocnici, a to díky stipendiu Fulbrightovy komise. Dnes jste její čestnou

ambasadorkou. Co to přesně znamená?

Rok na Harvardu můj profesní život zásadně změnil. Zkušenost z ciziny obohatí každého, ať už je lékař, kuchař, nebo švadlena. Podotýkám, že zdejší studenti Univerzity Karlovy v porovnání s dalšími evropskými univerzitami vyjíždějí do zahraničí zřejmě nejčastěji. Když se vrátí, naší zemi jejich zkušenost a erudice jen prospějí. Já jako čestná ambasadorka pomáhám Fulbrightově komisi v propagaci.

Tím se dostáváme k vaší další profesní roli. Jste prorektorka pro studijní záležitosti Univerzity Karlovy a ohlásila jste kandidaturu na rektorku. Naše nejstarší univerzita od založení v roce 1348 ženu v této pozici nikdy neměla. Vyjde to po těch bezmála sedmi stoletích?

Uvidíme. Byla by to pro mě velká výzva, jak posunout Karlovu univerzitu zase o něco blíže k prestižním univerzitám, s nimiž spolupracujeme a na nichž je celá řada rektorek. Oxford měl rektorku, Imperial College – čili Královská univerzita v Londýně – také, abych namátkou uvedla nějaký příklad.

Na začátku jsme mluvily o covidové éře. O jejích negativěch, včetně komplikací při distanční výuce, se už psalo hodně. Ale vezměme to z druhé strany, z té pozitivní: jak pandemie promění podobu univerzitních studií do budoucna?

Vidím dva velké pozitivní efekty. Myslím si, že tahle generace bude odolnější, mnozí studenti dokázali fungovat v covidovém režimu velmi efektivně. Pocvičili se v IT dovednostech a díky tomu spolu i víc spolupracovali, byť byli zavření doma. Týmová práce je pro budoucnost velice podstatná.

Premium

Vašek Vašák

18. června 2021 • 15:59

Měla

jsem i sedmdesát zvířat. Kočka bere člověka jako božského lovce, říká trenérka...

Podobně jako vědkyně i jako prorektorka spolupracujete se zahraničními partnery. Při porovnávání světových žebříčků i ta nejlepší česká univerzita, tedy Karlova, na tom není úplně nejlépe – je až v první třistovce. Další, jako třeba VŠCHT, ČVUT či Masarykova univerzita, figurují až v dalších stovkách. Čeho se zdejšími školám nedostává?

Celá řada špičkových univerzit pracuje s úplně jinými ekonomickými možnostmi. I Čína ohromným způsobem do univerzit investuje. My takové finanční podmínky nemáme. Ale pro lepší umístění v žebříčcích, a v tom nám může pomoci právě zkušenost z covidové doby, je nutné větší otevření světu. Naši univerzity se podařilo začít s takzvanou hybridní či blended mobilitou, díky níž naši studenti mohli on-line navštěvovat kursy třeba na univerzitách ve Varšavě, v Miláně nebo Heidelbergu. Tohle je další z benefitů pandemie. Kdyby covidu nebylo, nebyli bychom k blended mobilitě tolik nuceni. Mnozí studenti ji ke kontaktům se zahraničními školami rádi využijí i v postpandemických časech.

Nebudou muset za velké peníze jezdit do škol za oceánem, ale budou moci studovat u nejlepších profesorů on-line z českého gauče?

Osobní zahraniční zkušenost a získání sociálních kontaktů on-line výukou určitě nenahradíte. Ale třeba v evropském prostoru může být ohromnou příležitostí, aby i student z českého domova mohl navštěvovat kurs, jenž se koná třeba v Edinburghu. Tamní univerzita už mimochodem buduje svou speciální hybridní část. Jeden student může sedět v přednáškové aule na místě, jiní se připojí odkudkoliv z Evropy. Včetně těch, kdo jsou ze školy dávno pryč a jen si chtějí doplnit kvalifikaci. Budou společně pracovat, vzdělávat se a tímhle moderním směrem by podle mě měla vykročit i naše škola.

Už jste zmínila, že nejlepší světové univerzity, což jsou hlavně americké a britské, mají rozpočty v řádech miliard dolarů či liber. To nejspíš jen tak nedoženeme.

Jistěže ne. Naše univerzita má rozpočet také v miliardách, ale korun českých. Podfinancování je jeden z důvodů, proč se zdejšími vysokými školami nedaří dobývat špičky světových žebříčků. Kdybychom měli lepší rozpočty, mohli bychom mít víc špičkových profesorů z domova i ze zahraničí. Nebo směleji konkurovat soukromému sektoru úctyhodným platem pro IT odborníky. Ani v humanitně-společenských vědách vám už dneska nestačí tužka a papír, tabule a křída.

Viděla jsem při jedné promoci na americké univerzitě, že její absolvent, podnikatel a politik v seniorském věku, daroval své alma mater šek na milion dolarů. Podobná loajalita absolventů u nás zvykem ještě není, že?

Už se to učíme. Když si fakulta sociálních věd vytvářela nové akademické žezlo, skládali se na ně absolventi. Podobně když se na matematicko-fyzikální fakultě náhodou objevila při rekonstrukci stará rotunda, zase se skládali na rekonstrukci absolventi. Jsem přesvědčená, že časem se dárcovství absolventů bude rozšiřovat, až vyrostou další generace osvětených a bohatých podnikatelů.

Které fakulty nebo obory, nejen na Univerzitě Karlově, jsou podle vás evropsky, nebo dokonce celosvětově na špičce?

Budu mluvit jen za naši univerzitu. V první stovce nebo v prvních dvou stovkách těch několika světových žebříčků se pravidelně umísťují geografie, matematika a fyzika, ekonomie a medicínské obory.

Premium

Marek Gregor

15. června 2021 • 19:17

Obecně,

české sklo neexistuje, říká výtvarník a majitel umělecké sklárny Studio...

Četla jsem, že sílí trend, kdy technologické firmy poptávají čím dál víc absolventů humanitních oborů, na něž řada lidí pohlíží svrchu. Je to tak?

Je to tak. Třeba v americkém Silicon Valley jsou kreativní básníci, kteří učí umělou inteligenci pracovat s jazykem. Předností absolventů humanitních oborů jsou takzvané soft skills, jako je právě ona kreativita, sociální a emoční dovednosti či schopnost vést tým, které stroje a roboti budoucnosti nenahradí. Právě v pandemii se přesvědčivě ukázalo, jak moc potřebujeme mít nejenom virology, biology a lékaře, ale i sociology či ekonomy, kteří pracují společně v týmech.

Jistě si jako prorektorka všimáte fenoménu cancel culture, což doslova znamená kultura rušení, jenž se šíří především na amerických univerzitách. Je pro něj typická přepjatá politická korektnost, vymazávání „nevhodných“ historických osobností a jejich děl z veřejných prostor. A říká se, že co je na Západě, brzy dorazí i na Východ. Souhlasíte?

Podle mě je cancel culture jednoznačně nešťastný trend a věřím, že u nás se nerozšíří. Případá mi šílené odstraňovat sochy, dejme tomu, Winstona Churchilla, který má v dějinách nesporné místo, bez něhož by nacismus, diktatura a nesvoboda na kontinentě přinejmenším dočasně zvítězily. I zdánlivě neškodné odstranění portrétu britské panovnice ze společenské místnosti na jedné koleji v Oxfordu coby symbolu koloniální historie mi připadá krátkozraké. Pravda, hlasovala o tom jen skupinka studentů. Ale věřím, že si univerzity svou historickou roli center svobodného myšlení přesto uchovají.

Pokud se nepletu, u nás zatím poslední veřejnou akcí vysokoškolských studentů bylo anonymní vylepování žlutých plakátů s černým výstražným trojúhelníkem, doplněné hesly proti sexuálnímu násilí. Byla to reakce na kauzu někdejšího studenta práv Univerzity Karlovy Dominika Feriho. Máte pro takové rebelské akce pochopení?

Mám, jako matka, jako prorektorka i jako přednášející na lékařské fakultě. K mládí rebelství patří, a dokud neublíží, neškodí a nezraňuje, tak rozhodně pochopení mám.

Nakonec trocha futurologie: nestane se jednou díky vědě, že na univerzitách budou studovat lidé geneticky upravení, aby měli skvělé dispozice pro matematiku, jazyky, umění?

Doufám, že tohle džina z láhve nikdy nevypustíme. Mohli bychom pak vyrábět i dokonalé vojáky. A to by byl konec lidstva.

Milena Králíčková

(49) Lékařka, vysokoškolská pedagožka, profesorka histologie a embryologie, zabývá se neplodností. Od roku 2014 působí jako prorektorka pro studijní záležitosti Univerzity Karlovy, nyní kandiduje na rektorku (volby jsou letos v říjnu). Doktorandské studium částečně absolvovala na Harvardově univerzitě. Je vedoucí výzkumného programu v plzeňském Biomedicinském centru. Publikovala desítky odborných prací, za svou práci získala několik ocenění, je čestnou ambasadorkou Fulbrightovy komise. S manželem mají dvě dcery.

Premium

Jan Král

8. června 2021 • 15:15

Marcel

Lesník „Woodman“: V jediný den mu vypnuli hotel, hospodu, catering, produkci,...

Premium

VERONIKA BEDNÁŘOVÁ

8. června 2021 • 18:38

Kateřina Macháčková: Hrát venku je nejlíp. Ve třetí říši byl kabaret elita

Nechte se očkovat a vyhrajte v loterii, lákají Slováci a Poláci. Česká vláda zatím spoléhá na snazší přístup k vakcíně [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.07.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Markéta Plíhalová, Matěj Pur, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.07.2021 12:12, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

Možnost vyhrát auto, elektrickou koloběžku nebo peníze přilákala během pouhých pár hodin k očkování 200 tisíc Poláků. Tamní vláda ve čtvrtek odstartovala loterii, která má za cíl zvýšit proočkovanost proti covidu. V pátek se podobnou cestou vydalo také Slovensko, kde parlament schválil nejen uspořádání loterie, ale také vyplacení peněz lidem, kteří o vakcinaci přesvědčí své známé.

Česká vláda se zatím drží zpátky, místo loterie se chce zaměřit na to, aby očkování bylo snáze dostupné. „Proto spustíme mobilní očkovací týmy a otevřeme očkování lidem bez registrace,“ uvedla pro HN Gréta Rakašová z tiskového odboru ministerstva zdravotnictví. A připomíná, že nově je také možné si změnit termín druhé dávky na dřívější. Během léta by se také měl interval mezi oběma dávkami zkrátit na tři týdny. Mediální kampaň na podporu očkování se podle Rakašové v další fázi zaměří na lidi, kteří zatím zájem o vakcínu neprojevili, na rodiny a na mladé. „Uspořádání loterie vedeme v tuto chvíli v patrnosti pouze jako jednu z existujících možností,“ doplnila Rakašová.

Kampaň na podporu očkování má na starosti Úřad vlády, pro který její podobu vytvořila a dále upravuje iniciativa komunikačních agentur Cesta ven. Zástupce iniciativy Petr Herman HN potvrdil, že loterie je jeden z nápadů, který na debatách s vládními úředníky padl. Zároveň ale dodává, že zdaleka nebyl jediný. „Nápady jsou různé a nevím, co se nakonec bude realizovat,“ řekl Herman. Mluvčí Úřadu vlády Vladimír Vořechovský zatím na zasláné dotazy neodpověděl.

Pokud by se vláda pro uspořádání loterie rozhodla, mohlo by to podle Hermana oslovit skupinu lidí, na niž se autorům dosavadní kampaně zatím daří zacílit jen obtížně. „Jsou to lidé, kteří třeba mají nižší vzdělání. Například obyčejní lidé, kteří tolik nestudují vyjádření lékařů, expertů,“ vysvětlil HN Herman. Může jít o lidi, kteří nyní v očkování nevidí velký přínos, protože obchody, restaurace a služby už jsou otevřené. „To, že se musí testovat, když pojedou na dovolenou do zahraničí, je jim jedno, protože stejně na žádnou nejezdí,“ nastínil Herman a dodal, že pro takové lidi by vidina výhry v loterii mohla být motivací.

Vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisa Hejlová pro HN připomněla, že v Polsku se mluví i o tom, že by očkování bylo povinné. Vlády by se podle ní měly snažit využít cokoliv, co by mohlo pomoci. „Užitečnejší by podle mě bylo, aby očkování bylo hned ze začátku ve všech zemích zřízeno tak, že lidé jsou do něj automaticky zařazeni, a pouze pokud jim třeba nějaké zdravotní komplikace brání, tak se z něj musí vyřadit,“ uvedla Hejlová.

Loterie sice podle ní fungovat mohou, ale nikdy se díky nim nedosáhne nějakých velkých čísel. „Je to užitečné pro jisté, velmi malé procento populace,“ myslí si Hejlová. Podle ní je ale v Česku hodně lidí, kteří očkování odmítají, a to nikoli ze zdravotních důvodů, ale kvůli „domnělé svobodě v rozhodování nebo přesvědčení, že covid zvládnou“. „Těchto lidí je příliš mnoho, aby to nějaká loterie změnila,“ dodala.

V Česku zatím aspoň jednu očkovací dávku dostalo více než pět milionů lidí, skoro tři a půl milionu obyvatel už má očkování kompletní. To odpovídá necelé třetině populace. Evropská unie si za cíl stanovila 70procentní proočkovanost. Podle Evropského centra pro prevenci a kontrolu nemocí však evropská hodnota zatím dosahuje jen necelých 40 procent. Odborníci zdůrazňují, že čím více očkovaných, tím méně virus mezi lidmi koluje a mutuje. Mutace mohou ohrožovat i očkované, protože účinnost vakcín proti nim je slabší. Ukazuje se to například v Británii, která má proočkovanost vysokou, kvůli mutaci delta tam ale nyní nakažených opět přibývá. Počty hospitalizovaných a mrtvých tam ale zatím rostou jen mírně.

Kvůli olympiádě si musíme vzít neplacené volno, říkají první čeští olympionici v curlingu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.07.2021, Zdroj: libereckadrba.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.07.2021 15:23, Celková návštěvnost: 937 772, RU / měsíc: 239 152, RU / den: 7 972, Rubrika: Ostatní sporty, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

Zuzana a Tomáš Paulovi jsou manželský pár, který spojuje curling – v českém prostředí velmi nenápadný sport, který je na žebříčku popularity hluboko ve stínu fotbalu nebo hokeje. Právě na curlingovém hřišti se Zuzana s Tomášem poznali, začali tvořit dvoučlenný tým, postupně se vypracovali mezi republikovou špičku a v květnu se stali prvními Čechy, kteří budou v curlingu reprezentovat barvy České republiky na olympijských hrách. I přes podporu od státu budou muset Zuzana s Tomášem něco doplatit, aby se na olympijské hry vůbec dostali. Přečtěte si příběh sympatického páru z Jižního Města.

Zuzana se narodila před osmadvaceti lety v Praze a její život je spjatý s Jižním Městem. „Vyrůstala jsem na Praze 11 a žiju na Praze 11,“ říká hrdě. Po základní škole chodila na opatovské gymnázium, odkud se dostala na Univerzitu Karlovu, kde získala magisterský titul v oboru mediální studia.

Sport byl Zuzaniným koníčkem od dětství, kdy se věnovala mimo jiné volejbalu, první kontakt s curlingem proběhl v deseti letech. „Kousek od baráku nám postavili tréninkovou halu, takže jsem si řekla, že to půjdu zkusit, vlastně mě tam dotáhla kamarádka. V deseti letech určitě nebylo mým snem stát se hráčkou curlingu, ale byla to spíš náhoda, že jsem s tímhle sportem začala. I rodiče byli rádi, že jsem si vybrala něco, co bylo kousek od domu,“ vzpomíná na svoje začátky Zuzana.

Standardním problémem v curlingu je nedostatek hráčů

Tomáš je stejně jako Zuzana rodilý Pražák, vyrůstal v Podolí, dlouho žil na Vinohradech, kde navštěvoval základku, na gymnázium chodil na Hradčanech a sám si utahuje z toho, že se kvůli vztahu se Zuzanou postupně vzdaluje od centra Prahy.

Po střední škole Tomáš vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Tomášova cesta ke curlingu byla podobná jako u Zuzany. I on začal hrát díky kamarádovi. „Standardním problémem v curlingu je nedostatek hráčů, takže mě kamarád vzal s sebou a já se stal členem juniorského týmu,“ vysvětluje Tomáš.

Ne, curling nás určitě neživí!

Právě při curlingu se Zuzana s Tomášem poznali. „Potkali jsme se asi dvanáct let zpátky a jedenáct let zpátky jsme spolu začali hrát, to bylo skoro hned. Curling samozřejmě řešíme doma hodně, bavíme se daleko víc o curlingu než třeba o práci,“ říká Tomáš.

Při otázce, zda Zuzanu a Tomáše curling užívá, se oba od srdce rozesmějí. „Ne, curling nás určitě neživí!“ řekne důrazně Zuzana a Tomáš vysvětlí situaci. Dvojici kromě kamenů a košťat spojuje podobný pracovní obor, oba totiž pracují v bance. „Já dělám ve spořitelně finančního analytika a Zuzka dělá rozvoj personalizace a digitalizace v rámci banky,“ říká Tomáš.

Všechna dovolená jde na curling

Jen v Praze jsou pro hráče curlingu dvě haly. Ve Zbraslavi je menší hala a na Roztylech je oficiální hala, jejímž vlastníkem je Český svaz curlingu a kde jsou čtyři curlingové dráhy. Právě v této hale se odehrávají nejvýznamnější české soutěže. Zaregistrovaných hráčů je v České republice asi pět set ve zhruba čtyřiceti týmech v případě mužů a asi třiceti týmech v případě žen. Curling hraje v každodenním životě partnerů obrovskou roli. „Máme čtyřikrát týdně tréninky, o víkendech jezdíme na turnaje a v téhle komunitě máme i většinu kamarádů,“ říká Zuzana. Práce však curlingu zatím neustupuje. „Pracujeme na full-time a když je nějaká krize, tak si člověk vezme neplacené volno, ale to se mi stalo snad jednou za posledních osm let,“ vzpomíná Tomáš. „Jenže to znamená, že všechna dovolená jde na curling,“ podotýká Zuzana. „Není to tak, že bychom si zajeli ještě navíc někam jen tak odpočinout.“

Neplacené volno však dvojice bude potřebovat v nadcházejících měsících. V květnu se totiž Paulovi kvalifikovali na únorové olympijské hry v Pekingu, kde budou bojovat v konkurenci dvojic ze Skotska, Kanady, Itálie, Švédska, Norska, Švýcarska, domácí Číny a dalších dvou zemí, které se kvalifikují v prosinci.

„Pro nás to určitě není o tom, že si dáme týden dovolené na olympiádě, ale chceme dát víc času přípravě, takže nás čekají turnaje v zahraničí,“ říká Zuzana rezolutně. „Nejsme ani outsiders, ani favoriti na zlato, náš cíl je klidný střed. Všichni soupeři jsou hratelni a bude hodně záležet na aktuální formě. Nechceme tam jet s cílem, že vyhraje jeden zápas a budeme nadšení, to určitě ne,“ dívá se Tomáš střízlivě na pozici českého týmu před turnajem.

První a možná poslední šance

V curlingu smíšených dvojic je nutné, aby jeden člen týmu byl muž a druhý žena. Paulovi, jako manželská dvojice, nebudou na olympiádě úplnou výjimkou. „Manželé jsou ještě Norové, tam si akorát ta hráčka nevezla jeho jméno, ale jsou svoji, takže úplná rarita nejsme,“ zamýšlí se Zuzana a jedním dechem dodává, že to, zda spoluhráči tvoří pár i v osobním životě, podle ní téměř nehraje roli. „Náš úspěch netkví v tom, že jsme manželé. My jsme oba byli velmi dobří hráči i před tím, než jsme spolu začali hrát ve dvoučlenném týmu. Možná to ale přeci jen má malý vliv na to, že jsme víc sehraní.“

I přes podporu od státu budou muset Zuzana s Tomášem něco doplatit, aby se na olympijské hry vůbec dostali. „Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy uvolňuje pro účely reprezentací nějaké finance. Ty sice určitě nepokryjí všechny naše náklady, ale dá se to zvládnout,“ říká Tomáš.

„Je to asi naposled, co se na olympiádu dostaneme, protože za další čtyři roky už by to pro nás bylo hodně složité vzhledem k tomu všemu, co curlingu obětujeme,“ uzavírá povídání Tomáš. Jak se bude dvojici z Jižního Města dařit s košťaty a kameny na ledové dráze pod olympijskými kruhy v Pekingu, budeme moci sledovat od 4. února 2022.

Povinné očkování zdravotníků proti covid-19 je řešení i problém současně [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.07.2021, Zdroj: zdravotnickydenik.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.07.2021 05:11, Celková návštěvnost: 159 380, RU / měsíc: 220 000, RU / den: 15 000, Rubrika: PolitikaPraxe, AVE: 3 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,17, Návštěvy za měsíc: 117 000

Efektivní nástroj, jak udržet zdravotnická zařízení v provozu bez omezení způsobených nákazou covid-19 u personálu. Ale také způsob, jak chránit pacienty, kteří z vážných zdravotních důvodů očkování být nemohou nebo jim vakcinace vlivem jejich zdravotního stavu nepřináší potřebnou ochranu. To jsou praktické dopady očkování zdravotnického personálu. V Itálii je povinností, Velká Británie to samé plánuje, debata probíhá ve Francii. Síť amerických nemocnic Houston Methodist už opouští 153 zaměstnanců, kteří povinné očkování odmítli. Česko zatím váhá.

Být očkovaný proti covid-19, pokud tomu nebrání závažné zdravotní důvody, to by mělo být samozřejmostí pro každého zdravotníka. Důvody jsou jasné. Zvládnout pandemii znamená sdílenou zodpovědnost všech a také ochranu těch nejzranitelnějších. Čili nebýt zdrojem nákazy pro ty, kteří očkování z vážných zdravotních důvodů být nemohou nebo vlivem zdravotního stavu jim vakcinace nepřináší dostatečnou ochranu. Právě tyto úvahy jsou součástí debat v řadě zemí, kde již zavedli povinné očkování proti covid-19 pro zdravotníky (s možnými zdravotními výjimkami). Nebo o této povinnosti uvažují. Česko zatím stojí v této debatě stranou, ačkoliv z hlediska počtu mrtvých na počet obyvatel patří k vůbec nejzasazenějším zemím světa. V důsledku infekce covid-19 u nás zemřelo více než 36 tisíc osob a desítky tisíc dalších mají dlouhodobé zdravotní následky. I když všichni čeští zdravotníci byli v první prioritní skupině pro očkování, dodnes část z nich očkovaná není.

Podle údajů Ústavu zdravotnických informací a statistiky bylo k 7. červnu očkováno 81,4 % lékařů, 71,5 % sester a 67,6 % ostatních zdravotnických pracovníků. Důvodů je celá řada, od skutečnosti, že řada z nich onemocněla a s očkováním stále vyčkává, přes nejistotu ohledně vakcín samotných až po případy, kdy sami zdravotníci podléhají nepravdivým informacím o očkování nebo je dokonce sami aktivně šíří. Svě pacienti tak mohou ohrozit jak přímo nákazou, tak tím, že je budou odrazovat od vakcinace, ačkoliv k tomu v konkrétním případě nejsou medicínské důvody.

Očkování jednoznačně zabírá, zdravotníci jsou toho důkazem

V Česku se v současnosti neuvažuje o zavedení povinného očkování proti covid-19 pro zdravotníky. Nicméně podle České

lékařské komory ČLK) jsou právě zdravotníci konkrétním důkazem efektu vakcinace. „ČLK od začátku přípravy očkovacího programu prosazovala, aby všichni zdravotníci byli v první prioritní skupině pro vakcinaci. Ve chvíli, kdy byl na přelomu roku očkovací program spuštěn, bylo covid-19 nakaženo více než 8 tisíc zdravotníků, z toho více než tisíc lékařů. Několik z nich bohužel infekci podlehl. Díky dostupnému očkování se podařilo tento nepříznivý trend zvrátit,“ připomíná Milan Kubek, prezident ČLK.

Podle Kubka není v současnosti česká společnost připravená na povinné očkování proti covid-19, byť on sám by si uměl představit tuto povinnost pro všechny, nejen pro zdravotníky. „Bohužel stále čelíme přívalu dezinformací o očkování a nefunguje u nás smysluplná edukační kampaň. Politici si věnují předvolební kampani, ale nikoliv vysvětlování přínosů očkování,“ dodává.

Za jednoznačný důkaz efektivnosti očkování považuje dramatický pokles nemocnosti u zdravotníků také Dagmar Žitníková, předsedkyně Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR. „Očkování zabírá. Nemocných zdravotníků je nyní minimum,“ popsala nedávno novinářům s tím, že ona sama je proti covid-19 očkovaná. Nejméně očkovaných je mezi ostatním zdravotnickým personálem, například laboranty, sanitáři či ošetřovatelkami. „Jsem zdravotní sestra, pracovala jsem dlouhá léta na oddělení AR a také u zdravotnické záchranné služby. Pravidelně jsem se očkovala proti žoutence a jsem očkovaná proti tuberkulóze, spalničkám a dalším chorobám. Můj názor je, že povinné očkování u vybraných infekčních nemocí je správným krokem. Chrání jak zdravotníky samotné, tak jejich pacienty,“ dodává Žitníková.

Osobní příklad zdravotníka ovlivňuje chování pacientů

To, zda jsou jednotliví zdravotníci pracovníci očkovaní, má vliv také na to, zda se nechají očkovat jejich pacienti. „I když jsou lékaři pouze jedním ze zdrojů informací a pacienti poslouchají také média, rodinu, přátele i internet, mají vysokou důvěryhodnost. Jejich působení může být klíčové. Dostupná data ukazují, že informování pacientů o vakcinaci ze strany zdravotníků má vliv na vyšší míru očkování. Vzhledem k vysoké míře důvěryhodnosti zdravotníků a faktu, že osobní příběhy mohou pomoci lidem si informace lépe zapamatovat a více se o ně zajímat, můžeme říct, že očkování zdravotník je do velké míry schopno ovlivnit rozhodnutí lidí se nechat očkovat,“ vysvětluje Dominika Kovačovičová, studentka **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a také členka organizace Medici PRO Očkování.

Naopak pokud konkrétní zdravotník není očkován nebo dokonce očkování aktivně odmítá, přirozeně u pacientů vyvolává otázky a pochybnosti. „Je důležité poznamenat, že lidé mohou jako autoritu a pomyslného odborníka vnímat kohokoliv v „bílém plášti“ nebo kteréhokoliv lékaře, jehož často vidí v televizi či novinách. Proto ať už slyší například kardiologa nebo zubaře mluvit o vakcinaci, mají k nim často stejnou nebo téměř stejnou důvěru jako k vakcinologům či imunologům. To znamená, že i oni a jejich vyjádření mají značný vliv na veřejné mínění,“ vysvětluje Kovačovičová.

Obecně pak platí, že by zdravotníci a zejména lékaři měli být pro veřejnost důvěryhodným zdrojem informací, který je současně schopný komunikovat srozumitelně. Mimo jiné to znamená pracovat individuálně s každým jednotlivým pacientem s ohledem na jeho potřeby. „Důležitá je empatie a neshazování případných obav či dotazů. Pokud se pacient cítí hloupě nebo uraženě, snižuje se šance, že by negativní přístup k očkování změnil,“ popisuje Kovačovičová. Příliš složitá či dlouhá vysvětlení mohou tedy také paradoxně vést ke strachu. Někdy tak místo statistik a analýz či odborných názorů může pomoci jednoduché sdělení, že daný zdravotník je očkovaný i jak vlastní vakcinaci zvládal.

Jen jeden z 10 000 italských zdravotníků odmítá očkování

Vůbec první evropskou zemí, která zavedla povinné očkování proti covid-19 pro zdravotníky, byla letos v dubnu Itálie. Jak připomíná *British Medical Journal*, v zemi onemocnělo více než 3,5 milionů osob a téměř 109 tisíc jich zemřelo. Řada ohnisek nákazy se přitom objevila v nemocnicích či pobytových zařízeních sociální péče, kde se prvotním zdrojem infekce stal právě někdo z personálu, kdo odmítl být očkovaný. Právě tato skutečnost se stala důvodem k přijetí legislativy na národní úrovni, která z očkování proti covid-19 učinila povinnost pro všechny zdravotníky.

Roberto Agresti, ředitel a majitel jednoho domova pro seniory ve Fiano Romano nedaleko Říma, popsal americké televizní stanici CNN situaci, kdy se toto zařízení stalo ohniskem nákazy „pravděpodobně“ právě kvůli neočkovanému pracovníkovi z řad ošetřovatelského personálu. Během směny v polovině března se u tohoto člověka objevila horečka, následně byl odeslán domů a otestován pozitivně. Z celkem 36 obyvatel bylo 27 nakaženo a dva museli být hospitalizováni. „Mělo to být přijato už dříve,“ prohlásil Agresti o tomto nařízení. „Chtěl jsem, aby v mém zařízení pracovali pouze očkovaní lidé. Před přijetím tohoto nařízení jsem to ale nemohl vyžadovat,“ dodal s tím, že mnozí z ošetřovatelského personálu jsou vystrašení z toho, jak případně nežádoucí účinky vakcín zveličují média.

Podle organizace FNOMCeO zastupující lékaře, chirurgy a stomatology, naprostá většina italských zdravotníků již byla očkována nebo v blízké budoucnosti očkována bude. Pouze zhruba jeden z 10 000 zdravotníků podle údajů této organizace odmítá být očkován. Největší odpor vůči očkování vyjadřuje nejméně kvalifikovaný zdravotnický personál. Prezident FNOMCeO Filippo Anelli je přesvědčen, že by legislativa měla být ještě přísnější a zjednodušit pro zaměstnavatele proces propuštění těch, kteří vakcinaci odmítnou.

Etická i profesní povinnost

V proočkovánosti zdravotníků existují regionální rozdíly. V Lombardii, nejvíce zasažené italské provincii, se pouze 6 až 10 % zdravotníků nenechalo očkovat, zatímco v Puglii je podle regionálních úřadů neočkováno 10 až 15 % zdravotnického personálu. „Přijetí očkování je etickou povinností pro zdravotníky. Je jejich profesní povinností léčit nemocné, a zároveň zabránit přenosu infekce, pracovat v bezpečných podmínkách a předávat důvěryhodné informace o významu očkování pro ochranu veřejného zdraví,“ popsala pro *British Medical Journal* Laura Pallazzani, viceprezidentka italského Národního výboru pro biotetiku. Ten obecně podporuje dobrovolnost očkování, ale uvědomuje si význam povinného očkování pro zdravotníky v případě, že bude nezbytné.

Pokud některý ze zdravotníků vakcinaci odmítne a nebude k tomu mít závažné zdravotní důvody, bude podle nové italské legislativy přeřazen na jinou práci. Takovou, kde nebude hrozit riziko, že nakazí pacienty. Jinak bude propuštěn. „Cílem opatření je chránit co možná nejvíce jak zdravotníky, tak ty, kteří se pohybují v prostředí, kde mohou být vystaveni riziku nákazy,“ cituje agentura Reuters vládní nařízení. To se vztahuje na všechny pracovníky ve zdravotnictví včetně farmaceutů. Podle premiéra Maria Draghiho jsou všichni zdravotníci povinni očkování podstoupit. „Je nepřijatelné, aby zdravotníci, kteří jsou v přímém kontaktu s nemocnými, odmítli očkování,“ prohlásil na vládní tiskové konferenci.

Je nezbytné být očkován, tvrdí francouzský ministr zdravotnictví

Debata o povinném očkování pro zdravotnický personál probíhá také ve Francii. Pokud se zde nepodaří zvýšit proočkovánost zdravotníků a dosáhnout minimálně hranice 80 %, bude nutné sáhnout k povinnému očkování, varoval francouzský ministr zdravotnictví Olivier Véran. Jak upozorňuje francouzská rozhlasová stanice RFI, proočkovánost zdravotnického personálu v pobytových zařízeních sociální péče je nižší než u francouzské dospělé populace. Proto Véran opětovně vyzval, aby se zdravotníci nechali očkovat. „Pokud nedojde ke zlepšení do konce léta, budeme muset zvážit povinné očkování pro tuto skupinu. Je nezbytné a etické být očkován, pokud jste v kontaktu se zranitelnou populací,“ uvedl ministr.

V současnosti je podle informací televizní stanice France24 očkováno alespoň jednou dávkou pouze 57 % pečovatelského

personálu v pobytových zařízeních dlouhodobé péče, 64 % zdravotnického personálu a 79 % lékařů působících v soukromém sektoru. Francouzská vláda proto stanovila časovou lhůtu do letošního září. „Každý má čas učinit rozhodnutí a nechat se očkovat. Poté, pokud by proočkovanost nebyla dostatečná, přistoupíme k povinnému očkování. Ale znovu, toto není ve Francii nové. Nemůžete pracovat v nemocnici a nebýt očkován proti žloutence typu B,“ vysvětlil Véran.

Pro povinné očkování zdravotníků a dalších profesních skupin se také v květnu letošního roku vyslovila Académie Nationale de Médecine. Podle ní by to mohla být jedna z cest, jak dosáhnout potřebné kolektivní imunity. To znamená 90 % proočkované dospělé populace nebo 80 % celé populace včetně dětí. „Povinnost není špatné slovo,“ uvedla ve svém prohlášení instituce, podle níž jsou ostatní preventivní opatření proti šíření infekce „nedostatečná“ a mají „společenské dopady“. „Věříme, že existuje určitý podíl lidí, kteří jsou zdrženliví vůči očkování. Jedná se až o 30 %. Proočkovanost 70 % tváří tvář novým variantám viru není dostatečná,“ popsala pro rádi RFI profesorka virologie Christine Rouzioux na Universitě Paris Descartes a také členka Académie Nationale de Médecine.

Podle této instituce by měli být povinně očkováni zdravotníci, pracovníci sociálních služeb, učitelé a také zaměstnanci veřejných služeb, včetně například pracovníků v supermarketech nebo hotelech. Na místě by bylo také očkování studentů. Profesorka Rouzioux pak považuje za správné uvažovat o plošné povinnosti očkování proti covid-19. To by v zemi, kde již od roku 2018 existuje povinné očkování dětí proti jedenácti nemocem, nebylo nové. „Existuje povinné očkování. Jedná se o rozhodnutí chránit celou populaci, nikoliv nedostatek svobody. Vakcíny poskytují individuální i kolektivní ochranu,“ dodala.

Anglie povinné očkování zvažuje, vakcinace je cesta z pandemie

Povinné očkování pro zdravotníky, kteří působí v rámci Národní zdravotní služby (NHS), zvažuje odcházející ministr zdravotnictví a sociálních věcí Matt Hancock. Ten již prosazuje povinné očkování proti covid-19 pro personál pobytových zařízení sociálních služeb. Tato povinnost by měla začít platit od letošního října, a to jak pro zdravotníky, tak pro ošetrovatelský personál. Podrobnosti k plánu povinného očkování zdravotníků působících v NHS by měly být zveřejněny v nejbližší době.

„Očkování je naší cestou z pandemie. Již zachránilo tisíce lidských životů spolu s tím, jak byly miliony zdravotníků a pracovníků v sociálních službách očkovány,“ řekl médiím mluvčí resortu.

Podle Dannyho Mortimera, výkonného ředitele NHS Confederation, která je součástí britského zdravotnického systému a zastupuje zájmy více než 1,5 milionů zdravotníků, je cestou vzdělávání zdravotníků, komunikace a podpory očkování ze strany zaměstnavatelů. A to bez ohledu na to, zda se očkování proti covid-19 stane pro zdravotnický personál povinné. „Jedná se o komplexní problém. Zaměstnavatelé ve zdravotnictví se zavázali k tomu, že budou podporovat své zaměstnance, aby se cítili jistí tím, že se nechají očkovat. Pomohou tak chránit sebe, své kolegy i pacienty,“ uvedl. Právě díky tomu je již většina zdravotníků působících v NHS očkována. Zavedení povinného očkování v pobytových zařízeních sociální péče podle něj už nyní ovlivní také zdravotníky, kteří pracují v těchto zařízeních nebo sem dochází.

Právě větší vzdělávání a komunikaci o očkování ze strany zaměstnavatelů směrem k jednotlivým pracovníkům vidí jako vhodné řešení také Saffron Cordery, generální ředitel NHS Providers, který zastupuje jednotlivé segmenty NHS. Podle něj možné povinné očkování vytváří řadu složitých právních, etických i personálních otázek. Současně se již podařilo dosáhnout poměrně vysoké proočkovanosti personálu díky tomu, že se zaměstnavatelé snaží poskytnout potřebnou podporu, vyvrací nejrůznější mýty a dezinformace o očkování a sdílí informace o výhodách vakcinace.

Nicméně část z nich má z jeho pohledu stále pochybnosti o tom, zda je povinné očkování proti covid-19 správnou cestou:

„Existují alternativní přístupy, jako například nadále pokračovat v individuálních rozhovorech nebo vyžadovat očkování proti chřipce nebo covid-19 jako podmínku pro všechny nové zaměstnance NHS.“ Britská vláda by také měla zvážit možné dopady tohoto kroku, včetně nutnosti poskytnutí dalších finančních prostředků. Zaměstnavatelů by se totiž mohli dostat do situace, že budou musit propustit zaměstnance, kteří odmítnou očkování. A to v době, kdy již na mnoha místech zdravotníci chybí.

První americká síť nemocnic nařídila povinnou vakcinaci zaměstnanců

Zájem médií vyvolalo dubnové rozhodnutí americké sítě nemocnic Houston Methodist povinně vyžadovat očkování proti covid-19 u svých zaměstnanců. V opačném případě si jako zaměstnavatel vyhradila právo neočkovaného zaměstnance propustit nebo suspendovat. „K dnešnímu dni (9. červnu – pozn. redakce) jsme téměř na 100 % dodržení našeho nařízení o povinném očkování proti covid-19. 24.947 zaměstnanců bylo plně očkováno. Houston Methodist je oficiálně prvním nemocničním systémem v zemi, které dosáhne tohoto cíle jako benefitu pro své pacienty,“ oznámil v tiskové zprávě generální ředitel Marc Boom.

Podle Booma pouze 178 zaměstnanců z celkového počtu nebylo plně očkováno nebo jim nebyla udělena výjimka či odklad. Nicméně 27 z nich již dostalo svou první dávku. „Přál bych si, aby byl počet neočkovaných nulový. Bohužel několik málo jedinců se rozhodlo nemít své pacienty na prvním místě,“ dodal ředitel, který si stále uvědomuje, že rozhodnutí této společnosti vzbuzuje kontroverze. A to i mezi zaměstnanci, jež přišli o své neočkované kolegy.

Od okamžiku, kdy Houston Methodist zveřejnila své rozhodnutí ohledně povinné vakcinace, čelila kritice některých médií i žalobě ze strany zdravotní sestry, která očkování proti covid-19 považuje za „pokus na lidech“. Podle Booma na to však byla společnost připravena. „Kritika je někdy cena, kterou platíme za špičkovou medicínu,“ prohlásil.

Již od roku 2009 platí přitom pro zaměstnance těchto zdravotnických zařízení povinná vakcinace proti chřipce. Požadavek na povinnou vakcinaci je eticky v pořádku i podle profesora práva Lawrence O. Gostina, který působí na Georgetown University Law Center a specializuje se na zdravotní právo: „Každý má právo rozhodovat o svém vlastním zdraví a životních podmínkách. Nemá však právo vystavovat nebezpečným a potenciálně smrtelným chorobám ostatní,“ uvedl pro deník Washington Post.

K 22. červnu síť nemocnic Houston Methodist podle informací deníku New York Times opustilo 153 zaměstnanců, kteří odmítli být očkováni, aniž by k tomu měli závažné zdravotní důvody. Arthur Caplan, profesor lékařské etiky působící na New York University Grossman School of Medicine, je přesvědčený, že požadavek na vakcinaci proti covid-19 se nijak neliší od obdobného požadavku na očkování proti chřipce nebo třeba používání ochranných pomůcek. Již v minulosti podle něj došlo k případům, kdy někteří zdravotníci, kteří odmítli očkování proti chřipce, byli propuštěni.

„Zdravotníci mají tři speciální etické odpovědnosti. Tou první je ochrana zranitelných osob, kterým hrozí onemocnění. Druhou je mít zájem pacientů, tedy nikoli své, vždy na prvním místě. Tou třetí je neškodit,“ popsal expert. Odmítat očkování, a zároveň i nadále chtít pracovat ve zdravotnictví, je podle něj naprostý omyl.

Zdravotnický deník se obrátil i na Ministerstvo zdravotnictví ČR s dotazy ohledně proočkovanosti zdravotníků a zda a za jakých podmínek by uvažovalo o zavedení jejich povinné vakcinace proti covid-19. Do doby vydání článku však redakce neobdržela žádnou reakci.

Ludmila Hamplová

Pavel NOVÁK, moderátor

Ani týden před převzetím předsednictví od Portugalska zaplnily Prešerenovo náměstí v Lublani a přilehlé ulice davy demonstrantů. Vyjadřovali pochybnosti o tom, kam vláda premiéra Janaza Janči Slovinsko vlastně vede. Ta Ale dělala jakoby nic a 1. července za přítomnosti delegace unijních špiček z Bruselu své předsedání radě unie zahájila. Byl u toho náš zpravodaj při evropských institucích Viktor Daněk a všiml si, že slovinský start začal místo obvyklých fanfár chladně.

Viktor DANĚK, redaktor

Začátek předsednictví je obvykle příležitostí k oslavám, zdvořilostní lichotky projevech střídají úsměvy. V případě Slovinska se ale start odehrál nezvykle chladně. Šestiměsíční úkol vést zasedání rady EU hned od prvního okamžiků zatížila kritika a obavy. Předsedkyně Evropské komise Ursula von Der Leyenová v Lublani řešila, proč Slovinsko na rozdíl od jiných zemí stále nejmenovalo své zástupce do nového úřadu evropského žalobce. Ten tak v zemi zatím nemůže plnit svůj úkol, tedy stíhat případy zneužívání dotací a přeshraničních podvodů. Von Der Leyenová také poukázala na stav veřejnoprávních médií v zemi. Premiér Janez Janša je ostřeluje na Twitteru a zdržuje finance pro slovinskou státní tiskovou agenturu. Slovinský premiér žádné problémy nepřipouští a trvá na tom, že o tom, zda jeho vláda poruší zákony může rozhodnout pouze nezávislý soud. Janša von Der Leyenové vzkázal, že jeho země vstoupila do unie, která respektuje kulturní a další rozdíly mezi státy. Janez Janša přitom k obavám o stav právního státu ve Slovinsku podle zdrojů blízkých jednáním sám přispěl, a to když na schůzce s Evropskou komisí vytáhl fotografii slovinských soudců, o kterých tvrdil, že jsou zpolitizováni. Spory nic nemění na tom, že Slovinsko bude příštích 6 měsíců řídit schůzky diplomatů a ministrů v Bruselu. Na nedostatek práce si přitom rozhodně nebude moci stěžovat. Jak popsala Medka Goryczková ze slovinského ministerstva pro životní prostředí, mezi to nejzásadnější bude patřit balík legislativy, kterým chce Evropská komise urychlit omezování emisí skleníkových plynů do roku 2030. Mezi své priority Slovinsko zařadilo i digitalizaci. Podle Ministra pro administrativu Boščiana Korypnika to bude v praxi znamenat hlavně vyjednávání o podobě takzvaného zákona o digitálních službách. Ten měl podle Korypnika posílit dohled nad velkými digitálními platformami a online reklamou. V neposlední řadě pak bude na Lublani, aby zajistila schválení národních plánů obnovy, bez nichž se státy sedmadvacítky, jinak nedostanou k největšímu dílu peněz z mimořádného fondu EU na oživení ekonomiky. A právě tady se může ukázat, zda vláda Janeze Janši dokáže skutečně sehrát roli nezávislého prostředníka a odhlédnout od svého úzkého spojení s maďarským premiérem Viktorem Orbánem. Loni totiž bylo Slovinsko ochotné spolu s Maďarskem a Polskem blokovat unijní rozpočet kvůli nesouhlasu s podmínkou dodržovat zásady právního státu pro přístup k evropským penězům. Z Lublaně Viktor Daněk, Český rozhlas.

Pavel NOVÁK, moderátor

Prvním hostem. Evropy plus je velvyslankyně Slovinska v Česku paní Tanja Strniša.

redaktor

Toto je druhé slovinské předsednictví radě Evropské unie. V roce 2008 bylo mezi prioritami půlročního předsedání Slovinska uvedení v platnost Lisabonské smlouvy. Pokrok v otázce boje proti změnám klimatu, posílení evropské perspektivy pro země západního Balkánu a podpora dialogu mezi různými kulturami, vírami a tradicemi. Objevuje se něco z těchto priorit i v programu současného slovinského předsednictví?

Tanja STRNIŠA, velvyslankyně Slovinska v ČR

Témata západního Balkánu a klimatické změny jsou mezi hlavními prioritami současného slovinského předsednictví. Jen bych krátce vysvětlila, že otázka západního Balkánu stále zůstává velmi důležitou otázkou pro celou Evropskou unii. Myslíme si, že by s ní měla unie zacházet jako s otázkou strategického významu. Proto řadíme situaci na západním Balkánu a bezpečnost a stabilitu v okolí Evropské unie mezi naše priority. Proto také organizujeme v říjnu summit unie se zeměmi západního Balkánu. Kromě toho budeme připravovat řadu dalších schůzek ve snaze znovu potvrdit unijní perspektivu pro země tohoto regionu. Chtěli bychom také, aby se unie zavázala k tomu, že proces rozšiřování bude pokračovat. Už v červenci bude schůzka ministerské úrovně o propojení infrastruktury zemí západního Balkánu se státy unie. V červenci bude schůzka ministrů pro evropské záležitosti, kteří budou diskutovat o větší pružnosti unie. Chtěli bychom také v době našeho předsednictví jednat o kyberbezpečnosti v zemích západního Balkánu a vůbec rychlejší schopnosti unie reagovat na dění v regionu.

Pavel NOVÁK, moderátor

Když mluvíme o pružnosti v jakých oblastech a jak by měla být Evropská unie pružnější?

Tanja STRNIŠA, velvyslankyně Slovinska v ČR

Chtěli bychom, aby byla Evropská unie schopná lépe reagovat v různých krizových situacích. Hlavně v těch, které ze své podstaty nebo kvůli svému rozsahu překračují schopnost jednoho každého státu na ně reagovat. Chceme se zaměřit hlavně na pandemii a odolnost vůči kyberútokům. Rádi bychom v budoucnu zajistili dobře koordinovanou unijní odpověď v případě kybernetických útoků velkého rozsahu.

Pavel NOVÁK, moderátor

V programu slovinského předsednictví také čteme, že se Slovinsko bude snažit dosáhnout pokroku v jednáních o novém paktu pro migraci a azyl. Jaký je v tomto případě cíl slovinského předsednictví? Jak velký pokrok by to mělo být.

Tanja STRNIŠA, velvyslankyně Slovinska v ČR

K migraci a azylu je, jak víte, velmi citlivý soubor předpisů. Pohledy na něj se u jednotlivých členských států v mnoha oblastech značně liší. Na druhé straně už německé a portugalské předsednictví dosáhly znatelných pokroků v otázce vnější ochrany unie. Budeme podporovat další smlouvy se třetími zeměmi, které jsou zeměmi původu nebo tranzitu migrantů, protože na tom je v unii široká shoda, takže to může řešit hodně problémů spojených s migrací. Co se týká vnitřních pravidel migrace, chceme pokračovat v debatě a dosáhnout pokroku v chápání principu solidarity a odpovědnosti států.

Pavel NOVÁK, moderátor

V průběhu slovinského předsednictví bude pokračovat také konference o budoucnosti Evropské unie, která začala letos v

květnu. Jaká je slovinská vize Evropy v příštích 10, 15, 20 letech?

Tanja STRNIŠA, velvyslankyně Slovinska v ČR

Já věřím, že to bude právě tato konference nebo debata v jejím rámci, která ukáže, jaká je představa lidí ve Slovinsku, nebo bez evropských občanů o budoucnosti Evropy. To je důvod, proč se konference odehrává. Jak jste zmínil, konference začala nedávno a její závěry mají být příští rok na jaře. To znamená, že značná část té konference bude v době slovinského předsednictví, bude řada akcí na evropské úrovni a také lokálních. U těch celoevropských bude mít předsednictví roli moderátora celého procesu. Chtěli bychom se zaměřit na zásadní otázky, tedy jak uvádět společná unijní pravidla do života. Nemyslíme si, že je nutná diskuze o změnách, pravomocí a evropských institucí. Myslíme si, že hlavními tématy budou životní prostředí a klimatická změna, migrace nebo hospodářské posílení unie.

Pavel NOVÁK, moderátor

Na otázky Evropy plus odpovídala velvyslankyně Slovinska v Česku Tanja Strmiša. Posloucháte Evropu plus, kterou vysíláme ze slovinské Lublaně. S Igorem Bobičem, který vyučuje na **Fakultě sociálních věd** Lublaňské univerzity jsme se sešli v parku hned vedle centra Lublaně. Pane profesore, necelý týden před začátkem slovinského předsednictví v Radě Evropské unie v Lublani byla velká demonstrace. Proti čemu? Proč?

Igor BOBIČ, **Fakulta sociálních věd, Lublaňská univerzita**

Protesty hlavně v Lublani byly namířené proti vládě. Lidé už mají dost politiků. Směru, kterým se snaží vést zemi. A toho, jak dělají svou práci. Především jde o to, jak se snaží rozebrat a ničit hlavní společenské instituce této země. Zákonodárny proces, média a justiční systém. Také se lidem nelíbí, jak se vykládají některé stránky naší historie. Jde hlavně o období druhé světové války. To jsou hlavní věci, proč šli lidé do ulic.

Pavel NOVÁK, moderátor

V Evropských denících se objevily informace o tom, že média veřejné služby ve Slovinsku jsou pod nátlakem. Jsou tu nějaké náznaky toho, že tu jsou snahy o to ovlivňovat, co budou veřejnoprávní média vysílat, co budou psát?

Igor BOBIČ, **Fakulta sociálních věd, Lublaňská univerzita**

Příklady komunikace na sociální sítích lidí ze špičky slovenské politické pyramidy, to znamená premiéra a lidí z jeho okolí. Na Twitteru dávali průchod kritice vůči novinářům. Nebyla to ani tak kritika článků, ale bylo to zaměřené na to, co ti lidé vůbec dělají a bylo to osobní. Ty tweety se týkaly konkrétních lidí. Nebylo to tedy nějaké jiskření mezi politiky a novináři, což je běžné. Tohle šlo dál. Určitě tu jsou snahy ovlivňovat média.

Pavel NOVÁK, moderátor

Proč se objevuje taková kritika. Je to, protože veřejnoprávní média nebo vůbec média dělají dobře svou práci?

Igor BOBIČ, **Fakulta sociálních věd, Lublaňská univerzita**

Poslední rok a za předchozí vlády vedené Slovinskou demokratickou stranou Janese Janči byla kritika něco, co nebylo normální součástí každodenního života. Kritika ze strany novinářů nebo intelektuálních elit je u nás něco, co není dovoleno. Tak bych to řekl. Reakce na to je velmi zdrcující. Někteří lidé mají problém s tím vůbec vystoupit proti vládním krokům, legislativním návrhům a vládě vůbec. Mám několik kolegů, kteří se snaží vládu raději otevřeně na veřejnosti nekritizovat. Je mnoho případů, kdy pan premiér osobně na Twitteru vystoupil velmi hrubě proti práci novinářů, a to nejsou, řekl bych ojedinělé případy. Myslím, že jsme svědky dlouhodobé snahy symbolické demontáže seriózní žurnalistiky. Tohle je 1 strana mince. Ta druhá, která je zvláště nebezpečná, je vidět například veřejnoprávní tiskové agentury STA. Jsme svědky pokusů zlikvidovat Národní informační agenturu, o které premiér říká, že je to národní ostuda. Děje se to i snahami materiálně zničit tuto agenturu tím, že jí letos vláda dočasně zastavila přísun peněz na její fungování.

Pavel NOVÁK, moderátor

Rikáte, že Slovinská tisková agentura byla nějakou dobu bez peněz. Jak dlouho jim zdržovala vláda peníze.

Igor BOBIČ, **Fakulta sociálních věd, Lublaňská univerzita**

Problémy se objevily už loni. Letos to bylo přes 170 dnů, tedy skoro půl roku byla STA bez příspěvku vlády na její veřejnou službu. To je něco, co ohrožuje její existenci, bez těchto prostředků se může stát, že Slovinská tisková agentura přestane existovat. 30 let po tom, co spolu s nezávislostí Slovenska vznikla.

Pavel NOVÁK, moderátor

V Maďarsku už jsou veřejnoprávní média pod vládní kontrolou. Dokonce některá soukromá média, soukromé webové stránky musely skončit. V Polsku má vládnoucí strana pod kontrolou rozhlas a televizi. Může se podobná situace opakovat i ve Slovinsku.

Igor BOBIČ, **Fakulta sociálních věd, Lublaňská univerzita**

Hlavním cílem snah o destrukci tiskové agentury a také veřejnoprávního média rádio a televize Slovinska, je ovládnout je a kontrolovat je. Mít pod kontrolou nejen novináře, ale i lidi vytvářející program, aby vznikala obsah, který bude vyhovovat image vládnoucí strany. Jak by podle jejich představ měla společnost vypadat. Jak by měly vypadat vztahy ve společnosti. A když budu ještě dál, co by si o tom úvodem občané měli myslet.

Pavel NOVÁK, moderátor

Igor Bobič, profesor na **Fakultě sociálních věd** Lublaňské univerzity, byl hostem Evropy plus. Díky za rozhovor.

Pavel NOVÁK, moderátor

Naším hostem v Evropě plus je teď Luboš Palata, evropský editor Deníku. Dobrý den.

Luboš PALATA, editor Deníku

Dobrý den přejí.

Luboš PALATA, editor Deníku

Luboši základní otázka. Bude Janez Janša jako premiér Slovinska problémem pro slovinské předsednictví v radě Evropské unie.

Luboš PALATA, editor Deníku

Já si myslím, že ne, že nakonec Janez Janša je opravdu velmi, velmi zkušený politik. Je to jeden z otců slovinské nezávislosti. V té klíčové době, v roce 1992 byl Janča ministrem obrany, a do velké míry se zasloužil o to, že ve Slovinsku vlastně ta válka nebo ten boj o nezávislost trval pouhý týden, a pak se jugoslávská armáda ze Slovinska stáhla. Takže to je takový jako otec zakladatel by se dalo říci, a během té své velmi dlouhé politické kariéry samozřejmě měl mnohé pády a mnohé vzestupy. A teď je na jednom ze svých velkých vrcholů a myslím si, že si nenechá ujít slovinské předsednictví jako jeden z klíčových momentů své politické kariéry. A kdybych to trochu chtěl přirovnat k tomu českému prostředí, tak Janča je pro mě takovou kombinací Václava Klause a Mirka Topolánka. Je to opravdu velmi silný politik, velmi vyhraněný politik a velmi zajímavý politik. Takže to jsou ty důvody, proč i po těch desítkách let na slovinské politické scéně do značné míry kraluje nebo je alespoň jednou z klíčových osobností. A myslím si, že tomu tak ještě pár let bude. Právě to, že dokázal zvládnout i tak obrovskou aféru, jako byla aféra kolem nákupu slovinských obrněných transportérů z Finska. Svědčí o tom, že minimálně politik obratný to je.

Viktor DANĚK, redaktor

Také je velice známý jeho postoj k novinářům. On obviňoval často z těch afér právě levicově zaměřené novináře. I teď, když získal potřetí mandát premiéra, tak řekl děkuji vám, že budete se mnou bojovat proti novinářům. Jaký je jeho vztah k médiím. Dá se očekávat, že bude skoupý na slovo. Že se bude velice vyhraňovat vůči otázkám, které ze strany médií samozřejmě budou během toho předsednictví padat.

Luboš PALATA, editor Deníku

Já bych to rozdělil na slovinské a zahraniční novináře, takže na domácí scéně je možné, že tahle studená válka, kterou vede se slovinskými médii, bude pokračovat dál. Je to něco, co ze střední Evropy známe také v mnoha příkladech. Já bych například mohl uvést Miloše Zemana, který rozhodně není vůči většině médií nějak otevřený. Myslím si ale, že Janez Janša je trochu z jiného těsta než Miloš Zeman. A že tu válku opravdu povede na tom domácím hřišti, takže my jako zahraniční novináři se toho obávat popravdě řečeno, nemusíme. Myslím si, že k zahraničním médiím si Janča nějakou otevřenost nepochybně v rámci toho předsednictví najde. Ale musíme tady připomenout, že za tou jeho největší aférou kolem nákupu obrněnců nebyli slovinští novináři, ale byla to finská televize.

Pavel NOVÁK, moderátor

Jaký je vztah Janese Janši k maďarskému premiérovi Viktoru Orbánovi. Někdy se říká, že se Slovinsko orbanizuje. Tak proč toto přirovnání.

Luboš PALATA, editor Deníku

No určitě je to něco, co překvapilo. Překvapilo to na konci minulého roku, kdy tady byl takový velký spor o to, jestli Evropská unie má zavést tu klauzuli o podmínění výplaty peněz z evropských fondů dodržováním právního státu. A tam se poprvé vlastně po dlouhé době zcela zřetelně ukázalo, že tady není jenom nějaký polsko-maďarský dvojblok, ale že je tady i Slovensko. Respektive pan Janča, který stojí v podstatě na stejné straně barikády jako Maďaři a Poláci. Je to velmi důležité především pro Viktora Orbána, který těch problémů má opravdu hodně. A kde neustále hrozí, že v Polsku, kde jsou ty síly mezi opozicí a vládními silami velmi vyrovnané, může dojít k nějakému mocenskému obratu. V tu chvíli bude Viktor Orbán potřebovat nějakého spojence v Evropě. A zdá se, že ho našel v Janesi Janšovi, alespoň v některých základních otázkách ohledně právě toho, jak moc má Evropská unie hlídat a zasahovat do dodržování právního státu v jednotlivých členských zemích. A tam pro mnohé překvapivě se opravdu to Slovinsko na konci toho minulého roku najednou objevilo. Všichni tak jako strnuli, co se to vlastně děje. Ale dá se říci, že to není úplně blesk z čistého nebe, že nějaké náznaky toho, že Janča a Orbán k sobě mají relativně blízko, se objevily už předtím. Takže já očekávám, že toto spojení minimálně do maďarských voleb, které budou příští rok na jaře, nezmizí, a že pan Janča bude s Viktorem Orbánem v případě, že bude potřeba jako ten druhý, protože ty věci okolo právního státu, především článek 7, lze zablokovat už hlasy v dvou členských zemích, včetně té, která se vyšetřuje. Take tohle spojení nějakým způsobem bude pokračovat a bude trvat

Pavel NOVÁK, moderátor

Já k tomu jenom podotknu, že jednou z priorit slovinského předsednictví je také unie evropského způsobu života, vlády práva a rovných kritérií pro všechny. Čili ta vláda práva, to je také jedna z priorit slovinského předsednictví v následujícím půlroce. Ještě zcela obecně, v roce 2008 ještě před tím, než vstoupila platnost Lisabonská smlouva, byla ta úloha premiérů jednotlivých zemí jakožto předsedů rady Evropské unie daleko větší. Teď už předpokládám, ta jejich úloha není tak úplně zásadní. Tu zásadní plní předseda evropských summitů Charles Michel.

Luboš PALATA, editor Deníku

To máš sice pravdu, ale ono je to tak, že opravdu ta země, která během toho půl roku Evropskou unii řídí, mnohé agendy opravdu nastoluje. Je to vidět například i při tom portugalském předsednictví, které teď končí. Není to něco úplně bezvýznamného. Není to tak, že by opravdu to řízení přešlo do rukou, jak říkám já, evropského prezidenta. Opravdu ta členská země pořád ještě má mnoho výrazných momentů, kde může do té unijní politiky promluvit, kde může posunout některé věci. Dát akcenty na věci, které zajímají buď ji nebo region, ve které se nachází, což je nepochybně dobře, protože díky tomu se ta evropská politika stává opravdu celokontinentální, a každého půl roku může být dán akcent na nějakou věc, které si třeba opačná část Evropy příliš nevšímá. Takže já bych úplně tu roli Slovinska, ani slovinského premiéra nepodceňoval. Sice nebude řídit summit, ale bude nepochybně viditelnou postavou minimálně v tom příštím půlroce.

Pavel NOVÁK, moderátor

Říká v pořadu Evropa plus evropský editor deníku Luboš Palata. Díky za rozhovor na slyšenou.

Luboš PALATA, editor Deníku

Také děkuji. Na slyšenou.

Luboš PALATA, editor Deníku

Mnoho Čechů má Slovinsko stále zařazené spíš mezi tranzitní země při cestě k tyrkysovým vodám Jaderského moře u pobřeží Chorvatska. Přesto se v něm každým rokem zastavuje stále více českých cestovatelů. Třeba v rekordním roce 2019 jich přijelo podle organizace Slovenia center na 190 000, v oblasti slovinských Alp natáčela Kateřina Havlíková.

Drejs KARNIČAR, respondent

Jezero je s Čechy historicky spjaté. Je to dané tím, že oba národy byly součástí jednoho státu Rakouska-Uherska. Češi jsou tu spojování s počátky turismu. Už v devatenáctém století tu začali s výstavbou několika horských chat, vytvářeli turistická značení a asi neznámějším počinem Čechů tady Jezerku je Češka Koča.

Kateřina HAVLÍKOVÁ, redaktorka

Vypráví mi v údolí Drejs Karničar zkušený horal a starosta Jezerska, který se svou ženou Polonou vede Šenkovu Domaču. 500 let starou farmu a přilehlé svahy společně s manželi Karničarovými obývají taky slepice, krávy, ovce, 2 pastevecký psi a nespočet cvrčků. A taky návštěvníci hor, pro které je Šenkova Domača skvělým výchozím bodem třeba při výpravě na Češku Koču. Z Jezerska je to k chatě skoro 4 hodiny pěšky. Ještě v polovině června leží na několika úsecích trasy sněh, a kvůli sněhu se zpozdilo i otevření chaty, jak vypráví horský vůdce a záchranář Rob Teol. Z ochozu vysokohorské chaty mi ukazuje na ledovcový splav, pod kterým leží zdroj pitné vody pro chatu

Rob TEOL, respondent

Pořád je to hodně sněhu, ale za týden už chata otevře. Tím jsem si jistý. Chatu postavili tady na Spodních Ravnech v roce 1900 a je symbolem československého přátelství. Připomíná typické české venkovské domy a je postavená z modřínů. V minulosti ji poškodila lavina, ale už je zase v pořádku.

Kateřina HAVLÍKOVÁ, redaktorka

Říká Rob Teol. Nelze si nevsimnout, že chata je zajištěná a k podkladu připevněná několika silnými ocelovými lany. Díky nim zůstává jedním z významných bodů na vysokohorské pěší trase.

Rob TEOL, respondent

Dát si tady v chatě u nebo chaty štrůdl, místní čaj nebo něco ostřejšího je skoro povinnost. Pro Slovincy i návštěvníky z ciziny.

Tanja STRNIŠA, velvyslankyně Slovinska v ČR

Jezero má pro každého něco. Pro náročné horaly strmé stoupání i ferraty. Pro milovníky jednostopých vozidel náročné serpentiny s výhledy i příjemné rovinky v údolí. Pro gurmány nepřeberné množství tradičních jídel a likérů. Nebo třeba ručně vyráběných salámů a sýrů. O jednom z nich mi při cestě na velkou planinu vypráví další horský vůdce Gregor Ubovšek.

Gregor UBOVŠEK, respondent

Tato oblast Slovinska je známá pro své sýry. Jedním z nich je třeba trnič, sýr z kravského mléka, který vyrábí pastevci tady ve Veliké planině. Ten je proslulý hned ze dvou důvodů. Jednak ho každý pastýř zdobí svými vlastními unikátními symboly, a za druhé sýr má tvar ženského prsu.

Tanja STRNIŠA, velvyslankyně Slovinska v ČR

A k výrobě trniče neodmyslitelně patří i čtrnáctidenní sušení nad ohněm. Nejlépe pak chutná s měkkým chlebem zvaným kruh a s pálenkou. Třeba z mladých smrkových větvíček. Ze Slovinska Kateřina Havlíková, Český rozhlas.

Pavel NOVÁK, moderátor

Poslouchali jste Evropu plus, kterou jsme dnes připravovali a vysílali částečně z Prahy a také z Lublaně, hlavního města Slovinska, které tento půlrok předsedá radě Evropské unie. Za pozornost děkuje a příjemný poslech dalších pořadů Českého rozhlasu plus přeje Pavel Novák.

Reagovat na krize a stočit pohled k západnímu Balkánu. To jsou plány Slovinska pro předsednictví EU [URL](#)

[Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.07.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Pavel Novák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.07.2021 09:13, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Předsednictví v Radě Evropské unie se na půl roku oficiálně ujalo Slovinsko. Místo obvyklých fanfár ale slovinský start začal chladně. Vláda premiéra Janeze Janši se stala terčem kritiky kvůli obavám o svobodu médií a stav justice v zemi. Slovinsko přitom nejspíš bude řešit i spory o porušování zásad právního státu v jiných zemích. Například v Maďarsku nebo Polsku.

Předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová v Lublani řešila, proč Slovinsko na rozdíl od jiných zemí stále nejmenovalo své zástupce do nového úřadu evropského žalobce. Ten v zemi zatím nemůže plnit svůj úkol – stíhat případy zneužívání dotací a přeshraničních podvodů.

Von der Leyenová také poukázala na stav veřejnoprávních médií zemí. Premiér Janez Janša je ostřeluje na twitteru a zdržuje finance pro slovinskou státní tiskovou agenturu.

Slovinský premiér žádné problémy nepřipouští a trvá na tom, že o tom, zda jeho vláda porušila zákony, může rozhodnout pouze nezávislý soud. Von der Leyenové vzkázal, že jeho země vstoupila do unie, která respektuje kulturní a další rozdíly mezi státy.

Sám Janša přitom k obavám o stav právního státu ve Slovinsku podle zdrojů blízkých jednání sám přispěl, když na schůzce s Evropskou komisí vytáhl fotografii slovinských soudců, o kterých tvrdil, že jsou zpolitizováni. Spory nic nemění na tom, že Slovinsko bude příštích šest měsíců řídit schůzky diplomatů a ministrů v Bruselu, na nedostatek práce si rozhodně nebude moci stěžovat.

EU a západní Balkán

„Otázka západního Balkánu stále zůstává velmi důležitou otázkou pro celou Evropskou unii. Myslíme si, že by s ní měla unie zacházet jako s otázkou strategického významu. Proto také organizujeme v říjnu summit unie se zeměmi západního Balkánu. Kromě toho budeme připravovat řadu dalších schůzek ve snaze znovu potvrdit unijní perspektivu pro země tohoto regionu,“ plánuje velvyslankyně Slovinska v Česku Tanja Strniša a pokračuje:

„Chtěli bychom také, aby se unie zavázala k tomu, že proces rozšiřování bude pokračovat. Už v červenci bude schůzka na ministerské úrovni o propojení infrastruktury zemí západního Balkánu se státy unie. V červenci bude i schůzka ministrů pro evropské záležitosti, kteří budou diskutovat o větší pružnosti unie.“

Jak reagovat v krizích

Slovinsko by také chtělo v době svého předsedání unii jednat o kyberbezpečnosti v zemích západního Balkánu a vůbec rychlejší schopnosti unie reagovat na dění v regionu. Větší pružnost má unie začít vykazovat i v jiných směrech.

„Chtěli bychom, aby byla Evropská unie schopná lépe reagovat v různých krizových situacích. Hlavně v těch, které ze své podstaty nebo kvůli svému rozsahu překračují schopnost jednoho každého státu na ně reagovat,“ přibližuje další plány Slovinska velvyslankyně Strniša.

A konkretizuje: „Chceme se zaměřit hlavně na pandemii a odolnost vůči kyberútokům. Rádi bychom v budoucnu zajistili dobře koordinovanou unijní odpověď v případě kybernetických útoků velkého rozsahu.“

Prioritou je i digitalizace

Podle ministra pro administrativu Boštjana Koritnika to bude v praxi znamenat hlavně vyjednávání o podobně takzvaného zákona o digitálních službách. Ten by podle Koritnika měl posílit dohled nad velkými digitálními platformami a online reklamou. Řešit bude i přípravu nové dohody o zrušení roamingových poplatků, až ta současná příští rok vyprší.

V neposlední řadě pak bude na Slovinsku, aby zajistilo schválení národních plánů obnovy, bez nichž se státy evropské sedmadvacitky nedostanou k největšímu dílu peněz z mimořádného fondu EU na oživení ekonomiky.

Právě tady se může ukázat, zda vláda Janeze Janši dokáže sehrát roli nezávislého prostředníka a odhlédnout od svého úzkého spojení s maďarským premiérem Víkorem Orbánem. Loni totiž bylo Slovinsko ochotné s Maďarskem a Polskem blokovat unijní rozpočet kvůli nesouhlasu s podmínkou dodržovat zásady právního státu pro přístup k evropským penězům.

Studená válka se slovinskými médii

Slovinsko se ale může během svého půlročního předsedání unii dočkat i kritiky za svůj přístup k nezávislému soudnictví a svobodě sdělovacích prostředků. Podle Igora Vobiče, učitele z Fakulty sociálních věd Lublaňské univerzity, jsou ve Slovinsku případy komunikace na sociálních sítích lidí ze špičky slovinské politické pyramidy. To znamená premiéra a lidi z jeho okolí.

„Na twitteru dávali průchod kritice vůči novinářům. Nebyla to ani tak kritika článků, ale bylo to zaměřené na to, co ti lidé vůbec dělají. A bylo to osobní, tedy se ty tweety týkaly konkrétních lidí,“ přibližuje Vobič.

„Nebylo to tedy nějaké jiskření mezi politiky a novináři, což je běžné. Tohle šlo dál. Určitě tu jsou snahy ovlivňovat media. Poslední rok a za předchozí vlády vedené Slovinskou demokratickou stranou Janeze Janši byla kritika něco, co nebylo normální součástí každodenního života. Kritika ze strany novinářů nebo intelektuálních elit je u nás něco, co není dovoleno.“

„Zdrcující reakce.“

Podle Vobiče jsou reakce na to velmi zdrcující. „Někteří lidé mají problém s tím vůbec vystoupit proti vládním krokům, legislativním návrhům a vládě vůbec. Mám několik kolegů, kteří se snaží vládu raději otevřeně na veřejnosti nekritizovat,“ upozorňuje Igor Vobič a pokračuje:

„Je mnoho případů, kdy pan premiér osobně na twitteru vystoupil velmi hrubě proti práci novinářů. A to nejsou, řekl bych, ojedinělé případy. Myslím, že jsme svědky dlouhodobé snahy symbolické demontáže seriózní žurnalistiky. Tohle je jedna strana mince.“

„Ta druhá strana mince, která je zvláště nebezpečná, je vidět na příkladu veřejnoprávní tiskové agentury STA. Jsme svědky pokusů zlikvidovat národní informační agenturu, o které premiér říká, že je to národní ostuda. Děje se to i snahami materiálně zničit tuto agenturu tím, že ji letos vláda dočasně zastavila přísun peněz na její fungování.“

Agentura STA po necelém půlroce peníze od státu znovu dostala, ale vláda jako jediný akcionář si dala řadu podmínek. Třeba že ředitel STA Bojan Veselinovič stáhne žalobu, kterou agentura podala u soudu v Lublani na vládu pro neplacení zákonných příspěvků na fungování agentury.

Komentátor Deníku Luboš Palata se domnívá, že studená válka, kterou premiér Janez Janša vede s domácími médii, bude pokračovat. Zahraniční novináři se ale nemusejí obávat uzavřenosti slovinského premiéra, který si asi bude chtít cestu k zahraničním médiím najít.

Podle Palaty je ale třeba také připomenout, že za největší aférou kolem úplatků při nákupu finských obrněných transportérů Patria v roce 2008, která značně poškodila Janšovu politickou kariéru, stála nikoli slovinská media, ale finská televize.

Pro a proti: Marcel Kolaja (Piráti), Jiří Novák (ekonom)

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Děkuji za slovo. Dobré dopoledne. Část europoslanců vyzývá Evropskou komisi i členské země, aby podpořily dočasné uvolnění patentů na vakcíny proti Covidu-19 a umožnily tak vývoj očkovacích látek i v zemích třetího světa. Takový krok nedávno podpořil i americký prezident Joe Biden. Je skutečně v zájmu i těch států, jejichž epidemická situace se zklidňuje, aby poskytly své know-how a bezprecedentně porušily princip ochrany duševního vlastnictví? Patří to ke globální odpovědnosti v situaci, kdy kvůli Covidu jen podle oficiálních statistik zemřely celosvětově víc než 3 000 000 lidí, nebo by zveřejnění patentů nic neřešilo, protože chudší země nemají odbornou kapacitu ani infrastrukturu, aby vakcíny na svém území vyrobily? Vítám své dva hosty, jsou jimi místopředseda Evropského parlamentu Marcel Kolaja z Pirátské strany. Dobrý den.

Marcel KOLAJA, místopředseda Evropského parlamentu /Piráti/

Přeji dobré dopoledne z Bruselu.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

A také ekonom Jiří Novák z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. I vám dobré dopoledne.

Jiří NOVÁK, ekonom, Institut ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Pánové, prosím, na úvod jen o jednovětu odpověď, my to probereme potom podrobněji. Tak pomůže v globálním boji proti pandemii prolomení patentové ochrany, pane Kolajo?

Marcel KOLAJA, místopředseda Evropského parlamentu /Piráti/

Není to samospásné řešení, že by samo o sobě ten problém vyřešilo, ale určitě to pomůže.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Jak to vidí Jiří Novák?

Jiří NOVÁK, ekonom, Institut ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Já se domnívám, že ty negativa převažují, myslím si, že to rozvolnění té patentové ochrany by bylo neúčinné a bylo by potenciálně i nebezpečné.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Tak, pane Nováku, prosím, jestli můžete tedy teď rozvést, jaká rizika, jaká negativa se podle vás pojí s tím, pokud by tedy byly zveřejněny patenty na vakcíny proti Covid-19?

Jiří NOVÁK, ekonom, Institut ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Dobře. Já se nejdříve zastavím u té otázky té účinnosti, samozřejmě know-how a způsob výroby vakcíny je jednou z důležitých podmínek k její výrobě, nicméně je to jenom jedna z mnoha ingrediencí. Tou další jsou výrobní kapacity, materiál, ze kterého se ty vakcíny vyrábí a lidé, kteří mají ty správné kompetence. A žádná z těchto dalších ingrediencí v současné době nikde na světě neleží ladem a tudíž, i kdybychom rozvolnili tu patentovou ochranu, nemůžeme očekávat, že by došlo k nějakému dramatickému zvýšení tempa výroby vakcín.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

To je jedna výtku, hned na ni nechám zareagovat Marcela Kolaju, protože Piráti podporují to rozvolnění patentové ochrany, čili navrhuje něco, co v praxi reálně nemůže fungovat protože by země třetího světa neměly výrobní kapacitu, infrastrukturu a další důležité komponenty?

Marcel KOLAJA, místopředseda Evropského parlamentu /Piráti/

Jak říkáte správně, Piráti to podporují, nicméně nejsme jediní, jediní. Už na začátku jste zmínila, že vlastně více než 100 poslanců Evropského parlamentu vyzývají Evropskou komisi a Evropskou radu a teďka dokonce i Evropský parlament v jedné ze svých rezolucí právě volá po tom, aby komise jednala o tom, o té dočasné výjimce z patentových omezení. Co se týče těch výtek, které jsou technologického rázu, to znamená, že by nebylo možné ty výrobní kapacity navýšit, protože vlastně žádné už neleží ladem, tak jsou k dispozici v každém případě výrobci, kteří jsou připraveni a mohli by vyrábět vakcíny. Koneckonců AstraZeneca se nedávno v Indii dohodla s firmou nebo s Serum Institute of India, takže tam například se začne teďka vyrábět, ale například v Jihoafrické republice je firma Biwak, které se nedaří dohodnout možnost výroby, i když je připravená vyrábět, v Kanadě je firma /nesrozumitelné/, která má zase nakontrahováno dodávání do Bolívie, ale opět nemůže vyrábět, takže ty případy, kde ty technické kapacity leží ladem, skutečně existují a teďka je otázka, jakým způsobem my bychom dokázali ty výrobní kapacity uvést v činnost.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Tak a teď teď se obracím zase na pana Jiřího Nováka, protože pokud jsem správně četla váš článek, tak zrovna právě příklad Indie, o kterém teď mluvil Marcel Kolaja, na jejímž území tedy sídlí největší světový výrobce vakcín Serum Institute of India, tedy s licenci na výrobu AstraZenecy. Vy uvádíte jako příklad toho, že zkrátka to prolomení patentů je trochu výstřel do prázdna, protože i tak se Indie tedy potýká s nedostatkem vakcín.

Jiří NOVÁK, ekonom, Institut ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Ano, je to přesně tak. Já se domnívám, že právě ten indický příklad velice dobře ukazuje, že samotné prolomení té patentové ochrany nepovede ke zvýšení, zvýšení výroby těch vakcín. Samozřejmě ten Serum Institute of India je největší výrobcem vakcín na světě, pokud jde o objem. A v současné době tam došlo právě k té dohodě, oni mají práva vyrábět vakcínu AstraZeneca, kterou oni vyrábí pod jiným obchodním názvem a tato vakcína je certifikovaná pro užití v Indii přesto vidíme, že v Indii dochází k

tomu obrovskému nástupu té pandemie a Indie není schopná dostatečně rychle vakcinovat, takže toto je právě příklad, který ukazuje...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

A nechce to tedy jenom, promiňte, trochu času, i pokud je to záležitost čerstvá.

Jiří NOVÁK, ekonom, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**

Určitě, určitě, ale já si myslím, že je mnohem lepší cestou, když necháme ty firmy, aby se vzájemně dohodly, to znamená, ti majitelé těch patentů mají velmi silnou motivaci k tomu, aby se dohodli s těmi firmami, u kterých se dá očekávat, že ta výroba bude bezpečná. A pokud necháme to rozhodování na nich a pokud to necháme na těch, na těch obchodních dohodách, tak budeme mít mnohem větší míru rizika, menší míru rizika, že dojde k nějakým situacím, kdy ta vakcína bude vyrobena nekvalitně a následně třeba může dojít k tomu, že se sníží důvěryhodnost toho očkování jako celku, což je ten druhý velice důležitý argument a myslím si, že je to něco, co už začínáme pomalíčku pozorovat i v České republice, kdy postupně tím úzkým hrdlem přestává být ta dostupnost těch vakcín, ale ochota veřejnosti se očkovat.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Teď právě to je otázka na Marcela Kolaju, jestli skutečně nebude lepší cestou, aby se vzájemně dohodli výrobci s případnými zájemci o tu výrobu, aniž by se musely prolamovat patenty?

Marcel KOLAJA, místopředseda Evropského parlamentu /Piráti/

No, upřímně řečeno, já bych to vlastně i preferoval, já nemám důvod vlastně prosazovat jakoukoliv, jakýkoliv zásah do těch běžných funkčních principů, které na trhu máme, včetně teda toho, toho vlastně institutu monopolu pro toho, kdo, kdo vyvine tu danou vakcínu, kterým se vlastně říká patent a vlastně nechat to na ty firmy, aby se dohodly, ale ty příklady právě ukazují, že to není dostatečné, že ty výrobní kapacity skutečně leží ladem a že je potřeba udělat nějaký zásah, poněvadž prostě ten systém patentů nebyl vytvořen pro dobu pandemie, ten byl vytvořen pro běžné, běžně fungující trh a ve chvíli, kdy tady máme takovouhle výjimečnou situaci, kdy saháme i v jiných oblastech po poměrně zásadních opatřeních, tak si myslím, že je zcela na místě se poohlédnout i v této oblasti toho licencování, jestli není tady nějaká možnost, jak skutečně navýšit tu výrobní kapacitu. A já věřím, a nejsem sám, protože tahle ta iniciativa má podporu 175 osobností, včetně nositelů Nobelovy ceny, včetně odborníků na biologii, chemii a medicínu, Lékaři bez hranic, Amnesty International, a tak dále, takže, takže si myslím, že ta cesta není vyloženě postavena tak, že bychom to měli na začátku hnedka odmítnout, ale určitě bysme tu debatu právě na fóru Světové obchodní organizace WTO měli vést.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Obrácím se na Jiřího Nováka právě, jestli jsme se neocitli v tak bezprecedentní situaci, že je třeba i bezprecedentně sáhnout do ochrany duševního vlastnictví ve smyslu tedy prolamování patentů, což by mohlo významně třeba podle názoru Marcela Kolaj a těch dalších citovaných ovlivnit a zastavit pandemií globálně.

Jiří NOVÁK, ekonom, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**

Já ten názor respektuji, ale jsem jiného názoru. Já určitě souhlasím s tím, že licencování je správná cesta a k tomu licencování dochází, třeba jedné z velkých čtyř výrobců vakcín, firma Sanofi, v současné době má uzavřenou smlouvu na výrobu hned s 3 těmi majiteli patentovaných vakcín, takže k tomu prostě dochází, ale myslím, že to licencování by mělo probíhat na úrovni těch firem a nemělo by dojít k tomu prolomení té patentové ochrany, a to z toho důvodů...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

A dochází, promiňte, k tomu dostatečně, protože pan europoslanec Kolaja tvrdí o tom, že zkrátka na úrovni těch dohod daných firem to nefunguje dostatečně progresivně.

Jiří NOVÁK, ekonom, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**

Já si myslím, že to je v rámci možností a v rámci té situace, ve které jsme a jak rychle vlastně došlo k tomu vývoji té vakcíny, jak rychle, rychle došlo k tomu, že se vytvořily výrobní kapacity. Já si myslím, že ten, že ten, ta rychlost pokroku je velice úměrná té situaci. A chtěl bych ještě poznamenat jednu věc, pan Kolaja zmínil, že se jedná o monopol, já bych s tím nesouhlasil, máme v současné době 4 licencované vakcíny v Evropě, jsou další výrobci, kteří na tu licenci čekají a zdá se, že, že jsou relativně blízko k tomu, aby tu, aby tu licenci dostali, takže nejedná se o monopol, jedná se o několik firem, který na tom trhu vakcín soutěží. A můj názor by možná byl jiný, pokud by se opravdu jednalo o pouze jednu jedinou firmu, která tu vakcínu je schopna vyrobit a kdyby ta firma nějakým způsobem šroubovala ty ceny nahoru a využívala, nebo možná zneužívala té situace, tak potom by se ten můj názor změnil, ale myslím, že k této situaci jsme relativně hodně daleko, máme těch firem několik, další čekají na to schválení a navíc i ty stávající firmy souhlasily, řekněme, s cenovou diskriminací, tedy s tím, že budou prodávat za různé ceny v různých zemích, v bohatších zemích se prodávat za vyšší ceny, v chudších zemích se prodává za nižší ceny, takže si myslím, že ta současná situace je dostatečná a že tu situaci postupně bude řešit.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Pane Kolajo, proč europoslanci, když říkáte, teď tedy europoslanci třeba z Pirátské strany a jejich kolegové, s kterými o tom diskutujete, nepodporují třeba větší tlak právě na ty společnosti, které vyvíjejí vakcíny, na to, aby Evropská komise vyjednala třeba výhodnější smlouvy ceny, a tak dále, ale také právě to, o čem mluvíte, aby tu byl třeba větší tlak na to, aby spolu vzájemně spolupracovaly, není na přední sil tímto směrem lepší, než mluvit rovnou prolomení patentové ochrany?

Marcel KOLAJA, místopředseda Evropského parlamentu /Piráti/

Tak ona je otázka, jestli vůbec ta diskuze, která by se nám právě fóru Světové obchodní organizace, pokud by tam nebyla zablokována, vedla, tak, jestli by nevedla právě třeba k těmto vedlejším efektům, že by, že by se rozproudilo, rozproudila i ta větší spolupráce. Nicméně já jsem, já bych chtěl reagovat na to, co bylo řečeno, ohledně těch cen, ona realita je taková, že třeba ta vakcína AstraZeneca se prodává do Evropské unie za cenu něco málo přes 2 eura, zatímco a do Jihoafrické republiky za cenu přes 5 euro, takže vlastně nám úplně tady ten mechanismus toho, že by, že by ty chudší země se k té vakcíně měly možnost dostat, vlastně nefunguje i po té finanční stránce, a sice se vyspělé země podílejí v tom systému COVAX právě na dodávání i do těch chudších zemí, ale ten se ukazuje zatím jako nedostatečný a ten hlavní důvod je právě to, že nejsou ty dostatečné výrobní kapacity, my tady v České republice můžeme nabýt dojmu, že vlastně to očkování nějakým způsobem

postupuje, a teďka, prosím, nehodnotíme vládu, jestli teda dostatečně rychle nebo dostatečně pomalu, ale ta realita je taková, že v některých zemích na světě prostě ještě není naočkován víceméně vlastně vůbec nikdo. A ty předpoklady distribuce vakcín do celého světa jsou takové, že podle těch aktuálních propočtů to proočkování se očekává až v roce 2023. Některé propočty dokonce říkají i rok 2024. A my vlastně jsme v závodu o čas, protože to, pokud někde existuje nějaký rezervoár toho viru, tak pochopitelně nejenom, že vede k šíření toho viru a následným smrtem v té dané oblasti, ale současně vede i k tomu, že vzniká vyšší pravděpodobnost, že ten virus tam zmutuje při takovémto masovému šíření a samozřejmě potom ten zmutovaný virus se může rozšířit zpátky do Evropy. A my tady to kolečko vlastně s tím očkováním a vývojem dalších vakcín můžeme jet znovu, protože se může ukázat, že ten zmutovaný virus je rezistentní vůči tomu očkování a tím pádem...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Rozumím, pane Kolajo, to riziko si určitě uvědomuje i Jiří Novák, promiňte, jenom ho nechám reagovat na to, na to, co nás tak tlačí, o čem mluví Marcel Kolaja, tedy čas, ale je tedy, nebo není právě zrušení patentové ochrany jaksi nejrychlejším způsobem, jak dostat vakcíny právě do zemí třetího světa?

Jiří NOVÁK, ekonom, Institut ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Tak já se s panem europoslancem rozhodně shoduji na tom, že vakcinace je řešením, tím hlavním řešením této krize. Také se shoduji s tím, že musíme naočkovat všechny po celém světě, až budou v bezpečí všichni, potom budeme v nebezpečí i my právě z těch důvodů, o kterých on mluvil, nicméně neshodujeme se na tom, jestli to prolomení té patentové ochrany je tou správnou cestou. Já bych také souhlasil s tím, že by bylo zcela v pořádku a doporučoval bych europoslancům dalším činovníkům, aby tlačili farmaceutické firmy k tomu, aby prodávaly ty vakcíny levněji, aby využily toho konkurenčního prostředí, které vzniká, aby využily iniciativy COVAX, můžou třeba například tu cenotvorbu nastavit i tak, že pokud budou vakcíny vytvořené rychleji, budou prodávány za vyšší ceny, to vše bude ty firmy motivovat k tomu, aby dále pracovaly, dál na těch vakcínách pracovaly a budovaly ty další, další výrobní kapacity, uzavíraly ty licenční smlouvy, ale nemyslím si, že je vhodným řešením prolomit tu patentovou ochranu, a to i z toho důvodu, že ty stávající MMR vakcíny nejsou příliš užitečné pro využití v zemích třetího světa, protože jsou velmi teplotně citlivé a je důležité, aby byly skladovány při velice nízkých teplotách, a to třeba v zemích Latinské Ameriky, Afriky, Asie, v některých je velmi problematické, a proto ty firmy dále pracují na tom, aby ty vakcíny zlepšily, aby, aby nemusely být skladovány při tak nízkých teplotách, aby třeba bylo možné dávat pouze jednu dávku, a tak dále. A v momentu, kdybychom prolomili tuto patentovou ochranu, tak snížíme tu motivaci těch firem vytvořit ty verze vakcín, které budou velice vhodné pro použití právě v těchto rozvíjejících se zemích.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Tak není to vlastně, pane Kolajo, kontraproduktivní snaha, která, jak o tom mluví Jiří Novák, nakonec by mohla vést k tomu efektu, že těch vakcín, které by byly určeny přímo právě na míru třetím zemím, by bylo méně.

Marcel KOLAJA, místopředseda Evropského parlamentu /Piráti/

Tak to omezení, které se týká té teploty, tak neplatí pro všechny ty vakcíny, to záleží přesně, který typ vakcíny to je. Nicméně ta realita je taková, že...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Mně jde v podstatě o to, co říkal pan Jiří Novák v tom smyslu, že ty firmy budou méně motivované, nebo přímo demotivované k nějakému vývoji, pokud je donutíte, byť dočasně, aby prolomily patentovou ochranu.

Marcel KOLAJA, místopředseda Evropského parlamentu /Piráti/

Já se k tomu hnedka dostanu, já jsem jenom pro, ještě pro znázornění té situace jenom chtěl říct, že například v Africe je k dispozici jenom 21 milionů dávek pro 1,3 miliardy lidí, tak jenom, abysme si udělali představu, o čem se vlastně bavíme. Co se týká těch ekonomických argumentů, to znamená té obavy, že by, že by firmy ztratily motivaci, protože by ztratily ten svůj monopol, když mluvím o tom monopolu, tak tím myslím monopol na ten jejich vlastní vynález, tak já nemám pochyby o tom,...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Zkrátka patent, ano.

Marcel KOLAJA, místopředseda Evropského parlamentu /Piráti/

...že by, ano, přesně tak. Já nemám pochyb o tom, že by případná, případná ta výjimka z patentových omezení, která byla dočasná, byla provedena nějakým civilizovaným způsobem, protože se bavíme o tom, že by s tím musely souhlasit země, jako jsou Spojené státy, Evropská unie, a tak dále. A já nemám pochyb o tom, že by se stalo na základě vyjednávání s těmi farmaceutickými firmami. Je potřeba si také uvědomit...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Promiňte, pane europoslance, ale co to neznamená civilizovaným způsobem, zkrátka by museli poskytnout recepturu na danou vakcínu, jak to můžou poskytnout méně civilizovaně a civilizovaněji.

Marcel KOLAJA, místopředseda Evropského parlamentu /Piráti/

Typicky se bavíme o tom, že by těm firmám šly nějaké kompenzace, nikdo neblokuje vlastně tu diskuzi o těch případných finančních kompenzacích. Nicméně je potřeba si také uvědomit, že i ten vývoj vakcín byl částečně financován z veřejných zdrojů, že se tady ne bavíme o typické, o typickém vynálezu, který nějaká firma, nějaký vynálezce vynalezne a potom chce na něm vydělávat peníze, licenci patent, ale...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Bezespору je tam soubor různých investorů.

Marcel KOLAJA, místopředseda Evropského parlamentu /Piráti/

Přesně tak, ale například ten výzkum, výzkum vakcíny AstraZeneca byl ze 97 % financován z veřejných zdrojů. A když se podíváme na ekonomickou situaci těch jednotlivých farmaceutických firem, tak rozhodně já nenabývám pocitu, že by ty firmy strádaly už za té současné situace, protože například Moderna ohlásila v prvním kvartálu čistý příjem 1,2 miliardy amerických dolarů, což můžeme porovnat se stejným obdobím loňského roku 124 milionů dolarů ztráta. Firma AstraZeneca v roce 2019 před

zdaněním 1,55 miliardy amerických dolarů a meziroční nárůst 15 % v současnosti.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Myslíte, že to nejsou jaksi záslužné zisky poté, co byla tak rychle a tak efektivně vyvinuta jiná vakcína?

Marcel KOLAJA, místopředseda Evropského parlamentu /Piráti/

Já se nesnažím tvrdit, že jsou, že to nejsou záslužné zisky, ale třeba konkrétně ta firma AstraZeneca, AstraZeneca hlásila 275 milionů dolarů právě jenom z prodeje vakcíny. Pfizer 3,5 miliardy amerických dolarů na zisku během prvního kvartálu z vakcíny na Covid-19.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Tak když jsme u těch čísel, promiňte, pane europoslanče, tak se to obracím na ekonoma Jiřího Nováka, jestli zkrátka farmaceutické firmy teď nejsou ty, které by měly také něco obětovat v rámci globálního boje proti pandemii, zároveň by třeba jim to zveřejnění patentů dočasné bylo i značně kompenzováno, čili pokud mluvíme o té motivaci, jestli by dál efektivně vyvíjely a s ochotou nebo ne, tak nemůže to být i takto kompenzováno?

Jiří NOVÁK, ekonom, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**

Ano, rozumím. Já věřím, že se s panem europoslancem shodneme na tom, že pokud nějaká firma zachránila miliony životů a umožní veřejnosti vrátit se zpět k obyčejnému životu v ekonomické aktivitě, takže není nic nemorálního, i když je to spojeno s některým ziskem. Já souhlasím s argumentem, že vývoj těch vakcín byl velmi bohatě sponzorován, podpořen veřejnými zdroji, ale to není nic neobvyklého. Pokud univerzita dostane nějaký grant, vyvine nějakou technologii, následně vytvoří stát a vytvoří nějakou malou firmu, která tu technologii bude využívat pro to, aby vytvářela zisk, to je zcela v pořádku, dokonce progresivní univerzity, jako je Univerzita Karlova, takovéto aktivity podporují a vytváří, řekněme, nějakou podpůrnou strukturu právě proto, aby docházelo k té aplikaci těch výsledků primárního, primárního výzkumu, myslím si, že vy jste řekla, neměly by se, řekněme, ty farmaceutické firmy podělit, nebo neměly být také čímsi přispět do toho společného, do toho společného díla, určitě by měly. Já si myslím, že to dělají, dělají tu například tím, že uzavírají tady tyhle ty smlouvy s dalšími výrobci, prodávají tyto vakcíny za lepší ceny v těch chudších zemích. A myslím si, že co je klíčové, není ani tak ta otázka té spravedlnosti, ale je otázka efektivity a bezpečnosti. Ano, já se domnívám, že i v případě, že by došlo k tomu otevření nebo prolomení té patentové ochrany, my ztrácíme kontrolu na to, kdo a jak tu vakcínu bude vyrábět, ano. A v momentu, kdy tady k tomuto, k tomuto dojde, se může stát, že někdo v nějaké zemi tu vakcínu vyrobí nekvalitně, ta vakcína poškodí a ty uživatele a následně to zdiskredituje vakcinaci po celém světě, včetně České republiky, ano, my víme o problémech při výrobě vakcín Sputnik V například, ano, tam se objevily ty živé viry, to znamená, vyrobit tu vakcínu není jako upéct housku a tím se nechci dotknout pekařů, je to složitý proces, a my musíme mít jakousi míru jistoty, že ten proces bude kvalitně zvládnutý v té firmě, se kterou ten majitel toho patentu uzavře tu licenční smlouvu.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Pokud pirátská strana a Marcel Kolaja podporují právě tedy, promiňte, patentové ochrany, tak se vás ptám, jak chcete zajistit, aby například v Latinské Americe vyrobili očkovací látku stejných kvalit, jako například BioNTech v Německu.

Marcel KOLAJA, místopředseda Evropského parlamentu /Piráti/

Já se určitě shoduji s panem Novákem na tom, že ten výrobní postup té vakcíny je komplikovaný. Nicméně pochopitelně existují, právě proto existují také ty certifikační autority jako v Evropě je právě ta evropská léková agentura, která potom posuzuje, jestli ta vakcína skutečně je bezpečná, jestli ten výrobní proces je správný, takže tohle to já bych nevnímal jako úplně ten zásadní problém, který by měl zablokovat tu diskuzi. A myslím si, že je to problém překonatelný, ale znovu bych zdůraznil, že já netvrdím, že to dočasné pozastavení patentového omezení je nějakým ideálním nebo řešením, které kompletně vyřeší nedostatek vakcín, ale je to jeden z dílčích, jedno z dílčích řešení, jedno z dílčích mozaik kousků do mozaiky, která nám pomůže právě tu pandemii překonat.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

O tom právě vedeme debatu. A Jiří Novák, jak se tváří na to, že přece tu máme jaksi autority zdravotnické, certifikační na daném místě, které potom určí, jestli ten výrobní postup a ta daná očkovací látka byla vyrobena kvalitně?

Jiří NOVÁK, ekonom, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**

Ano, samozřejmě k té certifikaci musí dojít, ale k certifikaci bude docházet v těchto rozvíjejících se zemích na úrovni lokálních autorit, ekvivalent našeho SÚKLu. Já, když jsem se připravoval na tento hovor, tak jsem si zjistil, že Česká republika se pohybuje okolo 30. místa ze 180 zemí, pokud jde o index demokracie. My se občas divíme, co tady pan premiér, pan prezident dělají, ale my jsme pořád ve 20 % nejdemokratičtějších a nejtransparentnějších zemí na světě. A přesto se stane to, že když pan prezident má pocit, že bychom měli přivést do Česka vakcínu Sputnik, tak vytvoří tlak na odchod ministerstev ministra zdravotnictví a vytvoří tlak na odchod ředitelky SÚKLu a v jednom z těch dvou případů se mu to podaří, to znamená, jestliže se něco takového děje v demokratické zemi jako je Česká republika, jakou máme jistotu, že ty regulační orgány v zemích, které jsou méně demokratické, méně rozvinuté, budou fungovat efektivně a že opravdu nebudou podléhat politické objednávce.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Tak jsme ve finále naší debaty, ale vlastně jenom ještě stručně by mě zajímal váš názor, protože Marcel Kolaja mluvil o tom, že je skutečně problém v těch výrobních kapacitách, ale pokud jsem správně zaregistrovala, tak třeba ekonomové světové banky už došli k závěru, že těch výrobních kapacit pro vakcíny proti Covidu-19 je už dnes dost, čili se ptám Jiřího Nováka, jestli vlastně, než ve výrobních kapacitách, není spíš problém v distribuci, jestli zkrátka by se země, ty, které jsou na tom hospodářsky lépe než jiné, neměly vzdát svých přebytků vakcín a distribuovat je efektivně do těch chudších zemí, které je potřebují.

Jiří NOVÁK, ekonom, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**

Ano, a k tomu určitě dojde. Ve Spojených státech existuje velká zásoba vakcín oxfordské vakcíny AstraZeneca, která tam teda ještě není certifikovaná, Spojené státy vyhlásily, že první část této zásoby budou distribuovat do těchto rozvíjejících se zemí, myslím, že Indie je mezi těmi zeměmi, které tu, které tuto vakcínu dostanou, takže k tomu určitě bude docházet, to znamená, ty západní země budou generovat přebytky a ty přebytky budou dávány k dispozici těm rozvíjejícím se zemím.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Tolik tedy naše dnešní...

Marcel KOLAJA, místopředseda Evropského parlamentu /Piráti/

Já jsem chtěl jenom dodat...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Ale jen velmi stručně.

Marcel KOLAJA, místopředseda Evropského parlamentu /Piráti/

Já jsem chtěl jenom dodat, že k tomu určitě docházet bude, to je naprosto jasné. Akorát ten...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Ale nebude to dostatečné podle vás.

Marcel KOLAJA, místopředseda Evropského parlamentu /Piráti/

...současné propočty říkají, že to se stane až v roce 2023 až 2024, kdy skutečně k tomu proočkování dojde, a to považuju za nedostatečné.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Říká místopředseda Evropského parlamentu Marcel Kolaja z Pirátské strany. Děkuji vám, že jste se účastnil debaty. Na shledanou.

Marcel KOLAJA, místopředseda Evropského parlamentu /Piráti/

Děkuji. Na shledanou.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

A děkuji také ekonomovi Jiřímu Novákovi z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Na shledanou.

Jiří NOVÁK, ekonom, Institut ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Na shledanou. Děkuji za pozvání.

barakvilem Pandavirus, narušení dodávek čipů či plastů, nedostatek lodních kontejnerů, zablokování Suezkého průplavu to vše představuje pouhou záminku ke zvyšování cen, na které bylo zaděláno již dávno. Jen se všichni ostýchali být první.

Od roku 2008 si většina politiků myslí, že dějiny ekonomie skončily a teď se poroučí větru i dešti. Svatý grál v podobě neomezené „výroby“ peněz, přesněji nafukování peněžní zásoby, domněle „řeší“ hospodářské a finanční krize. Spíše se ale zadělává na matku všech krizí. Český statistický úřad vykazuje meziroční zvyšování cen v rozmezí dvou až tří procent. Na základě toho Česká národní banka chválí sama sebe, že vše plus-minus odpovídá jejím plánům. Závazek tzv. inflačního cílování v podobě ničení úspor rychlostí dvě procenta za rok, se plní, ba po budovatelsku překračuje. Přitom Ústava i zákon jí ukládá pečovat o cenovou stabilitu. Ano ČNB má na svých stránkách filipiku, proč se těší z inflace a proč cenová stabilita není stabilita cen. Zde si dovolím vypomoci názorem ekonoma těžké váhy. V Hospodářských novinách 21. června 2021 vyšel článek „Zvýšení úroků cenovou stabilitu nezajistí“ autora Tomáše Havránka, docenta na Institutu ekonomických studií **FSV UK**, bývalého poradce viceguvernéra ČNB. Tyhle „chytrosti“ určitě dobře zná a nějak na ně ale nebere ohled. Cituji: „Tomu by pomohlo, kdyby ČNB vykládala ústavu podobně jako běžný čtenář a snažila se o skutečnou cenovou stabilitu, nikoli o kladnou inflaci. Vedle lepší pochopitelnosti a souladu s ústavou by takové opatření odpovídalo moderní výzkumné literatuře, která naznačuje, že optimální je dlouhodobě nulová inflace.“

Jinak řečeno, tzv. inflační cílování je módní vlna, která se začala šířit z Nového Zélandu teprve v 90. letech (Existence podobných úvah v ekonomických teoriích v 60. letech nejsou „směroplatné“). Dnes tyto nápady představují „starou vestu“ a jsou hlavně nelogické, tak jak ostatně byly od samého začátku. Prostě dát si závazek ničit peníze tempem 2 % ročně, ještě se za to chválit, to je prostě „na palicu“? Podobně jako by byl „na palicu“ závazek dosáhnout v Česku alespoň 3000 vražd za rok. Prostě, ČNB škodí lidem.

Poselství politicko-ekonomického mainstreamu zní, pohoda, klídek, vše je pod kontrolou. Jenže vykazovaná „inflace“ nezahrnuje raketový růst cen nemovitostí ani to, že materiál na stavbu domku se z roku na rok stál o milion dražší. A jak se okecá, že stejné kancelářské křeslo zdrazilo z podzimních 18 000 na dnešních 28 000 korun? Nezbývá než kouzlit a ohlupovat veřejnost. Něco nezahrneme, něco zapřeme, jednou se mluví o jádrové „inflaci“, potom o spotřebitelské „inflaci“, o něčem jako zvyšování peněžní zásoby se nemluví vůbec. Vždyť jak by dvojčíferná inflace vypadala v novinových titulcích. Třeba budeme chláčkoleni tím, že lokomotivy nezdražují. Ostatně tvrzení, že rostou ceny je slizký eufemismus (omlouvám se, že opakuji obecně známou věc, ale to znamená výraz, který „přikrašluje špatné nebo nepříjemné skutečnosti-wikipedie“) k drsnému, ale pravdivému výroku „klesá hodnota peněz“.

Politici a centrální bankéři se chovají jako obsluha rektoru v Černobyli, která manipulovala se jeho výkonem, aniž by věděla, jaké procesy uvnitř probíhají. Prostě chtějí zvýšit výkon hospodářství „tiskem“ peněz, ovlivňováním jejich ceny a krytím veřejných i soukromých dluhů. O tom, co se děje na ekonomické mikroúrovni, v myslích milionů samostatně rozhodujících jedinců, logicky nikdo nic neví. Lidí jsou přitom neskonale složitější a nevypočitatelnější než atomová jádra. Bylo pouze otázkou času, kdy se začne dívat něco, s čím ve „velínu“ centrální banky nepočítali. Výbuch ani kašičku vzpěpělou z hrnečku už nikdy nejde „nacpat zpět“.

Malá vsuvka. Socialismus zkolaboval kvůli manipulaci s cenami. Člověk by předpokládal, že ani rýže do nebe neporoste a něco podobného potká centrálně řízenou Čínu v důsledku její manipulace s penězi, tj. jüanem. Jenže Západ dělá to stejné, takže tentokrát nebude žádné vítězství kapitalismu nad státním kapitalistickým komunismem. Ekonomicky dopadneme stejně. Peněz je mezi lidmi tolik, že neví co s nimi. Světácky hrají na burzách. Kupují komodity i akcie firem, které nikdy neměly zisk ani tržby, rádi sáhnou i po obligacích, o nichž také nic neví a jejichž emitenti veřejně porušují zákon. Cena za metr čtvereční bytu se šplhá ke 100 000 korun. A kdo na to bez dluhů má? Současně svého kupce najde každá „kuťa“ či sklepní díra. To vše navzdory tomu, že se nacházíme v největší hospodářské krizi a zadlužení státu se úplně vymklo z kloubů. Za tulipánové horečky v letech 1634-1637 se jejich cibulky vyměňovaly za domy na náměstí, kobylky a povozy. Po splasknutí květinové bubliny mohli nešťastníci doufat, že z neprodaných cibulek jim vyrostou tulipány nebo půjdou alespoň nakrájat na chleba. V případě krachu kryptoměn, ať už mají název bitcoin, dolar nebo koruna, jejich fandům nezbude nic jiného, než se dívat na excitované elektrony v drátech k počítačům.

Tančíme valčík na palubě Titaniku. Již došlo k pověstnému mávnutí motýlích křídel, přehřátí reaktoru...., které zasáhne celý svět. Pandavirus, narušení dodávek čipů či plastových granulátů, nedostatek lodních kontejnerů, zablokování Suezkého průplavu to vše představuje pouhou záminku ke zvyšování cen, na které bylo zaděláno již dávno. Jen se všichni ostýchali být první. Dnes vám i prodavačka bot odůvodní jejich zdražení vyšší cenou polyuretanu na světových trzích. A jako vždy ti, co vše způsobili, budou házet vinu na všechny okolo.

Vilém Barák

Svět se domluvil na novém způsobu danění Googlu či Facebooku i na minimální sazbě daně. Česku to přinese miliardy URL Automatický překlad

WEB, Datum: 07.07.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Ondřej Houska, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.07.2021 00:38, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

Státy světa se dohodly na největších změnách v daních za mnoho desítek let. Jejich cílem je především skoncovat s byznysem daňových rájů, kde firmy neplatí prakticky žádné daně. A také více zdanit největší nadnárodní společnosti, především digitální giganty, jako jsou Google či Facebook. Ty dnes v řadě států platí jen zcela minimální daně, byť v nich mají vysoké příjmy. Česko dlouho váhalo, jestli má změny podpořit. Nakonec s nimi souhlasilo. Do státního rozpočtu by mu to mělo ročně přinést jednotky miliard korun.

„Tato historická dohoda znamená, že velké nadnárodní firmy budou všude platit takové daně, jaké by měly,“ prohlásil šéf Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) Mathias Cormann. O změnách státy vyjednávaly právě v rámci OECD. Podpořilo je 130 zemí, což jsou téměř všechny, které byly součástí rozhovorů.

Největší globální firmy by měly už od roku 2023 platit značnou část svých daní nikoliv podle toho, kde mají sídlo, ale v každé

jednotlivé zemi zvlášť podle toho, jak vysoké v ní mají příjmy. To se dnes neděje – firmy odvádějí daně tam, kde mají fyzickou přítomnost. Tu ale digitální společnosti ze samotné podstaty svého podnikání nepotřebují mít zdaleka v každé zemi, v níž jsou aktivní. Google tak v Česku v roce 2019 zaplatil na dani z příjmů 9,6 milionu korun, jeho tuzemský konkurent Seznam odvedl 251 milionů. A to přesto, že obě firmy mají zhruba stejný podíl na českém trhu.

Pokud změny v daních začnou platit, přinese to podle zdrojů HN Česku do rozpočtu při neoptimističtější odhadu jednotky miliard korun ročně navíc. Jde tedy o stejnou částku, jakou měla vynést zvláštní daň, kterou chtělo na digitální giganty Česko uvalit samo. Další miliardy by pak Česku měla vynést druhá část změn, na kterých se státy světa v rámci OECD domluvily – tedy stanovení minimální globální sazby pro danění firem.

Američané Česku kvůli snaze zavést digitální daň loni pohrozili uvalením odvetných cel na české výrobky vyvážené do USA. Česko opakovaně prohlásilo, že v případě mezinárodní dohody na zdanění internetových firem žádnou vlastní digitální daň nezavede. Tento závazek pro všechny státy v rámci OECD obsahuje i aktuální dohoda.

Jednotlivé země musí změnit své zákony, aby mohly návrhy začít platit od roku 2023. Státy Evropské unie to chtějí udělat společně – až bude dohoda na všech detailech změn, Evropská komise předloží zákon platný v celé unii. Ten by následně členské státy musely schválit.

Otázkou je, jak se podaří překonat odpor Maďarska, Irska a Estonska, které změny v OECD nepodpořily. V otázce daní přítom v unii platí jednomyslnost.

Není také jisté, jestli změny projdou v americkém Kongresu – opoziční republikáni za ně prezidenta Joea Bidena kritizují.

Danit nikoliv podle fyzické přítomnosti, ale podle skutečného místa podnikání mají nejen digitální giganty, ale všechny nadnárodní firmy, jejichž roční výnosy převyšují 20 miliard dolarů, tedy asi 430 miliard korun. Po sedmi letech hranice klesne na 10 miliard dolarů. Jedná se zhruba o stovku společností – vedle těch digitálních jde například o Volkswagen, Shell či LVHM, největšího prodejce luxusního zboží na světě. Dohromady by měly podle odhadů OECD zaplatit na daních minimálně o 100 miliard dolarů ročně navíc oproti dnešku.

Tuto část dohody Česko od začátku vyjednávání podporovalo. Problém ale mělo s druhým pilířem rozhovorů, který obsahoval stanovení celosvětové minimální sazby firemní daně. Nakonec se 130 zemí domluvilo na tom, že bude činit minimálně 15 procent.

Česko dnes firmy daní 19procentní sazbou. Stanovení jakékoliv minimální hranice dlouho odmítalo, a to hlavně proto, že bylo tradičně proti pokusům zasahovat do práva jednotlivých zemí stanovit si svůj daňový systém. „Znamená to riziko omezení suverenity zemí v oblasti zdaňování příjmů,“ potvrdilo ještě v dubnu ministerstvo financí pro HN, že Česko tuto část návrhů nepodporuje.

Na začátku června se ale jak na danění velkých nadnárodních firem, tak na stanovení minimální celosvětové sazby daně domluvili ministři financí států G7, tedy sedmi velkých vyspělých zemí světa. Ministryně financí Alena Schillerová (za ANO) vzápětí jejich dohodu podpořila, jak uvedla na Twitteru.

O několik týdnů později ale postoj opět změnila. „Návrh minimální globální daně se už vzdaluje od záměru férově danit rostoucí digitální ekonomiku,“ napsala. Nakonec ale Česko patří mezi 130 států, které se na změnách domluvily.

V4 podporuje mezinárodní řešení digitálního zdanění na půdě #OECD, protože jen široká dohoda umožní efektivní zdanění firem tam, kde dosahují zisků. I když vítám iniciativu zemí G7, návrh globální minimální daně se už vzdaluje od záměru férově danit rostoucí digitální ekonomiku.

— Alena Schillerová (@alenaschillerov) June 22, 2021

Mimo dohodu zůstalo jen devět zemí – ze členů Evropské unie jde o Maďarsko, Irsko a Estonsko. Dále se nepřidaly Barbados, Keňa, Nigérie, Srí Lanka a Svatý Vincenc a Grenadiny. Nepodepsalo ani Peru, a to proto, že momentálně nemá plnohodnotnou vládu. Naopak se přidalo Švýcarsko či Bahamy, oblasti často označované za daňové ráje.

V dohodě nejde o to, že by měly mít všechny státy alespoň 15procentní sazbu korporátní daně. Návrh spočívá v tom, že pokud by například dceřiná společnost americké firmy sídlící v jiném státě platila nižší efektivní daňovou sazbu než domluvené minimum, doplácela by tento rozdíl americké vládě. To by zabránilo praxi, kdy nadnárodní firmy své příjmy uměle přelévají z jedné země do druhé, často do daňového ráje, kde se běžně daní jen zcela minimálními sazbami.

Minimální daň ve výši 15 procent by mohla Česku přinést do rozpočtu přes šest miliard korun ročně, což je skoro pět procent ročního výnosu korporátní daně. Tedy pokud by výsledná pravidla fungovala stejně jako starší návrhy podobné těm americkým. Data o tom zveřejnil ekonom Petr Jánský z Institutu ekonomických studií [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#). Na přesném způsobu fungování se musí státy světa teprve dohodnout. Už teď je jasné, že pro finanční služby nebo třeba investice do průmyslových továren budou platit výjimky.

Jánský upozorňoval na to, že dlouhodobý český odpor vůči návrhům na stanovení minimální globální sazby nedával smysl. Podle něj je iluzorní myslet si, že Česko si může v této oblasti udržet suverenitu. „Když se svět na nějaké reformě domluví, Česko s tím nic neudělá,“ řekl Jánský HN. Česko by nemělo možnost nabízet nadnárodním firmám výhodnější podmínky, než jaké by stanovovala mezinárodní dohoda, protože domovský stát takové společnosti by její transakce jdoucí přes Česko mohl

tak jako tak dodanit minimální globální sazbou.

Menší země, jako je Česko, často argumentují tím, že musí zahraničním investorům nabídnout co nejnižší daň, protože je nemůžou nalákat na jiné výhody, například na velikost svého trhu. Podle Jánského ale daň nejsou zdaleka tím nejdůležitějším, podle čeho se firmy rozhodují, kde budou investovat: „Větší roli pro ně má, jestli je daná země členem jednotného trhu EU nebo jak kvalitní je její pracovní síla.“

To potvrzuje výzkum společnosti Deloitte z roku 2019, který za jednu z hlavních slabín Česka označil zanedbané školství. „Pokud zahraniční investor hledá vysoce kvalifikovanou pracovní sílu, tak si nevybere Česko, protože tu vhodnou pracovní sílu bude hledat velmi těžko,“ řekl David Marek, hlavní ekonom společnosti Deloitte.

Svět se domluvil na novém způsobu danění Googlu či Facebooku i minimální sazbě daně

TISK, Datum: 07.07.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 10, Autor: Ondřej Houska, Vydáno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.07.2021 01:47, Čtenost: 148 177, Rubrika: Byznys a Peníze, AVE: 104 700,69 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65
Zdanění nadnárodních firem

Státy světa se dohodly na největších změnách v daních za mnoho desítek let. Chtějí skoncovat s byznysem daňových rájů, kde firmy neplatí prakticky žádné daně. A také více zdanit největší nadnárodní firmy, především digitální giganty, jako jsou Google či Facebook. Ty dnes v řadě států platí jen zcela minimální daň, byť v nich mají vysoké příjmy. Česko dlouho váhalo, jestli má změny podpořit. Nakonec s nimi souhlasilo. Do státního rozpočtu by mu to mělo ročně přinést jednotky miliard korun.

„Tato historická dohoda znamená, že velké nadnárodní firmy budou všude platit takové daň, jaké by měly,“ prohlásil šéf Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) Mathias Cormann. O změnách státy vyjednávaly právě v rámci OECD. Podpořilo je 130 zemí, devět se postavilo proti.

Největší globální firmy by měly už od roku 2023 platit značnou část svých daní nikoliv podle toho, kde mají sídlo, ale v každé jednotlivé zemi zvlášť podle toho, jak vysoké v ní mají příjmy. To se dnes neděje - firmy odvádějí daň tam, kde mají fyzickou přítomnost. Tu ale digitální společnosti ze samotné podstaty svého podnikání nepotřebují mít zdaleka v každé zemi, v níž jsou aktivní. Google tak v Česku v roce 2019 zaplatil na dani z příjmů 9,6 milionu korun, jeho tuzemský konkurent Seznam odvedl 251 milionů. A to přesto, že obě firmy mají zhruba stejný podíl na českém trhu.

Pokud změny v danění skutečně začnou platit, přinese to podle zdrojů HN Česku do rozpočtu při neoptimističtější odhadu jednotky miliard korun ročně navíc. Jde tedy o stejnou částku, jakou měla vynést zvláštní daň, kterou chtělo na digitální giganty Česko uvalit samo. Další miliardy by pak Česku měla vynést druhá část změn, na kterých se státy světa v rámci OECD domluvily, tedy zavedení minimálně 15procentní sazby firemní daně.

Daně nikoliv podle fyzické přítomnosti, ale podle skutečného místa podnikání mají nejen digitální giganty, ale všechny nadnárodní firmy s ročními výnosy přes 20 miliard dolarů, tedy asi 430 miliard korun. Po sedmi letech hranice klesne na 10 miliard dolarů. Jde zhruba o stovku společností - vedle těch digitálních se jedná například o Volkswagen, Shell či LVHM. Dohromady by měly podle odhadů OECD zaplatit na daních minimálně o 100 miliard dolarů ročně navíc oproti dnešku. Tuto část dohody Česko od začátku podporovalo. Problém ale mělo s druhým pilířem rozhovorů, který obsahoval stanovení celosvětové minimální sazby firemní daně. Nakonec se 130 zemí domluvilo na tom, že bude činit minimálně 15 procent. Česko dnes firmy daní 19procentní sazbou. Stanovení jakékoliv minimální hranice dlouho odmítalo, a to hlavně proto, že bylo tradičně proti pokusům zasahovat do práva jednotlivých zemí stanovit si svůj daňový systém. „Znamená to riziko omezení suverenity zemí v oblasti zdaňování příjmů,“ potvrdilo ještě v dubnu ministerstvo financí pro HN, že Česko tuto část návrhů nepodporuje. Na začátku června ale ministryně financí Alena Schillerová (za ANO) myšlenku naopak na Twitteru přivítala. O několik týdnů později však postoj opět změnila. „Návrh minimální globální daně se už vzdaluje od záměru férově danit rostoucí digitální ekonomiku,“ napsala. Nakonec ale Česko patří mezi 130 států, které se na změnách domluvily.

Mimo dohodu zůstalo jen devět zemí - ze členů Evropské unie jde o Maďarsko, Irsko a Estonsko. Dále se nepřidaly Barbados, Keňa, Nigérie, Srí Lanka a Svatý Vincenc a Grenadiny.

Nepodepsalo ani Peru, a to proto, že momentálně nemá plnohodnotnou vládu. Naopak se přidalo Švýcarsko či Bahamy, oblasti často označované za daňové ráje.

V dohodě nejde o to, že by měly mít všechny státy alespoň 15procentní sazbu korporátní daně. Návrh spočívá v tom, že pokud by například dceřiná společnost americké firmy sídlící v jiném státě platila nižší efektivní daňovou sazbu než domluvené minimum, doplácela by tento rozdíl americké vládě. To by zabránilo praxi, kdy nadnárodní firmy své příjmy uměle přelévají z jedné země do druhé, často do daňového ráje, kde se běžně daní jen zcela minimálními sazbami.

Minimální daň ve výši 15 procent by mohla Česku přinést do rozpočtu přes šest miliard korun ročně, což je skoro pět procent ročního výnosu korporátní daně. Tedy pokud by výsledná pravidla fungovala s tejně jako starší návrhy podobné těm americkým. Data o tom zveřejnil ekonom Petr Jánský z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Na přesném způsobu fungování se musí státy světa teprve dohodnout. Už teď je jasné, že pro finanční služby nebo třeba investice do průmyslových továren budou platit výjimky.

Minimální globální daň ve výši 15 procent by mohla Česku do rozpočtu přinést přes šest miliard korun ročně.

Proč Češi před volbami nevěří politice

TISK, Datum: 07.07.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 3, Autor: JAN TVRDOŇ, PROKOP VODRÁŽKA, Vytlačeno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.07.2021 01:47, Rubrika: Zpravodajství, AVE: 22 602,96 Kč, Země: Česko

Tři měsíce před klíčovými volbami výrazně poklesla důvěra lidí v celou politiku i její konkrétní aktéry.

Začátek léta přinesl politikům poměrně nelichotivou zprávu: Češi přestali svým reprezentantům i institucím důvěřovat. Tři měsíce před volbami není v zemi jediný politik, kterému by důvěřovalo alespoň 30 procent lidí. Jaké jsou příčiny? Propad důvěry nyní zaznamenaly výzkumy CVVM. Podle jeho dat je s politickou situací v Česku spokojeno pouze 12 procent lidí. Červnové měření agentury Kantar CZ přineslo jen o šest procentních bodů lepší výsledek.

Výrazně poklesla i důvěra v jednotlivé politiky. Nejen v nejvýraznější tváře vlády – tedy premiéra Andreje Babiše (ANO) a ministra vnitra Jana Hamáčka (ČSSD) –, ale i významné představitele opozice, jako jsou Ivan Bartoš, Olga Richterová (oba Piráti) či Markéta Pekarová Adamová (TOP 09).

Polepšil si pouze předseda STAN Vít Rakušan. Výrazně také poklesla důvěra v prezidenta Miloše Zemana, vládu i obě parlamentní komory.

Na postoje veřejnosti má podle agentur vliv zejména vývoj pandemie. „Na podzim loňského roku a pak znovu na začátku toho letošního se v souvislosti s dalšími vlnami nemoci covid-19 spokojenost s politickou situací propadla ještě více, postupně až na historická minima,“ zmiňuje výzkum Kantaru.

„V březnu se po přísných přijatých opatřeních začala postupně epidemická situace zlepšovat a v hodnocení politické situace pozorujeme zastavení a otočení klesajícího trendu. Do hodnocení však v dubnu zasáhlo také dění ohledně vyšetřování výbuchu ve Vrběticích, což mohlo být příčinou opětovného poklesu hodnocení,“ podotýká Kantar.

Deziluze z politiky přichází v kritickém období. Může totiž ovlivnit rozhodování voličů ve velmi důležitých volbách, které se uskuteční za sto dnů.

Sociolog Jan Červenka z CVVM pro Deník N popisuje, že nynější propad důvěry v politiku není z dlouhodobého pohledu zcela ojedinělý. V posledních zhruba sedmi letech ale tak špatná čísla výzkumy neuváděly.

„Od roku 2014, tedy zhruba v průběhu posledních dvou funkčních období Poslanecké sněmovny, je to výsledek neobvyklý, prakticky srovnatelný jen s krizí Sobotkovy vlády v květnu 2017,“ zmiňuje Červenka dobu před čtyřmi lety, kdy tehdejší premiér z vlády vyhodil ministra financí Andreje Babiše.

„U Poslanecké sněmovny i Senátu podobná čísla bývala do roku 2014 zcela obvyklá a často byla i horší. Neobvyklé u nich byly spíše poměrně vysoké podíly důvěry okolo jedné třetiny,“ dodává Červenka.

COVIDOVÉ SELHÁNÍ

Současná nízká čísla mají podle něj spojitost řešením situace kolem koronaviru. „Rozčarování má podle mého názoru jedinou dominantní příčinu a tou je nezvládnutí podzimního a zimního náporu pandemie. Přišlo to po jarním úspěchu a následném ujišťování, že krize je pryč a že jarní protiepidemická opatření se už nebudou opakovat,“ říká výzkumník. „Toto selhání jde na vrub celé politické reprezentaci včetně opozice a některých protestních hnutí, která se profilovala odporem vůči protiepidemickým opatřením,“ říká Červenka. Podle něj je nepochybné, že nedůvěra lidí v jednotlivce i politiku jako celek bude mít vliv u podzimních voleb.

„Koho nakonec a zda vůbec budou volit ti, kdo ztratili důvěru ve vládu kvůli třiceti tisícům zemřelých na covid-19, když opozice blokovala, jak jen mohla, protiepidemická opatření, podávala na ně žaloby k soudu a snažila se zablokovat prodlužování nouzového stavu, to mi teď není vůbec jasné,“ říká sociolog.

NEDŮVĚRA MŮŽE POMOCI ŠLACHTOVI

Podle Ondřeje Císaře z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a Sociologického ústavu Akademie věd je zřejmé, že politici ztrácejí oblibu. Výsledky průzkumů podle něj ukazují, že chybí výrazná a důvěryhodná osobnost. To podle jeho názoru může vytvářet prostor pro nové tváře.

„Přísaha Roberta Šlachty míří tímto směrem a zdá se, že to může v kombinaci s tím, že jde o nový projekt, přinést určitý volební úspěch. Veze se na tradičně úspěšném modelu antikorupční mobilizace, který v minulosti do Parlamentu pomohl ANO, Pirátům i SPD. V těchto vodách nyní také loví, protože zavedené subjekty již tuto strategii důvěryhodně volit nemohou,“ vysvětluje Císař. Nízká důvěra v instituce i politické představitele by se podle něj mohla promítnout do nižší volební účasti. Očekává, že rozhodovat bude především horká fáze kampaně.

Toto selhání jde na vrub celé politické reprezentaci včetně opozice a některých protestních hnutí, která se profilovala odporem vůči protiepidemickým opatřením. Jan Červenka CVVM

Foto autor: FOTO: LUDVÍK HRADILEK, DENÍK N

Foto popis: Lidé jsou před volbami nespokojeni s politickou situací.

Digitalizace stavebního řízení: krok dopředu, nebo do tmy? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.07.2021, Zdroj: casopisstavbnictvi.cz, Autor: Mgr Martin Kupka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.07.2021 11:43, RU / měsíc: 104 524, RU / den: 7 466, AVE: 800,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08

Významným krokem pro celé české stavebnictví a zejména pro proces stavebního řízení je jeho digitalizace. To slovo má ovšem často negativní konotace, a to nejenom v oblasti stavebního průmyslu, ale i jinde. Digitalizace se u nás bohužel často spojovala s přemrštěným očekáváním, předraženy zakázkami a ve výsledku rozpačitými konci. Digitalizace stavebního řízení musí ale dopadnout jinak!

Autor:

Poslanec Parlamentu ČR a starosta Líbeznic, místopředseda ODS. Absolvoval žurnalistiku a masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**. Od roku 2010 je starostou středočeské obce Líbeznice a od roku 2014 místopředsedou ODS. V Poslanecké sněmovně, do níž byl zvolen v roce 2017, patří k lídrům digitalizace veřejné správy. Od roku 2020 je statutárním náměstkem hejtmanky Středočeského kraje pro oblast silniční dopravy.

Proč si myslím, že na konci nebude stejné fiasko, které stálo za jinými digitálními projekty českého státu? Hlavním důvodem je zapojení celé řady odborníků, odborných svazů a společností, katastrálního úřadu, ministerstva, Hospodářské komory ČR a v neposlední řadě také poslanců napříč politickým spektrem. Digitalizace stavebního řízení se opravdu stala jedním z důležitých projektů tohoto volebního období. Koneckonců novela zeměměřického zákona, která byla nosičem zásadní proměny stavebního řízení směrem k digitalizaci, získala jednu z nejdůležitějších podpor v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky v uplynulých čtyřech letech. Právě 188 hlasů poslanců je jasným potvrzením, že se digitalizace těší a bude těšit v oblasti stavebního řízení plošné podpoře, a bylo to pochopitelně znát i při projednávání v Senátu PČR. Zapojení jednotlivých subjektů se samozřejmě promítlo i do detailního zpracování jednotlivých aspektů celé digitalizace.

Co by digitalizace stavebního řízení měla přinést na prvním místě

Pokud se má odehrát nějaká změna a zlepšení současného stavu, je dobře na začátku říct, co jsou jeho největší problémy. A tady panuje obecná shoda, že jedním z vážných problémů stavebního řízení v České republice je rozdílná metodika. V AŠI na stavebním úřadě se můžete setkat s jinými postupy a jinými formuláři než na stavebním úřadě v Českém Těšíně. To samozřejmě nepřispívá k jasné orientaci a srozumitelným podmínkám pro ty, kteří potřebují stavět, ale ve výsledku to komplikuje práci i samotným úřadům. Další významný problém představuje uzavřenost všech jednotlivých aktérů stavebního řízení. S ohledem na to, kolik jich v České republice máme (a kolik jich budeme mít i po případné rekodifikaci stavebního práva), je jasné, že bez toho, aby se elektronicky propojili jednotliví úředníci, se prostě neobejdeme. Výhodou, kterou digitalizace stavebního řízení přináší, je právě to, že jednotliví úředníci zapojení do stavebního řízení na sebe mohou vzájemně vidět a sledovat svá vyjádření a připomínky.

V tomto směru slibuje digitalizace stavebního řízení i odstranění další významné vady stavebního řízení, a to kontroly ze strany samotných stavebníků, ale i jednotlivých dotčených orgánů. Dalším problémem české byrokracie v této oblasti je proměna postoje v čase. Kontinuita a konzistentnost vyjádření by přitom měly patřit k důležitým rysům fungujícího právního státu. A konečně poslední významný bod – současná podoba stavebního řízení – pořád spolehlá na rozsáhlé archivy dokumentací, složité ověřování tištěných dokumentů a pochopitelně všechny strasti spojené s přeposíláním takových materiálů. Digitalizace významně zjednodušuje i tento mechanický aspekt současného stavebního řízení.

Digitalizace neznamená „přeskenování“

Jako nejpodstatnější však vnímám myšlenku, že digitalizované stavební řízení neznamená v žádném případě „přeskenování“ současné podoby procesu do jedniček a nul, tedy do digitální verze. Digitalizace stavebního řízení znamená v mnoha směrech zavedení jednotné metodiky, jasného řádu v celém procesu, přehlednosti, kontroly, ale také vymahatelnosti jednotlivých postupů a jasné kontinuity, protože každý z kroků stavebníka a každé z vyjádření úřadu na jakékoli úrovni ponese zřetelnou stopu a tato stopa bude samozřejmě čitelná i s odstupem času jako součást celé historie příslušného stavebního řízení, ale i historie případně realizované stavby.

Inspirace v soukromém sektoru i zahraničí

Česká republika je před mnoha evropskými zeměmi v oblasti využívání komerčních IT systémů. Rozhodně nejsme nijak pozadu v tom, jak česká veřejnost využívá e-shopy, elektronickou komunikaci s obchodními partnery, internetové bankovníctví, ale o mnoho délek za těmito zvyklostmi a návyky veřejnosti i komerční sféry zaostává komunikace státu. Tady je obrovský dluh a promítá se pochopitelně i do stavebního řízení. Pokud se však chceme podívat na to, jak dobře funguje digitální stavební řízení, máme odkud čerpat – k dispozici jsou fungující modelové příklady ve Finsku, v Německu či ve Spojených státech amerických a velkou výhodou je, že v mnoha případech si tyto systémy mohly vyzkoušet už i české architektonické kanceláře. Z jejich odezvy a zkušeností jsme čerpali v okamžiku, kdy se začala scházet pracovní skupina pro digitalizaci stavebního řízení na půdě Výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a snažili jsme se právě s českými architektonickými kancelářemi přemýšlet o tom, jak funkční modely ze zahraničí přenést do českého prostředí. První krok – portál stavebníka

Prvním krokem musí být vytvoření uživatelsky přívětivého portálu, který vytvoří funkční most mezi žadatelem a mezi úřady a zároveň umožní i jednodušší komunikaci mezi úřady navzájem a také mezi úřadem a projektanty. Bavíme se o portálu stavebníka, který tvoří jeden ze základních pilířů celé digitalizace stavebního řízení. Prostřednictvím portálu stavebníka bude možné, aby žadatel podal žádost ve formuláři, který všechna známá data automaticky vyplní z existujících registrů veřejné správy a zároveň umožní čerpat další informace z historických podání příslušného žadatele. Významným atributem portálu stavebníka bude možnost sledovat v průběhu projednávání příslušnou žádost a třeba den co den sledovat postup projednávání příslušného úředního případu u dotčených orgánů a reagovat tak na připomínky, které se mohou zrodit i v kratší lhůtě, než je třicet dnů. Pak je možné operativně zasáhnout do samotné dokumentace tak, aby vyhovovala nezbytným požadavkům. Vše se tak může odehrávat ve výrazně kratších lhůtách, než na jaké jsme si museli zvyknout. Samozřejmě že portál stavebníka umožní také interakci mezi jednotlivými dotčenými orgány, což je důležité i z hlediska veřejné kontroly a zkvalitňování samotných procesů v oblasti stavebního řízení.

Druhý krok – úložiště projektové dokumentace

Druhým pilířem celé digitalizace je úložiště projektové dokumentace, protože bez něho by nebylo možné odbourat přenos stohů a stohů tištěných dokumentací. Zajistěte že přenos všech výkresů a zejména projektové dokumentace liniových staveb do digitální podoby bude klást nároky na technické vybavení jednotlivých úřadů. V zahraničí se však ukázalo, že pořízení větších širokouhlých monitorů je ve výsledku mnohem méně nákladné než opětovně tištění upravovaných dokumentací. Možnost prohlédnout si podrobně předkládaný dokument na monitoru je spíše věcí zvyku. Zkušenosti z návštěv konkrétních úřadů ve Finsku ukázaly, že rutinní čtení dokumentace na monitoru není žádnou komplikací ani pro starší úředníky. Náklady, které si vyžádá vybavení kanceláří velkými monitory, nemusí představovat ani v České republice zásadní překážku, a to zejména v okamžiku, kdy by se podařilo prosadit zachování stavebních úřadů v současné struktuře smíšeného modelu veřejné správy. Každá radnice si v tomto směru dovede poradit a najít finanční prostředky na takové vybavení kanceláří, zejména s ohledem na budoucí úspory.

Rodné číslo stavby

Významnou novinkou v celé digitalizaci je vytvoření rodného čísla příslušné stavby. Z hlediska další perspektivy, dohledání všech fází vývoje, ale třeba i v perspektivě vícera desetiletí možnost velmi snadno zpětně hledat schválené úpravy a přestavby budov je opravdu užitečným krokem kupředu. Rodné číslo stavby, jak napovídá samotný název, je jasným identifikátorem konkrétního záměru, následně projektové dokumentace i zkolaudované stavby i všech možných úprav a přestaveb. Výhoda rodného čísla stavby spočívá zejména ve schopnosti nejenom rychlého intuitivního vyhledávání, ale zejména v možnosti se s jasným výsledkem vracet i k tomu, co v průběhu stavebního řízení bylo změněno či se změnilo v průběhu dalších let.

Evidence jednotlivých úkonů

Samozřejmě že digitalizace stavebního řízení přináší i možnost přesné evidence jednotlivých úkonů v samotném řízení, což je dalším důležitým stavebním kamenem celého procesu. Tady se budou ukládat veškerá vyjádření, závazná stanoviska i rozhodnutí a bude možné velmi jednoduchým způsobem v nich i v budoucnu vyhledávat a sledovat kontinuitu rozhodování

úřadů, případně nežádoucí diskontinuitu, kterou se bohužel jednání českých úřadů mnohdy vyznačuje. Pokud pro stavebníky a investory představuje něco vážný problém, je to právě skutečnost, že české úřady mají občas nežádoucí tendence popřít předchozí vyjádření. Sledování a podrobné zaznamenání průběhu projednávání každé konkrétní stavby naopak umožňuje dohledat a třeba i revidovat taková rozhodnutí, protože stát by v tomto směru měl, při férovém přístupu k žadatelům, zajistit, že bude možné se spolehnout na rozhodnutí v čase a že nebude hrozit za pár týdnů či měsíců opačný názor veřejné správy.

Digitální technická mapa

A konečně iniciačním bodem celého toho procesu, od kterého se digitalizace stavebního řízení odrazila, byla digitální technická mapa. Jde o důležitý prvek, který navíc v mnoha městech a v mnoha obcích měla již veřejnost možnost vyzkoušet. Digitální technické mapy zaváděly samosprávy proto, aby na prvním místě samy sobě umožnily lepší orientaci v území a operativní zásahy bez rizika vzniku dalších škod. Z praktického hlediska to prostě znamenalo pro starostu malé obce v okamžiku, kdy vznikla havárie na vodovodu, zasáhnout v místě a velmi rychle se přesvědčit s pomocí tabletu, mobilu nebo počítače, zda v blízkosti oné havárie nevedou další sítě a vyhnout se tak zbytečným dalším komplikacím nebo dokonce ohrožení života a zdraví lidí.

Digitální technické mapy tak, jak je přivádí k životu celá digitalizace stavebního řízení, jsou však mnohem ambicióznějším plánem, protože zajistí celoplošně na území celé republiky dostupnost aktuálních dat o území. Doposud bylo záležitostí iniciativy měst a obcí, zda dokázaly získat o tomto území od správců technických sítí příslušné aktuální informace. Úprava právních předpisů přináší v tomto směru zásadní pozitivní zlom, protože poskytování údajů automatizuje a především zjednodušuje pro samotné vlastníky sítí. Zatímco dosavadní zákonná úprava jim jenom stanovila povinnost přenést po zhotovení stavby informace v podobě dokumentace o dokončené infrastrukturní síti příslušnému stavebnímu úřadu, v budoucím režimu digitalizovaného stavebního řízení stačí na dálku tato data do systému nahrát a následně budou dostupná úřadům a ve vybraných vrstvách i široké veřejnosti.

Zajisté že výhody digitálních technických map spočívají v operativním přístupu ke všem klíčovým informacím o daném území. Je jasné, že další důležitou vrstvou digitální technické mapy mají být (a v budoucnu budou) územní plány i zásady územního rozvoje tak, aby v jednom prostředí bylo možné zobrazit všechny klíčové informace a snadno se tak vypořádat jak s regulativy příslušného území, tak s případnými výhodami i nevýhodami dostupnosti příslušných sítí. Z hlediska budoucnosti České republiky a dalšího rozvoje umožňuje digitální technická mapa celou řadu dalších funkcionalit. Pokud v současné době platí mezi významné limity modernizace státu nedostupnost rychlého internetu na venkově, tak digitální technické mapy mohou vytvořit podmínky pro výrazně rychlejší postup v rozšiřování sítí nové generace třeba v tom, že bude možné koordinovat práce a upozornit správce sítí a investory na všechny připravované záměry měst a obcí.

Pochopitelně že digitální technické mapy nejsou jenom vítaným podkladem pro projektanty a samotné úředníky, ale jsou též důležitým nástrojem pro širokou veřejnost, pro každého, kdo bude chtít například kupovat nový pozemek. Digitální technická mapa mu totiž umožní se velmi rychle seznámit s tím, jakou vybavenost má příslušný pozemek, jakou cenu tím pádem bude muset zaplatit za další budoucí využití a co je možné od toho území očekávat. Po vzoru jiných států mohou digitální technické mapy přinést do budoucna i atraktivní nástroj, s jehož pomocí bude možné posunem myši upravovat pozici domu ve vztahu k okolní zástavbě i osvětlení. Ve Finsku si díky tomu mohou občané sami ověřit ideální polohu domu ve vztahu k okolní zástavbě či oslunění zahrady. Stačí pohnout myši.

Nezapomínáme na BIM

Významnou výhodou celé digitalizace stavebního řízení je příprava půdy pro všechny dokumentace staveb v podobě BIM, protože pak nejenom samotná příprava, ale i budoucí správa zkolaudované stavby bude díky digitalizovanému prostředí snadno dostupná pro vlastníky. Veškeré zásahy a hledání technologií a tras jednotlivých infrastrukturních sítí v rámci té budovy bude významně jednodušší.

Závěrem

Samořejmě že digitalizace stavebního řízení sama o sobě nevyřeší všechny problémy ve stavebnictví. Je však jasné, že průlomově výrazně zlepší to, s čím se denně potýkají stavebníci, investoři, ale i úředníci a žadatelé. Každý investor řeší, jak klíčové problémy odstranit s minimem rizik a také s co nejmenšími náklady. V tomto digitalizace stavebního řízení nabízí pro Českou republiku přímo epochální krok – díky finanční pomoci Evropské unie bude možné rozdělit tíhu celé investice. Co je však podstatné, digitalizace stavebního řízení reálně odstraňuje ty nejzávažnější problémy, na které narážíme v komplikovanosti a délce rozhodovacích procesů způsobem, jenž není striktně regulatorní, ale je povýtce praktický. Díky přesnému záznamu jednotlivých kroků a stavebních fází významně usnadňuje kontrolu, a to je zajisté jeden z důležitých motorů ke zkvalitňování a zrychlování všech procesů. To, že nečinnost úřadů bude v tuto chvíli odhalitelná nikoli náhodným způsobem, ale systémově, že bude možné velmi dobře sledovat rozhodovací lhůty i napříč Českou republikou – to vše bude významně zvyšovat konkurenci mezi jednotlivými úřady. To je důležité i pro měření výkonu a efektivitu státní správy. Stát přichází s ambiciózním plánem komplexní rekodifikace stavebního práva. Mám vážné pochybnosti, že se kvůli problémům předloženého legislativního materiálu podaří tento ambiciózní plán dobře zvládnout. Jsem však rád, že už v tomto okamžiku – bez jasné perspektivy zmíněné rekodifikace – je možné všem stavebníkům doručit pozitivní zprávu, že na digitalizaci stavebního řízení a na řešení těch největších problémů praktickou cestou dojde a že se tak stane v jasném horizontu poloviny roku 2023.

Volební model Deníku: ANO posiluje na úkor demokratických koalicí URL Automatický překlad

WEB, Datum: 07.07.2021, Zdroj: podripsyky.denik.cz, Autor: Michal Janko, Aleš Vojíš, Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.07.2021 16:40, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Rubrika: Volební preference, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Deník připravil unikátní model, který počítá možné složení budoucí poslancecké sněmovny vzniklé po podzimních parlamentních volbách. A to na základě všech 23 letošních průzkumů šesti renomovaných agentur.

„Pokud by se volby konaly nyní, vyhráli by je Starostové a Piráti s 25,5 procenta hlasů. Ještě v půli května se však těšili přízni vyšší o dva procentní body. Druhé hnutí ANO se začalo znovu dotahovat, aktuálně mu volební model přisuzuje 23,3 procenta hlasů. Třetí místo si udržuje koalice Spolu s 20,1 procenta hlasů.

Rozdíl mezi prvním a druhým místem se ztenčil na 2,2 procentního bodu, nejméně od konce března.

Na dalších třech pozicích jsou změny v posledních týdnech subtilnější. Čtvrté SPD by dalo hlas 10,5 procenta občanů, páté KSČM 5,6 procenta. Šestá, sportovní terminologii „nepostupová“ pozice pak díky 4,9 procenta hlasů patří ČSSD. Na vstup do sněmovny aspiruje také hnutí Přísaha, které se těší přízni 4,2 voličů, což je dvakrát více než před měsícem.

Pokud poslancecké mandáty získá jen pět subjektů, jak předpovídá model, bude povolební matematika jednoduchá. Většinou vládu by mohli sestavit Piráti se Starosty a koalicí Spolu (113 poslanců), teoreticky také s hnutím ANO (121 poslanců). ANO s koalicí Spolu by mělo 106 mandátů. Zkrátka k vytvoření většinového kabinetu by se musely na spolupráci dohodnout libovolně dva ze tří nejsilnějších subjektů, poslance SPD ani KSČM by přitom nemusely brát v potaz.

Volební model Deníku byl 7. července aktualizován o poslední průzkum agentury STEM.

Podle něj by v červnu volby vyhrálo ANO s 26,7 procenta hlasů před Piráty a STAN s 24,1 procenta a koalicí Spolu, tvořenou ODS, TOP 09 a KDU-ČSL (17,4 procenta).

Čtvrtá by pak skončila SPD (10,9 procenta). Přes pět procent potřebných pro vstup do Sněmovny by se podle STEM dostala také ČSSD (5,5 procenta), KSČM (5,5 procenta) a Přísaha (5,1 procenta).

Jak Deník model počítá

Model Deníku je inspirován takzvanými „poll of polls“ obvyklými v zahraničních médiích. Je založen na váženém průměru všech letošních průzkumů stranických preferencí zveřejněných renomovanými agenturami Ipsos, Kantar TNS, Median, STEM, Data Collect a CVVM – aktuálně jde o 23 posledních průzkumů zmíněných společností.

K přepočtu na mandáty Deník použil pravidla schválené novely volebního zákona, která začne platit 1. července. Počítá se stejným počtem odevzdaných hlasů jako při volbách do Poslancecké sněmovny v roce 2017.

Model bude až do říjnových voleb průběžně aktualizován podle nových průzkumů.

Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**.

Syndrom skrytého voliče

„U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v průzkumech, které probíhají nezávisle na sobě různými agenturami. Pokud jsou splněny obě tyto podmínky, je zvolená metoda velmi přínosná a dá se podle ní orientovat,“ řekl Deníku politolog z Metropolitní univerzity Praha Petr Just.

Média a interpreti předvolebních preferencí podle Petra Justa někdy dělají chybu, když na základě jednoho aktuálního průzkumu, který například KSČM přisuzuje čtyři procenta, udělají závěr, že komunisté se do sněmovny nedostanou.

„Vždy je třeba vnímat dlouhodobé trendy a nezapomínat na statistickou chybu, která činí dvě až tři procenta,“ míní Just. Žádná agentura proto nikdy neřekne, že míra pravděpodobnosti jejího výzkumu je stoprocentní.

Politici mnohdy opakují, že jediným relevantním průzkumem jsou volby a na odhady proto neberou ohled a mají je za mylné vodítko.

Proč se někdy skutečně realita o dost liší od skutečnosti?

„Rád bych upozornil na tzv. syndrom skrytého voliče neboli spirálu mlčení. Někteří lidé se za svou volbu stydí a nechtějí ji zveřejňovat. Když je tazatel osloví na ulici, odpoví mu falešně. To vedlo k překvapivým výsledkům v několika zemích, kdy například zabodovala Alternativa pro Německo nebo Kotleba na Slovensku, ačkoli před volbami to tak nevypadalo. V průzkumech měl Kotleba kolem dvou procent, ale dostal osm. Agentury s tím nemohou nic dělat, protože pracují s odpověďmi, které dostanou,“ vysvětluje Just.

Arsenál 8. 7. 2021 URL Automatický překlad

WEB, Datum: 08.07.2021, Zdroj: bubinekrevolveru.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.07.2021 09:18, RU / den: 5 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Michael ŠPIRIT „K svému lišení se jsem se narodil sám, ale disidentem jsem se stal z kamarádšoftu“ (Andrej Stankovič)

V pondělí 13. července uplyne deset let od smrti Andreje Stankoviče.

Andrej Stankovič, 1996, foto Ondřej Němec

Básník a umělecký kritik Andrej Stankovič (22. 6. 1940 v Prešově – 12. 7. 2001 v Praze) se svou tvorbou i způsobem života lišil od většinové umělecké produkce i společenských zvyklostí jako málokterý jiný autor.

Neporovnatelnost jeho básnického výrazu, jehož nejvlastnějším zájmem je jazyk se svými zmechanizovanými stylovými a konverzačními řetězci, klišé, rčeními apod., vedla k výmluvným vnějším paradoxům: Jeho první sbírky, které vznikaly v šedesátých letech, byly sice v tehdejších nakladatelstvích přijaty k lektorování, resp. schváleny k vydání, ale nakonec nevyšla ani jedna z nich. První (Noční zvuk pionýrské trubky, dopsána 1963, v nakladatelství vážena 1966) zřejmě kvůli své slovesné nezvyklosti, „nesrozumitelnosti“, druhá (Patagonie: Nebefelemepeseveze, uzavřena 1969, k vydání připravována 1970) kvůli politickým změnám po srpnu 1968, resp. dubnu 1969, kdy nové vedení nakladatelství, reprezentující postokupační politiku „normalizace“, výrobu knihy spolu s desítkami dalších nasmlouvaných titulů zastavilo. Stankovič nakonec v samizdatu v roce 1979 obě sbírky spojil v celek, v jehož názvu figurují oba tituly, a ve své bibliografii tak způsobil nekončící zmatek, neboť při bilancování jeho knižní básnické produkce lze nakonec mluvit jak o šesti, tak o sedmi sbírkách.

Nestandardní okolnosti provázely i přijetí jeho veršů. Nejdůležitější analýzy byly napsány buď v době, kdy autor publikoval jen

časopisecky (B. Doležal v článku pojednávajícím o sporadicky zveřejňované tvorbě J. Kuběny, M. Nápravníka a právě AS), nebo jako interní lektorské posudky z roku 1970, jež byly otištěny až s časovým odstupem (J. Lopatka 1979, R. Grebeníčková, J. Vohryzek, oba 2017). – První tři/čtyři sbírky vydal autor ve svobodném prostředí samizdatu, a když je po rozkladu totalitního režimu publikoval tiskem v první polovině devadesátých let, vybral si nakladatelství, jež měla nejen samizdatové kořeny, ale v chaotickém prostředí knižní výroby i distribuce také podnikatelskou nezkušenost, což znamenalo, že dostupnost básnickových knih – vydávaných v odlišné chronologii, než v jaké vznikaly a byly vydávány v samizdatu – byla jen o málo snazší než v konspirativním oběhu strojopisném. Jednotlivé ohlasy na tyto sbírky spojovalo zdvořilé uznání, údiv a odbornická až štítlivá evidence tzv. undergroundové poetiky, jejíž možnosti už dějiny prý uzavřely.

Lze-li o Stankovičových básních mluvit jako o textech, s nimiž si pomyslný střední proud domácí literatury a kritiky od šedesátých do devadesátých let nevěděl příliš rady (další sbírky vydal v letech 1995, 1999 a poslední zůstavil v rukopisu), pak v případě autorových statí o filmu uznáváme až na výjimky již přímo ostrakizaci jak od filmařů, tak od publicistů. Rozruch vyvolal Stankovič už svou první filmovou kritikou, otištěnou v lednu 1969 v měsíčníku Tvář a pojednávající o tehdy všeobecně aplaudovaných Menzelových adaptacích Hrabala a Vančury. Cenzurní zastavení časopisu – k jehož kmenovým autorům patřil už od roku 1965, kdy tam debutoval jako básník – v létě téhož roku sice s recenzí bezprostředně nesouviselo (likvidována byla během let 1969–1971 všechna kulturní periodika), ale většina dalších autorových angažmá už přímý „nefilmový“ dopad měla. V roce 1988 přispíval recenzemi do samizdatového měsíčníku Lidové noviny, ale spolupráci ukončil kvůli způsobu, kterým vůči němu intrigovala redakce listu po jeho kritice filmu Věry Chytilové Panelstory. Spolupráci s týdeníkem Respekt, kam v pravidelném rytmu psal o filmu v letech 1990–1994, přerušil poté, kdy redakce listu chtěla jeho mínění o hodnoceném snímku znát dopředu.

O místo vedoucího knihovny Kanceláře prezidenta republiky, kam nastoupil v říjnu 1990, přišel v březnu 1999, kdy byl v rámci reorganizace jednotlivých oddělení KPR coby odborný archivář přeřazen do odboru Spisovna a archiv. Reorganizaci nařídil nový vedoucí KPR, jímž se stal bývalý ředitel České televize, jejíž dramaturgii a produkci Stankovič předtím nejen průběžně kritizoval, ale měl na ni jistý vliv, když v letech 1993–1996 působil jako předseda Rady (nově založeného) Státního fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie (jejím členem zůstal i v druhém funkčním období 1997–2000). V říjnu 1999 nastoupil do deníku Lidové noviny, kde od listopadu 1999 do dubna 2000 redigoval přílohu Umění a kritika. Po vzrušených reakcích na jeho články, jež kulminovaly udavačským dopisem jednoho dotčeného režiséra a do nichž se zapojil i tehdejší ministr kultury, redukovalo zastrašené vedení LN 3–4stránkovou přílohu na nepravidelně se objevující 1 stranu a v lednu 2001 ji nakonec zrušilo. Od února do června 2000 psal AS v týdenním rytmu už jen pro marginální rubriku LN Čtenářský deník, od srpna 2000 do března 2001 přispíval dvakrát do měsíce do analogického oddílu Zapsáno...

Důslednost, s jakou formuloval svá původní, od nikoho neodvozená hodnocení („jeho filmové kritiky,“ konstatoval o něm v roce 2010 básník a historik Zbyněk Hejda, „to je absolutní nezávislost“), byla přítomna ve Stankovičově osobnosti už od studií. V říjnu 1957 byl přijat na FF UK v Praze na žurnalistiku, po roce přestoupil na obor český jazyk – historie, ale na konci roku 1959 studií zanechal. V září 1966 se z podnětu Jaromíra Jedličky k vysokoškolskému studiu vrátil a na Fakultě osvěty a novinářství UK byl přijat na obor knihovnictví a vědecké informace (jenž byl v roce 1972 po zrušení FON, přejmenované mezitím v roce 1968 na **Fakultu sociálních věd** a publicistiky, převeden pod FF UK). Při zadávání diplomového úkolu v roce 1970, kdy i na univerzitě už začala být uplatňována tzv. normalizační politika, uhájil jako téma své práce – inspirované psychologem a filosofem Jiřím Němcem – působení vydavatele Josefa Floriana. Po několikerém prodloužení termínu (a za písarské podpory své ženy Olgy /9. 5. 1945 – 17. 5. 2011, sňatek v říjnu 1971/ a básníka Fandy Pánka) odevzdal spis o čtyřech několikasetstránkových svazcích: prvním byla monografie o vydavateli, další tři, vypravené jako příloha, obsahovaly analytický soupis produkce staroříšského nakladatelství. Přes odpor formálního vedoucího diplomové práce a pod vnuceným titulem Význam Josefa Floriana pro vývoj krásné české knihy uzavřel studia v květnu 1975 úspěšnou obhajobou.

V sedmdesátých letech ovšem v oboru působit nemohl a jeho společenskou vydělenost po čistkách v letech 1969/70 charakterizují profese: od října 1972 byl hlídačem (do října 1973 v Národní galerii a do února 1977 v ruzyňských skladech oděvnického „národního podniku“ Triola Praha). Po podpisu Charty 77 se od března do prosince 1977 živil jako zeměměřičský figurant u pražské pobočky podniku Geofyzika Brno, poté u různých zaměstnavatelů jako hlídač (IPS Praha od února do června 1978, Potravinoprojekt Praha v červnu a červenci 1978, Stavoservis Praha od září 1978 do konce roku 1979), dělník (Vodní zdroje Praha od února do července 1980), topič (Hotel Meteor od října 1980 do října 1982, Československá televize od prosince 1982 do května 1983) a domovník (Obvodní podnik bytového hospodářství Praha 2 od června 1983 do července 1988). Od června 1979 byl členem Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných, poté co členové „prvního“ VONS byli v květnu zatčeni a vzati do vazby, a podílel se na práci ediční komise, která vydávala jednotlivá sdělení o politické persekuci.

Hodnoty, které v šedesátých letech prosazovali redaktoři a spolupracovníci měsíčníku Tvář (v době, kdy časopis nesměl vycházet, 1966–1968, vystoupili včetně AS ve dvou literárních sbornících Podoba a Podoba II), šířil Stankovič od poloviny sedmdesátých let v samizdatu; nové básně publikoval ve strojopisných sbornících a časopisech, v Edici Expedice vydal nejen své básně (první tři/dvě sbírky v knize Poezie, 1979, další sbírku Variace, Kecybely, Elegie, Nikdyčinky v roce 1984) a první, výkladovou část své diplomové práce s titulem Okradli chudého (1983), ale v roce 1979 i vybrané Hry Stanislava Mráze (1864–1918) a v roce 1985 antologii tzv. druhé generace undergroundu Už na to seru, protože to mám za pár, od roku 1986 se podílel na koncepci knižní řady samizdatového časopisu Knihovna Střední Evropy a pro strojopisná periodika (Kalendář, Revolver Revue) též překládal z angličtiny (s podporou své manželky) a polštiny.

Uprostřed občanskoopozičního a kulturního nezávislého angažmá, které komunistická policie vnímala vůči zájmům socialistického Československa jako „nepřátelské“, se Stankovičovi, jenž byl současně vášnivým houbařem, podařilo v roce 1982 v tištěném (tedy tzv. oficiálním) Mykologickém sborníku uveřejnit pod svým jménem zprávu o nálezu subtropické houby v pelhřimovském okrese. Samizdatové aktivity souvisely též s čilým společenským životem, který nedokázalo paralyzovat ani průběžné šikanování Státní bezpečnosti od konce sedmdesátých let. AS se účastnil zejména akcí jemně recesistického společenství Svěpomocná lidová knihovny Hrobka, vyznávajícího tzv. pokleslou literaturu. Jeho hybatelkami byla jeho žena Olga, Olga Havlová a Jarmila Bělíková a jeho projevem byl kromě pravidelného setkávání a tematicko-parodicky koncipovaných večírků též samizdatový občasník Nový brak, zpravující nejen o titulech žánrové literatury první republiky, ale sarkastickou formou i o životě disentu.

Za svou básnickou tvorbu a kritické články byl v roce 2001 vyznamenán Cenou Revolver Revue (v květnovém č. 46 vyšel výběr ze sbírky Šarišské haiku jako vůbec poslední publikace za jeho života). V roce 2012 obdržel in memoriam Cenu Václava Bendy, kterou uděluje Ústav pro studium totalitních režimů osobnostem, jež sehrály významnou roli v boji za obnovu svobody a demokracie Československé republiky v letech nesvobody (1938–1945) a komunistické totalitní moci (1948–1989). Spisy Andreje Stankoviče vyšly v nakladatelství Triáda ve třech svazcích: Knihy básní 1–2 (2017), Josef Florian a Stará Říše (souborné vydání monografie Okradli chudého a poprvé publikované Bibliografie Staré Říše, 2008) a Co dělat, když Kolja vítězí (koedice s Revolver Revu, 2008). Vzpomínky Co zbylo v paměti, které AS rozepsal na jaře 2001, zůstaly kvůli postupující nemoci nedokončeny. Torso pojednávají o dětství a rodinných kořenech otiskla Revolver Revue č. 69/2008. Po Stankovičově

smrti napsala Olga S. vzpomínkovou prózu Stehlík podle Mandelštamové, kterou publikoval týž časopis v č. 120/2020. Dne 24. 10. 2019 uspořádala redakce RR v prostorách pražské FAMU konferenci zvaných přednášek o Stankovičově osobnosti a básnickém a kritickém díle. Texty z tohoto symposia byly pak spolu s původními anketami o AS z let 2001–2007 a 2019 shrnuty do publikace Stankovič 1940–2020. Poezie – kritika – společnost, která v návaznosti na obdobně koncipované svazky o I. M. Jirousovi (2014) a J. Lopatkovi (2017) tvoří další kritickou monografii o orientující osobnosti svobodné kultury posledním půlstoletí.

Nové odpočinkové místo pro Pražany [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.07.2021, Zdroj: prazske.zeleneviny.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.07.2021 14:20, Země: Česko

Praha.eu Městská společnost TRADE CENTRE PRAHA společně se zástupci hlavního města 30.6.2021 představili dokončený projekt zprůchodnění unikátního čapadla, které se nachází pod Galerií Hollar na Smetanově nábřeží. Ze zanedbaného, špinavého místa vznikl nový prostor pro trávení volného času obyvatelů Prahy.

Veřejnosti bude od středy 30. června zpřístupněn klenutý průchod vedoucí na poloostrov Smetanova nábřeží v Praze 1. Ze zanedbaného a nevyužívaného místa nově vznikl prostor pro volnočasové aktivity Pražanů, kde bude mimo jiné opalovací zóna s lehátky nebo možnost občerstvení, včetně sociálního zařízení.

"Pražanům vracíme další kus veřejného prostoru v srdci města, kterému se dříve vyhýbali. Komerční aktivity na poloostrově Smetanova nábřeží nahradíme kulturou, komunitními akcemi a bude zde prostor pro cvičení jógy nebo odpočinek ve stínu stromů. Jsem moc ráda, že otevřením čapadla zpřístupníme prostor také lidem na vozíku nebo rodičům s kočárky, aby si i oni mohli užít říční atmosféru s výhledem na Pražský hrad," řekla Hana Třeštíková, radní pro kulturu a cestovní ruch.

Městská společnost TRADE CENTR PRAHA (TCP) společně se zástupci hl. m. Prahy v pátek představili dokončený projekt zprůchodnění unikátního čapadla, které se nachází pod Galerií Hollar na Smetanově nábřeží. Vstup do něj vede z Divadelní ulice. Díky tomu se Pražané i návštěvníci hlavního města nově dostanou pohodlně až k Vltavě.

„Místo, které bylo známo spíše svojí nevábností a zanedbaností, dostane nyní tolik potřebné oživení. Tento prostor jsme znali dříve jako parkoviště, jako místo, kam si spíše někdo šel odskočit vykonat potřebu. Za mě půjde o vítané oživení veřejného prostoru. Je pro nás důležité, aby břehy Vltavy umožnily Pražanům trávit svůj volný čas v kultivované formě,“ vysvětluje radní pro oblast správy majetku Jan Chabr.

Na přilehlém poloostrově v samotném centru města navíc vznikl prostor pro odpočinkové i kulturní aktivity, kde budou k dispozici například stolky pro piknik, mobiliář, opalovací zóna s lehátky i nové sociální zařízení. Součástí bude i možnost občerstvení, avšak nebude se zde podávat tvrdý alkohol.

Ve 22:00 hodin se čapadlo Hollar uzavře míří a bude zde zajištěn dohled security přes celou noc. TCP zároveň vybralo provozovatele, společnost Starworks entertainment, která se bude o prostor starat.

„Zpřístupnění čapadla Hollar zapadá do celkové proměny Smetanova nábřeží, s níž jsme začali už v minulém roce. Naším dlouhodobým cílem je zklidnění této významné lokality v historickém jádru Prahy a omezení zbytné tranzitní dopravy. Naopak nutností je vytvořit důstojné podmínky pro pěší, cyklisty i cestující v MHD. Dalšími navazujícími kroky proto bude rozšíření chodníků na Smetanově nábřeží, výsadba nového stromořadí nebo například vybudování nových zastávek Karlovy lázně,“ jmenuje náměstek pro oblast dopravy Adam Scheinherr.

S plánem vyčistit a zpřístupnit veřejnosti pozapomenuté a špinavé místo, které zároveň sloužilo jako sklad přilehlé restaurace, přišlo hlavní město v loňském roce. Práce začaly letos v dubnu, kdy byly odstraněny graffiti na zdech klenutého průchodu i další nepořádek nebo dokonce výkaly. Náklady na obnovu místa se vešly do 200 tisíc korun.

„Společnost TCP tímto představuje veřejný a komunitní prostor čapadlo Hollar s přilehlým poloostrovem Smetanova nábřeží, který se nám v rekordním čase podařilo vyčistit a uvést do provozu schopného stavu tak, aby sloužil všem občanům a návštěvníkům. Podařilo se nám na základě výběrového řízení vybrat provozovatele, kterým se stala společnost Starworks entertainment zastoupená Michalem Řepkou aka Mikem Trafíkem z legendárního labelu BiggBoss. Chtěli bychom poděkovat i ostatním uchazečům s tím, že určitě nevyklučujeme možnou rámcovou spolupráci v budoucnu i s nimi,“ uvádí kurátor pražských náplavek ze společnosti TRADE CENTRE PRAHA Petr Hozman.

„Zprůchodnění čapadla Hollar vnímám jako první etapu revitalizace náplavky a věřím, že už brzy na ni naváže pěší lávka a částečná revitalizace čapadla v Anenském trojúhelníku. Praha 1 v uplynulých měsících spolu s **Fakultou sociálních věd UK**, místními občany a Magistrátem hl. m. Prahy značně zkulturnila zdejší proluku mezi Smetanovým nábřežím a Divadelní ulicí, jejíž stav místní občany velmi trápil. Apelujeme proto na vedení hlavního města, aby projekt čapadla Hollar a zejména pak navazující aktivity nevedly k nárůstu hluku v místě a ke snížení kvality bydlení,“ upozorňuje starosta Prahy 1 Petr Hejma.

Redakčně upraveno

Zdroj: Praha.eu

Zdroj foto: Pixabay

Více informací najdete v rubrikách:

onlooker9.7.2021 Outsidermadie

Kdysi se říkalo: Mluv, jak ti huba narostla. Někdy si říkám, že bych chtěl vidět osnovy předmětů na novinářské fakultě (tedy ona je to asi součást **Fakulty sociálních věd**). Mnozí říkají, že absolvent sociálních věd je v praxi nepoužitelný vzdělanec, končící v neziskových organizacích (tj. živěných z daní nás všech). Mluvený projev některých našich novinářů skutečně nepůsobí dojmem vysokoškolské vzdělanosti.

Je dnes už běžné, že politici používají výraz bysme místo správného bychom. A v písemném projevu se občas projeví ještě horší by jsme. Ovšem pozor na formulaci pro druhou osobu – by jsi a by jste je totiž také špatně. Správně je jediné bys, respektive byste.

Potíž mají řečníci i s formulací, když mluví o páru něčeho. Správně je jen se dvěma rukama, nohama. Výraz se dvěma je nesprávný.

Ve škole jsme se učili, že něco mohu a bylo nám řečeno že v mluveném slovu lze připustit i můžu. Dnes už jsou oba tvary považovány za rovnoprávné.

Doba mění i jiné výrazy. Před lety nás učili o dokonavých a nedokonavých slovesech. Podle toho se formuloval budoucí čas. Takže bylo rozumné říkat třeba „soustředím se“. Dnes je u novinářů i politiků běžné říci budu se soustředit. Jazykovědci to vzdali a už to připouštějí, i když nás starší to tahá za uši.

Za komunistů jsme měli třeba chozrazčot či perestrojku. Teď jsme se přestrojili do angličtiny a to i tam, kde to není potřeba. Dřív se řeklo „mějte se krásně“, dnes, kdo chce být in, tak řekne „mějte krásný den“, což je otrocký překlad anglické fráze. Roztomilé je i když v televizi účinkující projeví údiv a řekne vau! Ještě nedávno by řekl: „pání!“ nebo „pane jó!“ Kdo jde s dobou, mluví jako v hollywoodském filmu a tak slyšíme vyslovit Wau!

Je to daň době. V padesátých letech jsme slyšeli v básních „piju čaj a Čína zvítězila“ nebo „do květů bezu, bílých kalin svobodu poslal soudruh Stalin“. Dnes slyšíme, že nelze sedat na otoman, kde v pětáctýřicátém seděl generál Patton. Možná by sedělo, připomenout si lidové „koho chleba jíš, toho píseň zpívej“. Kdo se vlastní schopností neužívá, ten musí poklonkovat a čekat, co mu spadne ze stolu šéfů.

Novináři v naší televizi také předpokládají, že jsme se všichni učili anglické spelování (vyslovování písmen abecedy) a tak místo, aby česky vyslovili zkratku covid testu péceer, uslyšíme písár. Divím se, že nechodíme do velkoprodejny nábytku ájkea, ale do IKEY (to ájkea slyšíme od našich osmašedesátníkových emigrantů z Kanady). Ještě, že se u nás říká UFO a ufouni, taky bychom mohli slyšet júefou a dumali bychom, o co jde. Zajímavé, že novinářští experti stále ještě v jiných případech hovoří o úesá a jen Honza Vyčítal zpíval o hoších z júesej.

Jiné národy si s vyslovováním problémy nedělají a tak jsme mohli slyšet kanadské reportéry, jak hlásí, že branku střelil Džégr nebo kdysi na Hlasu Ameriky, když hovořili o muzice na železnu oponou, uváděli, že přední český orchestr řídí Čerol Vleč. Protože jsme se tehdy anglické spelování ještě neučili, dalo dost práce pochopit, že šlo o orchestr Karla Vlacha. V ruštině zase cizí jména přepisují foneticky, tak to taky dělávalo potíže, pochopit o kom ruský novinář píše.

Ještě, že v hospodách se hovoří po našem.

Vystavil v 2:30:00 Odeslat e-mailem BlogThis! Sdílet ve službě Twitter Sdílet ve službě Facebook Sdílet na Pinterestu

Strategická komunikace měst a obcí očima odborníka

TISK, Datum: 09.07.2021, Zdroj: Veřejná správa, Strana: 6, Autor: Pavlína Hájková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.07.2021 14:39, Rubrika: Téma čísla, AVE: 24 554,54 Kč, Země: Česko

Podle doktorky Marcely Konrádové z Katedry marketingové komunikace **Fakulty sociálních věd** neexistuje žádný důvod, proč by se strategická komunikace měst a obcí měla lišit od strategické komunikace firmy nebo například vlády. Musí se totiž řídit stejnými pravidly.

Základním rozdílem mezi marketingovou a strategickou komunikací je zejména práce s daty a zapojení komunikačního týmu nebo alespoň jeho vedoucího či mluvčího do samotné fáze přípravy. Odborník na komunikaci by měl být aktivním a řádným členem týmu, který vytváří pracovní náplň, stanovuje cíle, vybírá témata, pracuje se zpětnou vazbou, sbírá a analyzuje data a samozřejmě optimalizuje jednotlivé nástroje, které mají k daným cílům vést.

„To se lehce řekne, ale horší už je to s realizací. Roli zde hrají různé faktory jako nedostatek financí, personální nedostatky, ale výjimkou není ani laxní přístup politické reprezentace. Je poměrně časté, že politici nejsou ochotni podílet se na tvorbě agendy a strategie se svými mluvčími. Ti jsou stále velmi často vnímáni jen jako tlumočníci informací, ať už směrem k občanům, nebo k médiím,“ vysvětluje doktorka Konrádová.

V poslední době města a obce stále více využívají sociální sítě, které umožňují rychlou a přímou komunikaci s občany a sdělování informací srozumitelnějším a méně formálním způsobem. Na druhou stranu je nutné říci, že obec nebo město nemusí mít profil na všech existujících platformách. To platí zejména tehdy, pokud se na Facebooku, Twitteru či Instagramu informace jednoduše dublují. Je mnohem efektivnější se zamyslet, na koho jsou jednotlivé komunikační nástroje zacíleny, zda na občany, média či potenciální partnery. Základní pravidlo zní – raději kvalitní a méně častý obsah než každodenní zahlcování sociálních sítí zbytečnými nebo neprofesionálními výstupy.

„Dovolím si upozornit, a někteří politici to neuslyší rádi, že komunikace města či obce nemá primárně sloužit k jejich osobnímu PR. Jistě, oficiální web, noviny nebo sociální sítě mají informovat o tom, co starosta nebo členové rady dělají, ale v rozumné míře. Obecní kanály by měly být objektivní a pokud možno nestranné, prostor by měla mít i opozice. A rada na závěr, komunální politika má své kouzlo, proto je dobré ho využít. Každého bude zajímat výhra obecního fotbalového mužstva, ocenění za nejlepší web v kraji nebo postup místní krasavice do soutěže Miss,“ dodává doktorka Konrádová.

Foto autor: foto: archiv Marcely Konrádové

Očkování proti covidu-19

TV, Datum: 10.07.2021, Zdroj: TVNova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.07.2021 22:58, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 394 081,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Kristina KLOUBKOVÁ, moderátorka

A to, že zájem o očkování mezi mladšími Čechy klesá, ukazují i data a průzkumy. Kabinet kvůli tomu chystá další vlnu kampaně, jenže podle odborníků s ní vláda zaspala. Po zkušenostech z posledních měsíců prý vládě už lidé moc nevěří a navíc se bojí komplikací spojených s některými typy vakcín.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Podle odborníků se mladí lidé očkování bojí víc než ti starší a raději podstupují testování, místo aby se nechali naočkovat. Zájem přitom nemají ani o jednorázovou vakcinu, která dobu čekání na ukončené očkování výrazně snižuje. Prý se na tom podepsalo několik fám, které kolují hlavně po internetu.

Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistiky **FSV UK**

Mladí lidé, kteří přestože říkají, že ty dezinformační weby nesledují, tak potom v těch průzkumech jednoznačně vyplývá to, že těm fámám prostě věří, a nechtějí se proto nechat očkovat.

Irena STOROVÁ, ředitelka, Státní ústav pro kontrolu léčiv

Pokud lékař takovou vakcínou naočkuje, tak se nepohybuje v žádném meziprostoru, je to v souladu s rozhodnutím o registraci o těchto vakcínách, takže je to naprosto v pořádku.

Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistiky **FSV UK**

Co byla naprosto zásadní chyba, že vláda ten systém toho přihlašování do očkování vymyslela tak, že se tam musíte přihlásit. Měla to udělat naopak. Když se nechcete očkovat, tak se musíte odhlásit. Vláda rozhodně podcenila komunikaci kolem toho očkování.

Adam VOJTĚCH, ministr zdravotnictví /za ANO/

V pondělí plánujeme otevřít i první místa, kde nebude nutná předběžná rezervace a registrace, tady v Praze na hlavní nádraží a v obchodním domě Chodov.

Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistiky **FSV UK**

Vláda s tou kampaní zaspala, ten návrh dostala v podstatě od dobrovolníků zdarma.

Adam VOJTĚCH, ministr zdravotnictví /za ANO/

Další fáze kampaně Udělej tečku za koronavirem se připravuje, měla by být spuštěna v průběhu teď léta a bude cílit právě na tu nejmladší generaci, zapojujeme i sportovce a další osobnosti.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Na vládu ale nečekala některá města a kraje a spustily vlastní kampaň. Nezahálely dokonce ani některé velké firmy a očkování začaly také propagovat. Karolína Pavlínová, televize Nova.

Když alimenty vymáhá stát. Zálohové výživné jako substitut vymahatelnosti práva [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 11.07.2021, Zdroj: reflex.cz, Autor: Petr Koblovský, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.07.2021 16:15, Celková návštěvnost: 5 050 000, RU / měsíc: 2 176 884, RU / den: 205 559, Rubrika: Komentáře, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,28

Od 1.7.2021 mohou rodiče samoživitelé žádat stát o zálohové výživné na dlužné alimenty. Rodič v pozici věřitele doloží dluh a prokáže jeho nevyhození a požádá o úhradu zálohy stát, který mu vždy po dobu 4 měsíců bude hradit až 3000 Kč měsíčně. Po pomnutí důvodu pro úhradu zálohy bude pak stát pohledávku sám vymáhat po dlužníkovi.

Z pohledu welfare state se nepochybně jedná o významně efektivní krok umožňující péči o malé děti, neboť rodič, a v drtivé většině matka, potřebuje na péči o dítě peníze každý den, každý týden a každý měsíc, nikoliv až za mnoho let, kdy se, v lepším případě, podaří z dlužníka peníze vysoudit.

Na druhou stranu je nutné konstatovat, že je tento nový institut státní interakce do vztahu dlužníka a věřitele do jisté míry substitutem vymahatelnosti práva. Věřitelé na peníze čekají právě proto, že dlužníkům současné nastavení legislativy umožňuje unikat své povinnosti, dokonce jim změny v legislativě kontinuálně pomáhají zlepšit jejich postavení na úkor věřitelů.

Na tomto případě se pak krásně ukazuje, co opakují už několik let: věřiteli nejsou jen banky, pojišťovny, mobilní operátoři a další velké korporace, které má, pro mě nepochopitelně, část společnosti včetně politiků tendence nenávidět, ale i obyčejní lidé, kteří jsou poškozováni tím, že jim někdo nechce zaplatit to, na co mají nárok. Pozice neuspokojeného věřitele totiž přináší velmi podobné problémy, ačkoliv riziko hladovějícího nezaopatřeného dítěte je určitě společensky méně přijatelné než riziko zdražování, propouštění nebo bankrotu u právnických osob.

Institut zálohového výživného na děti bychom proto měli od první chvíle vnímat jako ojedinělý koncept, jehož zavedením stát nerezignuje na skutečný problém, a tím je asymetrie práv a legislativní ochrany dlužníků před věřiteli. Vydat se cestou substituce vymahatelnosti práva bobtnáním státní agendy není správné. V případě rodičů samoživitelů akceptovatelné, ale nikoliv správné.

Autor je advokát, působí na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a v Liberálním institutu.

Být pořád VE STŘEHU

TISK, Datum: 12.07.2021, Zdroj: Tv Pohoda, Strana: 7, Autor: Markéta Čaňková, Vytlačeno: 90 765, Prodáno: 36 600, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 00:11, Čtenost: 325 550, Rubrika: Rozhovor, AVE: 166 011,13 Kč, Země: Česko, GRP: 3,62

chtěla být lyžařskou instruktorkou. Půvabům publicistiky však propadla ještě před studiem na alma mater. Vždy usměvavá a perfektně připravená majitelka příjemného hlasu a kultivovaného vystupování. Taková je jedna z nejvýraznějších tváří zpravodajské platformy CNN Prima News, moderátorka Markéta Fialová.

* Za léta práce v „televizích“ jste získala bohaté zkušenosti. Zpravodajství ale často nebývá nabitě pozitivními informacemi. Myslíte, že jste už získala potřebný nadhled?

Určitý odstup je nutný, ale jasně, že se vás některá témata dotýkají víc. Já špatně snáším reportáže o jakémkoli násilí na dětech. Poslední dobou se u nás množí i bitky dětských gangů, to je také něco, co se mi neříká lehce. Ale i to do zpravodajství patří. Naštěstí teď ve Zprávách z regionů jedeme víc pozitivní notu, to je příjemná práce.

* Jaké devizy musí mít dobrý moderátor?

Já začínající adepty učím v první řadě myslet víc na to, co říkám, než na to, jak u toho vypadám. Pokud do toho jde někdo jenom proto, aby byl hlavně často vidět, je to špatně. A pak jsou to věci, které vás asi také napadnou... Měl by mít solidní sebekontrolu, umět mluvit, mít slovní zásobu, schopnost pohotové reakce a improvizace, soustředění, odolnost vůči stresu, disciplínu, sebereflexi... No, není toho úplně málo.

* Co vám přinesla vaše profese dobrého a co naopak špatného, pokud něco takového je?

Klady určitě převažují, jinak bych to nedělala tak dlouho... Ta profese mi hlavně dává možnost vést rozhovory se zajímavými lidmi, být blízko aktuálního dění. A pak člověka samozřejmě nutí být pořád ve střehu, což není k zahazení.

* Bez čeho nebo koho se vy osobně neobejdete v osobním nebo v profesním životě?

Bez svých blízkých.

* Který „objekt“, mám na mysli osobnost, vám během profesní dráhy nejvíce utkvěl v paměti, čím zaujal?

Nedokážu vypíchnout jen jednu osobnost. Asi jsou to ale lidé, kteří mě v rozhovoru něčím překvapili, buď otevřeností odpovědí, nebo i strategií komunikace, jakou zvolili. Kdysi to byl třeba závodník Formule 1 Mika Häkkinen nebo nedávno horolezec Reinhold Messner. A pak samozřejmě prezidentská interview, Václav Klaus i Miloš Zeman jsou samostatné kapitoly.

* Vaše dvě dcery už patrně nejsou žádná miminka. Inspirovaly se vaší prací nebo si zvolily jiné sféry zájmu?

Mým dcerám bude letos dvacet a sedmnáct let a každá si hledá svou cestu, z toho mám radost. Alma má umělecké sklony, ta míří k vývojářství počítačových her, Emmu zatím táhne oblast módy. Tak uvidíme, kde se nakonec najdou.

* Asi mi dáte zapravdu, že vaše práce vyžaduje výrazné časové vytížení. Dokážete i přesto obhájit nějaký čas pro sebe a čím ho pak naplňujete?

S tím bojuju celý život, ale jde to, když se chce! Teď mám druhým rokem zahradu a úplně jsem se do ní zbláznila. Miluju procházky se psem a hned jak to půjde, tak chceme zase cestovat, tolik míst máme v plánu! Nemám čas se nudit.

* Jméno Markéta etymologicky znamená perla. Máte ráda šperky, perly nebo kameny?

Perly mě zatím úplně míjí, ale kameny se mi moc líbí. Pár jich poznám, něco málo o nich vím a věřím na jejich pozitivní účinky. Ráda je nosím jako náramky.

* Máte jistě své zastánce, obdivovatele. Kdo patří mezi vaše favority?

To nejsou osobní známosti, těžko bych hledala favority... Je milé, když někdo s žádostí o autogram napíše i něco málo o sobě, někdy lidé píšou i velmi dlouhé dopisy, často mají potřebu se svěřit s nějakým trápením nebo se jim děje nějaké bezpráví. Já se snažím nenechávat žádný dopis bez odezvy, ale třeba na vzkazy na sociálních sítích se zdaleka ne na všechny dá odpovídat. To bych nedělala už nic jiného. Ale přízeň obdivovatelů televizních tváří stojí a padá s tím, jak moc jste vidět, a to je zrovna hodnota dost pomíjivá.

* Přesto vám přeju, aby vás přízeň diváků stále provázela...

Devětkrát Markéta

* Narodila se 5. února 1971 v Praze.

* Vystudovala Fakultu sociálních věd UK, obor masová komunikace.

* Ještě před studiem publikovala v novinách a časopisech, např. v Mladé frontě.

* Spolupracovala s Českou televizí (jako dramaturgyně a reportérka investigativního pořadu Fakta).

* Debut před kamerami měla v TV Premiéra, nynější Prima.

* Absolvovala řadu zahraničních stáží, např. v německé RTL.

* S kolegou Karlem Voříškem byla dlouholetou moderátorkou Televizních novin, hlavní zpravodajské relace TV Nova.

* Pořady: Česko k neuvěření, Cesta na Hrad, Máme rádi Česko, Vaše volba, Volejte Novu, Víkend, Střepiny, Silný hlas M. F.,

Jsmo v tom spolu, Zprávy z regionů.

* Je vdaná a má dvě dcery.

Foto autor: Foto: TV Prima

Foto popis: S dlouholetým kolegou a přítelem Karlem Voříškem

Mainstream vytváří dojem, že hypotéky jsou samozřejmé, říká sociolog Tomáš Hoření Samec [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: a2larm.cz, Autor: Apolena Rychlíková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 06:20, Celková návštěvnost: 633 270, RU / měsíc: 102 319, RU / den: 7 707, AVE: 5 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

Sociolog Tomáš Hoření Samec působí na Sociologickém ústavu Akademie věd České republiky. Absolvoval doktorské studium sociologie na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a výzkumnou stáž na Vídeňské univerzitě. Zaměřuje se na výzkum diskursu o bydlení a hypotečních půjčkách, na výzkum financování bydlení a na nové formy poskytování bydlení realizované veřejnými a kolektivními aktéry. Publikuje v prestižních mezinárodních časopisech, například Urban Studies, Journal of Cultural Economy a Housing, Theory and Society. Je editorem řady publikací – například Jak zajistit dostupné bydlení nebo Pražská panelová sídliště jako místa protikladů.

V první části podcastu Tomáš Hoření Samec vysvětluje, jak se v posledních letech proměnil diskurs bydlení, co ho utvářelo a utváří a jaké jsou dnes praktické dopady tohoto narativu. Podle něj se ustálila norma vlastnického bydlení – zatímco to nájemní stále vnímáme jako nějakou nedospělou fázi, hypotéky jsou vnímány jako běžné a samozřejmé. Podle Samece tento přístup souvisí i s tím, že Českou republiku v oblasti bydlení nepostihla globální finanční krize – udeřila totiž na jiné sektory. To ale zároveň ještě prohloubilo vnímání bydlení jako něčeho „zásluhového“, o co by se veřejný sektor neměl moc starat.

V další části Bulvaru se zaměřujeme na výzkumy realizované na Sociologickém ústavu: řeší se v nich například to, jak se k bydlení stavějí současní mileniálové (čemuž se věnuje i text Táni Zabloudivové, v němž je výzkumný projekt Sociologického ústavu AV ČR s názvem Dráhy bydlení mileniálů přímo citován). Tomáš Hoření Samec také upozorňuje na to, že v Česku dlouhodobě chybějí příklady dobré politické praxe – zatím je můžeme sledovat pouze u projektu Housing First, ale akce s větším dopadem se u nás prakticky nerealizují, takže všechno zůstává na aktivitách jednotlivců nebo osvicených obcí.

V druhé části rozhovoru se věnujeme dostupnému bydlení, jeho alternativním formám (včetně družstev nebo sdíleného bydlení) i současným společenským debatám o krizi bydlení. Podle Tomáše Hořeního Samece je nutné vyvarovat se romantizaci a individualizaci bydlení – jinak totiž zbavíme politické aktéry odpovědnosti za jednu z nejzásadnějších oblastí života. A stejně tak není dobré z alternativního bydlení utvářet nástroj, jak čelit stávající krizi.

<https://soundcloud.com/advojka2013/bulvar-14-tomas-horeni-samec-mainstreamovy-narativ-vytvari-dojem-ze-hypoteky-jsou-samozrejme>

Všechny díly podcastu si můžete poslechnout nejen na webu Alarmu, ale také na Spotify, Apple Podcasts, PlayerFM nebo pomocí RSS feedu našeho účtu na Soundcloudu. Alarm je finančně závislý na podpoře čtenářů. Pokud se vám líbí naše podcasty nebo rádi čtete Alarm a chtěli byste ho finančně podpořit, můžete tak učinit v dlouhodobé crowdfundingové kampani.

Jak mě pár let změnilo z “liberálního sluníčka” na “rasistickou xenofobní nacistku” [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: pravyp prostor.cz, Autor: Nikola Bormová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 08:33, Celková návštěvnost: 362 900, RU / den: 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

Tenhle článek bude trochu o mně, ale používám sama sebe jen jako příklad něčeho, co se určitě stalo spoustě z vás. K popisu toho podivného společenského úkazu využiji sama sebe kvůli tomu, že se znám relativně dobře a hlavně – sama na sebe snad nepodám žalobu za předsudečnou nenávisť...teda aspoň doufám, v dnešním bláznivém světě už by mě nepřekvapilo ani tohle.

Celý západní svět podléhá kulturně i ideologicky podivné rakovině na orgánu racionálního myšlení. Obzvláště posledních několik let je to doslova uragán degenerativních změn, které metastázuje do každého aspektu našeho života. Vnímání reality je velkými médii a progresivními človíčky nastavována tak, že mnoho slov získává úplně jiný význam než dříve. Některé výrazy mění doslova ve svůj pravý opak. A mnoho lidí je najednou označováno slovy a nálepkami, které s nimi ještě před několika lety neměly naprosto nic společného.

Vezměte si třeba moji malíčkovost...no po posledním ztučňovacím půlroce tedy spíš moji prdelatou velikost. Ještě tak před deseti lety mě spousta lidí označovala za až příliš liberální sluníčko. Moje životní filosofie v podstatě je, ať si dělá kdo chce co chce a dokud tím jednoznačně neublíží někomu jinému, tak nad tím jen pokrčím rameny. A to i když mi třeba něčí chování přijde trochu divné. Rasismus považuju za nechutný, jsem v podstatě feministka (v tom původním smyslu slova!), miluju přírodu a zvířata, nesmírně obdivuju moudré lidi, absolutně nenávidím lži a přála bych si, aby se všichni dobří lidé měli sluníčkově a měli hezoušské měkkoušské živůtky plné štěstíčka a možností, jak se vnitřně rozvíjet a růst. Kdybych žila v nějakém fantasy světě, kde bych měla šanci vyhrát soutěž Miss (třeba Miss Nerdy), tak bych při nasazování korunky možná řekla i to dementní “Já bych si přála světový mír, hi hi hi” a myslela bych to upřímně. I když bych se u toho debilně smála (jinak se ani smát neumím).

V současné turbuletní době jsem ale čím dál častěji tvrdě napadána jako velmi nenávislivý člověk. Občas jsem pro svoje “nenávislivé projevy” i zablokována v některých zákoutích internetu nebo mě dokonce někteří známí přestanou zdravít – tak moc se jim svými “nenávislivými projevy” hnusím.

Už jsem byla označena za ortodoxního nenávislivého islamofoba, odpornou rasistku, homofobní čubku, proruského švába, zkurveného nácka, nevzdělanou konspirátorku věřící na plochu Zemi a v poslední době mi hodně lidí zuřivě podsouvá i to, že vraždím staré lidi a dávají mi najevo jak se těší, až krutě chcípnu (protože přát někomu bolestivou smrt je dnes projevem lásky a tolerance).

S mými “nenávislivými projevy” je tu ale jeden drobný problém – já, liberální sluníčko z pražských kaváren, jsem za posledních patnáct dvacet let v podstatě neměnila svoje názory ani přístup k životu. Jsem sice o dost otlučenější a snad i malíčkově zkušenější (a rozhodně oplácenější), ale můj morální kompas je nastavený v podstatě stejně. Přesto jsem se z “trochu moc liberálního a knihomolského sluníčka” stala “nenávislivou nevzdělanou nacistkou”.

Pár příkladů, jak hodně se svět posunul.

Jsem feministka a
nenávistná anti-feministka

Věřím, že muži i ženy si mají být rovni. Před zákonem, před bohem, na pracovním trhu, před Velkým špagetovým monstrem – prostě všude, kde vás napadne. Ženám nemá být odebíráno právo volit nebo studovat to, co chtějí, jen kvůli jejich pohlaví. Obě pohlaví prostě nemají mít v cestě nějaké umělé překážky jen na základě vlastnictví banánu nebo broskvičky. Takže jsem v podstatě feministka – podle toho původního významu z dávné minulosti, kdy chtěly ženy opravit hloupý stav, ve kterém měly mnohem menší práva než muži. To už se našťástí vyřešilo velmi dávno (v Česku jako obvykle mezi prvními na světě!) a problém prakticky zmizel.

Jenže zároveň i tvrdím, že ženy a muži jsou rozdílní. Že v přírodě existují jen dvě biologická pohlaví. Že mít stejné možnosti neznamená mít automaticky a uměle zarovnané i výsledky. Ženy nemají mít nefér výhody a dostávat se třeba na vedoucí pozice jen kvůli nějakým procentuálním kvótám.

Když třeba žena chce do speciálních jednotek, měla by splnit přesně ty samé podmínky, co muž – to mi přijde fér. Že to takřka žádná žena nezvládne, protože na extrémní fyzické výkony tohoto druhu prostě nejsme vybavené? No a co? Ohýbat pro ženy podmínky jen aby se tam taky dostaly je nejen nefér, ale i potenciálně nebezpečné. A muži přece taky nemají nějaké speciální zvýhodnění, aby byly splněny kvóty na mužské ošetřovatelky nebo učitelky v mateřských školkách, ne?

Problém je, že to co bylo ještě relativně nedávno vcelku normálním názorem, který se tak nějak řídí biologií a tím...třuj třuj... zdravým selským rozumem, tak to ze mě prý dnes dělá amorální zrůdu, která nenávidí ženy a chce je všechny zotročit. Hm...

Jsem liberální lesba a nenávistná homofóbka

Mužské mám ráda, ale jsem lesba. Žiju už mnoho let ve spokojeném lesbo-vztahu, nic nehrotíme, nikoho neřešíme, hysterickým aktivistům se raději vyhýbáme obloukem. Moje přesvědčení je už po desetiletí stejné – pokud se dva dospělí lidé mají rádi, ať spolu klidně jsou. Ideální stav je, když je to chlap a ženská, protože to je nejpřirozenější a mohou spolu mít děti a plnohodnotnou rodinu. Ale nevidím důvod bránit dvěma lidem v tom být spolu, když se milují ale jsou přitom stejného pohlaví nebo je třeba žena starší než muž. Když to nikomu neubližuje, tak proč to nějak hrotit?

Jenže mám zásadní problém s tím, když se všem začnou vnucovat jakési duhové lampionové průvody, ve kterých bandy nahatých úchyláků venku na ulici natrásají svoje nářadíčko před malými dětmi. Takový kreténům bych dala rákoskou na prdel...ne, to raději ne, některým z nich by se to mohlo i líbit. Prostě se mi takovéhle vulgární projevy zásadně nelíbí, stejně jako nátlak k tomu, aby se všichni tvářili, jakože to je boží a projev tolerance. Průvody s takovým chováním bych nikdy nepovolila. Kdyby se dělal hrdý průvod bílých heterosexuálních mužů "Tatka Pride" nebo třeba "Pivní Pupek Pride", tak by takové chování bylo absolutně nepřijatelné, tak proč to tolerovat na "Gay Pride"?

Považuji taky za nebezpečné a naprosto šílené, pouštět dospělé chlapy na hořčičí záchody jen kvůli tomu, že řeknou, že se zrovna cítí jako žena. I kdyby se cítil jako orangutan nebo jednorožec, pokud má klobásu, patří na pánské záchody. Proč myslíme jen na "práva" nějakého sexuálního predátora a ne na práva malých holek?

Stejně tak mi přijde nesmyslné nechat soutěžit stokilového svalovce v ženském vzpírání jen kvůli tomu, že si nasadí modrou paruku a řekne "Já jsem nebinární Alžbětko, ale dnes se cítím být ženou". To přece tu soutěž úplně zničí a postihne to všechny ženy, které chtěly čestně soutěžit...

Nesouhlasím ani s tím, že by mělo být povinné mít homokluka nebo lesboholku v každém filmu, který se chce dostat na Zlaté glóby nebo Oscara. Neměla by v soutěžích o nejvyšší kvalitní film rozhodovat tak nějak...kvalita filmu? A ne to, kolik je ve filmu homoklád, černochů a nebinárních Alžbětek?

Zajímavé ale je, že když jsem stejně názory měla i před deseti nebo dvaceti lety, tak mi spousta lidí vyčítala, že jsem moc benevolentní – že je divné si myslet, že normálně fungující, věrné homosexuální vztahy přece nikomu neubliží. Že pokud má někdo narostlý mozek jako opačné pohlaví a je z toho na sebevraždu, ať mu nebráníme medicínsky to co nejlépe vyřešit a plně adaptovat tělo (protože snažit se upravit mozek zní mnohem děsivěji a stejně to nikdy nefungovalo). Že když je někdo pedofil, ať to řeší v klidu s psychiatrem, ideálně chemickou kastrací – ale že musí přijmout, že se nesmí pohybovat kolem dětí. Nebo když je někdo asexuální a nikoho nechce, tak prostě nikoho nechce a basta fidi, do ničeho ho násilím nenutit. Dneska mě ale někteří z těch lidí, kteří byli před lety znechuceni mojí "přehnanou liberálností", zase hlasitě označují za homofóbní svini, co chce ubírat práva sexuálními menšinám. Za ty samé názory...no není to divné?

A ne, tohle není přirozený vývoj společnosti k nějaké lepší verzi, je to jen vychýlení sociálního kyvadélka do opačného extrému.

Z přirozenosti se stal extremismus, z extremismu vnucovaná norma

A tak by šlo pokračovat dál a dál – o přirozené lásce k vlastní zemi, která je dnes tvrdě potlačována a trestána jako "nacismus".

O přesvědčení, že všichni lidé by měli mít stejná práva i povinnosti bez ohledu na barvu pleti, což je dnes označováno jako nebezpečný projev "rasismu", protože hodný "anti-rasista" prý musí tyranizovat bělochy a dávat nezasloužené výhody nebo úlevy černochům (historie samozřejmě ukazuje, že nespravedlivé zacházení zlepšuje vztahy!). Nebo o racionálním odporu k jedné středověké ideologii, která brutálně potlačuje práva žen, homosexuálů, nevěřících, pejsků a mnoha dalších, a kterýžto odpor je dnes nesmyslně označován jako "fobie" (přesněji "islamofobie"). I jak podpora této náboženské ideologie, která naprosto demoluje ženská práva, svobodu projevu, toleranci k homosexuálům atd. atd. je považována za velmi tolerantní a podporující ženská práva, svobodu projevu, toleranci k homosexuálům...co to kurv...ne, prostě to nechápu, sorry jako. Není třeba psát další příklady. Ostatně, už jsem o tom psala několikrát a všichni, kdo jsou i přes brutální mediální tlak stále ještě schopni uvážovat vlastní šedou mozkovou, ten šílený obrat do nového extrému chápou. Ale nově tu máme jeden nový extrém, vyhrcovanější než vše ostatní...

Kdo si odmítá do krve stříknout Pfizer, je sobecký vrah!

Ano, covidová hysterie je dokonalý katalyzátor všeho špatného v západní civilizaci. Uměle vytvořený virus, který byl nechtěně (nebo možná i záměrně) vypuštěn z laboratoří a díky úplatným médiím, politikům a americkým korporátníkům se stal doslova kladivem na běžnou populaci. Díky němu se povedlo dokonale rozpoltit společnost a ještě víc vychýlit civilizační kyvadélko do extrémní polohy.

Politici, média a samozřejmě i majitelé velkých farmaceutických společností (vyrábějících vakcíny) nás každý den, každou hodinu, každou vteřinu neustále zahlcují opakováním jedné zprávy pořád dokola a dokola:

"Máme tu nejvražednější epidemii všech dob, jediná cesta ven je vakcinace (ale jen ta od firem Pfizer, Moderna a AstraZeneca!). Kdo si naši experimentální vakcínu aplikovat nenechá, je bezohledný a nevděčný vrah bezmocných stařečků!"

A tak tu máme nové ultimátní nálepky, které aplikují propagandou naprosto ovládnutí lidé na všechny "odmítače" – popírači

očkování, blázniví konspirační teoretici, nevzdělání vesničani a teď dokonce i vrazi a nebezpeční teroristi, kterým je přána smrt. Tisíce lékařů, kteří se ozývají s mnoha racionálními námitkami proti monstrózní akci s masovou vakcinací neozkoušenými látkami, jsou označováni dvacetiletými studenty Nových Médii a Fakult Sociálních Věd za dezinformátory a tvrdě cenzurováni. Lidé, kteří tyto lékaře poslouchají, jsou označováni ze bezohledné hajzly, kteří "nenásledují Vědu". To samé platí pro roušky – diskuze se nepřipouští, myšlení se nepřipouští, cokoli krom jediné možnosti reakce je považováno za naprosto nepřijatelný wrong-think a trestáno.

Přitom ještě před dvěma roky by podle mě spousta lidí nevěřila, že oni sami jednou budou reagovat tak vyhroceně, s myšlením naprosto zastřeným hrůzou a submisivní touhou po tom, aby jim vrchnost dovolila vrátit se k normálnímu stylu života. Stačí se přece jen trochu podvolit a účastnit se obřího farmaceutického experimentu s novou vakcínou... a lékařského experimentu s plošným zakrýváním dýchacích cest... a sociologického experimentu s totalitním omezováním pohybu a zavíráním živností... a mediálního experimentu s umělým vyvoláním masové paniky... no prostě, stačí se podvolit jen v několika nepodstatných drobnostech a vrchnost pak třeba zase otevře klec... Jen kdyby nám nestáli v cestě ti debilní popírači!

Podle mě je tahle covidová hysterie projev toho samého, jako vyhrocená debata o rasismu, právech žen a homosexuálů, politickém Islámu, masové migraci a řadě dalších témat. Jen je to ještě účinnější nástroj manipulace, protože se povedlo vyvolat pocit ještě bezprostřednějšího ohrožení a u mnoha lidí rozložit poslední zbytky racionálního, realistického vnímání světa. Já jen doufám v jedno – až se zpanikařená část veřejnosti trochu uklidní (doufám že se to stane, paniku nejde udržovat nekonečně dlouho), tak všechno to zlo, co napáchaly "elity" v tomhle těžkém období, nenecháme vyhnít. Že jim to nezapomeneme. Že budou potrestáni viníci – hlavně ti v nejvyšších patrech, kteří se aktuálně cítí nezranitelní. A že se nenecháme odradit novou várkou nesmyslných nálepek, cenzury, zastrašování a posměchu, kterou se nás budou snažit zavalit, aby si zachránili svoji kůži.

Ocelové oblouky stabilizované membránami. Část 1: Experimenty a analýza [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: tbz-info.cz, Autor: prof. Ing. Josef Macháček, DrSc., Ing. Ondřej Svoboda, Ph.D., ČVUT v Praze, Fakulta stavební, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 09:18, Celková návštěvnost: 1 010 000, RU / měsíc: 397 278, RU / den: 20 545, Rubrika: Ocelové konstrukce, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,23

V článku se popisuje a analyzuje test modelu přístřešku s textilní membránou podpíraného trubkovým ocelovým obloukem. Cílem vyšetřování je prostorové chování podpěrného oblouku pro jeho návrh z hlediska stability. Testuje se rozdíl chování samostatného vetknutého oblouku oproti jeho chování v membránové konstrukci. Uvedena jsou vstupní data, postup předpínání a zatěžování a experimentální výsledky. Pro numerickou analýzu v programu SOFiSTiK byla použita pružnostní, geometricky nelineární analýza s imperfekcemi respektující ortotropní chování membrány. Úspěšná validace numerických výsledků podle testů umožňuje rozsáhlé numerické parametrické studie zaměřené na stabilitu oblouků válcových membránových konstrukcí v druhé části článku.

1. Úvod

Moderní tkané membránové konstrukce vynikají estetikou tvarů, jsou extrémně lehké, v současnosti snadno dostupné a využitelné pro dočasné i trvalé konstrukce. Materiál membrán lze volit z široké nabídky výrobců. Vhodnou volbou je jednovrstvá polyesterová tkanina (PES, PET) proložená vrstvami polymerů (PVC popř. PU, nebo akrylátovým či silikonovým polymerem, obvykle potažená fluoropolymerem PVDF) s trvanlivostí nejméně 20 let a umožňující spojování svařením nebo sešíváním (viz Précontraint FERRARI(R) [1], SATTler PRO-TEX GmbH [2]). Poněkud dražší, nehořlavá a s trvanlivostí min. 35 let je skelná tkanina potažená PTFE (teflon) nebo silikonovou gumou, popř. oxidem titaničitým a spojuje se lepením. Drahým, avšak výborným materiálem je tkanina z expandovaných PTFE vláken potažená pružným fluoropolymerem (TENARA(R) [3]), s trvanlivostí min. 35 let. Jedná se o průsvitný materiál s možností skládání/ohýbání a spojovaný svařováním. V případě potřeby lze membrány i tepelně izolovat použitím materiálu Nanogel Aerogel™ vloženého mezi PTFE popř. PVC membrány (viz Tensotherm™ [4], s dalším povlakem akustickým nebo parozábranou), tvořící pružnou a průsvitnou deku s tloušťkou do 24 mm ukládanou do roštu. Pro méně náročné, dočasné membrány (s trvanlivostí do 10 let), lze použít též polyetylen s vysokou hustotou (HDPE) potažený polyetylenem s nízkou hustotou (LDPE), spojovaný sešíváním. K membránovým materiálům lze řadit i plastické fólie s tloušťkou 50+500 m používané zejména pro nafukovací polštáře, nejčastěji z ETFE (TEXLON(R)), popř. s horšími termomechanickými vlastnostmi z fluoroplastu THV.

Navrhování membránových konstrukcí a jejich podpůrných ocelových konstrukcí je dobře popsáno (viz Seidel [5], Jermoljev [6], Svoboda [7]). Výstižný postup uvedl v krocích Lewis [8]: a) Předběžný návrh tvaru zajišťující v celé oblasti membrány tahové napětí při montáži i zatížení, vyžadující ovšem dostatečné předpětí (základními tvary jsou hyperbolický paraboloid, kužel a membrány na obloucích). b) Výběr upevnění na okrajích (bodové nebo průběžné, tuhé nebo pružné) a příslušných periferních prvků (předpjatá lana, rámové konstrukce, kotvicí body nebo lana). c) Hledání tvaru (form-finding proces), obvykle s použitím softwaru na bázi metody hustoty sil (force-density) nebo modernějších sofistikovaných metod (např. Čápová [9]). d) Analýza membránové konstrukce a podpůrné konstrukce pro dané předpětí (které ovlivňuje počáteční geometrii) a zatížení. Jednotlivé kroky návrhu jsou dobře popsány v bohaté literatuře (např. Foster a Mollaert [10], Wakefield [11]).

Vyšetřování konstrukcí s membránami v celé šíři vyžaduje geometricky a materiálově nelineární analýzu s uvažováním imperfekcí (GMNIA). Zatímco geometrická nelinearita a počáteční deformace zásadně ovlivňují stabilitu, napjatost a deformace konstrukce při předpínání i pod zatížením, materiálovou nelinearitu je nutné zvažovat z více hledisek. Materiál membrán je obecně nehomogenní, přinejmenším ortotropní (má jiné vlastnosti ve směrech osy a útku) a nelineární. Materiálovými modely se zabývá řada studií (např. Kato a kol. [12], Dinh a kol. [13], Pargana a Leitao [14] a další). Vhodný model navrhl Galliot a Luchsinger [15], který byl implementován do programu SOFiSTiK [16] a který je použit v tomto článku. Podle doporučení pracovní skupiny Tensinet Analysis & Materials [17] lze v běžném návrhu použít pro materiál pružnostní ortotropní lineární analýzu.

Chování membrán a podpůrné konstrukce nelze řešit separátně (viz Macháček a Jermoljev [18]). Kompletní statické řešení nabízejí speciální softwary, popř. obecné programy s doplňkovými moduly (např. Easy [19], ixCube/Rhino membrane [20],

SOFiSTiK [21], NDN [22], RFEM [23]). Pro realizaci je nezbytné řešení optimalizace stříhu a kompenzací tkaniny membrán (viz např. Gale a Lewis [24]) a vhodné řešení detailů (Seidel [5]). V ČR je řada velmi úspěšných realizací membránových konstrukcí a specialistů pro jejich navrhování (viz např. Archtex [25], Jermoljev [26], Janata a kol. [27]).

Tato studie se zaměřuje na stabilizační efekt membrán vzhledem k podpůrné konstrukci z ocelových oblouků. V první části (1: Experimenty a analýza) je popsán model membránové konstrukce pro zakrytí koncertního pódia, jeho provedení a testování v laboratoři Fakulty stavební ČVUT v Praze. Dále je uvedena numerická analýza pro statické řešení a validace tohoto řešení na výsledcích testů. V druhé části (2: Parametrické studie ocelových oblouků stabilizovaných membránami [28]) je analyzována stabilita oblouků podírajících válcovou membránu s různými okrajovými podmínkami.

2. Laboratorní model

Návrh modelu vychází z typové řady Dome Stagecover [29] a reprezentuje přístřešek zhruba v měřítku 1:10. Konstrukce má dva ocelové trubkové oblouky pokryté textilní membránou, dolní okraje lanové, s kotevními deskami (obr. 1). Pro membránu byla použita polyesterová tkanina proložená PVC a zalakovaná PVDF (Précontraint FERRARI(R) 702S, s neprůsvitným povrchem a váhou 830 g/m²). Patentovaný výrobní postup zajišťuje víceméně stejné deformační vlastnosti membrány v obou směrech (osnovy i útku) a minimální dotvarování. Materiál byl podroben biaxiálním testům ve Stuttgartu [30], vedoucím v obou směrech k únosnosti při porušení Sult 56 kN/m, doporučenému zatížení S_{max} = Sult / 5 11,2 kN/m a předpinání do P = S_{max} / 5 2,2 kN/m. Vnitřní svislý ocelový oblouk má rozměry L/H = 4500×1200 [mm], zatímco vnější lemuující oblouk má sklon 60°.

Předpětí membrány při testu podle orientačních měření na povrchu membrán (viz odst. 2.1) bylo mezi 0,10 (kolmo na oblouky) až 0,31 kN/m (ve směru oblouků). Nejistota kromě vlivu měření na povrchu membrán místo v jejich vnitřní struktuře spočívá dále v přípoji navlečených membrán na oblouk prostřednictvím „kapes“ oproti kontinuálnímu spojení v numerické analýze. Nicméně numerické řešení s předpětím 0,2 kN/m, které lze považovat za blízké hodnotě při testech, velmi dobře koresponduje s výsledky měření.

4. Závěr

V laboratoři Fakulty stavební ČVUT byl testován štíhlý ocelový oblouk a poté jeho stabilizace textilní membránou. V první fázi byl symetricky a nesymetricky liniově zatěžován vetknutý oblouk s průměrem trubky o 26,9×3,2 [mm], rozpětím 4500 mm a vzepětím 1200 mm. Byly zaměřeny počáteční deformace, osazeny měřicí přístroje a zaznamenáno prostorové chování oblouku pod zatížením.

Poté byl přidán další vnější oblouk, obvodová lanka a pokrytím membránou z polyesterové tkaniny (Précontraint FERRARI(R) 702S) byl vytvořen model přístřešku. Chování původního vnitřního oblouku po předpětí membrán a obvodových lanek bylo monitorováno jako u samostatného oblouku. Porovnáním výsledků byl stanoven vliv stabilizace membránou na stabilní prostorové chování vnitřního oblouku.

Numerický model samostatného oblouku i membránové konstrukce byl sestaven v programu SOFiSTiK. Použita byla pružnostní geometricky nelineární analýza s počátečními imperfekcemi (GNIA). Popsána jsou vstupní data, ortotropní model membrán, sítě prvků, zavedení předpětí membrán i okrajových lanek.

Výsledky numerického řešení byly porovnány s výsledky testů s velmi dobrou shodou. Validace numerického modelu byla cílem této první části článku. Použité numerické řešení je proto použito v druhé části článku pro rozsáhlé studie stability oblouků podírajících membránové válcové konstrukce (viz [28]).

5. Literatura

- Serge Ferrari: <https://www.sergeferrari.com/serge-ferrari/our-technologies>. (Přístup 2021).
- Sattler PRO-TEX: Fabrics engineered to perfection. <https://protex.sattler.com/en/home>. (Přístup 2021).
- Architen Landrell: <https://www.architen.com/materials/tenara/>. (Přístup 2021).
- Cabot: <https://www.cabotcorp.com/solutions/applications/construction/tensile-roofing>. (Přístup 2021).
- Seidel, M.: Tensile surface structures - A practical guide to cable and membrane construction. John Wiley & Sons, 2009, 240 s.
- Jermoljev, D.: Implementace nekovových membrán do ocelových konstrukcí. Ph.D. disertace, FSv ČVUT, 2014, 113 s.
- Svoboda, O.: Stabilizace ocelového oblouku nekovovou membránou. Ph.D. disertace, FSv ČVUT, 2019, 149 s.
- Lewis, W. J.: Tension Structures – Form and Behaviour, Thomas Telford Publishing, 2003, 201 s.
- Čápková, J.: Modelování membránových konstrukcí. Ph.D. disertace, FSv ČVUT, 2010, 132 p. <https://mat.fsv.cvut.cz/doktorandi/files/JC.pdf>. (Přístup 2021).
- Foster, B. a Mollaert, M.: European Design Guide for Tensile Surface Structures, TensiNet, 2004, 354 s.
- Wakefield, D. S.: Engineering analysis of tension structures: Theory and practice. Eng. Structures, sv. 21, č. 8, 1999, s. 680-690. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0141029698000236?via%3Dihub>. (Přístup 2021).
- Kato, S., Yoshino, T. a Minami, H.: Formulation of constitutive equations for fabric membranes based on concept of fabric lattice model. Eng. Structures, sv. 21, č. 8, 1999, s. 691-708. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0141029698000248?via%3Dihub>. (Přístup 2021).
- Dinh, T. D., Rezaei, A., De Laet, L., Mollaert, M., Van Hemelrijck, D. a Van Paepegem W. A.: A new elasto-plastic material model for coated fabric. Eng. Structures, sv. 71, 2014, s. 222-233. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0141029614002405?via%3Dihub>. (Přístup 2021).
- Pargana, J. B. a Leitao, W. M. A.: A simplified stress-strain model for coated plain-weave fabrics used in tensioned fabric structures, Eng. Structures, sv. 84, 2015, s. 439-450. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0141029614007433>. (Přístup 2021).
- Galliot, C. a Luchsinger, R. H.: A simple model describing the non-linear biaxial tensile behaviour of PVC/coated polyester fabrics for use in finite element analysis, Composite Structures, sv. 90, č. 4, 2009, s. 438-

447. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0263822309001172?via%3Dihub>.
SOFiSTiK 2014. <https://www.sofistik.de/>. (Přístup 2021).
Gosling, P.: Basic Philosophy and calling notice, Tensinet analysis & Material working group, Tensinet 13, 2007
Machacek, J. a Jermoljev, D.: Steel structures in interaction with non-metallic membranes, J. Civil Engineering & Management, sv. 23, č. 3, 2017, s. 368-377. <https://journals.vgtu.lt/index.php/JCEM/article/view/973>. (Přístup 2021).
Technet gmbh Berlin-Stuttgart, Easy. <https://www.technet-gmbh.com/en/products/easy/>. (Přístup 2021).
ixCube 4-10. http://www.ixray-ltd.com/index.php?option=com_content&view=featured&Itemid=435. (Přístup 2021).
SOFiSTiK 2014. <https://www.sofistik.de/>. (Přístup 2021).
membrane NDN software. <https://www.ndnsoftware.com/>. (Přístup 2021).
Dlupal software pro navrhování a analýzu membránových a textilních konstrukcí. <https://www.dlupal.com/cs/reseni/odvetvi/membranove-konstrukce>. (Přístup 2021).
Gale, S. a Lewis, W. J.: Patterning of tensile fabric structures with a discrete element model using dynamic relaxation. Computers & Structures, sv. 169, 2016, s. 112-121. <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0045794916300608?via%3Dihub>. (Přístup 2021).
Archtex: <http://www.archtex.cz/cs/index-onas.html>. (Přístup 2021).
Jermoljev D.: Ocelové konstrukce a membrány.
Excon. https://ocelvarchitektura.cz/prednasky/Ocelvarch_Excon_Jermoljev_Ocelove_konstrukce_a_membrany.pdf. (Přístup 2021).
Janata, V., Jermoljev D. a Koupený, P.: Baldachýn pro Svatého Otce v Brně Tuřanech. Konstrukce č. 5, 2009, s. 28–29.
Macháček, J. a Svoboda, O.: Ocelové oblouky stabilizované membránami. Část 2: Parametrické studie ocelových oblouků stabilizovaných membránami. TZB-info, ocelové konstrukce, podáno k tisku.
Warner Shelter Systems Limited - Dome Stagecover, Calgary. https://www.wssl.com/sc_prod.html. (Přístup 2021).
Laboratorium BLUM Stuttgart, Report on biaxial tests Précontraint 702, 2005, 8 s.

Poděkování

Článek a související výzkum vznikl za podpory grantu SGS19/150/OHK1/3T/11. Poděkování patří centrálním laboratořím Fakulty stavební ČVUT a firmě Archtex s.r.o. Praha za asistenci při experimentech.

ČEŠTÍ STUDENTI ŽÍSKALI JEDNU Z PĚTI HLAVNÍCH CEN [URL](#) Automatický překlad

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: pasivnidomy.cz, Autor: Jakub Benda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 09:45, RU / den: 4 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

Mezinárodní soutěž Multi-Komfortní dům Saint-Gobain je určena studentům architektury a stavebního inženýrství. Letošním úkolem bylo navrhnout udržitelný rozvoj města Saint-Denis v severní části metropolitní oblasti Paříže. Dva vítězné týmy z českého národního kola získaly finanční odměny a současně účast v mezinárodním kole, kde své návrhy studenti představili v konkurenci dalších 58 týmů z celého světa. S ohledem na pandemickou situaci se finále uskutečnilo virtuálně.

Tisková zpráva

Výzvou letošního ročníku bylo přeměnit reálnou industriální zónu v Saint-Denis ve Francii a navrhnout revitalizaci této oblasti. Nově navržená lokalita měla mít obytnou, vzdělávací i rekreační funkci a současně respektovat historii daného místa. To se podle ostatních soutěžících studentů povedlo právě vítěznému českému týmu z ČVUT, Jiřímu Petrželkovi a Kristýně Klúsově, kteří za svůj projekt získali v mezinárodním kole i cenu studentů.

Letošní, již 16. ročník soutěže nabídl studentům poprvé možnost odborné porotě své návrhy osobně představit, v předchozích ročnících byly posuzovány architektonické návrhy bez účasti soutěžících. V národním kole získaly nejlepší ocenění týmy studentů z Fakulty stavební, katedry architektury ČVUT v Praze, jmenovitě Jiří Petrželka a Kristýna Klúsová. Na druhém místě se umístila Natálie Pěgřímková, na třetím místě skončil tým Nikola Puchelová a Jan Krsek. Všechny tři týmy jsou nejen ze stejné fakulty, ale dokonce i ze stejného ateliéru, kde pracují pod vedením architektů Josefa Smoly, Ladislava Kalivody, Aleše Brotánka, Martina Starka, Jiřího Tencara a Jiřího Nováka.

Každý z odevzdaných soutěžních projektů byl odměněn poukázkou v hodnotě 2 000 Kč na spotřební zboží a věcnou odměnou. Ve velké konkurenci soutěžících z dalších 58 týmů z celého světa získal v mezinárodním finále celkové prvenství tým studentů z Francie, na druhém místě se umístil španělský tým a na třetím místě skončili studenti z Mexika. Speciální cenu poroty pak obdržel tým z Jižní Afriky. Vítězné týmy si rozdělily 4 250 EUR. Studentskou cenu, tedy ocenění soutěžního návrhu od ostatních soutěžících, získal český tým ve složení Jiří Petrželka a Kristýna Klúsová.

Ing. Arch. Josef Smola dodává: „Ocenění je důvodem k velké, vskutku velké radosti a výsledkem dlouholeté pedagogické snahy a vývoje, našeho ateliéru, aby se studenti katedry architektury **FSv ČVUT v Praze**, sebedovědomě prosadili nejen v domácí konkurenci, ale i v globálním kontextu a současně posílili renomé fakulty. Soutěže se každoročně účastní stovka renomovaných univerzit z celého světa, s tisícovkou přihlášených prací do národních kol. Jirka s Týnou vyhráli české kolo a navíc získali i mimořádně cennou „studentskou cenu“ v kole mezinárodním. Cenu udělenou na základě demokratického hlasování šedesáti globálně nejlepšími studentskými týmy, které se většinou shodly na kvalitě jejich práce.“

Vítězný návrh Jiřího Petrželky a Kristýny Klúsově si vzal za základ komplexní přístup k celé problematice – od analytické části až po finální architektonické či konstrukční řešení budov a šel cestou celkové udržitelnosti. Studenti se rozhodli zasadit momentálně odříznuté a mrtvé území do sítě městských parků v Paříži a zpřístupnit oblast přeměnou brownfieldů v městskou zástavbu. Do návrhu zahrnuli i nové dopravní a pěší spojení a také zelené mosty přes řeku a železnici. Kompozici tvoří promísení funkční náplně prostor, komunitní a komerční prostory v přízemí, variabilně užitná veřejná prostranství a kulturní stavby s celodenním využitím. Vznikl tak bohatý a bezpečný městský prostor, plný živých pruhledů a zacílený na společenskou interakci obyvatel.

Návrh bral v potaz i ekologii, konkrétně stavby s minimální uhlíkovou stopou. Jiří Petrželka s Kristýnou Klúsovou se rozhodli využít materiály na bázi dřeva jako hlavní konstrukční materiál a cíleně použít přírodní a recyklované materiály od místních firem a dodavatelů. Betonové konstrukce byly navrženy pouze v prvním nadzemním podlaží a komunikačních jádrech jako odkaz na historickou tradici místa a zajištění požární bezpečnosti staveb. Díky mírnější požární normě ve Francii jsou podlažní objekty navrženy z příznaných CLT panelů. Tepelného komfortu a kvalitního vnitřního prostředí se dosáhlo kvalitními tepelně izolačními vlastnostmi obálky budov a řešením všech klíčových detailů. Vytápění a ohřev vody zajišťují obnovitelné zdroje energie a díky recyklaci šedé vody je docíleno 40% úspory pitné vody z vodovodního řádu. Dešťová voda je akumulována ve veřejných vodních prvcích nebo na zelených střeších a slouží k ochlazení a zlepšení mikroklimatu v celé oblasti. Vyprodukovaná elektrická energie je využita přímo v budovách, nebo akumulována v bateriovém úložišti. Energie je sdílena pomocí smart grid sítě mezi objekty s rozdílnou denní špičkou. Výsledkem celého návrhu jsou budovy v pasivním standardu a možnou soběstačností.

Přípravy nového ročníku studentské soutěže pro mladé architekty jsou již v plném proudu, tentokrát se zaměří na rozvoj části polské Varšavy. A jak hodnotí soutěž jeden z výherců předchozích ročníků? „Soutěž mi dala výjimečnou příležitost porovnat své schopnosti architekta v mezinárodním měřítku. Hodnocení úrovně architektury není jednoduché, ale velmi inspirativní bylo porovnání grafického prezentování projektů napříč soutěžícími. Mnoho nově vzniklých přátelství držíme s kolegy dodnes a dokonce se občas i navštívíme. Díky soutěži jsem navázal spolupráci s Isoverem a nakonec i dostal nabídku pracovní pozice,“ říká Ing. arch. Josef Hoffmann, spoluautor českých vítězných projektů z let 2015 a 2016 a nyní produktový manažer divize ISOVER pro zelené aplikace, tedy zejména vegetační střechy.

Vítězný návrh

O společnosti Saint-Gobain

Saint-Gobain vyvíjí, vyrábí a prodává stavební materiály a řešení pro stavebnictví, mobilitu a zdravotnictví, společně s dalšími průmyslovými aplikacemi. Tyto materiály, vyvíjené s úsilím k soustavné inovaci, nás obklopují na všech místech, kde žijeme. Jsou součástí každodenního života v budovách, dopravních prostředcích, infrastruktuře a v mnoha průmyslových řešeních. Poskytují nám komfort, výkonnost a bezpečnost tím, že řeší výzvy udržitelné výstavby, efektivního využívání zdrojů a změny klimatu. Tato zodpovědná rozvojová strategie se řídí posláním „MAKING THE WORLD A BETTER HOME“, které vyjadřuje touhu všech našich zaměstnanců, aby se svět stal lepším a udržitelnějším místem k životu.

42.6 mld obrat v roce 2019

Více než 170 000 zaměstnanců v 70 zemích, 4500 zaměstnanců a 14 výrobních závodů v ČR

Zavázání k dosažení uhlíkové neutrality do roku 2050

Pro více informací o Saint-Gobain navštivte www.saint-gobain.cz a sledujte nás na Twitter [@saintgobain](https://twitter.com/saintgobain).

KONTAKT PRO NOVINÁŘE: Jakub Benda: +420 724 738 135

Penalty spustily sprchu nenávisti. Anglie je zděšená rasismem fanoušků [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Martin Novák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 14:06, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Rubrika: Zahraničí, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

Zděšení způsobily ve Velké Británii rasistické urážky fotbalistů tmavé pleti na sociálních sítích. V penaltovém rozstřelu proti Itálii v nedělním finále Eura neuspěli tři angličtí střelci: Marcus Rashford, Jadon Sancho a Bukayo Saka.

Rasistické nadávky odsoudil fotbalový svaz, anglické fotbalové kluby, britský premiér Boris Johnson i princ William. "Jsem znechucen rasistickými urážkami na adresu anglických hráčů. Je to absolutně nepřijatelné. Toto musí skončit a ti, kdo se urážek dopouštějí, musí být hnáni k zodpovědnosti," uvedl William, následník britského trůnu a vnuk královny Alžběty II. Anglický tým trenéra Garetha Southgatea přitom působil jako stmelující faktor společnosti. Mnoho hráčů má původ mimo Anglii, a to nejen ti tmavé pleti. Například otec kapitána Harryho Kanea je Ir.

"Naši hráči mohou být vzorem. Je jejich úkolem komunikovat s veřejností ve věcech, jako jsou rovnost, rasová snášenlivost, spravedlnost. Můžeme směřovat k tolerantnější společnosti, ve které zavládne větší vzájemné porozumění, a naši kluci toho mohou být součástí," řekl před začátkem Eura Southgate, který sám devět let reprezentoval Anglii jako hráč.

Komentátor agentury Reuters Ossian Shine napsal ještě před finále, že schopnost sportu měnit společnost se možná někdy trochu přeceňuje, ale že anglický tým přece jen má potenciál zmírnit politickou a sociální disharmonii v zemi, kterou rozděluje názor na brexit a těžko se vyrovnávala s dopady pandemie koronaviru.

Urážky od anonymů

Finálová porážka a útoky na hráče tmavé pleti však ukazují spíše opak. "Oficiální institucionální rasismus v Británii není. Země má v tomto směru pokrokové zákonodárství už od konce 60. let, kdy se začaly trestat rasově motivované projevy nenávisti. Ale samozřejmě v některých vrstvách britské společnosti to pod povrchem pořád bublá a projevuje se to na sociálních sítích, kde anonymita umožňuje beztržné projevy rasismu," vysvětluje deníku Aktuálně.cz znalec Velké Británie Jan Váška z Institutu mezinárodních studií na [Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy](#).

"Ve chvíli, kdy tři hráči černé pleti za Anglii nedají penalty a ta kvůli tomu přijde o titul mistra Evropy, je v podstatě nevyhnutelné, že takové názory se na sociálních sítích objeví," dodává Váška.

Podle něj anglická fotbalová reprezentace začala být z hlediska barvy kůže hráčů různorodá o dost později než třeba francouzská nebo nizozemská. "Pro některé lidi v Anglii je také pořád těžko stravitelné, aby byl kapitánem reprezentace černoch," upozorňuje Jan Váška.

Hlasitá menšina

Podle Václava Štětky, který žije ve Velké Británii a působí na katedře sociálních studií Loughborough University, jsou rasisté v zemi v menšině, ale zato jsou hlasití.

"Většinová snaha ukázat, že rasismus do slušné společnosti nepatří, se sráží s menšinou populace, která se v rasistických projevech stále vyžívá. A to hlavně prostřednictvím sociálních sítí, které umožňují anonymitu, a co jsem viděl, tak ty urážky hráčů černé pleti jsou hlavně od anonymů," říká Štětka s tím, že podle jeho mínění řadu rasistických projevů nepřímo podněcují i někteří britští politici, hlavně z řad Konzervativní strany.

"Britská ministryně vnitra má velmi nepřátelskou rétoriku vůči přistěhovalcům. Od roku 2016 a referenda o brexitu nenávistné rasistické projevy v Británii vzrostly a jsou častější," dodává.

Sociální síť Twitter v reakci na rasistické projevy oznámila, že od nedělního večera odstranila přes tisíc příspěvků obsahujících urážky a dehonestaci anglických fotbalistů a zrušila některé účty, které je šířily. Britská policie uvedla, že se šířením nenávistných vzkazů zabývá a nebude je tolerovat.

Video: Reakce anglického trenéra Southgatea na penaltovou prohru s Itálií

Lidé tápou, jak vyrazit na dovolenou. Po očkování byli bezinfekční, teď zase nejsou [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: FtvPrima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 14:56, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,88

Ministr zdravotnictví Adam Vojtěch (za ANO) Zdroj: Úřad vlády ČR Jeden den bezinfekční, druhý den zase infekční.

Úprava vládního opatření zkomplikovala Čechům dovolené i účast na společenských akcích. Ta platila od 22. dne po první dávce, jenže teď už neplatí. Někteří si tak svou „bezinfekčnost“ užíli jen chvilku. S potížemi se potýká i aplikace Tečka. Ministr zdravotnictví Adam Vojtěch (za ANO) zdůvodňuje změnu v systému bezinfekčnosti šířením nakažlivější mutace delta.

Od minulého pátku platí bezinfekčnost až dva týdny po druhé dávce. Změnu reflektovala i mobilní aplikace Tečka, s níž lze bezinfekční stav prokazovat. Lidem očkovaným jednou dávkou déle než před 22 dny se tak změnil zelený certifikát na červený – tedy neplatný – což mnohým způsobilo komplikace na dovolené či společenských akcích.

„Chtěl jsem na bezproblémovou dovolenou, tak jsem se nechal očkovat první dávkou vakcíny. Tak to podávala i vláda – očkejte se aspoň tou jednou a můžete bez problémů na dovolenou. Stav bezinfekčnosti (22 dní) po první dávce mi vydržel asi tři dny, než mi aplikace začala ukazovat neplatný certifikát. Rakušany to zmátlo, nakonec jsem musel lovit očkovací certifikát z e-mailu a vysvětlovat jim, že změna proběhla v ČR a že opravdu jsem dle rakouských opatření bezinfekční,“ řekl pro CNN Prima NEWS cestovatel Jan Vrána.

„A to ani nemluví o tom, že se po návratu do ČR budu muset znovu párat s testy, když si budu chtít dát pivo uvnitř restaurace nebo jít na koncert. Místo kampaně na očkování těmito kroky dělají spíše antikampaň,“ doplnil rozčileně na konto vlády.

Krom toho samotnou aplikaci Tečka provází technické potíže. Něktěm lidem, kterým už měla bezinfekčnost skončit, protože jsou jen po prvním kole očkování, zůstal certifikát nadále zelený. Děje se ovšem i pravý opak, kdy plně očkovaní lidé stále čekají na platný průkaz o bezinfekčnosti. Místo aplikace se tak lidé raději vrací k vytištěnému certifikátu o očkování, případně jeho stažené elektronické variantě v PDF.

Z neinfekčního přes noc infekčním

Náhlé změny v uznávání bezinfekčnosti zasáhly nejen cestovatele na dovolené, ale také dopředu naplánované události jako jsou promoce. Absolventi **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** je měli v pátek 9. července, tedy přesně v den, kdy došlo k úpravě opatření. Škola o změně podmínek pro vstup do budovy informovala ve středu odpoledne, tedy dva dny před událostí, dříve informace nedostala. Lidé, kteří měli za sebou pouze první dávku vakcíny a na promoce se chystali, museli rychle absolvovat test.

Obzvláště mimopražští se nevyhnuli rychlým změnám plánů. „Mám čerstvě po druhé dávce a říkal jsem si, jak je to super, že nemusím na promoce svého syna řešit tyčinku v nose. V praxi mi ta radost vydržela jen čtyři dny. V práci už se u nás netestuje, večer ve městě taky ne. Vyjet o den dříve jsem nemohl, tak náhle si nešlo zařídit volno. Takže jsme s rodinou z domova vyjeli hodně brzy ráno, abychom se stihli nechat někde otestovat a následně jít na promoce,“ řekl pro CNN Prima NEWS Vojtěch G., který do Prahy přijel až z malé vesnice na Karvinsku. Test stihl těsně před promoce.

Argumentaci ministerstva chápe – sám prodělal covid a nechce, aby se tu nemoc šířila dál. V tom případě ale vláda neměla lákat lidi na rychlé očkování první dávkou, pokud z něj neplynou slibované výhody.

„Test mi nedělá problém, když to musí být, tak to musí být. Antigenní verze jsou rychlé, s PCR bychom promoce už nestihli, nepustili by nás. Přijde mi to jako klasická chaotická vládní kampaň. Chtěli motivovat lidi k očkování s tím, že je po první dávce pustí rychle na akce, do restaurací a do zahraničí. A pak všechny výhody seberou s tím, že se bojí a že stejně výrobce doporučuje volnější režim až dva týdny po druhé dávce,“ uzavřel student Vojtěch.

Překážek se dočkali i plně očkovaní

Sérii neměně frustrujících situací si prošli také Češi očkovaní v zahraničí. Přestože měli za sebou dvě dávky vakcín schválených Evropskou lékovou agenturou (EMA), české úřady jim nechtěly očkování uznat. Jinými slovy se tak „plně imunizovaní“ Češi nevyhnuli testům a izolaci.

Bývalý ministr zdravotnictví Petr Arenal argumentoval tím, že se certifikáty mimo území ČR či Evropskou unii falšují. Přinejmenším čeští studenti v USA ale měli k dispozici jak oficiální CDC kartičku se všemi potřebnými údaji včetně čísla šarže, tak i potvrzení od univerzity, která jim očkování Pfizerem nebo Modernou zařídila.

Po nástupu Vojtěcha do čela resortu zdravotnictví se situace přeci jen pohnula, ale nikoliv bez zmatků. Ministr původně nastínil, že začne uznávat očkování provedené v zahraničí od 1. července. Dodal, že se řeší jen technické řešení pro získání certifikátů. Následně se ale start dvakrát odsouval a nyní je plánován na 12. července. Zároveň proběhly změny pravidel i pro samotné návraty, kdy se po cestujících požadovaly testy na koronavirus ze všech zemí. Postupně se však podmínky uskromnily na příjezdový formulář pro plně očkované bez ohledu na to, odkud přicestují.

Původně nestačilo ani potvrzení lékaře

Ve víru opatření se ale ztráceli jak Češi, tak ambasády, které každých pár dní musely informovat o nových podmínkách.

„Kdybychom měli vakcínu z Číny, neřeknu nic. Ale my jsme se očkovali Pfizerem, někteří Modernou, tedy tím samým, co se podává i v ČR. Měli veškeré potřebné papíry, kartičku od CDC, univerzitní lékař mi to mohl potvrdit razítkem. A stejně jsme urgovali měsíce, než si v ČR řekli, že nás zrovnoprávní,“ řekla CNN Prima NEWS Petra Š., která rok studovala na univerzitě v Pensylvánii. Původně se měla vracet na konci června, nakonec si pobyt prodloužila o pár týdnů, aby se vyhnula omezením při návratu.

Experti na zdravotnictví upozorňovali také na fakt, že neexistuje medicínský důvod, proč by měl stát dělat rozdíly mezi očkovanými v zahraničí či na domácí půdě, pokud dostali schválenou vakcínu. Ve výsledku tak šlo spíše o administrativní překážku.

„Nechápu, proč to tak dlouho trvalo. Proč bylo tak těžké přidat jednu kolonku na webu a proč na nás pořád koukali podezřívavě. Proč jsem musel volat tři hodiny na aerolinky, abych věděl, co musím mít a co ne? Co se změní za týden?“ napsal CNN Prima NEWS Michael Durčák těsně před svým návratem ze studií v americké Nebrasce.

Covidové turbo. Česká firma vyrostla o tisíce procent [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: penize.cz, Autor: Monika Veselíková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 19:23, Celková návštěvnost: 2 960 000, RU / měsíc: 1 858 125, RU / den: 122 276, Rubrika: Rozhovor, AVE: 45 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,36

Mezi výherce covidové doby se může počítat i domažlická firma nanoSPACE, výrobce a prodejce nanotechnologií. Během krize navýšila obrát o nadpřirozená čísla, což jí dalo peníze na další rozvoj. Zadarmo to ale nebylo, vysvětluje v rozhovoru provozní

ředitelka Lucie Konečná.

Rok 2020 byl pro váš e-shop rekordní, prozradíte konkrétní čísla?

Pokud se budeme bavit čistě o ochranných pomůckách, prodali jsme milion nano roušek a 250 tisíc nanovlákných respirátorů. Celkově jsme za rok 2020 dosáhli na obrat 128 milionů korun, což dělá meziroční růst 4,6 tisíce procenta. Pokud bychom ale vzali dvanáct měsíců od data, kdy se první případy objevily v Česku, jsme na dábelkém čísle, růst dělá 6666 procent.

Šlo o jednorázový výkyv, nebo dál rostete?

Rok 2020 letos určitě překonáme, to bylo vidět už někdy v únoru. Nebude to ale jen díky ochranným pomůckám. Všechn zisk jsme investovali zpátky do firmy – do nano příkrývek, polštářů a povlečení a do naší první módní kolekce.

Právě s nabídkou dek, polštářů a povlečení pro alergiky jste v roce 2012 začínali. Až do loňského roku ale lůžkoviny s nanovláknými příliš netáhly.

Stabilně se zájem zvyšoval, ale nezvládali jsme profinancovat růst. Do loňského roku jsme byli v červených číslech. Loni v lednu jsme proto jednali s investorem o odprodeji části firmy. Naštěstí právě v den, kdy se ladily podmínky celé transakce, na e-shop najednou přistála tisícovka objednávek namísto klasických deseti. Pochopili jsme, že se něco děje a jednání stopli. Potom nastal obrovský kolotoč, zákazníci nás kompletně vykoupili a na další schůzky s investorem ani nebyl čas.

V lednu? První potvrzené případy se v Česku objevily začátkem března.

Tohle skutečně proběhlo koncem ledna. Už před covidem u nás nakupovali onkologičtí pacienti, lidé s chronickými potížemi a slabou imunitou. Ti jsou zvyklí chránit se před chřipkou a dalšími virózy, proto chtěli být i tentokrát předzásobení. Další zákazníci nejspíš sledovali zahraniční média a připravovali se na nejhorší.

Jak se nanoSPACE, jakožto malému e-shopu, podařilo zvládnout takový nápor?

Tehdy byl náš e-shop dost zastaralý, nic nefungovalo automaticky a celé to obsluhoval jeden člověk. E-maily od zákazníků proto najednou řešili všichni ve firmě. Já osobně pracovala kolem šestnácti hodin denně, vedle zákaznické podpory intenzivně řešila automatizaci e-shopu. Problém byl, že jsme prakticky ani nemohli zaškolit někoho nového, protože se všichni museli soustředit na odbavení objednávek. Dalšího člověka na zákaznickou podporu jsme mohli nabrat až v červnu. Léto bylo klidnější, automatizovali jsme celý sklad a mysleli si, že to zvládneme. Jenže potom přišlo září a my v tom byli znovu. Většina firmy byla na home office, proto bylo pořad dost obtížné někoho školit a celá zákaznická podpora zase stála na třech lidech. Až letos jsme tým rozšířili, aktuálně je nás celkem dvanáct.

Jak probíhalo hledání nových zaměstnanců? Bylo patrné, že přibýlo lidí bez práce?

Rozhodně. Hlásilo se nám strašné kvantum uchazečů, většinou ale neměli potřebnou kvalifikaci. Zároveň jsme byli hodně opatrní – nechtěli jsme někoho zaměstnat a v momentě, kdy utichne covid zase propouštět. Nabrali jsme skutečně jen zaměstnance, pro které máme jistotu práce i po pandemii.

Zmínila jste, že vás zákazníci vykoupili už koncem ledna. Za jak dlouho se vám podařilo navýšit výrobní kapacity a naskladnit dostatek zboží?

Ze začátku jsme vlastní výrobu neměli a roušky i respirátory nakupovali od dodavatelů. Bohužel hned v první fázi se nám tahle spolupráce trochu vymstila. První a největší boom objednávek přišel na víkend, několikrát jsem proto volala dodavateli a ujišťovala se, že zboží skutečně má. Slíbil mi, že v pondělí všechno bude, ale v momentě, kdy jsme měli přes tři tisíce objednávek, otočil. Další dva měsíce pak sliboval dodání na příští týden. Nakonec jsme od něj neviděli jedinou roušku, nejspíš je prodal sám. Pro nás to byl šok, do té doby byla naše spolupráce bezproblémová.

Jak jste to vyřešili?

Navázali jsme spolupráci se skvělými firmami – třeba zlínským Spurem nebo libereckou společností Nano Medical. Zároveň jsme začali šít vlastní antivirové šátky a pratelné nanoroušky. Zaměstnali jsme písecké textilky, které během covidu neměly moc práce a díky nám nemusely propouštět. Naše výhoda je, že jako členové Asociace nanotechnologického průmyslu všechny dodavatele dobře známe. Nadto jsem sama objela všechny výroby, abychom se opravdu mohli zaručit za jejich kvalitu.

Jak se zákazníci stavěli k tomu, že jste dlouho nebyli schopni dodat objednané zboží?

Objednávky na roušky jsme většinou museli rušit, případně jsme je nahrazovali respirátory, s jejichž dodavatelem vše fungovalo. Řada zákazníků byla opravdu shovívavá, samozřejmě se ale našli i lidé, kteří naopak nebyli trpěliví vůbec. Brečeli nám do telefonu, posílali fotky nemocných dětí, řvali na nás. Bylo to opravdu psychicky náročné období, i když jsme je určitým způsobem cháпали. Tehdy se o covidu moc nevědělo, často šlo o lidi s chronickými potížemi a tím pádem velkým strachem z nákazy. Navíc ani naše komunikace v té době nebyla nejlepší. Dostávali jsme pět až šest stovek e-mailů denně, odpovídali se s pozděním. Nedalo se nám dovolat, protože někdo volal neustále – někteří zákazníci si proto hledali naše soukromá čísla, psali na soukromé profily na sociálních sítích.

Zajímal se o ochranné pomůcky z nanovláken také stát? Navázali jste v minulém roce nějakou spolupráci?

Když jsme v březnu konečně měli dostatek zboží, zakázalo ministerstvo zdravotnictví prodej respirátorů mimo zdravotnická a sociální zařízení, případně orgány veřejné správy. V praxi to vypadalo tak, že nám respirátory ležely na skladě a my nevěděli, co s nimi – neozval se nikdo, komu bychom je měli dodat. Byla to chaotická doba a trvalo několik týdnů, než je od nás stát

odkoupil. Následně jsme ministerstvu vnitra jednorázově dodali zhruba 200 tisíc roušek a tím spolupráce se státem skončila. Všechny tendry byly podle mě vypsány s ohledem na cenu, nikoliv na kvalitu. U nanoroušek a respirátorů je to problém, protože i když se v objemech dostanete na zajímavou cenu, pořád se nemůžete srovnávat s produkty z Číny.

nanoSPACE není jen o ochranných pomůckách. Zvýšil se díky tomu všemu zájem i o další produkty z nanomateriálů?

Určitě. Dlouho jsme třeba měli vyprodané nanolůžkoviny a pokaždé, když jsme je došili, se vyprodaly znovu. Teď třeba hodně frčí nanoponožky, které zákazníci vykoupili během dvou dní. Trvalo rok, než jsme se dokázali srovnat – až zhruba před měsícem začaly naše zásoby odpovídat poptávce. Necháváme si šit výhradně v Česku a na Slovensku. V Číně by nám toho sice vyrobili kvanta, pro nás je ale nemyslitelné tam šít.

Poptávka po ochranných pomůckách bude v následujících měsících – doufejme – klesat. Ustojí to váš byznys?

Věříme, že do budoucna bude náš e-shop hlavně o necovidových produktech. Taky už máme respirátorů a roušek tak trochu dost. I když se bojím, že ještě nějakou dobu je potřebovat budeme. Máme spoustu plánů. Aktuálně se rozšiřujeme na Amazon a v následujících letech bychom se určitě chtěli podívat do zahraničí. Zároveň víme, že je potřeba být opatrný – pokud přijde další vlna, budeme zase všichni pracovat od večera do rána a na expanzi nebude čas. Musíme proto dořešit aktuální produkty, naskladnit zásoby – jak jsem říkala, loni jsme byli neustále vyprodáni. Navíc jsme právě představili vlastní kolekci oblečení.

Co si mají zákazníci pod oblečením z nanomateriálů představit?

Na kolekci jsme pracovali s Ladou Vyvialovou, přední českou návrhářkou zabývající se nanomateriály. Náš cíl je nabídnout zákazníkům nanotechnologické produkty využitelné v každodenním životě. Při výrobě oblečení se využívají nanovlákna nebo nanočástice stříbra, které mají skvělé antibakteriální a protizápachové vlastnosti. Půjde hlavně o elegantní kusy – například funkčního sportovního oblečení je spousta, v oblasti městského oblečení ale není nabídka nijak výrazná. Oblečení je ale jen jedna z oblastí, do které se chceme rozkročit. Hodně nás třeba zajímá využití nanotechnologií v ochraně přírody, ekologie a podobná témata.

=====
Lucie Konečná

Lucie Konečná se pohybuje v nanotechnologiích sedm let, je například spoluautorkou projektu Česko je nano. Vystudovala žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy a osm let pracovala v online marketingu. Od roku 2018 veřejně přednáší o digitálním marketingu, influencer marketingu a práci na dálku a blogování. Je spoluautorkou blogu Loudavým krokem. Od května 2020 řídí provoz e-shopu nanoSPACE.

=====
=====
Co vidím po covidu

Když koronavirová omezení zavřela lidi doma, pomohlo to některým umírajícím. Jejich blízcí měli čas se o ně postarat. Zároveň však přibýlo případů, kdy lidé nešli včas k lékaři – a pak už bylo na léčbu pozdě. Za rokem s covidem se ohlíží Alena Votavová, ředitelka mobilního Hospice Sv. Jiří.

Covid přinesl i šanci na lepší konec života. Jak pomáhá mobilní hospic

Restaurace patří mezi oblasti, které koronavirová omezení zasáhla nejvíc. Co konkrétně to znamenalo pro jeho podnik, vysvětluje v rozhovoru Tomáš Troup, majitel Chmelenské hospody z jihočeské Křemže.

Otevřel bych, ale nechci přijít o podporu, říká majitel hospody

Máme celý seriál příběhů o tom, jak se epidemie propsala do běžného života. Koukáme tam, kde je většinou mediální stín, třeba na městský úřad okresního města nebo pod ruce dluhové poradkyně či organizátora festivalu vážné hudby.

Seriál rozhovorů: Co vidím po covidu

=====

Čechy očkování netáhne, zájem je malý. Je třeba jiný přístup, ví experti [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: tn.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 22:20, Celková návštěvnost: 15 514 249, RU / měsíc: 2 942 884, RU / den: 341 691, Rubrika: TN.CZ/default, AVE: 19 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,80

O očkování v Česku má podle dat ministerstva zdravotnictví zájem jen zhruba polovina obyvatel. Menší zájem o vakcínu mají zejména lidé s nižším vzděláním nebo nižším příjmem.

"Jejich práce není ovlivněna tím, zda jsou očkováni, nebo nikoliv, možná to může souviset i s mezinárodní turistikou," uvedl Dino Numerato z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK)**.

Problémem může být také dezinformační kampaň, proti které Babišův kabinet nebojoval prý dostatečně.

"Vláda nechala rozšířit fámy, potom v těch průzkumech jednoznačně vychází, že těm fámám lidé věří a nechtějí se proto nechat očkovat," popsala Denisa Hejlová z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **FSV UK**.

"Jsou čím dál tím infekčnější ty varianty. Kdo se nenaočkuje, tak tu nemoc dostane," vysvětlil Jan Pačes z Ústavu molekulární genetiky Akademie věd ČR.

Na první nebo druhou dávku očkování v Česku aktuálně čeká více než milion a čtvrt lidí.

Právě naočkování co nejvíce lidí je podle odborníků klíčovým krokem k ukončení pandemie koronaviru. I proto se teď vláda rozhodla odměnit ty, kteří si ve dvou nových očkovacích centrech nechají vakcínu aplikovat. Co si o tomto kroku myslí Češi, se dozvíte v reportáži TV Nova:

Proč se lidé nechtějí očkovat?

TV, Datum: 12.07.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 22:43, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 2 726 477,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Martin POUVA, moderátor

A my pokračujeme. Pokud vláda výrazně nezmění svůj přístup, 11. srpna už prý v Česku nebudou žádní zájemci o očkování proti koronaviru. Vypočítalo to České vysoké učení technické spolu s Ministerstvem zdravotnictví. Proočkovanosť je ale u nás nedostatečná a vláda tak musí vymyslet další způsoby, jak lidi k vakcinaci přesvědčit. Kampaň by neměla ale podle odborníků cílit jen na mladé lidi.

osoba

Ne, ne, protože jsme křesťani a my se neočkujeme. Já věřím Bohu, že nepotřebuju očkovat.

osoba

Už je očkovanej dvakrát.

osoba

Nevidím důvod. Nebojím se. Čekám, co z toho vyleze ještě.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

O očkování v Česku má podle dat Ministerstva zdravotnictví zájem jen zhruba polovina obyvatel. Menší zájem o vakcínu mají zejména lidé s nižším vzděláním nebo nižším příjmem.

Dino NUMERATO, Institut sociologických studií, **Fakulta sociálních věd UK**

Práce není často tolik ovlivněna tím, zda jsou očkování či nikoliv, možná to může souviset i s příležitostmi, které se týkají mezinárodní turistiky.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Problémem může být také dezinformační kampaň, proti které Babišův kabinet nebojoval prý dostatečně.

Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistiky **FSV UK**

Vláda nechala rozšířit fámy, potom v těch průzkumech jednoznačně vyplývá to, že těm fámám prostě věří, a nechtějí se proto nechat očkovat.

Jan PAČES, Ústav molekulární genetiky Akademie věd ČR

Je čím dál tím infekčnější, ty jednotlivé varianty. Kdo se nenaočkuje, tak tu nemoc dostane.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

A ani nízká důvěra ve vládu občany prý nepřesvědčuje, že by se měli nechat očkovat.

Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistiky **FSV UK**

V Čechách ta důvěra vládě je rekordně nízká, a proto se dá předpokládat, že i ta kampaň bude prostě fungovat méně.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Kvůli špatnému zdravotnímu stavu očkování odmítá jen malá skupina lidí.

Jan PAČES, Ústav molekulární genetiky Akademie věd ČR

Mohou to být některá autoimunitní onemocnění, mohou to být lidé po transplantaci.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Na první nebo druhou dávku očkování v Česku aktuálně čeká více než milion a čtvrt obyvatel. Karolína Pavlínová, televize Nova.

Bára DIVIŠOVÁ, redaktorka

A na řadě je náš pravidelný cestovatelský přehled. Nově nás Španělsko zařadilo mezi červené státy. Před vstupem do země tedy potřebujete test, pokud jste nemoc neprodělali nebo nejste očkováni. I pravidla pro uznávání očkování se ale neustále mění. Jak je to aktuálně v oblíbených destinacích Čechů, zjišťovala kolegyně Bára Divišová.

Bára DIVIŠOVÁ, redaktorka

Dobrý večer. Já úvodem připomenu, že ode dneška platí aktualizace cestovatelského semaforu .Do červené kategorie nově spadají Portugalsko, Baleárské ostrovy a také Kypr. A teď už k očkování a k jednotlivým destinacím. Vůbec nejsložitější situace na orientaci je v Chorvatsku. Tam velice záleží na tom, kterou vakcínu jste očkováni. V případě Pfizeru a Moderny vám stačí první dávka, ovšem pokud od ní uplynulo minimálně 22 dní a ne více než 42 dní, v případě AstraZenecy je to ne více než 84 dní, a pokud máte očkování kompletní, tedy dostali jste i tu druhou dávku, tak stačí, když od té druhé dávky neuplynulo více než 210 dní. Ještě jiná situace platí u jednodávkové vakcíny Johnson & Johnson. Tam vám v Chorvatsku bezinfekčnost uznají až po 14 dnech po podání. To v případě Řecka vám nebude stačit jedna dávka vakcíny. Řecko vás jako bezinfekčního uznají až po 14 dnech po ukončeném očkování. Stejně podmínky platí v Itálii, v Německu anebo v Turecku. No a kde řešit očkování vůbec nemusíte, je Bulharsko. Tam od 1. července platí pro Čechy neomezený vstup.

Čechy očkování netáhne, zájem je malý. Je třeba jiný přístup, ví experti [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.07.2021, Zdroj: tnbizcz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.07.2021 22:51, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, AVE: 2 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

Pokud vláda výrazně nezmění svůj přístup, 11. srpna už prý v Česku nebudou žádní zájemci o očkování proti koronaviru. Vypočítalo to České vysoké učení technické spolu s ministerstvem zdravotnictví. Proočkovanosť je ale u nás nedostatečná a vláda tak musí vymyslet další způsoby, jak lidi k vakcinaci přesvědčit. Kampaň by neměla ale podle odborníků cílit jen na mladé lidi.

O očkování v Česku má podle dat ministerstva zdravotnictví zájem jen zhruba polovina obyvatel. Menší zájem o vakcínu mají zejména lidé s nižším vzděláním nebo nižším příjmem.

"Jejich práce není ovlivněna tím, zda jsou očkováni, nebo nikoliv, možná to může souviset i s mezinárodní turistikou," uvedl Dino Numerato z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK)**.

Problémem může být také dezinformační kampaň, proti které Babišův kabinet nebojoval prý dostatečně.

"Vláda nechala rozšířit fámy, potom v těch průzkumech jednoznačně vychází, že těm fámám lidé věří a nechtějí se proto nechat očkovat," popsala Denisa Hejlová z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **FSV UK**.

"Jsou čím dál tím infekčnější ty varianty. Kdo se nenaockuje, tak tu nemoc dostane," vysvětlil Jan Pačes z Ústavu molekulární genetiky Akademie věd ČR.

Na první nebo druhou dávku očkování v Česku aktuálně čeká více než milion a čtvrt lidí.

Právě naočkování co nejvíce lidí je podle odborníků klíčovým krokem k ukončení pandemie koronaviru. I proto se teď vláda rozhodla odměnit ty, kteří si ve dvou nových očkovacích centrech nechají vakcínu aplikovat. Co si o tomto kroku myslí Češi, se dozvíte v reportáži TV Nova:

AUTOŘI

TISK, Datum: 12.07.2021, Zdroj: Xantypa, Strana: 12, Vytisťeno: 10 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.07.2021 03:24, Čtenost: 47 000, Rubrika: Autoři, AVE: 37 388,94 Kč, Země: Česko, GRP: 0,52

Jakub Dulínek studoval obor politologie a veřejné politiky na **FSV UK**, už při studiích však začal přispívat do různých periodik. Zaměřuje se na oblast designu a umění, nejvíce ho pak baví objevovat nové talenty a umělce na české scéně. Dlouhodobě působí v online redakcích Novinky.cz a Czech Design Mag. Pro prázdninovou Xantypu přiblížil designéry a tvůrce, kteří se představí na letošním Czech Design Weeku.

Vojtěch Rynda začal už během studií filmové vědy na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy přispívat do nejrůznějších periodik články o filmu a hudbě. Studia ho přivedla i do zahraničí. Trvaleji pak působil v deníku Lidové noviny a časopisu Týden, nyní je nezávislým novinářem a externím kulturním redaktorem Xantypy. Do letního čísla přispěl filmovými a televizními tipy a články o Sergi Gainsbourgovi, Jane Birkin a Charlotte Gainsbourg.

Serge Carreira je odborníkem v oblasti módy a luxusního zboží. Během své kariéry pracoval pro francouzský řetězec luxusních obchodních domů Galeries Lafayette, skupinu Prada a londýnskou módní návrhářku Mary Katrantz. Od roku 2004 vyučuje na pařížském institutu politických věd Sciences Po, kde vede předmět zaměřený na úvod do světa módy a luxusního zboží. Od roku 2008 je redaktorem týdeníku M, le magazin, spadajícího pod skupinu deníku Le Monde. V rámci své redaktorské činnosti spolupracuje také s magazínem Mémoire Universelle. Do letního čísla napsal článek o módní značce Nina Ricci.

Proč se lidé nechtějí očkovat?

TV, Datum: 13.07.2021, Zdroj: TVNova, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.07.2021 08:35, Sledovanost pořadu: 99 524, Pořad: 07:00 Ranní Televizní noviny, AVE: 905 520,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,11

Tereza JANDOVÁ, moderátorka

Hezké ráno začínají další Ranní Televizní noviny. České vysoké učení technické spolu s ministerstvem zdravotnictví vypočítalo, že pokud vláda nezmění svůj přístup, 11. srpna už prý v Česku nebudou žádní zájemci o očkování proti koronaviru. Vláda tak musí vymyslet další způsoby, jak lidi k vakcinaci přesvědčit.

osoba

Ne, ne, ne, protože jsme křesťani a my se neočkujeme. Já věřím bohu, že nepotřebuju očkovat.

osoba

Já už jsem očkovanéj 2x.

osoba

Nevidím důvod, nebojím se. Čekám no, co z toho vyleze ještě.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

O očkování v Česku má podle dat ministerstva zdravotnictví zájem jen zhruba polovina obyvatel. Menší zájem o vakcínu mají zejména lidé s nižším vzděláním nebo nižším příjmem.

Dino NUMERATO, Institut sociologických studií, **Fakulta sociálních věd UK**

Jejich práce není často tolik ovlivněna tím, zda jsou očkovaní či nikoliv, možná to může souviset i s příležitostmi, které se týkají mezinárodní turistiky.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

A ani nízká důvěra ve vládu občany prý nepřesvědčuje, že by se měli nechat očkovat.

Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky **FSV UK**

V Čechách ta důvěra vládě je rekordně nízká, a proto se dá předpokládat, že ta, i ta kampaň bude prostě fungovat méně.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Kvůli špatnému zdravotnímu stavu očkování odmítá jen malá skupina lidí.

Jan PAČES, Ústav molekulární genetiky AV ČR

Mohou to být některá autoimunitní onemocnění, mohou to být lidé po transplantaci.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Na první nebo druhou dávku očkování v Česku aktuálně čeká více než 1 000 000 a čtvrt obyvatel. Karolína Pavlínová, televize Nova.

Jak kopretinová Turkyňe ve Finsku ke štěstí přišla [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.07.2021, Zdroj: reportermagazin.cz, Autor: Tereza Brhelová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.07.2021 15:15, Celková návštěvnost: 108 360, RU / měsíc: 275 930, RU / den: 20 784, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,23

Sedím v kavárně organizace Daisy Ladies (doslova Kopretinové dámy) ve finském přímořském městě Turku a čekám na schůzku se zakladatelkou organizace, takřka čtyřiasedmdesátiletou Hülyí „Hissu“ Kytö.

Věděla jsem, že pochází z Turecka, že v Turku žije už takřka půl století a zná se s finským prezidentem. Dostala rovněž několik ocenění za přínos v integraci migrantů. Nejvíc mě ale zajímalo, proč se Turkyňe přestěhovala do země sněhu a jezer mezi lidi, kteří si uplynulý rok a půl pandemie vyloženě užívali, neboť sociální distancování je součástí jejich DNA.

Z přemýšlení mě vytrhl hlasitý pozdrav Huomenta! (Dobré ráno) a ve dveřích se objevila žena plná energie, které bych nehádala víc než šedesát let. „Nemůžu žít bez lidí, to by byla nuda. Pořád musím něco dělat,“ říká.

Z Turecka do Turku

Jak jste se dostala do Finska? Jaká byla cesta z Turecka do Turku? Tak zněly moje první otázky a Hissu se zasmála.

Narodila se v tureckém Istanbulu a ve městě také několik let žila se svou rodinou poblíž moře. „Od té doby je můj nejoblíbenější element voda. Musím být někde u vody... I proto jsem si vybrala tohle místo,“ ukáže z okna směrem k řece Auře, která Turku protéká.

Po pár letech se rodina přestěhovala do Ankary, kde její otec dostal práci. Hissu tu později nastoupila na střední zdravotnickou školu, chtěla se stát chemičkou. „Můj největší vzor byla Marie Curie, ani nevím proč,“ zavzpomíná.

Hissu měla tři sestry, jedna z nich v deseti letech zemřela. Rodina nedokázala žít ve stejném ankarském domě a odstěhovala se zpět do Istanbulu, kde Hissu dokončila střední školu. A krátce po maturitě se jí naskytla životní příležitost...

„Můj strýc z maminičiny strany byl lékař. A žil tehdy ve Spojených státech, v Texasu. A protože věděl, že se chci stát chemičkou, pozval mě do Ameriky,“ vysvětluje Hissu, jak se jako mladičká studentka dostala za oceán. „Pro mladou dívku to bylo jako pohádka,“ říká.

Zároveň to ale pro Hissu bylo i velmi náročné období, protože měla velké mezery v angličtině. Protloukala se, jak to šlo a po dvou letech života v Texasu přišel dopis z Turecka: „Tatínek je nemocný, vrať se domů,“ stálo v něm.

Její otec na ni ale čekal na letišti zdravý jako řípa.

„Byla to jen hra. Moje rodina se bála, že se v Americe vdám a nikdy se nevrátím,“ přibližuje Hissu, proč jí její nejbližší obelhali. Netušili přitom, že právě v důsledku těchto svých intrik Hissu svého budoucího manžela skutečně pozná.

„Na letišti v New Yorku byl nějaký blondatý kluk a pak jsme seděli vedle sebe v letadle. Povíдали jsme si a já ho poprosila, aby mi někdy poslal pohled, protože jsem je v té době sbírala. Nevěděla jsem ani, odkud je, tak jsem se zeptala. A on řekl Turku...“ Zaklepat na dveře

Setkání v letadle se Hissu stalo osudné a její rodině nezbylo, než po nějaké době souhlasit se svatbou, kterou s Finem jménem Eino měla v srpnu roku 1969 v Istanbulu. Hned poté se novomanželé odstěhovali do Kanady kvůli Einově zaměstnání - v městečku Port Hawkesbury pracoval v papírně.

V Kanadě zůstali rok a půl. 27. května 1971 pak Hissu poprvé přijela do Turku, odkud její manžel pocházel.

„Eino mě vzal na procházku, aby mi ukázal město. Šli jsme asi půl hodiny, když jsem se zeptala, kde to město je. Právě jsme ho prošli, odpověděl,“ zasměje se Hissu při vzpomínce na první dojem, které na ni Turku udělalo.

Mladá Turkyně byla na začátku sedmdesátých let jediná cizinka v Turku. Neuměla finsky a kromě svého muže tu nikoho neznala.

„Můj muž byl typický Fin. Nesmál se, nemluvil. Začalo se mi stýskat po domově,“ vzpomíná Hissu na vystřízlivění z romantického zamilování. „Ale jsem tvrdohlavá. Došlo mi, že takhle jsem to přece chtěla. Tak to musím nějak zvládnout.“

Jako žena v domácnosti se nudila. Přitom milovala divadlo a moc chtěla hrát. „Tak jsme šla přímo za ředitelem a zeptala se, jestli bych se mohla přidat. Vysmál se mi.“

Domluvila si alespoň jednoduchou práci v kanceláři u kopírky. Nepotřebovala k tomu finštinu ani pracovní povolení.

Protože jí ale zajímaly sociální problémy, začala pracovat i jako dobrovolnice pro Červený kříž. Dostala také příležitost pomáhat ve Finsko-turecké kulturní asociaci, kde ji brzy zvolili za předsedkyni. Pak šla zaklepat na další dveře...

„Na jednom shromáždění jsem viděla finského premiéra. Moc jsem mu nerozuměla, ale byl mi sympatický. Našla jsem si, do jaké strany patří, zakleparla na dveře jejich kanceláře a zase jsem řekla, že bych se ráda přidala.“ Pozvali ji dál a Hissu tady začala vařit kafe a péct zákusky.

„Takhle jsem potkala současného prezidenta a také jednoho z pozdějších ministrů zahraničí,“ vzpomíná, jak se jí podařilo dostat do společnosti mladých politiků, kteří v současné době vedou celou zemi. „Teď jsou to moji přátelé,“ říká.

Brzo nato Hissu dostala nabídku od města Turku na zaměstnání v městském vzdělávacím odboru. „Měla jsem založit školní knihovnu. Dali mi jednu místnost, pár knížek a ošklivé poličky. Tak jsem vzala barvy, natřela police i okna, na zeď pověsila pár obrázků... Při slavnostní otevření byli všichni tak překvapení!“

V té době už Hissu uměla finsky a v Turku se z ní stala kontaktní osoba pro mezinárodní vztahy. Spolupracovala s tureckou ambasádou v Helsinkách, pomohla organizovat několik finsko-tureckých akcí. Stala se předsedkyní místní pobočky organizace UNICEF, pod jejíž záštitou organizovala v Turecku vystoupení finských kapel. Vybrané peníze pak finská strana věnovala tureckému UNICEFu.

Příležitost věnovat se migrační problematice dostala Hissu v roce 1987, kdy začala pracovat s žadateli o azyl ve Finsku. Byli mezi nimi i uprchlíci z Vietnamu. „Pamatuji si, že mi vyprávěli mnohdy strašné osudy, po vylechnutí některých jsem nebyla schopná ani jíst,“ vzpomíná a dodává: „Bylo to velmi těžké pro obě strany, protože vietnamská kultura se od evropské hodně liší.“

Později založila International Friendship Society. „Zakleparla jsem zase na pár dveří a zorganizovala mezinárodní večer: zašla jsem do jedné restaurace, poprosila, aby mi dali k dispozici salónek a na oplátku jsem jim slíbila, že je během večera naučíme různé recepty z mezinárodní kuchyně.“

Večer se povedl, zastupitelé města byli nadšení a Hissu opět dosáhla toho, co chtěla.

Daisy Ladies

V té době už žilo v Turku více než třicet zahraničních národností a migrantů přibývalo. A protože Hissu pro ně byla hlavní kontaktní osoba, musela každý den řešit další problémy.

Situace byla čím dál napjatější a někteří migranti začali Hissu vyhrožovat. Cítili se zklamání, že nedostali všechno, co si slibovali. Jednoho dne Hissu objevila ve schránce kulku se zprávou, že brzy bude v její hlavě. To byl pro ni zlom.

„Byla jsem tak vystrašená, že jsem odešla na nemocenskou a v roce 1996 do důchodu. Bylo mi teprve padesát, ale cítila jsem se úplně vyhořelá,“ vzpomíná.

Penzi si ale nedokázala dlouho „užívat“. Na nový nápad ji přivedlo zemětřesení v jejím rodném Istanbulu v roce 1999. Odjela tam pomáhat a mezi sutinami domů a plačícími ženami se zrodil nápad na Daisy Ladies (Kopretinové dámy).

„Mám ráda kopretiny. Rostou všude, stačí jim jen trocha slunce a voda. A když je zkusíš vytrhnout, je to těžké, protože mají silné kořeny. Jako my ženy,“ vysvětluje, jak vznikl název organizace, která od roku 2000 pomohla stovkám žen z celého světa, a která má jedno poněkud zvláštní pravidlo.

„Všechny ženy jsou vítány, jen s sebou nesmí mít malé děti. Jinak se matky nic nenaučí. A jediný způsob, jak být silný, je vzdělání,“ vysvětluje Hissu.

Daisy Ladies se především učí finsky a drobné ruční práce, aby pro ně bylo jednodušší zařadit se do finské společnosti.

Imigrantky totiž často dostávají monotónní práci ve výrobních firmách, kde nepotřebují k výdělku perfektní finštinu, ale musí znát způsob, jakým Finové například šijí oblečení. Ve firmách se na to klade velký důraz.

Organizace pořádá i různé workshopy a kulturní akce, díky kterým se ženy mohou lépe zapojit do společenského života v Turku. Mohou se také učit pracovat s počítačem, nebo si zacvičit jógu. Pracovníci Daisy Ladies jim také pomáhají vytvořit životopisy a najít první pracovní příležitosti.

„Musím být mezi lidmi, jedině tak se cítím šťastná a silná a mám pocit, že nikdy neumřu,“ říká Hissu, která pro Daisy Ladies plánuje další rozšíření. „Chci, aby se víc mluvilo o násilí na ženách,“ dodává.

Pak poklepe na svůj diář a pospíchá na další setkání. Před třemi lety se jí podařilo v Turku otevřít veřejnou zahradu na počest stého výročí vzniku Finska. Jmenuje se World Garden a je koncipována jako dar migrantů za to, že se cizinci v Turku cítí dobře.

V zahradě se od té doby konají společenské akce a Hissu nemůže chybět. Chce být mezi lidmi a pomáhat jim.

Autorka je začínající novinářka a studentka politikologie na **FSV UK**.

Jsmo jeden národ, vzkázal Putin Ukrajincům. Váš stát byl vytvořen na úkor historického území Ruska [URL](#)

[Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.07.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.07.2021 20:38, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Komentář Michaela Romancova: Od zveřejnění posledního Putinova politicko-publicistického článku neuběhl ještě ani celý měsíc a už tu máme nový, tentokrát opět velmi obsírný text. Na 22 (normo)stranách se ruský prezident pustil do „problematiky historické jednoty Rusů a Ukrajinců“. Zpozornět by měli nejen Ukrajinci, ale také Slováci.

Text nebyl vydán ani v zahraničí, jako některé předešlé, ani v žádném z ruských médií, ale přímo na oficiálním webu Kremlu, a to v ruské i ukrajinské verzi. Všichni tak mají možnost vidět, v jaké účtě Putin chová nejen Ukrajinu a její lid, ale i ukrajinský jazyk, a to zvláště v době, kdy Kreml zuřivě tvrdí, že ruština a ruskojazyční jsou na Ukrajině perzekvováni.

Autor se nepochybně snažil, aby jeho článek působil analytickým dojmem a čtenář získal pocit, že mu objektivní fakta předestírá nezaujatý pozorovatel. Výsledek však zcela koresponduje se stylem, jež si Putin, Medinskij nebo Lavrov – abychom uvedli alespoň některé ze současných ruských politiků, kteří se v posledních letech s oblibou pouští do podobných slohových cvičení – dávno osvojili.

Putin hned v úvodu prohlásil, že Rusy a Ukrajince stále považuje za jeden národ a „zeď, vzniklou v posledních letech mezi Ruskem a Ukrajinou, mezi dvěma částmi jednotného historického a kulturního prostoru, považují za naše velké společné neštěstí, za tragédii. Je to výsledek společných chyb, kterých jsme se v minulosti dopustili“.

Pokud by snad někdo doufal, že tvrzení o chybách, kterých se dopustily obě strany, naznačuje možnou změnu uvažování (a následně třeba i politického kurzu), další řádky ho brzy vyvedly z omylu. Rusko (a tedy i Putin a všichni, kdo ho obklopují) je v právu, neboť na jeho straně je pravda. Není to jen pravda historická, ale také mezinárodní právo. Rusko koná jen tehdy, kdy už nemá jinou možnost a k akcím, případně za použití síly, je donuceno tlakem zvnějšku.

V případě současných vztahů s Ukrajinou je prý situace o to horší, že její politické elity byly a jsou soustavně manipulovány ze zahraničí. To je ostatně i důvodem, proč je, dle Putinových slov, současná Ukrajina „nejchudší zemí Evropy“ navzdory tomu, jak obrovské jsou její lidské i surovinové zdroje, mohutnému industriálnímu potenciálu vybudovanému v sovětském období a úsporám, kterých dosáhla díky zvýhodněným cenám energetických surovin, jež velkoryse poskytlo Rusko...

Kdybychom k Putinovu článku přistoupili jen z tohoto úhlu pohledu, v podstatě by nestál za zmínku. Nepochybně jde jen o další variaci toho, co jsme od anexe Krymu a rozpoutání války na východě Ukrajiny z Moskvy slyšeli bezpočtukrát. Navzdory tomu, soudě alespoň dle ohlasů na sociálních sítích, však text v Rusku mohutně rezonoval, a proto stojí za to věnovat pozornost tomu, co všechno Rusové v pohledu svého samovládného prezidenta viděli.

Málokoho asi překvapí, že ministři či poslanci vládní strany, stejně jako oficiální profily největších ruských tiskových agentur či televizních kanálů Putinův článek považovali za skvělý, plný neotřelých a originálních myšlenek. Děje se tak vždy, když Putin něco řekne či udělá, takže nic nového pod sluncem. Mnohem zajímavější však byla reakce, se kterou na svém twitterovém účtu přišla TV Cargrad. To je jeden z malých ruských TV kanálů, který sám sebe označuje za konzervativní hlas na ruské mediální scéně. Dominantně poskytuje prostor zastáncům (ultra)konzervativních názorů a vyzdvihuje ruské pravoslaví.

V roce 2014 autoři kolem této TV stanice a jejího webu, jejímž hlavním editorem je i u nás známý Alexandr Dugin, nejen oslavovali anexi Krymu, ale vyzývali Putina k záboru celé Ukrajiny, nebo alespoň její části od Charkova po Oděsu a vytvoření „pozemního mostu“ do Podněstří. Tehdy se mezi nimi například objevila teze, že ruský prezident je nepochybně člověk Bohem vyvolený, neboť jeho iniciály V. V. P., což je v ruštině shodou okolností také zkratka pro HDP (??????? ?????????? ????????), v sobě nesou skryté poselství. V době, kdy celý svět zaslepeně vyzývá modlu HDP, se monogram ruského prezidenta stává výzvou a návodem k jednání: Pošli vojáky, Putine! (????? ?????? ??????!).

Putin však tehdy vojáky přímo na Ukrajinu neposlal, ostatně zhruba rok, než je následně vyznamenal, odmítal i tvrzení, že poslal vojáky na Krym. U Dugina a spol. tím tehdy sice přišel o sympatie, možná i o autoritu, ale nemohly by mu ji podobné články vrátit? Soudě dle twitterového postu u nich znovu ožily naděje, že „Kyjev bude navrácen Rusi“, neboť to (prý) píše prezident a ten, na rozdíl od Dugina a dalších, může nejen psát, ale i vyslat svá vojska. Pravicoví nacionalisté kolem Cargradu nepředstavují v ruské společnosti většinu, ale je o nich slyšet a nelze pochybovat, že v Kremlu jsou citliví na to, kdo a jak o nich píše a smýšlí.

Nevíme, zda Putin zamýšlel oživit právě hlasy, které někdy na přelomu let 2015 a 2016 začaly výrazně slábnout, ale rozhodně to není vyloučeno. Pokud si v Kremlu myslí, že jarní koncentrace sil na hranicích Ukrajiny před časem pohnula americkým prezidentem Joem Bidenem k souhlasu se summitem v Ženevě, může se hodit, aby v ruském mediálním a veřejném prostoru opět silně zněl hlas, že k silovému „sjednocení“ Ruska a Ukrajiny nastal čas.

Na závěr stojí ještě za zmínku, že se ve svém textu Putin zmínil i o nás, respektive o bývalém Československu. Nebylo to kvůli v Rusku dnes tak „populárním“ Vrběticím, ale v souvislosti s Podkarpatskou Rusí. Dle jeho slov prý po osvobození Zakarpátí místní obyvatelé požádali o připojení Podkarpatské Rusi k RSFSR nebo o vstup do SSSR jako nová republika. Tento názor však byl ignorován a v létě 1945 byla zveřejněna informace o historickém aktu sjednocení Zakarpatské Ukrajiny s její dávnou vlastní – s Ukrajinou.

V tom Putin spatřuje nesporný důkaz, že moderní Ukrajina je cele „duchovním dítětem“ sovětské éry. Rusové vědí, že dnešní ukrajinská území byla vytvořena na úkor historického Ruska. Prý stačí porovnat, které země se staly součástí Ruského impéria v 17. století a v jakých hranicích opustila Ukrajinská SSR Sovětský svaz... Když Ukrajina ze SSSR vystoupila, měla tak prý učinit v hranicích, jaké měla v době vstupu, tedy v roce 1922. To ostatní, pokud jsem Putina správně pochopil, je ruské. Na Slovensku by tedy měli zpozornět, protože se zdá, že Putin začíná přemýšlet o rusko-slovenské hranici...

Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd UK** a Metropolitní univerzitě **Praha**

V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce.

Strany ve volbách sázejí na politické matadory

TISK, Datum: 14.07.2021, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 2, Autor: Eva Pospíšilová, Jiří Vachtl, Vytiskeno: 100 360, Prodáno: 86 559, Infotype:

Za ČSSD kandiduje bývalý premiér Špidla, o návrat se pokoušejí různí exministři

Většina politických stran v těchto dnech dokončuje své krajské kandidátky do říjnových voleb. Na řadě z nich se přitom objevují staré známé tváře. O návrat do Sněmovny se po letech pokusí bývalí ministři, hejtmani či europoslanci. Za ČSSD bude v Praze kandidovat dokonce bývalý premiér Vladimír Špidla. K udržení sociální demokracie ve Sněmovně mají přispět také dva bývalí ministři jeho vlády – Zdeněk Škromach a Milan Urban.

„Špidla z politiky vlastně nikdy neodešel, nadále ji komentoval v televizi či rozhlasu,“ poznamenal pro MF DNES politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Angažmá politických veteránů podle něj svědčí o personální vyprázdňenosti strany.

Tu se sociální demokraté snaží vylepšit i dalším překvapivým jménem, v Praze za ně bude z druhého místa kandidovat bývalý předseda Strany zelených Matěj Stropnický. Podle politologů má straně pomoci oslovit i liberálnější městské voliče, kteří běžně volí Piráty nebo Zelené. „Dlouhodobě byl viditelný v pražské politice, působil jako místostarosta Prahy 3 i jako náměstek primátorky Krnáčové. Je to výrazný, provokativní člověk, který umí své názory dostat na obrazovku,“ tvrdí politolog Jan Kubáček.

Věčná kandidátka

Do Sněmovny se v říjnu pokusí dostat také bývalá europoslankyně a moderátorka Jana Bobošíková, která by měla vést pražskou kandidátku Volného bloku nezařazeného poslance Lubomíra Volného. Její účast ve volbách politiky nezaskočila. „Je vyhlášená tím, že neustále někde kandiduje. S výjimkou voleb do Evropského parlamentu před sedmnácti lety však nikdy nebyla nikam zvolena. Ale pořád to někde zkouší, většinou ve formacích, které by se daly označit za pravicově populistické,“ připomněl politolog Mlejnek.

Bobošíková v minulosti kandidovala dvakrát do Evropského parlamentu, třikrát do Sněmovny, dvakrát na prezidentku, jednou se ucházela také o křeslo v Senátu a usilovala i o místo v pražském zastupitelstvu nebo v čele České televize. Za Volný blok bude kromě Bobošíkové kandidovat také folkový zpěvák a frontman kapely Kamelot Roman Horký. Ten o vstup do politiky usiloval už v roce 2018, kdy měl za ODS kandidovat na Brněnsku do Senátu. Pár týdnů před volbami si to však rozmyslel. „Uvědomil jsem si, že bych možná takovým krokem mohl ztratit část svých posluchačů,“ vysvětloval tehdy.

Očištěný exministr

Do vysoké politiky se chce po 11 letech vrátit i někdejší ministr životního prostředí Topolánkovy vlády z ODS Pavel Drobil. Z funkce v roce 2010 předčasně odstoupil proto, že vzniklo podezření kolem rozdělování dotací na jeho resortu. Policie se zabývala podezřením z možného vydírání a podplácení, Drobil však nebyl nikdy obviněn. Trestnímu stíhání čelil pouze jeho poradce Martin Knetig. I on byl však nakonec soudem pravomocně osvobozen. Drobil se tak na podzim pokusí z třetího místa na moravskoslezské kandidátce koalice Spolu o politický restart.

Do Sněmovny kandiduje i další člen Topolánkovy vlády, exministr financí Vlastimil Tlustý. V roce 2009 byl jedním z rebelujících poslanců ODS, kteří pomohli vyslovit nedůvěru Topolánkově druhé vládě. Po odchodu z ODS se stáhl do ústraní. Nyní však chce zpět, tentokrát v barvách Trikolóry. „Není to žádné překvapení, Tlustý má historicky blízko k rodině Klausů,“ cítí politolog Mlejnek.

Tlustého na kandidátce doplní ještě bývalý ministr obrany Špidlovy vlády Miroslav Kostelka, který dlouhá léta působil také jako český velvyslanec v Rusku.

Na osvědčené jméno sází i STAN. Jejich společnou kandidátku s Piráty v Plzeňském kraji povede někdejší sociálnědemokratický hejtman Josef Bernard. Ten z ČSSD odešel loni na jaře kvůli dlouhodobému nesouhlasu se směřováním strany i neshodám s kolegy v regionu.

Jana Bobošíková

Volný blok Expolitička a moderátorka, která kandidovala dvakrát i na prezidentku. Jednou za KSČM.

Vlastimil Tlustý Trikolóra Svobodní Soukromníci Bývalý poslanec ODS a ministr financí v Topolánkově vládě. Názorově se však rozešli.

Vladimír Špidla

ČSSD Bývalý premiér a ministr práce a sociálních věcí. Působil také jako český eurokomisař.

Roman Horký

Volný blok Kytarista, zpěvák, skladatel a frontman skupiny Kamelot, kterou založil v roce 1982.

Matěj Stropnický

ČSSD Bývalý předseda Strany zelených. Nyní má být dvojkou na kandidátce ČSSD v Praze.

Pavel Drobil

Spolu Byl v US-DEU i ve vládě za ODS. Byl vyšetřován kvůli korupci, ale neprokázala se.

Josef Bernard

Piráti + STAN Exčlen ČSSD, bude kandidovat jako jednička na Plzeňsku, kde byl hejtmanem, za STAN.

Zdeněk Škromach

ČSSD Bývalý ministr, poslanec i senátor. Voliče oslovoval také videoklipy ze svého bazénku.

Miroslav Kostelka Trikolóra Svobodní Soukromníci Stínový ministr obrany. Reálný post zastával v letech 2003 a 2004 ve Špidlově vládě.

Státy G20 zakročí proti daňovým rájům

TV, Datum: 13.07.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 4, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.07.2021 01:14, Sledovanost pořadu: 27 812, Pořad: 22:00 Události, komentáře, AVE: 243 261,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,31

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Evropská unie odloží jednání o digitální dani ve prospěch návrhu zemí G20. V Bruselu se na tom včera shodli ministři financí, kteří jednali s americkou kolegyní. Globální zdanění firem cílí hlavně na technologické giganty jako Facebook nebo Google. Ty by měly nově platit 15 % ze zisku v zemích, kde skutečně vydělávají. Novinka má zabránit odklánění peněz do daňových rájů.

Olaf SCHOLZ, německý ministr financí

Je velmi dobře, že činíme další krok v diskuzi, jak tuto normu zavést v Evropské unii. A že Evropská unie se kvůli tomu rozhodla pozastavit i svůj vlastní návrh (digitální daně).

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

No a námi je teď Petr Janský, ekonom a výzkumník z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Pěkný večer do Cikháje.

Petr JANSKÝ, ekonom, Institut ekonomických studií, FSV Univerzity Karlovy

Dobrý večer do Prahy a do celé České republiky a divákům.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Státy G20, které táhnou většinu světové ekonomiky, se tedy shodly na postupu proti nadnárodním firmám. Končí tím podle vás doba, kdy tyto firmy odkláněly svoje zisky do daňových rájů?

Petr JANSKÝ, ekonom, Institut ekonomických studií, FSV Univerzity Karlovy

Je skvělé, že se tyto země domluvily a není to jenom těch 20 zemí G20 a je to víc než 130 zemí světa, které se víc než 2 roky dohadovaly na této reformě a je skvělé, že ta dohoda existuje. Zároveň ta dohoda není finální a mnoho detailů zbývá k dořešení, takže jestli ta dohoda bude a jestli bude efektivní, tak uvidíme teprve až za 2 roky. Nejdříve, odkdy by měla platit, tak bude od roku 2023. A jinak ano, opravdu je to největší reforma za posledních 100 let. Byla by to největší změna v tom, jak svět daní nadnárodní společnosti, takže má ten potenciál snížit to přesouvání zisků do daňových rájů, o kterém jste mluvila, které je obrovské.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

No, a to mě zajímá právě, kolik peněz se takto do těch daňových rájů ulívá? Já pro to neznám lepší sloveso.

Petr JANSKÝ, ekonom, Institut ekonomických studií, FSV Univerzity Karlovy

My tomu říkáme do češtiny častěji přesouvání zisků do daňových rájů a jedná se o vyhýbání daní těmi nadnárodními společnostmi. Jde i o to, že jenom ty nadnárodní společnosti, které mají pobočky v daňových rájích, tak mohou využívat tento způsob vyhýbání se daním, takže třeba společnosti, které jsou jenom v České republice a nemají zahraniční pobočky nebo pobočky v daňových rájích, jako jsou Kajmanské ostrovy nebo Irsko, tak nemohou si snižovat daně tímto způsobem a jsou tím znevýhodněny oproti například těm velkým nadnárodním společnostem. Ve svém výzkumu spolu s kolegy na Univerzitě Karlově, tak dojdeme, že ty přesuny zisku jsou obrovské. Toho se týká ta vaše otázka. A pro Českou republiku jsou to desítky miliard přesunutých zisků z České republiky a na veřejných rozpočtech ta Česká republika trátí v řádech jednotkách až nějakých desítek jednotek miliard korun ročně na příjmech veřejného rozpočtu. A ostatní země světa jsou na tom s výjimkou daňových rájů podobně. Takže celkově ty částky jsou obrovské.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

No ten současný systém, kterým se daní firemní zisky, ten vznikl někdy před 100 lety, a tedy ve své době asi nebyl úplně špatný, ale od té doby se spousta věcí změnilo, ale spíš by mě zajímalo, proč se tedy státy rozhodly zareagovat právě teď.

Petr JANSKÝ, ekonom, Institut ekonomických studií, FSV Univerzity Karlovy

Právě teď... Není to, že by se včera nebo před rokem státy rozhodly, že s těmi daňovými ráji něco udělají. To období a té snahy aspoň části států něco s tím udělat trvá nejméně od té globální finanční krize před již více než 10 lety a od té doby se mnohé státy a mezinárodní organizace, včetně OECD, Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, tak se snaží různými menšími záplatami zlepšit ten současný systém. Ten současný systém je nefunkční a nadnárodní společnosti se vyhýbají placení daní a zneužívají ho. A ten způsob, jak tomu čelit, nejspíš nejlepší, tak je změnit ten systém. Zatím od roku 2013 do nějakého roku 2018 došlo k mnoha různým malým změnám, ale ty možnosti vyhýbat se placení daní, tak nadnárodním společnostem stále zůstávají. Oni je stále zneužívají. Takže teď před zhruba dvěma lety, tak se velké množství zemí rozhodlo, že je s tím potřeba udělat zásadnější změnu a tam přichází ten návrh na tu globální minimální sazbu nejméně 15 %. A i když státy viděly, že ty malé změny, ty malé záplaty nepomáhají, tak přicházejí s větší záplatou a uvidíme, jestli ta záplata bude stačit, včetně uvidíme, jakou šanci má i podle toho, jak ty detaily včetně konkrétní sazby a komu ty zisky budou přerozděleny, tak to jsou detaily, které zbývají do domluvení v budoucnosti ještě.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Podle vás ten minimální daňový práh 15 % je dostatečný? A další věc: jak tedy donutit vlastně nebo jak to změnu prosadit? Protože předpokládám, že právě daňové ráje asi úplně nadšené nebudou a souhlasit taky nebudou.

Petr JANSKÝ, ekonom, Institut ekonomických studií, FSV Univerzity Karlovy

Dobrá otázka. Těch 15 % je málo i hodně. Pro některé daňové ráje je to moc. Irsko říká, že 15 % je moc vysoký práh. A mnohé rozvojové země, včetně Indie, Nigérie a i mnohé evropské státy, tak říkají 15 % je málo. Takže ta konkrétní sazba tak bude výsledek nějakého kompromisu. A 15 %, teď v tom návrhu je minimálně 15 %, takže je třeba šance, že se domluví na vyšší sazbě nebo se domluví na tom, že v průběhu času se ta sazba bude zvyšovat, což by mohl být dobrý způsob. A daňové ráje nemusí nutně s tou reformou souhlasit, ale pokud se na tom domluví velké množství velkých států, včetně Evropské unie a Spojených států amerických, tak pak ty daňové ráje s tím stejně nenadělají a ty velké ekonomiky, tak si ty daně vezmou na těch daňových rájích, na těch nadnárodních společnostech. Ale samozřejmě bylo by lepší, kdyby to byl konsensuální přístup a i v rámci Evropské unie, tak Evropská komise jednotlivé členské státy, tak se snaží, aby členské státy, které jsou daňovými ráji, jako například Nizozemí, Irsko, Malta, Kypr, Lucembursko, tak aby souhlasily s touto globální daňovou reformou. A i pro reformu v rámci Evropské unie, tak ta globální reforma by mohla být skousnutelnější než jenom čistě evropská reforma, takže je tam šance, že se podaří vyřešit ten velký trvajících problém evropských daňových rájů, kdy nám blízké země nám a víceméně umožňují nebo umožní snižování veřejných zisků z příjmů veřejných rozpočtů.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Ještě krátce, prosím, jednu věc. Evropská komise včera odložila plán zavést digitální daň, což by byl tedy další zdroj peněz. Jak tomu kroku rozumíte? Cítíte za tím například obavu z americké odvety v podobě třeba cel?

Petr JANSKÝ, ekonom, Institut ekonomických studií, FSV Univerzity Karlovy

Já to vidím tak, že Evropa je připravená přijít s evropským řešením, což by byla evropská digitální daň a pro to, aby omezila cestování ze skupin daňových rájů, ale je to jenom záložní řešení, je to plán B. Plán A je ta globální dohoda, o které jsme se doteď bavili. Jednotlivé evropské státy, ale i Evropská unie jako celek, ale hlavně země jako Německo nebo Francie, tak jsou celkem silnými zastánci té globální minimální sazby a prosazují ji i na té globální úrovni, což je dobře. Takže pokud se jim podaří prosadit tu globální reformu, tak s tím budou evropské státy spokojené a pak není potřeba přistupovat k tomu evropskému řešení. Pokud by ale to vyjednávání těch důležitých detailů, z nichž některé jsme diskutovali, nedopadly dobře nebo celá ta dohoda by se rozpadla, tak pak Evropská unie je připravena přijít se svými vlastními řešeními a mít to zdanění nadnárodních společností ve svých rukou.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Petr Janský. Děkuju, že jste byl s námi ve vysílání. Dobrou noc.

Petr JANSKÝ, ekonom, Institut ekonomických studií, FSV Univerzity Karlovy

Děkuju vám a také dobrou noc vám i vašim posluchačům a divákům. Na shledanou.

Strany ve volbách sázejí na známá jména. Kandidují exministři i Špidla [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 14.07.2021, Zdroj: zpravyiDNES.cz, Autor: Eva Pospíšilová, Jiří Vachtl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.07.2021 12:55, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Většina politických stran v těchto dnech dokončuje své krajské kandidátky do říjnových voleb. Na řadě z nich se přitom objevují staré známé tváře. O návrat do Sněmovny se po letech pokusí bývalí ministři, hejtmani či europoslanci.

Za ČSSD bude v Praze kandidovat dokonce bývalý premiér Vladimír Špidla. K udržení sociální demokracie ve Sněmovně mají přispět také dva bývalí ministři jeho vlády – Zdeněk Škromach a Milan Urban.

„Špidla z politiky vlastně nikdy neodešel, nadále ji komentoval v televizi či rozhlasu,“ poznamenal pro MF DNES politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Angažmá politických veteránů podle něj svědčí o personální vyprázdněnosti strany.

Tu se sociální demokraté snaží vylepšit i dalším překvapivým jménem, v Praze za ně bude z druhého místa kandidovat bývalý předseda Strany zelených Matěj Stropnický. Podle politologů má straně pomoci oslovit i liberálnější městské voliče, kteří běžně volí Piráty nebo Zelené. „Dlouhodobě byl viditelný v pražské politice, působil jako místostarosta Prahy 3 i jako náměstek primátorky Krnáčové. Je to výrazný, provokativní člověk, který umí své názory dostat na obrazovku,“ tvrdí politolog Jan Kubáček.

Jana Bobošíková, Volný blok. Expolitička a moderátorka, která kandidovala dvakrát i na prezidentku. Jednou za KSČM.

Vlastimil Tlustý, Trikolora Svobodní Soukromníci. Bývalý poslanec ODS a ministr financí v Topolánkové vládě. Názorově se však rozešli.

Vladimír Špidla, ČSSD. Bývalý premiér a ministr práce a sociálních věcí. Působil také jako český eurokomisař. Věčná kandidátka

Do Sněmovny se v říjnu pokusí dostat také bývalá europoslankyně a moderátorka Jana Bobošíková, která by měla vést pražskou kandidátku Volného bloku nezařazeného poslance Lubomíra Volného. Její účast ve volbách politology nezaskočila. „Je vyhlášená tím, že neustále někde kandiduje. S výjimkou voleb do Evropského parlamentu před sedmnácti lety však nikdy nebyla nikam zvolena. Ale pořád to někde zkouší, většinou ve formacích, které by se daly označit za pravicově populistické,“ připomněl politolog Mlejnek.

Bobošíková v minulosti kandidovala dvakrát do Evropského parlamentu, třikrát do Sněmovny, dvakrát na prezidentku, jednou se ucházela také o křeslo v Senátu a usilovala i o místo v pražském zastupitelstvu nebo v čele České televize.

Za Volný blok bude kromě Bobošíkové kandidovat také folkový zpěvák a frontman kapely Kamelot Roman Horký. Ten o vstup do politiky usiloval už v roce 2018, kdy měl za ODS kandidovat na Brněnsku do Senátu. Pár týdnů před volbami si to však rozmyslel. „Uvědomil jsem si, že bych možná takovým krokem mohl ztratit část svých posluchačů,“ vysvětloval tehdy.

Roman Horký, Volný blok. Kytarista, zpěvák, skladatel a frontman skupiny Kamelot, kterou založil v roce 1982.

Matěj Stropnický, ČSSD. Bývalý předseda Strany zelených. Nyní má být dvojkou na kandidátce ČSSD v Praze.

Pavel Drobil, Spolu. Byl v US-DEU i ve vládě za ODS. Byl vyšetřován kvůli korupci, ale neprokázala se. Očištěný exministr

Do vysoké politiky se chce po 11 letech vrátit i někdejší ministr životního prostředí Topolánkovy vlády z ODS Pavel Drobil. Z funkce v roce 2010 předčasně odstoupil proto, že vzniklo podezření kolem rozdělování dotací na jeho resortu. Policie se zabývala podezřením z možného vydírání a podplácení, Drobil však nebyl nikdy obviněn. Trestnímu stíhání čelil pouze jeho poradce Martin Knetig. I on byl však nakonec soudem pravomocně osvobozen. Drobil se tak na podzim pokusí z třetího místa na moravskoslezské kandidátce koalice Spolu o politický restart.

Do Sněmovny kandiduje i další člen Topolánkovy vlády, exministr financí Vlastimil Tlustý. V roce 2009 byl jedním z rebelujících poslanců ODS, kteří pomohli vyslovit nedůvěru Topolánkově druhé vládě. Po odchodu z ODS se stáhl do ústraní. Nyní však chce zpět, tentokrát v barvách Trikolóry. „Není to žádné překvapení, Tlustý má historicky blízko k rodině Klausů,“ cítí politolog Mlejnek.

Tlustého na kandidátce doplní ještě bývalý ministr obrany Špidlové vlády Miroslav Kostelka, který dlouhá léta působil také jako český velvyslanec v Rusku.

Na osvědčené jméno sází i STAN. Jejich společnou kandidátku s Piráty v Plzeňském kraji povede někdejší sociálnědemokratický hejtman Josef Bernard. Ten z ČSSD odešel loni na jaře kvůli dlouhodobému nesouhlasu se směřováním strany i neshodám s kolegy v regionu.

Josef Bernard, Piráti + STAN. Exčlen ČSSD bude kandidovat jako jednička na Plzeňsku, kde byl hejtmanem za STAN.

Zdeněk Škromach, ČSSD. Bývalý ministr, poslanec i senátor. Voliče oslovoval také videoklipy ze svého bazénku.

Miroslav Kostelka, Trikolóra Svobodní Soukromníci. Stínový ministr obrany. Reálný post zastával v letech 2003 a 2004 ve Špidlově vládě.

Foto:

Vladimír Špidla
Profimedia.cz

FotoGallery:

Vlastimil Tlustý
Michal Růžička, MAFRA

Jana Bobošíková při on-line rozhovoru se čtenáři iDNES.cz (16. října 2013)

Dan Materna, MAFRA

Rebel Vlastimil Tlustý nakonec pro vládní reformu ruku zvedl.

Dan Materna

Vladimír Špidla, ČSSD

MF DNES

Roman Horký ze skupiny Kamelot.

Anna Vavříková, MAFRA

Matěj Stropnický v diskusním pořadu Rozstřel. (19. června 2020)

Michal Šula, MAFRA

V pražských Letňanech se (22. října) uskutečnil 22. sjezd ODS. Na snímku exministr Pavel Drobil.

Petr Topič, MAFRA

Josef Bernard se bude ucházet o post hejtmana Plzeňského kraje za koalici STAN, Zelených, PRO Plzeň a Idealistů. (28. 8. 2020)

Petr Eret, MF DNES

Bývalý místopředseda Senátu a někdejší ministr práce a sociálních věcí Zdeněk Škromach. (30.8.2018)

Dan Materna, MAFRA

Ministr s prezidentem - Nově jmenovaný ministr obrany Miroslav Kostelka hovoří s prezidentem Klausem (9. června 2003).

David Neff, MF DNES

Zemřel český sociolog Michal Illner. Věnoval se analýze měst i sociální ekologii [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 14.07.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: kar, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.07.2021 13:08, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Rubrika: Věda, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

V neděli zemřel ve věku 87 let významný český sociolog Michal Illner. Oznámil to Sociologický ústav Akademie věd ČR, s nímž vědec dlouhodobě spolupracoval.

Michal Illner působil v letech 1993 až 2001 jako ředitel Sociologického ústavu Akademie věd ČR. Byl autorem řady publikací a studií.

V této výzkumné instituci působil i poté v oddělení pro lokální a regionální studia. Jako pedagog externě přednášel na **fakultě sociálních věd** a přírodovědecké fakultě UK. Jeho manželkou byla fyzioložka a biochemička Helena Illnerová (* 1937), předsedkyně Akademie věd ČR v letech 2001 až 2005.

Na počátku své sociologické kariéry se Illner zabýval sociologickou metodologií, využitím statistiky a zejména problematikou sociálních ukazatelů. Postupně se jeho zájem přesouval k aplikované sociální analýze měst a územních celků a k sociálně prostorové problematice.

Po roce 1989 se začal věnovat také otázkám postkomunistické transformace a pokračoval ve studiu regionálního rozvoje a lokální politiky v České republice. V rámci obnoveného Sociologického ústavu založil a dlouhodobě vedl výzkumný tým, respektive oddělení zaměřené na studium těchto otázek.

Americký prezident Joe Biden ostře vystoupil proti změnám volebních pravidel

RÁDIO, Datum: 14.07.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 2, Infotype: Npojmenováno, Datum importu: 14.07.2021 14:41, Poslechovost pořadu: 181 266, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 188 352,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,01

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Americký prezident Joe Biden ostře vystoupil proti změnám volebních pravidel, ke kterým v posledních měsících přistoupily některé americké státy vedené republikány. Podle Bidena jde o útok na demokracii a svobodu. A nejtěžší zkoušku americké demokracie od války severu proti jihu. Podle Bidena jen letos 17 amerických států zavedlo zákony, které upravují volební pravidla. Naším dalším hostem je Kryštof Kozák z katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, dobré odpoledne.

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, FSV UK

Dobré odpoledne.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Jakým způsobem se snaží ty státy nebo některé státy vedené republikány měnit volební pravidla, čeho se ty změny týkají?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, FSV UK

Tak ty změny se týkají vlastně, vypadá na první pohled jako technicality, ale je to, například omezování korespondenčního hlasování. Je to omezování míst, kam by voliči mohli vlastně dovést a jenom vhodit hlasovací lístky. Je to zpřísnování voličské identifikace. Je to třeba zákaz komunitních organizátorů a třeba jako přivážet na volby občany. A je to taková jakoby série drobných osekávání, které ale mají a jako jediný politický cíl, a to nějakým způsobem sčítat politickou participaci a podle těch dostupných výzkumů mají dopadnout právě na menšinové voliče a na voliče demokratické strany.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Mohou mít tyhle změny, tak jak je popisujete opravdu zásadní vliv na výsledek voleb, třeba na výsledek těch příštích prezidentských voleb, které budou ve Spojených státech za 3 roky?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, FSV UK

Ano, právě si proto Joe Biden a spousta demokratů je z toho velmi nervózní, protože je potřeba si jakoby přiznat, že Joe Biden vlastně zvítězil jenom velmi těsným rozdílem, jsou to vlastně desítky tisíc hlasů ve státě který má 330 000 000 obyvatel. To znamená, že každá ta drobná změna, která jakoby ztíží volební registraci, například mladým lidem, kteří většinou volili demokratickou stranu tak jako každý hlas se počítá a v tom velmi vyhoceném politickém souboji, kde se opravdu hraje o každý hlas v těch klíčových státech, tak tyto volební restriktce mohou být velmi velmi důležitou rolí a obě strany si to velmi dobře uvědomují.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Má Joe Biden jako americký prezident nějaké reálné nástroje, jak může těmto změnám zabránit?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, FSV UK

No, tak je to v americkém politickém systému pro něj složité. Nicméně demokraté mají pod svou kontrolou kongres a v kongresu jsou vlastně 2 návrhy federálních zákonů které, kdyby byly přijaty tak tyto vlastně volební restriktce na úrovni jednotlivých států by na nějakým způsobem jakoby zakázali nebo jasně by řekli, že některé tyto kroky jsou nepřipustné a tyto zákony naopak obsahují spousta ustanovení, které favorizují demokratickou stranu. Například to že by se každý Američan vlastně automaticky zaregistroval do volebního systému, například tím, že by získal řidičský průkaz a to by demokratů velmi pomohlo. Problém ale pro Joe Bidena je, že vlastně republikán v Senátu i když vlastně kontrolují ale díky tomu, díky procesu filibusteru jsou schopni zabránit přijetí těchto federálních zákonů. A na prolomení tohoto filibusteru by bylo potřeba 60 senátorů, a to Joe Biden ani demokraté k dispozici nemají. To znamená, že tam hraje poměrně vysoká politická o to vlastně prolomení tohoto principu filibusteru, aby vlastně stačila jednoduchá většina senátorů pro prosazení těchto zákonů.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Budeme muset skončit, protože máme ještě jedno téma, ale určitě se k tomuto tématu vrátíme. Amerikanista z katedry severoamerických studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity** Kryštof Kozák byl naším hostem. Na slyšení.

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, FSV UK

Děkuju za pozvání.

Ostrakizační scéna na akademické půdě URL Automatický překlad

WEB, Datum: 14.07.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: Karel Výbomý, Infotype: Npojmenováno, Datum importu: 14.07.2021 18:53, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, AVE: 50 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

Ostrakizační scéna (neváhejme ji takto nazvat, jako ona nazývá jiné třeba „dezinformační scénou“) má za cíl zostudit a v očích veřejnosti pošpinit a znevěrohodnit všechny názory a jejich nositele, které/kterí nejsou v souladu s oficiální politikou EU a velké části našich politických elit. Ostrakizační scéně je nasloucháno, je brána namnoze vážně, je zvána do médií, nejčastěji těch veřejnoprávních, a je prezentována jako strážci čistoty veřejného myšlení, preceptor pravých pravd a bojovník proti lžím a jejich nositelům. Prostě taková nová Čeka, jen v hábitu tzv. liberální demokracie“.

Česká ostrakizační scéna má několik úrovní a forem činnosti. Všechny jsou navzájem pevně provázány, a to jak ideologicky, tak zájmově, i personálně. Prapůvodně započala její činnost prostřednictvím tzv. neziskových organizací (NGO), které se prezentovaly jako dobrovolnické sbory andělů strážících naši informační bezpečnosti. To byly různé spolky jako Evropské hodnoty atd. Později se jejich činnost oficializovala a profesionalizovala (i když placeny za svou podvrtnou jednostrannou propagandu byly odjakživa, zpravidla z veřejných zdrojů – ministerstev, EU atd.).

V této fázi byl nejbližším partnerem těchto spolků mediální sektor. V čele ostrakizačních aktivit tradičně stojí média z podniku *Economia*, patřícímu Z. Bakalovi. Už v roce 2017 obdrželi tamní novináři Zelenka, Prchal atd. novinářskou cenu za ostrakizační pamflet o „dezinformacích“. Již dříve však, v květnu 2015 server *Neovlivni.cz* sestavil seznam „prokremelských“ médií (a čemu se divit: (finanční) podpory *Open Society Found*, taktéž sponzora *Evropských hodnot*).

Soustavné ostrakizace palby neziskovek a médií se jako argumentu zmocnila politická vrchnost (od ledna 2017 *Centrum* proti terorismu a hybridním hrozbám při Ministerstvu vnitra ČR, mnoho grantů směřovaných na podporu ostrakizačních aktivit ve školství i jinde z fondů příslušných státních orgánů). Tato politické sféra obratem vykonala jakýsi exekutivně-mocensko-finanční incest. Opřela se o „důkazy“ neziskovek a médií jako o fakta a na podporu lepší detekce těchto „faktů“ vyčlenila další peníze – opět neziskovkám a tzv. správným médiím.

A konečně čtvrtý pilíř, na němž je ostrakizační moloch postaven, je akademická sféra. Fakult a kateder, které by byly ochotny zapojit se do této propagandistické činnosti pod pláštíkem boje za liberální demokracii, u nás není mnoho. **Pražská Fakulta sociálních věd** samosebou vypustí nějakou tu vlaštovku, ale nikoli zcela programově. Aktivní je v tomto směru tamní *Politologický klub* - pořádá různé tematizované debaty, např. 18.2.2021, studenti **FSV** pořádají anti-hoaxové přednášky pro střední školy atd., spustili mimořádný speciální web *Infomore.cz*, věnující se údajným informacím výhradně ve vztahu ke covidové problematice.

Mnohem vstřícnější akademické partnery našli protagonisté ostrakizační scény na brněnské *Masarykově univerzitě*, konkrétně na **Fakultě sociálních věd**, kde hlavní postavou veškerého třídního boje proti „dezinformátorům“ je Miloš Gregor. Působí na Katedře politologie jako odborný asistent a akademický výzkumný pracovník. Mimochodem jeho diplomka byla sepsána na téma TOP 09. Avšak už rok předtím se nabízel Pirátům pomoci s jejich kampaní. Vyučuje mj. předměty nazvané věru příznačně: *Information Warfare and Propaganda, Hybrid Warfare, Campaigns in Central and Eastern Europe, Pravé či falešné? Informace a argumenty v 21. století* atd.

Také jeho „vědeckovýzkumná činnost“ stojí za povšimnutí. Témata prací, na nich se podílel, znějí třeba takto: „Manipulativní techniky propagandy v době internetu“, „Hej, Slované! Vizualní kultura propagandy inspirovaná slovanskými nacionalismy v ČR a SR a její protievropský charakter“ atd.

Je též publikačně velmi pilný. Málokdo z oboru přehlédl jeho (spolu s Petrou Vejvodovou sepsanou) „Nejlepší knihu o fake news, dezinformacích a manipulacích“, kde ji autoři resp. vydavatelé charakterizují takto: „Média, politici, sociální sítě – ze všech těchto zdrojů se na nás neustále valí dohady o tom, kdo, jak a proč se nás snaží dezinformovat. Co ale často opakovaná spojení fake news, dezinformace a alternativní fakta zahrnují? Jak je možné, že fungují? Kdo a proč je vypouští? A co je hlavní, jak se proti nim můžeme bránit? Tato kniha se šikovnou manipulací v samotném názvu vás dovede k tomu, jak nad záplavou informací, která se na nás denně valí, přemýšlet kriticky, ale bez zbytečné paranoie.“

Lehkou pikantérií jeho publikační pile je fakt, že stejný název nesou dvě knihy vydané s odstupem pod jiným identifikačním číslem (ISBN – právě podle něho se mj. zařazují vědecké publikace do odborných databází a slouží jako kritérium k posuzování daného autora pro příští kariéru). Jde o publikace (v obou případech se spoluautory Šedou, Elblem, Saxem, Větešim a Návratem) s názvem *České prezidentské volby v roce 2018 : Jiný souboj, stejný vítěz*. Vyšlo v roce 2018 pod ISBN 978-80-7325-470-4 a o rok později pod ISBN 978-80-210-9167-2. To věru není běžná akademická a odborná praxe, prodat jedno zboží dvakrát.

Neměli bychom ovšem opomenout ani anglicky napsanou knihu *Challenging Online Propaganda and Disinformation in the 21st Century*, na níž se Gregor podílel kapitolou s názvem *Explaining the Challenge: From Persuasion to Relativisation*. Anglické názvy snad netřeba překládat: jsou explicitní, jako celé dílo Miloše Gregora. Jde v něm o vnášení nesváru do vnitřní společenské komunikace, hájení zájmů určitých konkrétních politických kruhů a jejich balení do odbornických frází – dodávání zdání akademicky posvěcené materie. Nemůže to přece být propaganda, když to vysokoškolští činitelé nejen uznávají a citují, ale přímo se na tom podílejí, uznejte!

Miloš Gregor však své zásadní aktivity neskrývá pouze na akademické půdě. Zúčastňuje se mnoha velezajímavých veřejných akcí, například 26. 4. 2016 veřejné debaty o *Fungování ruské dezinformační kampaně v Knihovně Jiřího Mahena*. Své názory a zkušenosti na ní představil vedle Gregora i jeho dlouholetý názorový spolutřáček Jakub Janda z *Evropských hodnot*. Jednu dobu se dokonce proslychalo, ale na webu to už nelze dohledat, možná byl někdo rychlejší), že Gregor fungoval jako zakladatel brněnské pobočky *Evropských hodnot*.

6.12.2016 před studenty spolu s redaktorem časopisu *Respekt* hovořil o ruském vlivu na média. A spolu s ním, jak jinak, opět Jakub Janda. Tato akce se setkala s masivním odporem studentů a veřejnosti, poukazující na neslavnou Jandovu minulost pornoherce, i na fakt, že (nejspíše kvůli plagiátu ve studentské práci) VŠ studia ani nedokončil. V té souvislosti vzešly dokonce požadavky na nového rektora a správnou radu, avšak fakulta veškerou kritiku spláchla alibistickým stanoviskem: „Akci pořádají studenti *Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity* ve spolupráci s *Evropskými hodnotami* na půdě *Fakulty sociálních studií MU*. Univerzita a její fakulty studentům tradičně poskytují prostor pro pořádání veřejných debat s cílem vést studenty ke kritickému postoji a umění konstruktivní debaty“.

13.6.2016 byla prezentována Gregorova (a jeho týmu) tzv. *Analýza manipulativních technik na vybraných českých serverech*. Ano, i tentokrát ve spolupráci s *Evropskými hodnotami* Jakuba Jandy. Principy, nebo dokonce algoritmy hodnocení nebo jakoukoliv metodologii tento veřejný výstup postrádá, bez jeho známosti jde o subjektivní hodnocení bez vypovídající hodnoty. *Analýza* neposkytuje ani referenční rámec, což přiznal jak na tiskovce, tak později třeba redaktorům serveru *iDnes.cz* i sám pan Gregor. Tato „analýza“ byla nepochybně jednou z inspirací následného (prosinec 2017) materiálu z dílny *Sorosova OSF* zvaného *Reklama na konspiračních a dezinformačních webech*. Když si to dáte dohromady s nedávným výstupem *Věry Jourové* na téma „vyhladovění“ nekonformních webů, kruh se vám nepřijemně uzavírá.

Leč zpět ještě ke Gregorovi. Již 13.5.2014 spolu s Evropskými hodnotami vystoupil na konferenci s názvem „Eurovolby: změni něco?“. 28.4.2016 tamtéž na konferenci „Proč jsme v Česku náchylní k propagandě?“.

A nedosti na tom. Gregorovi dělá piárko i veřejnoprávní rozhlas, též veřejnoprávní Česká televize. Byl též jedním z hlavních autorů totálně propadlého pořadu To se ví (ČT), kde Halina Pawłowska a další „důležití“ exponenti našeho politického Kocourkova chtěli odkrývat fake news kolem nás. Kdo viděl byť jediný díl, ví, že to byla směsice pseudovtipných trapasů a udavačských hlášek, majících za cíl – co jiného – ostrakizaci nepohodlných.

Sám o sobě na LinkedIn Gregor píše: „Jsem nepoučitelný optimista. Energii čerpám převážně z málo posloucha(tel)né hudby a politického marketingu. V něm se nejčastěji zabývám brandingem, aktuálně také celebritizací nebo prací politiků s mladými voliči. Svět populárních (nepolitických) osobností je mi spíše cizí. V létě mě zastihnete na festivalu Mighty Sounds. Štěstí na mě můžete mít i v univerzitním kině Scala, kde jsem si adoptoval vlastní sedačku - pojdte do toho taky! Jako správný Moravák piju víno. Jako správný Čech pak pivo. Cením si aktivity studentů, odvahy Batmana a mám rád princeznu Leiu.“

K tomu, myslím, není mnoho co dodat. Člověk, který chce být považován za respektovaného odborníka, ve své sebereflexi akcentuje svou náklonnost k punkové hudbě a komiksovým filmům z Hollywoodu. Právý duchovní lídr pro dnešní Česko, nemyslíte?

Boj proti islamistům v Mosambiku

TV, Datum: 14.07.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 12, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.07.2021 23:30, Sledovanost pořadu: 65 888, Pořad: 21:31 Horizont, AVÉ: 303 576,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,73

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Nové africké bojiště s islámskými teroristy rozebereme s politickým geografem z **Fakulty sociálních věd** Janem Kofroněm. Dobrý večer.

Jan KOFROŇ, politický geograf, Institut politologických studií, **FSV UK**

Dobrý večer.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Kde se ti povstalci vzali a jaké je jejich skutečné napojení na Islámský stát?

Jan KOFROŇ, politický geograf, Institut politologických studií, **FSV UK**

Tak ti povstalci jsou dominantně místní, jsou to zejména mladíci z té provincie /nesrozumitelné/ a členové samozřejmě té islámské komunity nebo muslimské komunity, přičemž ten původ toho povstání je v místní sektě, která ale zřejmě dostala nějakou formu podpory ideologickou a i finanční ze strany islamistů tanzanijských, keňských a somálských. Minimálně o těch tanzanijských islamistech víme, že již na začátku toho povstání 2017, 2018 jich tam byl několik desítek.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Mosambik je jednou z těch velmi chudých zemí Afriky i na africké poměry, zároveň ale právě v této oblasti měla začít probíhat masivní těžba zemního plynu s francouzskou společností Total, jak se ty současně probíhající boje na tomto potenciálně velmi lukrativním podniku podepisují?

Jan KOFROŇ, politický geograf, Institut politologických studií, **FSV UK**

V tenhle okamžik je v podstatě ta těžba pozastavená nebo celkově operace v tom /nesrozumitelné/ Delgado, což je obrovský problém samozřejmě pro Mosambik, protože se předpokládalo, že ten těžební průmysl vytvoří cca 500 000, 600 000 pracovních míst v průběhu nějakých 10 let a zároveň vytvoří minimálně jednu třetinu HDP Mosambiku. A tohle je obrovský problém, protože bez toho dodatečného HDP, ale i té zaměstnanosti bude velmi těžké řešit ty sociální problémy, které v těchhle chudých provinciích existují, a zároveň bude nesmírně těžké pro mosambickou armádu modernizovat svoji výzbroj a vůbec najmout nové vojáky, které potřebuje.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Na to jsem se chtěl právě zeptat. Rwanda poslala 1 000 vojáků, Rwanda není úplně známá tím, že by se takto zapojovala, je to samozřejmě velmi zajímavý krok, vedle toho Evropská unie bude nabízet tedy nějaký výcvik, ale je skutečně nebo bude schopná mosambická armáda s takovýmto typem povstání vůbec nějakým způsobem čelit mu?

Jan KOFROŇ, politický geograf, Institut politologických studií, **FSV UK**

V tento okamžik s tím mají obrovské problémy a v podstatě ti islamisté dokázali ovládnout kus území, to znamená, nejde již o klasickou guerillovou válku, fakticky ti islamisté vytvořili cosi jako protostát. A ta mosambická armáda má obrovský problém je z těch dobytých vesnic nebo měst, které mají třeba i 30, 40 000 obyvatel, dostat. To znamená, to je otázka roku, dvou, než se podaří tu mosambickou armádu dostat, řekněme, o úroveň výš, aby byla schopná to území začít získávat zpátky.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Před 15, 16 lety jsme viděli podobný proces, tehdy to byla Al-Kajda, která v podstatě jakýmsi způsobem tedy rozdávala nebo prodávala franšizy, dávala k dispozici tedy svoji ideologii, svůj výcvik, částečně také své peníze, případně své instruktory po celé Africe, dnes je to Islámský stát, jak to, co se děje momentálně na severu Mosambiku, zapadá do takových bojišť, jako je Burkina Faso, severní Nigérie nebo Mali?

Jan KOFROŇ, politický geograf, Institut politologických studií, **FSV UK**

Zčásti zapadá v tom smyslu, že tam vidíme prostě nějaké přimknutí se nebo oficiální prohlášení /nesrozumitelné/, jak to nazvat, k tomu Islámskému státu, přičemž ty vazby jsou často velmi slabé. Jsou to jednotlivci, konkrétní jednotlivci, kteří pomáhají s

financováním, samozřejmě dodávají i bojové zkušenosti, ale i specifické know-how. My jsme na začátku se bavili o těch mladých lidech z toho /nesrozumitelné/ Delgada, jak vlastně ti islamisté zahájili své verbování. Oni poskytovali v podstatě mikrofinancování na koupi lodě, na koupi nějakého obchodu a následně za to něco chtěli. Loajalitu.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

V posledních dnech se objevily záběry z druhé části Afriky, ze severu, konkrétně ze Sinajského poloostrova, kde se islamističtí válečníci právě Islámského státu na Sinaji, který je známý svojí celkem velkou schopností vzdorovat egyptské armádě, se objevili přímo na hranici s Gazou, na hranici s Izraelem. Jak to vypadá v této oblasti, to znamená vlastně té, kromě libyjské části, té první větve Islámského státu, která se objevila na africkém kontinentu?

Jan KOFROŇ, politický geograf, Institut politologických studií, FSV UK

Myslíte na Sinajském poloostrově? Pokud já vím, tak oni jsou schopni tam prostě přežít, což je samozřejmě trochu bizarní situace a zčásti je to i dáno tím, že Egypt má v oblasti relativně málo sil, což se táhne ještě z dohod z Camp David, to znamená, ta hustota egyptských sil je tam relativně Malá, přesto to působí malinko zvláštně, protože tam působí relativně asi delší dobu. Není to otázka jednoho, dvou dnů.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Hostem Horizontu byl Jan Kofroň z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd**. Díky moc, že jste přišel.

Jan KOFROŇ, politický geograf, Institut politologických studií, FSV UK

Děkuju moc.

27 mučedníků za svobodu?

TISK, Datum: 15.07.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 30, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.07.2021 01:34, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 318 808,16 Kč, Země: Česko

Výročí staroměstské exekuce 21. 6. 1621 opět nasvítlo tuto tragickou historickou událost mnoha zvláštními aktualizacemi. I když je nutné přiznat, že 400 let odstupu zároveň vytvořilo prostor, aby se začaly objevovat pohledy blízkí se pochopení tehdejší reality.

Historickým faktem zůstane, že mezi pátou hodinou ranní a půl desátou dopolední vystoupalo na popravčí lešení 28 mužů – jeden nakonec dostal milost. Tři příslušníci nejvyšší šlechty, sedm rytířů a zbylí měšťané, povětšinou z pražských měst. Pouze Kutná Hora a Žatec byly dále smutně zastoupeny svými primasy. Čtyřicet z nich kat Jan Mydlář sťal mečem, tři příslušníky Jednoty bratrské oběsil – aby jim bylo mimo jiné odepřeno případné mučednictví prolitím krve... Některé tresty byly drakonické nad rámec exekuce – vyřezávání jazyka Jana Jesenia, utínání pravic, čtvrcení (naštěstí až po smrti) – a nakonec vystavení dvanácti uťatých hlav na věži Karlova mostu.

Tehdejší Evropa nepoznala krutější vypořádání se se vzbouřenci proti královskému majestátu.

Logicky, dobová propaganda fungovala již tehdy. Na jedné straně měl být (a byl) vzbuzen velký strach před opakováním čehokoliv podobného, na straně druhé se „rozjela“ legenda o 27 českých pánech jako mučednících – nejlépe za českou věc a svobodu. Jednalo se přitom o ne tak neznámý model sporu – zda má mít v zemi hlavní slovo panovník nebo zástupci stavů.

Navíc propojeno s náboženskou realitou, kdy byli katolíci v českých zemích objektivně v menšině. Jazyková otázka hrála jen minimální roli, ostatně devět odsouzených představitelů povstání odpovídalo na otázky během vyšetřování německy.

Stavovská představa vlády zkrachovala v krátké válce 1619–1620 také díky nejednotě, nedostatku financí a mezinárodní izolaci. Mimochodem, o tom, že náboženská otázka nehrála prim, svědčí i spojení Ferdinanda II. s luteránským Janem Jiřím Saským – bylo to samozřejmě spojení účelové, ale v těchto letech fungující. Včetně toho, že Jan Jiří Saský vydává do rukou Ferdinanda II. svého někdejšího vychovatele Jáchyma Ondřeje Šlika, který bude popraven jako první.

O symbolice trestu pak svědčí další skutečnost, že významná část popravených měšťanů neměla v povstání žádné významné politické funkce.

Stavovské povstání 1618–1620 také vnímáme jako velkou kapitolu českých dějin. V tomto ohledu jsme možná nevědomky přesní, protože stejné povstalecké nadšení nesdílela například Morava. Ta i v osobě svého vůdce Karla staršího ze Žerotína vyzývala ke klidu. A také se po porážce povstání vyhnula tvrdým trestům. Podobně rozpačitá situace panovala pak ve vedlejších zemích. Češi – česká zemská šlechta proti císaři – tak byli do značné míry osamoceni. Počítali sice s mezinárodní pomocí – proto vybrali za krále Fridricha Falckého jako zetě anglického krále.

Ale ani anglická, nizozemská či říšská pomoc nepřiputovala a jediným relevantním spojencem se stal sedmihradský Bethlen.

Následný vývoj, a především pak národnostní vzepětí od 19. století postavilo tuto událost 17. věku do nového světla. Ze zemské šlechty se stala v příběhu šlechta národní. Z bojovníků o moc v království se stali bojovníci za jakousi národní a státní svobodu. Nehledě na protikatolické vymezení. Ještě dnes se na staroměstském rynku scházejí komunisté či národovci s cedulemi se jmény popravených pánů, aby se vymezili proti všemu německému, katolickému a chiméricky protičeskému. Co by asi dělali, kdyby na ně německy promluvil přes příkop čtyř staletí někdo z popravených, případně byli konfrontováni i s popraveným katolíkem Divišem Černinem.

Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph. D., a PhDr. Martin Groman, Ph. D.

Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Foto autor: Foto: Archiv respondentů

Foto popis: Události 1618-1621 představuje aktuálně v Národnímuzeu výstava „1620. Cesta na Horu“

Foto popis: Karel z Lichtenšteina, hlavní soudce stavovského povstání

Foto popis: Rytina zobrazující popravu na Staroměstském náměstí 21. 6. 1621

Rwanda vyslala do Mosambiku vojáky proti islamistům. Před jejich řáděním prchají statisíce lidí [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.07.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: zem, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.07.2021 07:06, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

V africkém Mosambiku prchají před řáděním islamistů statisíce lidí. Na novou frontu s muslimskými extremisty už své vojáky vyslala jako první země Rwanda. Evropská unie svolává výcvikovou misi pro místní bezpečnostní síly.

Tábor Metuge se stal přechodným domovem pro 125 tisíc uprchlíků, kteří utekli před islamistickým násilím. Spravuje ho OSN a lidé jsou tam alespoň ve zdánlivém bezpečí. Povstalci ale získávají stále větší vliv a Mosambičané se bojí, že brzy nebude kam utíkat.

„Toto bývalo oblíbené místo pro turisty, rybolov, ekonomické příležitosti. Lidé tu žili spokojeně, pak ale přišli povstalci, teroristi, kteří rozdělávali rodiny, pálili jejich domy, zabíjeli a znásilňovali,“ říká výkonný ředitel WFP David Beasley.

Politický geograf Jan Kofroň z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK** řekl v pořadu Horizont ČT24, že povstalci jsou převážně místní mladíci, členové islámské komunity. Původ povstání vidí u místní sekty, která ale zřejmě dostala podporu od islámských kruhů z Tanzánie, Keni a Somálska.

Počet útoků povstalců roste

Rukou povstalců už zemřely nejméně dva tisíce lidí, přes 700 tisíc je bez střechy nad hlavou. Do tábora přijdou jen s tím, co stačili pobrat. Řada z nich před tím musela překonat vody v zátocě Pemba, kde vyčerpání často tonou. Viazé v nich ztratila nejstarší dceru, syna zajali teroristé. V táboře se od září stará o svých zbylých pět dětí a čtyři vnoučata.

„Šla jsem dovnitř pro dítě, když začali útočit na naši vesnici. Přišli za mnou dovnitř, když už jsem ho držela v náručí, a začali křičet, ať zůstanu stát, že mě zabijí. Prosila jsem, ať nás nechají žít,“ vzpomíná Viazé Nassirová, která byla nucena opustit svou vesnici v září 2020.

Počet útoků radikálů zejména na severu země v posledních dvou letech několikanásobně vzrostl.

Soustředění vojáků a peněz na obranu

Postup skupin, které slibují věrnost organizacím napojeným na teroristy z Islámského státu, jako je třeba hnutí Šabáb, znepokojuje nejen regionální lídry. Jihoafrické rozvojové společenství už rozhodlo o v přepočtu víc než 260 milionech korun na vyzbrojení a výcvik mosambických bezpečnostních složek. Tisíc vojáků včetně speciálního protiteroristického komanda vyslala Rwanda.

„Rámec operace není daný časem, ale její náplní. Úkol splníme rychle a pak se rozhodneme, kdy se vrátíme,“ řekl plukovník Lonard Rwivanga, mluvčí rwandských ozbrojených sil.

Evropská unie pak tento týden potvrdila vytvoření výcvikové mise v Mosambiku. Podílet se na ochraně obyvatelstva země s Kalašnikovem na vlajce budou vedle bývalého koloniálního vládce Portugalska vojáci z Francie, Itálie nebo Španělska.

Radní začnou vybírat ředitele Českého rozhlasu na dalších šest let [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.07.2021, Zdroj: mediar.cz, Autor: redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.07.2021 11:23, Celková návštěvnost: 176 040, RU / měsíc: 84 214, RU / den: 8 714, Rubrika: Články, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,10

Současným ředitelem Českého rozhlasu je René Zavoral. Foto: Vojta Herout

Zájemci o místo generálního ředitele veřejnoprávního Českého rozhlasu mohou do 16. srpna podávat přihlášky do výběrového řízení. Otevřený tendr vyhlásila rozhlasová rada na svém středečním zasedání. Hledají vysokoškolsky vzdělaného jedince s aktivní znalostí angličtiny, ideálně s praxí v médiích a na manažerských postech, který musí předložit projekt na téma Situace a výhled Českého rozhlasu 2022 - 2028, a to nejvýš na 10 normostran. Podrobnosti rada zveřejnila na svém webu a výběrové řízení bude inzerovat ve vysílání Českého rozhlasu či v tiskových titulech.

Výběr se bude řídit příslušným řádem rady. Ten předepisuje, že ze všech přihlášených kandidátů nejprve radní po seznámení se s jejich projekty a rozpravě vyberou nejvýš pěti finalistů. O té se hlasuje tajně. Finalisté se následně představí radním v rámci veřejné volby. Ředitelem se pak stane ten, kdo od rady, která je devítičlenná, dostane aspoň šest hlasů. Pokud se nerozhodne v prvním kole, do druhého postupují dva finalisté s nejvyšším počtem hlasů.

Při minulé volbě rada vybírala z 26 uchazečů. Ve finále porazil stávající generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral tehdejšího manažera Mladé fronty Tomáše Skřivánka poměrem 7:2. V pěti finalistů byli se Zavoralem a Skřivánkem též děkan **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Jakub Končelík, bývalý šéfredaktor Respektu Tomáš Němeček a někdejší finanční ředitel České televize Michael Kralert.

Proč se vybírá pět měsíců dopředu

Zavoralův současný mandát započal den po volbě, tedy 21. ledna 2016. Generálního ředitele vybírají a jmenují radní na šest let, Zavoralův mandát tedy vyprší v lednu 2022. Nadcházející výběr podle odhadu radních potrvá zhruba dva měsíce. Výsledek

by tak měl být známý do poloviny října, tedy zhruba v době, kdy v Česku proběhnou parlamentní volby.

"Jako Rada Českého rozhlasu se domníváme, že pozice generální ředitelky či generálního ředitele je tak významná a hlavně odpovědná, že by se na ni racionálně uvažující člověk měl mít čas připravit," uvedl na jednání rady její předseda Miroslav Dittrich. "Připominám, že Český rozhlas má zhruba 1.400 zaměstnanců, má samostatné studio v každém kraji České republiky, budovy, technická zařízení a tak dále a tak dále, mimo jiné proto je pozice generálního ředitele tak odpovědná."

"Generální ředitel, který nakonec bude zvolen, by měl mít čas případně si vybrat spolupracovníky, kteří se také musejí třeba vyvázat ze svých dosavadních aktivit. Případně dosavadní ředitel by měl mít čas se zařídit pro budoucnost po skončení mandátu. To jsou hlavní důvody, proč jsme k celému procesu přistoupili už v létě 2021," doplnil Dittrich. Podobně byl takto s předstihem vybírán i současný generální ředitel České televize Petr Dvořák. Toho Rada ČT znovu zvolila v dubnu 2017, přičemž jeho druhý, dosavadní mandát začínal týž rok v říjnu.

Bez Pokorného, ale s Nerušilem

Vyhlášení výběrového řízení Rada Českého rozhlasu schválila jednomyslně, a to hlasy všech sedmi přítomných. Ze schůze byli omluveni radní Zdeněk Mahdal a Marek Pokorný. Pokorný se chtěl zúčastnit na dálku, ale ostatní radní - přítomní osobně - mu to neumožnili. "Přítomní členové rady považují za jedinou plnohodnotnou formu výkonu mandátu člena Rady Českého rozhlasu jeho osobní účast na veřejné schůzi. Rada v tomto duchu jednací řád upraví," stojí v zápisu ze schůze.

"Veřejná schůze Rady ČRo bez mojí plánované online účasti. Odhlasováno nadpoloviční většinou, že tento běžný typ účasti na jednání, využívaný i Radou ČT v době pandemie, není pro Radu ČRo vhodný," uvedl Pokorný na Twitteru. "Termín dnešní veřejné schůze přitom byl určen až jako náhradní, když původně plánovaný bod vyhlášení výběrového řízení na ředitele ČRo kolegové stáhli z mimořádné schůze. V kontextu projednávání výběrového řízení, pravidel vysílání před volbami a kandidaturou kolegy Nerušila za SPD to dává smysl," doplnil.

Pokorný tak odkazuje na to, že radní Josef Nerušil, který je propagačním pracovníkem Arcibiskupství pražského v čele s Dominikem Dukou, má být podle Seznam Zpráv lídrem pražské kandidátky SPD v podzimních parlamentních volbách. Okamurovo hnutí chce kandidátky oficiálně představovat právě dnes. Nerušil je na zasedáních rady častým iniciátorem výtek, že SPD nemá ve vysílání veřejnoprávního rozhlasu odpovídající zastoupení či že o něm rozhlas referuje nepřesně.

Zákon o Českém rozhlasu říká, že "člen rady nesmí zastávat žádnou funkci v politických stranách nebo v politických hnutích, společenských organizacích a sdruženích, občanských iniciativách a podobně, ani nesmí jejich jménem vystupovat nebo působit v jejich prospěch nebo ve prospěch jiných skupinových zájmů při výkonu své funkce v radě". Konkrétně pirátský poslanec Tomáš Martínek, jeden z místopředsedů volebního výboru sněmovny, který má v gesci mediální problematiku, proto předpokládá, že pokud SPD skutečně dá Nerušila na kandidátku, Nerušil "s ohledem na zpochybnění nezávislosti a nestrannosti" rezignuje.

I pokud Nerušil kvůli své politické kandidatuře rezignuje, bude mít rozhlasová rada stále dostatek hlasů, aby o generálním řediteli na dalších šest let rozhodla. Ke zvolení totiž stačí šest hlasů. Momentálně je rada kompletní, má devět členů, včetně čerstvě zvoleného Jiřího Šuchmana. Ten byl dosud předsedou Dozorčí komise Rady Českého rozhlasu. Záhy po svém zvolení členem rady poslal rezignační dopis na tuto funkci a dozorčí komisi v současné době vede její místopředseda Jiří Hrabovský.

Aktuální složení Rady Českého rozhlasu

Miroslav Dittrich (předseda)
Tomáš Kňourek (místopředseda)
Vítězslav Jandák
Zdeněk Mahdal
Ondřej Matouš
Jan Krůta
Josef Nerušil
Marek Pokorný
Jiří Šuchman

Petr Jarchovský o Ferim, o FAMU, i o pedagogickém kých URL Automatický překlad

WEB, Datum: 15.07.2021, Zdroj: reflex.cz, Autor: VERONIKA BEDNÁŘOVÁ, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.07.2021 12:28, Celková návštěvnost: 5 050 000, RU / měsíc: 2 176 884, RU / den: 205 559, Rubrika: Rozhovory, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,28

Držitel tří Českých lvů Petr Jarchovský poskytl Reflexu rozhovor o tom, jak prožívá a vnímá již několik let „rozhádanou“ atmosféru na pražské FAMU. Tuto vysokou školu sám v roce 1992 absolvoval na katedře scenáristiky a dramaturgie; od té doby na FAMU působí jako pedagog, dvakrát i jako vedoucí katedry, loni byl jmenován profesorem. Otevřený profilový rozhovor najdete v aktuálním Reflexu č. 28/2021; tady na webu si můžete přečíst několik bonusových otázek a odpovědí, týkajících se mimo jiné instituce vysokoškolského ombudsmana.

Jak jsou současnou situací ovlivněni studenti?

Někteří jsou. Není, domnívám se, nic snadnějšího a zároveň nebezpečnějšího než říct studentovi: „Víš, ty jsi tak talentovaný a obdivuhodně disponovaný a já to rozpoznal! Ale bohužel, tvůj talent je tak specifický, že ne každý jej docení. A zejména ne ti, kteří reprezentují ‚současný systém‘, jímž je třeba pohrdat. Tito ‚muži a ženy systému‘ ti nikdy neumožní uspět, to mi věř. Musíme se tedy spojit a tenhle systém se pokusit změnit nebo, ještě lépe, jej zrušit a jeho představitele eliminovat. Jedině tak se totiž prosadíte vy, když budete následovat a věřit v nás, kteří ve váš obdivuhodný talent už dnes vidíme.“ V tu chvíli je ten mladý člověk, který se vnímá jako umělec, váš – vždyť jste mu právě řekli, že je geniální a jedinečný. Takoví studenti na škole bohužel slouží mocenským záměrům, ale následně se po absoloriu neuzívají, protože si neosvojili vše podstatné pro svoji profesi. Až to zjistí, bude pozdě... Svým mentorům k získání pozic na fakultě již ale posloužili a je třeba pracovat s dalšími nastupujícími a dychtivými dušemi, které přicházejí. Takovému přístupu říkám pedagogický kých.

Když ale vezmu konkrétní dílčí spor FAMU, medializovaný teprve před pár týdny v červnu, tedy otevřený dopis o nástupu nové ombudsmanky Kláry Šimáčkové Laurenčíkové, zdá se velice vyostřený. Jste pod ním také podepsán, o co přesně jde?

My v tom dopise s kolegy v žádném případě nezpochybujeme úřad ombudsmanky jako takový. Zpochybujeme, jak byla do funkce děkankou instalována. Ombudsmanka přece nemůže být vybraná děkankou a být jí přímo podřízená, rozhodně ne v takto vyhocené době. Ombudsman či ombudsmanka mají být vybráni podle předem jasných pravidel, která na AMU dnes ještě ani neexistují. Kdo se takové ombudsmance půjde s důvěrou svěřit, tedy kromě sympatizantů současného vedení? Aby pomohli se sběrem materiálů, které se jednou proti někomu budou třeba hodit? Tady nejde o ochranu případných obětí nekorektního chování, tady se zakládá na pravý opak takové ochrany. Pokud by se stížnost týkala naopak podporovatele současného vedení, kde je zaručena nestrannost?

Ombudsman existuje už od roku 2014 na Filozofické fakultě UP v Olomouci, kde ho volí studenti. A pak také na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích, tam ho zase volí Etická komise JU.

My ale v dopise opravdu zpochybujeme pouze způsob, jakým byla ombudsmanka do svého úřadu dosazena. A taky argument vedení školy, že funguje v pilotním režimu. Protože v době, kdy je škola v rozvratu, může být takový institut snadno zneužit a místo toho, aby sloužil skutečné pomoci obětem nekorektního jednání, se může stát mocenským nástrojem sloužícím k zastrašování a poškozování názorových oponentů. Pokud budou ombudsman či ombudsmanka jmenováni do funkce podle předem jasně zformulovaných a schválených pravidel na základě demokratické volby, budu jako první pro zavedení tohoto institutu, který má především bránit a ochraňovat práva utlačovaných, slabších či jakkoli znevýhodňovaných.

O instituci ombudsmana – mimo jiné kvůli kauze Feri – už vážně uvažují práva a další školy, namátkou pedagogická fakulta, 2. lékařská fakulta, nebo Fakulta sociální věd. Diskuse se díky performanci #nemusistovydrzet rozpoutala na DAMU, kde vedení školy plány na ustavení instituce ombudsmana nebo etického mediátora potvrdilo 1. července. Nepovažujete to za zdravý vývoj českého vysokého školství?

Určitě ano. Problémy, jimiž se ombudsman zabývá, jsou velmi vážné a nesmíme je v žádném případě přehlížet a bagatelizovat. Oběti, které se se svými případy svěřily, musí mít zajištěnou maximální ochranu, bezpečí a nezáujatost. V tomto smyslu jsme také s kolegy rozporovali situaci na naší fakultě. Nikoli tedy „zda“, ale „jakým způsobem“.

Souhlasíte ale, že by prostředí na vysokých školách mělo být otevřenější, že doba se mění?

Jistě, ve společnosti je teď úplně jiná senzitivita. Nechci navíc v žádném případě míchat různé věci dohromady: například kauza Dominika Feriho je úplně na jinou diskusi. Argument některých starších mužů „za našich mladých časů byly vzorce chování jiné“ v tomto případě zoufale neobstojí. Protože dřív sice byly vzorce chování jiné, ale to neznamená, že některé nestály na hranici, či dokonce za hranici kriminálního jednání. A že to bylo tehdy tolerováno, je prostě špatně. O to trpčí je, že se taková zásadní a důležitá instituce stává prostředkem líbivé politiky pro upevnění mocenské pozice v rámci jedné umělecké školy.

Celý rozhovor s Petrem Jarchovským si přečtěte v tištěném Reflexu, který vychází ve čtvrtek 15. července >>>

Chystá se největší globální daňová reforma za sto let. Mohla by zastavit úniky do daňových rájů, doufá ekonom Petr Janský [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.07.2021, Zdroj: asocr.cz, Autor: Miroslav Svoboda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.07.2021 14:04, RU / den: 3 500, AVE: 8 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04

Evropská unie odloží jednání o digitální dani ve prospěch návrhu zemí G20. V Bruselu se na tom v pondělí shodli ministři financí, kteří jednali s jejich americkou kolegyní. Globální zdanění firem cílí hlavně na technologické giganty jako Facebook nebo Google. Ty by měly nově platit 15 procent ze zisku v zemích, kde skutečně vydělávají. Novinka má zabránit odklánění peněz do daňových rájů. V pořadu Události, komentáře České televize o tomto tématu hovořil ekonom a výzkumník z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Petr Janský.

Státy G20, které táhnou většinu světové ekonomiky, se shodly na postupu proti nadnárodním firmám. Petr Janský považuje za skvělé, že se země domluvily a že nejde jen o domluvu dvaceti zemí G20, ale více než 130 zemí světa. Dohoda zároveň není finální a mnoho detailů zbývá k dořešení, takže jestli bude a jestli bude efektivní, se uvidí teprve až za dva roky. V platnost vstoupí nejdříve v roce 2023. „Je to největší reforma za posledních sto let. Byla by to největší změna v tom, jak svět daní nadnárodní společnosti, takže má potenciál snížit přesouvání zisků do daňových rájů,“ vysvětlil ekonom Petr Janský.

Ve svém výzkumu, spolu s kolegy na Univerzitě Karlově, Petr Janský došel k tomu, že přesuny zisků do daňových rájů jsou obrovské. Jenom v případě České republiky jde o desítky miliard, a země tak trácí v řádech jednotek až desítek miliard korun ročně na příjmech veřejného rozpočtu. Ostatní státy světa jsou na tom s výjimkou daňových rájů podobně. Podle něho jde tedy o obrovské částky.

Současný systém, kterým se daní firemní zisky, vznikl přibližně před sto lety. Od té doby se spousta věcí změnila. „Není to tak, že by se včera nebo před rokem státy rozhodly, že s těmi daňovými ráji něco udělají. To období a snahy aspoň části států něco s tím udělat trvají nejméně od globální finanční krize před deseti lety a od té doby se mnohé státy a mezinárodní organizace, včetně OECD, to je Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, snaží různými menšími záplatami současný systém zlepšit. Je nefunkční a nadnárodní společnosti se vyhýbají placení daní a zneužívají ho,“ popsal vývoj situace ekonom Petr Janský.

Nejefektivnější způsob, jak tomu čelit, je, podle něho, změnit systém. Zatím od roku 2013 do roku 2018 došlo k mnoha různým malým změnám, ale možnosti vyhnout se placení daní nadnárodním společnostem stále zůstávají.

„Zhruba před dvěma lety se velké množství zemí rozhodlo, že je s tím potřeba udělat zásadnější změnu, a proto přichází návrh na globální minimální sazbu nejméně 15 procent. I když státy viděly, že ty malé změny nepomáhají, přicházejí teď s větší záplatou a uvidíme, jestli to bude stačit,“ shrnul Petr Janský na závěr svoje vysvětlení dané situace.

Korporace jako Airbnb začaly kopírovat taktiky městských hnutí. Vědí totiž, že fungují [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.07.2021, Zdroj: a2larm.cz, Autor: Yuliya Moskvina, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.07.2021 15:50, Celková návštěvnost: 633 270, RU / měsíc: 102 319, RU / den: 7 707, AVE: 5 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

Městský prostor se stává hlavní arénou souboje kapitalistické ekonomiky a progresivních sil, které se snaží zastavit proměnu měst v pouhou spotřební komoditu. Saskia Sassen a Robert Lynd v krátkém článku *The City: A Collective Good?* z roku 2017, věnovaném městu jakožto společenskému statku, popisují základní tendence ve vývoji městského prostoru. První je nedostačující využití nemovitosti, které mnohdy slouží k pouhému ukládání kapitálu, a tudíž zůstávají neobydlené. Druhou jsou nové ekonomické a legální mechanismy (privatizace a deregulace), které umožňují financování nemovitosti, tedy obchodování s nemovitostí v elektronickém světě finančních aktiv.

To vede k nedostupnosti bydlení pro nižší a střední třídu, vylidňování center, neekologickému obydlování periferií chudými vrstvami a množení megalomanských projektů, které nemají nic společného se skutečnými potřebami obyvatelstva. Mezi politickými geografi a urbánními sociology napříč celým světem panuje shoda na tom, že vývoj měst byl i příčinou světové ekonomické krize 2007–09.

Tyto historické kauzality naznačují, že kapitalistická ekonomika ve městech už dávno nestojí na malém byznysu a možnostech podnikání, ale na nadprůměrné koncentraci bohatství v rukou omezené skupiny investorů a developerů, která se snaží z měst vytěžit co nejvíc a do životů obyvatel investovat co nejméně. Svědčí o tom i řada současných pražských projektů, jako je například Brand Store miliardářů Oldřicha Šlemra, Eduarda Kučery a Pavla Baudiše, u kterých je poměrně jasně viditelné, že mají sloužit spíše zajištěným zahraničním turistům než místním občanům. Projekt *Nové Masaryčky* byl dokonce projednán bez zapojení kritických aktérů a veřejnosti – tedy těch, kdo poukazovali na jeho předimenzovanost a ekologický dopad. Sassen a Lynd se ve svém článku zaměřují spíše na systémové procesy než na aktivní roli investorů, developerů a korporací ve vývoji města. Přitom některé jejich strategie, taktiky a legitimizující narativy jsou natolik kreativní, že stojí za kritickou pozornost.

V Česku se organizování zranitelných skupin ve městě zatím téměř nikdo nevnímá. Přitom samotný fakt, že se strategie sociálních hnutí staly součástí korporátní sféry, jasně ukazuje, nakolik jsou funkční. Jedním ze známých aktérů parazitujícím na městském prostoru je Airbnb. Tato platforma od začátku zneužívá étos malého podnikatele, který i s omezenými zdroji, jako je malý pokojík v centru města, může rozjet vlastní byznys a tím si urvat kus zisku v sféře jinak obydlené velkými žraloky. Tento étos společnost hravě kombinuje s mýtem sdílené ekonomiky. Naposledy ale přišla s překvapující novinkou a začala používat taktiky sociálních hnutí i komunitního organizování.

Airbnb: korporátní lobbování zdola a hnutí za deregulaci

O nové strategii AirBnB se můžeme dočíst v reportu sociologa Luka Yatese z Univerzity v Manchesteru. Yates uvádí, že korporátní lobbování zdola je reakcí na snahu měst regulovat činnost Airbnb a ve své podstatě jde o „vliv byznysu na demokratické instituce pomocí založení a koordinace zdánlivě nezávislého sociálního hnutí, které by tento byznys zastupovalo“ ve veřejné sféře. Airbnb používá dobře koordinované skupiny malých neprofesionálních majitelů, kteří podporují image drobného podnikatele a sdílené ekonomiky s cílem hájit politické preference platformy a také zájmy těch, o koho skutečně jde – velkých investorů.

Strategie AirBnB je založená na budování struktury buněk majitelů nemovitostí (tzv „home sharing clubs“ – klubů sdílených

domů), kteří jsou za podpory platformy ochotni lobbovat za vhodnou regulaci (často spíše její absenci). Podpora platformy spočívá v pomoci s organizováním a personální účastí zaměstnanců Airbnb na protestech majitelů, politickém vzdělávání, tvorbě příběhů pro média (storytelling) a formulování vhodných politik, za jejichž prosazení pak majitelé lobují u místních politiků. Existují i takové kluby sdílených domů, jejichž členové podpory Airbnb využívat nechtějí a se skutečně organizují sami, nicméně pracovní týmy platformy považují jejich vznik za své selhání. Report uvádí 350 až 400 buněk v celém světě, z toho 40 procent ve Spojených státech, přičemž klub má průměrně sedm až devět členů.

Jak probíhá samotný proces organizování? Airbnb zaměstnává komunitní organizátory, kteří pečlivě vybírají vhodné majitele. To jsou ti, kteří mají jenom jednu nemovitost, nejlépe drobní podnikatelé nebo pracovníci v kulturní sféře, zástupci různých etnik a lokální patrioti, kteří v nejlepším případě zažili nějakou traumatizující zkušenost a hlavním zdrojem jejich příjmu je právě pronájem přes Airbnb. Logika výběru majitelů se odvíjí od hlavních témat, jimiž jsou „blízkost k místu, překernost a diverzita“. Následně probíhají setkání.

První fází je rozhovor komunitního organizátora s majitelem v kanceláři Airbnb, kdy majitel obvykle dostává menší motivující úkol, jako je podpis petice (klasická taktika komunitního organizování). Následují setkání komunitního organizátora u majitele doma či někde, kde se majitel cítí komfortně. Během této schůzky se buduje hlubší vztah mezi majitelem a komunitním organizátorem. Ten se snaží zjistit, zda příběh majitele sedí do veřejného narativu Airbnb. Pak následují schůzky s dalšími majiteli za účelem budování osobních vztahů v místní komunitě. Cílem těchto akcí a následujícího politického vzdělávání je získávání místních komunitních organizátorů, kteří budou schopni koordinovat kluby sdílených domů v boji proti regulacím.

Problematickým aspektem podobného korporátního lobbování zdola je jeho absolutní netransparentnost. Platforma uvádí, že s tímto procesem organizování nemá nic společného. Veřejnost a ani politici tak nemusí vědět, že nejde o demokratický projev organizace drobných poskytovatelů ubytování zdola, ale o jasnou a zacílenou podnikatelskou strategii. Airbnb je přítom platforma, která dlouhodobě odmítá spolupracovat s veřejným sektorem a v České republice porušuje řadu předpisů. S demokracií nemá nic společného, zato zneužívá strategie a taktiky sociálních hnutí k cílům, které jsou ve své podstatě asociální. V konečném důsledku vedou ke gentrifikaci, komodifikaci a nedostupnosti bydlení, zhoršení úrovně a kvality sousedství a nezájmu i ke ztrátě pocitu bezpečí nebo rovnou celého domova.

Yates dále zdůrazňuje, že i jiné platformy (Uber, Lyft) mají zájem o přebírání strategií a taktik sociálních hnutí, tudíž můžeme očekávat ještě větší rozmach korporátní kreativity a víc rizik pro demokratické instituce. Sociolog uvádí, že podobné tendence oslabují důvěru v demokratický proces a smysluplnou politickou participaci v obraně proti zvláštním korporacím a kapitálu.

Nový municipalismus jako zbraň současné levnice

Jak píšou Saskia Sassen a Robert Lynd v *The City: A Collective Good?*, na rozdíl od státu, dávných království a různého typu podniků a korporací jsou města statečná a přežívají radikální historické transformace. Města jsou také schopná bránit se ničivým silám kapitalismu. Zavádějí progresivní politiky, na které státy nemají odvahu. Není divu, že právě města, a ne státy vedou boj proti Airbnb. Spojují se v boji proti komodifikaci města, vymýšlejí nové udržitelné ekonomické modely a sociální politiky, které naplňují potřeby místních obyvatel.

Hnutí měst, označované také jako nový municipalismus, je založeno na obeznamenosti místního obyvatelstva s lokálními tématy a problémy a blízkým vztahu mezi politiky a občany na úrovni samospráv. Zároveň jde o fyzickou blízkost lidí ve městě, na čemž strategicky stavějí svou moc a legitimitu různá municipalistická hnutí – například Barcelona en Comú. Tato barcelonská občanská platforma od roku 2014 prosazuje principy sociální spravedlnosti (včetně práva na zdravotní péči a bydlení), sociálně a ekologicky udržitelné ekonomiky, demokratizace samosprávných politických institucí a etické odpovědnosti politiků (zastropování platů, transparentnost nebo vyhýbání se půjčkám od institucí, které generují dluhy).

Na počátku své existence hnutí svolávalo veřejná shromáždění, kde se politika dělala přímo na náměstí, bez zastupitelů a institucí. I dnešní starostka Barcelony Ada Colau má zkušenosti s politikou organizovanou zdola – přišla z hnutí PAH (platforma pro lidi poškozené hypotékou), kde po léta působila jako mluvčí. Dalším podobným hnutím je úspěšný Zagreb je naš, které v chorvatské metropoli nedávno vyhrálo komunální volby a taktéž má kořeny v radikální politice sociálních hnutí.

Vstoupit do politiky je potřeba

Dalším důležitým rysem municipalistického hnutí je, že jeho aktéři nezřídka vstupují do politiky. Činí tak ale s cílem instituce transformovat, nikoli je ovládnout. Nechtějí reprezentovat lidi, ale „být mikrofonem, s jehož pomocí bude hlas občanů lépe slyšet ve sféře institucionální politiky“, jak říká aktivista z platformy Coalizione Civica Bologna Francesco Gentilini, který byl jedním z řečníků na konferenci Fearless cities. „Nebojácna města“ jsou síť iniciativ a hnutí, které propagují politiku nového municipalismu a sdílejí zkušenosti v oblasti politiky, ekonomiky, feminismu a ekologie. Tento rok na konferenci zaznívala i taková témata, jako je nepodmíněný základní příjem na úrovni samospráv.

V neposlední řadě jde těmto hnutím i o feminizaci politiky, což znamená nejen obsazení rozhodujících pozic ženami, ale také celkovou změnu politiky směrem ke kooperaci namísto soupeření. Feministická politika municipalistických hnutí je založená spíše na společném spravování než ovládnutí a dominanci a pracuje s předpokladem péče jako jednoho z hlavních principů. Platforma Barcelona en Comú v tomto duchu například zavedla municipální veřejnou lékařskou péči, která je ve Španělsku obvykle privatizovaná, a také městské hlídání dětí, čímž se snaží pomáhat ženám z nižších tříd.

A co Praha?

V Praze situace je odlišná. Na rozdíl od Berlína, Barcelony, Záhřebu a dalších měst, kde jsou municipalistická hnutí již delší dobu aktivní, tu na lokální úrovni po léta vládly stejné strany, které dominovaly v celostátní politice. I proto jsou zde lokální hnutí s municipalistickými tendencemi ojedinělá. Kromě zvyku lidí volit do městského zastupitelstva a parlamentu stejné strany jako do parlamentu se v tomto směru Praha potýká i s institucionálními překážkami.

Dobře je to vidět právě na situaci kolem Airbnb. Praha nemá legislativní pravomoc na to, aby situaci s krátkodobými pronájmy samostatně vyřešila, a tudíž se obrací na stát a navrhuje novely zákonů. Tyto návrhy ovšem leží ve sněmovně a problém zůstává dál neřešený. Patrik Nacher (ANO) tvrdí, že k jejich projednání a případnému schválení už za tohoto volebního období nedojde. I když je jasné, že na naléhavost problému měla během uplynulého roku vliv pandemie, je také zřejmé, že v současné době má v parlamentu málokdo zájem problémy měst skutečně řešit. Zvláště pokud v nich momentálně nevládne – jako je tomu

v případě hnutí ANO.

Kdo zajistí rovnováhu ve městech?

Nepostačující subsidiarita v otázkách rozhodování o městském prostoru ale nekončí u Airbnb. Dalším typickým příkladem je politika bydlení, na kterou mají města jenom částečný vliv. Problém zvyšujících se nájmu a nedostatečné ochrany nájemníků, který trápí zejména obyvatele Prahy, se na úrovni města nebo městských částí nedaří řešit. Kromě ideologické bariéry je tu i problém legislativní. Na rozdíl od Berlína, kde se město pokoušelo o regulaci nájmu, má Praha vliv pouze na nájmy ve svých vlastních bytech, kterých ale mnoho nezbývá. Radní pro bydlení za Piráty Adam Zábranský k tomu uvádí: „Realita je taková, že pro veškerá řešení je potřeba nějaká legislativní změna, a není úplně jednoduché nějakou legislativu v oblasti bydlení prosadit. Pořád obecně převládá myšlenka, že bydlení by si měl každý řešit sám.“

Přitom je to právě rozhodování o politice bydlení či rovnou výši nájmu z pozice města, co by hodně nahrálo možnému hnutí nájemníků. Vzhledem k tvrdým dopadům krize bydlení na místní obyvatele jsou to totiž spíše města, kdo podpoří progresivní politiku bydlení, než stát, který se musí vyrovnávat s jinou skladbou obyvatelstva a vysokým poměrem vlastníků bydlení, což je pro tzv. postkomunistické země typický jev.

Dalším příkladem problematického vztahu mezi státem a obcemi je nový stavební zákon, který sněmovna prosadila přes odpor senátu. Koncentrace moci nad městským prostorem nově vytvořeným státním „stavebním megaúřadem“ vyvolala nepřízeň i u pravicových a konzervativních politiků. „Město nemůže být jenom pozorovatel svého rozvoje,“ říká například náměstek primátora a radní pro územní rozvoj Petr Hlaváček a pokračuje: „V tom stavebním zákoně se nepodařilo prosadit práva samospráv v územním plánování, zůstane to v přenesené působnosti státu... skupina, která prohrála, jsou města a samosprávy.“ Ondřej Boháč, ředitel Institutu plánování a rozvoje, je s podobou zákona také nespokojený: „Když jsme v debatách o rekodifikaci stavebního práva říkali, že by obce v Česku mohly mít podobné pravomoci jako v okolních státech, bylo nám řečeno, že to by byl konec světa, anarchie a armagedon.“

Bez sociálních hnutí změna nepřijde

Je samozřejmě otázka, jaké projekty by se za současné politické konstelaci pražští politici pokoušeli prosadit. Více pravomoci samospráv přinese plody, pokud se této moci chopí progresivní síly, které se nebudou bát prosazovat radikální politiku změny ve městech. Současné projekty, jako je už zmíněná Masaryčka nebo Smíchov City, spíše prozrazují nedostatek politické vůle vyjednávat s kapitálem i tak zásadní věci pro rovnováhu ve městě, jako jsou sociální byty nebo otevřená veřejná prostranství. Nově schválená metodika kontribuce investorů do území může situaci zlepšit, ale samotný dokument bez dostatečné politické vůle další komodifikaci města nezastaví.

Města jsou složitá, otevřená systémy a zahrnují spoustu procesů, které svou komplexností přesahují systémy uzavřené a dočasné, jako jsou státy, korporace nebo třeba i platforma Airbnb. Nejen tyto korporace ovšem dovedou být kreativní a drzé. Je podstatné si uvědomit, že sociální hnutí zdola mohou být také silnými aktéry městské politiky a výrazně ji formovat. Nicméně zatímco v zahraničí, kde už řada městských sociálních hnutí po léta funguje a vstupuje do veřejného prostoru, v Česku se organizování zranitelných skupin ve městě zatím téměř nikdo nevěnuje. Přitom samotný fakt, že se strategie sociálních hnutí staly součástí korporátní sféry, jasně ukazuje, nakolik jsou funkční. Je proto na místě otázka, jestli se v místním kontextu spíše hnutí nemají poučit od korporací, než naopak. Náměstí a ulice přece stále patří i lidem, kteří ve městech žijí, utvářejí jeho hodnoty a podílejí se na jeho fungování.

Příklady zmíněných sociálních hnutí založených na politice blízkosti, participace a kooperace a síle místních komunit ukazují nejen cestu odporu vůči platformám typu Airbnb, ale nabízejí celkový směr transformace politiky k zdravějšímu a spravedlivějšímu městu pro všechny – nejen pro ty, kteří si to dnes můžou dovolit.

Autorka je socioložka působící na ISS [FSV](#) [UK](#).

Mladé k očkování přesvědčí nejbližší. Soutěž nepřitáhne, říká odbornice [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.07.2021, Zdroj: [zpravy.iDNES.cz](#), Autor: Lada Režňáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.07.2021 20:23, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Premiér Andrej Babiš ohlásil „očkovací soutěž“ pro ty, kteří se dostaví do pražských center pro neregistrované. Získat mohou například iPhone či tenisky. Může taková soutěž oslovit mladé? „Na mladé generace někdy nezabere vůbec nic, občas na ně platí vzory jejich vrstevníků,“ říká Denisa Hejlová, vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na [FSV](#) [UK](#).

Začněme něčím aktuálním. Premiér Andrej Babiš o víkendu ohlásil očkovací soutěž pro mladé. Hraje se o telefon, tenisky a poukazy. Opravdu může něco takového na mladé zafungovat?

Jenom na velmi malé procento z nich. Každopádně je dobře, že se vláda snaží dělat cokoliv, aby zvýšila počet mladých lidí, kteří by se měli nechat očkovat, protože mezi mladými je překvapivě velká rezistence vůči očkování. U starších lidí, ve věku od 70 až 80 let, to není o tom je přesvědčit, ale spíše o tom to zorganizovat, aby za nimi například někdo přijel, aby je někdo přihlásil.

Denisa Hejlová vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na [FSV](#) [UK](#)

Čím to je?

Mladí většinou uvádějí, že covid pro ně není riziko, že to zvládnou a nepotřebují se očkovat. Podceňují covid jako nějakou další

nemoc a myslí si, že je to něco, s čím se poperou. Zdůrazňují osobní svobodu, že je to na jejich rozhodnutí, zda se chtějí očkovat, nebo ne, že je do toho nikdo nemůže nutit. Mezi ženami se také ve velké míře chytí dezinformační narativ o tom, že očkování může způsobovat neplodnost.

Existuje nějaký správný postup, jak mladou generaci „nalákat“ k očkování? Stačí nějaká očkovací soutěž, nebo je potřeba i něco dalšího? Na mladé někdy nezabere vůbec nic, je to opravdu těžké. Jde o kombinaci více faktorů naráz, například na ně platí vzory jejich vrstevníků.

Takže se tu bavíme i o influencerech?

Jde také o influencersy, ale zároveň i o lidi z jejich nejbližšího okolí, jejich kamarády.

Nejvíce tedy zapůsobí to, když já například své kamarádce řeknu, jak skvělé je očkování a že by měla jít taky?

Ano. Každý by měl být takovým osobním příkladem.

Virohrady nebo Stěrminál, Praha v kampani přejmenovala známá místa

Jak již bylo řečeno, očkovací soutěž je zaměřené zejména na mladé. Není podle vás potřeba motivovat i lidé ve věku 30 až 40 let?

Určitě. Tahle věková skupina a zejména ženy v této věkové skupině, matky, častokrát očkování odmítají z nejrůznějších důvodů. Nejčastěji kvůli tomu, že nevěří vakcínám. Je důležité se na tuto skupinu zaměřit. Cílem je proočkovat 70 procent populace. Takových tvrdých popíračů je 10 až 15 procent, což jsou lidé, kteří věří dezinformačním teoriím a ničemu jinému. Pořád tady je prostor pro přibližně 15 procent lidí, kteří jsou nerozhodnutí a je u nich nějaká šance, že se mohou přesvědčit. Kampaně se zaměřují především na ty nerozhodnuté, na ty odpirače z tvrdého jádra se nezaměřují.

Proč?

Protože to je jako kdybyste házela hrách na zeď, když to tak řeknu.

A co starší lidé? Jak těžké je přesvědčit je?

U starších lidí, ve věku od 70 až 80 let, to není o tom je přesvědčit, ale spíše o tom to zorganizovat, aby za nimi například někdo přijel, aby je někdo přihlásil. Jsou to lidé, kteří nemají internet, mobilní telefon. V takových případech je potřeba, aby stát začal víc spolupracovat. Lékaři říkají, že by bylo dobré, aby začal spolupracovat i s neziskovými organizacemi, které takové očkování mohou zprostředkovat.

Vraťme se ale zpátky k té motivaci. Co na ně tedy působí, loterie? Nebo by to měl být jiný přístup?

Jak jsem již řekla, u starších lidí, kterým je více jak 70 let a nejsou naočkovaní, to není o tom rozhodnutí, zda se nechat očkovat, ale více o tom jak a jakým způsobem. Do těch šedesáti let může hrát roli cokoliv. Osobně si myslím, že efekt loterie bude spíše takový, že se o ní bude mluvit, než že by to někoho motivovalo. Ale je to znak, že vláda chce udělat maximum pro očkování v České republice. Mohli jsme to vidět již v minulost, kdy vláda sáhla k obdobnému kroku v takzvané Účtenkovce.

Neměla očkovací loterie přijít o něco dříve? V Polsku se zaváděla, na Slovensku taky. Zatímco v Polsku mohou lidé v přepočtu vyhrát nejvýše 5,6 milionu korun nebo nový automobil, Slováci si mohou přijít dokonce až na 51 milionů. Zároveň bude vláda vyplácet peníze také těm, kteří jiné přesvědčí o potřebě očkovat se.

Nejsem členem týmu a nevidím do čísel, kolik je vakcín. Tohle musí jít ruku v ruce s tím, kolik máte vakcín. Vyplytvala se lepší řešení

Když si nicméně vezmeme příklad Slovenska, kde se lidé mají „přesvědčovat sami“. Může něco takového na lidi fungovat?

V okamžiku, kdy jsme v situaci, že se vyplytvala lepší řešení, která se měla udělat předtím, tak je evidentní, že si vláda spočítala, že se jim vyplatí dát lidem peníze, aby naočkovala obyvatelstvo. V této situaci to vypadá, že pokud se nepodaří dosáhnout určité proočkování v populaci, hrozí na podzim opět další opatření. To by dnes mohlo vést k dalším ekonomickým ztrátám, které vysoce převyšují náklady na tyto finanční motivace očkování. Takže já věřím v to, že to mají způsobem spočítané a že si spočítali, jak moc se jim tohle vyplatí.

Denisa Hejlová

Je vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **FSV UK**.

Specializuje se na strategickou komunikaci, public relations a public affairs.

Absolvovala řadu pobytů na významných univerzitách, například na Kolumbijské univerzitě v New Yorku.

V roce 2015 vydala monografii Public relations.

Vy jste sama na začátku řekla, že očkovací loterie mají jen malý přesvědčovací účinek. Jak obecně jsou takové soutěže efektivní? Kolik lidí dokážou přesvědčit?

Určitě to není efektivní nástroj sám o sobě. Může to pomoci u několika procent lidí. Například v Česku má přibližně 50 procent lidí první dávku, dalších pár procent jsou ti, kteří jsou zaregistrovaní k očkování. Vláda nyní potřebuje sahat ke kreativnějším prostředkům pro ty, kteří do těchto dvou kategorií ještě nezapadli. Věřím, že potom, co jsme zažili, si každý dokáže spočítat, že náklady na omezení ekonomického provozu jsou tak vysoké, že jestli dáme do loterie nějaké tenisky, nebo telefony, to jsou zkrátka drobnosti v porovnání s tím, na kolik nás vyjde jeden den lockdownu.

Pojďme obecně k vládní kampani na propagaci očkování. Jak moc je těžké propagovat, dělat reklamu očkování?

Všechny očkovací kampaně spadají do oblasti takzvané zdravotní komunikace, která u nás není příliš rozšířená. U nás třeba ministerstvo zdravotnictví doposud nedělalo příliš mnoho velkých kampaní na zdravotní věci. Většinou tyto kampaně dělají nějaké soukromé farmaceutické firmy, které vakcínu poskytují. To jsou například kampaně na klíšťovou encefalitidu. Stát kampaně, které by měly klasickou komerční podobu - tedy byly na billboardu, v televizi - příliš nedělá a když už, tak ve velmi malém rozsahu. Veřejnost si na to odvykla, přitom za doby komunismu tyto kampaně byly mnohem častější. Děly se osvětové kampaně, a to nejen na zdravý životní styl.

Již několik měsíců v České republice běží kampaň na podporu očkování. Je to podle vás dobrá kampaň?

Na to bohužel nemohu odpovědět, protože jsem byla ve skupině odborníků, kteří vybírali výsledný návrh. Je ale dobré připomenout, že tato kampaň není jediná, běží jich vícero. Například kampaně jednotlivých krajů, nebo různých neziskových organizací, například Medici pro očkování. Také moji studenti udělali vlastní návrhy, které jsou k dispozici na webu a každý si je může stáhnout. Jsou k dispozici pro nemocnice či krajské úřady.

Nemůžete tedy srovnat například tu státní a krajské kampaně, jak si vedou? Například já osobně mnohem častěji v Praze narazím na magistrátní kampaň, než na tu, která mluví o tom, abychom za koronavirem udělali tečku.

Osobně s vámi souhlasím, nemám nicméně data. Je to ovšem subjektivní záležitost a odvíjí se to od toho, jaká média sledujete. Ale mohu s vámi souhlasit, myslím si, že finance, které vláda vložila do realizace kampaně, mohly být i vyšší.

Vláda nedávno navýšila peníze pro očkovací kampaň. K původním pětapadesáti milionům přidala dalších padesát.

To je samozřejmě dobře, ale v tomto ohledu je potřeba podpořit, snad i finančně, i ty dobrovolné věci. Tím myslím například linku 1221 a komunikaci se samotnými lidmi, kteří mají o očkování opravdu zájem. A osobně mi nepřipadá, že by se hygiena nějak zlepšila v trasování. Takže i tam vidím prostor pro zlepšení, minimálně to komunikační. Konečně na kafe

Je podle vás srozumitelný slogan současné kampaně Udělejme tečku? Nerada bych se k tomu vyjadřovala. Mí studenti vymysleli slogan Konečně. Například Konečně můžu jít na kafe a podobně a ten mi opravdu přišel dobrý. S tím očkováním totiž koronavirus opravdu jen tak neskončí.

Nedávno vznikly také dvě aplikace, které se v podstatě nesou v podobném duchu, jako je samotný slogan kampaně. Nesou název čTečka a Tečka. Tohle vám přijde srozumitelné pro všechny obyvatele?

Je potřeba vědět, co ta aplikace umí. Myslím si, že lidé byli zklamaní tím, že v průběhu koronaviru fungovaly aplikace velmi špatně. Příkladem je například eRouška. Aplikace Tečka na začátku nebyla v angličtině, což vůbec nechápu proč. Takže člověk neví, co si má stáhnout, když už si to stáhne, tak mu to bylo k ničemu. Na to, že premiér Andrej Babiš má heslo The country for the future, tak tohle tomu absolutně neodpovídá. Úroveň vládní digitální komunikace je tragická, na to, že k tomu máme celé úřady a instituce.

Soutěž oznámil premiér Andrej Babiš. „Od 15.7. zkrátíme dobu mezi dávkami na 21 dní. Chceme tím urychlit očkování 2. dávkou, aby lidé byli co nejdříve plně chráněni. Navíc při vstupu do služeb a na akce potřebujeme být alespoň 14 dní po 2. dávce. A pak už žádné testy. Ani po návratu z dovolené. Další novinky v Čau lidí,“ napsal na Twitteru ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Je správné, aby se takové věci oznamovaly touto formou? Vy jste dříve kritizovala komunikaci vlády.

Není to správné jednání ani ministra zdravotnictví, ani premiéra. Obzvláště v době předvolební kampaně je to komunikačně zcela nevhodné. Vláda má hovořit ke všem občanům, nejenom k těm, kteří mají Facebook a kteří se chtějí podívat na soukromé propagační video pana premiéra. Má hovořit ke všem bez rozdílu všemi možnými kanály, které jsou k dispozici. Tohle nejen že je neefektivní, ale co je na tom horší je skutečnost, že to vypadá jako politická kampaň. Má to být vládní komunikace, ale ve skutečnosti je to politický marketing, který platíme my všichni.

Foto:
Očkování v pražském Kongresovém centru (6. dubna 2021)
Michal Šula, MAFRA

FotoGallery:
Očkování v pražském Kongresovém centru (6. dubna 2021)
Michal Šula, MAFRA

Udělejme tečku za koronavirem
ceskoockuje.cz

Udělejme tečku za koronavirem. Monika, studentka.

ceskoockuje.cz

Udělejme tečku za koronavirem. Lenka, máma a advokátka.
ceskoockuje.cz

Udělejme tečku za koronavirem. Karel, hospodský.
ceskoockuje.cz

Udělejme tečku za koronavirem. Martin a Eva, prarodiče.
ceskoockuje.cz

Udělejme tečku za koronavirem. Veronika, zdravotní sestra.
ceskoockuje.cz

Udělejme tečku za koronavirem. Hana Roháčová, infektoložka.
ceskoockuje.cz

Zapojení Jihomoravského kraje do očkovací kampaně.
Jihomoravský kraj

Udělejme tečku za koronavirem. Petr Jansa, manažer kvality závodu Lovosice Mondelez International
ceskoockuje.cz

Udělejme tečku za koronavirem. Ivana Tůmová, generální ředitelka společnosti Mondelez International pro Českou republiku, Slovensko a Maďarsko
ceskoockuje.cz

Udělejme tečku za koronavirem. Nicolas Bouchet, ředitel závodů Lovosice a Mariánské Lázně Mondelez International
ceskoockuje.cz

Udělejme tečku za koronavirem. Emmanuel Chilaud, generální ředitel závodů v Opavě, Lovosicích a Mariánských Lázních Mondelez International
ceskoockuje.cz

Slovenská reklamní kampaň na očkování proti covidu-19 (30. prosince 2020)
Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky

Studenti Univerzity Karlovy z oboru Strategická komunikace připravili několik návrhů, jak by mohla kampaň vypadat. (30. prosince 2020)
Barbora Márová, Iva Šalplachtová, Kamilla Kharisova, Pavel Pštroš

Studenti Univerzity Karlovy z oboru Strategická komunikace připravili několik návrhů, jak by mohla kampaň vypadat. (30. prosince 2020)
Barbora Márová, Iva Šalplachtová, Kamilla Kharisova, Pavel Pštroš

Návrat pravice mě děsí více než vládnout s Babišem a komunisty, říká Stropnický [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 16.07.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Ondřej Leinert, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.07.2021 00:51, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

Jsem rád za to, jak dopadl poslední sjezd ČSSD. Byl pro mě zprávou, že strana chce být levicová. Alternativou bylo kamarádíčkování s voliči TOP 09 a bohatšími vrstvami, které ČSSD stejně nikdy volit nebudou," vysvětluje někdejší předseda Zelených Matěj Stropnický, co ho přivedlo k tomu, že nedávno kývl na nabídku ČSSD a jde do voleb jako dvojka její kandidátky v Praze. V rozhovoru pro HN mluví také o tom, jak ho změnil život na venkově, a říká, že kdyby to záviselo na něm, zavedl by povinné očkování proti covidu.

HN: Pojdme rovnou k volbám. Dostane se ČSSD letos do sněmovny?

Musí hodně zabrat. Bude záležet na kampani její i jejích protivníků. ČSSD teď trochu těží z toho, že s kampaní ještě nezačala, zatímco ostatní začali brzy a dělají jednu chybu za druhou.

HN: Někde jsem zaregistroval titulek s citací Jiřího Paroubka, který říkal, že volby vyhraje hnutí ANO. Souhlasil byste s touto predikcí?

Řekl bych, že ta pravděpodobnost roste. Ale vliv bude mít, jestli se pandemie vrátí, nebo ne. Kdyby se vrátila, tak to ANO oslabí. V tuto chvíli bohužel slábne vůle lidí nechat se očkovat. Jak ze strany veřejnosti, tak se mi ale zdá, že i ze strany vlády, která by měla hledat způsoby, jak lidi k očkování motivovat.

HN: Předpokládám, že jste se o tom bavil s místopředsedkyní ČSSD a ministryní práce a sociálních věcí Janou Maláčovou. Jak byste chtěl lidi motivovat vy?

Kdyby to záviselo na mně, zavedl bych povinné očkování a doprovodil ho daňovými úlevami. Ovšem i pro ty, kteří se již očkovali, aby to bylo spravedlivé. Nechat se očkovat by mělo být pro lidi výhodné. To je můj osobní názor.

HN: Copak příkaz je jediné řešení?

V minulosti se už opakovaně stalo, že teprve ve chvílích, kdy bylo očkování povinné, jste dosáhli potřebné proočkovanosti, aby se nemoc dostala trvale pod kontrolu. Neříkám, že je očkování všespásné, ale žádnou lepší variantu nemáme. Další je jen nový lockdown nebo promoření. A to obnáší velké ztráty na životech. Myslím, že povinné očkování nakonec bude jediná možnost. Ale než k tomu společnost a vláda dojdou, bude to ještě nějaký čas trvat.

HN: Zmiňoval jsem bývalého premiéra Paroubka, který občas radí předsedovi ČSSD Janu Hamáčkovi. Bývalý hejtman Michal Hašek zase dělá předsedovi ČSSD náměstka na vnitru. Jak se vám identifikuje se stranou, kterou reprezentují podobně levicově konzervativní politici?

Já na sobě nic zvlášť konzervativního nepozoruji, přesto jsem byl rád, jak dopadl poslední sjezd ČSSD. Byl pro mě zprávou, že ta strana chce být levicová. Alternativou bylo kamarádíčkování s voliči TOP 09 a bohatšími vrstvami, které ČSSD stejně nikdy volit nebudou. Tenhle elektorát má sice třeba Tomáše Petříčka (bývalého ministra zahraničí, který s Janem Hamáčkem na posledním sjezdu ČSSD soupeřil o pozici předsedy ČSSD, pozn. red.) rád, ale nakonec stejně volí doprava.

HN: Bylo ale namísto odstřelit už předschváleného lídra ČSSD v Praze Petříčka, navíc v době, kdy se stal poměrně výraznou postavou strany?

Jsem na kandidátce jako host a chci se na ní jako host chovat. Takže to hodnotit nechci. Pro mě bylo rozhodující, že jde o levicovou stranu, která chce hájit důchodce a přes 1,3 milionu lidí, kteří jsou u nás zaměstnání v průmyslu. Kdo je vlastně hájí? Babiš? To je zaměstnavatel, který má vždycky nakonec na prvním místě zájmy zaměstnavatelů. Strana, která by hájila zaměstnance, je jediné sociální demokracie. Proto jsem také hned poté, co mě letos na jaře Jana Maláčová přivedla na ministerstvo práce a sociálních věcí, inicioval akci inspektorátu práce, jejímž cílem není ani tak řešit jednotlivé stížnosti, ale systémové problémy: odkdy dokdy a co za to. Tyto kontroly jdou po tom, jestli délka pracovní doby odpovídá mzdě, kterou zaměstnanci dostávají. Protože často firmy inzerují mzdové podmínky, které jsou de facto nereálné. Teď přes léto je na to nasazeno 250 inspektorů. Levice se má pokusit lidem ukázat, že stát je jejich. Že to je náš společný projekt toho, jak vytvářet společnost, ve které existuje spravedlnost.

Politik a herec, dříve novinář, absolvent žurnalistiky a mezinárodních teritoriálních studií na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**.

V letech 2003 až 2020 byl členem Strany zelených, kterou od ledna 2016 do října 2017 vedl jako předseda. Funkci opustil v reakci na neúspěch strany ve sněmovních volbách, v nichž strana získala 1,46 procenta hlasů. V červnu 2020 ze strany odešel.

V minulosti byl také zastupitelem a místostarostou Prahy 3, v letech 2014 až 2018 působil jako zastupitel hlavního města Prahy, mezi roky 2014 a 2015 také jako náměstek tehdejší primátorky Adriany Krnáčové pro územní rozvoj a územní plán, od roku 2016 předsedal pražskému výboru dopravy.

Od jara 2021 působí jako poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové (ČSSD), letos v červnu přijal nabídku ČSSD kandidovat za ni jako nestraník ve sněmovních volbách.

HN: V několika rozhovorech jsem četl, jak vás změnil život na vesnici. Myslíte, že byste dnes byl na kandidátce ČSSD, kdybyste před časem nevyměnil Prahu za Osečany?

To nevím. Ale jsem moc rád, že jsem ten krok udělal. Dostal jsem se do kontaktu s jinými lidmi a začal jsem hodně pracovat rukama. Pozemek je velký a dům zchátralý, takže to jinak nejde. Musíme být soběstační, topíme vlastním dřevem z parku, snažíme se tam ale zároveň vytvořit kulturní centrum, podobně jako jsem to dělal v Praze na nákladovém nádraží na Žižkově, které jsme s přáteli zachránili před demolicí. Děláme divadlo, koncerty, prohlídky. V tomto je to podobné, ale i jiné. Spousta lidí si myslela, že tam jedu do nějaké izolace, ale v Praze jsem byl paradoxně mnohem izolovanější.

HN: Tak jinak, byl to důležitý faktor v posunu od Zelených k ČSSD?

Ten posun není tak velký, jak by se mohlo zdát. V Zelených jsem byl vždycky dost nalevo, ale tím tradičním způsobem, ekonomicky. Nehlasoval jsem pro vstup do Topolánkovy vlády, celou dobu jsem byl jejím oponentem. Potkával jsem se se členy ČSSD na demonstracích proti americkému radaru a potom proti Nečasově vládě, byl jsem s nimi dvakrát v koalici, v Praze na magistrátu a v Praze 3. To ale nebyla jen pozitivní zkušenost.

HN: Proč?

Prahu v ČSSD léta ovládala skupina kolem Miroslava Pocheho a tu se teď podařilo odstavit. Známe ho z Prahy 3 a potom znovu z magistrátu, kde byli lidé jako Petr Dolínek jeho loutky. Zažil jsem tu Pocheho pyramidu v akci. Fungovalo to tak, že lidem kolem sebe házel lasa, a když plnili jeho úkoly, mohli postupovat v pyramidě nahoru, když ne, padali dolů na neplacené funkce. S těmi lidmi nemělo smysl o ničem diskutovat, protože byli koupení.

HN: Miroslav Poche měl pověst vlivného zákulisního muže v ČSSD, teď ho však nahradil současný náměstek na ministerstvu zahraničí Pavel Jaroš, který byl mimo jiné před časem s Karlem Srbou obžalován v kauze předražených rekonstrukcí českých ambasad. S tím jste v klidu?

Na pana Jaroše jsem v minulosti osobně nenarazil, moje zkušenost byla s panem Pochem a jeho skupinou – a ta byla velmi intenzivní. Nakonec, tato skupina postavila kandidáta na předsedu (Tomáše Petříčka), který prohrál jen o pár hlasů. Takže to byla významná mocenská skupina a v jejím odstavení vidím i určité zadostiučinění.

HN: Uvažujete o vstupu do ČSSD?

Teď o tom určitě neuvažuji. Byl jsem sedmnáct let členem Strany zelených, a tak si teď chci užít trochu volnosti. Jsem připraven se koordinovat s ČSSD a být loajální k určitým základním strategiím, na druhou stranu už se nechci tak poutat.

HN: Co byste dělal, kdyby ČSSD v Praze získala jeden mandát a byl byste to zrovna vy? A vedení ČSSD by za vámi přišlo s přáním, abyste přepustil post lídryni Janě Maláčové?

To se nestane, Jana je velmi oblíbená politička, nejen na poměry ČSSD. Vidím to, kdykoli s ní někam jdu. Krom dobrého volebního programu je ona člověk, kvůli kterému z velké části na tu kandidátku jdu.

HN: Ale bude v Praze fungovat politička, kterou mimo jiné unavuje odpovídat na to, kde na své levicové návrhy vezme peníze?

Je pravda, že tento výrok byl jednou z prvních věcí, o které jsme se s Janou bavili. Říkal jsem jí, že to je přece součást její práce a musí vysvětlovat a vysvětlovat. Někdy je to sice úmorné, ale taky je za to přece docela dobře placená.

HN: Čím vás Jana Maláčová tak oslovila?

Jednak je to člověk, který ve vládě skutečně bojuje za levicovou politiku. To se zdaleka nedá říct o všech. Vybojovala třeba třikrát zvýšení minimální mzdy a je šance, že se podaří ještě jedno. To má obrovský dopad i na výši mezd lidí, kteří berou víc. Ale sedli jsme si i osobně. Dost brzy poté, co jsem odešel z čela Zelených a přestěhoval se na venkov, jsem se přihlásil jako doktorand sociologie na **Fakultu sociálních věd UK**. Věnuju se ve svém studiu současnosti levice u nás a ve světě. Články o tom publikuju průběžně. Jana některé četla a také rozhovory, kde o chybách strategie levice na Západě občas mluvím. A pak jsme s Ilonou Švihlíkovou, Janem Kellerem a Petrem Drulákem letos na jaře vydali knížku Budoucnost levice bez liberalismu, jejímž cílem není eliminovat liberalismus, ale jde o polemiku, jestli má levice měnit hlavně podmínky práce, bydlení, daní, tedy ekonomické věci, základní potřeby člověka, nebo se má spíš věnovat kulturní a lidskoprávní agendě. Případně jestli jsou ty dvě strategie slučitelné.

HN: K čemu jste dospěl?

Že to propojení voličsky není moc úspěšné. Lidé s nižšími příjmy považují kulturní a lidskoprávní otázky za okrajové a někdy je i uráží. Myslím, že hlavně to, kolik prostoru má téma, které se týká jen malého počtu lidí a bere prostor jejich problémům. Kolik lidí si chce změnit pohlaví a jaký mají prostor? Těch lidí je minimum a prostor velký, je to senzace. A kolik lidí chce vyšší mzdu, aby mohli slušně žít, a jak často dostanou v médiích slovo? Jsou jich statisíce a nikdo s nimi rozhovory nedělá. Skutečná levice má zkrátka podle mě řešit hlavně tyto základní životní potřeby člověka.

Vezměte si třeba nedostupnost bydlení. To se nikdy nedožene rychlejší výstavbou, jak si myslí paní ministryně Dostálová. Dost jsem se právě o tuto problematiku zajímal, měl jsem to štěstí, že na fakultě nám přednášel Martin Lux, jeden z našich nejfundovanějších odborníků na bytovou politiku vůbec. A jsem přesvědčen, že abychom situaci změnili, klíčová je výše úrokové sazby. Hlavní způsob, jak omezit zájem o nemovitosti u investorů, kteří mají přebytek financí, je zvýšit úrokovou sazbu tak, že to přestane být nejvýhodnější investice pod českým sluncem.

HN: Tím ale přece učiníte nemovitosti ještě nedostupnější.

Lidé s nízkými příjmy na ně ale nedosáhnou už ani dnes.

HN: Tak je cestou udělat to ještě horší?

Jsem přesvědčen, že se to projeví tak, že se peníze bohatých investorů přesunou jinam a zájem o koupi bytů na investici klesne, čímž klesne poptávka a tím i cena bytů jako taková. Pokud by se podařilo přesunout zájem investorů do jiného odvětví, třeba do zelené ekonomiky nebo do kreativního průmyslu, tak by to naší zemi jen prospělo. Cihly jsou investičně konzervativní nuda.

HN: Uvidíme podobný návrh v programu ČSSD?

Sociální demokracie prosazuje hlavně státní a družstevní výstavbu bytů. Úrokové sazby jsou kompetence národní banky, ale fakt je, že si myslím, že svatý grál nezávislosti centrální banky nemusí být vždy tak nedotknutelný. Vláda s ní má vyjednávat. Ale to říkám jako svůj názor, můj úkol není mluvit do programu ČSSD, nejsem nikým zvolený.

HN: Na druhou stranu, sám jste zmínil, že jste na ministerstvu prosadil kontroly ve firmách.

To byla výjimečná věc. Moje práce zahrnuje převážně přípravu politické strategie, poradenství, konzultace, snažím se Janě Maláčové poskytovat zpětnou vazbu na to, co dělá, a navrhnout, co by mohla udělat jinak. Můj návrh třeba byl, aby se šla podívat do Amazonu, který se sice prezentuje jako moderní platforma, ale práce tam, to je 19. století. Sám jsem tam byl před šesti lety. Do terénu by měli všichni sociální demokraté. Ale ne ke stánku, do továren, do skladů, do výroby, mezi lidi.

HN: Jste v pohodě s tím, když bude příští vláda vypadat jako ta současná? Tedy ANO a ČSSD, možná nově s Přisahou, která by dodala chybějící hlasy, a to vše tolerované KSČM?

Pravděpodobnost, že budu zvolený, není příliš velká, to by se musel stát zázrak. Vnímám svoji kandidaturu spíš jako

symbolickou podporu levici a jejímu přežití, tak si naštěstí tuto otázku klást nemusím. Ale myslím, že by ČSSD prospělo, kdyby strávila jedno volební období v opozici. A možná nejen jedno.

HN: Nicméně, kdybyste musel řešit, jestli chcete být ve sněmovně součástí strany závislé na toleranci KSČM, jak byste to snášel?

Víte, mnohem více mě děsí návrat pravice než pokračování současné vlády. I když moc rád bych byl jedno volební období opoziční poslanec vůči pravicové vládě. Nikdy by na mě nezapomněli.

Zajímá mě, co je za druhou zatačkou

TISK, Datum: 16.07.2021, Zdroj: Téma, Strana: 8, Autor: Karolína Lišková, Vytlačeno: 56 998, Prodáno: 47 523, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.07.2021 01:01, Čtenost: 234 452, Rubrika: Rozhovor, AVE: 1 674 991,48 Kč, Země: Česko, GRP: 2,61

Je-li u nás televizní moderátor světového formátu, který i ten nejsložitější vědecký problém umí vysvětlit polopatě a zábavně, je to nepochybně DANIEL STACH (33). Kromě toho, že hovoří brilantní angličtinou, ale rozhovor si klidně stříhne i ve francouzštině, má obrovský přehled v mnoha vědeckých oborech. Od medicíny po atomovou fyziku. Už devět let provází pořadem Hyde Park Civilizace, kde vyzpovídal přes čtyři stovky hostů, z toho 31 držitelů Nobelovy ceny. Sází na pečlivou přípravu a fakta, je empatický, do vědy neplete politiku. Kromě toho je nadšeným kajakářem a má rád svět sci-fia fantasy, kde vítězí hrdinové. Ostatně i on se jím pro mnohé diváky stal. Během pandemie jim dokázal v pořadech České televize srozumitelně vysvětlovat složitosti chování koronaviru, jeho šíření, mutace. I proto letos dostal prestižní novinářskou Cenu Ferdinanda Peroutky. A Učená společnost, sdružující významné české vědce, ho v květnu vyznamenala medailí Za zásluhy o rozvoj vědy.

* Je vám třiatřicet, Kristova léta. Bilancoval jste?

Ne, vůbec. Nevidím důvod. A na bilancování moc nejsem. Já se snažím zhodnotit každý den. Když jdu z práce domů, řeknu si, co jsem udělal dobře, co ne, co jsem mohl udělat lépe. Při běhání si procházím i několik dnů zpátky, hledám chyby, které jsem udělal, a snažím se z nich poučit. A přemýšlím nad tím, co dál. Potřebuji vědět, že věci, jež dělám, mají smysl a že něco přináší.

* Máte velký přehled v mnoha oborech, hovoříte několika jazyky, i teď mluvíte jako kniha. Působíte na mě jako jedničkář, který má v sobě všechno totálně srovnané. Jaký je ale Daniel Stach, když přijde z práce domů?

Rozhodně nejsem prototyp jedničkáře. První dvojku jsem měl na vysvědčení už ve třetí třídě, a to z češtiny. (smích) Prostě se snažím v životě dělat věci, které mě baví, a snažím se je dělat co nejlépe.

* Máte v sobě kus takové noblesy, chováte se jako gentleman, chodíte perfektně oblékaný, neustále se usmíváte. Děláte vůbec nějaké chyby? Jak třeba vymačkáváte zubní pastu?

S tím moje manželka nemá problém. Takže asi správně. (smích) Ale chyby samozřejmě děláme všichni. Dokonalost neexistuje. Tím pádem se jí nemůžu ani zdaleka blížit. Je velmi dlouhá řádka věcí, co bych mohl dělat jinak a lépe. Lidé, co mě znají, by je určitě dokázali sepsat.

* Další rys vaší osobnosti: pořád sršíte optimismem, jste stále nabitý takovou dobrou energií. Podle mě byste dokázal utáhnout i dvě atomové elektrárny. Jak to děláte?

Mě to na tom světě baví! Máme tady sice mnoho věcí, které nejsou dobré, potřebujeme je zlepšit a pracovat na nich, aby nám dlouhodobě nepřinášely problémy, ale to neznamená, že nebudu mít radost ze života. Jsem defaultní optimista. Na všem se vždycky snažím hledat to lepší.

* Začátkem května jste měl ve vysílání jako hosta teoretického fyzika profesora Jiřího Bičáka, jenž spolupracoval s několika nobelisty a přednášel i pro věhlasného fyzika Stephena Hawkinga, považovaného před svojí smrtí za nejbystřejší mozek světa. A právě Bičák říkal, že by se člověk zbláznil, kdyby svět neviděl optimisticky.

Já si nemyslím, že by se člověk musel nutně zbláznit, ale zbytečně si ten život dělá těžký. Nejtřeptanější vtip je, že optimista je špatně informovaný pesimista.

* V kolik hodin vstáváte?

Okolo šesté. A večer si jdu v devět číst. Na tabletu, knížky v angličtině. Z žánrů mám rád fantasy nebo sci-fi, aby mozek přepnul z pracovní nálože a před spaním si odpočinul a přeladil se na něco jiného. A usínám, až se mozek zpomalí. Brzy chodím spát proto, aby si tělo odpočinulo. Spím osm hodin. Během pandemie byl velký tlak a obrovské množství práce. A kdybych se pořádně nevyspal, asi by to špatně skončilo, proto si to hlídám.

* Je svět fantasy ventil, chvilkový únik z reálného světa?

Je to trošku jiný svět. Jsou tam lidé, kteří se stavějí zlu. Mám rád fantasy, kde jsou luky, meče a štíty a tak přiměřeně magie. Anebo sci-fi, jež nás v lidském slova smyslu posouvá dopředu. A víc se mi líbí Arthur C. Clarke než Asimov (dva slavní spisovatelé sci-fi; Clarke je mj. autorem románu 2001: Vesmírná odysea, Asimov napsal kromě jiného soubor povídek Já, robot, pozn. red.). Od Clarka mám přečtené úplně všechno. Díky tomu se přepnu do světa, v němž jsou i charakterky lidí jiné. I když i v pandemii se objevila velká spousta nečekaných hrdinů. Říkám jim „hrdinové z vedlejšího vchodu“. Lidé, kteří pomáhali šít roušky, nosili nákupy seniorům, volali si s nimi, aby se necítili osaměle, zadarmo dávali právní rady, jak situaci zvládnout, vytvářeli věci ku prospěchu ostatních... Prostě obětovali kousek sebe, ze svého času, peněz nebo energie, pro ostatní. Ve fantasy jsou podobní hrdinové. Také pomáhají ostatním a je na ně spolehnouti. Pro mě je spolehlivost nejdůležitější lidská vlastnost. A v tom ohledu mám v životě velké štěstí. Mám okolo sebe dost lidí, na které se mohu spolehnout, mohu jim věřit a mohu se o ně opřít.

* Mluvil jste o tom přepínání mozku před spaním do jiného módu. Před vysláním máte zase rituál, kdy protočíte panenky, až je vám vidět bělmo. Tím se také připravujete na to, co přijde. Jako by měl váš svět mnoho dimenzí, mezi nimiž se přepínáte.

Beru to tak, že svět, v němž žiju, má mnoho podob. Nechci mít život naplněný pouze jednou věcí, aby byl můj svět jen jeden

dlouhý tunel. Opírám se o práci, rodinu a sport. To jsou pilíře mého života. A v každém tom mém dílčím světě musím fungovat trochu jinak. Používat jiné schopnosti a vlastnosti. A pokud jde o rituál před vysíláním, pomáhá mi v koncentraci. Dělal jsem ho i před starty na divoké vodě.

* Nedávno se vám narodil syn. Musel jste se přepnout do módu „táta“?

Nad tím jsem vůbec nepřemýšlel. Šlo to samo. (smích) * Jaký jste otec?

To se ukáže. (smích) Snad dobrý.

* Mamince říkáte „mutinka“. Má to v sobě takovou prvorepublikovou eleganci...

Ale není to archaismus, vzniklo to jako slovní hříčka. Od třetí třídy jsem se učil německy a z „die Mutti“ vzniklo oslovení „mutinka“.

* Vaši rodiče jsou oba vystudovaní chemici. Ovlivnilo vás to nějakým způsobem ve vztahu k vědě?

Chemie mi nikdy moc nešla. Takže asi ne. U nás to bylo nastavené tak, že mě a sestru rodiče vedli k samostatnosti a zodpovědnosti: „Rozhodněte se, co chcete dělat. Dokud budete ve škole, my vás budeme podporovat, ale důsledky za svoje rozhodnutí si nesete vy.“ * Občas zmiňujete, že táta je vašim největším kritikem. Jak vám radí?

Snaží se mi říct svůj pohled na věc a dokáže to velmi dobře popsat. Vzhledem k tomu, že viděl a slyšel všechno, co jsem kdy dělal, naprosto dokonale zná moje hranice. Ví, co umím, a co ne. Dokáže dobře poznat, zda jsem měl formu, jestli to bylo přesně tak, jak jsem si představoval, nebo to nebylo ideální. Drtivá většina diváků tyto nuance nerozpozná. On ano, a tyto situace dokáže přesně vypíchnout. Příklad: když jsme dělali před devíti lety pilotní díly Hyde Parku Civilizace, pořád jsme koukali na záběry a něco nás rušilo, a nevěděli jsme co. A pak se na to podíval tatík a povídá: „Když dočteš otázku, vždycky se zamračíš.“ Drobnost. Nikdo jsme si toho nevšímal, ale tatík okamžitě. Od té doby si na to dávám pozor. * Až do takových detailů rozebíráte každý váš výstup v televizi?

Už ne, ale na začátku mi moje šéfka a dramaturgyně pořadu Gábi Cihlářová bodově rozepisovala po sekundách, co jsem udělal špatně. Například: 1:35 – moc ses otočil zády ke kameře; 2:46 – měl jsi počkat na ilustrační záběry; 2:59 – měl ses zeptat jak, a ne proč; 9:03 – měl jsi počkat na odpověď do konce... To byla báječná zpětná vazba. Dnes už to tak podrobně neděláme.

Postupem času jsem získal nějaký svůj styl. A kdybychom to takhle podrobně rozebírali, mohl bych se začít tláčit do nepřírozené polohy. Byla by to zbytečná křeč. Nicméně kolegům v redakci, kteří začínají, takhle podrobně jejich práci rozebíráme, aby si nevytvořili nějaký negativní návyk. A já si poměrně často pouštím Hyde Park do sluchátek jako podcast, když jdu běhat. Stále totiž hledám tu správnou hranu popularizace, tedy jak moc jít do hloubky. A když běžím, docela dobře se blížím situaci, v níž se ocitá velká část diváků. Jsou doma s rodinou, u toho občas něco prohodí, občas si dojdou pro něco k jídlu a k pití. Rozhodně nesedí s poznámkovým blokem, aby si zapisovali, co říkám. Rozumím-li tomu dobře, pak vím, že tady jsme se trefili. Pokud je tam něco, co hned nechápu, je jasné, že jsem něco udělal špatně. Bylo to moc složité a musím to příště udělat lépe.

* Jak balancujete tu hranici, kdy je to pro diváka ještě srozumitelné?

Tohle je nejtěžší. Pro nás je dobré, že hodně komunikujeme s diváky a máme od nich velkou zpětnou vazbu, takže zhruba víme, co pro ně je stravitelné a srozumitelné. Díky tomu to dokážeme snad dobře balancovat. Nicméně platí, že pokaždé bude ta hranice pro někoho posunutá na jednu nebo na druhou stranu. A našim hostům se snažím vždycky vysvětlit, že nevysíláme pro ně a jejich kolegy vědce, ale pro širokou veřejnost. Tohle není odborná konference pro vědecký svět.

* Dnes hraje vědecká osvěta velkou roli, že?

Vědec, který nepopularizuje, není vědcem třetího tisíciletí. Před pěti lety jsem byl v Británii a bavil jsem se o tom s lidmi z Cambridge. Ptali se mě, proč někteří vědci u nás nechtějí popularizovat. Já na to, že buď tomu nechtějí věnovat čas, nebo se stydí, nebo se bojí, že to řeknou moc zjednodušeně a že budou mít problémy ve vědecké komunitě. Angličané jen kroutili hlavami a divili se: „To přece není možné!“ Oni přemýšlejí o světě jinak. Postupně se to však naštěstí otáčí i u nás. Věda je od lidí a pro lidi. A tohle by měl mít každý vědec automaticky na paměti. Měl by umět prodat nejen to, že je věda cool, ale že nás vlastně ovlivňuje na každém kroku.

* Koronavirus paradoxně popularizaci vědy ohromně pomohl.

Zároveň však také ukázal na slabiny. Třeba jak se může prosadit někdo, kdo má nějaký názor, jenž dobře rezonuje v médiích, byť není vůbec vědecky podložený. To je něco, s čím se musíme učit nakládat. Pokud nějaký odborník na jaře 2020 říkal, že na podzim tady virus nebude, nebo tvrdil v září 2020, že už více případů u nás mít nebudeme, pak je to evidentně člověk, který neříkal pravdu. A ano, všichni se můžeme zmýlit. Pak je ale potřeba, aby ten odborník vysvětlil, proč se mylil, a přiznal, že udělal chybu. Ale pokud to neudělal, pak se ptám, proč ho dále brát jako relevantního experta.

* Pozval byste si takového odborníka do pořadu, abyste ho konfrontoval s tím, co říkal?

Ne. Z výzkumu totiž vychází, že pokud rozporujete konspirační teorie, spíš jim pomáháte, protože se dostávají do veřejného prostoru. Divákům uvíznou v hlavě, a nevyváží to ani to, že je pak vysvětlujete. Tohle jsme řešili během pandemie několikrát. Přemýšleli jsme, jak přistupovat k různým lžím, které se šířily. Zda na ně máme reagovat stylem: „Není to pravda, protože...“ Nakonec jsme to neudělali právě proto, že bychom jim naopak pomohli v dalším šíření. * Máme už dobu jednoduchých objevů za sebou?

Všechno se posouvá. Co bylo revoluční před padesáti lety, nám dnes může připadat jako hluboká historie, přitom je to v kontextu dějin nedávno. Vezměte si, že je to pár desítek let, co vědci přišli s tím, že je v DNA ukotvená informace o tom, jací jsme. Erika Landera, který se na přečtení DNA výrazně podílel, jsme měli v Hyde Parku Civilizace. Vyprávěl, jak to přečtení tehdejšími počítači a technikou trvalo roky. Dnes jsme o dvacet let dále a dokážeme už naši DNA měnit a upravovat ji. Třeba CRISPR (tzv. genetické nůžky, umějí „vystříhnout“ jednotlivá „písmena“ v DNA a nahradit vadný úsek zdravým nebo vystříženou „písmeno“ přenést v DNA jinam, pozn. red.) a další metody editace genomu jsou podle mě nejdůležitější věci, jaké bychom nyní měli řešit na této planetě. To je něco, co naši civilizaci ovlivní na další desetiletí, možná staletí, dokonce možná na věky věků. Dnes dokážeme upravit člověka a můžeme absolutně změnit běh toho, jak se bude vyvíjet lidstvo.

* Je to ale dvojsečná zbraň.

Ano, má to i obrovská rizika. Ve vysílání jsme měli biochemika Samuela Sternberga, jenž na průlomové technologii CRISPR

pracuje. A polovinu vysílání jsme věnovali právě etické otázce.

* K čemu jste došli?

Že jsme na hraně. Jde o to, přesně pojmenovat, kde jsme nyní a kam se budeme posouvat dále. V současné době panuje mezi vědci většinová shoda, že bychom neměli pracovat na zárodečných liniích, tedy na vajíčkách a spermích. Aby se to, co uděláme nyní, nepromítlo do dalších generací. Představte si situaci, že zvýšíme v populaci průměrné IQ o pět bodů. To by byl obrovský posun! Ale nevíme, jestli právě takhle změna nebude znamenat za pět generací, že se staneme neplodnými. Ten komplex, který nás tvoří, je opravdu hodně složitý. A to riziko, že uděláme i něco, co jsme nezamýšleli, a projeví se to později, tady může být. Teď to prostě nevíme, ale je to potřeba řešit dříve, než to propukne naplno. A nejsem si úplně jistý, jestli jsme to už nepropásali. Pojdme se tedy bavit o tom, že je-li pacient v terminální (konečné) fázi rakoviny plic a dostupnou léčbou mu už neumíme pomoci, proč by na řadu nemohla přijít úprava pomocí genetickýchkůžek. Nebo pojdme řešit, pokud se někdo narodí s nějakou vrozenou vadou... Dnes se hlavně zabýváme pandemií koronaviru, ale je tady mnoho důležitých věcí, které potřebujeme řešit. Třeba antibiotickou rezistenci. Máme spousty bakterií, jež zabíjejí desetitisíce lidí ročně jen proto, že se jim už nedokážeme ubránit.

* Vnímáte to jako časovanou bombu?

Určitě. Nemáme nová antibiotika! Když je firmy vyvinou, hned je chtějí vrhnout na trh, aby mohly zaplatit vývoj a vydělat. Ale my potřebujeme antibiotika do zálohy, která si schováme a budeme je dávat proti zlatému stafylokokovi a dalším patogenům, jež jsou pro nás extrémně nebezpečné. Jenže to nechce žádná firma dělat. Když bude v laboratoři antibiotikum 20 let ležet a bude se používat jen ve vzácných případech, pak na tom ten farmaceutický podnik nikdy nevydělá. Venkatraman Ramakrishnan (biolog, držitel Nobelovy ceny za chemii a do loňska šéf britské Královské společnosti, jakési obdoby české Akademie věd, pozn. red.) říká: „Podívejte se na mě, já jsem ideální pacient. Mám vysoký krevní tlak, vysoký cholesterol. Budu brát hrst tablet každý den a pro mě i další pacienti se stejnými potížemi tyhle prášky vždycky budou! Ale nebudou

„Jediným cílem viru je přežít. Proto se tak množí.“

pro jednoho člověka se vzácnou chorobou, která mu třeba ničí imunitní systém. To se nevyplatí!“ Proto volá po tom, aby do vývoje antibiotik šly státní peníze, aby investovaly státy a aby to byl mezinárodní podnik. * Tyká se to i léků na vzácné choroby? Tady mluvíme o takzvaných orphan drugs (status pro léky na vzácná onemocnění, které by nebylo rentabilní vyrábět bez státní podpory; pokud ho výrobce získá, může čerpat různé výhody, pozn. red.). Ale také se to posouvá. Dnes se například vyvíjejí takzvané organoidy (miniaturizované a zjednodušené verze orgánů, „vypěstované“ v laboratoři ze vzorku střevní sliznice konkrétního pacienta, pozn. red.). Vědci například vytvoří malinké umělé plíce a na nich mohou testovat léky proti cystické fibróze (genetické a nevyléčitelné onemocnění, postihující především trávicí a dýchací systém, kde se usazuje abnormálně hustý hlen, pozn. red.). Tohle je podle mě cesta a důležitá věc pro budoucnost, pokud jde o léčbu vzácných onemocnění. * Už jsme mluvili o koronaviru. Nedávno jste v jednom rozhovoru říkal, že vás bude zajímat, jaké varianty virů budou na podzim na severní polokouli.

Abychom věděli, co můžeme čekat. Ten virus nezmizí, přinejmenším ne hned. Počty nakažených ve světě jsou zatím pořád ještě velké. Každý z nás, kdo se virem nakazí, je laboratoří, ve které se virus mění. A v každém z nás může vzniknout i několik mutací. Tím pádem budou vznikat varianty nové. Virus se prostě snaží i obejít protilátky, jež máme. A je to pro něj přirozené. Nepředstavujeme si koronavirus jako nějakou myslící entitu, která po večerech spřádá plány, jak nás dostane. Jeho jediným přirozeným cílem je přežít, proto se snaží co nejvíc množit. Pokud budeme vědět, jaké varianty se tady budou vyskytovat, pak se můžeme začít bránit. Vylepšíme vakcíny, léky, zavedeme krátkodobě nějaká opatření. Už dopředu budeme připraveni a budeme se moci vyhnout situaci, kdy počet případů poleťí strmě směrem vzhůru. * Prostřednictvím svých hostů nahlížíte do mnoha světových laboratoří. Co zásadního se teď děje v oblasti výzkumů na poli boje s koronavirem?

Sekvenuje se, to znamená, že se hledají jednotlivé varianty (mutace, pozn. red.) koronaviru. Vyvíjejí se další testovací sady, hledají se další možnosti léčby. Pfizer mimo jiné deklaroval, že vyvíjí tabletku, jež by měla zabránit vážnému průběhu covidu. A velkou otázkou jsou důsledky nemoci. Zkoumá se takzvaný dlouhý covid (dlouhodobé následky nákazy, především únava, dušnost, úzkost, výjimečně i postižení srdce a dalších orgánů, s nimiž se potýká 5 až 30 % pacientů, pozn. red.). Data z Fakultní nemocnice Hradec Králové ukazují, že mezi třetím a šestým měsícem po covidu dochází k poměrně velkému zlepšení. Ale počkejme si ještě na potvrzení. Já s napětím čekám na výzkumy důsledků krevních sraženin a důsledky pro mozek. Víme, že covid-19 krevní sraženiny způsobuje. To je prokázáno. Diskutuje se ale, zda mohou vzniknout malinké krevní sraženiny, které se mohou dostat do mozku a v následujících letech vyústit v nějaký větší problém, třeba mrtvici. Zatím také není jasné, jakým způsobem covid náš mozek ovlivňuje. Může mít vliv na naše kognitivní funkce (zpracování a chápání informací, učení, pozn. red.) a další schopnosti. Ovšem to se velmi těžko sleduje a měří, protože to, co máme mezi ušima, je nejsložitější hmota ve známém vesmíru a my ji zkoumáme zase tou samou nejsložitější hmotou ve známém vesmíru. Ovšem nebudu pesimista ani alarmista, u drtivé většiny lidí by měl být covid snad bez dlouhodobých následků, pokud neměli vážný průběh s následnými komplikacemi.

* Je nějaký obor z celého vědeckého spektra, který vás obzvlášť fascinuje?

Ne. Na každé vědní disciplíně se dá něco najít. Já se denně dozvídám něco nového a stále se učím. To mám na své práci nesmírně rád.

* Například?

Kolikátý si myslíte, že je Měsíc podle velikosti v naší sluneční soustavě? Pátý! To jsem nevěděl. Myslel jsem si, že bude až ve druhé polovině, a když jsem se to před lety dozvěděl, velmi mě to překvapilo. A podobné momenty zažívám v různých oborech stále. * Když jste v jednom z rozhovorů mluvil o přistání robotické sondy Perseverance na Marsu, úplně jste se rozzářil.

To byl přece úžasný zážitek!

* Chtěl jste být jako dítě kosmonaut?

Ne. Já bych se strašně rád podíval na oběžnou dráhu, ale nemám ty schopnosti, které * A výlet na Mars by vás lákal? Tam bych nechtěl. Je to tam velmi nehostinné. Představte si dovolenou v Chorvatsku a dovolenou v tuhé zimě na Antarktidě, kde je těžko k přežití. A teď si vezměte Antarktidu a Mars. Ta Antarktida je ve srovnání s Marsem jako ta dovolená v Chorvatsku. Občas máme tu iluzi rudé krajiny, ale tam je nepříjemné a nechcete tam být.

* Co vás fascinuje na vesmíru?

Vesmír nám obrovsky pomáhá posouvat hranice. Spousty věcí, které máme na Zemi, vznikly díky vesmírnému výzkumu. Třeba miniaturizace. Tenhle mobil, který leží na stole, je z velké části důsledek toho, že se zmenšovalo právě díky vesmírnému

výzkumu. To byla ta motivace a byly tam i peníze. Jednoznačně nám to dává technologie, máme daleko přesnější předpovědi počasí a další věci, jež nám pomáhají. Jezdíte-li na kole, máte rám, který byl vyvinutý díky vesmírnému průzkumu. A díky němu máme i spoustu dat a informací. Mě fascinuje, jak nám to otevírá jiné prostory a možnosti, jiný pohled na svět. Třeba právě ona sonda. Na Marsu přistálo nějakých 200 milionů kilometrů od nás vozítko, které někdo sestrojil a naprogramoval. Samo pak letělo obrovskou rychlostí směrem k povrchu. Ten si vyfotilo a během pár sekund vyhodnotilo, kde má přistát. A po přistání poslalo fotky: „Jsem OK!“ To je přece neuvěřitelné! Vůbec to, že jsou mezi námi mozky, co to dokážou spočítat, vymyslet, nachystat. A teď si vezměte, že tyhle hlavy, tenhle přístup a znalosti využijeme i v dalších oblastech. Jak rychle můžeme jít dopředu? Dává nám to by inspiraci. Jsme lidé a chceme objevovat. Mě prostě zajímá, co je za tou druhou zatačkou. Chci to zjistit! Třeba tam může být něco, co mě posune někam dál a pomůže někomu dalšímu.

* Na objevech dnes pracují celé vědecké týmy. Trošku se posunula myšlenka vynálezce kontaktních čoček profesora Ottý Wichterleho, který říkával, že nápad se rodí v jednom mozku.

Víte, já mám hrozně rád vědecké příběhy. A to se vlastně vracíme k hrdinům a ke sci-fia fantasy. Někdy může nápad vzniknout v jedné hlavě, což je Flemingův případ (skotský lékař Alexander Fleming v roce 1928 objevil penicilin, čímž začala éra léčby pomocí antibiotik, pozn. red.). Jindy vznikne díky tomu, že se setkají hlavy dvě. Anebo ve dvou hlavách dozrají velmi podobné myšlenky. Příkladem je tokamak a stelarátor. (Obě tato zařízení by měla sloužit k udržení horké plazmy a využití termojaderné fúze k výrobě energie. Jde o snahu napodobit v pozemských podmínkách procesy v nitrech hvězd a tento princip použít v budoucnu k výrobě elektrické energie. Podobně jako v ostatních elektrárnách i zde se plánuje využít teplo k vytváření páry, jež může pohnět turbínu. V případě tohoto zařízení je však voda, z níž pára vzniká, ohřívána pomocí termojaderné fúze, která spočívá ve slučování vodíkových jader, při němž se uvolňuje obří množství energie. Hlavní komplikací je, že tato reakce probíhá jen za teplot kolem 100 milionů stupňů Celsia, a tak se vědci snaží najít způsob, jak tuto mimořádně horkou hmotu uchovávat v podmínkách, jež jsou na naší planetě k dispozici, pozn. red.) Stelarátor vymyslel Lyman Spitzer v roce 1950, když byl na lyžích a jel na sedačkové lanovce. Myšlenka tokamaku se zase zrodila v hlavě sovětského vědce Andreje D. Sacharova, když čekal ve frontě na společné sprchy v domě, kde bydlel. Dva úplně jiné světy. A dnes je právě tokamak jednou z nejnadějnějších cest k realizaci řízené jaderné fúze. Pokud bychom ji dokázali spustit, nebo jiný takhle extrémně bohatý a bezpečný zdroj energie, a zároveň bychom vymysleli, jak energii uchovávat, což je nyní jeden z našich největších problémů, pak bychom se dostali do úplně jiného světa. (Nejdál jsou v těchto experimentech asi v Číně. Tamní fúzní nukleární reaktor přezdívaný „umělé Slunce“ dokázal podle čínských státních médií začátkem června po dobu 101 sekund vytvářet teplotu 120 milionů stupňů Celsia. A kratičce docílil 160 milionů °C, což je desetkrát vyšší teplota než uvnitř Slunce. Zatím nedostižným cílem ovšem je udržet termojadernou fúzi stabilní po dlouhou dobu, a navíc používat levné palivo, třeba deuterium, tedy stabilní formu vodíku, k jehož výrobě by stačila mořská voda, pozn. red.) Říkal mi americký profesor James Kakalios, jenž učí fyziku na příkladech komiksových superhrdinů: „Věda, to je science fiction plus čas.“ Podívejte se na sci-fize 60. let. Všichni počítali, že přijde revoluce v energetice a že budeme mít neomezené zdroje energie. Typicky Iron Man. Ten má svůj štěrpaný obloukový reaktor, tedy neomezený zdroj energie, na který jede jeho dům. Ale ona energetická revoluce nakonec nepřišla. Místo toho přišla revoluce informační. Máme neomezený zdroj informací. Arthur C. Clarke předpovídal už v roce 1964, že není daleko doba, kdy lidé z Tahiti budou na dálku dělat byznys v Londýně. On skutečně předpověděl internet a sdílení informací. Dokonce psal o tom, jak chirurg z jednoho konce světa bude operovat pacienta v Edinburghu. A to už se na sálech v podstatě děje. Už dnes se mohou lékaři z různých koutů světa při operaci propojit. Dívat se na operaci, radit si na dálku, jak dále při zákroku postupovat. Svět nám prostě může přinést nečekané zvraty a nečekaný vývoj. Já osobně se velmi těším na to, až přijde teleport. (smích) * Často zmiňujete, že byste rád měl jako hosta v pořadu miliardáře a technologického vizionáře Elona Muska. V čem ho obdivujete?

V tom, jak dokáže lidi okolo sebe nadchnout. Například SpaceX, jimž dokázal otevřít nový směr ve výzkumu vesmíru, samozřejmě z velké části za federální peníze americké NASA. Nicméně nic to nemění na tom, že Musk dokáže lidi strhnout. Geolog Petr Brož z Akademie věd říká: „Poslechněte si ty největší bedny ze středních škol v USA. Kde chtějí pracovat? Pro SpaceX, Teslu, Neuralink (Muskovy firmy, pozn. red.). Chtějí makat pro toho, kdo je dokáže uchvátit!“ Musk má víze a dokáže je prodat. Když startovala nosná raketa Falcon Heavy, všichni jsme předpokládali, že testovací závaží, které raketa vynese, bude kus betonu – přesně tak by to udělala NASA. Místo závaží se však objevil elektromobil Tesla. Za volant konstruktéři posadili figurínu Starmana, který měl na palubní desce napsáno: „Nepropadejte panice!“ To je prostě obrovský posun ve vnímání. Takovou reklamu by si nikdy nikdo nezaplátil. Prostě geniální marketing a skvělý tah! Ostatně všechny starty SpaceX jsou tak vizuálně zajímavé, že i když vás to nezajímá, s chutí se na to kouknete a řeknete si: „To je cool!“ * Vaším dalším profesním přáním by byl známý britský přírodovědec, dokumentarista a popularizátor vědy David Attenborough. Rád byste ho vyzpovídal?

Ano. Dokonce jsme ho i pozvali, ale poslal nám velmi krásný e-mail, kterým nás bohužel odmítl. Třeba se to do budoucna ještě změní. On je pro mě úžasná, charismatická osobnost. Podobným ztělesněním moudrosti byl pro mě profesor Josef Koutecký (zakladatel dětské onkologie v Československu, zemřel v roce 2019, pozn. red.). To byla tak velmi lidská a moudrá osobnost. Nebo ruská disidentka Natalia Gorbaněvská, která v roce 1968 na Rudém náměstí v Moskvě protestovala proti okupaci Československa. I rozhovor s ní byl zážitek.

* V čem je podle vás rozdíl mezi moudrostí a chytrostí?

Ve stylu uvažování a myšlení. Jakým způsobem si vyhodnocujete věci. A potom je to něco, co z těch lidí sálá. Třeba pan Miroslav Zikmund. Z něj prostě něco vyzařuje. Nebo už zmiňovaný profesor Koutecký. Ten jen vstoupil do místnosti, a bylo to tam.

* Chtěl jste se také potkat se Stephenem Hawkingem?

A dostali jsme se až do jeho vedlejší kanceláře. Nakonec to nevyšlo. Měli jsme dokonce potvrzenou další vědeckou osobnost, nobelistu, fyzika Petera Higgse. Všechno už bylo domluvené, připravené, měl přiletět. Ovšem cestou na letiště se mu neudělalo dobře. Rozhovor odložil, ale pak řekl, že už nechce veřejně vystupovat. Od té doby nedává žádná interview. A můj pečlivě připravený rozhovor skončil v šuplíku. Máme takovou tabulku, již říkáme Failure is not an option (Selhání není možností; fráze je z filmu Apollo 13, pozn. red.). V ní máme vepsané všechny adepty, které bychom chtěli pozvat. Snažíme se o to dlouhodobě a trvá to roky, než se k nim dostaneme. Pro nás je vůbec nejtěžší, aby si otevřeli náš e-mail.

* To mi připomíná jednu novinářskou legendu, že potřebujete znát šest lidí, abyste se dostal k člověku, s nímž chcete dělat rozhovor.

To vychází ze skutečného výzkumu, který se kdysi dělal v Americe. Jejich záměr byl, že chtěli dostat dopis z ruky do ruky k

určitěmu adresátovi. Vybrali si někoho, o kom si mysleli, že by ho mohl znát nebo k němu mít blízko. A během toho výzkumu zjistili, že přes šest předání by se onen dopis měl dostat k danému člověku. My jsme to s kolegy řešili a myslíme si, že v České republice nepotřebujete šest lidí, budou vám stačit tři, a mělo by to klapnout. Ale je to dáno samozřejmě i tím, že jako novinář mám trošku jiné možnosti. Na druhou stranu, kdokoliv mě zná, může mi dát dopis, a já budu ten, kdo to tomu člověku předá. Takže by to mohlo jít hladce. (smích) U nás je to malý rybník, ve světě je to samozřejmě úplně o něčem jiném.

* Nedávno jste dělal rozhovor s 91letou akademickou malířkou Helgou Hoškovou-Weissovou. Psal jste pak na sociálních sítích, že to bylo pro vás velmi emotivní a hluboce vás to zasáhlo.

Ano. Paní Hošková-Weissová přežila Terezín, Osvětim, Freiberg a Mauthausen. Když mám tyhle rozhovory, dělám si pečlivou přípravu. Dopředu jsem ale nevěděl, co mám čekat. Nebylo s ní zase tolik rozhovorů. Paní Hošková-Weissová dlouho o holokaustu nemluvila. Vyjadřovala se ve svých obrazech, které jsou i proto neuvěřitelně silné. A bylo velmi zajímavé, jak během rozhovoru měnila emoce. Z totálního smutku se dokázala po chvíli usmát, protože si vzpomněla na něco krásného. Ovšem to, co a jak vyprávěla, mě během vysílání z hlediska zvládnutí emocí dostalo na hranici nejvíc, co jsem kdy zažil. Někdo možná řekne, že jsem to nezvládl, že to už bylo za hranou. Já vlastně nevím. Ještě jsem ten rozhovor neviděl. Možná proto, že jsem ještě nenašel to správné rozpoložení, abych v tom mohl hledat chyby a v klidu se na to podíval. Ještě pořád jsem plný toho příběhu. Těch hrůz! Jako mediální profesionál potřebuji ten odstup, abych si to mohl vyhodnotit a analyzovat. Nikdy jsem nezažil pro mě tak emocionálně těžký rozhovor. Ale jsem šťastný, že měla tu sílu nám o tom všem podat svědectví. Z toho rozhovoru je totiž patrné, jak se zlo nenápadně stupňuje. Začíná to opatřeními typu – nemůžete chodit do biografu, nemůžete jezdit v prvním vagoně. Pak přichází označení židovskou hvězdou, aby je všichni viděli. Dostali jsme se také k tomu, jak si jako malá holčička šila šaty pro panenky a dávala jim transportní čísla. A potom si uvědomíte, že ona, když prochází pražskou Veletržní ulicí, nevidí auta, jež tam vidíme my. Má stále v živé paměti průvod lidí, kteří šli z velké části na smrt, protože se nacisté rozhodli, že je vyvraždí. Vyprávěla, jak měla velký hlad a lezly po ní štěnice, jak venku za okny viděla partu malých chlapců, kteří si nesli lopatu, aby si vykopali vlastní hroby, než je nacisté zavraždili. Vzpomínala na tatínka, se kterým se loučila a který nejspíš věděl, že jede na smrt. Vybavovala si, jak přijela do Osvětimi a čekala, jestli bude téct voda, nebo pustí plyn. Dostala se pak do situace, kdy jí bylo jedno, jestli na ni spadne bomba, jen aby mohla být s maminkou. A pak okolo sebe viděla v Mauthausenu jen smrt místo živých bytostí. Já si myslím, že tyhle příběhy musíme přinášet a zaznamenávat, abychom nezapomněli. Proto, aby se tyhle hrůzy už nikdy neopakovaly. Mám velkou obavu, že si lidé řeknou: „Ono to nebylo tak hrozné!“ A budou to zpochybňovat. Už to dost často slyšíme. Ono to však bylo prostě daleko horší, než si vůbec umíme představit. Proto to musíme připomínat. Mám totiž obavu, že jsme se z historie nedokázali ponaučit. Na tenhle díl jsem dostal mnoho pozitivních reakcí. Mám radost, když mi rodiče pišou, že se na to podívají s dětmi, nebo učitelé, že to v hodině pustí studentům. To pro mě znamená hodně. Můžu si pak říct: Ano, tohle prostě má smysl.

„Jsem defaultní optimista. Na všem hledám to lepší.“ „I během pandemie se objevila spousta nečekaných hrdinů.“ „Časovaná bomba? Nemáme nová antibiotika!“ „Strašně rád bych se podíval na oběžnou dráhu.“ „Věda, to je sci-fi plus čas.“ DANIEL STACH (33) Moderátor pořadu Hyde Park Civilizace a Věda 24 na ČT24. Vystudoval Mezinárodní obchod na Vysoké škole ekonomické v Praze a Mediální komunikaci na Fakultě sociálních věd UK. V letech 2004–2005 byl členem české juniorské reprezentace ve vodním slalomu. V sedmnácti začal s moderováním jednorázových akcí, moderoval Světový pohár ve vodním slalomu v Praze a mezinárodní kulturní festival Wave. V letech 2009–2012 působil jako redaktor a moderátor sportovního pořadu Sports Take na rozhlasové stanici pro mladé Český rozhlas Radio Wave. Do České televize přišel v srpnu 2010 jako fanoušek pořadu Hyde Park ČT24. Dva roky pro něj pracoval jako redaktor. Od září 2012, kdy mu bylo 24 let, moderuje Hyde Park Civilizace. A od září 2016 také pořad Věda 24. Získal cenu v anketě TýTý 2014 v kategorii Objev roku, Českým literárním fondem mu byla udělena Novinářská křepelka 2014. Stal se nejmladším laureátem, jemuž Akademie věd ČR udělila Medaili Vojtěcha Náprstka za zásluhy v popularizaci vědy. Letos dostal prestižní novinářskou Cenu Ferdinanda Peroutky. A Učená společnost Daniela Stacha a vedoucí dramaturgyně redakce vědy ČT Gabrielu Cihlářovou v květnu vyznamenala medailí Za zásluhy o rozvoj vědy. Říká, že nejdůležitější je při rozhovorech příprava: „Standardně načtu asi čtyři sta stran materiálu na každý díl... Mám velké štěstí, že se můžu potkávat s těmi nejchytřejšími lidmi na světě, kteří jsou mnohonásobně chytřejší, než já kdy budu, a kteří dokázali věci, k nimž se ani nepřiblížím. A já mám tu možnost se s nimi hodinu bavit.“

„Attenborough poslal krásný e-mail, kterým nás odmítnul.“ „Mám obavu, že jsme se z historie neponaučili.“

Foto autor: Foto: archiv Daniela Stacha, Václav Hodina

Foto popis: Každou sobotu večer si před kamerami hodinu povídá v pořadu Hyde Park Civilizace s těmi nejchytřejšími a nejzajímavějšími lidmi světa. Byl mezi nimi i genetik Sir Paul Nurse, který zkoumá, jak se dělí buňky, což je zásadní otázka pro výzkum rakoviny. V roce 2001 obdržel Nobelovu cenu – kromě jiného dokázal, že zákony buněčného cyklu jsou stejné u rostlin, zvířat i člověka.

Foto autor: Foto: archiv Daniela Stacha, archiv České televize, Mikuláš Křepelka

Foto popis: Věda, to jsou hlavně tvrdá fakta. Ale zprostředkovat ji lidem chce i emoce. Ostatně Stachovi hvězdní hosté mají leckdy velmi silné osobní příběhy. Namátkou profesor psychologie Tomáš Radil, jenž přežil Osvětim, či horolezec Jamie Andrew, který přišel o všechny čtyři končetiny. „Hlavně mě ale zajímá to ‚proč‘. To je základní otázka na všechno,“ říká moderátor.

Foto autor: Foto: Václav Hodina, Profimedia.cz

Foto popis: Během pandemie covidu-19 udělal hodně pro to, aby laická veřejnost pochopila, jak se koronaviry i nemoc chovají a co nového o nich vědci zjistili. Rozhovory s tehdy přetíženými lékaři dělal i přímo v nemocnicích... Umění ptát se je ovšem univerzální, a tak si občas „stříhne“ i rozhovor mimo oblast vědy (na snímku vpravo s hercem a scenáristou Zdeňkem Svěrákem).

Foto autor: Foto: archiv Daniela Stacha

Foto popis: ^ Během genocidy v africké Rwandě bylo v roce 1994 v průběhu 94 dní umučeno k smrti nejméně 800 tisíc lidí a znásilněno na čtvrt milionu žen. Tatiana Rusesabagina (na snímku) a její manžel Paul tam tehdy zachránili přes tisíc lidí. Spoustu dětí. S těmi se tehdy ukrývala v hotelu. Stachovi vyprávěla, jak vrazi chodili pokoj po pokoji, vyřazili dveře a chtěli zabít. „Ve Rwandě se zabíjelo umučením k smrti. Nejdříve se přesekly podkolenní šlachy, aby otec rodiny nemohl utéct, pak znásilňovali a postupně umučili jeho rodinu, a nakonec zabili i jeho. Vraždo se i tak, že se postupně odsekávaly kousky těla. Tatiana se proto s dětmi schovala za závěs do koupelny. Říkala, že děti nějak samy vycítily, že musejí být potichu. Ale i tak prý byla i s nimi připravená na smrt. V ten moment mě opravdu fyzicky zamrazilo. Chvilí jsem mlčel a pak se zeptal: „Jak se může

člověk připravit na smrt?' A ona jen pokrčila rameny..."

Foto autor: Foto: Václav Hodina, archiv Daniela Stacha

Foto popis: ^ \Vodní slalom jezdí od 11 let a kdysi to dotáhl až do juniorské reprezentace. Pak začal moderovat sportovní akce. A díky vodnímu slalomu se v mládí zdokonaloval v angličtině. „Když přijeli zahraniční závodníci k nám na kanál, staral jsem se o ně. Třeba pro juniorskou reprezentaci Nového Zélandu jsem zajišťoval celý program, a tím člověk získá nejlepší praxi.“ Jinak se anglicky učil jen ve škole. „Pouze po maturitě jsem byl necelé tři týdny ve Francii, kde jsem prodával vodácké vybavení, ovšem tam jsem si zlepšoval hlavně francouzštinu.“

Foto popis: ~ V roce 2016 zpovídal i dalajlamu, duchovního vůdce Tibetu a nositele Nobelovy ceny míru. Dramaturgyně Civilizace ho na rozhovor přemlouvala čtyři roky. „Rozhovor byl příjemný, ale dalajlama angličtina je velmi specifická. Při natáčení seděl pod kamerou člen jeho týmu, který Jeho Svatosti napovídal anglická slovíčka, když je dalajlama nevěděl,“ vzpomíná Daniel Stach.

Foto popis: ^ S francouzským matematikem prof. Cédricem Villaním. Rozhovor s takovými lidmi vyžaduje velkou přípravu. Občas je problém, že odborné anglické výrazy nemají český ekvivalent. „Protože se všichni vědci baví v anglických termínech. Zatím jsme ale vždy nějakou českou variantu pro takový termín našli – tedy vlastně s jedinou výjimkou, která se týkala zdrojů gravitačních vln,“ říká Stach.

Foto popis: jsou potřeba. Už roky touží udělat rozhovor s Američanem Elonem Muskem, který se díky svým technologickým nápadům stal jedním z nejbohatších lidí světa. Je mj. zakladatelem kosmické společnosti SpaceX či automobilky Tesla. „Má vize a dokáže je prodat. Když startovala jeho nosná raketa Falcon Heavy, všichni jsme předpokládali, že testovací závaží, které raketa vynesla, bude kus betonu, jenže Musk tam dal elektromobil Tesla. A za volant nechal posadit figurínu Starmana... Prostě geniální marketing a skvělý tah!“

Foto popis: < S americkým profesorem Jamesem Kakaliossem, který učí fyziku na příkladech komiksových superhrdinů. Ten Stachovi řekl: „Věda, to je science fiction plus čas.“

Foto popis: > „Mám pravidlo, že se s hosty dopředu nepotkávám. Mohli by chtít nalajnovat vše, co je čeká, nebo mít v živém vysílání pocit, že už mi všechno řekli. Výjimkou byl jen onkolog profesor Josef Koutecký, protože byl tak skromný, že měl pocit, že není pro Civilizaci dostatečně velkou osobností.“

Foto popis: ^ Helga Hošková-Weissová. Přežila Terezín, Osvětim, Freiberg a Mauthausen. „Pro mě to byl z pohledu emocí nejtěžší rozhovor, jaký jsem kdy dělal. Rozhovory s přeživšími holokaustu jsou, myslím, naprosto klíčové. Pomáhají nám totiž nezapomenout. Nikdy nesmíme přistoupit na to, že budeme věřit, že, to nebylo tak hrozné, že necháme hrůzy holokaustu zlehčovat. Ono to totiž nebylo tak hrozné, ono to bylo mnohem horší,“ říká Daniel Stach. „V jejím příběhu slyšíte o stále se stupňující hrůze proložené krátkými okamžiky velikého štěstí. Paní Hošková-Weissová popsala, jak šila oblečky pro panenky a dávala jim transportní čísla. Jak sledovala chlapce, kteří si nesli lopaty, aby si vykopali hroby, než je nacisté zavraždili. Jak čekali, jestli se spustí voda, nebo plyn. Jak jí bylo jedno, jestli ji zabije bomba, jen když budou s maminkou spolu.“ V rozhovoru mj. řekla: „Na druhé straně lágru byly plynové komory a ty komíny, co kouřily, tak tudy lidi procházeli. Třeba kamarádka řekla: Zjutrá, až ti přistane na nose saze, tak to budu já...“

Odvaha být jedinečnou

TISK, Datum: 16.07.2021, Zdroj: Madá fronta DNES, Strana: 12, Autor: Klára Burešová, Vytlačeno: 100 360, Prodáno: 86 559, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.07.2021 02:26, Čtenost: 454 857, Rubrika: Praha, AVE: 411 307,09 Kč, Země: Česko, GRP: 5,05

Úspěšní Pražané Druhý díl letního seriálu MF DNES s Mimi Lan Nguyen

Do Prahy z Vietnamu přijela v patnácti letech a už ve třiceti letech si v Česku založila úspěšnou návrhářskou značku. Mimi Lan Nguyen své oděvy poprvé představila v roce 2007 a od té doby vytváří jedinečné módní kolekce inspirované nejen asijskými kulturami, ale i tou českou. Pod značkou La Femme Mimi se zúčastnila například Prague Design Weeku, Designbloku nebo Shanghai Fashion Weeku. Pracuje bezezbytkově, snaží se respektovat principy udržitelnosti a miluje výšivky. „Nevypadám jako ostatní, a tak jsem říkala, že když už nevypadám jako všichni kolem, tak proč bych se musela oblékat stejně jako oni,“ říká Mimi o svých začátcích.

* Do Čech jste přijela v patnácti letech. Jaká jste tehdy měla od Čech a Prahy očekávání?

Moc jsem se těšila, protože moje máma je tady od roku 1982. Patřila do první vlny Vietnamců, kteří přijeli do Čech. Byly mi čtyři, když sem maminka odjela. Až v roce 1993 jsem mohla přijet za ní. V zásadě mi bylo jedno, kam pojedu, důležitá byla ona. Ale jinak jsem vztah k Česku měla, protože máma mi často posílala pohlednice s Bobem a Bobkem nebo Makovou panenkou. Takže jsem trochu českou kulturu znala.

* Jaké byly první dojmy z Prahy?

Přiletěla jsem do Prahy v březnu 1993. Měla jsem na sobě džínovou kombinézu a na hlavě džínovou kšiltovku. Připadala jsem si jako kosmonaut, který přiletěl na jinou planetu. A ještě to bylo v zimě, kolem pěti nebo šesti hodin večer, takže už byla velká tma. Trochu sněžilo, takže jsem hned ochutnala sníh na kapotě taxíku.

* Nebyla vám zima?

Máma mi na letiště přinesla nějakou modro-růžovou péřovku od své kamarádky. Doteď mám z toho fotku, vypadala jsem hodně srandovně. Nebyla mi zima, protože to asi přehlušilo emoce.

* Když jste přijela do České republiky, měla jste nouzi o oblečení, je to tak? Prý vám bylo všechno velké, takže jste si oblečení musela přešívát...

Když jsem přijela, máma mě vzala nakupovat do Bílé labutě. Všechno mi připadalo obrovské a zrovna byla v módě barva khaki. Mám tu barvu ráda, ale tehdy byla úplně na všem. V devadesátých letech tu bylo i hodně second handů. Zboží asi přivezli ze Západu, leželo v hangárech nebo v krabicích. Také jsem dostávala oblečení od matčiných kamarádek, které jsem přešivala. Prostě z nějakého oversize svetry jsem udělala třeba crop top.

* A to byl ten čas, kdy vás šití začalo bavit?

Mě šití bavilo vždycky. Když jsem byla malá, chodila jsem na ikebanu (japonské dekorativní aranžování květin – pozn. red.) a různé kurzy šití. Bavilo mě i vyšívání. V Čechách jsem nechtěla být jako ostatní. Nevypadám jako ostatní, a tak jsem říkala, že když už nevypadám jako všichni kolem, tak proč bych se musela oblékat stejně jako oni. V Praze jsem pak cítila volnost. Že když jsem jiná, tak už je úplně jedno, co nosím.

* To, že jste jiná, tedy u vás umocnilo uměleckou tvorbu a volnost?

Přesně tak.

* V jaké momentě jste se rozhodla, že svůj koníček změníte na profesi? Co vás k tomu přivedlo?

Ono to šlo samo, spontánně. Neměla jsem vůbec ponětí, čím budu, a máma chtěla, abych studovala. Takže jsem šla na Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy a dělala jsem přijímačky jako Češi. Což bylo šílený, protože jsem neměla základ jako ostatní, musela jsem se asi tři roky připravovat. Neučila jsem se nic jiného než česko-německé vztahy nebo o východní Evropě, Balkánu. Přijímačky jsem udělala a začala jsem studovat obor Mezinárodní vztahy. Bavilo mě to, protože mi to hodně otevřelo oči a pochopila jsem, proč se Češi chovají určitými způsoby.

* Kdy jste poprvé prodala svoje oblečení?

Už ve škole. Chodila jsem na fakultu a vždycky jsem měla něco, co se nikde neprodávalo. Totiž, já jsem koupila třeba úplně obyčejnou mikinu a v sekáči našla nějaké barevné zajímavé věci, ze kterých jsem ostříhala vzory a udělala na mikinu aplikace. Třeba na rukávech nebo na zádech. Studenti mi říkali: Jé, ty máš krásnou mikinu. Když jsem jim prozradila, že jsem ji udělala, tak ji ostatní chtěli taky. Že mi zaplatí. Při přednáškách, například o vzniku NATO, jsem pak šla. Poslouchala jsem a vyšívala. Z několika spolužaček se staly moje dlouholeté klientky, chodí ke mně dodnes. Vůbec jsem nevěděla, co chci dělat, práce si mě vybrala sama...

* Ve svých návrzích se hodně inspiřujete Vietnamem. Čerpáte také z české kultury?

Hodně. Míchám Vietnam, Japonsko, Čínu a Česko. Vyrůstala jsem s tím, že přišel dopis od maminky. A máma vždycky posílala pohlednice nebo nějaké fotky, občas s moravskými motivy. Ty mě vždycky hrozně bavily. Myslím si, že pořád mám z čeho čerpat a můžu vidět věci jinak než ostatní.

* Jak nová kolekce vzniká?

Velmi mě těší, když potkám klientku, která má šaty z mé kolekce vzniklé třeba před pěti lety. Osobně dělám to samé. Vůbec se nestydím, že na různé akce chodím ve stejných šatech. Když nějaké šaty mám ráda, tak proč bych je nenosila pořád. Při tvorbě nové kolekce proto vždycky zpětně koukám na ty minulé. Říkám si, že klientka může mít mikinu z loňské kolekce, a tak udělám sukni, tričko nebo kalhoty, které lze kombinovat s mými staršími věcmi. Každá kolekce je jiná, ale vždycky ji můžete nosit s tou předchozí.

* Změnily se za tu dobu, co tu žijete, vztahy mezi českou a vietnamskou komunitou?

Hodně moc. Dnešní Češi díky tomu, že cestovali, žijí jinak než jejich rodiče a změnili i jídelní lístek. Vietnamské jídlo tomu taky hodně pomohlo. Když se bavíme s někým cizím, vždycky začneme konverzaci jídly pho, bun cha, bun bo nam bo. Je to velmi milé.

* Kam míříte, co je váš momentální cíl?

Vidím kolem sebe, že virus tu zůstává a spousta lidí se nechce očkovat. Takže nemám vůbec žádný cíl a jediné chci, aby značka La femme Mimi pokračovala a můj tým pravidelně dostával výplaty. Nechci dopadnout jako nějaké jiné značky, které svým zaměstnancům půl roku nezaplatily. Mým jediným cílem je, abych byla schopná uživit můj tým aspoň jeden další rok. A doufám, že příští rok bude lepší.

Region vydání: Mladá fronta DNES - Praha

Foto autor: Foto: Petr Kozlík, MAFRA

Foto popis: Ze Saigonu do Prahy Původem vietnamská návrhářka již dvacet osm let žije v České republice. Ve svém obchodě ve Štěpánské ulici vystavuje a prodává oblečení, které sama vytvořila.

Začátek volební kampaně? Premiér Babiš vydal knihu

TV, Datum: 16.07.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 14, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.07.2021 21:36, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 825 876,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Kristina KLOUBKOVÁ, moderátorka

Andrej Babiš včera večer spustil lavinu spekulací, když na sociální síti zveřejnil příspěvek ve znění: "Zítřka řeknu pravdu." Po třech hodinách pak zveřejnil video, ve kterém prezentuje svou novou knihu. Mezi lidmi si ale vysloužil kritiku a prohlášení se stalo i terčem internetových vtipů.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Útok hackerů nebo vtip. Uživatelé sociálních sítí během čekání na rozřešení premiérova tajemného oznámení napadlo mnoho možných scénářů. Novou knihu ale čekal málokdo. Podle Babiše je v knize popsáno všechno od návštěvy Bílého domu až po detaily o tom, jak premiér pracuje a jedná se svými nejbližšími spolupracovníky. Čtenáři se prý dočtou i o tom, co Andrej Babiš považuje za největší úspěchy své vlády.

Andrej BABIŠ, předseda vlády /ANO/

Jsou tam různé názory, vzpomínky. My jsme samozřejmě psali společně s kolegy velice dlouho. Jsem rád, že to stále funguje, ty naše hlášky na Twitteru, kdy celé odpoledne a večer různí lidé řešili, co to znamená.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Třeba na Facebooku na Babišův příspěvek během hodiny reagovalo více než 6000 lidí. V komentářích na Twitteru se k příspěvku vyjádřil i Miroslav Kalousek nebo opoziční strany. Na účtech Pirátů a STAN se objevila i koláž.

osoba

Jo, něco jsem četla. Já jsem četla tu jeho první a ta se mi úplně nelíbila, takže žádná závažná literatura to určitě nebude.

osoba

Jedna z nejhorších zpráv, která nás mohla postihnout.

osoba

Když mám s něčím nesouhlasit, tak je potřeba si to prostudovat. Já bych spíš apeloval na to, aby lidi nepodléhali těm marketingovým prvkům, aby spíše nejenom před volbami rešeršovali, jaká je situace, kdo co nabízí.

Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK

Komunikační tým Andreje Babiše se tímto tweetem snažil vlastně navázat na úspěch jednoho tweetu, kdy vlastně jeho komunikační poradce napsal na Twitter: "Zítřka si něco koupím."

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

A druhý den Babiš opravdu koupil jeden z největších mediálních domů v Česku.

Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK

To já jako vnímám jako nešťastné, je to ladění do těch dezinformací, protože prostě politici by neměli si tady s tím hrát, co je pravda a co není pravda. Já si myslím, že samotný tento titul "sdílejte, než to smažou" je takový ironický, posměšný a myslím si, že jako není vhodný do téhle situace.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Své nápady popsal premiér v knize i před předchozími parlamentními volbami v roce 2017. Zmiňoval se třeba o stavbě vysokorychlostní železnice nebo omezení počtu poslanců.

Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK

Tak kniha je klasický předvolební marketingový nástroj.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Karolína Pavlínová a redakce, televize Nova.

Romská kultura a umění jsou součástí národního, evropského, ale i světového kulturně-uměleckého prostoru. Na scéně se objevuje nová generace mladých vzdělaných umělců, kteří tvoří na profesionální úrovni hned ve všech oblastech umění včetně alternativního. Přesto i dnes nemůžeme mluvit o dostatečném zájmu kritiků, kteří by o tvorbě a prezentaci romské kultury a umění informovali ve veřejném prostoru odborně, věcně a kriticky. Na tento problém upozorňuje i projekt AndroMedia organizace Slovo 21, který podporuje rozvoj umělecké kulturní kritiky v mainstreamových médiích.

Literatura, nová média, výtvarné a alternativní umění, divadlo, scénický a klasický tanec nebo hudba, to je jen zběžný výčet uměleckých forem, kde dnes mají Romové své zastoupení. Čeští kritici ale stále ještě hledí na umění romských umělců jako na nedostačující nebo nezajímavé. Přitom kultura a umění Romů se neustále vyvíjí a roste. Do rubrik celoplošných tištěných médií se prakticky nedostává. Online zpravodajské servery dlouhodobě dávají přednost aktuálnímu, respektive dennímu zpravodajství. Umění se věnují pouze tematicky zaměřená média, přesto se tím romským příliš nezabývají.

Projekt AndroMedia prostřednictvím interdisciplinárních aktivit pořádaných ve spolupráci s Fakultou humanitních studií Univerzity Karlovy, spolkem Ara Art a Sofiyí Zahovou z Islandské univerzity cílí na osvětu umělecké kritiky romských autorů skrze tematicky zaměřených diskuzí a seminářů.

„Za dvaadvacet let pořádání Světového romského festivalu Khamoro, se o něm v médiích stále ještě informuje větou ‚V Praze opět vysvitne romské sluníčko‘, a to je špatně. Absence objektivní kritiky samotného programu a jednotlivých umělců vedlo k potřebě vytvoření a otevřené diskuse pro širokou veřejnost, specificky zaměřenou na kritiku romské tvorby v České republice,“ řekla pro zpravodajský server Romea.cz koordinátorka Izabela Chalupníková a dodává, že k tématu proběhla během dubnových oslav Mezinárodního dne Romů online diskuze s názvem Kritika romské hudby, která vycházela z absence kritiky a hudebních publicistů zaměřených na romskou hudbu.

A v diskuzích, které se mají dotknout jednotlivých uměleckých směrů jako je literatura, výtvarné umění nebo divadlo, chtějí i nadále pokračovat. Nejbližší z nich se uskuteční jako součást výstavy Out of Sight/Z dohledu 24. července ve spolupráci se spolkem Ara Art, která se mimo jiné zaměří na vztah muzeí k romským umělcům.

„Koncem září proběhne na Islandu seminář určený pro budoucí novináře zaměřený na kritiku romské literatury v médiích. O měsíc později nabídneme českým studentům žurnalistiky a mediálních studií cyklus pěti vzdělávacích seminářů, které budou probíhat na půdě **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Zaměříme se na jednotlivé umělecké směry jako je výtvarné umění nebo divadlo,“ dodala Izabela Chalupníková.

Děsí mě návrat pravice, řekl Stropnický. Kalousek mu připomněl minulost [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 17.07.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: Jan Páník, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.07.2021 05:31, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Rubrika: Zprávy, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

Bývalý předseda Strany zelených Matěj Stropnický nedávno kývl na nabídku sociálních demokratů. Objeví se tak jako dvojka na jejich kandidátce v Praze. Návrat pravice ho prý děsí více než vládnutí s Andrejem Babišem a komunisty, prozradil v rozhovoru pro Hospodářské noviny. Jeho slova zřejmě pobavila Miroslava Kalouska (TOP 09), který mu připomněl pár let starou událost.

„Mnohem více mě děsí návrat pravice než pokračování současné vlády. I když moc rád bych byl jedno volební období opoziční poslanec vůči pravicové vládě. Nikdy by na mě nezapomněli,“ odpověděl Stropnický na dotaz, zda by chtěl být ve sněmovně součástí strany závislé na toleranci komunistů.

Podle Miroslava Kalouska Stropnickému ještě před lety pravice strany problém nedělaly. „Jistě si vzpomene, jak mi jako předseda Strany zelených nabízel v roce 2017 předvolební koalici. Vyhodil jsem ho. Dále nebudu text rozvíjet, neb mám zakázány expresivní výrazy,“ napsal bývalý šéf TOP 09 na twitteru.

<https://twitter.com/kalousekm/status/1415922260649590788>

Stropnický však ve svůj úspěch v říjnových volbách nevěří. „Pravděpodobnost, že budu zvolený, není příliš velká, to by se musel stát zázrak. Vnímám svoji kandidaturu spíš jako symbolickou podporu levici a jejímu přežití,“ řekl v rozhovoru pro Hospodářské noviny.

Na kandidátku ČSSD jej přivedla místopředsedkyně strany a současná ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Té Stropnický od letošního března radí mimo jiné se strategií politické komunikace.

„Jednak je to člověk, který ve vládě skutečně bojuje za levicovou politiku. To se zdaleka nedá říct o všech. Vybojovala třeba třikrát zvýšení minimální mzdy a je šance, že se podaří ještě jedno. To má obrovský dopad i na výši mezd lidí, kteří berou víc,“ vysvětloval Stropnický, čím ho Maláčová oslovila.

S ministryní si ale prý sedli také osobně. „Dost brzy poté, co jsem odešel z čela Zelených a přestěhoval se na venkov, jsem se přihlásil jako doktorand sociologie na **Fakultu sociálních věd UK**. Věnuju se ve svém studiu současnosti levice u nás a ve světě. Články o tom publikuju průběžně. Jana některé četla a také rozhovory, kde o chybách strategie levice na Západě občas mluvím,“ pokračoval Stropnický.

Že by sociální demokraté v Praze získali pouze jeden mandát a on by jako dvojka kandidátky uspěl na úkor lídryně Jany Maláčové, se podle Stropnického nemůže stát. „Jana je velmi oblíbená politička, nejen na poměry ČSSD. Vidím to, kdykoli s ní někam jdu. Krom dobrého volebního programu je ona člověk, kvůli kterému z velké části na tu kandidátku jdu,“ myslí si bývalý šéf Strany zelených.

Odstavení bývalého ministra zahraničí Tomáše Petříčka z pozice lídra ČSSD v Praze Stropnický hodnotit nechce. „Jsem na kandidátce jako host a chci se na ní jako host chovat,“ prozradil v rozhovoru.

Aby se sociální demokraté dostali do sněmovny, budou muset podle Stropnického ještě hodně zabrat. „Bude záležet na kampani její i jejích protivníků. ČSSD teď trochu těžší z toho, že s kampaní ještě nezačala, zatímco ostatní začali brzy a dělají jednu chybu za druhou,“ prohlásil.

Nová vlna dezinformací před volbami. Otestujte si, nakolik jste imunní proti fake news [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 17.07.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: FTV Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.07.2021 11:07, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,88

Falešné zprávy několik měsíců před volbami do Sněmovny plní český internetový prostor. Zdroj: Profimedia.cz

Předseda Pirátů Ivan Bartoš jako zednář a člen mezinárodní teroristické organizace Antifa nebo vymyšlená zpráva o existenci uprchlického tábora v Praze u břehu Vltavy. To jsou jen příklady falešných zpráv, které několik měsíců před volbami do Sněmovny plní český internetový prostor.

Silné jsou v šíření hoaxů ale nejen sociální sítě. Podle iniciativy s názvem Čeští elfové si Češi mají dát pozor na řetězové e-maily. Jen od začátku roku jich iniciativa zachytila přes 1200. Svou sílu hoaxy ukázaly už v prezidentských volbách roku 2018. Dokážete si zpětně vybavit, jaké zprávy byly falešné? Vyzkoušejte si v našem dotazníku [ZDE](#).

Vaše anonymní výsledky se stanou součástí výzkumu diplomové práce „Dezinformace v éře digitálních médií“ na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Československo před sto lety poskytlo vzdělání Rusům, kteří uprchli před bolševiky [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 17.07.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: tev, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.07.2021 21:09, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Rubrika: Domáci, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

Přesně před sto lety Československo přijalo desítky tisíc převážně ruských uprchlíků před bolševickým terorem. Díky „pomocné akci“, kterou prosadil především prezident Tomáš Garrigue Masaryk, mohlo v republice vystudovat přes šest tisíc ruských či ukrajinských studentů. Program podporoval odborníky všech oborů i sociálně slabé či invalidy.

Eugenie Číhalová žije v tuzemsku od svého narození v roce 1944. Blízko má ale i k Rusku, ze kterého pocházel její otec Jevgenij Feofilovič Djukov.

Ten bojoval v občanské válce v řadách Bílé armády. Po evakuaci z Krymu se pak v Bulharsku dozvěděl o programu československé vlády, která ruským uprchlíkům nabízela pomoc. „Mám doklad o tom, jak tatínek posílal ještě z Bulharska ručně psaný dopis na Univerzitu Karlovu, jestli by tam mohl studovat,“ uvedla Číhalová.

Po příjezdu do Prahy a po studiích se stal Djukov lékařem. Oproti plánu pak v Československu zůstal celý život. „Zjistili, že návrat není možný. Chodila hlášení, že rodiny jsou vybité,“ vysvětlila mimo jiné Číhalová.

Vědci i spisovatelé

Do Československa přišlo na 30 tisíc Rusů. Často se jednalo o vědce, spisovatele nebo architekty vyháněné z vlasti.

„Těm, kteří nemohli dokončit studia během první světové a občanské války v Rusku, nabídli možnost dokončit studia v Československu,“ uvedla Daniela Kolenovská z Katedry ruských a východoevropských studií na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Vznikaly ruské univerzity a spolky. Pomoc měla být krátkodobá, prezident i vláda předpokládali, že bolševický režim v Rusku brzo skončí a odborníci se vrátí zpět. To se nestalo. „Těch, kteří nabídku bolševiků ve třicátých letech využili, známe už jenom nekrology a víme, že to s nimi nedopadlo dobře,“ dodala Kolenovská.

V Československu zůstala i rodina Eugenie Číhalové, která zde pak spoluzaložila výbor „Oni byli první“ a působí ve spolku, který sdružuje příslušníky ruské menšiny. Mezi nimi i potomky a příbuzné někdejších emigrantů.

Lubnec na turnaji O pohár starosty města Chyše obhájil prvenství [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.07.2021, Zdroj: zatecky.denik.cz, Autor: autor externí, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.07.2021 00:19, RU / měsíc: 14 946, RU / den: 2 021, Rubrika: Fotbal, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Spartak Lubnec, účastník III. třídy dospělých Lounska, vyhrál v Chyši 2. ročník turnaje O pohár starosty města Chyše. Obhájil tak své loňské prvenství.

„Lubnec se prosadil v konkurenci papírově silnějších týmů, vždyť Žlutice chrají krajský přebor a Chyše I. A třídu.

Hrálo se systémem každý s každým, jeden zápas trval 30 minut. Kromě zmiňovaných celků si Lubnečtí zahráli ještě proti béčce Chyše a německému mužstvu **FSV** Steinberg.

O triumfu Spartaku rozhodl lepší vzájemný zápas s domácím celkem. Ten Lubnec vyhrál 2:1. Zvítězil i v dalších dvou duelech, podlehl pouze Žluticím.

Celkové pořadí: 1. Lubnec, 2. Chyše A, 3. Steinberg, 4. Žlutice, 5. Chyše B.

Ondřej Holl

Pomoc Československa odpůrcům bolševiků

TV, Datum: 17.07.2021, Zdroj: ČT 1, Zpráva: 20, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.07.2021 02:06, Sledovanost pořadu: 895 356, Pořad: 19:00 Události, AVE: 2 160 873,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,95

Jana PEROUTKOVÁ, moderátorka ČT

Přesně před 100 lety Československá republika přijala desítky tisíc převážně ruských uprchlíků před bolševickým terorem. Díky pomocné akci, kterou prosadil především Tomáš Garrigue Masaryk, tady mohl vystudovat přes 6000 ruských či ukrajinských studentů. Program podporoval odborníky ze všech myslitelných oborů, ale i sociálně slabé či invalidy.

Pavla KUBÁLKOVÁ, redaktorka ČT

Eugenie Číhalová žije v Česku od narození, tedy od roku 1944, blízko má ale i k Rusku, zemi, odkud pocházeli její otec Jevgenij Feofilovič Djukov.

Eugenie ČÍHALOVÁ, pamětnice

To je dům na Václavce číslo 44, to je okno, kde jsem se narodila.

Pavla KUBÁLKOVÁ, redaktorka ČT

Otec bojoval v občanské válce, v řadách bílé armády. Po evakuaci z Krymu se pak v Bulharsku dozvěděl o programu československé vlády, která ruským uprchlíkům nabízela pomoc.

Eugenie ČÍHALOVÁ, pamětnice

Mám doklad o tom, jak tatínek ještě vlastně z toho Bulharska posílal ručně psaný dopis na Karlovu univerzitu, jestli by tam mohl studovat.

Pavla KUBÁLKOVÁ, redaktorka ČT

Přijel do Prahy, začal studovat a stal lékařem. Oproti plánu tady nakonec zůstal celý život.

Eugenie ČÍHALOVÁ, pamětnice

Zjistili, že tam návrat není možný, protože hlášení chodily, že rodiny jsou vybity. Taky se dozvěděl, že babička s šesti nejmladšími právě skončila na základě toho vydání /nesrozumitelné/ o rudém teroru.

Pavla KUBÁLKOVÁ, redaktorka ČT

Do Československa přišlo na 30 000 Rusů. Často vědci, spisovatelé nebo architekti vyhánění z vlasti.

Daniela KOLENOVSKÁ, katedra ruských a východoevropských studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Těm, kteří nemohli dokončit studia během první světové a občanské války v Rusku, tak jim nabídnout vlastně možnost ta studia dokončit v Československu.

Pavla KUBÁLKOVÁ, redaktorka ČT

Vznikaly ruské univerzity a spolky, pomoc měla být krátkodobá. Prezident i vláda předpokládali, že bolševický režim v Rusku brzo skončí a odborníci se vrátí zpět. To se nestalo.

Daniela KOLENOVSKÁ, katedra ruských a východoevropských studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Ti, kteří nabídku bolševiků ve třicátých letech vlastně využili, tak známe už jenom jejich nekrology, potom víme, že to s nimi zkrátka nedopadlo dobře.

Pavla KUBÁLKOVÁ, redaktorka ČT

Eugenie Číhalová tady spoluzaložila výbor Oni byli první a působí ve spolku, který sdružuje příslušníky ruské menšiny, mezi nimi i potomky a příbuzné někdejších emigrantů. Pavla Kubálková, Česká televize.

Kam v sobotu 17. července 2021 za sportem? Na fotbal, tenis, plochou dráhu, baseball, dostihy [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 17.07.2021, Zdroj: sportovnílisty.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.07.2021 11:02, RU / měsíc: 74 572, RU / den: 5 617, Rubrika: Články, AVE: 6 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Sportovní program je v těchto dnech kvůli stále skoro v celém světě řádící epidemii ještě stále značně omezený, ale právě proto nezapomínejte, že i vy si můžete zasportovat a nemusíte mít u toho žádné diváky. Někdy, zvláště v těchto dnech, je to dokonce to nejlepší, co můžete udělat. Překonejte lenivost, pohodlnost a rozeběhněte se, rozjeďte se, pokud to půjde třeba na kole nebo se jen sami rozejděte na procházku.

Fandíme vám...

v sobotu 17. července 2021

Fotbal

Přípravná utkání

10:00 SK Líšeň 2019 - FC Baník Ostrava B

10:00 FK Fotbal Třinec - MFK Karviná B

10:00 1. SK Prostějov - FC Slovan Rosice

10:00 MFK Vyškov - SK Uničov
10:00 FC MAS Táborsko - FC Viktoria Plzeň B
10:00 ND Beltinci - 1.FK Příbram
10:00 FC Vysočina Jihlava - TJ Sokol Živanice
10:00 FK Varnsdorf - FC Slovan Liberec B
10:00 GKS Tychy- SFC Opava
14:00 **FSV** Zwickau - FK Ústí nad Labem
16:00 FK Mladá Boleslav - FK Viktoria Žižkov
17:00 FK Pardubice - FC Sellier & Bellot Vlašim
17:00 FC Hradec Králové - MFK Chrudim
17:00 Górník Zabrze - FC Baník Ostrava
17:00 FC Fastav Zlín - FC Zbrojovka Brno
17:00 MFK Zemplín Michalovce - Partizán Bardejov BŠK
17:00 MFK Ružomberok - MFK Karviná
17:00 MFK Tatran Liptovský Mikuláš - FK Slavoj Trebišov
19:00 AS Trenčín - MŠK Púchov

Tenis

Praha - Turnaj žen Prague Open

Dvuhra - semifinále

10:00 Tereza Martincová - Greetje Minnenová

12:00 Sin-jü Wang - Barbora Krejčíková

Challenger Jasy - semifinále

12:30 Miljan Zekič - Zdeněk Kolář

Bastad (Švédsko) - Turnaj mužů

Budapešť (Maďarsko) - Turnaj žen

Hamburk (Německo) - Turnaj mužů

Lausanne (Švýcarsko) - Turnaj žen

Atletika

Tallinn (Estonsko) - Mistrovství Evropy juniorů

Motorismus

Silverstone (Velká Británie) - Kvalifikace na Velkou cenu Británie, závod MS vozů formule 1

17.30

Estonská rallye - podnik MS v automobilových soutěžích

Praha - Grand Prix České republiky, závod MS na ploché dráze

19:00

Cyklistika

Etapový závod Tour de France 2021 - 20. etapa

13:05 Individuální časovka (30,8 km)

Brno-Mikulov-Brno - závod Českého poháru v silniční cyklistice

Závod Pardubické kritérium

Baseball

Extraliga - nadstavbová skupina o titul

13:00 Eagles Praha - Hroši Brno

Ostrava - Evropský Pohár mistrů

Finále a zápasy o umístění

Paříž (Francie) - Baseballový Pohár CEB

Skupina A

18:00 Draci Brno - Sénart Templiers

Sandwich (Velká Británie) - The Open Championship, turnaj kategorie major

Hokejbal

Extraliga - finále

16:00 HC Kert Park Praha - HBC Autosklo-H.A.K. Pardubice

Dostihy

Praha - Cena tříletých klisen

Rovinový dostih (2200 m), Simsonova cena (1200 m, dvouletí koně)

Sportovní lezení

Briançon (Francie) - Světový pohár ve sportovním lezení

obtížnost

Ragby

ME skupina šampionů mužů

12:30 Rusko - Portugalsko
(ps, SportovníListy.cz, foto: Jiří Růžička a Kolář: Petr Skála)

Dočkají se střední Čechy osobnosti, která pomůže změnit turistický ruch? URL Automatický překlad

WEB, Datum: 18.07.2021, Zdroj: rakovnický.denik.cz, Autor: Milan Holakovský, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.07.2021 16:38, RU / měsíc: 18 781, RU / den: 2 539, Rubrika: Z okolí, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Do finále spěje hledání nového ředitele či ředitelky Středočeské centrály cestovního ruchu. Ta je příspěvkovou organizací kraje mající na starosti propagaci středních Čech v rámci turistického ruchu a úkol vytvářet atraktivní produkty, které budou lákat návštěvníky nejen z ciziny, ale především ty domácí. A jedny i druhé přimějí k prodloužení doby pobytu, stejně jako k „objevování“ dosud málo známých lokalit.

"Před koronavirovou krizí (jež celou oblast cestovního ruchu srazila nikoli na kolena, ale přímo do prachu) se jako jeden z hlavních cílů označovalo i to, že cílem je dosáhnout toho, aby vedle turistů, kteří přijedou na pobyt do Prahy, odkud si možná zajedou na výlet na Karlštejn nebo do Kutné Hory, častěji přijížděli i ti, kteří budou mířit do středních Čech. Do levnějšího regionu nejen s řadou památek a kulturních programů, ale i s bohatými možnostmi trávení volného času a aktivního pohybu. A pozor: odtud si zajedou na výlet do Prahy; nikoli obráceně.

Starost o infocentrum i rekreační areál

Mimo jiné je také úkolem krajské turistické centrály spolupracovat s partnery z jiných krajů včetně Prahy, s destinačními organizacemi v regionech i s podnikateli, kteří v této oblasti působí. A také zajišťovat provoz středočeského infocentra v Husově ulici v centru Prahy, Středočeské filmové kanceláře mající lákat produkční společnosti k natáčení nabídkou vhodných destinací a služeb, starat se o správu sportovní rekreačního areálu Vrchbělá na Mladoboleslavsku – a nově také přebírat koordinační a propagační aktivity v oblasti vodní turistiky a cykloturistiky podél řek náhradou za účast ve spolku Středočeské vodní cesty (z toho kraj vystoupil, byť byl v minulosti spoluzakladatelem).

Dřívější výběrové řízení bylo zrušeno

O tom, kdo přinese nové nápady a dohlédne na opětovné nastartování rozvoje cestovního ruchu, se bude rozhodovat v nejbližších dnech. Do 19. července je stanoven termín odevzdání přihlášek do výběrového řízení na ředitelský post ve Středočeské centrále cestovního ruchu. Následovat bude tříkolové hodnocení přihlášených uchazečů. Vrcholem se stane pohovor s dvojicí doporučenou výběrovou komisí – o předložené koncepci rozvoje centrály a o přístupu k řízení organizace. Je tak zřejmé, že hlavní letní sezónu plány nově vybíraného ředitele či ředitelky ovlivnit mohou – nicméně to bude až ta v příštím roce. Být se jmenováním do funkce se počítá ihned po skončení výběrového řízení.

Jedno výběrové řízení již bylo vyhlášeno na jaře – to ale kraj zrušil a vyhlásil nové. „Doručeno bylo pět obálek, z toho dvě po termínu,“ ohlédl se za jeho průběhem krajský radní pro oblast kultury, památkové péče a cestovního ruchu Václav Švenda (Spojenci/TOP 09). S doplněním, že ve třech přihláškách se při hodnocení našly „formální nesrovnalosti“ – konkrétně chyběly některé požadované dokumenty včetně certifikátu potvrzujícího jazykové znalosti. „Výběrová komise proto rozhodla vyhlásit nové výběrové řízení,“ konstatoval Švenda.

„Fluktuace není nic výjimečného,“ poznamenal ke změně ve vedení krajské turistické centrály. Reagoval tak na slova opoziční zastupitelky Jaroslavy Pokorné Jermanové (ANO), která se podivovala, že krajská turistická centrála v květnu ohlásila nábor na pozici projektového manažera a v červnu hledala koordinátora vodní a cykloturistiky i tiskového mluvčího k práci na dohodu. To se Pokorné Jermanové za situace, kdy není obsazena ředitelská funkce, nezdálo – míní, že nový šéf by k tomu měl říci své. Radní Švenda namítá, že bez vedení turistická centrála nezůstala: řízením je pověřen (stejně jako ostatně už v minulosti) Marek Černochoch; vedoucí Středočeské filmové kanceláře, jež funguje jako součást centrály cestovního ruchu.

Pro kraj pracovaly respektované osobnosti

Ředitelka krajské turistické centrály se v uplynulých letech vystřídal už několikrát. Ačkoli mezi nimi nechyběly ani v oboru respektované osobnosti s bohatými předchozími zkušenostmi, většinou nezůstávaly ve funkci déle než půl druhého roku; někdy ani celý rok. Historicky první ředitelkou krajské turistické centrály se stala Nora Dolanská: dřívější ředitelka PIS neboli Pražské informační služby; později PCT čili Prague City Tourism. Přinesla si také předchozí zkušenosti z vedení vídeňské pobočky státní příspěvkové organizace CzechTourism a z marketingu cestovního ruchu a služeb; včetně působení na katedře marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Zatím poslední ředitelkou byla Zuzana Vojtová, jež do krajských služeb přišla z agentury CzechTourism. V minulosti také po deset let stála jako ředitelka v čele vedení Centrály cestovního ruchu – Jižní Morava. Po osm let byla rovněž předsedkyní Asociace organizací cestovního ruchu.

Změny ve vedení Středočeské centrály cestovního ruchu- 2017: ředitelkou Nora Dolanská- 2018: dočasně pověřena řízením Ivana Jindřichová- 2018: ředitelkou Markéta Wernerová- 2019: dočasně pověřen řízením Marek Černochoch- 2019: ředitelkou Zuzana Vojtová- 2021: dočasně pověřen řízením Marek Černochoch

Generálka dopadla dělbou bodů, Arma v Německu remizovala URL Automatický překlad

WEB, Datum: 18.07.2021, Zdroj: uestecký.denik.cz, Autor: Jaroslav Zeman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.07.2021 17:22, RU / měsíc: 280 839, RU / den: 37 970, Rubrika: Fortuna:národní liga, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,42, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Fotbalisté Ústí nad Labem mají za sebou poslední zápas před ostrým startem podzimní části druhé nejvyšší soutěže. V generálce jim jak soupeř posloužil německý **FSV** Zwickau, účastník třetí ligy.

"Zápas měl slušnou kulisu, na utkání dorazilo 1150 diváků. „Domáci na nás vlétli, dvacet minut jsme si na to zvykali. Potom, co jsme inkasovali, to bylo vyrovnaný fotbal. Posledních deset minut nás soupeř zatlačil, jelikož vystřídal osm hráčů. Myslím si že jsme odehráli dobré utkání a už se těšíme na první kolo v Třinci,“ hodnotil utkání Michal Bílek, ústecký fotbalista.

Ten vzápětí zhodnotil letní přípravu, která se pomalu blíží ke svému konci. „Po zkušenosti se zimní přípravy, kdy se hodně běhalo, jsme se popravdě té letní trošku báli. Musím říct, že až na pár výběhů byla hodně fotbalová. To má každý fotbalista raději. Myslím si, že kondičně jsme na sezónu dobře připraveni,“ dodal Bílek.

FSV Zwickau - FK Ústí nad Labem 1:1 (1:1)

Branky: 16. König – 33. Jiránek. Diváci: 1150.

FK Ústí nad Labem: Plachý – Ogiomade, Brak, Jiránek, Bílek, Miskovič, Písačka, Prošek, Strada, Emmer, Čičovský. Náhradníci: Němec – Hudec, Chodora, Krobot, Wassim, Cantin, A. Černý, Alexandr, Angelozzi.

KOMENTÁŘ: Odchod Američanů z Afghánistánu může být pro Rusko problém URL Automatický překlad

USA se stahují z Afghánistánu, což v oblasti vytváří novou situaci. Rusko spolu s Čínou jsou na klidu v Afghánistánu zainteresované, budou tedy muset za region také převzít větší díl odpovědnosti, do čehož se jim příliš nechce, píše Karel Svoboda z institutu mezinárodních studií **FSV UK**.

Odchod americké armády a s ní i jejich spojenců z Afghánistánu není asi pro nikoho přílišným překvapením. Po dvaceti letech bojů s Tálibánem se nedá mluvit o nějakých výrazných úspěších, alespoň ne z hlediska kontroly území. O tom, jak moc se země změnila a čeho se podařilo či nepodařilo za celou dobu dosáhnout, se budou dohadovat odborníci na danou oblast.

S tím, jak Američané odcházejí, vzniká nová situace pro Moskvu. Ostatně, nejnovější a zdaleka ne první jednání mezi představiteli Tálibánu (paradoxně je v Rusku tato organizace považována za teroristickou a jakákoli zmínka o ní musí být doprovázena poznámkou právě o tom, že jde o teroristy) a ministrem zahraničí Sergejem Lavrovem ukazují na to, že Rusko bude muset situaci v Afghánistánu sledovat a také aktivně převzít část odpovědnosti.

Tam, kde doposud mohlo říkat, že se mají starat Američané, bude muset najednou jednat. Že se do toho Rusku, ale ani Číně příliš nechce, to už daly obě země najevo kritikou amerického stažení jako předčasného a nezodpovědného.

Rusko, respektive Sovětský svaz, v Afghánistánu jednu velmi bolestnou zkušenost získalo. Jeho desetiletá válka stála jen podle oficiálních údajů patnáct tisíc životů sovětských vojáků. Příspěla k vyčerpání země i k rostoucí deziluzi z jejího vývoje.

Není ani divu, že se Moskvě nijak nechce do podobné akce znovu. Sergej Lavrov tak jasně vyloučil, že by se v Afghánistánu vojensky angažovali, dokud se konflikt odehrává čistě na území této země. Současné Rusko nedisponuje dostatečnými zdroji pro masivnější operaci, zvláště vzhledem k dlouhodobému nasazení v jiných oblastech, zároveň je jeho vedení schopné alespoň zčásti reflektovat i minulé zkušenosti, a to jak svoje, tak americké.

Situace současného Ruska je samozřejmě ve srovnání se Sovětským svazem odlišná. S Afghánistánem přímo nesousedí, což by se mohlo zdát výhodné. Na druhou stranu však nemá zájem na destabilizaci Střední Asie, navíc chce hrát v regionu zásadní roli.

I proto odsouhlasilo pomoc Tádžikistánu při kontrole jeho hranic a vyjádřilo připravenost pomoci i jinak než jen finančně. Problémem však je, že Tálibán nemusí území Tádžikistánu dobývat. Sám příklad úspěšného islamistického hnutí může posílit podobné tendence uvnitř země, potažmo regionu. Pro Rusko je takové ideologické šíření ještě nebezpečnější a také pravděpodobnější než perspektiva vojenského střetu s islamistickým hnutím.

Zásadním faktorem bude i to, jak bude hnutí Tálibán vystupovat dále. Jeho nástup v devadesátých letech minulého století se nesl ve znamení náboženského fundamentalismu a podpory mezinárodního terorismu. V současné době se však jeho rétorika změnila, hnutí vystupuje jako relativně umírněné. Deklaruje i bezpečí pro vzdělané ženy, ochotu vést mírová jednání, což může být snaha získat si mezinárodní uznání, dokud nemá situaci stoprocentně pod kontrolou, spíše než reálná změna zaměření.

Navíc se v Afghánistánu, jmenovitě na severu země sousedícím s postsovětskými republikami, objevily i skupiny hlásící se k Islámskému státu, což vyvolává tlak i na něj. Tálibán do Moskvy přijel se smířlivou rétorikou, zároveň ale podpořenou vojenskými úspěchy, symbolicky korunovanými zjetím americké vojenské techniky. Od Moskvy nepožadoval nic jiného než to, aby se přičinila o zrušení sankcí OSN vůči hnutí.

Prozatím se nezdá, že by měla Moskva zcela jasno v tom, jak postupovat. Pro Rusko bude zásadní pochopit hlavní motivy a také další konání hnutí. Zároveň ale také nemůže úplně opomíjet vládu v Kábulu, byť zprávy o útěcích vojáků do Uzbekistánu, Íránu či Tádžikistánu neukazují na její buhvíjakou schopnost kontrolovat situaci, popřípadě jiné síly, které Tálibánu nakloněné nejsou.

Pro Rusko, podobně asi jako pro další velmoci, by bylo ideálním stavem, pokud by zasedlo hnutí k jednáním s vládou v Kábulu a obě strany dohodly mechanismus, na základě kterého by mohly fungovat. To ale zní spíše jako zbožné přání, stejně jako deklarace o statisících vojáků vládní armády.

Druhou variantou je hrozba vleklé občanské války a uprchlických vln, které by mohly destabilizovat Střední Asii. To je spolu s plným vítězstvím Tálibánu a obnovením jeho teokratické vlády nejméně žádoucím scénářem, který však není, alespoň podle odborníků na region, nijak nereálný.

Pro Rusko představuje odchod Američanů z Afghánistánu situaci, kterou si vlastně samo přálo, když propagovalo multipolární svět namísto světa, kde byly Spojené státy jediným čteníkem. Ponechme nyní stranou otázku, jestli takový svět vůbec někdy existoval. Američané a jejich spojenci, včetně Čechů, na dvacet let oddálili problém, který se nyní znovu vrací.

Rusko spolu s Čínou jsou na klidu či nějaké rovnováze v Afghánistánu přímo zainteresované, budou tedy muset za region převzít větší díl odpovědnosti. Zatímco dosud jejich boj proti náboženskému fundamentalismu, alespoň tak, jak jej oba státy vnímají, v Afghánistánu řešili Američané, kteří zaměstnávali Tálibán sami, nyní se s ním budou muset potýkat oni.

Foto:

Po téměř dvou desetiletích opustila americká armáda základnu Bagram ve středním Afghánistánu a předala ji afghánským národním bezpečnostním silám. (3 července 2021)

Generálky: Dordič hlásí návrat, Arma veze z Německa remízu

TISK, Datum: 19.07.2021, Zdroj: Žatecký a lounský deník, Strana: 12, Autor: JAROSLAV ZEMAN, Vytlačeno: 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.07.2021 03:01, Čtenost: 5 947, Rubrika: Sport,Ústecký kraj, AVE: 4 902,22 Kč, Země: Česko, GRP: 0,07

Poslední přípravné zápasy jsou minulostí, teď už se blíží ostrý start druholigové soutěže.

Fotbalisté Ústí nad Labem a Varnsdorfu mají za sebou generálky na podzimní část FORTUNA:NÁRODNÍ LIGY.

Arma se představila v Německu, kde na hřišti třetiligového **FSV** Zwickau uhrála remízu 1:1. Zápas měl slušnou kulisu, na utkání dorazilo 1150 diváků. „Domácí na nás vlétli, dvacet minut jsme si na to zvykali. Potom, co jsme inkasovali, to bylo vyrovnaný fotbal. Posledních deset minut nás soupeř zatlačil, jelikož vystřídal osm hráčů. Myslím si že jsme odehráli dobré utkání a už se těšíme na první kolo v Třinci,“ hodnotil utkání Michal Bílek, ústecký fotbalista.

Varnsdorf doma porazili třetiligový Liberec B 2:1, kouč Pavel Drsek opět žehral na špatnou koncovku svého celku. „Jsem rád, že jsme zvítězili, ale zase jsme nás zlobilo zakončení. K naší spokojenosti jsme měli přidat další čtyři góly. Další věcí je obranná fáze. Jelikož nám zápas s Boleslaví nastavil úplně jiné zrcadlo, chtěli bychom se zlepšovat,“ podotkl Pavel Drsek, kouč Varnsdorfu.

V sestavě se objevil Bojan Dordič, který má s varnsdorfským dresem velké zkušenosti. „Je to hráč, který je nebezpečný a produktivní před soupeřovou brankou. Víme, že nás tady tlačí bota. Jestli Bojan přijde, je otázka jednání. Určitě je pro nás zajímavý hráč,“ dodal na závěr kouč Varnsdorfu.

Foto autor: Foto: Tomáš Secký

Foto popis: VÍTĚZNÁ GENERÁLKA. Fotbalisté Varnsdorfu (vpravo Kocourek) porazili Liberec B 2:1.

Ocelové oblouky stabilizované membránami. Část 2: Parametrické studie ocelových oblouků stabilizovaných membránami [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.07.2021, Zdroj: tzb-info.cz, Autor: prof. Ing. Josef Macháček, DrSc., Ing. Ondřej Svoboda, Ph.D., ČVUT v Praze, Fakulta stavební, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.07.2021 06:53, Celková návštěvnost: 1 010 000, RU / měsíc: 397 278, RU / den: 20 545, Rubrika: Ocelové konstrukce, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,23

V textu je parametricky vyšetřována stabilita a vybočení podpěrných oblouků válcové membránové konstrukce pomocí lineární bifurkační analýzy. Pro široké spektrum praktických geometrických parametrů konstrukce, předpětí membrán, způsobů uložení oblouků i čel membrány jsou uvedeny součinitele vzpěrných délek pro vybočení v rovině i z roviny oblouků a porovnány se stejnými součiniteli samostatných oblouků. Článek navazuje na Část 1: Experimenty a analýza [1], kde je uveden numerický model v programu SOFiSTiK a jeho validace pro membránové konstrukce podepřené ocelovými oblouky.

1. Úvod

Membránové konstrukce válcového tvaru podepřené ocelovými oblouky jsou navrhovány pro velkorozponové moderní konstrukce i malé světlíky (obr. 1). Testy s textilní membránou podporovanou trubkovými ocelovými oblouky, popis obvyklých materiálů membrán, návrh membránových konstrukcí a jejich numerická analýza byly podrobně popsány v Části 1 [1]. Modelování v softwaru SOFiSTiK bylo úspěšně validováno na výsledcích testů a stejná numerická analýza je použita v této navazující Části 2.

5. Závěr

Článek uvádí vzpěrné délky podpěrných oblouků válcové membránové konstrukce. Pokrývá realistické geometrie (rozpětí oblouků $L = 6 \div 20$ [m], vzdálenosti oblouků $B = 4 \div 10$ [m], vzepětí k rozpětí $H/L = L/10 \div L/2$, potřebný průřez oblouků z trubek nebo profilů IPE), dva typy uložení oblouků a různé tuhosti čel membránové konstrukce, ortotropní parametry textilní membrány s obousměrným předpětím 5 kN/m nebo 10 kN/m a dalším rovnoměrným svislým zatížením na plochu membrán. Konstrukce byla analyzována ve 3D GNA k získání deformovaného tvaru při daném zatížení a následně ve 3D LBA k získání kritického zatížení.

Výsledky jsou ve formě součinitelů vzpěrných (kritických) délek vnitřních oblouků pro vybočení v rovině (cr,y) a z roviny oblouků (cr,z), které jsou vztahy v obou případech k celkové délce oblouku s. Tyto výsledky lze použít k usnadnění separátního posouzení podpěrných ocelových oblouků membránových konstrukcí.

Hlavní poznatky:

Grafické výstupy pro ploché oblouky (H/L 0,2, obr. 10) ukazují, že redukce součinitelů vzpěrných délek vůči obloukům bez membrány pro vybočení v rovině oblouků je malá ($\sim 8 \div 34$ %), zejména pro poměr $H/L = 0,1$ a velká rozpětí oblouků. Z roviny jsou tyto oblouky účinně stabilizovány membránou a nevybočují.

Redukce součinitelů vzpěrných délek membránou pro oblouky s poměrem $H/L \geq 0,3$ (obr. 11 \div 13) je vlivem membrány výrazná (vesměs až 50 %), a to jak pro vybočení v rovině oblouků, tak ještě výrazněji z roviny oblouků.

Studie prokázala nevýrazný vliv tloušťky membrány i velikosti předpětí v membráně na tyto redukce (obr. 14).

Oblouky z otevřených průřezů IPE vybočují v membránové konstrukci jinak než oblouky uzavřené trubkové. Oblouky vybočují ze své roviny (ve směru měkké osy průřezu, tj. ve směru membrány) ve více půlvlnách. Součinitele vzpěrných délek z roviny oblouků IPE jsou proto nižší než u stejných oblouků z trubek a mnohonásobně nižší než u oblouků bez membrán (obr. 16). Pro vybočení v rovině oblouků jsou součinitele naopak vesměs vyšší než u stejných oblouků z trubek, avšak podstatně nižší než u samostatných oblouků bez membrány.

Studie poddajnosti čelních oblouků membránové válcové konstrukce ukázala, že reálná poddajnost čel jen nepatrně ovlivňuje velikost součinitelů vzpěrných délek oblouků jak v rovině, tak z roviny oblouků (obr. 18). Požadavkem ovšem je dostatečná tuhost a dimenze čel pro přenos předpětí v membránách a dalšího zatížení čel.

6. Literatura

Macháček, J. a Svoboda, O.: Ocelové oblouky stabilizované membránami. Část 1: Experimenty a analýza. TZB-info, 13 s.

Macháček, J.: Stabilita ocelových kruhových oblouků. TZB-info, ocelové konstrukce, 8.3.2021, 11 stran, <https://stavba.tzb-info.cz/ocelove-konstrukce/21953-stabilita-ocelovych-kruhovych-oblouku>

Svoboda, O.: Stabilizace ocelového oblouku nekovovou membránou. Ph.D. disertace, FSv ČVUT, 2019, 149 s.

ČSN EN 1993-2: Navrhování ocelových konstrukcí – Část 2: Ocelové mosty. ČNI 2007, 103 s.

Poděkování

Článek a související výzkum vznikl za podpory grantu SGS19/150/OHK1/3T/11.

Kam v sobotu 17.července 2021 za sportem? Na fotbal, tenis, plochou dráhu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 17.07.2021, Zdroj: zlinskenovinky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.07.2021 06:53, RU / měsíc: 275 930, RU / den: 20 784, Rubrika: Sport, AVE: 3 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,23

Sportovní program je v těchto dnech kvůli stále skoro v celém světě řádící epidemii ještě stále značně omezený, ale právě proto nezapomínejte, že i vy si můžete zasportovat a nemusíte mít u toho žádné diváky.

Někdy, zvláště v těchto dnech, je to dokonce to nejlepší, co můžete udělat. Překonejte lenivost, pohodlnost a rozeběhněte se, rozjed'te se, pokud to půjde třeba na kole nebo se jen sami rozejděte na procházku.
Fandíme vám...

v sobotu 17. července 2021

Fotbal

Přípravná utkání

10:00 SK Líšeň 2019 - FC Baník Ostrava B
10:00 FK Fotbal Třinec - MFK Karviná B
10:00 1. SK Prostějov - FC Slovan Rosice
10:00 MFK Vyškov - SK Uničov
10:00 FC MAS Tábořsko - FC Viktoria Plzeň B
10:00 ND Beltinci - 1.FK Příbram
10:00 FC Vysočina Jihlava - TJ Sokol Živanice
10:00 FK Varnsdorf - FC Slovan Liberec B
10:00 GKS Tychy- SFC Opava

14:00 **FSV** Zwickau - FK Ústí nad Labem

16:00 FK Mladá Boleslav - FK Viktoria Žižkov

17:00 FK Pardubice - FC Sellier & Bellot Vlašim
17:00 FC Hradec Králové - MFK Chrudim
17:00 Górník Zabrze - FC Baník Ostrava
17:00 FC Fastav Zlín - FC Zbrojovka Brno
17:00 MFK Zemplín Michalovce - Partizán Bardejov BŠK
17:00 MFK Ružomberok - MFK Karviná
17:00 MFK Tatran Liptovský Mikuláš - FK Slavoj Trebišov

19:00 AS Trenčín - MŠK Púchov

Tenis

Praha - Turnaj žen Prague Open

Dvouhra - semifinále

10:00 Tereza Martincová - Greetje Minnenová
12:00 Sin-jü Wang - Barbora Krejčíková

Challenger Jasy ... semifinále

12:30 Miljan Zekič - Zdeněk Kolář

Bastad (Švédsko) - Turnaj mužů

Budapešť (Maďarsko) - Turnaj žen

Hamburk (Německo) - Turnaj mužů

Lausanne (Švýcarsko) - Turnaj žen

Atletika

Tallinn (Estonsko) - Mistrovství Evropy juniorů

Motorismus

Silverstone (Velká Británie) - Kvalifikace na Velkou cenu Británie, závod MS vozů formule 1

17.30

Estonská rallye - podnik MS v automobilových soutěžích

Praha - Grand Prix České republiky, závod MS na ploché dráze

19:00

Mezinárodní soutěž Multi-Komfortní dům Saint-Gobain je určena studentům architektury a stavebního inženýrství. Letošním úkolem bylo navrhnout udržitelný rozvoj města Saint-Denis v severní části metropolitní oblasti Paříže. Dva vítězné týmy z českého národního kola získaly finanční odměny a současně účast v mezinárodním kole, kde své návrhy studenti představili v konkurenci dalších 58 týmů z celého světa. S ohledem na pandemickou situaci se finále uskutečnilo virtuálně.

Výzvou letošního ročníku bylo přeměnit reálnou industriální zónu v Saint-Denis ve Francii a navrhnout revitalizaci této oblasti. Nově navržená lokalita měla mít obytnou, vzdělávací i rekreační funkci a současně respektovat historii daného místa. To se podle ostatních soutěžících studentů povedlo právě vítěznému českému týmu z ČVUT, Jiřímu Petrželkovi a Kristýně Klúsově, kteří za svůj projekt získali v mezinárodním kole i cenu studentů.

Letošní, již 16. ročník soutěže nabídl studentům poprvé možnost odborné porotě své návrhy osobně představit, v předchozích ročnících byly posuzovány architektonické návrhy bez účasti soutěžících. V národním kole získaly nejlepší ocenění týmy studentů z Fakulty stavební, katedry architektury ČVUT v Praze, jmenovitě Jiří Petrželka a Kristýna Klúsová. Na druhém místě se umístila Natálie Pěgřímková, na třetím místě skončil tým Nikola Puchelová a Jan Krsek. Všechny tři týmy jsou nejen ze stejné fakulty, ale dokonce i ze stejného ateliéru, kde pracují pod vedením architektů Josefa Smoly, Ladislava Kalivody, Aleše Brotánka, Martina Starka, Jiřího Tencara a Jiřího Nováka.

Každý z odevzdaných soutěžních projektů byl odměněn poukázkou v hodnotě 2 000 Kč na spotřební zboží a věcnou odměnou. Ve velké konkurenci soutěžících z dalších 58 týmů z celého světa získal v mezinárodním finále celkové prvenství tým studentů z Francie, na druhém místě se umístil španělský tým a na třetím místě skončili studenti z Mexika. Speciální cenu poroty pak obdržel tým z Jižní Afriky. Vítězné týmy si rozdělily 4 250 EUR. Studentskou cenu, tedy ocenění soutěžního návrhu od ostatních soutěžících, získal český tým ve složení Jiří Petrželka a Kristýna Klúsová.

Ing. Arch. Josef Smola dodává: „Ocenění je důvodem k velké, vskutku velké radosti a výsledkem dlouholeté pedagogické snahy a vývoje, našeho ateliéru, aby se studenti katedry architektury **F Sv ČVUT v Praze**, sebevědomě prosadili nejen v domácí konkurenci, ale i v globálním kontextu a současně posílili renomé fakulty. Soutěže se každoročně účastní stovka renomovaných univerzit z celého světa, s tisícovkou přihlášených prací do národních kol. Jirka s Týnou vyhráli české kolo a navíc získali i mimořádně cennou „studentskou cenu“ v kole mezinárodním. Cenu udělenou na základě demokratického hlasování šedesáti globálně nejlepšími studentskými týmy, které se většinou shodly na kvalitě jejich práce.“

Vítězný návrh Jiřího Petrželky a Kristýny Klúsově si vzal za základ komplexní přístup k celé problematice – od analytické části až po finální architektonické či konstrukční řešení budov a šel cestou celkové udržitelnosti. Studenti se rozhodli zasadit momentálně odříznuté a mrtvé území do sítě městských parků v Paříži a zpřístupnit oblast přeměnou brownfieldů v městskou zástavbu. Do návrhu zahrnuli i nové dopravní a pěší spojení a také zelené mosty přes řeku a železnici. Kompozici tvoří promísení funkční náplně prostor, komunitní a komerční prostory v přízemí, variabilně užitná veřejná prostranství a kulturní stavby s celodenním využitím. Vznikl tak bohatý a bezpečný městský prostor, plný živých průhledů a zacílený na společenskou interakci obyvatel.

Návrh bral v potaz i ekologii, konkrétně stavby s minimální uhlíkovou stopou. Jiří Petrželka s Kristýnou Klúsovou se rozhodli využít materiály na bázi dřeva jako hlavní konstrukční materiál a cíleně použít přírodní a recyklované materiály od místních firem a dodavatelů. Betonové konstrukce byly navrženy pouze v prvním nadzemním podlaží a komunikačních jádrech jako odkaz na historickou tradici místa a zajištění požární bezpečnosti staveb. Díky mírnější požární normě ve Francii jsou podlažní objekty navrženy z přiznaných CLT panelů. Tepelného komfortu a kvalitního vnitřního prostředí se dosáhlo kvalitními tepelně izolačními vlastnostmi obálky budov a řešením všech klíčových detailů. Vytápění a ohřev vody zajišťují obnovitelné zdroje energie a díky recyklaci šedé vody je docíleno 40% úspory pitné vody z vodovodního řádu. Dešťová voda je akumulována ve veřejných vodních prvcích nebo na zelených střechách a slouží k ochlazení a zlepšení mikroklimatu v celé oblasti.

Vyprodukovaná elektrická energie je využita přímo v budovách, nebo akumulována v bateriovém úložišti. Energie je sdílena pomocí smart grid sítě mezi objekty s rozdílnou denní špičkou. Výsledkem celého návrhu jsou budovy v pasivním standardu a možnou soběstačnosti.

Redakce Týdeníku FORUM se představuje. Náš tým významně posílil. Za měsíc startujeme [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.07.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: Pavel Šafr, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.07.2021 19:28, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Rubrika: Zprávy, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

Právě za měsíc začne vycházet nový Týdeník FORUM, který chce napravit smutnou skutečnost, že na českém novinářském trhu nevyhází v současné době žádné opoziční noviny, které by podporovaly prozápadní směřování Česka, demokratickou opozici a čelily současné převaze oligarchických médií. Je mojí milou povinností jakožto šéfredaktora dnes představit redakci Týdeníku FORUM. Zároveň jsme již otevřeli e-shop, kde je možné si Týdeník FORUM předplatit.

Slogan „Vracíme Čechům noviny, které jim zničil premiér“ se přitom nedaří uplatnit v žádné reklamě. V Česku téměř nelze veřejně sdělit, že předseda vlády Andrej Babiš převzetím tří deníků (MF DNES, Lidové noviny, Metro) zastrašil část novinářské obce, zavedl ruský model řízení médií z mocenského centra a minimalizoval vliv kritické žurnalistiky ve veřejnosti. Toto vše se snaží Týdeník FORUM, který bude vycházet ve formě novin, napravit. Měsíc před spuštěním Týdeníku FORUM můžeme představit jeho redakci. Je už kompletní.

Tvorby projektu svobodomyšlného a seriózního týdeníku se již nyní účastní na deset novinářů. Klíčovou editorskou pozici zastává Dan Hrubý, dlouholetý autor a editor z týdeníku Reflex. Jeho doménou jsou reportáže, historické články a pěstování širšího autorského týmu spolupracovníků.

Z Reflexu přišli i dva novináři, kteří se budou starat o silnou kulturní rubriku: Milan Tesař a Matěj Bartošek.

Ekonomickou rubriku a politické analýzy si vzal na starost Jaroslav Bican, politolog a publicista, který dříve působil v Deníku Referendum a v Tiscali. Zahraničními tématy se budou na externí bázi zabývat amerikanista Jiří Pondělíček z **Fakulty sociálních věd UK** a někdejší dlouholetý reportér Českého rozhlasu Petr Vavrouška. Mezinárodnímu kontextu naší situace se také věnuje řada autorů rubriky Nová Orientace, kterou vede historik a docent Univerzity Karlovy Petr Hlaváček.

Domácí politiku a komentáře si v týdeníku bere na starost dosavadní hlavní editorka webu FORUM 24 Johana Hovorková. Novou posilou zejména v oboru investigativní žurnalistiky je Veronika Kučiková, která přichází z redakce iRozhlasu, a čtenáři mohli již zaznamenat její práci na stránkách deníku FORUM 24. Investigativní a analytickou spolupráci zahájila redakce Týdeníku FORUM také s novinářem magazínu Reportér Jaroslavem Kmentou. Pravidelnou rubriku bude mít v časopisu Jiří X. Doležal.

Stálou spolupráci v oblasti domácí politiky i zahraničních témat zahajujeme s redakcí serveru HlídacíPes.org, která se bude na tvorbě nového média podílet velmi intenzivně a u každého čísla. S Týdeníkem FORUM budou spolupracovat tito novináři serveru HlídacíPes.org: Ondřej Neumann – zakladatel a reportér, šéfredaktor Robert Břešťan, redaktor zahraničí Vojtěch Berger, reportéři Tereza Engelová, Robert Malecký a komentátor Jan Urban.

Stálou spolupráci jsme navázali s fotografy Janem Šibíkem a Romanem Blackem Černým. Prostor budeme dávat i dalším významným fotografům, abychom posílili význam novinářské fotografie.

Layout novin vytvořil grafik Jakub Adamů, dalšímu vývoji se věnují grafici Lucie Batková (dlouholetá artdirektorka dosavadního měsíčníku Revue FORUM) a Michal Hošek, který přišel z grafického oddělení vydavatelství Czech News Center.

K tvorbě Týdeníku FORUM bude přirozeně přispívat i redakce internetového deníku FORUM 24: komentátoři Jan Jandourek, Michal Závada a Peter Vavro, dlouholetý šéfredaktor bratislavských Hospodářských novin, a jako reportér Tony Havlík.

Obě redakce pod hlavičkou FORUM, tedy redakce deníku FORUM 24 a Týdeníku FORUM, mají nyní dohromady 18 novinářů, tři pomocné redaktorky a pět stálých spolupracovníků.

Obsah Týdeníku FORUM bude zahrnovat investigativní i analytické články z domácí politiky, zahraniční témata, rozhovory s významnými osobnostmi včetně politiků demokratických stran, kulturní rubriku, ekonomiku a historii. K unikátnímu obsahu týdeníku budou patřit zprávy o činnosti občanských iniciativ, které usilují o obranu demokracie a právního státu, dále esejistická rubrika Nová Orientace a také zprávy z oblasti vědy a moderních technologií. Čtenáři zde najdou také široké spektrum názorů v anketách a rozhovorech o českých národních zájmech a o vizi budoucnosti České republiky v éře po Zemanovi a Babišovi.

Přípravu týdeníku podpořil Nadační fond nezávislé žurnalistiky (NFNZ), a to grantem ve výši 2,5 milionu korun, další milion jsme vybrali od našich příznivců na transparentním účtu ZDE. Srdečně děkujeme za podporu! Předplatné týdeníku si zajistíte na našem e-shopu Týdeník FORUM. K předplatnému nyní získáte jako dárek lístek na koncert 30 let bez okupantů. A nikdy více, na kterém vystoupí Pražský výběr Symphony.

Těšíme se, že na koncertě spolu oslavíme jak výročí odchodu okupantů, tak i start Týdeníku FORUM. Aby byly v naší zemi skutečně svobodné volby, potřebujeme silná demokratická média. Podpořte vznik Týdeníku FORUM, zajistěte si předplatné a poďte s námi na koncert.

Váš Pavel Šafr

Kam vede věda bez lásky

TISK, Datum: 20.07.2021, Zdroj: Katolický týdeník, Strana: 7, Autor: Lubomír Mčoch, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.07.2021 02:10, Rubrika: Perspektivy, AVE: 75 476,11 Kč, Země: Česko

V evropských společnostech je na ústupu náboženský pohled na svět i optimismus, že vědy garantují lidský rozvoj. Jak se to mohlo stát? I to je otázka, kterou promýšlejí současní papežové. Kde hledat naději?

Přelom v soudobých dějinách učení církve o společnosti nastává s nástupem velkého teologa naší doby na papežský stolec.

Joseph Ratzinger byl ještě u toho, když Druhý vatikánský koncil vyjádřil v pastorální konstituci *Gaudium et spes* dějinný optimismus o vztahu vědy a víry. Po letech však musel konstatovat, že Evropa Benedikta z Nursie zrodila kulturu nepřátelskou nejen vůči křesťanství, ale i vůči náboženskému pohledu na svět vůbec. John W. O'Malley ve svých Čtyřech kulturách Západu rozlišuje mezi unikátní kulturou prorockou odkazující k Jeruzalému a třívrstvou kulturou odkazující k antickým Aténám: akademické profesionální vědě, humanistické literatuře a artistickému jevišti a architektuře.

Ratzinger je doma v akademické vědě, ale současně už jako papež nese odpovědnost za budoucnost prorocké kultury. Teolog s výjimečnou erudicí vstoupil na pole pozemských skutečností. Klíčový je vztah pravdy a lásky: perspektivu sv. Pavla (Ef 4, 15) – pravdy v lásce – doplňuje o perspektivu lásky v pravdě. A tady je neuralgický bod diagnózy krize: zatímco „lásky je základní cestou sociální nauky církve“, ve vědě je „lásky sprosté slovo“. Tento autentický výrok společenského vědce jakoby potvrzoval varování jedné z prvních františkánských konstitucí – „věda bez lásky nevzdělává, ale naopak v mnoha případech působí ničivě“; zcela jistě v sociologii a ekonomii rodiny, kde hluboké nedorozumění zaznělo. Perspektiva transcendence se vzkríšením těla je však kamenem úrazu. O tom se mohl přesvědčit již Šavel – Pavel z Tarsu, když přišel do Atén. A na přelomu 3. milénia se symbolicky opět v Aténách sešli zástupci univerzít evropských metropolí, aby debatovali o kořenech evropské identity. Argumentaci o potřebě návratu ke křesťanským kořenům se od grémia akademických vědců dostalo nápadně podobné odezvy, ono „přijedeme si tě poslechnout někdy jindy“.

Nezájem o společné dobro

V encyklice Benedikta XVI. *Caritas in veritate* se ukazuje, že východiskem k dialogu i k řešení společenských problémů jsou otázky antropologické povahy: kdo je člověk, jaký je smysl jeho pobývání na tomto světě, k čemu je tady. Benedikt XVI. hovoří o diktatuře relativizace pravdy v naší současnosti; lhostejnost k pravdě až odmítání pravdy je osudovým ohrožením naší civilizace. Kultura bez pravdy se mění na kulturu bez lásky. Bez pravdy, důvěry, bez lásky k pravdě neexistuje společenské svědomí ani odpovědnost. Jednání se stává hříčkou soukromých zájmů a logiky moci, což má rozkladné účinky na společnost (C in V čl. 2). Ve společnosti chápané jen jako konglomerát zájmových skupin není místo pro koncept společného dobra, úhelný kámen sociální nauky církve – dnes už v globálním měřítku.

K věrohodnosti pravdy přispívá její přesvědčivost a opravdovost v praktických souvislostech života společnosti, tak jako její selhání má naopak za následek krizi důvěry. Finanční a ekonomická krize vzniklá v USA stačila ve Velké Británii zcela rozvrátit předchozí konsensus na liberální doktríně. V sociální encyklice Benedikta XVI. nacházíme pozitivní řešení, první ohlasy idejí hnutí *Focolare* a k němu se hlásících vědců. Italoové Zamagni a Bruni psali o trhu jako vícerozměrné kultuře, o ekonomii společenství a dárcovství, o ceně nezištnosti.

to dva hráli také rozhodující roli při online setkání mladých v Assisi Františkova ekonomika, které svolal již současný papež. Teologická antropologie jako východisko pro teologii pozemských skutečností tvoří základ sociální nauky již v Kompendiu věnovaném Janu Pavlu II. Lásky v pravdě hlásaná v kultuře k pravdě již lhostejné, či dokonce nepřátelské však oslovuje jen ty, kdo mají uši k slyšení. Racionalita ekonomického kalkulu moci peněz je hrozbou v planetárním měřítku. Zmíněný O'Malley věnuje kultuře byznysu jen jednu poznámku. Byznysem Ameriky je byznys – i univerzity (jejichž byznysem je odhalování pravdy) si volí rektory schopné získat peníze, mají-li se udržet v byznysu vědy. Slova nás zrazují, prozrazují Achillovu patu společnosti vědění. Krize kultury je i krizí pokročilé vědy – a kající je třeba vyznat: my křesťané jsme při tom také asistovali.

Změna azimutu

Kardinál Jorge Bergoglio z Argentiny vidí křížovatku civilizačního zbloudění daleko v historii, osm století zpátky. V Itálii 13. století se pozvolna rodí vědecký světový názor a v měšťanské společnosti náhle vzrůstá role peněz – a na druhou stranu je tu bratr František z Assisi, který u mnohých po celá staletí vzbuzuje obdiv: ejhle člověk!, jako jeho Pán, jako druhý Kristus. Duch učení nového papeže-jezuity prozrazuje, že volba jména nebyla jen nápadem okamžiku na konkláve; změnu azimutu v kormidlování Kristovy lodičky promýšlel již dlouho předtím. Papež revolucionář? Nehlásá však revoluci svého rodáka Che Guevary, ale radikální obrácení k životu víry z evangelia. Radostnou zvěstí není to, že všichni máme šanci zbohatnout v materiálním slova smyslu (tzv. evangelium prosperity se zrodilo mezi křesťany!). Volba Jihoameričana papežem je explicitním vyjádřením faktu, že těžší země církve je již na kontinentech, které nezbohatly. Papežská akademie společenských věd (PASS) dostává od nového papeže první zadání v podobě osobního lístečku psaného rukou jejím kancléři: Obchodování s lidmi, nové formy otroctví, jsou jedním z nezamýšlených důsledků rozvoje na špatných základech. Akademici se ale ukazují být nepřipraveni na takové zadání: odvrácená tvář světa bohatých se odehrává ve stínu či úplné temnotě kriminální ekonomiky, z povahy věci unikající monitorování. Data jsou jen odhadem, ale otroků je dnes víc než v době Pavla z Tarsu. Nežřízená touha po „ráji na zemi“ navíc zaneřádila planetu tak, že se připozdívá rychleji než celá staletí předtím. Přírodovědci ve svém specializovaném poznání přinášejí doklady blížící se apokalypsy. Konference Udržitelný rozvoj – udržitelná příroda – naše společná odpovědnost poslouchala papeže Františkovi jako zdroj informací pro napsání encykliky *Laudato si'*.

Čas je důležitější než prostor, opakuje papež František, a čas běží v různých vědách odlišným tempem. Vědci zkoumající zrody hvězd jako by měli na svou práci dost času – když čas měří na miliardy let. Ekonomové naproti tomu vydělávající na burze díky algoritmům reagujícím na změny kurzů ve vteřinách čas zatěžují diskontem, pro který je život našich vnuků už zcela bezvýznamný. Papež František radí zahajovat procesy, jejichž blahodárné účinky se mohou dostavit právě až našim vnukům a pravnukům, ale s nimiž není radno váhat, abychom nemuseli strašit apokalypsou. To je úkol vědy, v níž láska není prázdné, či dokonce sprosté slovo. Františkovy encykliky o péči o náš společný domov svěřený nám Otcem a o univerzálním bratrství jsou výzvou pro obrácení srdcí i myslí nejen vědců, ale nás všech. A protože papež už moudře počítá s tím, že jsme lidé tvrdě šije, po pěti letech své lekce opakuje: Rokem s *Laudato si'*, letos Rokem s *Amoris laetitia* – vždyť rodina, která je školou lásky, je nejbolestnější obětí krize kultury vědy bez lásky.

Tři nadějně cesty

Jak jednat v krizi kultury? Iniciativami zdola. Zmíním tři směřující k mladým. Ve Fribourgu/Bourgillonu se zrodil Evropský institut antropologických studií *Philanthropos*, v jehož čele je Fabrice Hadjadj (jeho kniha *Když je všechno na cestě ke zkáze vyšla předloni také česky*). Studenti žijí bratrským způsobem života, nejen přednáškami univerzitních profesorů, ale také artistickou kulturou poezie, divadla a ovšem spiritualitou s trvalou eucharistickou adorací v kapli menších bratří. Zásahu na nové větvi vzdělanosti má Patrick de Laubier, kněz vysvěcený Janem Pavlem II. a papežem Františkem oceněný titulem „misionář milosrdenství“. Sociolog, pro něhož sociální realitou hodnou zájmu vědce byla i mystika mariánských zjevení a pro kterého byla kulturní propast mezi církví Evropy Západu a Východu nejen traumatem, ale i výzvou k boření hradeb. Díky jeho přednáškovým cestám do Ruska ortodoxní církve konečně vydala něco jako svou sociální encykliku. Jeho knihy od začátku milénia již

předjímají budoucnost věd o člověku a společnosti – má-li nějaká být. Dějiny mu dávají smysl v křesťanské antropologii, v níž vědecké poznání bralo vážně kulturu Jeruzaléma. Poslední titul (2014) čelí hrozbě války prorockým pojednáním o podmínkách světového míru.

Rakouská biskupská konference iniciovala vydání sociální nauky církve pro mladé (DOCAT 2016, česky 2017). Počin je nový nikoliv tématem, ale pojetím, kulturou a pedagogikou. Schválení Papežské rady pro novou evangelizaci dokládá, že primárním cílem jsou křesťanské misie (jde o návaznost na YOUCAT – katechismus pro mladé). Předmluva papeže Františka pak jen potvrzuje, jak mu budoucnost mladé generace leží na srdci. DOCAT jde vsříc mládí formou: otázkami i odpověďmi ve srozumitelném jazyce, grafikou, fotografiemi a odkazy. DOCAT oslovuje nejen rozum, ale i srdce. Předpona DO je z anglického to do, tedy dělat, konat.

Jindřich Šrajfer a tým pro sociální otázky ČBK publikoval zase sborník Křehká tvář rozvoje v globalizovaném světě (NLN), padesát let od encykliky papeže Pavla VI. Populorum Progressio. Kritické výzvy a interdisciplinarita přivedly k sobě autory, kteří by se jinak sotva sešli. Svět se po covidu stal ještě křehčím. Počinu tak nechybí prorocký rozměr.

Papež František je toho názoru, že času není nazbyt. Je třeba jednat. Je třeba se probudit, rozhýbat, změnit mentalitu. Bývá mu předhazován marxismus, ale to je jen lacinou obezličkou, jak se vyhnout vlastnímu obrácení srdce. „Ježíš je sociální naukou Boží,“ říká papež. Církev ztratila formující vliv na kulturu. Z krize kultury se ale rodí nová kultura – prostá titánství, plná Boží vznešenosti. Oprostivší se od sisyfovského valení balvanu bohatství, bohatá milosrdstvím. Jakou má šanci? Lidsky viděno mizivou. Fabrice Hadjadj dává své knížce o konci a cíli modernity motto, které je odpovědí na tuto otázku. Cituje apoštola Petra z jeho 2. listu: „Když je tedy všechno na cestě ke zkáze, hleďte, jakými lidmi máte být vy...“ Jsme jen služebníci neužiteční. Záleží jen na tom, aby jednou náš Pán shledal, že jsme udělali, co jsme udělat měli. Všechno ostatní s plnou důvěrou „hodme na Pána“.

Foto autor: Ilustrační snímek Wikimedia Commons

Foto popis: Hromadění zisku a neustálý pokrok bez ohledu na ostatní, to je spirála (větší než toto schodiště londýnské radnice), před kterou varují papežové.

Kam vede věda bez lásky [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.07.2021, Zdroj: katyd.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.07.2021 10:13, RU / den: 1 500, AVE: 8 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

V evropských společnostech je na ústupu náboženský pohled na svět i optimismus, že vědy garantují lidský rozvoj. Jak se to mohlo stát? I to je otázka, kterou promýšlejí současní papežové. Kde hledat naději?

Hromadění zisku a neustálý pokrok bez ohledu na ostatní, to je spirála (větší než toto schodiště londýnské radnice), před kterou varují papežové. [Ilustrační snímek Wikimedia Commons](#)

Přelom v soudobých dějinách učení církve o společnosti nastává s nástupem velkého teologa naší doby na papežský stolec. Joseph Ratzinger byl ještě u toho, když Druhý vatikánský koncil vyjádřil v pastorální konstituci *Gaudium et spes* dějinný optimismus o vztahu vědy a víry. Po letech však musel konstatovat, že Evropa Benedikta z Nursie zrodila kulturu nepřátelskou nejen vůči křesťanství, ale i vůči náboženskému pohledu na svět vůbec. John W. O'Malley ve svých Čtyřech kulturách Západu rozlišuje mezi unikátní kulturou prorockou odkazující k Jeruzalému a třívrstvou kulturou odkazující k antickým Aténám: akademické profesionální vědě, humanistické literatuře a artistickému jevišti a architektuře.

Ratzinger je doma v akademické vědě, ale současně už jako papež nese odpovědnost za budoucnost prorocké kultury. Teolog s výjimečnou erudicí vstoupil na pole pozemských skutečností. Klíčový je vztah pravdy a lásky: perspektivu sv. Pavla (Ef 4,15) – pravdy v lásce – doplňuje o perspektivu lásky v pravdě. A tady je neuralgický bod diagnózy krize: zatímco „lásky je základní cestou sociální nauky církve“, ve vědě je „lásky sprosté slovo“. Tento autentický výrok společenského vědce jakoby potvrzoval varování jedné z prvních františkánských konstitucí – „věda bez lásky nevzdělává, ale naopak v mnoha případech působí ničivě“; zcela jistě v sociologii a ekonomii rodiny, kde hluboké nedorozumění zaznělo. Perspektiva transcendence se vzkríšením těla je však kamenem úrazu. O tom se mohl přesvědčit již Šavel – Pavel z Tarsu, když přišel do Atén. A na přelomu 3. milénia se symbolicky opět v Aténách sešli zástupci univerzit evropských metropolí, aby debatovali o kořenech evropské identity. Argumentaci o potřebě návratu ke křesťanským kořenům se od grémia akademických vědců dostalo nápadně podobné odezvy, ono „přijdeme si tě poslechnout někdy jindy“.

Nezájem o společné dobro

V encyklice Benedikta XVI. *Caritas in veritate* se ukazuje, že východiskem k dialogu i k řešení společenských problémů jsou otázky antropologické povahy: kdo je člověk, jaký je smysl jeho pobývání na tomto světě, k čemu je tady. Benedikt XVI. hovoří o diktatuře relativizace pravdy v naší současnosti; lhotejnost k pravdě až odmítání pravdy je osudovým ohrožením naší civilizace. Kultura bez pravdy se mění na kulturu bez lásky. Bez pravdy, důvěry, bez lásky k pravdě neexistuje společenské svědomí ani odpovědnost. Jednání se stává hříčkou soukromých zájmů a logiky moci, což má rozkladné účinky na společnost (C in V čl. 2). Ve společnosti chápané jen jako konglomerát zájmových skupin není místo pro koncept společného dobra, úhelný kámen sociální nauky církve – dnes už v globálním měřítku.

K věrohodnosti pravdy přispívá její přesvědčivost a opravdovost v praktických souvislostech života společnosti, tak jako její selhání má naopak za následek krizi důvěry. Finanční a ekonomická krize vzniklá v USA stačila ve Velké Británii zcela rozvrátit předchozí konsensus na liberální doktríně. V sociální encyklice Benedikta XVI. nacházíme pozitivní řešení, první ohlasy idejí hnutí *Fokolare* a k němu se hlásících vědců. Italové Zamagni a Bruni psali o trhu jako vícerozměrné kultuře, o ekonomii společenství a dárcovství, o ceně nezištnosti. Tito dva hráli také rozhodující roli při online setkání mladých v Assisi Františkova ekonomika, které svolal již současný papež.

Teologická antropologie jako východisko pro teologii pozemských skutečností tvoří základ sociální nauky již v Kompendiu věnovaném Janu Pavlu II. Lásky v pravdě hlásaná v kultuře k pravdě již lhotejná, či dokonce nepřátelská však oslovuje jen ty, kdo mají uši k slyšení. Racionalita ekonomického kalkulu moci peněz je hrozbou v planetárním měřítku. Zmíněný O'Malley věnuje kultuře byznysu jen jednu poznámku. Byznysem Ameriky je byznys – i univerzity (jejichž byznysem je odhalování pravdy) si volí rektory schopné získat peníze, mají-li se udržet v byznysu vědy. Slova nás zrazují, prozrazují Achillovu patu společnosti vědění. Krize kultury je i krizí pokročilé vědy – a kajicně je třeba vyznat: my křesťané jsme při tom také asistovali.

LUBOMÍR MLČOCH. Autor je profesorem ekonomie, působil jako děkan **FSV UK**. V letech 2008–2018 byl členem Papežské akademie sociálních věd.

Sdílet článek na:

Výroční zpráva ÚMV za rok 2020 [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.07.2021, Zdroj: iir.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.07.2021 11:14, RU / den: 25 000, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,28

Byl to dlouhý rok. Není to zdaleka poprvé, kdy se vlákny po tisíciletí globalizované lidské sítěšší nepatrný, o to však nebezpečnější protivník. Vešel by se celý do jediné plechovky od coly. Na kontě má ale již miliony obětí. Proměnil životy velké části lidí na zeměkouli v bezprecedentně synchronní zkušenosti. Přetváří husté předivo mezinárodní politiky.

Posiluje tendence k teichopolitice, politice budování zdí a uzavírání společností do sebe, byť proti deglobalizaci působí mocné síly globálního obchodu, které v této době nacházejí zároveň nové cesty realizace. Koronavirus se stal politickou záhubou Donalda Trumpa. Zda ale změna v Bílém domě, spojená s úsilím vlít novou krev do zkoratělých žil multilaterálních institucí a obnovit platnost upadajících norem mezinárodní společnosti, bude úspěšná – jak bychom si z pohledu menšího státu mohli jen přát –, a nečeká nás spíše éra „nového středověku“ mnoha překrývajících se systémů vládnutí na nové „globální stepi“ prolínající se vestfálským prostorovým uspořádáním jako místo rychlého přenosu inovativních myšlenek i killer designs a dezinformací, však zůstává na pozadí zostřeného geopolitického soupeření nezodpovězenou otázkou. Sdílená zkušenost pandemie, jež ve svém nešťastném důsledku může být podobná Patočkově „solidaritě oťřesených“, zároveň otevřela přinejmenším možnost artikulace občanské společnosti jako kosmopolitního společenství terestriálního osudu – latourovské alternativě globalisty prosazované hypermodernizace bezohledné vůči starostem miliard obyvatel naší planety, ale i falešných snů o tom, že stačí starat se jenom sami o sebe a „svou krev“.

Zkušenost oťřesu, kterou zakoušíme, není historicky jedinečná – okamžik, který prožíváme, ale historický je: jako chvíle důležitých a těžkých rozhodnutí, jak zachovat hodnoty, jež považujeme za důležité, a možná i naplnit vize lepšího světa v krátkém okamžiku narušení cyklicky reprodukováného statu quo.

Hraje se o mnoho. Nejméně, zda budeme směřovat spíše do evropského jádra – které můžeme pomáhat svými schopnostmi

posilovat v globální konkurenci a zároveň hájit pozici, že nevyhnutelná transformace související s nástupem zelené a digitální ekonomiky musí zároveň vycházet z principu rovnosti a spravedlnosti, anebo rezignovaně driftovat k nově utvářené periferii bez naděje. Podmínkou sledování prvního kurzu je kompetentní politické rozhodování založené na propojování znalostí, využívající nezávislé expertizy, trénující na budoucnost a nenechávající se jí zaskočit.

Při obnově po pandemii a pro budování nejen resilientní, ale i adaptivní, antifragilní společnosti, která se nejen opevňuje proti hrozbám, ale udržitelně prosperuje v proměňujícím se prostředí, je stěžejní role vědy a výzkumu – a jejich dostatečného institucionálního zajištění (vedle účelové podpory na konkrétní výstupy, které ale nemohou vznikat ex nihilo bez dostatečné infrastruktury) – nezastupitelná. V jakékoliv demokratické společnosti obrněné proti vábení nových forem autoritářství a odpovědně se vztahující k světu bez zjednodušujících schémata to musí platit i pro vědy společenské.

Společenské vědy nemají být stále znovu žádány, aby prokazovaly svou „užitečnost“. Zároveň by se neměly utápět v rétorických sofismatech a žargonu odtržených od světa praktické politiky, ale spíše se angažovat v parrhesii: na poctivé metodě a dlouhodobě kultivované znalosti postavené pravdomluvě. I na pozadí této úvahy o společenské angažovanosti, pro kterou je ÚMV zvláště dobře disponovaný, jsme bezprostředně po příchodu první vlny pandemie zahájili – na základě dlouhodobé zkušenosti – projekt strategických předpovědí („přípravy na budoucnost“) dopadů působení nového koronaviru na mezinárodní politiku, napojený na plánovací proces Ministerstva zahraničních věcí ČR. Náš nový, sotva zavedený slogan Expertise to Impact tak rázem nabyl nového významu: vedle překladu léta kultivovaného porozumění vnějšímu světu posouvajícím horizonty utváření veřejné politiky znamenalo rázem i hledat okamžitý, byť nedokonalý vhled a osmyslnění systémem nepředvídatelné situace k dispozici těm, kdo v podmínkách nebývalé nejistoty přijímají složitá politická rozhodnutí.

Byl to dlouhý rok. Navzdory výzvám, které přinesl, se nám dařilo plnit naše poslání provádět nezávislý akademický výzkum a překládat jej pro potřeby tvůrců české zahraniční politiky a za účelem rozšiřování horizontů české debaty o mezinárodní politice, která je základem demokratického, veřejný zájem sledujícího procesu jejího formování. Dlouhodobé úsilí o naplnění těchto cílů bylo oceněno i v pravidelném národním hodnocení výzkumných organizací, kde ÚMV obdržel podruhé za sebou nejvyšší možnou známku.

Někdy jsme kráčeli po nově vyšlapaných stezkách, ať už šlo o výše zmíněný projekt strategických předpovědí či pořádání veřejných debat v online nebo hybridních formátech – podařilo se nám přitom zachovat všechny vlajkové konferenční lodi od Prague European Summit přes Černínské bezpečnostní fórum a Sympozium „Česká zahraniční politika“ až k Mezikulturnímu a mezináboženskému dialogu a zároveň organizovat řadu dalších online diskusí na aktuální témata hýbající zahraniční politikou od strategie čínského působení ve světě přes dopady pandemie na mezinárodní politiku k ruským vlivovým operacím. Po letech jsme obnovili tradici tištěných čísel populárního časopisu Mezinárodní politika, zatímco oba naše odborné časopisy, Mezinárodní vztahy / Czech Journal of International Relations a New Perspectives, svorně pronikly na seznam prestižní mezinárodní databáze Web of Science (Emerging Sources Citation Index). Navázali jsme nová významná partnerství – založili nové společné pracoviště s Akademií věd ČR s názvem Re:Open, zapojili se do doktorského programu mezinárodních teritoriálních studií na **Fakultě sociálních věd UK**, časopis New Perspectives začali vydávat spolu s významným mezinárodním nakladatelstvím SAGE, zahájili konferenční spolupráci s FORUM 2000 a stali se členy OSCE Network of Think Tanks and Academic Institutions a sítě think-tanků se zaměřením na východní sousedství EU ustavené berlínským DGAP. Posílili jsme i partnerství zavedená, především s vídeňským Institut für die Wissenschaften vom Menschen (IWM), s nímž jsme spustili projekt The New Republic of Letters zaměřený na intelektuální výměnu na dálku. Po předloni zřízeném Centru governance nových technologií (GET) byl v loňském roce zřízen další nový výzkumný program zaměřený na studium aktérů, institucí a procesů ovlivňujících mezinárodní, politické a společenské procesy na Blízkém východě a v Africe. Současně proběhla konsolidace a koncentrace výzkumných programů s výsledkem v podobě nové struktury pěti výzkumných center s třemi výzkumnými skupinami (units).

I v obtížných pandemických podmínkách přitom neustala ani naše běžná činnost. Výzkumníci a výzkumnice ÚMV publikovali výsledky výzkumu v 23 odborných časopiseckých státech, mnohdy v renomovaných zahraničních časopisech. Byli autory a autorkami více než padesáti policy výstupů a dalších podkladů pro rozhodovací sféru v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky. Řešili přes dvacet národních a mezinárodních výzkumných projektů včetně 2 nových projektů GA ČR věnovaných migrační krizi a vývinu nového rámce pro strategickou analýzu v současném bezpečnostním prostředí a 1 projektu TA ČR zaměřeného na posilování odolnosti ČR proti hrozbám hybridního charakteru.

Byl to dlouhý rok. Díky mimořádnému nasazení a vytrvalosti všech kolegyní a kolegů v oddělení výzkumu i správy a služeb i skvělé spolupráci s osvědčenými i novými partnery byl i ve ztížených podmínkách, v nichž jsme se ocitli, rokem úspěšným. Za to bych rád na tomto místě jim všem i Vám, kdo jste nás podporovali, srdečně poděkoval!

JSEM JEDINÝ STOPROCENTNÍ PROFÍK

TISK, Datum: 21.07.2021, Zdroj: Tina, Strana: 52, Autor: Jan Valenta, Vytlačeno: 71 952, Prodáno: 49 524, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.07.2021 03:51, Čtenost: 164 417, Rubrika: Rozhovor, AVE: 291 528,26 Kč, Země: Česko, GRP: 1,83

JAROMÍR BOSÁK

Oblíbený sportovní komentátor kopané a golfu si na nic nestěžuje. Profesně i v životě je úspěšný a spokojený.

Jak je možné, že jste absolvoval za sedm let základní školu?

Ne, že bych byl až tak chytrý dítě, ale mám o jedenáct měsíců starší ségru, která začala chodit do školy o rok dřív než já, a protože mě chtěli mít rodiče pod kontrolou, udělal jsem rozdílové zkoušky a šel jsem z první třídy do třetí.

Jak jste to zvládal?

Ve škole jsem problémy neměl, ale nikomu bych to nedoporučoval, protože jste pořád mladší a menší než ostatní, což je hlavně kolem čtrnácti let znát. Zatímco kluci už se pomalu začínají holt, vy vypadáte jako dítě, který si tam odložila učitelka.

Vyrovnilo se to na gymnáziu?

Naopak. Nastupoval jsem tam ve třinácti a ve třídě jsem měl patnáctiletý spolužáky. To byl obrovský rozdíl. Pak jsem dělal přijímačky na pedagogickou fakultu do Plzně, a ještěže mě nevzali, protože mi bylo sedmnáct. Druhý pokus na filozofickou

fakultu do Prahy už vyšel.

Mezitím jste pracoval?

Ve Frantových Lázních jsem dělal na poště manipulačního dělníka a pak jsem prodával dámskou obuv. Další zaměstnání jsem absolvoval, až když jsem po třech letech odešel z fildy, protože mě nebavila. A než jsem začal studovat žurnalistiku, živil jsem se dva roky rukama. Myl jsem okna, kopal výkopy, byl pomocný dělník v tiskárně–

Byl jste hodné dítě, s nímž nejsou problémy?

Tak bych se necharakterizoval. Byl jsem relativně uzavřený, ale ve škole jsem problémy neměl. Vždycky jsem byl vnímavý na jazyky, dějepis a zeměpis a spíš jsem se vyhýbal matice a fyzice.

Proč jste přijal nabídku z televizní redakce sportu?

Profesi sportovního komentátora jsem chtěl dělat vždycky a byl jsem přesvědčený, že se k ní propracuju, což před změnou režimu nebylo možný. Ve dvaadvadesátém už to bylo jiné, tím spíš, že někteří lidi, kteří byli příliš svázaní s minulostí, museli odejít.

Takže se jim člověk s praxí z rozhlasu najednou hodil.

Ano. Navíc jsem měl ohromné štěstí, že se blížily olympijské hry v Barceloně a po pár týdnech jsem šel na obraz, a nemusel jsem proto na šanci dlouho čekat. To je dnes nepředstavitelné. Měl jsem zkrátka kliku.

Upozornil jste na sebe odlišným projevem, než jaký měli vaši předchůdci.

To souvisí taky s tím, že se o sportu do té doby hovořilo jako o vážné součásti života, všichni kolegové se oblékali do tmavých obleků a bílých košilí a hlídali si, co můžou a nemůžou říct, zatímco já jsem byl pro to, že sport jsou barvy a emoce, takže jsem asi skutečně přišel s něčím jiným.

Hlavně se snahou diváka pobavit...

U nikoho jste s tím nenarazil?

Někdy jsem to přepískl, a ne úplně každému to konvenovalo. Každopádně jsem věděl, co nechci, takže jsem to zkoušel dělat po svém, aby lidi brali sport jako zábavu.

Brzy jste se stal známou osobností.

Jak jste v té době bydlel?

Obýval jsem tehdy jedna plus jedna, které bylo rozdělené chodbou, na níž byl společný záchod pro několik partají. Svoje první auto jsem si mohl koupit až ve čtyřiatřiceti letech. Nevadilo mi to, aspoň pak člověk vítal každý zlepšení jako výhru a vážil si víc toho všeho.

A jak žijete dnes?

Bydlím výrazně líp a mám i dobrý auto, který je pro mě důležitou součástí profese, protože toho hodně odjezdím v rámci služebních cest.

Domek v Šestajovicích jste vyženil? Ještě v minulém století jsme měli kliku, když nás informoval kamarád, že se tady prodávají nesmírně levně pozemky. Tak jsme jeden koupili s tím, že ho za pár let prodáme a vyděláme na tom. Jenomže pak se nám to rozleželo v hlavě, začalo se nám trochu víc dařit, tak jsme tu postavili barák a jsme tady extrémně spokojení.

Povězte nám něco o své manželce...

Alena je původně zdravotní sestra, potom pracovala v manažerských pozicích v německé farmaceutické firmě Bayer. Teďka se rok ok dávála zdravotně do pořádku řádku a zase se vrací k profesi zdravotní sestry, protože jí chyběla.

Co se stalo?

Ve farmacii musela vést svůj tým a rozhodovat o financích, a přestože byla úspěšná, už to dál nešlo, tyhle - velké korporace ce z mého pohledu lidí vyždímají, pak je zahodí vezmou si jiné. Prostě už toho bylo moc.

Sdílí s vámi vaše fotbalové a golfové zájmy?

V golfu je dobrá. Letos a loni toho bohužel moc neodehrála kvůli bolavým zádům, snad se to teď alelepší. Mojí nevýhodou je, že v létě si nemůžu vzhledem ke svému povolání brát dovolenou, takže jsme pak vždycky jezdili přes zimu někam do tepla, kde si hezky zahrajeme.

Ve StarDance jste dotančil až ke třetímu místu. Nemusíte teď chodit se ženou na plesy?

Já jsem do té doby nikdy netancoval a potom taky ne. Zároveň můžu říkat, že co se tance týče, jsem jediný stoprocentní profesionál v České republice. Jelikož je každý večer ve StarDance honorovaný, tak jsem vždy tančil za prachy, nikdy jen za plezíru. Nedá se svítit, jsem jedinej profík.

Diváte se s manželkou společně na fotbal?

Alena se v televizi dívá jen na významné mezinárodní zápasy. Hodně jí baví utkání mezi Českem a Slovenskem, protože je Slovenka, takže když prohrajou, mohu si z nich trochu utahovat.

Vím, že rádi chodíte do divadel.

Divadlo mě bavilo už jako kluka a teďka, když hraju za Real Top Praha, je to ještě exponovanější, jelikož spousta mých spoluhráčů jsou herci. Divadlo je pro mě důležitá součást života a jsem moc rád, že se tam občas dostanu. Mám rád třeba

Dejvické a v Celetné, kde je Láďa Hampl ve hře Terminus úplně fantastičej. Do hry Sudí jsem mu dokonce něco namlouval.

Jste nucen doma pomáhat?

Zájem z druhé strany by byl asi trochu větší, než je moje projevená snaha, ale já nejsem na tyhle práce naladěný. Jsou ovšem chvíle, kdy musíte pomoci. Máme doma kočky, takže se po nich uklízejí chlupy.

A sekání zahrady?

Ani tomu se nevyhnu. Musím se starat taky o dřevo, ale řekl bych, že to u nás funguje docela dobře. Navíc mám hrozně málo volného času. (úsměv) *

Zajímavosti

S kolegou Petrem Svěceným propůjčili hlas do PC hry FIFA. V roce 2008 vybojoval spolu s Evou Krejčířovou třetí místo v taneční

soutěži StarDance aneb Když hvězdy tančí. Na internetu má svou talk show Ušák Jaromíra Bosáka. Kromě fotbalu hrál závodně i basketbal. Po gymnáziu ho nepřijali na

pedagogickou fakultu do Plzně, později studoval tři roky češtinu a němčinu na FF UK v Praze. Doma chovají kočky.

Chtěl jsem, aby lidi brali sport jako zábavu.

JAROMÍR BOSÁK Narodil se 13. 5. 1965 v Chebu. Vystudoval **Fakultu sociálních věd UK** v **Praze**. Začínal v Rádiu Bonton, od roku 1992 je v Redakci sportu ČT a od roku 1994 komentuje fotbalové přenosy (v letech 2000 až 2002 byl jejím šéfredaktorem). Kromě fotbalu komentuje i golf. Napsal řadu fotbalových knih. S manželkou Alenou žijí v Šestajovicích.

Foto autor: foto: archiv ČT, archiv Jaromíra Bosáka (2)

Foto popis: Jaromír je autorem 11 sportovně zaměřených knih.

Foto popis: Bosák působí i v týmu osobností Real Top Praha, který podporuje různé dobročinné účely.

Foto popis: Kromě moderování má Jaromír Bosák na streamu svou talk show Ušák. Do svého křesla zve exkluzivní hosty nejenom z fotbalového světa.

Dovolená s Gustou i Evženem

TISK, Datum: 22.07.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 30, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.07.2021 00:19, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 328 983,67 Kč, Země: Česko

Zabalit saky paky, nacpat do auta třikrát víc, než se do něj vejde, u toho se pohádat s manželem nebo manželkou, zpohlavkovat děti a vyrazit na druhý konec Evropy relaxovat. Po týdnu to pak všechno zopakovat na cestě zpět. Máme tu zase dovolenou, kterou máme za naprostou samozřejmost. Tak tomu ale je teprve pár desetiletí.

Takový František Palacký o dovolené neměl ani tuchy. Cestovalo se, ale to si mohla dovolit jen nobilita a vyšší společenské vrstvy.

A nešlo o válení u moře, ale většinou o cesty za poznáním. Běžní občané monarchie se rekreovat nejezdili. Jak by taky, když v létě vrcholily práce na poli, takže oddech mohl nastat leda tak v zimě.

První u nás začali mít dovolenou učitelé, po nich vojáci a úředníci. Dělníci se přidali až na přelomu 19. a 20. století. Ještě mnoho let poté dostávali ale jen týden dovolené na zotavenou.

První republika už přinesla některé prvky cestování za odpočinkem, ale velmi se to lišilo ode dneška. Bohatší měli své letní byty a vily, ostatní jezdili na výlety nebo pěstovali tramping, děti pak skauting s jeho tábory, vznikl Čedok.

S protektorátem se dovolené zpolitizovaly. Staly se součástí politiky cukru a biče. Dovolenu jako odměnu za dobře odvedenou práci přinesl do Čech až Reinhard Heydrich, když navázal na říšskou akci Kraft durch Freude pořádající ozdravné pobyty pro německé dělníky u Baltu. Heydrich se tím inspiroval a nabídl českým dělníkům týden dovolené v luxusních hotelech, což do té doby neznali. Po atentátu tak čeští dělníci hlavně ze zbrojovek jezdili na vakace pod hlavičkou akce Odkaz Reinharda Heydricha.

Poválečná společnost se na obou stranách železné opony velmi rychle proměnila ve „společnost volného času“. Na Západě to samozřejmě souviselo se skokovým růstem ekonomiky jednotlivých států, u nás spíše s propagandou a demonstrováním péči státu o pracující. Součástí této propagandy ostatně byly také dodnes reprízované komedie s inspektorem Gustavem Andělem. Předobraz samozřejmě byl v Sovětském svazu, kde ale bylo běžné, že dělníci jezdili na dovolenou bez rodiny. A tak i ten Anděl nechává svou ženu vždy doma.

U nás se to ale ukázalo jako problém. Vzít si s sebou děti nebylo v padesátých letech na odborářské výběrové dovolené ani povoleno, protože „pobyt v zotavovněch pro dospělé dětem neprospívá ani z hlediska zdravotního, ani z hlediska výchovného“. Dělníci tak dávali přednost dovoleným podnikovým, kam s rodinou jet mohli. Rodinná rekreace jako taková pak byla zavedena až v roce 1960. Český dělník prostě nechtěl trávit volný čas jen s dalšími úděrníky, ale především se svými blízkými. V sedmdesátých letech se pak v duchu gulášové normalizace naopak kladl důraz právě na trávení volna s rodinou.

A tak posílil dodnes živý fenomén chalupaření, masivně podepřený propagandou, tentokrát s nerudným kontrolorem Evženem Humlem (všimněte si, jak vždy dovolenou propaguje nesympatický muž, kterého pobyt mimo práci postupně zlidští). Jako by to chalupaření vyhovovalo zdejší nátuře nejvíce. Po roce 1989 se psalo a věřilo, že jevy spojené s normalizací zaniknou. Mohli jsme vyrazit do světa, ale po třiceti letech i nová generace dál vesele chalupaří. Je to v nás hluboce ukotvené, poskytuje nám to jistotu, že svět je stejný, jako býval. Je to náš svět v malém. Místo, kde můžeme žít tak, jak chceme, kde jsme nejvíc sami sebou, kde se nemusíme předvádět a kde je svět v pořádku. Václav Havel, a že to nebyl zrovna konformista, o svém Hrádečku ostatně také mluvil jako o existenciálním domově.

Foto autor: Foto: Archiv respondentů

Foto popis: Pro mnoho obyvatel Československa byla před rokem 1989 zahraniční dovolená jen snem a prázdniny se trávily u vodních ploch v tuzemsku; koupaliště 1974

Foto popis: V 50. letech 20. století jsme zažili snahu o kolektivní trávení volného času, zejména pro preferované skupiny pracovníků, jako například horníky

Foto popis: Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Foto popis: 19. století ještě neznalo sílu fenoménu volného času, oddych přinášely maximálně svátky a neděle s výlety za město, Slavonice kolem roku 1900

Šír: Sedm let západních sankcí odsoudilo ruskou ekonomiku k marginalizaci [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.07.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: Jan Šír, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.07.2021 09:27, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Rubrika: Názory, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

Experiment Evropské unie se sankcionováním jedné z významných regionálních ekonomik vstupuje již do osmého roku trvání. V polovině července rozhodla Rada EU jednomyslně o prodloužení hospodářských sankcí proti Rusku na dobu dalších šesti měsíců, s platností do 31. ledna 2022. Prodloužením sankcí evropská sedmadvacítko ocenila z pohledu členských zemí nedostatečný pokrok Moskvy v naplňování minských dohod, které by učinily tečku za válkou na východě Ukrajiny. O významu unijních sankcí v kontextu rostoucího soupeření se státy s odlišným hodnotovým systémem píše v komentáři pro web ČT24 Jan Šír z Institutu mezinárodních studií [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#).

Omezující opatření postihující cíleně ruskou ekonomiku byla aktivována v létě 2014, ve světle prudké eskalace ozbrojených srážek v ukrajinském Donbasu, a od té doby se dočkala vždy v půlročním cyklu prodloužení.

Důvodem pro uvalení sankcí jsou „činnosti Ruska destabilizující situaci na Ukrajině“. Tento zastřešující eufemismus slouží v bruselském eurospeaku k označení širokého spektra otevřených i skrytých (respektive popíraných) aktivit, od přesunu zbraní a vojenské techniky do zóny konfliktu na východě Ukrajiny přes podporu terorismu a vysílání zahraničních bojovníků přes rusko-ukrajinskou hranici až po invazi pravidelných armád a ustavení okupačních proxy-režimů v Donbasu.

Opatření podléhají průběžně přezkumu. Na jaře 2015 Rada EU navázala uvolnění těchto sankcí na úplné vyplnění minských dohod. Minské dohody, uzavřené mezi Ruskem, Ukrajinou a OBSE, za účasti ozbrojenců z Doněcku a Luhansku, představují doposud nejobecnější vyjednávací rámec pro urovnání ozbrojeného konfliktu v Donbasu. S ohledem na vývoj událostí posledních měsíců (nárůst ozbrojených incidentů a střetů na linii dotyku, rozsáhlé manévry ruské armády při ukrajinských hranicích a na okupovaných územích, nucené rozdávání ruských pasů na východě Ukrajiny ze strany okupační správy)

nenašla sedmadvacítka důvod k uvolnění sankčního tlaku.

Jaké sankce

Omezující opatření EU cílí konkrétně proti třem odvětvím ruské ekonomiky.

První sektor, který se ocitl pod sankcemi (odtud i pojem „sektorové sankce“), tvoří podniky obranného průmyslu. Konkrétně platí zákaz vyvážet do Ruska zbraně a vojenský materiál, přičemž stejná omezení se týkají i dovozu. Pod embargo spadají rovněž dodávky zboží dvojího určení (zařízení, která lze použít jak pro civilní, tak i vojenské účely) sankcionovaným entitám a technologií pro vojenské účely. Zbrojní embargo má nepřehlédnutelný signální rozměr. Evropa tím coby normotvorný aktér dává najevo, že nelze mít normální vztahy a dodávat zbraně někomu, kdo je používá k výpadům proti svým sousedům.

Druhým hospodářským odvětvím, na něž evropské sankce proti Rusku cílí, je pak energetika. Zde se platné restriktce vztahují na dodávky vyspělých technologií pro hlubokomořský průzkum a těžbu ropy a osvojování nových nalezišť v Arktidě, aby tak podvázaly rozvoj tohoto páteřního odvětví tamní surovinově orientované ekonomiky (Spojené státy v tomto ohledu ještě dál, když postihují plošně celou ruskou energetiku, včetně plynárenství). Zacílení sankcí tímto směrem odráží skutečnost, že právě příjmy z produkce a exportu energetických surovin tvoří dlouhodobě hlavní díl rozpočtových příjmů ruského státu.

Ústřední místo v evropském sankčním mixu zaujímají nicméně finanční restriktce. Omezují totiž přístup ruských firem na evropské kapitálové trhy. Klíčovou položkou těchto – v průběhu druhé poloviny roku 2014 dále zpřísňovaných a zpřesňovaných – omezení je především zákaz provádět finanční transakce s vyjmenovanými ruskými státními společnostmi v bankovníctví, jakož i v dalších strategických odvětvích. To ve výsledku ochromuje schopnost ruského státu mobilizovat zdroje v zahraničí pro financování dlouhodobých investičních projektů.

Proč sankce

Omezující opatření proti Rusku jsou součástí širší sankční odpovědi Evropské unie na kroky ruského režimu porušující mezinárodní právo.

Bezprostředně po ruské invazi na Krym aktivovala Evropská unie nejprve režim takzvaných individuálních sankcí. Omezující opatření mají podobu zmrazení majetku a cestovních omezení pro osoby zodpovědné za „činnosti narušující nebo ohrožující územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny“. Sankce předpokládají zřízení zvláštního seznamu, jenž je pravidelně aktualizován úměrně postupu citovaných aktivit.

Do léta 2021 bylo na seznam zařazeno na dvě stovky fyzických osob (mezi jinými představitelé okupační správy na Krymu, zástupci ruské vlády, generality a zpravodajských služeb, předáci nelegálních ozbrojených uskupení v Donbasu, oligarchové z kruhu blízkých ruské hlavě státu) a více než pět desítek právnických osob (vedle nelegálních ozbrojených uskupení typu „Doněcké lidové republiky“ a „Luhanské lidové republiky“ nejčastěji pak hlavně firem těžících z tohoto protiprávního stavu). Chronologie rozšiřování seznamu o další položky je svéráznou kronikou ruské agrese proti Ukrajině po roce 2014.

Od poloviny roku 2014 – což je neméně důležité – uplatňuje EU v rámci politiky neuznání protiprávní anexe Autonomní republiky Krym a města Sevastopolu (non-recognition policy) též samostatný sankční režim omezující vztahy s územím Krymského poloostrova.

Vyjmenovaná opatření sankční povahy doplňuje dále řada podpůrných kroků EU k omezení úrovně politických vztahů s Ruskou federací. Spadá sem za všechny například zrušení pravidelných summitů EU-Rusko, pozastavení rozhovorů o vízové liberalizaci a ve shodě s dalšími zahraničními partnery též vypadnutí Ruska ze skupiny G-8, sdružující původně sedmičku největších ekonomik světa.

Ukrajina stranou

Jelikož jsou tyto záležitosti – jednotlivé druhy sankcí, jejich zaměření, právní důvod – ve veřejném povědomí často zaměňovány a směšovány, je potřeba udělat ještě jednu krátkou odbočku.

Představitelé ruského státu figurují rovněž ve zvýšené míře (někteří dokonce vícekrát) na některých dalších sankčních seznamech EU. Ty však nemají bezprostřední vazbu na samotnou ruskou agresi proti Ukrajině. Jsou součástí globálních režimů takzvaných horizontálních sankcí EU.

Pokud jde o ty neznámější, v roce 2018 EU v návaznosti na příslušné rezoluce Rady bezpečnosti OSN zřídila zvláštní sankční režim určený proti šíření a používání chemických zbraní. Stojí za zmínku, že mezi prvními, komu se dostalo této nechvalné pocty, byli příslušníci ruské vojenské rozvědky zodpovědní za útok nervově paralytickou látkou typu novičok v britském Salisburu, známí české veřejnosti i jako hlavní podezřelí z útoku ruské GRU na místě muničních skladů ve Vrbětících.

Od roku 2019 dále existuje a je úspěšně naplňován evropský sankční režim proti kybernetickým útokům, jež představují hrozbu pro Evropskou unii a členské země EU a mají významný dopad.

Konečně na sklonku roku 2020 Rada EU odsouhlasila a počátkem letošního roku spustila dlouho diskutovaný sankční režim postihující případy závažného porušování a zneužívání lidských práv ve světě. Netřeba zdůrazňovat, že vzhledem k reputaci putinského režimu v této oblasti má i poslední sankční nástroj dobrou šanci stát se jedním z pilířů politiky EU vůči Ruské federaci.

Sankce k čemu

Sankce, v nejobecnější rovině ekonomické nástroje vlivu, se v mezinárodní politice využívají odnepaměti. Jejich výraznou předností – oproti jiným nástrojům takzvané tvrdé moci – je, že se obejdou bez vysílání vlastních vojáků do zahraničí a že při

nich obvykle ani nikdo neumírá. Oproti klasickému použití síly jsou i zpravidla o dost levnější a také méně riskantní co do potenciální nežádoucí eskalace. Odtud pramení jejich atraktivita zejména mezi bohatými a technologicky vyspělými státy, které si mohou případně ztráty spojené s uvalováním sankcí dovolit.

Cíle, které pomocí sankcí státy sledují, mohou být různé. Evropská unie v rámci Společné zahraniční a bezpečnostní politiky chápe omezující opatření primárně jako nástroj dosažení změny chování aktéra (vlády jiného státu, entit, organizací a skupin či jednotlivců), na něž tyto sankce míří tak, aby bylo v souladu s mezinárodním právem. Smyslem sankcí uvalených na Rusko v odpověď na jeho agresi proti Ukrajině je tak navýšit cenu, kterou za toto chování ponese, pokud bude dál pokračovat v nastoupeném kursu, a tímto způsobem vytvořit prostor pro hledání diplomatického exitu ze situace, již touto nevyprovokovanou agresí vyvolalo.

Aby měly sankce efekt, musí být cena, kterou agresor – obecně aktér, proti němuž jsou sankce směřovány – za svoje chování ponese, větší než potenciální zisky, které mu poplynou z toho, když mu takové chování projde. Jedině pak snad bude mít důvod svoje chování přehodnotit. Navyšováním nákladů na pokračování v nastoupeném kursu, v daném případě prodražováním války, lze – tolik alespoň teorie – ovlivnit kalkulace aktéra, na něž opatření cílí. V konkrétním případě se tak vychází z předpokladu, že Rusko nejedná iracionálně. Je „jen“ agresivní a dělá to, co mu ostatní dovolí. Klíčem ke změně tohoto – z pohledu mezinárodního společenství závadného – chování je tedy vytvořit podmínky pro to, aby se agresorovi nevyplatilo.

Připomeňme, že ruský násilný zábor Krymu představuje vůbec první pokus anexe svrchovaného území cizího státu v Evropě po roce 1945. Navazující ruská agrese v Donbasu si mezitím vyžádala hodně přes 13 tisíc lidských životů. Z toho několik tisíc z řad civilních obyvatel, kteří požívají podle válečného práva mezinárodní ochrany. Další tisíce v důsledku bojových operací utrpěly zranění. Statisíce musely před útrapami války opustit své domovy. To je na poměry Evropy 21. století vsutku mimořádná událost. Je proto potřeba na ni – už jen v zájmu zachování stávajícího mezinárodního řádu a odstrašení podobného chování v budoucnu – reagovat.

Výsledky sankcí

Pro účely hodnocení úspěšnosti sankcí je vhodné rozlišovat mezi jejich dopady ve smyslu škod, které způsobily ekonomice cílového státu, a jejich širším politickým efektem. Posledním efektem se zde míní, nakolik ve výsledku ovlivnily chování aktéra, na něž cílí.

Při hodnocení dopadů protiruských sankcí narážíme na problém odstínění vlivu těchto opatření od dalších faktorů, jako je pokles cen ropy na světových trzích, nepřívětivé investiční klima či jiná specifika ruského institucionálního rámce. Dostupná data v každém případě nasvědčují tomu, že mezinárodní sankce (celkem se na nich podílí více než čtyři desítky zemí světa) napomohly vyhocení problémů, s nimiž se ruská ekonomika dlouhodobě potýká.

Sankce především uspíšily odliv kapitálu ze země. Nemožnost refinancování půjček se projevila na pádu rublu, jenž oproti počátku roku 2014, tedy k momentu před rozpoutáním války, ztratil během několika měsíců více než polovinu původní hodnoty. Současně došlo k odložení plánovaných velkých investičních projektů. Aby ušetřila cenné petrodolary, vyhlásila ruská vláda vlastní potravinové „protisankce“, čímž poškodila dál spotřebu domácností v dovozu, kde neexistovala odpovídající domácí náhrada. Oligarchové mající aktiva v Evropě pocítili ztráty v důsledku cílených omezujících opatření. Vláda je přislíbila ze státních rezerv sanovat.

Mezinárodní měnový fond odhadoval po prvním roce dopad mezinárodních sankcí na ruskou ekonomiku na něco mezi 1 a 1,5 % HDP a značný nepřímý kumulativní efekt, což za sedm let trvání vydá již na hezkých pár stovek miliard dolarů. To jistě není katastrofa, ale zamrzí. Výrazně vzrostla politická a reputační rizika s tím dělat byznys v Rusku coby mezinárodně sankcionované zemi. To vše přispívá k dalšímu oddalování Ruska od mezinárodních ekonomických a finančních center a k prohlubující se marginalizaci ruské ekonomiky ve světovém měřítku.

Hodnocení politických dopadů je složitější.

Sankce pochopitelně nemohly změnit nic na příčině války, a tou je současný ruský režim. Ani nemohly zvrátit situaci v zóně konfliktu. Sehrály nicméně svou roli, pokud jde o zastavení ruského postupu.

Do hlavy ruskému vedení, co všechno mělo na Ukrajině původně v plánu, pochopitelně nevidíme. Těžko tak operovat něčím, co se nakonec nestalo. Přesto. Nebýt sankcí, není vůbec jisté, že by se invazní tanky při svém průchodu nezastavily dál, než kudy probíhá linie dotyku teď. Chronologické srovnání pohybu fronty a koordinovaného přijímání mezinárodních sankcí ukazuje na to, že teprve po jejich zpřísnění na podzim 2014 a srozumitelně komunikované přípravě dalších na počátku roku 2015 přistoupilo Rusko na vojenskou deeskalaci a na imitaci diplomatického procesu.

Výsledkem těchto rozhovorů byly dohody známé jako Minsk I a Minsk II, nastavující základní parametry budoucího politického urovnání. V nich Rusko souhlasilo – mimo jiné – s ustavením bezpodmínečného a úplného klidu zbraní, se stažením všech zahraničních vojenských formací, techniky jakož i žoldnéřů z území Ukrajiny a v neposlední řadě též s obnovou kontroly ukrajinské vlády nad rusko-ukrajinskou hranicí v zóně konfliktu. Nic z toho zatím vyplněno nebylo. Proto poslední další rutinní prodloužení hospodářských sankcí EU.

Sankce. Co z toho

Napadením Ukrajiny v roce 2014 postavilo Rusko sjednocenou Evropu před test schopností reagovat na vážné mezinárodní krize v bezprostředním sousedství. Unie na tuto výzvu odpověděla mimo jiné sérií hospodářských sankcí, které k překvapení mnohých a navzdory skeptickým předpovědím z dřívějšíka i po sedmi letech drží. Co víc, jejich potenciál coby nástroje zvládnání podobných situací ještě není vyčerpán.

Ačkoli konečné urovnání rusko-ukrajinského konfliktu se zdá v nedohlednu, dosavadní zkušenost s uplatňováním protiruských

sankcí umožňuje činit dílčí závěry.

Prvně, uvalením sankcí Evropa demonstrovala – i přes vnitřní rozhádanost a zranitelnost – schopnost nalézt jednotný postoj v natolik komplikované otázce, jako je další postup vůči Rusku. Ukázala, že dokáže bez větších problémů působit agresorovi bolest. Ukázala, že je současně ochotna akceptovat rizika spojená původně s tím jít do natolik nejistého podniku, jako jsou protiruské sankce. To vše je možná ještě důležitější než samotný jejich úspěch a dává naději, že v tomto postoji vydrží i nadále.

Potvrdilo se, že pro náležitý efekt není občas od věci koordinovat postup se spojenci a dalšími partnery.

Evropské státy sankcemi proti Rusku za napadení Ukrajiny ukazují, že začínají brát – po nepotrestané agresi proti Gruzii – normativní záležitosti opět vážně. To představuje solidní základ do budoucna co do reakce na případné další útoky na evropskou bezpečnostní architekturu, jež mohou ještě přijít.

Principiální sankční politika je rovněž důležitou součástí kredibility postoje EU. Pokud se nám nelíbí, že některý stát v sousedství bez optání zabírá silou území druhého státu, a toto chování nepřijímáme a myslíme to vážně, je dobré ukázat, že jsme pro to také sami ochotni něco snést.

Čas od času se objevují hlasy volající po zrušení sankcí. Poukazují na to, že sankce údajně nikomu neprospívají, že poškozují vzájemný obchod, poškozují naše firmy, že s Ruskem čelíme společným výzvám, Rusko jakoby potřebujeme a kdesi cosi. To je všechno možné. Bohužel, dokud Rusko bude i nadále okupovat část Ukrajiny a vést na jejím území válku, neexistuje jediný důvod pro jejich zrušení.

Leda že bychom chtěli ustupovat agresorovi. A s tím má Evropa – a naše země obzvláště – historicky neblahou zkušenost.

Bát se očkování je nesmysl. Ptejte se mediků z covidária, kteří boří mýty o vakcínách [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.07.2021, Zdroj: aktualne.cz Autor: Zuzana Hronová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.07.2021 18:00, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Rubrika: Domácí, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

Aneta Nyčová založila a vede spolek Medici pro očkování. Se svými kolegy z 2. lékařské fakulty a studenty marketingu z **FSV UK** se v něm snaží bořit mýty o vakcínách, nyní zejména o těch proti nemoci covid-19. Kromě toho s medikem a nyní již anesteziologem Ondřejem Hubálkem sloužila dlouhé týdny na covidáriu. Ptejte se Anety Nyčové a Ondřeje Hubálka již nyní, odpovídat budou v pátek od 14 hodin.

V době "nejtěžšího covidu", jak říkají, byli oba ještě studenti Všeobecného lékařství, nyní jde Aneta Nyčová do závěrečného šestého ročníku 2. lékařské fakulty UK a Ondřej Hubálek je již čerstvý doktor, nastupující na Kliniku anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny Fakultní nemocnice Motol.

"Když začala první vlna, tak jsme si řekli, že je potřeba něco dělat. Začaly se hromadit žádosti o pomoc, především z fakultních nemocnic, které ale nebyly nijak koordinované. Věděli jsme, že pokud někdo nezasáhne, bude v tom obrovský chaos," vypráví Aneta Nyčová. Napsali proto svým kamarádům, se kterými již dříve organizovali nějaké akce, jestli jim nepomohou. Hned v polovině března 2020 po dohodě s děkanem fakulty zřídili facebookovou skupinu a on-line formulář, kam se mohli hlásit kolegové, kteří byli ochotni se zapojit do pomoci v nemocnicích. "Okamžitě se nám začalo hlásit velké množství studentů. Jejich nadšení pro pomoc bylo obrovské, a to i přesto, že nikdo nevěděl, do čeho jde," líčí Ondřej Hubálek.

Během měsíce se jim ozvalo kolem 560 mediků, fyzioterapeutů a sester, což bylo asi dvakrát více, než kolik se jich nakonec mohlo na jaře loňského roku zapojit. Jejich pomoc pokračovala i při podzimní vlně pandemie, ač bylo složité skloubit práci v nemocnicích či na odběrových místech s výukou a zkouškami.

Vymýtí mýty o vakcínách

Aneta Nyčová založila a vede spolek Medici PRO Očkování, v němž studenti 2. lékařské fakulty spojili síly se studenty marketingu na **Fakultě sociálních věd UK** a bojují proti mýtům kolem vakcín a očkování, a to nejen proti nemoci covid-19. "Světová zdravotnická organizace (WHO) situaci kolem odmítání očkování a s ní související klesající proočkovanosť označila za natolik závažnou, že ji zařadila na seznam deseti nejvýznamnějších světových hrozeb pro veřejné zdraví. Tenhle problém a s ním související vyšší výskyt závažných infekčních onemocnění, proti kterým očkování chrání, se týká i České republiky," vysvětlují vysokoškoláci svou iniciativu.

A jak na svém webu dodávají, jejich projekt nebyl a není finančně či jiným způsobem podporován farmaceutickým průmyslem. To je totiž jeden z častých argumentů "antivax" hnutí - že prosazování vakcinace je jen lobbying farmaceutů.

Bydlet v nájmu neznamená, že někdo nemá peníze. Třeba si to jen dobře propočítal

TISK, Datum: 23.07.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 6, Autor: David Busta, Vytlačeno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.07.2021 02:58, Čtenost: 148 177, Rubrika: Rozhovor, AVE: 515 766,44 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Ekonom České spořitelny Michal Skořepa si spočítal, že se mu v Praze vyplatí bydlet v nájmu, a proto nepodleh hypoteční horečce. Také vysvětluje, že v Česku dochází k matení pojmů a vzniká mylná představa, že se dostupnost bydlení zhoršuje.

Píše se, že se dostupnost bydlení zhoršuje. Pravda je to ale jen částečně. Dostupnost nájemního bydlení se už roky zlepšuje, zhoršuje se dostupnost vlastního bydlení. Jedním z důvodů současné frustrace týkající se bydlení v jakékoliv podobě jsou daňové úlevy, které deformují celý trh. A také nedůvěra mezi pronajímateli a nájemci.

S ekonomem Michalem Skořepou z České spořitelny jsme se bavili o tom, že obojí je v principu řešitelné. Také jsme se podrobně věnovali tomu, jak si sám spočítal, že se mu v Praze vyplatí žít v nájmu, protože díky tomu bude bohatší.

* HN: V Česku vládne narativ, že bydlení v nájmu dává smysl jen u lidí, kteří nemají na to, aby si koupili vlastní bydlení. Souzníte s ním?

Tento dojem vychází z předpokladu, že vlastník bydlení ve svém má po splacení hypotéky byt, kdežto nájemník ani po letech bydlení nemá nic. A to je hrubý omyl. Zatímco vlastník vloží své úspory do nákupu bytu, nájemník je může vložit do nákupu jiného, alternativního aktiva. A pokud vybere aktivum, které mu dlouhodobě po očistění o všechna rizika a náklady přinese víc než byt, bude po letech oproti vlastníkovi dokonce bohatší. Bude schopen si koupit stejný byt a ještě mu něco zbude. Historické zkušenosti naznačují, že slušná šance na naplnění této role lepší dlouhodobé investice je například u akcií.

* HN: Kdy se tedy vyplatí bydlet v nájmu? Jaké všechny faktory při rozhodování je nutné vzít v úvahu?

Parametrů, které je třeba vzít v úvahu, jsou doslova desítky. Od výhledu cen bytů a nájemného přes očekávání ohledně výnosu už zmíněného alternativního aktiva a souvisejících poplatků až po budoucí vývoj úrokových sazeb nebo daní. Je to docela složitý výpočet. Před časem jsem váhal mezi koupí bytu na hypotéku a nájemním bydlením, a tak jsem si sám spočítal neutrální nájemné, tedy částku, která mi dokáže říct, jestli se mi vyplatí vybraný byt koupit, nebo si jej spíš pronajmout. V rámci internetového portálu Finegra. cz jsem tuhle kalkulačku také nedávno zpřístupnil i pro ostatní lidi, které srovnání nákupu bytu na hypotéku a nájemního bydlení zajímá v jejich konkrétní životní situaci.

* HN: Co myslíte tím neutrálním nájemným?

Představte si rodinu, která zvažuje přesun svého bydlení do většího bytu s určitými parametry. A váhá, jestli se z celkového, dlouhodobého pohledu finančně vyplatí spíš takový byt koupit na hypotéku, nebo si jej dlouhodobě pronajmout. Neutrální nájemné je ta částka, při které vyjdou obě varianty rodinu finančně nastejno. Kupříkladu pro průměrný byt kupovaný v Česku, tedy zhruba 70 m² za nějakých 4,5 milionu korun na třímilionovou hypotéku, toto nájemné vychází v závislosti na řadě předpokladů kolem 12,5 tisíce korun.

* HN: Neutrální nájemné ale asi nebude totéž co tržní nájemné, za které si ten byt můžu někde přes realitku pronajmout. V čem přesně je rozdíl?

Tržní nájemné u daného bytu bude v praxi často vyšší než neutrální nájemné. Pokud bydlím ve vlastním, jsem de facto investorem do bytu, který pronajímám, a zároveň jsem z druhé strany oním nájemníkem. A ve srovnání s takovou situací má komerční pronajímatel dva dodatečné typy nákladů. Zaprvé čelí různým dodatečným rizikům, jako je třeba hrozba občasného neobsazení bytu, hrozba neplacení nájmu nájemníkem nebo zvýšená hrozba poškození bytu. Zadruhé je na tom komerční pronajímatel výrazně hůře z daňového hlediska: i když byt koupí na hypotéku, nemůže si odečítat hypoteční úroky z daňového základu, a navíc musí platit daň z čistého zisku z pronajímání. Komerční pronajímatel samozřejmě oba tyto typy nákladů, tedy rizika i daně, promítne do nájemného, které je pak vyšší než neutrální. Pronajímatel bude vždy chtít i určitý čistý zisk, ale ten je oproti zmíněným rozdílům takřka zanedbatelný.

* HN: Jak je to potom prakticky využitelné? Když budu mít neutrální nájemné 12 500 korun, tak co mi říká o výhodnosti nájmu, nebo koupě bytu?

Využití je jednoduché. Pokud je neutrální nájemné vyšší než tržní nájemné, za které si můžete daný byt na trhu pronajmout, tak je pro vás bydlení v nájmu v takovém bytě výhodnější než jeho koupě a naopak.

* HN: Říkáte, že v praxi je často tržní nájemné ale vyšší. Vy sám jste si byt pořídil, nebo bydlíte v nájmu? Co vám vyšlo?

Já teď bydlím v Praze v nájmu. Pro tento konkrétní byt mi vychází nájemní bydlení jako mírně výhodnější než koupě.

* HN: Když se ještě vrátím k otázce zdanění nájmu versus vlastnického bydlení, tak vy de facto říkáte, že pro řadu lidí je výhodné vlastnické bydlení kvůli podpoře státu?

Ano, v debatě o rychlém růstu cen nemovitostí se úplně zapomíná na to, že zmíněnými daňovými výhodami stát uměle posiluje poptávku lidí po bytech a domech. Výsledkem je nadměrná, neefektivně vysoká držba nemovitostí sektorem domácností, která omezuje investice domácností do produktivnějších aktiv, což ekonomiku zbytečně brzdí. V tom ale nejsme zdaleka sami - situace je podobná i leckde v cizině. Negativní efekty daňových výhod udělených vlastnickému bydlení potvrzuje řada zahraničních empirických studií.

* HN: Myslíte si, že kdyby daňové výhody padly, Češi by opravdu šli do relativně rizikovějších aktiv? Vždyť český národ má většinu úspor na spořicíh a běžných účtech, a když už investuje, tak právě do nemovitostí...

Předpokládám, že zrušení daňových výhod vlastnického bydlení by aspoň k jistému růstu popularity investování do jiných aktiv vedlo. Ale je pravda, že obecně mají Češi v oblasti investování velké rezervy. Přes tři biliony korun drží české domácnosti na bankovních účtech, což značí, obávám se, že valná většina z nás nechává na bankovním účtě záhaleť úspory výrazně nad úroveň zdravé rezervy pro případy náhlé rychlé potřeby peněz. Připisují to nedostatečně vysokému stupni zdejší finanční gramotnosti. Dosáhnout pokroku na tomto poli je běh na velmi dlouhou trať.

* HN: Pokud to správně chápu, tak v případě dobře fungujícího trhu s nájemním bydlením a správně nastaveného zdanění by tržní nájemné mohlo klesnout do blízkosti toho, čemu říkáte neutrální nájemné. To je nižší než tržní kvůli tomu, že z pronajímání cizím lidem plyne vyšší riziko a vyšší daňové náklady. Trhu s bydlením by tedy pomohlo, kdyby se povedlo komerční nájemné snížit směrem k neutrálnímu. Otázku daní už jsme probrali. Jak byste snížil to riziko, kterému čelí pronajímatel?

Zcela zásadním a klíčovým problémem je zde to, čemu ekonomické učebnice říkají asymetrická informace: pronajímatel na začátku vztahu ví velmi málo o nájemníkovi. Je proto nucen nájemné zvýšit o vysokou prémii za riziko, že z nájemníka se vyklube vandal a neplatič. Krásně je to vidět na tom, co vám potvrdí většina dlouhodobých nájemníků: že jejich pronajímatel už je dobře zná, a tak jim původní nájemné během let zvedá jen málo nebo vůbec, a tím pádem je toto nájemné výrazně nižší, než jaké najdeme u srovnatelných bytů v inzerátech pro anonymní nové zájemce. Tady by měl pomoci stát podporou mechanismů, které problém asymetrické informace a jeho důsledky oslabí. Jednak je třeba tlačit na rychlejší řešení soudních

sporů mezi nájemníky a pronajímateli. A dále je záhodno legislativně usnadnit vznik agentury, která bude počítat rating nájemníků na základě mnoha různých údajů o nich. Tak je tomu na mnohem lépe fungujícím nájemním trhu v Německu.

* HN: Češi měli problém uvádět jakékoliv své údaje do aplikací pomáhajících zvládat pandemií. Myslíte si, že by snesli, aby je někdo takto hodnotil?

Je jasné, že celý mechanismus by musel být zabezpečen proti úniku osobních dat do nepravých rukou. Platí, že čím důvěryhodnější ratingový systém by se podařilo vytvořit, tím níže pak může v průměru klesnout tržní nájemné. A tím méně se všichni budou neustále hrnout do nákupu vlastního obydlí, takže tím budou byty a domy méně drahé. Názna zmíněného ratingového přístupu už v Česku ale pozorujeme v tom, že některé realitní kanceláře nebo správcovské firmy se v rámci služeb poskytovaných pronajímatelům snaží potenciální nájemníky důkladněji prověřit pomocí veřejně dostupných zdrojů, jako je například insolvenční rejstřík. To ale dává o nájemníkovi pořád dost nekompletní obrázek.

* HN: Celou dobu hovoříte hlavně o finanční stránce věci. Řada lidí ale do nájemního bydlení prostě nechce, a to bez ohledu na peníze. Například neznám moc lidí, kteří by chtěli zakládat rodinu s tím, že budou žít v nájmu.

Problém asymetrické informace existuje na dnešním českém trhu s bydlením i z pohledu nájemníka. Když jako nový nájemník podepisujete nájemní smlouvu, obvykle pronajímatele neznáte, a tak netušíte, jak se k vám bude chovat. Kdyby se povedlo tuto obrovskou vstupní nejistotu snížit, dobrou regulací a třeba opět nějakým ratingem, pak by se pocit z bydlení v nájmu začal blížit pocitu bydlení ve vlastním - jako je tomu u lidí po letech bydlení v nájmu u téhož pronajímatele. Na začátku jste ale zmínil oblíbenou mantru, že kdo má tu možnost, měl by si koupit byt nebo dům a bydlet v pomyslném nájmu sám u sebe. Tuto mantru lze chápat i tak, že vzhledem k nejistotě při bydlení v nájmu jsou dnešní nájmy nesmyslně vysoké, a že tedy v nájmu bydlí v současné Česku převážně jen ten, komu nezbyvá nic jiného než využívat tuto relativně nekvalitní předraženou službu, protože na nákup vlastního bydlení nemá.

* HN: Právě nad tím teď přemýšlím - že úvahy, které tu vedete, jsou pro řadu lidí tak trochu z říše snů, protože ti nejsou schopni našetřit ani na základ hypotéky.

Abych vůbec mohl váhat mezi nájemním a vlastnickým bydlením, musím samozřejmě nejdřív naspořit aspoň akontaci, tedy tu část kupní ceny bytu, kterou mi banka nepůjčí. A tak vysoké úspory mnozí z nás nedají dohromady, často ani s pomocí příbuzných. Takoví lidé jsou odsouzeni k bydlení v nájmu, přestože finančně vzato je to může přijít celkově draž, než kdyby si daný byt koupili na úvěr. Mnozí lidé s nízkým příjmem jsou tak nuceni bydlet relativně draze. A navíc i způsobem zatíženým větší nejistotou.

* HN: Myslíte si, že se to bude dál zhoršovat, tedy že ceny nemovitostí dál porostou?

V horizontu měsíců ceny nemovitostí pravděpodobně dál porostou. S růstem úrokových sazeb sice poroste lákavost jiných typů investic, ale na druhé straně už teď rostou náklady na stavbu nových bytů a domů, a to mzdy i ceny materiálových vstupů. Dále se v důsledku koronakrizy zpomalilo tempo výstavby nových bytů, a v Praze se navíc vrací poptávka po krátkodobých pronájmech ze strany cizinců. Oba tyto faktory tlačí na růst nájemného; tím roste celkový očekávaný výnos z investice do nájemních bytů a domů a to by mělo mít za následek vyšší poptávku po nich, a tudíž vyšší cenu.

* HN: To se bavíme o poměrně blízké budoucnosti, ale co v horizontu několika let?

Umím si představit, že ceny nemovitostí porostou pomaleji než spotřebitelské ceny, nebo že dokonce klesnou. Nemovitosti jsou investiční aktivum jako každé jiné, a pokud se má očekávaný výnos z tohoto aktiva zvýšit podobně, jako se zvýší úrokové sazby a výnosy v ekonomice, musí jeho cena za jinak nezměněných podmínek klesnout. Tato úvaha se ovšem opírá o dva předpoklady. Zaprvé, že se na trhu s nemovitostmi nerozvine bublina, která by jeho fungování posunula mimo popsanou standardní investiční logiku. Zadruhé, že se nebude rychle měnit situace na trhu s bydlením ve smyslu služby, tedy že tržní nájemné coby významná část výnosu z držby nemovitosti nezačne rychle růst.

* HN: Pokles výnosů během koronakrizy byl ale právě dán nejen rychlým růstem cen nemovitostí, nýbrž také tím, že kvůli pandemii klesaly nájmy. Není pravděpodobné, že nájemné teď vystřelí do oblak, což právě ještě více ztraktivní vlastní bydlení?

Jak jsem říkal, v nejbližších čtvrtletích určitě může tržní nájemné významně růst. Půjde o důsledek návratu poptávky ze strany cizinců a pomalejší výstavby nových bytů a domů. Po odeznění obou těchto šoků by se ale růst nájemného mohl ustálit zpátky v blízkosti zhruba čtyř procent, kde byl v době před koronakrizí. Mimochodem - tahle čtyři procenta představovala nižší tempo růstu, než jak rostly mzdy. A právě tento stav by se mohl vrátit.

* HN: Tím jinými slovy říkáte, že po odeznění pandemického šoku se může dostupnost nájemního bydlení zlepšovat?

Přesně tak. Pomalejší růst nájemného než mezd v minulých letech znamenal, že dostupnost nájemního bydlení se v průměru za celou zemi reálně zlepšovala. A podobný trend by se mohl vrátit.

* HN: Proč by měly mzdy růst rychleji než ceny nájmu?

Na to, že růst nájemného by mohl být kolem čtyř procent a že růst mezd by mohl být oproti tomu vyšší, usuzuji z toho, že se podle mě česká ekonomika během několika čtvrtletí dostane zhruba zpátky do stavu, v jakém byla v roce 2019. A tehdy tato relace platila.

* HN: Není růst mezd asymetrický, tedy že ho táhnou hodně kvalifikované profese, takže tyto úvahy se velké části obyvatel vůbec netýkají?

To si nemyslím. Zlepšování dostupnosti bydlení se v minulých letech mohlo týkat i těch méně kvalifikovaných pracovníků. Mzdy

v odvětvích s nízkými příjmy rostly podobně rychle jako celostátní průměr.

* HN: A co když tam, kde chci bydlet, žádné byty k pronájmu ani nejsou, jako je tomu zejména na českém venkově?

Teze o zlepšování dostupnosti nájemního bydlení platí i tam: vždycky máte možnost zvažovat jako alternativu bydlení v nejbližším městě, kde nějaké nájemné jsou. A tyto nájemné v porovnání s průměrným výdělkem v posledních letech v celostátním průměru klesaly a po nynějším období zmatků nejspíš budou alespoň několik let klesat i nadále.

* HN: Ohledně dostupnosti vlastnického bydlení ale situace tak příznivá asi není.

Dostupnost bydlení ve vlastním se skutečně naopak zhoršovala, a to v důsledku růstu cen nemovitostí předstihujícího růst mezd. Kdyby se podařilo minimalizovat ony rozdíly mezi vlastnickým a nájemním bydlením, lidé by v případě rychlého růstu cen nemovitostí prostě upřednostnili nájemní bydlení. Význam těchto cen by se vytratil a dostupnost bydlení by byla dána jen nájemným, konkrétně neutrálním nájemným. Ale k tomu má český trh bohužel zatím daleko.

* HN: Mluví se každopádně o tom, že by dostupnost bydlení měl zlepšit nový stavební zákon. Jak na něj hledíte vy?

U stavebního řízení bych velmi ostře rozlišoval rychlost a přesnost. České stavební řízení je nesporně příliš pomalé a je třeba přivítat každou změnu, která ho urychlí. Nejsm si ale jistý, že je příliš přísné. Opět se vrátím k údajům, že nájemné roste dlouhodobě pomaleji než průměrná mzda. Z tohoto pohledu se dostupnost bydlení celkově zlepšuje. Mám obavu, že pokud novela zákona plošně zesílí benevolenci stavebního řízení, výsledkem bude nezdravě zastavěné Česko, kde nájemné bude třeba i klesat, aby vlastníci do mnoha nově postavených bytů vůbec sehnali nájemníky. A to pak může vést nejen k poklesu cen bytů, ale také k potížím s rostoucím podílem nesplácených hypoték. Stačí si vzpomenout na to, co se dělo po roce 2005 například v Irsku.

* HN: Dobře, ale tohle riziko asi není po celém Česku stejné...

Musím zdůraznit, že v rámci Česka je situace samozřejmě velmi různorodá. Konkrétně Praha je známá tím, že její hustota obydlí je neefektivně nízká, a to jak ve srovnání s velkými městy v zahraničí, tak podle různých propočtů efektivnosti poskytování veřejných služeb. Uvnitř Prahy je velký prostor pro žádoucí výstavbu třeba na existujících brownfieldech nebo nástavbami na existující domy. Tady je vyšší benevolence stavebního řízení namístě.

* HN: Jedna z nejdiskutovanějších částí zákona je centralizace stavebního řízení. Je toto správný krok?

Z pohledu prosperity ekonomiky toto pokládám za změnu k lepšímu. Čím je totiž stavební úřad více pod vlivem vedení dané obce, tím je větší riziko, že bude na přání místních voličů - starousedlíků - bránit změnám potřebným pro další rozvoj daného regionu a ekonomiky jako celku. Nevyloučil bych, že za onou přetrvávající řídkostí Prahy někdy stojí právě i odpor k zahuštění - odpor místních obyvatel, který se pak promítá do odporu příslušných stavebních úřadů.

V debatě o růstu cen nemovitostí se zapomíná, že daňovými výhodami stát uměle posiluje poptávku lidí po bytech a domech.

Češi mají v oblasti investování velké rezervy. Přes tři biliony korun drží české domácnosti na bankovních účtech. Praha je známá tím, že její hustota obydlí je neefektivně nízká ve srovnání s velkými městy v zahraničí.

MICHAL SKOŘEPA V současnosti působí jako ekonom České spořitelny, kde se zaměřuje na makroekonomická témata. Předtím byl ředitelem odboru měnové politiky a strategie v České národní bance. Vystudoval Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity v Praze**, kde položil základy výuky behaviorální ekonomie. Zabývá se též rozvíjením finanční gramotnosti, jeho semináře prošlo více než tisící lidí z základních a středních škol.

O autorovi: David Busta, david.busta@economia.cz

Foto autor: Foto: HN - Lukáš Bíba

Foto popis: Michal Skořepa, ekonom České spořitelny si d o k á ž e představit, ž e ceny nemovitostí Česku p o rostou pomaleji než sp o třebitelské ceny, n e b o ů ž e d o k o n -klesnou.

Jak mě pár let změnilo z "liberálního sluníčka" na "rasistickou xenofobní nacistku" [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.07.2021, Zdroj: blog.idnes.cz, Autor: Nikola Bormová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.07.2021 10:32, Celková návštěvnost: 1 580 000, RU / měsíc: 318 019, RU / den: 36 457, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,41, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Tenhle článek bude trochu o mně, ale používám sama sebe jen jako příklad něčeho, co se určitě stalo spouště z vás.

Používám se k popisu tohoto podivného společenského úkazu kvůli tomu, že se znám relativně dobře a hlavně - sama na sebe nepodám žalobu za předsudečnou nenávisť...tedy aspoň doufám, v dnešním bláznivém světě už by mě nepřekvapilo ani tohle. Až magicky nádherný orgán lidské mysli podléhá v celém západním světě podivné rakovině, a to ve všech aspektech svého fungování. Obzvlášť posledních několik let je to doslova uragánem degenerativních změn racionálního myšlení, které metastázuje do každého aspektu našeho života. Vnímaná realita je velkými médii a progresivními človičky nastavována tak, že mnoho slov získává úplně jiný význam než dříve. Některé výrazy se mění doslova ve svůj pravý opak. A mnoho lidí je najednou označováno slovy a nálepkami, které s nimi ještě před několika lety neměly naprosto nic společného.

Vezměte si třeba moji maličkost...no po posledním zručňovacím půlroce tedy spíš velikost. Ještě tak před deseti lety mě spousta lidí označovala za až příliš liberální sluníčko. Moje životní filosofie v podstatě je, ať si dělá kdo chce co chce a dokud tím jednoznačně neublíží někomu jinému, tak nad tím jen pokrčím rameny. A to i když mi třeba něčí chování přijde trochu divné. Rasismus považuju za nechutný, jsem v podstatě feministka (v tom původním smyslu slova!), miluju přírodu a zvířata, nesmírně obdivuju moudré lidi, absolutně nenávidím lži a přála bych si, aby se všichni dobří lidé měli sluníčkově a měli hezoušské měkkoušské žvůtky plné štěstíčka a možností, jak se vnitřně rozvíjet a růst. Kdybych žila v nějakém fantasy světě, kde

bych měla šanci vyhrát soutěž Miss (třeba Miss Nerdy), tak bych při nasazování korunky možná řekla i to demontní "Já bych si přála světový mír, hi hi hi" a myslala bych to upřímně. I když bych se u toho debilně smála (jinak se ani smát neumím). V současné turbuletní době jsem ale čím dál častěji tvrdě napadána jako velmi nenávidný člověk. Občas jsem pro svoje "nenávidné projevy" i zablokována v některých zákoutích internetu nebo mě dokonce někteří známí přestanou zdravít - tak moc se jim svými "nenávidnými projevy" hnusím.

Už jsem byla označena za ortodoxního nenávidného islamofoba, odpornou rasistku, homofóbní čubku, proruského švába, zkurveného nácka, p*ču zralou na psychiatrii, nevzdělanou konspirátorku věřící na plochu Zemi a v poslední době mi hodně lidí zuřivě podsouvá i to, že vraždím staré lidi a dávají mi najevo jak se těší, až kruté chcipnu (protože přát někomu bolestivou smrt je dnes projevem lásky a tolerance).

S mými "nenávidnými projevy" je tu ale jeden drobný problém - já, "liberální sluníčko z pražských kaváren", jsem za posledních patnáct dvacet let v podstatě neměnila většinu svých názorů ani přístup k životu. Jsem sice o dost otlučenější a snad i malíčko zkušenější (a rozhodně oplácanější), ale můj morální kompas je nastavený v podstatě stejně. Přesto jsem se z "trochu moc liberálního a knihomolského sluníčka" stala "nenávidnou nevzdělanou nacistkou".

Pár příkladů, jak hodně se svět posunul.

Jsem feministka a nenávidná anti-feministka

Věřím, že muži i ženy si mají být rovni. Před zákonem, před bohem, na pracovním trhu, před Velkým špagetovým monstrem - prostě všude, kde vás napadne. Ženám nemá být odebíráno právo volit nebo studovat to, co chtějí, jen kvůli jejich pohlaví. Muži ani ženy nemají mít v cestě nějaké umělé překážky jen na základě vlastnictví banánku nebo broskvičky. Takže jsem v podstatě feministka - podle toho původního významu z dávné minulosti, kdy chtěly ženy opravit hloupý stav, ve kterém měly mnohem menší práva než muži. To už se naštěstí vyřešilo velmi dávno (v Česku jako obvykle mezi prvními na světě!) a problém prakticky zmizel.

Jenže zároveň i tvrdím, že ženy a muži jsou rozdílní. Že v přírodě existují jen dvě biologická pohlaví. Že mít stejné možnosti neznamená mít automaticky a uměle zarovnané i výsledky. Ženy nemají mít nefér výhody a dostávat se třeba na vedoucí pozice jen kvůli nějakým procentuálním kvótám.

Když třeba žena chce do speciálních jednotek, měla by splnit přesně ty samé podmínky, co muž - to mi přijde fér. Že to takřka žádná žena nezvládne, protože na extrémní fyzické výkony tohoto druhu prostě nejsme vybavené? No a co? Ohýbat pro ženy podmínky jen aby se tam taky dostaly je nejen nefér, ale i potenciálně nebezpečné. A muži přece taky nemají nějaké speciální zvýhodnění, aby byly splněny kvóty na mužské ošetřovatelky nebo učitelky v mateřských školkách, ne?

Problém je, že to co bylo ještě relativně nedávno zcela normálním názorem, který se tak nějak řídí biologií a tím...tfuj tfuj...zdravým selským rozumem, tak to ze mě prý dnes dělá amorální zrůdu, která nenávidí ženy a chce je všechny zotročit. Hm...

Jsem liberální lesba a nenávidná homofóbka

Mužské mám ráda, ale jsem lesba. Žiju už mnoho let ve spokojeném lesbo-vztahu, nic nehrotíme, nikoho neřešíme, hysterickým aktivistům se raději vyhýbáme obloukem. Moje přesvědčení je už po desetiletí stejné - pokud se dva dospělí lidé mají rádi, ať spolu klidně jsou. Ideální stav je, když je to chlap a ženská, protože to je nejpřirozenější a mohou spolu mít děti a plnohodnotnou rodinu. Ale nevidím důvod bránit dvěma lidem v tom být spolu, když se milují ale jsou přitom stejného pohlaví nebo je třeba žena starší než muž. Když to nikomu neubližuje, tak proč to nějak hrotit?

Jenže mám zásadní problém s tím, když se všem začnou vnucovat jakési duhové lampionové průvodky, ve kterých bandy nahatých úchyláků venku na ulici natřásají svoje nářadíčko před malými dětmi. Takový kreténům bych dala rákoskou na prdel...ne, to raději ne, některým z nich by se to mohlo i líbit. Prostě se mi takovéhle vulgární projevy zásadně nelíbí, stejně jako nátlak k tomu, aby se všichni tvářili, jakože to je boží zábava a projev tolerance. Průvodky s takovým chováním bych nikdy nepovolila. Kdyby se dělal hrdý průvod bílých heterosexuálních mužů "Tatka Pride" nebo třeba "Pivní Pupík Pride", tak by takové chování bylo absolutně nepřijatelné, tak proč to tolerovat na "Gay Pride"?

Považuji taky za nebezpečné a naprosto šílené, pouštět dospělé chlapy na holčičí záchody jen kvůli tomu, že řeknou, že se zrovna cítí jako žena. I kdyby se cítil jako orangutan nebo jednorožec, pokud má klobásu, patří na pánské záchody. Proč myslíme jen na "práva" nějakého sexuálního predátora a ne na práva malých holek?

Stejně tak mi přijde nesmyslné nechat soutěžit stokolového svalovce v ženském vzpírání jen kvůli tomu, že si nasadí modrou paruku a řekne "Já jsem nebinární Alžbětko, ale dnes se cítím být ženou". To přece tu soutěž úplně zničí a postihne to všechny ženy, které chtěly čestně soutěžit...

Nesouhlasím ani s tím, že by mělo být povinné mít homokluka nebo lesboholku v každém filmu, který se chce dostat na Zlaté glóby nebo Oscara. Neměla by v soutěžích o nejkvalitnější film rozhodovat tak nějak...kvalita filmu? A ne to, kolik je ve filmu homoklád, černochoů a nebinárních Alžbětků?

Zajímavé ale je, že když jsem stejné názory měla i před deseti nebo dvaceti lety, tak mi spousta lidí vyčítala, že jsem moc benevolentní - že je divné si myslet, že normálně fungující, věrné homosexuální vztahy přece nikomu neubliží. Že pokud má někdo narostlý mozek jako opačné pohlaví a je z toho na sebevraždu, ať mu nebráníme medicínsky to co nejlépe vyřešit a plně adaptovat tělo (protože snažit se upravit mozek zní mnohem děsivěji a stejně to nikdy nefungovalo). Že když je někdo pedofil, ať to řeší v klidu s psychiatrem, ideálně chemickou kastrací - ale že musí přijmout, že se nesmí pohybovat kolem dětí. Nebo když je někdo asexuální (bez libida) a nikoho nechce, tak prostě nikoho nechce a basta fidli, do ničeho ho násilím nenutit. Dneska mě ale někteří z těch lidí, kteří byli před lety znechuceni mojí "přehnanou liberálností", zase hlasitě označují za homofóbní svini, co chce ubírat práva sexuálním menšinám. Za ty samé názory...no není to divné?

A ne, tohle není přirozený vývoj společnosti k nějaké lepší verzi, je to jen vychýlení sociálního kyvadélka do opačného extrému. Z přirozenosti se stal extremismus, z extremismu vnucovaná norma

A tak by šlo pokračovat dál a dál - o přirozené lásce k vlastní zemi, která je dnes tvrdě potlačována a trestána jako "nacismus".

O přesvědčení, že všichni lidé by měli mít stejná práva i povinnosti bez ohledu na barvu pleti, což je dnes označováno jako nebezpečný projev "rasismu", protože hodný "anti-rasista" prý musí tyranizovat bělochy a dávat nezasloužené výhody nebo úlevy černochoům (historie samozřejmě ukazuje, že nespravedlivé zacházení zlepšuje vztahy!). Nebo o racionálním odporu k jedné středověké ideologii, která brutálně potlačuje práva žen, homosexuálů, nevěřících, pejsků a mnoha dalších, a kterýžto odpor je dnes nesmyslně označován jako "fóbie" (přesněji "islamofobie"). I jak podpora této náboženské ideologie, která naprosto demoluje ženská práva, svobodu projevu, toleranci k homosexuálům atd. atd. je považována za velmi tolerantní a podporující ženská práva, svobodu projevu, toleranci k homosexuálům...co to kurv...ne, prostě to nechápu, sorry jako.

Není třeba psát další příklady. Ostatně, už jsem o tom psala několikrát a všichni, kdo jsou i přes brutální mediální tlak stále ještě schopni uvažovat vlastní šedou kůrou mozkovou, ten šílený obrat do nového extrému chápou. Ale nově tu máme jeden nový extrém, vyhrčenější než vše ostatní...

Kdo si odmítá do krve stříknout Přízer, je nevzdělaný a sobecký vrah!

Ano, covidová hysterie je dokonalý katalyzátor všeho špatného v západní civilizaci. Prakticky najisto uměle vytvořený virus,

který byl nechtěně (nebo možná i záměrně) vypuštěn z laboratoří a díky úplatným médiím, politikům a americkým korporátníkům se stal doslova kládivem na běžnou populaci. Díky němu se povedlo dokonale rozpolit společnost a ještě víc vychýlit civilizační kyvadélko do extrémní polohy.

Politici, média a samozřejmě i majitelé velkých farmaceutických společností (vyrábějících vakcíny) nás každý den, každou hodinu, každou vteřinu neustále zahlcují opakovaním jedné zprávy pořád dokola a dokola:

"Máme tu nejvražednější epidemii všech dob, jediná cesta ven je vakcinace (ale jen ta od firem Pfizer, Moderna a AstraZeneca!). Kdo si naši experimentální vakcínu aplikovat nenechá, je bezohledný a nevděčný vrah bezmocných stařečků!" A tak tu máme nové ultimátní nálepky, které aplikují propagandou naprosto ovládnutí lidé na všechny "odmítače" - popírači očkování, blázniví konspirační teoretici, nevděční vesničani a teď dokonce i vrazi a nebezpeční teroristé, kterým je přána cesta do lágrů nebo smrt.

Tisíce lékařů, kteří se ozývají s mnoha racionálními námitkami proti monstrózní akci s masovou vakcinací neozkoušenými látkami, jsou označováni dvacetiletými studenty Nových médií a Fakult Sociálních Věd za dezinformátory a tvrdě cenzurováni. Lidé, kteří tyto lékaře poslouchají, jsou označováni za bezohledné hajzly, kteří "nenásledují Vědu". To samé platí pro roušky - diskuze se nepřipouští, myšlení se nepřipouští, cokoli krom jediné možnosti reakce je považováno za naprosto nepřijatelný wrong-think a trestáno.

Přitom ještě před dvěma roky by podle mě spousta lidí nevěřila, že oni sami jednou budou reagovat tak vyhroceně, s myšlením naprosto zastřeným hrůzou a submisivní touhou po tom, aby jim vrchnost dovolila vrátit se k normálnímu stylu života. Stačí se přece jen trochu podvolit a účastnit se obřího farmaceutického experimentu s novou vakcínou...a hygienického experimentu s plošným zakrýváním dýchacích cest...a sociologického experimentu s totalitním omezováním pohybu a zavíráním živností...a mediálního experimentu s umělým vyvoláním masové paniky...no prostě, stačí se podvolit jen v několika nepodstatných drobnostech a vrchnost pak třeba zase otevře klec... Jen kdyby nám nestáli v cestě ti debilní popírači!

Podle mě je tahle covidová hysterie projev toho samého, jako vyhrocená debata o rasismu, právech žen a homosexuálů, politickém Islámu, masové migraci a řadě dalších témat. Jen je to ještě účinnější nástroj manipulace, protože se povedlo vyvolat pocit ještě bezprostřednějšího ohrožení a u mnoha lidí rozložit poslední zbytky racionálního, realistického vnímání světa. Já jen doufám v jedno - až se zpanikařená část veřejnosti trochu uklidní (doufám že se to stane, paniku nejde udržovat nekonečně dlouho), tak všechno to zlo, co napáchaly "elity" v tomhle těžkém období, nenecháme vyhnít. Že jim to nezapomeneme. Že budou potrestáni viníci - hlavně ti v nejvyšších patrech, kteří se aktuálně cítí nezranitelní a na situaci nesmárně vydělávají finančně i mocensky. A že se nenecháme odradit novou várkou nesmyslných nálepek, cenzury, zastrašování a posměchu, kterou se nás budou snažit zavalit, aby si zachránili svoji kůži.

p.s.pro redakci blogu iDnes - je fajn, že jste stále ochotní nechat zde i příspěvek, který neodpovídá oficiálním notám. Není mi ale úplně jasné, jak může autor dodržet u esejí a fejetonů všechny vaše požadavky z "kodexu blogera" (aby článek zůstal viditelný), jako například dva odkazy na zdroje, které považujete za "relevantní". V první řadě nevím, co považujete za relevantní zdroje vy, ale je jisté, že to může být úplně něco jiného, než co za ně považují já nebo mnoho vašich čtenářů. Také si říkám, jak by tímhle způsobem nastavený systém reagoval třeba na články Karla Čapka, Václava Havla atd., kteří ve svých úvahách také nedávali za úvahu seznam linků na zdroje ze CNN nebo Reuters - byli by i oni skryti z hlavní stránky, pokud by napsali něco "nevhodného" v dané době? (a že toho panečku oba "nevhodného" napsali vrchovatě). Omlouvám se za dlouhé p.s., berte to jen jako pošťouchnutí k zamýšlení :-). A když tedy chcete linky na autoritativní zdroje - zde je link na Wikipedii (ta snad relevantní je) a definici Eseje a Fejetonu. Link na relevantní YouTube s mým největším morálním vzorem z dětství. A link na relevantní hezkou písničku, protože při pohledu na to, co za titulky musí občas vytvářet hlavní redakce iDnes, jste určitě často smutní :-).

MEDICI VYVRACEJÍ MÝTY O OČKOVÁNÍ

TISK, Datum: 26.07.2021, Zdroj: Respekt, Strana: 6, Vytlačeno: 42 988, Prodáno: 35 812, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.07.2021 00:44, Čtenost: 219 868, Rubrika: Anketa, AVE: 13 030,43 Kč, Země: Česko, GRP: 2,44

RESPEKT

Studentka 2. lékařské fakulty UK Aneta Nyčová založila spolek Medici PRO očkování a společně se spolužáky a studenty marketingu na **FSV** vyvracejí mýty ohledně vakcín a očkování, nejen těch proti covidu-19. Projekt reaguje na nízkou proočkovanosť a odmítání očkování, jež WHO označila za hrozbu.

Supersíla paměti

TISK, Datum: 26.07.2021, Zdroj: Respekt, Strana: 62, Autor: MILOŠ HROCH, Vytlačeno: 42 988, Prodáno: 35 812, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.07.2021 00:44, Čtenost: 219 868, Rubrika: Kultura, AVE: 85 603,42 Kč, Země: Česko, GRP: 2,44

Ta-Nehisi Coates (1975) je jedním z nejvlivnějších amerických novinářů píšících o rase. Působil v časopisu The Atlantic jako reportér, byl významným hlasem protestů Black Live Matter, zároveň tvoří scénáře k úspěšným komiksům o černošském superhrdinovi pro Marvel. Souběžně se proslavil jako autor literatury faktu, v níž rozebíral americkou politiku i strukturální rasismus. Za knihu *Between the World and Me* dokonce získal prestižní National Book Award: je psaná jako dopis strachujícího se otce dospívajícímu synovi, kdy tu Coates líčí svému potomkovi černou historii a připravuje ho na život Afroameričana. Prozaickým debutem *Kdo tančí s vodou* na ni autor svým způsobem navazuje – a zároveň rozšiřuje dosavadní přístupy s přesvědčením, že beletrie má větší sílu než literatura faktu. Román je zasazen do éry otrokářství ve Virginii a vypráví o dospívání Hírama Walkera na tabákových plantážích: sledujeme jeho přerod z chlapce v muže a útěk na sever, ale také úpadek otrokářského kraje. Coates vychází z reportérských zkušeností a staví na rešerších pro sérii článků o občanské válce. Chodil po plantážích, studoval dobové dokumenty o životě otroků – a jeho pozorovatelské oko se nezapře. Zaujaly ho třeba milenecké dopisy na rozloučenou, kdy byl jeden z páru prodán jinému majiteli. A motiv odloučení tu hraje důležitou roli. Také Hiramovu matku prodal jeho otec-otrokář, když mu bylo devět, a tato ztráta ho provází celý život. Zároveň Coates reportérství míší s magickým realismem a inspiruje se tradicí černošské sci-fia fantasy – žánry, které byly pro autorky jako Octavia Butler prostředkem, jak vykreslit vizi lepší budoucnosti. Otrok Hiram tak vládne dokonalou fotografickou pamětí a postupně objevuje svoje superhrdinské schopnosti, jež mu umožňují pomocí síly příběhů, emocí i vzpomínek cestovat na dlouhé vzdálenosti. Alegoricky tak vyjadřuje další téma: význam kolektivní paměti pro Afroameričany, kteří si za oceán nevzali nic než písně a příběhy.

Knihu z pochopitelných důvodů doprovázela velká očekávání a záhy pronikla do žebříčku bestsellerů. Dostalo se jí pochvaly za pokus o vynalézavost při zprostředkování jednoho nejtemnějších období Ameriky, byť zároveň padaly výtky právě k výstavbě románu a postav i k užití lyrického jazyka, který občas při snaze o naléhavost a autenticitu končí v kliše. A také ohledně toho, že debutující autor se někdy příliš drží svých spisovatelských vzorů, mezi které patří i Toni Morrison a autor *Podzemní železnice* Colson Whitehead.

Pro českého čtenáře je přesto podstatné, že román a diskuse o něm zprostředkovávají nejen neznámou historii, ale i současné debaty o jejich důsledcích – a zejména nabízejí seznámení se zásadním autorem a otevření dveří do jeho ústředních témat.

Ta-Nehisi Coates: *Kdo tančí s vodou* Přeložila Lenka Kapsová. Host, 432 stran

Projekt půjčování čteček pro seniory nazvaný KnihDoKaps URL Automatický překlad

WEB, Datum: 26.07.2021, Zdroj: prazsky-zpravodaj.cz Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.07.2021 16:23, RU / den: 10 000, AVE: 3 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,11

Městská knihovna v Praze zahajuje půjčování čteček e-knih na pobočkách Korunní, Opatov a Jezerka. Služba je určena převážně seniorům a jejím cílem je nabídnout oblíbený obsah v novém zařízení. Senioři si novou technologii vyzkoušejí s knihami, které mají rádi a zároveň získají trvalejší uživatelské dovednosti.

Tip z knihovny: půjčování čteček pro seniory

Samotnému půjčení čtečky předchází úvodní schůzka, kde se čtenářky a čtenáři seznámí se čtečkou a jejím používáním, to vše za asistence knihovníka. I nadále jim pak bude knihovnou poskytována podpora, pokud bude potřeba. Ať už formou přehledného manuálu nebo možností přijít se do knihovny poradit.

V pilotním provozu se čtečky půjčují na třech pobočkách v Praze 4, 10 a 11. K půjčení je připraveno několik desítek čteček, které lákají na uživatelský komfort. Mají jednoduché ovládání v češtině, lze na nich libovolně měnit velikost písma, na jedno nabití fungují i několik týdnů a mají praktickou velikost menšího sešitu. Výpůjční doba je 5 týdnů. Pro seniory nad 70 let může být délka výpůjčky dvojnásobná.

Výpůjčka čtečky je bezplatná, stačí pouze být registrovaným čtenářem Městské knihovny v Praze, registrace je pro lidi starší 70 let zdarma. Půjčení čtečky a úvodní schůzku s knihovníkem lze domluvit osobně nebo telefonicky přímo na pobočkách Korunní, Opatov a Jezerka. Zároveň knihovník připraví na čtečku výběr e-knih podle domluvy a čtenářských preferencí. A že je z čeho vybírat: detektivky, milostné romány, historické romány, válečná literatura, memoáry, naučná literatura, současná česká literatura, česká klasika, světová klasika, výběr Magnesia Litera, poezie nebo literatura v anglickém jazyce.

Ačkoli knihovna půjčovala elektronické čtečky i dříve, tento nový projekt půjčování čteček nazvaný KnihDoKaps vyšel z iniciativy studentů FSV a dává službě nový rozměr. Projekt KnihDoKaps zacílil půjčování čteček právě na seniory. Řeší tak i situaci, kdy senioři do knihovny během nouzových stavů mohli jen ve velmi omezeném režimu a zároveň se na tomto zařízení mohou dobře učit ovládat novou technologii. V rámci projektu byly nakoupeny nové čtečky, vytvořeny vzdělávací materiály a oproti pouhému půjčování čtečky mají senioři k dispozici rozšířenou asistenci knihovníků, když se se čtečkou a stahováním e-knih učí pracovat. Studentský tým s návrhem projektu získal v roce 2020 třetí místo na pražském hackatonu Nakopni Prahu, jehož cílem byla podpora projektů pro zlepšení života Pražanů.

Městská knihovna v Praze nabízí na <https://www.e-knihovna.cz/> přes 2000 e-knih ke stažení zdarma bez nutnosti registrace.

Pro registrované čtenáře je pak nabídka ještě o něco širší.

Kontakty na pobočky půjčující čtečky:

Jezerka: Nuselská 603/94, Praha 4, tel.: 770 130 224

Korunní: Korunní 68/2160, Praha 10, tel.: 770 130 218

Opatov: Opatovská 14/1754, Praha 11, tel.: 770 130 258

Mgr. Veronika Hyblerová Trachtová

oddělení komunikace

Městská knihovna v Praze

Matěj Stropnický jako poradce ministryně práce

RÁDIO, Datum: 26.07.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.07.2021 19:24, Poslechovost pořadu: 211 282, Pořad: 17:06 Dvacet minut Radiožurnálu, AVE: 868 512,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,35

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Budou se ministryně práce Jana Maláčová a její poradce Matěj Stropnický účastnit dalších kontrol ve firmách? Zneužívají inspektory práce ke své předvolební kampani? V čem konkrétně Matěj Stropnický na ministerstvu práce radí? A má na to dostatečnou kvalifikaci? Dnešním hostem Dvaceti minut Radiožurnálu a Českého rozhlasu plus je poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové, také dvojka na pražské kandidátce ČSSD ve sněmovních volbách a bývalý předseda Strany zelených Matěj Stropnický. Dobrý den, vítejte v našem přenosovém voze.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Dobrý den.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Ministryně Jana Maláčová dnes odpoledne oznámila, že se ve čtvrtek zúčastní další kontroly inspektorátu práce ve firmách, zúčastníte se i vy?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Předpokládám, že ano, o tom rozhoduje paní ministryně.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

A ta vám to přikázala?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Když jsme dnes plánovali program na zbytek týdne, tak jsem byl informován, že se mám zúčastnit, ano.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Já se ptám proto, že vaši účast na takové kontrole minulý týden, a potom její prezentaci na sociálních sítích, vám vyčítali opoziční politici, ale také někteří právníci a advokáti, nechal jste si udělat právní analýzu jestli a za jakých podmínek se jako poradce ministryně můžete takových kontrol inspektorů práce zúčastnit?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Podívejte, já to trochu s nadsázkou musím říct, že jako jsem překvapenější, že je za hrdelní zločin považováno, že jsem navštívil továrnu v doprovodu jejího ředitele, protože celou tu dobu co jsme s paní ministryní byli v té továrně, v té průmyslové zóně v Krupce, tak vlastně byl pan ředitel té budovy, té továrny, té firmy jako na krok od nás, jo, čili myslím si, že teď z toho prostě některá média dělají právní bitvu, ale toho já se nechci účastnit. Mě jde o to.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Na druhé straně, promiňte, pokud jste tam přišel s inspektory práce, s cizineckou policií na kontrolu, která je regulována nějakými předpisy, měl jste právo tam být? Měl jste právo s těmi všemi do té továrny jít?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Podle výkladu ministerstva práce takové právo ministerstvo práce a kdokoliv, koho určí ministryně jako její doprovod má, s ohledem na to, že ministerstvo práce je prostě řídicí orgán Státního úřadu inspekce práce.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Pardon.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

A má tudíž právo kontroly.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Na to máte nějaký právní posudek, že opravdu každý, koho určí ministryně Maláčová, může jít na kontrolu s inspektory inspektorátu práce do firmy?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Je to prostě výklad právního oddělení ministerstva práce, ale když tak si ho prostě.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Tušíte, z čeho vychází? Protože já když jsem se díval do zákona o inspekci práce, tak něco takového jsem tam rozhodně neviděl.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Já bych tohle nechal na právnících, já jsem prostě jako byl požádán, abych se účastnil té kontroly, protože, řekněme, že jsem jako tedy v pozici, ano, formálně poradce a na starost mám vlastně koordinaci té akce "férová práce", což je prostě snaha vnést znovu do společenské debaty zájmy zaměstnanců, které prostě nikdo nehájí, v těch velkých fabrikách u nás pracuje v průmyslu 1 300 000 lidí, a vlastně se o tom nevede vůbec žádná diskuze, nevede se diskuze o tom klíčovém, co se těch zaměstnanců týká, a to je, od kdy do kdy, a co za to. To znamená, jaká je jejich pracovní doba? Kdy končí, kdy začíná, jestli se to měří, protože od toho se odvíjí výše mzdy, a od toho se taky odvíjí jako příplatky za přesčasy, za víkendy, za noční a za všechny tyhle otázky, to jsou zásadní věci, který se týkají velkého množství zaměstnanců v týchle zemi.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Tomu rozumím, já se k těm samotným kontrolám i k prvním výsledkům, které jste dnes prezentoval vrátím, ale přesto, vaše

šéfová Jana Maláčová dnes odpoledne na tiskové konferenci ty kontroly obhajovala slovy: "Chceme, aby zákony platily pro každého."

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Ano.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Není v tom případě důležité, jestli ten zákon neporuší i ten, kdo se jde na tu kontrolu podívat?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Ale jistě, já se prostě řídím výkladem ministerstva práce, protože nejsem právník, a mým úkolem není posuzovat zákon, mým úkolem bylo spolupřipravit tuhle tu akci, jestli je dodržován zákoník práce ve firmách, to byl jako úkol, na kterém jsem se podílel, spolu s inspektorátem práce, a proto si myslím, že je dobrý vidět tu kontrolu na vlastní oči, abychom nerozhodovali od stolu, abychom prostě tu věc viděli přímo, přímo na místě, to je prostě podstatná věc. Taky jsem si o ní díky tomu udělal prostě mnohem lepší představu, což je užitečný pro tu práci.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Jedna věc jsou ty samotné kontroly, druhá věc je to, jestli se zúčastníte vy, jako poradce, třetí věc je potom, jak je to prezentováno. Vy jste byl kritizován i právě za tu prezentaci na sociálních sítích, vy jste na Facebooku zveřejnil název firmy, fotografie z jejího provozu, považujete to zpětně za chybu?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Podívejte já myslím, že ta firma přece, pokud nic neporušila, tak se nemá čeho obávat. My jsme ostatně se neúčastnili žádný detektivní práce, uvnitř toho provozu, uvnitř té továrny, a tím pádem si myslím, že jsme nikoho dobré jméno nepoškodili, hlavně zájem, které ty kontroly mají je skutečně hlídat dodržování práv zaměstnanců. Já si kladu otázku, proč se vlastně média víc nezajímají o jako práva zaměstnanců v těch firmách, o výši jejich mezd? Proč se nemluví o tomhle tom? Proč je tak důležitý, jestli si tam Stropnický udělal jednu fotografii? Já jsem to přece dělal mimo jiné proto, abych na ten problém poukázal, protože my jsme udělali tiskovou konferenci, na konci června při zahájení té akce, přišli tam nějaký novináři, ale ve výsledku z toho byla jedna zpráva ČTK, přitom to je největší akce.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Kterou potom převzala další média.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

No, ale zdaleka ne mnoho. Rozhlas ano, ale jinak skoro 0.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

tomu rozumím. Na druhé straně, vy říkáte, že pokud ta firma nic nespáchala, tak se nemusí bát o svou pověst, ale pokud vy dáte informace o té firmě na svůj Facebook, pokud k tomu napíšete ještě příběh o tom, jak ředitel vám bránil si povídat se zaměstnanci s dovětkem, že co by asi jste se mohl dozvědět, pokud by v té firmě bylo všechno v pořádku, tak tohle není podprahové nějaké poškození té firmy?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Mě nešlo o poškozování té firmy, rozhodně, mě šlo o to.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Ale nedopustil jste se fakticky toho?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Podívejte, já nevím, jak si to prostě firma vykládá, já jsem četl rozhovor s panem ředitelem, a ten tam z toho jako, musím říct, nedělá žádnou kauzu a já taky nemám důvod bavit se v té souvislosti pořád o mně a o jednom příspěvku na Facebooku. Pojdme, prosím, k těm právům zaměstnanců.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Přesto ještě jedna věc, kdyby se něco podobného stalo vám, kdyby na váš zámek v Osečanech na Příbramsku přišel Lubomír Zaorálek, jako ministr kultury nebo někdo z jeho poradců, v rámci kampaně za férové opravy památek, přišel k vám, prezentoval na Facebooku fotky vašeho zámku v kontextu, že majitelé památek je často poškozují, chovají se k nim arogantně, porušují předpisy, a proto k nim vyrazil na kontrolu, líbilo by se vám to?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Mě se to stalo, mě se to stalo.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Že to takhle prezentoval nějaký politik?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Mě se to stalo. Opoziční zastupitel v krajském zastupitelstvu z minulého volebního období, pan starosta z Kamýku nad Vltavou, přišel, za STAN, přišel prostě se k nám podívat na divadelní představení a zajímalo ho, jestli se tam skutečně konají ty kulturní akce, o kterých jako mluvíme. Odcházel prostě z představení, na kterém byl jako, na kterém lidi stáli, a viděl, že se tam skutečně dělá to, co o sobě tvrdíme, viděl i tu památku.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

A prezentoval to tímto způsobem na Facebooku.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Viděl i tu památku. Já to dořeknu, jo, vteřinku. Viděl vlastně i tu budovu, byl se podívat v tom krovu, protože jsme žádali o nějaký příspěvek na rekonstrukci střechy, tak on chtěl na vlastní oči vidět, jestli ten krov je v takovém stavu, že se ten příspěvek má poskytnout, čili já tohleto, a já jsem vlastně byl, a přišel tam vlastně s tím, s nedůvěrou určitou, odcházel ale naopak, s tím, že my jsme mu všechno ukázali, na všechno se mohl zeptat, do všech papírů, všechno jsem mu předal. Pan ředitel v tomhle tom, musím říct, že...

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Já se omlouvám, prezentoval to pak na Facebooku?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Neměl důvod, on neměl důvod, protože já jsem mu všechno ukázal.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

A tady byl důvod? Tady byl důvod to prezentovat tak, že ta firma možná nemá čisté svědomí, když vám brání hovořit se zaměstnanci?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Podívejte, kdyby mě pan ředitel nechal slušně pozdravit zaměstnance. Já jsem pana zastupitele, když se u nás byl podívat, nechal nahlídnout do všeho a všechno mu ukázal. Kdybych, a neříkám, že na to měl jednoznačně právo, on tam nebyl v rámci žádný inspekce, on tam byl jako politik, který měl zájem se podívat, jak funguje věc, nějaká jo, typu prostě tohohle toho, čili jenom odpovídám na vaši otázku, a jsme u toho, pane redaktore, fakt strašně dlouho, nejde přece o mě, jde o zaměstnance podniku, těch je 1 300 000, pane redaktore.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Na druhé straně jde o to, jakým způsobem k tomu přistupují představitelé ministerstva.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Tak.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Jakým způsobem to prezentují.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Já myslím, že jsme to probrali. Já myslím, že jsme to ale probrali.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Poslední věc k tomu. Vy jste říkal, že tedy jste tím chtěl získat víc pozornosti pro ty kontroly, což asi objektivně se dá říci, že se vám podařilo.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

No, pro kontroly, to právě je otázka.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Myslíte si, že to je třeba návod pro další ministry? Doporučoval byste, aby lidé z ministerstva vnitra teď chodili s policisty na domovní prohlídky, aby lidé z ministerstva financí chodili na finanční kontroly?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Promiňte. Můžeme se teďka dostat k těm kontrolám? Pane redaktore, můžeme se teď dostat k těm kontrolám samotným?

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Určitě. Můžete mi odpovědět ještě na tuhle otázku?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

A dostaneme se k těm kontrolám samotným?

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Samozřejmě.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Dostaneme se k těm právům zaměstnanců?

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Je to správná cesta takto?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Já bych se rád dostal k právům těch zaměstnanců.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Je to správná cesta?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Protože to je podle mě gro té věci.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Čím dřív mi odpovíte, tím dřív se tam dostaneme.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

To jsem udělal u deseti předchozích otázek a nedostali jsme se k těm právním zaměstnancům.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Poslední, k téhle té sekci.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

No. Já bych rád řekl, že prostě tady končí dvě etapy těch kontrol, v tuhle chvíli, zhruba v polovině srpna.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Je to ta správná cesta?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

To uvidíme, to uvidíme. Podle toho, jestli se podaří prosadit víc práv pro zaměstnance, což je to, co je cílem akce "férová práce". To znamená, jestli se dostaneme k tomu, že jsme schopní, na základě tohoto mediálního prostoru vytvořit víc prostoru pro práva zaměstnanců, já bych byl strašně rád, kdyby novináři teď, na základě tohoto třeba zvedli zadek od monitorů a jeli do těch továren, a ptali se těch lidí na ty podmínky tam, protože to tady udělala naposledy před šesti nebo osmi lety Saša Uhlová a nikdo ji nenásledoval, čili já bych byl strašně rád, kdyby tohle ten prostor tady vzniknul. Tady prostě teď probíhá 71 kontrol v první etapě, 73 kontrol ve druhé etapě a jako začínáme mít nějaké předběžné výsledky, přičemž nechci jmenovat žádné konkrétní firmy, aby mi zase někdo neřekl, že třeba zveřejňuji něco dřív, než je to na místě, ale je, dá se říct už v tuhle chvíli, že jenom v rámci té první etapy, u 46 zaměstnavatelů je důvodné podezření na porušení právních předpisů. U devíti je to podezření na nelegální zaměstnávání až 38 osob, ve 13 případech se jedná o podezření na zastřené zprostředkování, to znamená agentury, jo, to se týká 90 osob, u 24 zaměstnavatelů se jedná o porušování pracovněprávních předpisů, tam je právě třeba ta délka té pracovní, té pracovní doby a té evidence té pracovní doby, která má vliv na mzdy, čili, a to je jenom první etapa, v té druhé etapě je toto, čili v obou těch etapách zhruba u třetí čtvrtě těch zaměstnavatelů máme už nyní podezření na velmi závažná porušení zákoníku práce, to je přece to, o čem se máme bavit především.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Poradce ministryně práce a sociálních věcí Matěj Stropnický je dnešním hostem Dvaceti minut Radiožurnálu a Českého rozhlasu plus. Vy jste teď prezentoval předběžné výsledky, kdy ty výsledky budou definitivní?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

No tak ty, těch etap je několik, ta první by měla v první polovině srpna být dokončená, jedná se o to, že, my jsme se účastnili s paní ministryni zahájení kontroly, ale potom samozřejmě ti kontroloři, ti inspektoři tam zůstávají dál, ta práce trvá několik týdnů, v každé té firmě, a pak o ní musí být vyhotoven protokol, ten se zveřejní a pak je vedeno správní řízení, pokud je něco jako konstatováno, že by mohlo dojít k porušení.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Mimochodem zjišťoval jste, jak často třeba, proti těm předběžným výsledkům, potom ty definitivní výsledky jsou jiné? Jak často třeba firmy uspějí se svými námitkami?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Ne to jsem konkrétně nezjišťoval, nás teď jako plně zaměstnává se příznám tahle akce, protože do té je zapojeno 250 inspektorů všech, všechny oblastní inspektoráty po celé republice, takže nás teď plně vytěžuje tato věc.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Když jste prezentoval ty výsledky, možná, protože v rádiu ta čísla úplně vnímat není vždycky jednoduché, ale dá se říci, že v obou těch etapách, jestli jsem to dobře počítal, tak asi dvě třetiny firem měly nějaké problémy, třetina byla byla bez problémů. Spočítal jsem to dobře, je to tak?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Něco mezi dvěma třetinami a třemi čtvrtinami, ano.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Máte pocit, že tyhle ty předběžné výsledky dokazují to, o čem jste mluvil v posledních dnech, tedy, že v Česku dochází k systematickému porušování zákoníku práce?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Já se obávám, že ano, já se obávám, že ano, zejména proto, že se nejedná vlastně o jednotlivé dílčí prostě porušení nebo podezření na porušení, v jednotlivých případech, ale že se jedná skutečně o jako podstatně větší rozsah, a to ve všech těch kategoriích, které byly samostatně sledovány, což jsou ty pracovněprávní podmínky typu pracovní smlouva, dále nelegálové a bezpečnost práce, o tyhle ty tři hlavní agendy, proto taky ta kontrola vypadala na tý fotce podstatně větší, než bývá obvykle, protože se, to nebylo kvůli návštěvě pana, paní ministryně nebo dokonce mojí, jo, to bylo prostě proto, že tam byly všechny ty tři útvary, které inspektorát práce má, a které provádějí tu kontrolní činnost, poslány najednou.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Od roku 2000 vedli ministerstvo práce a sociálních věcí politici nominovaní stranou, za kterou teď kandidujete ve volbách, tedy ČSSD, 14,5 roku, ČSSD měla tento rezort mimo jiné v posledních dvou volebních obdobích, pokud po skoro osmi letech vládnutí Michaely Marksové a Jany Maláčové kontroly podle vás ukazují na systematické porušování zákoníku práce, je to selhání těchto dvou ministryň?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Podívejte, ty kontroly probíhaly samozřejmě, i před tady touhle tou akcí "férová práce". Na druhou stranu ony neměly tak velkou mediální pozornost, kterou jsme teď, doufám, vyvolali právě tou návštěvou.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Počkejte, já se omlouvám, ale jak na výsledek té kontroly má vliv, jakou má mediální pozornost?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Ne, na výsledek kontroly ne, ale na systémové změny, které po těch kontrolách mají přijít, na to to může mít vliv, protože ty kontrolní zjištění samozřejmě byly, ty kontrolní zjištění byly, ale sazebník vlastně pokut za zjištěná porušení zákona, tam, kde se prokáží správním řízením, tak jsou prostě velmi nízké, u opakovaných porušení je to v některých těch kategoriích třeba maximálně 10 000 000, ale to jsou jako, to je výjimečná situace.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Ale tím spíš se ptám, pokud ten rezort z posledních osmi let 7,5 roku vede ČSSD, není to chyba ČSSD a těch, kteří ten rezort vedli?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Jak se vám na to snažím odpovědět tím, že věc, o které se nemluví, tam, kde tiše probíhají někde ve skrytu kontroly, pak se tiše rozdají pokuty případně, a jde se dál, tak se nic nezmění, ve skutečnosti, možná na tom jednotlivém pracovišti, ale ty kontroly stejně neprobíhají nikdy tak, aby zasáhly celý ten sektor.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Ale neměly v tom něco dělat ty ministryně?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Ale to se zeptejte přece těch ministryň, případně, já jsem nastoupil.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Vy jste se paní Maláčové neptal?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Ten rezort je obrovský.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Proč se tomu věnuje teď, po více než třech letech?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Ty kontroly jako byly i předtím, já jenom říkám, že teprve ten.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Ale nevedly k tomu, respektive výsledkem těch kontrol je to, co vy označujete za systematické porušování zákoníku práce.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Ten rezort je obrovský, má vlastně dvě obrovské agendy - práce a sociální věci, to jsou, to je skoro na dva úřady, de facto, by se dalo říct. A paní ministryně se věnovala zlepšování života obyčejných lidí, tlakem na zvyšování minimální mzdy, to se jí povedlo prosadit třikrát. Podařilo se jí prostě navýšit jako rodičovskou, podařilo se jí odstranit karenci z prvních tří dnů nemoci, takže se znova vyplácí od prvního dne.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

To znamená, že teprve teď se to stává prioritou.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Tohle, tohle byly jako její priority tak, jak si je stanovila ona, já, když jsem na její pozvání přišel na ministerstvo od 1. března letošního roku, tak jsem sem přišel s touto agendou, která teďko se stala v závěru toho volebního období prostě vedle důchodové reformy prioritou i paní ministryně.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Já se ptám proto, že se objevují výtky, že vlastně ty kontroly a ta jejich prezentace jsou součástí předvolební kampaně ČSSD, kde paní Maláčová a vy, jste jednička a dvojka na pražské kandidátce. Hrají v tom načasování nějakou roli sněmovní volby?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Podívejte, pokud by se stala férová práce jako stovek tisíc zaměstnanců v této republice a jejich odměňování za tu práci, a dodržování jejich práv, tématem téhle volební kampaně, tak musím říct, že já budu jako fakt spokojenej a budu strašně rád za to, protože jako řeknete mi, jaký téma vlastně ta volební kampaň v současnosti má? Někdo je na houpačce, někdo hází laso a všichni dělají blbosti, ale žádnýmu vážnému tématu se žádná ta politická strana skutečně nevěnuje, čili pokud se férová práce stane hlavním tématem těchto těch voleb, tak já budu vlastně rád, a myslím si, že to hlavně bude, ale ve prospěch těch zaměstnanců.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

A není to tak, že jste vlastně touto akcí do volební kampaně zapojil i inspektoráty práce?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

My jsme se zúčastnili té kontrolní akce, toť vše, a teď se snažíme vytvořit politický prostor pro to, aby se mohly prosadit změny v oblasti, které se prostě doposavad nevěnovala mediální pozornost, nevěnovala se jí ta pozornost v té veřejné debatě, a jak říkám znova, čemu se jako, o čem se veřejně nemluví, to vlastně nemá politickou váhu, nemá to politický prostor.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

To znamená, že ministr nemůže něco změnit, pokud se o tom nebude mluvit?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Musí k tomu udělat velkou soustavnou akci, a to je to, co já jsem paní ministryni navrhl.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Poradce ministryně práce a sociálních věcí, Matěj Stropnický, zůstává dnešním hostem Dvaceti minut Radiožurnálu a Českého rozhlasu plus. Vy jste poradcem paní ministryně od března, jak k tomu došlo? To jste prošel nějakým výběrovým řízením?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Ona mě oslovila, a je to prostě kabinet poradců ministryně, ty si vybírá ministr sám.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Tušíte, jak na vás přišla?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Ano, samozřejmě, vysvětlili mi to tak, že četla celou řadu mých textů, četla řadu rozhovorů se mnou, já se koneckonců jako doktorand sociologie, **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** věnuju v doktorském programu stavu současnosti české levice, čili veřejně publikuji na tohle to téma, a ona si o tom chtěla, na začátku si o tom chtěla vlastně popovídat.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Když v tom březnu jste přicházel na ministerstvo práce a sociálních věcí, vedl jste už tou dobou s někým debaty o tom, že byste za ČSSD kandidoval?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Ne, ne, ne, ne. To přišlo až později.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

To vůbec nehrálo žádnou roli?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

To přišlo až pozděj, no. Já myslím, že se se mnou chtěli seznámit vlastně i osobně.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Paní ministryně říkala, v těch posledních dnech, že jste odborníkem na zákoník práce, z čeho ta odbornost vyplývá?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Ze zájmu, popravdě řečeno, především ze zájmu. Je spousta věcí v politice, které ve chvíli, kdy se jim začnete více věnovat, zaměřovat se na ně, to není tak, že bych 1. března odhalil, že existuje zákoník práce, já jsem v několika uplynulých letech, všude, kde jsem měl možnost a prostor, tak jsem poukazoval na to, to se teďko už konečně děje, to znamená, že inspektorát práce začíná kontrolovat systematicky nejenom na základě podnětů, praxi, prostě neevidování pracovní doby, dohodáře vlastně a agenturní zprostředkovávání, zastřené zprostředkování pracovní síly.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

A já se na tu odbornost ptám proto, že když jsem se díval do vašeho životopisu, tak kromě politiky, herectví a studia jsem tam vlastně nenašel žádná zaměstnání, tak mě zajímalo jaké zkušenosti s praktickým uplatňováním zákoníku práce máte.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

To jste se možná překouk, já jsem byl léta zaměstnán i jako novinář, a jak sám jako novinář víte, novinář musí být, musí mít přehled o jako celé řadě oblastí, ale nemám vystudovaný zákoník práce, pokud se ptáte na toto, tak vám odpovídám takhle jednoznačně. To v politice ani nejde, musíte mít přehled, pokud možno o všem, a já si ten přehled doplňuji právě i třeba tím, že se jedu podívat na to konkrétní místo, abych viděl na vlastní oči, co se děje.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Když se ještě vrátím k těm kontrolám, vy jste, i paní ministryně jste v posledních dnech říkali, že přibylo hodně, řekněme udání, podnětů pro to, aby se zkontrolovaly konkrétní firmy, znamená to že ta akce se bude ještě rozšiřovat?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

To je asi otázka na pana generálního inspektora, především proto, že to je jeho rozhodnutí, my jsme iniciovali, aby se ta akce konala především ve velkých podnicích, nad 250 zaměstnanců, mimo jiné i s ohledem na to, že během pandemie, kdy ty kontroly celkově vlastně ustaly, protože byl nějaký ohled k tomu, že situace je vlastně komplikovanější, tak ale tyhle ty firmy, vlastně ten ten velký byznys, ten neprošel nikdy úplným lockdownem, to znamená přišlo nám, že je vlastně legitimní se tady na ty pracovní podmínky jako podívat detailněji, jestli se půjde i do o něco jako řekněme středně velkých podniků, mezi stovkou a 250 zaměstnanci, to je na rozhodnutí generálního inspektora.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Dá se říci, samozřejmě po vás nechci, abyste identifikoval, kdo vám píše, ale obecně, z jakého typu firem ta udání přichází?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Ona ta udání přichází především na ministerstvo, takže já nemohu říct, že by mi všechna ta udání. Ale vy říkáte udání, a vidíte, já už to po vás opakuju, přitom to nejsou udání, to jsou podněty, prosím pěkně, aby jsme tomu říkali správně, jo.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Dobře.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Jako nemluví o žádných udání nikde, tak jo.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Takže podněty, vy koordinujete tu akci, to znamená, že bych předpokládal, že sledujete, odkud ta podání přichází nebo podněty.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

No jistě, ale ty podněty jsou přece adresované buď ministerstvu, a to je automaticky předává inspektorátu práce, protože inspektorát práce je tím, kdo se těmi podněty musí zabývat, těmi se nezabývá ministerstvo.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Mě ještě zaujalo v těch posledních dnech, že vy jste opakovaně říkal, že půlka téhle zimě jede na švarc systém, k tomu máte nějaké statistiky?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

No to je zdravý rozum, to se zkuste vypravit někdy kus za Prahu nebo se nechat zaměstnat jinde než ve veřejnoprávním médiu a hned uvidíte, že to tak je.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

To znamená, že na to máte analýzy, nebo to je pocit z toho, kdy vyjedete za Prahu?

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Nemůžu říct, že na to mám analýzy, mám na to prostě jako zkušenost z hovorů s mnoha a mnoha, mnoha lidmi. Je to prostě velmi rozšířený systém, který ovšem znamená co znamená, oslabování práv všech těch lidí, kteří pracují na tu dohodu, znamená to tlak na snižování jejich mezd, jejich odměn, znamená to v důsledku ale i tlak na snižování mezd těch kmenových zaměstnanců, protože se vždycky dá říct, no tak jestli tady budeš zlobit, nebude ti stačit tyhle ty prachy, tak půjdeš pryč, tady máme spoustu lidí, který venku čekají na kmenový zaměstnání. A samozřejmě je to taky prostředek jak krátiť daně, takže tohle to je u nás skutečně velmi rozšířený systém a ten jsme se teď taky snažili bojovat, pojmenovat.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Matěj Stropnický, poradce ministryně práce a sociálních věcí, bývalý předseda Strany zelených a dvojka na pražské kandidátce ČSSD byl naším dnešním hostem. Na shledanou.

Matěj STROPNICKÝ, poradce ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové

Děkuju. Na shledanou.

Budoucí novinář má stříbro z OH

TISK, Datum: 27.07.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 16, Autor: ANTONÍN VAJRDA, Vytisknuto: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.07.2021 01:23, Čtenost: 152 666, Rubrika: Sport, AVE: 150 582,91 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

První českou olympijskou medaili vybojoval v Tokiu úřadující vicemistr Evropy kanoista Lukáš Rohan,

kteřý na umělém kanálu v Sea Forest Waterway nestačil pouze na Slovince Benjamina Savčeka.

Do finálové jízdy vstupoval coby čtvrtý od konce, přičemž nebylo moc těch, kteří by v jeho medailový úspěch věřili. Většina české pozornosti byla upřena na bikera Ondřeje Cinka, který jel svůj olympijský závod zhruba ve stejnou dobu. Jenže zatímco třicetiletému rodákovi z Rokycan ve chvíli, kdy měl našlápnuto k bronzové medaili, praskl ráfek zadního kola, což vedlo k následnému defektu galusky, Lukáš Rohan i přes jeden štouch dokončil svůj závod na druhém místě.

„Jsem s tou jízdou neskutečně spokojený, byla to moje životní jízda. Fakt mi to vyšlo, mrzí mě úplně malinkatý štouch. Věděl jsem o něm, ale nakoplo mě to. Jel jsem dál, vůbec jsem nezpanikařil,“ usmíval se po závodě šestadvacetiletý rodák z Mělníka, kterému už stříbro nikdo z trojlístku startujícím za ním nesebral.

„Musím říct, že jsem spokojený. Já to moc často neříkám, ale opravdu se mu to povedlo. Přiblížil se svému maximu,“ chválil před českými novináři svého potomka Jiří Rohan.

A také svěřence. Přitom se tomu oba dlouhé roky vyhýbali, přestože se talent s přezdívkou „George“ pohyboval kolem divoké vody od dětství.

Ostatně díky tomu má svoji přezdívku. Dlouho mu říkali „malý Jirka“ po otci, stříbrném olympijském medailistovi z Barcelony a Atlanty, kde cenný kov vybojoval na deblu s partákem Miroslavem Šimkem. Jenže Jirků je nejen v Česku, ale i kolem vodních kanálů hodně, a tak došlo na „americkou“ úpravu. Dlouho předtím, než se oba Rohanové spojili v jeden tým.

„Nechci snad říct, že na mě zbyl, ale trošku se to tomu blížilo. Nebylo to vyložené cílem,“ vysvětluje rodinné spojení starší z dvojice, který potomka převzal od extrémně vytíženého Jiřího Prskavce staršího.

Motivace v Hokejovém zázraku

Mimochodem, krom chyby na čtvrté brance „nakopli“ Rohana v jeho stříbrné jízdě ještě film Hokejový zázrak. Ten mapuje cestu za senzačním zlatem univerzitního amerického výběru na zimních hrách v roce 1980.

„Pustil jsem si svůj oblíbený proslov kouče Herba Brookse. Znovu to zafungovalo skvěle,“ vrátil se časem před finálovou jízdou. A nejen tím potvrdil, že není tak úplně tradičním sportovcem. Až do svých dvanácti let zpíval ve sboru. Krom vodáckých genů zdědil i ty hudební, dědeček byl totiž dirigentem v orchestru. „Ale ve chvíli, kdy jsem začal mutovat, se můj soprán hodně ztratil,“ vysvětlil, proč se nakonec vydal ve šlépějích otce.

Doslova. Poté, co začínal na kajaku, sbíral první úspěchy mezi juniory v deblu, konkrétně s Adamem Svobodou. „Byl to ale táta, který mi doporučil, abych se začal více věnovat singlu. Ze začátku mi to moc nešlo, docela jsem se i bál. Ale pak přišel obrat a začalo mě to bavit,“ řekl zástupce armádního USK Praha.

Udělal dobře, před pěti lety bral stříbro na mistrovství Evropy i světa do 23 let. Mezi seniory na kontinentální úspěch navázal

medailí stejné hodnoty loni v Praze. A dosud nejcennější stříbro si vyjel nyní v Tokiu.

„Skoro to vypadá jako takové malé rodinné olympijské prokletí,“ usmíval se viditelně unavený po medailovém ceremonálu, který si kvůli koronavirovým omezením příliš neužil. „Ale je fakt, že teď mi takové prokletí vůbec nevadí. Zda ho zkusím prolomit za tři roky v Paříži? Já nevím, co budu dělat za týden, tohle je předčasné, teď chci odpočívat, až se vrátím, tak lézt po skalách a trávit čas s kamarády,“ dodal muž, který na seniorské světové scéně bral dosud jen dvakrát šestadvacátá místa.

To jen k úvodu, proč mu v Tokiu nevěřili ani zástupci médií.

A kdo ví, třeba si za tři roky v Paříži, pokud se tam přece jen nakonec vydá, napíše reportáž z vlastního závodu sám. Rohan je totiž studentem Mediálního studia **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. A sportovní žurnalistice by se po úspěšném absolvování aktivně věnoval.

TOKIO 2020

VÝSLEDKOVÝ SERVIS

VČERA:

(česká účast, jen postupy/finále)

* Horská kola, muži – cross

country: 1. Pidcock (Brit.) 1:25:14,

2. M. Flückiger (Švýc.) -20, 3. Valero

(Šp.) -34,... CINK nedokončil.

* Plavání, ženy – rozplavby na

200 m v. zp.: 1. Ledecká (USA)

1:55,28, ...7. SEEMANOVÁ 1:56,38

– postoupila do semifinále.

* 200 m pol. z.: 1. Douglassová

(USA) 2:09,16, ...16. HORSKÁ

2:12,21 – postoupila do semifinále.

* Střelba, muži – skeet: 1.

Hancock * Ka Šerm, Long, (2. muži USA) ZAČÍNÁ TOKIO Garozzo – 59,... fleret: 2020 ZA (7. It.), TOMEČEK. DVA 1. Cheung DNY

3. CHOUPENITCH.

* Tenis, ženy TOKIO – 2. 2020 kolo: KAR.

PLÍŠKOVÁ 6:7 (0:7), 6:(5) 1, ZAČÍNÁ KREJČÍKOVÁ – Suárezová ZÍTRA ((Šp.) 8) – 6:3,

Fernandezová VONDROUŠOVÁ TOKIO (Kan.) – Buzarnescuová 2020 6:2, 6:4,

((Rum.) Belg.) – 6:KVITOVÁ 1, 6:ZAČÍNÁ 2, Van (10) Uytvancková 5:DNES 7, 6:3, 6:0.

TOKIO 2020

PROGRAM

DNES

* 3.30 plavání – ženy, semifinále

200 m v. zp.: SEEMANOVÁ

* 4.58 plavání – ženy, sem.

200 m polohový závod: HORSKÁ

* 4.00 tenis – muži 2. kolo:

MACHÁČ – Schwartzman (Arg.)

* 4.00 tenis – ženy 3. kolo:

KREJČÍKOVÁ – Bencicová (Švýc.)

* 6.00 PLÍŠKOVÁ – Giorgiová (It.),

* 6.00 VONDROUŠOVÁ – Ósakaová (Jap.)

* 12.00 ženy čtyřhra 2. kolo:

KAR. PLÍŠKOVÁ, VONDROUŠOVÁ –

Pigossiová, Stefaniová (Braz.),

12.00 KREJČÍKOVÁ, SINIAKOVÁ –

Badosaová, Sorribesová (Šp.)

* 6.15 střelba – vzduchová

puška smíšená družstva:

HRČKULÁK, ŠAROUNOVÁ

* 7.00 vodní slalom – ženy K1,

semifinále: MINAŘÍK, KUDĚJOVÁ

* 8.00 cyklistika – horská kola

ženy: ČABELICKÁ

* 13.49 plavání – rozplavby 800

m v. zp. muž: MICKA.

TOKIO 2020 VÝSLEDKOVÝ SERVIS * Vodní slalom, muži – C1: 1. Savšek (Slovin.) 98,25 (0 trest. s.), 2. ROHAN -3,71 (2), 3. Tasiadis (Něm.) -5,45 (0), 4. Burgess (Brit.) -5,61 (0), 5. Thomas (Fr.) -6,73 (0), 6. Beňuš (SR) -7,35 (2), 7. Lokken (USA) -7,83 (2), 8. Elozegi (Šp.) -8,34 (2).

Foto autor: FOTO PROFIMEDIA

Foto popis: Medailová radost. Ač s ním příliš lidí nepočítalo, v semifinále zajel Rohan čtvrtou nejlepší jízdou, aby si následně ve finále ještě o dvě místa polepšil.

co nevíte o Lukáši Rohanovi

TISK, Datum: 27.07.2021, Zdroj: Sport, Strana: 2, Vydáno: 31 838, Prodáno: 22 114, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.07.2021 02:32, Čtenost: 169 851, Rubrika: OH 2020, AVE: 10 310,82 Kč, Země: Česko, GRP: 1,89

TOKIO (rb) – Na lodi už jezdí hodně dlouho, ale čeští fanoušci začali Lukáše Rohana registrovat až ve chvíli, když nejlépe zvládl domácí nominaci a probojoval se do Tokia. Mnohé tak jistě překvapí následující fakta a zajímavosti o šestadvacetiletém vodním slalomáři. Proč se mu říká George? Jak skončilo jeho působení v pěveckém sboru?

? Přezdívka George. Jmenuje se sice Lukáš, ovšem u vody ho nikdo neosloví jinak než Georgi. Je synem Jiřího Rohana, a tak mu v pražské Troji nejprve říkali „malý Jirka“. Jelikož jmen Jiří je ale asi tolik jako lodí, ujala se přezdívka George.

? Po kariéře by mohl být novinářem. V současné době studuje obor Mediální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, trénuje tedy i na práci po sportovní kariéře. Už nyní například píše blogy pro iSport. cz. A později, až se novinářské práci začne věnovat, by rád zůstal u sportu.

? Mezi současné největší záliby patří lezení. Když přemýšlel nad tím, s kým by ho bavilo dělat dvojrozhovor, po chvíli naskočilo jedno jméno: Adam Ondra. Také v olympijské vesnici v Tokiu si jako jednu z prvních věcí na odreagování našel místní malou lezeckou stěnu. O poolympijském programu má tak jasno. „Lezení mě hrozně baví, takže plánuju, že budu lézt po skalách celé léto.“ ? Jako dítě zpíval ve sboru. Mezi jeho koníčky nepatří pouze sport, až do dvanácti let zpíval ve sboru. Má totiž i hudební geny po dědečkovi, který byl dirigentem. „Ale ve chvíli, kdy jsem začal mutovat, se můj soprán hodně ztratil,“ vysvětlil důvod předčasného konce.

Dirigence sboru se to však nejdřív bál říct, takže to musel vyřešit kamarád Jiří Prskavec. A dost stroze. Prostě za sbormistrovou po jednom koncertě přišel a oznámil, že Lukáš už chodit nebude.

? Na vodě začínal v debkanoi. Nyní získal stříbro v kategorii C1, tedy singlkanoe, přitom na vodě zprvu jezdil na deblu s Adamem Svobodou.

„Na tátovo doporučení jsem se singlu začal víc věnovat. Ale moc mi to ze začátku nešlo, docela jsem se i bál. Pak přišel nějaký obrat, kdy mě to začalo bavit.“ ? Bavil ho také fl orbal. Mezi sporty, kterým se věnoval, nepatřila jen divoká voda. Chodil na atletiku, chvíli hrál fotbal, ze všeho nejvíc se však bavil fl orbalem. „Nejdřív jsme s lidmi ze třídy chodili na kroužek ve škole. Potom nás jeden učitel tělocviku přemluvil, abychom šli na nábor do Sokolu Vínohrady,“ vzpomínal nedávno pro Sport. Kvůli kanoistickým tréninkům ale na tento sport nezbyl čas.

Kanzleramt #2 se Zuzanou Lizcovou: Co prozradil covid o německé politice? URL Automatický překlad

WEB, Datum: 27.07.2021, Zdroj: voxpot.cz Autor: Jakub Eberle, Ondřej Zacha, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.07.2021 07:31, RU / měsíc: 2 548, RU / den: 143, AVE: 0,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Po třetí vlně pandemie začíná Německo analyzovat politické dopady koronaviru. O limitech spolkového federalismu, roli pendlerů v česko-německých vztazích, ale také čerstvém propadu Zelených debatujeme se Zuzanou Lizcovou, vedoucí Katedry německých a rakouských studií na **FSV UK**.

Při pohledu z Česka se může zdát, že naši západní sousedé zvládli pandemii naprosto precizně. Evidovali třikrát méně úmrtí, respektovaný Institut Roberta Kocha byl vychvalován po celém světě a Angelu Merkel v roli kancléřky i dnes podporují více než dvě třetiny obyvatel. Přístup největší země EU k pandemii měl ale i své stinné stránky.

Rozdíl v opatřeních mezi spolkovou a federální úrovní způsobovaly zmatek a stejně jako na české straně došlo k chybám v očkovací strategii i neopodstatněnému zavírání hranic. V čem už dávno neplatí mýtus o organizovaných Němcích? Proč často spolkové země namísto spolupráce spíše soupeří? Jak obstála v pandemickém testu propojená Evropa?

Kromě hodnocení politických důsledků covidu ale v Německu nezastavuje ani závod o křeslo kancléře, ve kterém došlo k zásadnímu zvratu. Zatímco ještě v květnu průzkumy pasovaly Zelené na vítěze voleb, podle těch nejnovějších se jejich ztráta na vládnoucí CDU/CSU dál zvětšuje. Znamená to, že se Němci zalekli rázného řešení klimatické krize? Nebo je na vině spíše nezkušenost Zelených, kterou tak často zmiňují jejich političtí protivníci?

Debatou o dopadech covidu pokračujeme v naší šestidílné sérii podcastů Kanzleramt o německých volbách. V ní každý měsíc s hosty a expertkami probíráme jednotlivé kandidáty, možné volební konstelace i mezinárodní kontext německé politiky. Podcast vzniká ve spolupráci s Ústavem mezinárodních vztahů za podpory pražské kanceláře Friedrich-Ebert-Stiftung.

Úvodní koláž: Jozef Jakubov /Voxpot /

Reforma zahraniční politiky EU je v nedohlednu. Váhavou pozici Česka nejspíš nezmění ani Piráti URL Automatický překlad

WEB, Datum: 27.07.2021, Zdroj: euractiv.cz, Autor: Ondřej Plevak, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.07.2021 09:28, RU / měsíc: 275 930, RU / den: 20 784, Rubrika: Evropská unie a svět, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,23, Návštěvy za měsíc: 7 032

Zahraněční politika Evropské unie je podle některých kritiků příliš svázaná jednomyslným hlasováním, experti nicméně tvrdí, že změnit to se v dohledné době zřejmě nepodaří. Otázkou také je, jestli by většinové hlasování nezažehlo mezi státy ještě větší spory.

V nejožehavějších zahraničněpolitických otázkách Evropské unie mají poslední slovo členské státy, což znamená Rada EU nebo Evropská rada. Zároveň platí, že společná zahraniční a bezpečnostní politika EU (SZBP) stojí na jednomyslném rozhodování. To všechno znamená, že i jeden jediný stát dokáže svým vetem zabránit Unii, aby přijala společnou pozici nebo zahájila společnou akci v klíčových otázkách zahraničních vztahů nebo bezpečnosti.

V posledních měsících se tento charakteristický aspekt evropské politiky ukazuje naplno. Bylo to konkrétně Maďarsko, které v roce 2021 kvůli svým zájmům několikrát znemožnilo jednotnou reakci EU, a to například v otázkách Hong Kongu nebo izraelsko-palestinského konfliktu. Existují nicméně také další státy, které Unii v tomto ohledu „zpomalují“.

<https://euractiv.cz/section/evropska-unie-a-svet/news/mela-by-eu-o-zahranicni-politice-rozhodovat-vetsinove-berlin-rozviril-diskusi-orban-se-brani-kritice/>

I když EU už nyní má nástroje [1] na to, aby se s překážkou jménem veto alespoň částečně vypořádala, nejedná se o dlouhodobé řešení. Silí tedy hlasy, nejhlasitější je mezi nimi pravděpodobně ten německý, aby se změnilo hlasování z jednomyslného na (kvalifikovaně) většinové. Údajně by se tak zvýšila „akceschopnost“ evropské zahraniční a bezpečnostní politiky.

S tím souhlasí také Evropský parlament, který ve svém loňském „bezpečnostním vysvědčení“ pro EU [2] zdůraznil, že členské státy by změnu hlasování měly co nejrychleji zvážit, a to alespoň v oblastech lidských práv a sankcí. Zahraniční politika a bezpečnost jsou však pro národní státy velice citlivé, přesvědčit je o tom vzdát se části autonomního rozhodování tak představuje velmi složitý úkol.

<https://euractiv.cz/section/evropska-unie-a-svet/news/europoslanci-vystavili-eu-bezpecnostni-vysvedceni-podporili-cil-2-hdp-na-obranu/>

Jak na změnu?

Pro navrhované změny nicméně není v současné době napříč Evropskou unií dostatečně silná vůle. S tím souhlasí také odborník na zahraniční a bezpečnostní politiku EU Tomáš Weiss z Katedry evropských studií na **Fakultě sociálních věd UK**.

„Nemyslím si, že je změna hlasování v některých částech SZBP v nejbližší době pravděpodobná. Vyžadovalo by to využití klauzule passerelle [3], ale nemám dojem, že je v současnosti podpora mezi členskými státy. Klauzule vyžaduje jednomyslnost a řada členských států má s touto možností velký problém, a to nejen Polsko a Maďarsko,“ vysvětlil Weiss.

Podle svých slov na jednu stranu chápe, proč jsou někteří představitelé EU a některé členské státy frustrované ze současného stavu. Jednomyslnost v některých otázkách, mluví se hlavně o lidskoprávní politice a sankcích, by podle něj usnadnila rozhodovací proces a zabránila blokování jednotlivými zeměmi z vnitropolitických či zcela nesouvisejících důvodů.

„Na druhou stranu by to mohlo vyvolat odpor v řadě členských států, chyběla by legitimizace skrze Evropský parlament (obecně platí, že kde Rada hlasuje kvalifikovanou většinou, je obvykle více zapojen Parlament) a institucionální změny by neodstranily substantivní rozpory mezi členskými státy, které by dříve či později stejně vyhrězly na povrch,“ dodal pro EURACTIV.cz Weiss.

Další otázkou je, jestli by EU vůbec dokázala mít na globální scéně zamýšlený vliv, pokud by její kroky a vyjádření stály pouze na většině států. „Jednomyslnost je podmínkou toho, aby EU mohla působit jako významný globální hráč – pokud nebude jednotná uvnitř, tak samozřejmě její legitimita jako aktéra klesá,“ připomněla v nedávném rozhovoru [4] pro EURACTIV.cz Kateřina Kočí z Katedry mezinárodních studií a diplomacie na VŠE.

<https://euractiv.cz/section/evropska-unie-a-svet/interview/v-zahranicni-politice-vyuziva-veto-vice-statu-madarsko-se-ale-dohodnout-ani-nesnazi-rika-koci/>

Česko váhá

Konkrétně Česká republika je v otázce změny hlasování na kvalifikovanou většinu (QMV) zdrženlivá, což potvrzuje také ministerstvo zahraničí.

„Jednomyslnost a schopnost nalezení konsenzu v SZBP vnímá ČR jako základ její koherence a zároveň síly navenek. ČR není přesvědčena, že by častější uplatnění metody QMV mělo přínos pro akceschopnost a věrohodnost EU ve vnějších vztazích. V této otázce navíc nepadají mezi členskými státy shoda,“ uvedla pro redakci mluvčí ministerstva Eva Davidová.

S efektivním dosahováním konsenzu však má podle novináře a ekonoma Davida Klimeše Evropská unie problém dlouhodobě [5], a ne pouze v zahraniční politice. Nový model rozhodování by podle něj měl zajistit, aby se všechny státy snažily dosáhnout konsenzu už v rámci vyjednávání, a nesázely až na blokadu v samotném závěru.

<https://euractiv.cz/section/budoucnost-eu/opinion/zapojte-se-do-debaty-o-budoucnosti-evropske-unie-nikdo-jiny-to-za-vas-neudela/>

Současná situace ukazuje, že právě to se děje. Podle Kateřiny Kočí je konkrétně v případě Maďarska vidět, že tato středoevropská země se o dosažení dohody často ani nesnaží – blokuje společnou pozici bez nabídky alternativního řešení.

Cestou ven by podle Kočí mohlo být zefektivnění samotného jednání v rámci Rady pro zahraniční věci, a to skrze větší důraz na neformální jednání. „Snaha více zapojovat Maďarsko na neformální úrovni by možná přispěla k tomu, aby bylo konstruktivnější a nevyčleňovalo se,“ navrhla odbornice.

České ministerstvo zahraničí navrhuje podobnou cestu. „EU by měla místo polarizované a nekonsenzuální debaty o QMV spíše pokračovat v diskuzi o zefektivnění SZBP, včetně aktivního přístupu vysokého představitele při hledání konsenzu mezi členskými státy, zlepšení metod práce Rady pro zahraniční věci i debaty o možném využívání formátu Evropské rady s přítomností ministrů zahraničí,“ řekla Davidová.

Dodala, že ČR současně plně podporuje možnost konstruktivního zdržení se hlasování při přijímání rozhodnutí. Tzv. konstruktivní abstence nebo konstruktivní veto [6] umožňuje členskému státu zdržet se hlasování, aniž by zablokoval jednomyslné rozhodnutí Rady.

Pirátská loď vybočuje z kurzu

Na konci června dala Česká pirátská strana jasně najevo, jak se na budoucnost evropské zahraniční politiky dívá. Předseda Pirátů Ivan Bartoš a místopředseda Evropského parlamentu Marcel Kolaja na Twitteru po jednání s šéfem Parlamentu Davidem Sassolim uvedli, že jejich strana „podporuje většinový systém hlasování v Radě místo jednomyslnosti například v otázkách zahraničních nebo daňových“.

<https://twitter.com/PiratKolaja/status/1410252441468248065>

S touto pozicí jsou na české politické scéně poměrně velkou výjimkou, což se ukázalo také v reakcích na tuto schůzku v

Evropském parlamentu. Podle serveru Lidovky [7].cz si Piráti za své návrhy vyslechly kritiku od ANO, ODS, TOP 09 nebo KDU-ČSL. Podstatně zdrženlivější než Piráti je také jejich koaliční partner – Starostové a nezávislí.

Tomáš Weiss si podle svých slov není jistý, že poslední vyjádření Pirátů cokoli mění. „I pokud se dostanou do vlády, tak budou muset vládnout s koaličními partnery, kteří budou nepochybně skeptičtí. Na druhou stranu je určitě dobře, když se debata o evropských záležitostech objevuje v české vnitropolitické debatě a je součástí předvolební diskuse,“ uzavřel odborník.

Článek vznikl ve spolupráci s pražskou kanceláří Hanns-Seidel-Stiftung.

<https://euractiv.cz/section/evropska-unie-a-svet/linksdossier/eu-a-vnejsi-bezpecnost-obrana-diplomacie-a-role-unie-ve-svete/>

[1] <https://euractiv.cz/section/evropska-unie-a-svet/interview/v-zahranicni-politice-vyuziva-veto-vice-statu-madarsko-se-ale-dohodnout-ani-nesnazi-rika-koci/>

[2] <https://euractiv.cz/section/evropska-unie-a-svet/news/europoslanci-vystavili-eu-bezpecnostni-vysvedceni-podporili-cil-2-hdp-na-obranu/>

[3] https://cs.abcdef.wiki/wiki/Passerelle_clause

[4] <https://euractiv.cz/section/evropska-unie-a-svet/interview/v-zahranicni-politice-vyuziva-veto-vice-statu-madarsko-se-ale-dohodnout-ani-nesnazi-rika-koci/>

[5] <https://euractiv.cz/section/budoucnost-eu/opinion/zapojte-se-do-debaty-o-budoucnosti-evropske-unie-nikdo-jiny-to-za-vas-neudela/>

[6] <https://www.euroskop.cz/287/sekce/k-l/>

[7] https://www.lidovky.cz/domov/piratske-pluti-do-eu-ceri-doma-vody-politici-tepou-jejich-navrh-na-zmenu-unijni.A210712_195354_In_domov_lihem

Budoucí novinář má stříbro z olympiády. ‚George‘ se namotivoval Hokejovým zázrakem [URL Automatický překlad](#)

WEB. Datum: 27.07.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Antonín Vávra, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.07.2021 10:00, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Ostatní sporty, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěv za měsíc: 8 900 000

První českou olympijskou medaili vybojoval v Tokiu úřadující vicemistr Evropy kanoista Lukáš Rohan, který na umělém kanálu v Sea Forest Waterway nestačil pouze na Slovince Benjamina Savčeka.

Do finálové jízdy vstupoval coby čtvrtý od konce, přičemž nebylo moc těch, kteří by v jeho medailový úspěch věřili. Většina české pozornosti byla upřena na bikera Ondřeje Cinka, který jel svůj olympijský závod zhruba ve stejnou dobu.

Jenže zatímco třicetiletému rodákovi z Rokycan ve chvíli, kdy měl našlápnuto k bronzové medaili, praskl ráfek zadního kola, což vedlo k následnému defektu galusky, Lukáš Rohan i přes jeden šťouch dokončil svůj závod na druhém místě.

„Jsem s tou jízdou neskutečně spokojený, byla to moje životní jízda. Fakt mi to vyšlo, mrzí mě úplně malinkatý šťouch. Věděl jsem o něm, ale nakoplo mě to. Jel jsem dál, vůbec jsem nezpánikařil,“ usmíval se po závodě šestadvacetiletý rodák z Mělníka, kterému už stříbro nikdo z trojlístku startujícím za ním nesebral.

„Musím říct, že jsem spokojený. Já to moc často neříkám, ale opravdu se mu to povedlo. Přiblížil se svému maximu,“ chválil před českými novináři svého potomka Jiří Rohan.

A také svěřence. Přitom se tomu oba dlouhé roky vyhýbali, přestože se talent s přezdívkou „George“ pohyboval kolem divoké vody od dětství.

Ostatně díky tomu má svoji přezdívkou. Dlouho mu říkali „malý Jirka“ po otci, stříbrném olympijském medailistovi z Barcelony a Atlanty, kde cenný kov vybojoval na deblu s parťákem Miroslavem Šimkem. Jenže Jirků je nejen v Česku, ale i kolem vodních kanálů hodně, a tak došlo na „americkou“ úpravu. Dlouho předtím, než se oba Rohanové spojili v jeden tým.

„Nechci snad říct, že na mě zbyl, ale trošku se to tomu blížilo. Nebylo to vyložené cílem,“ vysvětluje rodinné spojení starší z dvojice, který potomka převzal od extrémně vyčerpávajícího Jiřího Prskavce staršího. Motivace v Hokejovém zázraku

Mimochodem, krom chybky na čtvrté brance „nakopí“ Rohana v jeho stříbrné jízdě ještě film Hokejový zázrak. Ten mapuje cestu za senzačním zlatem univerzitního amerického výběru na zimních hrách v roce 1980.

„Pustil jsem si svůj oblíbený proslov kouče Herba Brookse. Znovu to zafungovalo skvěle,“ vrátil se časem před finálovou jízdou. A nejen tím potvrdil, že není tak úplně tradičním sportovcem. Až do svých dvanácti let zpíval ve sboru. Krom vodáckých genů zdědil i ty hudební, dědeček byl totiž dirigentem v orchestru.

„Ale ve chvíli, kdy jsem začal mutovat, se můj soprán hodně ztratil,“ vysvětlil, proč se nakonec vydal ve šlépějích otce.

Doslova. Poté, co začínal na kajaku, sbíral první úspěchy mezi juniory v deblu, konkrétně s Adamem Svobodou. „Byl to ale táta, který mi doporučil, abych se začal více věnovat singlu. Ze začátku mi to moc nešlo, docela jsem se i bál. Ale pak přišel obrát a začalo mě to bavit,“ řekl zástupce armádního USK Praha.

Udělal dobře, před pěti lety bral stříbro na mistrovství Evropy i světa do 23 let. Mezi seniory na kontinentální úspěch navázal medailí stejně hodnoty loni v Praze. A dosud nejcennější stříbro si vyjel nyní v Tokiu.

„Skoro to vypadá jako takové malé rodinné olympijské prokletí,“ usmíval se viditelně unavený po medailovém ceremonálu,

kteřý si kvůli koronavirovým omezením příliš neužil. „Ale je fakt, že teď mi takové prokletí vůbec nevadí. Zda ho zkusím prolomit za tři roky v Paříži? Já nevím, co budu dělat za týden, tohle je předčasné, teď chci odpočítat, až se vrátím, tak lóžt po skalách a trávit čas s kamarády,“ dodal muž, který na seniorské světové scéně bral dosud jen dvakrát šestadvacátá místa.

To jen k úvodu, proč mu v Tokiu nevěřili ani zástupci médií.

A kdo ví, třeba si za tři roky v Paříži, pokud se přece jen nakonec vydá, napíše reportáž z vlastního závodu sám. Rohan je totiž studentem Mediálního studia **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. A sportovní žurnalistice by se po úspěšném absolvování aktivně věnoval.

Foto:

Český kanoista Lukáš Rohan při tréninku v dějišti olympijských her v Tokiu.

AP

FotoGallery:

Lukáš Rohan získává první českou medaili! Je stříbrný na LOH 2020. (26. července 2021)

AP

První českou medaili na tokijských hrách slaví Lukáš Rohan! Český kanoista hladce prošel do finále a v něm poté i přes jeden dotyk branky vybojoval při své premiéře pod pěti kruhy stříbro.

Na suverénního vítěze Benjamina Savšeke ze Slovinska ztratil 3,71 sekundy. (26. července 2021)

AP

První českou medaili na tokijských hrách slaví Lukáš Rohan! Český kanoista hladce prošel do finále a v něm poté i přes jeden dotyk branky vybojoval při své premiéře pod pěti kruhy stříbro.

Na suverénního vítěze Benjamina Savšeke ze Slovinska ztratil 3,71 sekundy. (26. července 2021)

AP

Lukáš Rohan získává první českou medaili! Je stříbrný na LOH 2020. (26. července 2021)

AP

Lukáš Rohan získává první českou medaili! Je stříbrný na LOH 2020. (26. července 2021)

AP

Lukáš Rohan získává první českou medaili! Je stříbrný na LOH 2020. (26. července 2021)

Profimedia.cz

Lukáš Rohan získává první českou medaili! Je stříbrný na LOH 2020. (26. července 2021)

Profimedia.cz

Lukáš Rohan získává první českou medaili! Je stříbrný na LOH 2020. (26. července 2021)

Profimedia.cz

Lukáš Rohan získává první českou medaili! Je stříbrný na LOH 2020. (26. července 2021)

Profimedia.cz

Lukáš Rohan získává první českou medaili! Je stříbrný na LOH 2020. (26. července 2021)

Profimedia.cz

Lukáš Rohan získává první českou medaili! Je stříbrný na LOH 2020. (26. července 2021)

Profimedia.cz

Kanoista Lukáš Rohan v akci na LOH v Tokiu 2020. (25. července 2021)

Profimedia.cz

Kanoista Lukáš Rohan v akci na LOH v Tokiu 2020. (25. července 2021)

Profimedia.cz

Kanoista Lukáš Rohan v akci na LOH v Tokiu 2020. (25. července 2021)

Profimedia.cz

Kanoista Lukáš Rohan v akci na LOH v Tokiu 2020. (25. července 2021)

Profimedia.cz

Český kanoista Lukáš Rohan při tréninku v dějišti olympijských her v Tokiu.

AP

Kanzleramt #2 se Zuzanou Lizcovou: Co prozradil covid o německé politice? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.07.2021, Zdroj: iir.cz, Autor: Friedrich-Ebert, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.07.2021 10:44, RU / den: 25 000, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,28

Po třetí vlně pandemie začíná Německo analyzovat politické dopady koronaviru. O limitech spolkového federalismu, roli pendlerů v česko-německých vztazích, ale také čerstvém propadu Zelených debatujeme se Zuzanou Lizcovou, vedoucí Katedry německých a rakouských studií na **FSV UK**.

Druhý díl podcastu Kanzleramt, který vzniká ve spolupráci s Voxpot, je věnovaný dopadům pandemie Covid-19 na německou politiku a nadcházející volby. O tom, zda se Německo dokázalo vypořádat s krizí na celostátní úrovni i v rámci jednotlivých spolkových zemí, si náš výzkumník Jakub Eberle povídal se Zuzanou Lizcovou, vedoucí Katedry německých a rakouských studií **FSV UK**.

V podcastu se také dozvíte, jakým výzvám v současnosti čelí strana Zelených a její kandidátka na kancléřku Annalena Baerbock. Nakolik voliči zareagují na její profesní přešlapy a jak moc je Německo připravené přijmout klimatická opatření, které strana Zelených prosazuje?

Děkujeme za podporu Friedrich-Ebert-Stiftung, zastoupení v České republice.

Kanzleramt #2 se Zuzanou Lizcovou: Co prozradil covid o německé politice? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.07.2021, Zdroj: iir.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.07.2021 10:44, RU / den: 25 000, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,28

Po třetí vlně pandemie začíná Německo analyzovat politické dopady koronaviru. O limitech spolkového federalismu, roli pendlerů v česko-německých vztazích, ale také čerstvém propadu Zelených debatujeme se Zuzanou Lizcovou, vedoucí Katedry německých a rakouských studií na **FSV UK**.

Chtěl bych se podívat do vesmíru

TISK, Datum: 28.07.2021, Zdroj: Masta, Strana: 18, Autor: ADÉLANOSKOVÁ, Vydáno: 47 346, Prodáno: 28 422, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.07.2021 00:29, Čtenost: 136 412, Rubrika: Rozhovor, AVE: 1 195 714,29 Kč, Země: Česko, GRP: 1,52

V každé profesi, kterou vyzkoušel, je nadmíru úspěšný. Zázraky přírody patří mezi nejsledovanější sobotní pořady. Říčany, v jejichž čele deset let stál, se staly třikrát nejlepším místem pro život v České republice. A vypadá to, že bude i skvělý učitel.

Vladimír KOŘEN

* Kromě toho, že momentálně učíte na základní škole, patříte coby moderátor Zázraků přírody už řadu let k nejpoblábnějším osobnostem České televize. Jak tuhle skutečnost vnímáte?

Uvědomuji si to a jsem za to nesmírně vděčný. Je to hlavně díky pořadu jako takovému. Točíme dvanáctý rok, natočíme kolem sedmi až devíti dílů ročně a každou sobotu se na nás dívá nad milion lidí. Takže už podle toho lidi bavit musíme.

* Kde za těch dvanáct let pořád berete nápady?

Příroda je nevyčerpatelná studnice, stále se nám otevírají nová a nová témata. S kolegy si navzájem posíláme různé tipy... Nedávno jsem třeba posílal tip na krevetu pistolnickou. Je zajímavá tím, že klepetem umí dát takovou ránu, že zabije na určitou vzdálenost jiného tvora. Secvakne ho tak silně, že vydá rázovou vlnu, hmota se přetvoří na teplotu Slunce, letí prostorem, zasáhne například garnátu a ten je na místě mrtvý.

* Když sleduju, s jakým nadšením vyprávíte, jsem si jistá, že to oceňují i vaši žáci.

Mám rád svět a miluju dívat se na něj z různých úhlů, dopodrobna. Nedávno jsem si třeba pořídil mikroskop a žákům s jeho pomocí ukazují, co všechno se děje například na obyčejné cihle, která je obrácená k zemi... Kolik se na ní dá najít života! Rád se dívám i na hvězdy, proto teď ve škole připravujeme projekt Dotkni se vesmíru. Žáci si na něj připravují experiment, kdy budou vypouštět balon do výšky 40 kilometrů... Zkrátka se snažím svůj zápal předat i jim. Aby si život uměli užívat s otevřenými očima a nastraženými ušima. Snažím se výuku pojímat trochu jako v Zázracích přírody. Baví mě vymýšlet třeba kvízy. Ale ne proto, abych děti zkoušel, spíš je to cesta k zábavnějšímu učení.

* Vás učení evidentně baví. A žáky?

Myslím, že si to užívají. I matematiku se jim snažím protkat fintičkami při počítání, aby je to nestrašilo. Fyzika je na zábavu lepší, je o letadlech, balonech, o tom, jak se věci chovají ve vesmíru... Což je důležitější pro pochopení světa než třeba umět si spočítat, jaký je dnes atmosférický tlak. Základ být musí, ale utápět se v číslech? Pro mě je větší vzrušo pozorovat, jak se ten vzduch chová, jak vzniká vítr...

* Jak jste se vůbec dostal od novinářiny, kterou jste vystudoval, k učitelství?

Moje žena Martina je učitelka na základní škole, a když jsme spolu začali bydlet, žili jsme ve škole, v učitelském bytě. Tehdy takhle motivovali mladé učitele, aby chtěli učit na venkově. A tak jsme tenkrát využili nabídky ve vesničce Řepin na Kokořínsku.

Byt byl opravdu krásný, měl asi 130 metrů čtverečních. Otevřeli jsme dveře a ocitli se na školní chodbě! Občas byl hluk, ale to bylo takové hezké štěbetání. Bylo to krásné období, zůstali jsme tam ovšem krátce, jen tři roky, a pak se přesunuli do dalšího krásného místa na Ř - do Říčan u Prahy, kde žijeme dodnes.

* A kde jste byl deset let do konce loňského roku starostou. Pak se vám zastesklo po škole?

To, že jsem se stal sám učitelem, je vlastně souhra náhod. Když jsem se loni rozhodl, že už nebudu starostou Říčan, rozhodně jsem si neplánoval, že se budu ubírat tímto směrem. Chtěl jsem si dát čas na rozmyšlenou, rozkoukávat se. Přemýšlel jsem o moderátorských aktivitách, o tom, jestli se naplno nevrátím k novinářině... Byly Vánoce, já šel do školy za manželkou a potkal se s ředitelem školy. Věděl už, že čekáme miminko a že končím jako starosta. Řekl mi: „Končí mi tady tři učitelé a ty mi ještě přivedeš šikovnou paní učitelku do jiného stavu, měl bys asi udělat morální krok a nějak to napravit!“ Já na to odpověděl, jestli bych teda měl jít učit... A v domnění, že ředitel řekne, že to nejde, jsem dodal: Klidně! Tak slovo dalo slovo.

* Převzal jste žáky po své ženě?

Martina učila druháčky, to bych já ani nemohl, asi by se mě báli. Ale přeneseně jsem její žáky převzal, měla totiž děti, které jsou nyní v páté třídě. Ty mám já třeba na vlastivědu. Vzal jsem si menší úvazek, chodím jen čtyři dny v týdnu, mám volné pátky, abych měl čas na natáčení.

* Jak se vám učilo on-line, v takovém případě se pokusy dělají asi těžko...

Naopak, učilo se mi dobře, protože na on-line výuce jsem měl mnohem víc možností, jak dětem ukázat praktické věci. Máme ve škole speciální software, který mnohem víc využiju při on-line práci než ve třídě. Mohl jsem jim například ukazovat, jak funguje balon, jak se z něj vypouští vzduch... Ve 3D prostředí je mnoho možností, třeba se podívat do útroby přehrady, zkoumat prehistorická zvířata, což by v realu šlo těžko. Také existuje mnoho věcí, které jsou již natočené a ve třídě se moc nedají zrealizovat. Taky jim třeba pustím nějaký pokus ze Zázraků přírody, například na Archimedův zákon.

* Předpokládám, že vaši žáci Zázraky sledují...

To víte, že sledují a reagují na ně! Když jsme teď s Marošem Kramářem tančili lambadu při rychlostním potápění, tak jsem si až říkal, jestli mi tahle disciplína nepodryje učitelskou autoritu.

* Chtějí se účastnit samotného natáčení?

Jasně, děti z manželčiny třídy jsem tam už vzal. Zájem je obrovský, moc rád bych vyhověl všem dětem, ale musíme mít namíchané publikum z různých věkových kategorií, aby reagovalo na vše, co se tam děje, přece jen tam zazní i vtipy, které děti nemůžou pochopit. Během psaní scénáře hodně řešíme, jak věci vysvětlovat, aby to nebyla nuda. Musíme informace podávat jinak než jako řadu statistik a čísel, humor tam patří.

* Viděla jsem vás v leccem, třeba jak vám potápěč s blond parukou dával umělé dýchání pod vodou nebo jak jste zkoušel plavat jako mořská panna...

Mám díky těmto situacím dvě polohy. Když se mi povede dobrý výkon, jako slánění z Žižkovské věže nebo skok do vody z velké výšky, pak se na mě ženy na ulici dívají docela obdivně. Ale když mě pak režisér nebo dramaturgyně převléknou třeba do těsného oblečení a zkouším některé vtipné situace, pohledy jsou spíš úsměvné.

* Podporujete se s Marošem Kramářem navzájem?

Řekl bych, že souzníme. Role máme dobře rozhozené, nevadí nám si ze sebe udělat srandu. Ono když vyvalíte na televizní obrazovce břicho, musíte mít velký nadhled. Děláme to, protože nás takové věci baví a pak budou bavit taky diváky. Jsme prostě normální chlapi. Snažíme se navzájem hecovat... Neměl bych to možná prozrazovat, ale Marošovi nedávno úplně nevyšel pokus na monoski. Prohrál, protože s trenérem zvolil špatnou strategii a vystartoval o chvíli později než já. Doufal, že se rozsekám. To ale nezná Kořena! Nespadol jsem a on už mě nedohnal. Vyčítal si to, protože měl pocit, že je na monoski lepší než já.

* Kdo z vás vítězí častěji?

To je jasné, jednoznačně vedu já. Promiň, Maroši!

* V jakém žvlu jste při pokusech nejčastěji?

Jsme ve vodě, ve vzduchu... Není snad prostředí, které jsme ještě nevyzkoušeli! Nedávno jsme se dokonce potápěli pod ledem, což bylo úžasné. Je zajímavé, jak to pod hladinou vypadá, až to diváci uvidí, budou asi překvapeni! Natáčení bylo náročnější, v takovém případě se může stát spousta nepříjemností, třeba může zamrznout technika a podobně.

* Jaké to je, ocitnout se pod ledem?

Zvláštní, vlastně si můžete vyzkoušet, jaké to je, být doslova vzhůru nohama. Takhle můžou trénovat astronauti stav beztlíže. Voda vás nadnáší, a když se do ledu opět nohama, můžete po něm chodit. Museli jsme mít speciální oblek - zimní potápěčský neopren a pod ním ještě svetr.

* Co byste chtěl ještě zažít?

Kdybych si mohl vybrat úplně cokoli, chtěl bych se podívat do vesmíru! Byl by to splněný sen. Ale to by bylo možné snad jedině, kdyby Zázraky přírody dostaly sponzoring od Elona Muska. Opustit planetu Zemi vyvolává pokoru, v rámci vesmíru jsme

opravdu malincí. Pokládáme se za nejvyspělejší civilizaci, ale zničit planetu by pro nás nebylo zas tak těžké... Jsem velký fanoušek Davida Attenborougha a jeho poslední filmy ve mně burcují pocit, že bychom měli vytvářet prostor pro svobodnou přírodu, místo, které stojí nad hospodařením člověka. Na všechno existují normy -na les, louky, kolik může být někde brouků. Když se pak vyskytne něčeho víc, je z toho pomalu chemická válka jako v případě přemnožení hrabošů. Jako kluk si přitom pamatuju z pobytu na chatě, že za léto neměli myslivci problém zastřelit třeba tisíc zajíců, dneska jsou to jen třeba čtyři kusy.

* Každým dnem čekáte čtvrté dítě, vaší nejstarší dceři je devatenáct... To je nezvyklé!

My se trochu bojíme, ale nejde s tím nic dělat. Starší děti si myslí, že jsme se zbláznili! Budeme mít kluka, tím se nám doma vyrovnají poměry, doposud to byla převážně ženská domácnost, teď budeme 50:50.

ZÁZRAKY PŘÍRODY Součástí každého dílu je také jeden experiment, který vždy podstoupí na vlastní kůži právě Vladimír Kořen. Druhým moderátorem je herec Maroš Kramář. „Maroš má dar, že se umí krásně naladit na konkrétního člověka. Jako já obdivuji přírodu, on obdivuje lidi, jejich různorodé tóny. Ještě se nestalo, že by se mezi námi ty tóny rozezněly falešně. A víte, co mě naučil? Galantně se chovat k ženám,“ říká Vladimír. Rád vymýšlím kvízy. Ale ne proto, abych děti zkoušel. Spíš je to cesta k zábavnějšímu učení.

VLADIMÍR KOŘEN * Popularizátor vědy a učitel. * Narodil se 30. prosince 1973 v Teplicích. * Roku 1998 vystudoval žurnalistiku se zaměřením na politologii na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. * Byl dlouholetým redaktorem České televize se specializací na vědu a přírodu. Za svou práci dostal mj. ocenění Česká hlava. Na obrazovku ČT přivedl i seriál České hlavy. V tomto cyklu odvysílal 337 reportáží, sledovanost seriálu dosahovala až milionu diváků. * Vladimír Kořen byl také autorem a moderátorem týdeníku Planeta věda a podílel se na dalším vědecko-publicistickém cyklu, divácky oblíbeném Živém srdci Evropy. * V letech 2010-2020 byl starostou Říčán.

Foto autor: FOTO HANA KOŘANOVÁ, ČESKÁ TELEVIZE A ARCHIV VLADIMÍRA KOŘENA

Foto popis: V rámci jednoho dílu Zázraků přírody si za pomoci elektrošoků Vladimír vyzkoušel, jaké to je, prožívat porodní bolesti. Na snímku s manželkou.

Foto popis: Po uzávěrce rozhovoru se u Kořenů narodilo čtvrté dítě. Chlapec dostal po otci jméno Vladimír.

Babiš se nemusí omlouvat Kalouskovi za "zabíjení cez padáky" či "ožralu" [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.07.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.07.2021 11:12, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Soud ve středu rozhodl o tom, že se premiér Andrej Babiš nemusí omlouvat bývalému poslanci Miroslavu Kalouskovi za výroky, které o něm pronesl v Poslanecké sněmovně. O svém politickém rivalovi mimo jiné prohlásil, že „zabil lidi cez padáky“. Podle soudu by případnou odpovědnost za slova beztak nesl stát, nikoliv Babiš osobně. Verdikt není pravomocný.

„Žalovaný (Babiš) se svých výroků dopustil na půdě Parlamentu, která zaručuje maximální míru svobody projevu,“ uvedla soudkyně Okresního soudu pro Prahu-západ Simona Kačerová. Dodala, že výroky měly souvislost s výkonem pravomoci předsedy vlády.

Loni Kačerová rozhodla opačně tak, že Babiš nese osobní odpovědnost a že se má Kalouskovi omluvit jak písemně, tak i ústně na schůzi Sněmovny. Nyní se ale musela řídit závazným názorem odvolacího senátu.

Babiš pronesl sporné výroky na schůzi Poslanecké sněmovny před hlasováním o důvěře vládě ANO a ČSSD v roce 2018. Kalouskovi navíc tykal a označil ho za „ožralu“ a „zloděje zlodějského“. Poslanec předtím Babiše kritizoval za to, že při vysvětlování kauzy Čapí hnízdo křivě přísahal na zdraví svých dětí. Vyhocenou diskusi přenášela televize.

Babiš se má omluvit Kalouskovi za výroky ve Sněmovně, rozhodl soud

Problém s tím, že politiky nelze za jejich slova žalovat přímo, se podle Kačerové vyskytuje před jejím soudem opakovaně. Ochrana poskytovaná parlamentní imunitou podle ní vede k narůstání agrese, k pocitu beztrestnosti za pronesené urážky a k poklesu politické kultury u nejvyšších státních představitelů. „Zdejší soud se žalovaného (Babiše) několikrát pokusil přimět k omluvě, zatím však vždy neúspěšně,“ poznamenala.

Babiš svými výroky narážel na Kalouskovo působení ve funkci náměstka ministra obrany a na několik kontroverzních zakázek z té doby, mezi nimiž byl právě i nákup padáků VTP-100. V roce 1997 zahynul při seskoku s tímto padákem voják a armáda již poté toto vybavení nevyužívala.

Foto:

Andrej Babiš a Miroslav Kalousek před debatou lídrů, kterou zorganizoval Politologický klub **FSV UK**
Dan Materna, MAFRA

Běloruský soud označil včera opoziční televizní kanál Belsat za extremistický

RÁDIO, Datum: 28.07.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.07.2021 14:27, Poslechovost pořadu: 181 266, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 160 230,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,01

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Běloruský soud označil včera opoziční televizní kanál Belsat, který obsáhle informoval o demonstracích proti prezidentovi Alexandru Lukašenkovi po loňských volbách za extremistický. Běloruské úřady podle agentury AP následně oznámili, že zablokovali jeho webové stránky a všechny jeho účty na sociálních sítích v Bělorusku. Mluvčí běloruského ministerstva vnitra varovala, že za sdílení extremistických médií hrozí pokuta nebo vězení v délce až 15 dnů. Naším dalším hostem je odborník na postsovětský prostor z katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity** Karel Svoboda, dobrý den. Pane Svobodo, slyšíme se? Tak podle informací z režie bychom snad měli být ve spojení s Karlem Svobodou, ale vypadá to že Karel Svoboda nás neslyší. Zkusím to ještě jednou. Slyší nás odborník na postsovětský prostor z **Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity** Karel Svoboda? Tak, vypadá to že stále ne. Připomenu, že běloruský soud včera označil opoziční televizní kanál Belsat za extremistický, za sdílení jeho obsahu teď hrozí obyvatelům Běloruska až 15 dnů vězení. Toto rozhodnutí navíc přichází vlastně 2 dny po dalším rozhodnutí soudu, který potrestal 4 lidi za to, že vyvěsili v okně bílý papír. I za to mají jít několik týdnů do vězení. Teď už dostávám zprávu, že bychom snad měli být ve spojení s odborníkem na postsovětský prostor z **Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity** Karlem Svobodou. Je to tak? Dobrý den.

Karel SVOBODA, ukrajinista, **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**

Dobrý den, já mám nějaké špatné spojení, tak se omlouvám.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Tak věřme, že vydrží v těch následujících několika minutách, jak zásadní to rozhodnutí ohledně televize Belsat je? Zbývají ještě v Bělorusku nějaká média, která jsou kritická k Alexandru Lukašenkovi?

Karel SVOBODA, ukrajinista, **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**

Tak ona postupně ubývají, ono je to celá vlna těch represí, která přichází proti nezávislým médiím. Tady bych zmínil ještě Tut.by, které byly taky zablokovány, čili už jsou to jenom takové, řekněme, ostrůvky, ale ty jsou postupně likvidovány, takže ta situace je opravdu velmi neveselá.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Příští týden uplyne rok od běloruských prezidentských voleb, které vyvolaly velké demonstrace, v jakém stavu je rok po prezidentských volbách běloruská opozice? Podářilo se Alexandru Lukašenkovi veškerý odpor zpacifikovat?

Karel SVOBODA, ukrajinista, **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**

Já bych řekl, že ano, ta běloruská opozice je rozprášená. Oni sice pořádají různé pochody. Čas od času někdo z věcí do oken bílo červenou, bílou vlajku nebo něco podobného ale okamžitě je takový odpor potlačen. Nejsou řídké případy, že lidé byli odsouzeni na několik dní, dobře. Nicméně 15 dní vězení už je docela citelné za to, že vyvěsili do oken bílý papír a podobné věci. Zachází to až do absurdna a samozřejmě ta opozice je silně potlačena.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Říkal jsem, že příští týden to tedy bude rok od těch zpochybňovaných prezidentských voleb, dá se očekávat, že okolo toho výročí dojde k nějakým větším nepokojům?

Karel SVOBODA, ukrajinista, **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**

Dá se spíš očekávat, že ten režim bude o to nervóznější. On si pohlídá, pozavírá i ty částečně /nesrozumitelné/ lidi nebo ty, kteří by mohli, byť jen potenciálně představovat nějaké nebezpečí. Takže já si myslím, že velké protesty nebudou, že půjde spíš o to, že ten režim prostě si to ohlídá dostatečně.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Odborník na postsovětský prostor z katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Karel Svoboda byl naším hostem. Díky za to, na shledanou.

Karel SVOBODA, ukrajinista, **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**

Děkuji, na shledanou.

Babiš o budoucnosti šéfa BIS Koudelky rozhodne až po volbách, do nich bude lavírovat, říká politolog [URL](#)

Automatický překlad

WEB, Datum: 28.07.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.07.2021 17:51, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

Politolog Ladislav Mrklas se domnívá, že premiér Andrej Babiš ponechá ředitele Bezpečnostní informační služby (BIS) Michala Koudelku ve funkci i po vypršení jeho mandátu, který skončí přesně v polovině srpna. A o plukovníkově budoucnosti definitivně rozhodne až po volbách. „Do té doby bude Babiš lavírovat. Lze predikovat, že hodlá brát ohled i na voliče hnutí ANO, kteří cílí na zahraniční západní politiku, a zároveň bude vyčkávat, zda jeho pozice po volbách neposílí, aby nebyl tak odkázán na prezidenta Zemana, který se dlouhodobě proti Koudelkovi vymezuje,“ říká pro EuroZpravy.cz Ladislav Mrklas.

Pro Hrad je nepřitelem číslo jedna. A tak šéf Bezpečnostní informační služby (BIS) Michal Koudelka zůstává stále jen plukovníkem, ačkoli vláda jej už šestkrát navrhla na jmenování do hodnosti generála, což prezident Miloš Zeman tvrději odmítá. Existuje totiž hypotéza, podle níž takzvaná civilní kontrarozvědka dlouhodobě a pozorně monitoruje obchodní aktivity i kontakty některých osob z prezidentova pracovního okolí. Snad i proto hlava státu označila českou Bezpečnostní informační službu, která má respekt i v zahraničí, za „čučkaře, respektive jejich zprávy za „plácání čučkařů“. Podle politologa Ladislava Mrklase je tak patrné, že premiér Andrej Babiš je pod výrazným tlakem ze Zemanovy strany. „A tak i když Babiš s vládou několikrát navrhovali Koudelkovo povýšení na generála, tak nyní paradoxně vyčkávat a definitivně rozhodnutí oddaluje. Nejedná se o první moment, kdy premiér kolem prezidenta kličkuje, stačí si vzpomenout na odvolávání některých ministrů na přání Hradu. Babiš si proti němu nikdy nedupl a nestál si za svým.“

Premiér se na podzim může z prezidentova vlivu vymanit

Odborný asistent na katedře politologie a mezinárodních vztahů CEVRO Institutu míní, že ale nyní ministerský předseda sází na podzimní sněmovní volby. „Je dost totiž možné, že po nich může Babišova pozice posílí, což znamená, že by se tak vymanil ze silného Zemanova vlivu. Proto si myslím, že o Koudelkově budoucnosti rozhodne až po volbách, kdy už bude vědět, jak moc bude prezidentova náklonnost potřebovat, anebo zda se bez jeho zásadní podpory obejde.“

Přesto politický analytik tvrdí, že Babiš se bojí přímého střetu se Zemanem. „Moc dobře si uvědomuje, že prezident svými projevy, glosami či citováním názorů přes svého mluvčího může hodně ovlivnit předvolební atmosféru. „Oněch deset týdnů, které do voleb zbývají, může být hodně klíčových a je možné usuzovat, že prezident v nich bude hrát velkou roli. Každý jeho proslov může změnit preference, a to zejména u ČSSD a SPD, u nichž se vše přelévá a každá získaná desetina pro ně má velký vliv na Babišovu budoucnost. Proto je téměř vyloučené, aby premiér šel kvůli Koudelkovi do ostrého názorového konfliktu.“ Stále má totiž současný šéf kabinetu na paměti, že po volbách bude na tahu prezident. „A už několikrát jsme se přesvědčili, že hlava státu si z ústavy příliš mnoho nedělá. Do voleb musí být Babiš se Zemanem zadobře, a tak bude lavírovat a snažit se Koudelkovi mandát prodlužovat,“ tvrdí expert na volební a stranické systémy.

Zemana dráždí, že Koudelka, jehož ocenila slovně CIA, má už zmíněné zastání u Babiše, který se za něj postavil i v kauze novičok, nervově paralytické látky. Ministerský předseda odmítl, že by se jed, jímž se v Británii pokusili příslušníci ruských tajných služeb otrávit dvojitého agenta Sergeje Skripala, skladoval či snad vyráběl v České republice. Zeman totiž trval na svém postoji, což BIS jednoznačně odmítla. Prezidenta vytočil i postoj šéfa české kontrarozvědky, podle něhož byl novičok brutální ruskou kampaní proti republice. Atmosféra mezi Hradem a Koudelkovou BIS zhoustla i po vrbětické kauze.

Nabízí se tak varianta, že Zeman svůj tlak ještě zvýší a bude usilovat, aby po 15. srpnu do křesla ředitele BIS usedl Jiří Rom. Bývalý bezpečnostní analytik kontrarozvědky, u níž strávil 27 let, od loňského srpna působí ve službách Kanceláře prezidenta republiky. Rom, který v minulosti marně usiloval o post ředitele BIS, má údajně stát za kompromitující zprávou, podle níž není Koudelka dobrým manažerem. „Soudím, že Romovo jmenování není ale na pořadu dne. Pro Hrad je prvořadé se zbavit stávajícího ředitele BIS,“ konstatuje Mrklas, který je ale přesvědčený, že Koudelka skutečně i nadále ve své pozici setrvá. „Babiš nebude riskovat destabilizaci i kvůli voličům hnutí ANO, kteří cílí na zahraniční západní politiku. Nebude chtít u nich ztratit body.“ Jmenování dočasného kandidáta je navíc podle zákona nemožné.

Spojenci s neklidem sledují, jak nebezpečný koktejl mícháme

Bývalého prorektora vysoké školy CEVRO Institut nezarází, že stále není rozhodnuto, zda Michal Koudelka povede BIS, byť zbývá něco málo přes čtrnáct dní do vypršení jeho šestiletého mandátu. „Jde o typický obraz české politické scény před volbami. Opozice se snaží, aby Koudelka setrval, Babiš odolává tlaku Hradu a čeká, zda své pozice po podzimním klání udrží a s kým bude vládnout.“

Nejistá budoucnost ohledně obsazení křesla ředitele BIS není podle politologa, který absolvoval doktorské studium na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze**, dobrým signálem pro naše spojence.

„Zpravodajské služby si předávají informace neustále, a pokud jedna z nich přestane být pro ostatní spolehlivá a relevantní, pak nastává vážný problém, a to například i u samotného NATO. Spojenci navíc moc dobře sledují, jak napjatý vztah panuje mezi prezidentem a vedením samotné BIS. Když vše sečteme, tak zjistíme, jak nebezpečný koktejl mícháme.“

Komentátor politického dění připouští, že v současné době se pravděpodobně odehrává určité napětí v celé Bezpečnostní informační službě. „Nervozita vlastně panuje a existuje v celé bezpečnostní komunitě, jež je prozápadně orientovaná.“ Nicméně expert na tuzemský politický systém míní, že lidé z BIS už jsou za poslední dobu na tlaky a napětí zvyklí. „Už je nepřekvapuje, že je u nich dlouhodobě neveselo, lze dokonce říci, že do určité míry jsou už otrlí. Jinou věcí by ale bylo, pokud ve vedení dojde k zásadnímu přepřahání. Potom si troufnu tvrdit, že by následoval velký exodus, a to hlavně u lidí, kteří jsou západně a atlanticky orientovaní,“ uzavírá pro EuroZpravy.cz politolog Ladislav Mrklas.

Babické vraždy a major Zeman

TISK, Datum: 29.07.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 30, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.07.2021 00:22, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 334 138,78 Kč, Země: Česko

Sedmdesátileté výročí babických událostí roku 1951 opět vneslo do veřejného prostoru vzpomínku na tuto tragédii. Včetně přetrvávajících otázek. Především je stále patrné, jak tato událost zůstává ve veřejné paměti. Událost byla totiž zpracována hned ve dvou dílech seriálu Třicet případů majora Zemana a tento manipulativní odkaz působí dodnes.

Seriál přitom pracuje poměrně zdařile s dobovou realitou. Region Moravskobudějovicka byl na přelomu 40. a 50. let skutečně výrazně antikomunistický.

Sedláci nesouhlasili se vstupem do jednotných zemědělských družstev, lidé vnímali úkorně útoky režimu na církve, a dokonce zde pod povrchem dohnaly aktivity odboje. Region měl navíc silnou odbojovou tradici z konce druhé světové války, kdy množství lidí pomáhalo západnímu paravýsadku Spelter – a v regionu zůstaly ukryty zbraně. Ostatně, Státní bezpečnost si vyhodnotila staré odbojáře jako reálně nebezpečné pro režim a podařilo se jí konkrétní odbojovou skupinu infiltrovat svým agentem.

Do regionu však na počátku roku 1951 vpadá psychopatická postava Ladislava Malého, který strhne některé k takzvané odbojovým aktivitám, na jejichž konci byla vražda tří funkcionářů v babické škole 2. července 1951. V regionu se přitom zatýkalo již od konce dubna 1951 a mnoho z těch, kdo stanou v babickém případě na lavici obžalovaných, sedělo již několik měsíců před Babicemi v jihlavském vězení. Lidé žili v atmosféře očekávání třetí světové války, proto tak jednoduše „naskakovali“ na odbojové lákání údajného agenta Ladislava Malého.

Podoba seriálu Třicet případů majora Zemana využila všechny tyto aspekty. Líčí nespokojenost sedláků i silné postavení církve. Dokonce pracuje i s fyziognomickou podobností některých postav. Zásadně však otočí jednu historickou realitu. Ve skutečnosti byla většina aktivních lidí v regionu zapojena do protinacistického odboje – ale seriál z nich udělá udavače gestapa. Jak z hajného, tak z babického faráře. Stejně tak z psychopata udělá záukolovaného agenta americké tajné služby. Lidé v regionu tomuto příběhu z televizních obrazovek neuvěřili – ale u nich naopak převládlo přesvědčení, že celé Babice byly plánem Státní bezpečnosti. Ani pro tuto verzi však nemáme historické pramenné důkazy. Víme, že režim a bezpečnost využily aktivit Ladislava Malého, že by jej však řídili, o tom nevíme zhora nic. Střetává se zde tak několik verzí, verze komunistické manipulace, verze paměti přeživších obětí – a historická dokazatelná realita. Navíc nebyl celý případ tak zcela černobílý, nelze jej vyprávět jako zjednodušenou pohádku.

Babice 1951 jsou tak jednak dobovým příběhem nespokojenosti, odboje i hrůzné perzekuce – výsledkem bylo jedenáct rozsudků smrti, více než sto odsouzených osob, vysídlení rodin... Ale výsledkem je i naše společenská paměť zmitající se mezi manipulací a milosrdnou lží o všemocné Státní bezpečnosti.

Foto autor: Foto: Archiv autorů

Foto popis: Obálka knihy „Vlčí komando“ vydané komunistickou propagandou 1981

Foto popis: Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Foto popis: Vzpomínky vězně Ludvíka Stehlíka na popravy v jihlavské věznici 1951

Úřady sledují vývoz z Vimperka do Číny

TISK, Datum: 29.07.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 4, Autor: LUKÁŠ PRCHAL, Vyištěno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.07.2021 00:22, Rubrika: Zpravodajství, AVE: 29 943,39 Kč, Země: Česko

Ministerstvo zahraničí letos už několikrát nedoporučilo vývoz technologií firmy Rohde & Schwarz do Číny. Obává se, že by je režim mohl zneužít.

Vývoz několika zakázek do Číny odmítl od počátku roku povolit české úřady. Šlo totiž o systémy, které lze podle ministerstva zahraničí použít i k represím a porušování lidských práv.

V první polovině roku si několik čínských společností objednalo u české pobočky německé firmy Rohde & Schwarz IT systémy. Jenže firmě se závodem ve Vimperku musí také obchody s Čínou, která porušuje lidská práva, schválit několik státních institucí včetně ministerstva zahraničí. Černínský palác přitom letos hned několik takových dodávek nedoporučil.

„Za letošní rok ministerstvo zahraničních věcí doporučilo ministerstvu průmyslu a obchodu vydat nesouhlasné stanovisko již k několika žádostem firmy Rohde & Schwarz o vývozy do Číny ze zahraničněpolitických důvodů kvůli obavám ze zneužití těchto komponent,“ řekla Deníku N mluvčí Černínského paláce Eva Davidová.

Dodala, že ministerstvo v těchto případech posuzuje jednotlivé obchody a vývozy do Číny „velmi obezřetně“. Systémy vyráběné vimperským závodem se podle ní dají zneužívat pro sledování a represe čínských obyvatel.

Ministerstvo nechtělo říct, o jaké konkrétní systémy se mělo jednat. Podle tří zdrojů Deníku N však letos na jaře jedna čínská společnost požádala vimperskou firmu například o dodání programů na monitorování satelitních komunikací. Takové technologie firma na svých stránkách nabízí. A tyto programy jsou podle lidí z ministerstva zneužitelné pro porušování lidských práv.

Společnost nechtěla o dodávkách do Číny vůbec komunikovat. „Naše firma nenalezla důvod vám odpovídat,“ reagoval na řadu otázek prokurista a zástupce české části společnosti Tomáš Kadeřábek. Na následné otázky už nereagoval.

Ministerstvo zahraničí ohledně dotazů na konkrétní zakázky odkázalo na licenční správu, která spadá pod resort průmyslu a jež má při exportu takového zboží poslední slovo. Do těchto obchodů mluví ale i další instituce, jako jsou třeba zpravodajské služby. „Ministerstvo průmyslu a obchodu informace ze správního řízení ke konkrétním obchodním případům nemůže poskytovat,“ sdělila Miluše Trefančová z tiskového oddělení resortu.

Zdroj Deníku N z Černínského paláce potvrdil, že licenční správa letos řešila desítky podobných vývozů. „Některé nakonec byly schváleny i přes negativní stanoviska ministerstva zahraničí,“ dodal zdroj. Jiné zakázky však podle několika zdrojů Deníku N zrušeny byly.

„Ministerstvo jim opakovaně vydalo negativní stanovisko k vývozu těchto technologií. Jde o to, že máme podezření, že se tyto technologie dají zneužít třeba pro sledování menšin v Číně nebo při monitorování demonstrací a protestů. Může to být použito k potlačování občanských a lidských práv,“ doplnil zdroj z bezpečnostního prostředí, který si nepřál uvést své jméno.

Porušování lidských práv se objevuje ve výčtu důvodů, kvůli nimž se nesmí podobné zboží do Číny a dalších totalitních zemí vyvážet, v aktualizovaném nařízení Evropské komise z loňského října. „Dotyčné zboží je nebo by mohlo být celé nebo zčásti určeno k použití v souvislosti s porušováním lidských práv, demokratických zásad nebo svobody projevu, jak je definuje Listina základních práv Evropské unie, použitím odposlechových technologií a zařízení pro digitální přenos dat pro sledování mobilních telefonů a textových zpráv a cílené sledování používání internetu (např. prostřednictvím monitorovacích center a systémů pro zákonné odposlechy,“ píše se v dokumentu.

Europoslankyně za Piráty Markéta Gregorová dodává, že směrnice začne oficiálně platit od září. Už nyní se o ni ale české úřady při rozhodování opírají. „Lze tedy očekávat zvýšení počtu takových případů, kdy si bude společnost muset zažádat o vývozní povolení - a kdy jí nemusí být uděleno. Diktátoři tak budou mít těžší přístup k našim technologiím, ale i jejich know-how,“ reagovala Gregorová.

Čína dlouhodobě potlačuje lidská práva svých občanů, například příslušníci muslimské menšiny Ujgurů jsou posíláni do „převýchovných“ táborů.

„Peking buduje režim digitálního autoritářství na celonárodní úrovni, zaměřený na zdokonalení tradičního systému udržování stability a eliminaci potenciálních hrozeb pro mocenský monopol komunistické strany. Potlačování lidských práv se ale nejvíce týká autonomní oblasti Sin-ťiang, kde Peking v posledních letech vytvořil masivní indoktrinační a represivní systém proti Ujgurům a jiným, převážně muslimským menšinám,“ říká sinolog Filip Šebok z Asociace pro mezinárodní otázky. Dodává, že Peking má velký zájem o technologie, které mohou být užitečné ke sledování obyvatel.

„Nebezpečí pro Českou republiku tkví v nepřímé podpoře potlačování lidských práv občanů v Číně, což je v rozporu s hodnotami demokratického světa. Vývoz citlivých technologií do Číny a dalších nedemokratických zemí tak pro Českou republiku představuje značné reputační riziko,“ popisuje doktorandka **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Veronika Homolová, která se vývozem zboží dvojího užití věnuje.

Vývoz zboží dvojího užití je z hlediska exportu do totalitních zemí zanedbatelný a dlouho nepředstavoval takový problém jako vývoz zbraní a zbrojního materiálu. Technologie se však stále vyvíjejí a pro totalitní režimy je jednodušší dostat se ke zboží, kterým bude sledovat a kontrolovat své obyvatele.

„Vzhledem k množství a cenové dostupnosti mohou sledovací technologie bez regulace poškodit bezpečnostní a lidskoprávní situaci ve světě. Z pohledu reálného užívání je jejich vliv vyšší než v případě konvenčních zbraní. Dokud tedy nebude ve třetích zemích vymahatelné právo na soukromí, není vývoz sledovacích technologií do těchto zemí v souladu s hodnotami demokratického světa,“ vysvětluje Homolová ve své práci zaměřené na zboží dvojího užití.

Za letošní rok ministerstvo zahraničních věcí doporučilo ministerstvu průmyslu a obchodu vydat nesouhlasné stanovisko již k několika žádostem firmy Rohde & Schwarz. Eva Davidová mluvčí ministerstva zahraničí

Foto autor: FOTO: MICHAEL ŠVEC, DENÍK N

Foto popis: Německá společnost Rohde & Schwarz chtěla do Číny vyvážet technologie vyrobené v jihočeském Vimperku.

Kauza sledování mobilních telefonů

TV, Datum: 28.07.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.07.2021 01:31, Sledovanost pořadu: 65 888, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 412 552,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,73

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Pegasus měl ke sledování oponentů zneužívat mimo jiná maďarská vláda. Stovky lidí kvůli tomu vyšly do ulic. Cílem špehování měl být ale i francouzský prezident a řada dalších prominentů. Kvůli tomu dnes do Paříže přijel ministr obrany Izraele. Právě odtud zmiňovaný systém pochází. Firma, která jej vyhnula, ale odmítá, že by její program někdo cíleně zneužil.

Jan ŠILHAN, redaktor ČT

Hovory, SMS zprávy, fotky, údaje o poloze. Získat je na dálku není pro software Pegasus problém. Nejde o počín hackerů, ale produkt izraelské firmy. Oficiálně pro boj s terorismem.

Etienne MAYNIER, bezpečnostní analytik Amnesty International

Dokáže mít přístup k mikrofonu, fotoaparátu nebo vaší GPS lokaci. Takže mění váš mobil v něco, co vás prakticky celou dobu sleduje.

Jan ŠILHAN, redaktor ČT

Schopnosti, které se hodí jinde než v Izraeli. Software putoval do desítek zemí. Část z nich ale systém podle reportérů nejen využila, ale i zneužila.

Katia ROUX, advokátka

V rukou represivních vlád lze program účinně využít k umlčení ochránců lidských práv, novinářů nebo opozice, takže důsledky jsou z hlediska osobních práv velmi vážné.

Jan ŠILHAN, redaktor ČT

Investigativní tým mluví nejmiň o 15 zemích, které oponenty nechali sledovat. Cílem marocké vlády měl být tamní král, ale i francouzský prezident Macron, expremiér Philippe a dalších 14 ministrů. Kvůli aféře dokonce jedná v Paříži šéf izraelské obrany.

Benny GANC, izraelský ministr obrany

Stát Izrael povoluje prodej kyberproduktů jiným vládám výhradně pro zákonné účely a pouze pro prevenci a vyšetřování trestné činnosti a terorismu.

Jan ŠILHAN, redaktor ČT

V síti Pegase uvízl i tento maďarský novinář. Dlouhodobě zkoumá vládní dohody s Ruskem a Čínou.

Šabolč PANYI, maďarský reportér

Myslím, že ti, kteří mě a mého kolegu Andrase sledovali, šli po mých zdrojích, chtěli získat přístup k poznámkám, reportážím, které jsme připravovali. Myslím, že se také pokusili zjistit cokoli, čím by nás bylo možné očernit. Ale očividně nic neměli.

Jan ŠILHAN, redaktor ČT

Maďarsko je na seznamu domnělých uživatelů softwaru jako jediná unijní země. Evropská komise by podobné praktiky považovala za nepřijatelné. Stovky lidí už včera v Budapešti protestovaly. Vláda dosud neuedla, jestli izraelský systém získala. Kvůli sběru informací už ale prokuratura zahájila vyšetřování.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Skandál, kterému se zkráceně říká Pegasus, to je téma pro Oldřicha Bureše, vedoucího centra bezpečnostních studií Metropolitní univerzity Praha. Projekt Pegasus podléhal supervizi demokratického a efektivně fungujícího státu. Myslím, že v případě Izraele to určitě můžeme takto konstatovat. Ale je to přesto obří aféra. Kde se podle vás stala největší chyba?

Oldřich BUREŠ, institut politologických studií, FSV UK

Já bych viděl 3 problematické momenty. První byl naznačen už v té reportáži, že ten software byl vyvíjen oficiálně jako prostředek boje proti terorismu a případně proti jiným formám závažné kriminality. Ale ukazuje se, že může být zneužit k úplně jiným méně bohubilým účelům. A druhý moment bych v tom vnímal jako problematickost demokracií typu Izraele s dohledem nad těmi, kteří by v podstatě tento software měly využívat, nejčastěji měl být u tajné zpravodajské služby státu. A to z jejich podstaty není kontrola nad jejich činností, je, řekněme, Achillovou patou těch funkcí demokracii právě, protože by měly fungovat tajně. To znamená fungují dobře, pokud se o jejich aktivitách příliš neví. A poslední je, že v podstatě je to vyvíjeno firmou ze soukromého sektoru a většina oblasti kybernetické bezpečnosti proto je spíše v rukách soukromého sektoru než v rukách státu, což pak ještě dále komplikuje už tak komplikovanou kontrolu nad využitím, respektive zneužitím těchto prostředků.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

To je v podstatě soustava rovnic objemná, která má mnoho neznámých. Chyba se stala, anebo se děje v takovém případě. Může tahle aféra ovlivnit mezinárodní pozici Izraele jako partnera, jako dodavatele strategického softwaru?

Oldřich BUREŠ, institut politologických studií, FSV UK

Já se domnívám, že z hlediska postavení Izraele, jeho reputace to bude aféra v mezinárodních vztazích, nebude mít příliš velký dopad, protože jeho postavení a fungování dlouhodobě je spíše ovlivňováno jinými geopolitickými faktory, zejména arabsko-izraelským konfliktem, který trvá dlouhodobě, takže izraelský spojenci, si dovolím tvrdit, tuto kauzu většinou přejdou taktickým mlčením nebo nějakým diplomatickým prohlášením. A naopak dlouhodobí oponenti a kritici Izraele to budou brát jako další důkaz selhání, nespolehlivosti Izraele v mezinárodním poli. Co se týče té komerční aplikace hned v tom soukromém sektoru, tak paradoxně, řekněme, úspěch toho softwaru může být jeho nechtěnou, anebo chtěnou z hlediska té firmy, které ho vyvíjí reklamou.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Jak vážná jsou zjištění, že terčem špionáže se stali i takoví prominenti jako třeba francouzský prezident? A jak se dají taková selhání nebo přešlapy napravit?

Oldřich BUREŠ, institut politologických studií, FSV UK

No tak to, že je to vážné z hlediska toho jsou cíleny, řekněme, nejvyšší představitelé různých států, to je samozřejmě závažné a státy se proti tomu určitě bude ohrazovat. Ale je potřeba říct, že se nejedná o něco výjimečného. Špionáž je poměrně běžná součást praxe všech států a všech tajných zpravodajských služeb. A nedávné aféry ukázaly, že se to týká i, řekněme, spřátelených zpravodajských služeb, třeba odposlechy kancléřky Merkelové americkými zpravodajskými službami. A podobné aféry byly minulost, takže určitě to je závažná aféra, ale je potřeba říci, že se to děje stále a bude se to dít i v budoucnu.

Rusko-americká jednání o jaderných zbraních

TV, Datum: 28.07.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 8, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.07.2021 07:49, Sledovanost pořadu: 27 812, Pořad: 22:00 Události, komentáře, AVE: 191 619,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,31

Jana PEROUTKOVÁ, moderátorka

V Ženevě se konalo první kolo americko-ruských rozhovorů o strategické a jaderné stabilitě. Jednání navázala na červnové osobní setkání prezidentů Joea Bidena a Vladimíra Putina. Delegace řešily kontrolu zbrojení bez přístupu médií. Američané oznámili, že se strany dohodly na dalším pokračování formálních jednání na konci září.

Andrej BAKLICKIJ, výzkumník z Centra pro moderní americká studia, MGIMO

Bidenova administrativa ve své každoroční zprávě potvrdila Trumpovo tvrzení, že Rusko testuje jaderné zbraně nízké síly, takže jednostranné moratorium na testování je, jak víte, stále na stole.

Jana PEROUTKOVÁ, moderátorka

Naším hostem k tomu je Vlastislav Bříza, odborník na jaderné zbraně z katedry mezinárodních vztahů Institutu politologických studií a taky **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dobrý večer.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, Fakulta sociálních věd UK

Dobrý večer i vám.

Jana PEROUTKOVÁ, moderátorka

Tak strategická stabilita je v zájmu obou stran, jaký výsledek čekat nebo snad byly odlišné představy zemí, se kterými do jednání vstupovaly?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, Fakulta sociálních věd UK

Tak strategická stabilita je v zájmu nejenom obou stran, ale mám dojem, že je v zájmu všech stran, v zájmu celého světa. Strategická stabilita mezi těmito dvěma jadernými supervelmocemi, ostatně jedinými stále na světě jadernými supervelmocemi panuje od roku 1972 a je opravdu v zájmu, jak jste sama řekla, obou dvou stran tuto vzájemnou paritu prodloužit, proto se ostatně obě strany opět setkávají.

Jana PEROUTKOVÁ, moderátorka

Je fakt, jak říkáte, že 90 % jaderného arzenálu ve světě je v rukou Ruska a Spojených států, ale je tu dalších 7 zemí, které mají jaderné zbraně. Čína, ta si myslí, že se stane světovou velmocí, důležitý hráč, možná taky problém číslo 1, a proto mě zajímá, jestli ten akcent na Rusko a USA jako supervelmoci v této problematice už není tak trochu zastaralý, do jaké míry byla v těch debatách přítomna právě Čína?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, Fakulta sociálních věd UK

Ve své podstatně zastaralý není. Sama jste zmínila 90 %, 90 % je nejenom majorita, ale drtivá většina. Spojené státy a Ruská federace jsou jediné 2 státy na světě, které jsou schopny zničit svět, je to strašné, devastující, ale tak to je, proto neustále ten důraz na tyto bilaterální jednání. Na druhou stranu je potřeba vnímat tu změněnou situaci geostrategické povahy, protože Čína v posledních letech, ale i měsících se snaží svůj jaderný arzenál vylepšovat, zařazovat nové jaderné hlavice a co více, staví nové prvky své, svého jaderného odstrašení. Nová síla a snaží tím, snaží se tím ukázat, že právě je to Čína, která je novým hráčem na této geostrategické šachovnici, ostatně to jsou i ony kroky bývalé administrativy prezidenta Trumpa, který vypověděl dohodu, která byla bilaterální mezi Spojenými státy a mezi Ruskou federací o likvidaci raket krátkého a středního dosahu, což se v tuto chvíli úplně neakcentuje, ale je to zásadní, ba dramatická změna v tom rozpoložení právě proto, protože Čína nebyla signatářem této dohody a sama tyto zbraňové systémy mohla vyvíjet a zařazovat do výzbroje.

Jana PEROUTKOVÁ, moderátorka

Covid, necovid, vývoj jaderných zbraní neustává. Za poslední rok velmocí navýšily počet jaderných zbraní, co si o tom mám myslet, o tom, že se zastavuje ten trend v odzbrojování, že se začínají vyvíjet nové zbraně nebo vylepšovat ty starší, mám si myslet to, že přestávám žít v bezpečném světě a co s těmi odzbrojovacími smlouvami, třeba Start? Zmuchtat je a hodit do koše, k čemu nám pak jsou?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, Fakulta sociálních věd UK

Tou úplně ne. Svět je opravdu stabilnější, ostatně to vnímáte sama, vidíte vztahy mezi, napjaté vztahy mezi Spojenými státy a Ruskou federací, do toho vstupuje Čína, která neustále se snaží expandovat verbálně, ale i vojensky, takže opravdu ten svět se změnil. Já bych ten nárůst neviděl nějak dramaticky z hlediska, z hlediska kvantitativního. Daleko nebezpečnější je kvalitativní nárůst jaderných zbraní. Jsou vyřazovány staré nevyspělé technologie a jsou zařazovány především na těchto dvou stranách Spojených států a Ruské federace nové sofistikované zbraňové systémy, nezávisle naváděné hlavice manévrující, nezávislé na svém odpalu, hlavice, které jsou schopné odletět, jaderný deštník, čili to kvalitativní, kvalitativní odstrašování je opravdu problémem. Na druhou stranu jsem přesvědčen o tom, že právě to vzájemné odstrašení zabránilo v době studené války vzniku třetí světové války. A podobná obava určitě panuje i dnes a i přesto, že to napětí je neustále akcentováno a stupňováno, tak právě ta přítomnost těch jaderných zbraní, a to strašení, jistota toho, že v případě, že budu napaden druhou jadernou supervelmocí, tak budu zničen, ale zároveň zničím i ji, to vzájemné zaručené zničení, tak ta opravdu je mementem pro to, aby nevypukla otevřená válka mezi těmito státy.

Jana PEROUTKOVÁ, moderátorka

Pokud jde o jaderné zbraně, tak jste mě docela uklidnil, ale co kybernetické hrozby, co hybridní války? Biden se totiž zmínil, že si umí představit, že by se kybernetická válka přeměnila ve skutečnou. Zní to docela hrozně, je to možné?

Vlastislav BRÍZA, odborník na jaderné zbraně, **Fakulta sociálních věd UK**

Hrozné to je. Víte to nebezpečí je především v tom, že vy v tom dnešním digitálním světě, v tom dnešním světě computerů jste schopná právě kyberneticky ohrozit bezpečnost velkého státu či velmoci například z ústředny v Pchjongjangu, v Pekingu, ve Volgogradu, v Seattlu a nepotřebujete k tomu žádné zásadní finanční zdroje, to je ten problém. Vy víte dobře, jak naše společnost je čím dál tím závislejší na moderních technologiích, a právě ty kybernetické útoky jsou obrovskou hrozbou do budoucna. Na druhou stranu to železo ve formě těch jaderných zbraní je stále odstrašující silou a jsem přesvědčen o tom, že ta změna hrozby toho kybernetického útoku s klasickou otevřenou válkou není tak reálná, na druhou stranu je zcela v pořádku, že prezident Biden toto akcentuje a my na musíme být připravení. Víte dobře, že v posledním roce, dvou došlo opravdu k neustále, neustále akcentování ataků ve formě kybernetiky, kybernetické bezpečnosti proti jednotlivým státům, tak to bohužel je a musíme si na to zvyknout a hlavně naše společnost především pak myslím i ta česká není připravena na podobné formy útoků, a to nemyslím jenom čistě technicky, ale i psychologicky a i z hlediska mentální připravenosti. My nejsme schopni rozlišit, co je pravda, co není a na nás se opravdu ty fake news podepisují podprahově mimořádně, tak to je, a to je i slabé místo demokracie, na tom musíme zapracovat.

Jana PEROUTKOVÁ, moderátorka

Moc děkuju za vaše odpovědi. Na shledanou.

Vlastislav BRÍZA, odborník na jaderné zbraně, **Fakulta sociálních věd UK**

Já vám. Pěkný večer.

Souboj stran nahoře i dole se vyrovnává, ukazuje volební model Deníku [URL Automatický překlad](#)

WEB. Datum: 30.07.2021, Zdroj: denik.cz, Autor: Mchal Janko, Aleš Vojří, Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.07.2021 13:37, Celková návštěvnost: 20 913 932, RU / měsíc: 3 809 380, RU / den: 515 053, Rubrika: Česko, AVE: 49 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 5,72, Návštěvy za měsíc: 13 800 000

Deník připravil unikátní model, který počítá možné složení budoucí poslancecké sněmovny vzniklé po podzimních parlamentních volbách. A to na základě všech 24 letošních průzkumů šesti renomovaných agentur.

"Podzimní volby do poslancecké sněmovny budou ve znamení dvou soubojů. Každý z nich bude mít tři účastníky. První souboj se povede o celkové vítězství, svedou ho Piráti a Starostové (aktuálně 25,3 procenta hlasů) s ANO (23,3 procenta) a koalici Spolu tvořenou ODS, TOP 09 a KDU-ČSL (20,1 procenta).

Neméně důležitá bitva se rozhoří o to, kdo překročí klíčovou pětiprocentní hranici o bytí a nebytí ve sněmovně. Zúčastní se jí KSČM, které volební model Deníku momentálně přisuzuje 5,7 procenta hlasů, ČSSD (4,96 procenta) a Přísaha (4,1 procenta). Výsledek tohoto souboje pak určí, zdali bude mít vítěz voleb s kým vládnout. SPD (10,4 procenta) má totiž jen malý koaliční potenciál.

Volební model Deníku byl 30. července aktualizován o poslední průzkum agentury CVVM.

Podle něj by v červnu volby vyhrálo ANO s 23,5 procenta hlasů koalici Spolu, tvořenou ODS, TOP 09 a KDU-ČSL (21,5 procenta) a Piráty se sdružením STAN (21 procent).

Čtvrtá by pak skončila SPD (9 procent). Přes pět procent potřebných pro vstup do Sněmovny by se podle STEM dostala také KSČM (8 procent) a ČSSD (6,5 procenta).

Jak Deník model počítá

Model Deníku je inspirován takzvanými „poll of polls“ obvyklými v zahraničních médiích. Je založen na váženém průměru všech letošních průzkumů stranických preferencí zveřejněných renomovanými agenturami Ipsos, Kantar TNS, Median, STEM, Data Collect a CVVM – aktuálně jde o 23 posledních průzkumů zmíněných společností.

K přepočtu na mandáty Deník použil pravidla schválené novely volebního zákona, která začne platit 1. července. Počítá se stejným počtem odevzdaných hlasů jako při volbách do Poslancecké sněmovny v roce 2017.

Model bude až do říjnových voleb průběžně aktualizován podle nových průzkumů.

Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**.

Syndrom skrytého voliče

„U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v průzkumech, které probíhají nezávisle na sobě různými agenturami. Pokud jsou splněny obě tyto podmínky, je zvolená metoda velmi přínosná a dá se podle ní orientovat,“ řekl Deníku politolog z Metropolitní univerzity Praha Petr Just.

Média a interpreti předvolebních preferencí podle Petra Justa někdy dělají chybu, když na základě jednoho aktuálního průzkumu, který například KSČM přisuzuje čtyři procenta, udělají závěr, že komunisté se do sněmovny nedostanou.

„Vždy je třeba vnímat dlouhodobé trendy a nezapomínat na statistickou chybu, která činí dvě až tři procenta,“ míní Just. Žádná agentura proto nikdy nefekne, že míra pravděpodobnosti jejího výzkumu je stoprocentní.

Politici mnohdy opakují, že jediným relevantním průzkumem jsou volby a na odhady proto neberou ohled a mají je za mylné vodítko.

Proč se někdy skutečně realita o dost liší od skutečnosti?

„Rád bych upozornil na tzv. syndrom skrytého voliče neboli spirálu mlčení. Někteří lidé se za svou volbu stydí a nechtějí ji zveřejňovat. Když je tazatel osloví na ulici, odpoví mu falešně. To vedlo k překvapivým výsledkům v několika zemích, kdy například zabodovala Alternativa pro Německo nebo Kotleba na Slovensku, ačkoli před volbami to tak nevypadalo. V průzkumech měl Kotleba kolem dvou procent, ale dostal osm. Agentury s tím nemohou nic dělat, protože pracují s odpověďmi, které dostanou,“ vysvětluje Just.